Holy Bible

Aionian Edition®

ܦܫܝܛܬܐ

Aramaic Peshitta New Testament

AionianBible.org
The world's first Holy Bible untranslation
100% free to copy and print
also known as " The Purple Bible "

Holy Bible Aionian Edition ®

ܥܬܝܩܐ

Aramaic Peshitta New Testament
Language: Aramaic
Syria

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025
Source text: Crosswire.org
Source version: 2/9/2020
Source copyright: Public Domain
John Richards, 1905

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously and https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc, https://Nainoia-Inc.signedon.net
All profits are given to https://CoolCup.org

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Preface

ܐܝܘܢܝܐ at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

ܬܫܡܫܬܐ at AionianBible.org/History

06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
10/20/24 - Gospel Primer handout format.
11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Table of Contents

NEW TESTAMENT

11 ..... [illegible]
69 ..... [illegible]
106 ..... [illegible]
169 ..... [illegible]
219 ..... [illegible]
285 ..... [illegible]
311 ..... [illegible]
336 ..... [illegible]
353 ..... [illegible]
362 ..... [illegible]
371 ..... [illegible]
377 ..... [illegible]
383 ..... [illegible]
389 ..... [illegible]
392 ..... [illegible]
399 ..... [illegible]
404 ..... [illegible]
407 ..... [illegible]
409 ..... [illegible]
428 ..... [illegible]
435 ..... [illegible]
443 ..... [illegible]
448 ..... [illegible]
455 ..... [illegible]
456 ..... [illegible]
457 ..... [illegible]
459 ..... [illegible]

APPENDIX

Reader's Guide
Glossary
Maps
Destiny
Illustrations, Doré

NEW TESTAMENT

ܘܐܡܪܝܢ ,ܡܪܝܡ ܐܠܗܐ ܡܬܚܢܢܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܒܪܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܝܟ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܟ
ܡܪܝ ܟܠܡܐ
ܠܘܩܐ 23:34

ܡܬܝ

1 ܟܬܒܐ ܕܝܠܕܘܬܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܒܪܗܡ
2 ܝܠܕ ܝܨܚܩ ܘܝܨܚܩ ܝܠܕ ܝܥܩܘܒ ܘܝܥܩܘܒ ܝܠܕ ܝܗܘܕܐ ܘܐܚܘܗܝ ܘܐܚܘܗܝ
ܝܠܕ ܦܪܨܘܢ ܘܦܪܨܘܢ ܝܠܕ ܙܪܚ ܡܢ ܬܡܪ, ܘܬܡܪ ܝܠܕ ܦܪܨ ܘܙܪܚ ܝܠܕ
3 ܐܪܡ ܘܐܪܡ ܝܠܕ ܥܡܝܢܕܒ ܘܥܡܝܢܕܒ ܝܠܕ ܢܚܫܘܢ ܘܢܚܫܘܢ ܝܠܕ
ܣܠܡܘܢ ܘܣܠܡܘܢ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܪܚܒ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܥܘܒܝܕ ܘܥܘܒܝܕ
4 ܝܠܕ ܐܝܫܝ ܘܐܝܫܝ ܝܠܕ ܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܘܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ
ܕܐܝܬܝܬ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ
5 ܒܥܙ ܘܒܥܙ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܒܥܙ ܡܢ ܪܚܒ ܘܪܚܒ ܝܠܕ
ܥܘܒܝܕ ܡܢ ܪܘܬ ܘܪܘܬ ܝܠܕ ܥܘܒܝܕ ܡܠܟܐ ܘܥܘܒܝܕ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܫܠܝܡܘܢ
6 ܘܫܠܝܡܘܢ ܝܠܕ ܐܝܫܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ
ܪܚܒܥܡ ܘܪܚܒܥܡ ܝܠܕ ܪܚܒܥܡ ܡܠܟܐ ܘܪܚܒܥܡ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܒܝܐ
7 ܘܐܒܝܐ ܝܠܕ ܫܠܡܘܢ ܘܫܠܡܘܢ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܒܝܐ ܡܠܟܐ ܘܐܒܝܐ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܬܝ
ܘܐܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
8 ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ
9 ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ
10 ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
11 ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
12 ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
13 ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
14 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
15 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
16 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
17 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
18 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
19 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ
ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ
ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
20 ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ
ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ ܕܗܘܬ ܠܗ ܐܝܬܬܐ
ܕܐܘܪܝܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܘܐܝܬܝ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܘܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܝܠܕ ܐܝܬܝ ܡܢ ܐܘܪܝܐ

הנביא לחזות לחזות אחרת מה יהוה אל בני ישראל
כי יפה הם לבלתי ישראל בני ישראל לא יבין מה הנבואה
מה הבא מבית מקדש אלהיו אלה בין בלתי ישראל 21
בני ישראל, מעשה לבחור כי מקדש 22 מזבח בין כלה נזמים
ישראל אלהיהם אחר ישראל 23 נכרה כבר נכרה כי זרעישראל
בחר זרעישראל לבלתי מקדש בית אלהיו מעון בלתי
בית אלהיו לבלתי מקדש בית אלהיו בלתי 24 בר מר בין מעשה כי שמה בבר
נכרה מבית בלה 25 מלאכים מזבח אלהיו אלה מקדש
בלתי לבין בחרבה מזבח אלהיו מעשה מבית

2 בר בין אלהי מבית בבית לשר נשבע בבית מזבח, מזבח
בבית בין אלהים 2 אלהים נכרה כי מבית אלהים אלה אלה
אלה בין מזבח בבית מבית בבית אלהי נכרה נשבע אלהים
אלהים נכרה מבית מבית בין אלהי נכרה מזבח אלה
מלה מזבחים אלה מזבח בין מבית 3 מבית לא בבית לא
אלהים מבית אלהים נכרה מבית בבית 4 מבית אלה בין, בבית
אלהים מבית אלה מבית בבית אלהים 5 מלה בין בבית אלה
בין אלה 5 נכרה אלהי אלה נכרה בין אלה אלה מבית
אלה 6 נכרה בבית בבית בין אלה מבית נכרה לשר בבית מזבח
נכרה אלה מבית בבית, בבית לשר נשבע לא נכרה, כי בין מבית אלה
מבית 7 אלהים בבית, מבית מזבח מה בבית אלה מבית בין בבית
אלה נכרה אלה בין אלה אלה מבית מזבח מבית אלה בבית
מבית לשר בבית בין אלה 8 מבית בבית בין אלה, אלהי
בין אלה לא מבית בל אלה מבית מקדשים נכרה מבית אלה,
מעשה אלהים נכרה מבית בבית אלה מבית אלה מה מבית בבית
מבית 9 בין בר בין אלה אל אלה בבית לא מבית אלה בבית
אלה נכרה מבית מה בבית מבית אלה אלה בבית מבית אלה
אלה נכרה מבית בבית אלה בבית בבית מבית אלה בבית בבית
אלה 10 בר בין אלהים, מבית אלה מבית אלה בבית אלהי בבית
11 מבית בבית אלהים מבית, אלה בבית בר בבית אלה מבית
מבית אלה בבית אלה מבית בבית לא מבית בבית לא מבית
מבית נכרה לא מבית בבית מבית אלה בבית לא מבית בבית
בבית אלה בבית אלה בבית, אלה מבית 12 אלהים, אלה בבית אלה
בבית 13 בר בין אלה אלה אלהים נכרה מבית בבית מזבח אלה

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר
כדרלעומר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמות את
ברע מלך סדם את בירשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה
ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ 3 כל אלה חברו אל
עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה עבדו את
כדרלעומר ובשלשה עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה
בא כדרלעומר ואת המלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת
קרנים ואת הזוזים בהם ואת האמים בשוה קריתים׃ 6 ואת החרי
בהר שעיר עד איל פארן אשר על המדבר׃ 7 ויפנו וילכו
אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם
את האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך סדם ומלך עמרה
ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעומר מלך עילם תדעל מלך
גוים אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את
החמשה׃ 10 עמק השדים בארת בארת חמר ומלך סדם ועמרה
נפלו שמה והנשארים הר נסו׃ 11 ויקחו את כל רכש סדם
ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ 12 ויקחו את לות ואת רכשו בן אחי
אברם וילכו׃ 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן
באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית
אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו ויריק את חניכיו
ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר דן׃ 15 ויחלק עליהם
לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃
16 וישב את כל הרכש וגם את לות אחיו ורכשו השיב וגם את
הנשים והעם׃ 17 ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות
את כדרלעומר והמלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃
18 ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃
19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃
20 וברוך אל עליון אשר מגן צרריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃
21 ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃
22 ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון
קנה שמים וארץ׃ 23 אם מחוט ועד שרוך סנל ואם אקח מכל
אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃

3 אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם
במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃
2 ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי
ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר אברם הן לי לא נתת
זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר יהוה אליו לאמר לא
יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא אתו
החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר
אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה והחשבה לו צדקה׃

הנה, אבשלום אמר אל־המלך אלכה־נא ואשלם את־נדרי אשר־נדרתי
ליהוה בחברון׃ 8 כי־נדר נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר
אם־שוב ישיבני יהוה ירושלם׃ 9 ויאמר לו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברון׃ 10 ושלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי
ישראל לאמר כאשר תשמעו את־קול השופר ואמרתם מלך
אבשלם בחברון׃ 11 ואתו מאתים איש מירושלם הלכו לבבם
ולא ידעו׃ 12 וישלח אבשלם את־אחיתפל הגלני יועץ דוד
מעיר מדבו׃ 13 ויהי הגד לדוד לאמר אחרי אבשלם לבב
אנשי ישראל׃ 14 ויאמר דוד אל־כל־עבדיו אשר־אתו בירושלם
קומו ונברחה כי־אין לנו פלט מפני אבשלם׃ 15 מהר לכת
פן־ידבק־לנו ומדח־לנו רעה והכו־העיר לפי־חרב׃ 16 ויצא המלך
ואל־ביתו׃ 17 ויאמר המלך אל־כל־עבדיו אשר אתו
בירושלם׃ 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־אביו
אלכה־נא ואשלם את־נדרי אשר־נדרתי ליהוה בחברון׃ 2 כי־נדר
נדר עבדך בשבתי בגשור בארם לאמר אם־שוב ישיבני
ירושלם׃ 3 ויאמר אליו המלך לך בשלום ויקם וילך
חברון׃ 4 ויאמרו אליו אנשי־ישראל׃ 5 ויאמר אליהם המלך
אל־אביו׃ 6 ויאמר אליו המלך לך בשלום׃ 7 ויהי מקץ
ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־אביו אלכה־נא ואשלם
את־נדרי אשר־נדרתי ליהוה בחברון׃ 8 כי־נדר נדר עבדך בשבתי
בגשור בארם לאמר אם־שוב ישיבני יהוה ירושלם׃ 9 ויאמר לו המלך
לך בשלום ויקם וילך חברון׃ 10 ושלח אבשלום מרגלים בכל־שבטי
ישראל לאמר כאשר תשמעו את־קול השופר ואמרתם מלך
אבשלם בחברון׃ 11 ואתו מאתים איש מירושלם הלכו לבבם
ולא ידעו׃ 12 וישלח אבשלם את־אחיתפל הגלני יועץ דוד
מעיר מדבו׃ 13 ויהי הגד לדוד לאמר אחרי אבשלם לבב
אנשי ישראל׃ 14 ויאמר דוד אל־כל־עבדיו אשר־אתו בירושלם
קומו ונברחה כי־אין לנו פלט מפני אבשלם׃ 15 מהר לכת
פן־ידבק־לנו ומדח־לנו רעה והכו־העיר לפי־חרב׃ 16 ויצא המלך
ואל־ביתו׃ 17 ויאמר המלך אל־כל־עבדיו אשר אתו
בירושלם׃

4 ויאמר אבשלום אל־אביו אלכה־נא ואשלם
את־נדרי אשר־נדרתי ליהוה בחברון׃ 2 כי־נדר נדר עבדך בשבתי
בגשור בארם לאמר אם־שוב ישיבני
ירושלם׃ 3 ויאמר אליו המלך לך בשלום׃ 4 ויקם וילך
חברון׃ 5 ויאמר אנשי־ישראל׃ 6 ויאמר אליו המלך לך בשלום
ויקם וילך חברון׃ 7 ויהי מקץ ארבעים שנה ויאמר אבשלום אל־אביו

לא נאבד אותם ואת תורתם ואת
המצות אשר צוה אותנו ביד משה
עבדך מפי אדוני אלוהינו ואמר
לנו אלוהינו אל נא תמיד לנו ותן
לנו חלקנו בתורתך 9 ונשמרה
תמיד לעשות חוקי אמרתך ונהיה
נקיים מכל חטא ונכבד את שמך
הגדול אל נא תמיד לנו ותן לנו
חלקנו בתורתך 10 ברוך אתה
יהוה המלמד את עמו דעת ומחכים
אותנו תורתך ומצותיך ומלמד
אותנו חוקי אמרתך ונהיה בעזרתך
11 ברוך אתה יהוה המלמד
בתורתו ובחוקיו ובמצותיו ובמשפטיו
ובחוקי אמרתו ומלמד אותנו
לעשות חוקי אמרתו ונהיה
בעזרתו 12 כי אתה הוא אלוהינו
ואין אחר ולא אמת אנחנו עבדיו
ונקוה לו 13 ומחכים לנו ומאמינים
בו כל מחכמי הגויים ואת מאמינים
בתורתו ובמצותיו ובמשפטיו
14 ובתורתו אנחנו
לומדים ובמצותיו אנחנו
לומדים 15 ותמיד נהיה נאבדים
בגלל מעשינו הטובים ובגלל
מעשינו הרעים 16 ואמרו חכמי
ישראל ומנהיגיו, ומחכמי ישראל
ומנהיגיו אמרו שלא יהיה לנו
ישראל בעולם הבא אלא אם כן
נעבוד אותו בעולם הזה 17 אם
אמת הוא שלא נעבוד אותו בעולם
הזה, אם נעבוד אותו 18 הרי
אנחנו מאבדים את כל מה שעשינו
בעולם הזה ולא נהיה שום דבר
אחרי שנמות כל זה מפני שאנחנו
מאמינים בו ומאמינים, ומאמינים
שהוא יכול לתת לנו, ומאמינים
שהוא יכול לתת לנו 19 ובגלל זה
אמרו חכמי ישראל ומנהיגיו
אם אמת הוא שלא נעבוד אותו
בעולם הזה, אם נעבוד אותו
20 ואם כן הרי נגיע לידי
מחלוקת, ולא
יהיה 21 הרי
אמרו חכמי ישראל ומנהיגיו
אם אמת הוא שלא נעבוד אותו
בעולם הזה, הרי אם נעבוד אותו
ומאמינים בו ומאמינים, הרי
אמת הוא, ומאמינים
ומאמינים בתורתו ומאמינים
בו ואם 22 ואם נעבוד אותו
ומאמינים בו ואם לא נעבוד אותו
ומאמינים בו הרי אמת הוא
אמרו חכמי ישראל 23 ומפני
אמרו חכמי ישראל ומנהיגיו
אל אמונתם ומנהיגיו ומנהיגי
ישראל ומנהיגיו ומנהיגי
ישראל אמרו שלא נעבוד אותו
בעולם הזה 24 ואמרו
אמרו
ומנהיגיו לא אמרו
ומנהיגי ישראל אמרו
ומנהיגי ישראל אמרו
ומנהיגי ישראל

הנה המלך בא המרכבה הגדל מאוד הלוים 25 ואנשי בני אהרן
בראש הבדים בחצר הנה נמצא הנה בקדשים הנה המזבח מלאים
5 גם ארון ברית אלהים הלך המלחמה אחרי ארון הברית
ויבא בתוך מחנה הגדול הלוים המה הכהנים 2 ויעמדו מלפני
ישראל כל אנשי המלחמה, מ כל הנלוים נוסף המקהלים 3
המקהלה, מ כל הנלוים נוסף המקהלים כל המקהלה 4
המקהלה 5 כל הכהנים בני המלחמה כל המקהלה
המקהלה 6 המלך כל העדה ישראל אשר נקהלו
הם עם המלך לפני הארון המקהלה 7 הנה נשאו בני אהרן
כל המלחמה המקהלים כל המקהלה 8 המלך ויסב
נשאו כל הכהנים הנגנים לפני הארון המקהלה 9 אין
אלה, מלבד המלחמה, בדד, אשר המקהלה 10 בעת
אשר הלוחות אבן אשר הניח שם המלך המקהלה 11 המקהלה מ כל הנלוים
בהשמרם, מלבד המקהלה 12 ויהי בצאת הכהנים מן
הקדש, כי הנמצאים הכל הנלוים אשר בבגדיהם לבד
מחלקות 13 ויהי כאחד בחצוצרות ובשירים לקול אחד להלל
ולהודות לאדני ובהרים את קולם בחצוצרות ובמצלתים ובכלי
השיר ויהללו את אדני כי טוב כי לעולם חסדו אז נמלא הבית
אשר אדני 14 לא יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי
מלא כבוד אדני את בית האלהים
6 אז אמר שלמה אדני אמר לשכן בערפל 2 ואני בנה בית
זבל לך מכון לשבתך עולמים 3 ויסב המלך את פניו ויברך
את כל קהל ישראל וכל קהל ישראל עומד 4 ויאמר ברוך
אדני אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל דוד אבי ובידו
מלא לאמר 5 מיום הוציאי את עמי מארץ מצרים לא בחרתי
בעיר מכל שבטי ישראל לבנות בית לשם שמי ולא בחרתי
באיש לנגיד על עמי ישראל 6 ואבחר בירושלים לשם שמי
ובדוד בחרתי לשם על עמי ישראל 7 היה עם לבב דוד אבי
לבנות בית לשם אדני אלהי ישראל 8 ויאמר אדני אל דוד אבי
יען היות עם לבבך לבנות בית לשם שמי הטיבות כי היה
עם לבבך 9 אך אתה לא תבנה הבית כי אם בנך היצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי 10 ויקם אדני את דברו אשר דבר
ואקום תחת דוד אבי ואשב על כסא ישראל כאשר דבר אדני
ואבנה הבית לשם אדני אלהי ישראל 11 ואשים שם את הארון
אשר כרת אדני עם בני ישראל 12 ויעמד לפני מזבח אדני
נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו 13 כי עשה שלמה כיור נחשת
חמש אמות אורכו וחמש אמות רחבו ושלש אמות קומתו
ויצב אותו בתוך העזרה ויעמד עליו ויברך על ברכיו
נגד כל קהל ישראל ויפרש כפיו השמים 14 ויאמר אדני אלהי
ישראל אין כמוך אלהים בשמים ובארץ שומר הברית
והחסד לעבדיך ההלכים לפניך בכל לבבם 15 אשר שמרת
לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו אמרת בפיך ובידך
מלאתה כיום הזה 16 ועתה אדני אלהי ישראל שמר לעבדך דוד אבי
את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב
על כסא ישראל רק אם ישמרו בניך דרכם ללכת בתורתי
כאשר הלכת לפני 17 ועתה אדני אלהי ישראל יאמן נא
דבריך אשר דברת לעבדך דוד אבי 18 האמנם אלהים ישב
עם בני אדם הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי 19 ופנית אל תפלת עבדך
ואל תחנתו אדני אלהי לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר
עבדך מתפלל לפניך 20 להיות עיניך פתחות אל הבית
הזה יומם ולילה אל המקום אשר אמרת לשום שמך

לא תרצח׃ 21 נאמר גם לקדמונים
אמרתם לבניהם׃ כל הרוצח
יהא בדין׃ 22 ואני אומר לכם שכל הכועס
על אחיו יהא בדין׃ ומי שיאמר לאחיו ריקא
יהא בדין לפני הסנהדרין׃ ומי שיאמר לו פתי
יהא בדין אש (Geenna g1067)׃ 23 לכן אם תביא
קרבנך אל המזבח ושם תזכר כי אחיך
בעל טענה עליך׃ 24 הנח שם קרבנך
לפני המזבח ולך תחילה התרצה לאחיך
ואז בא והקרב קרבנך׃ 25 הסכם
עם בעל דינך בדרך בעוד אתה
עמו בדרך פן יסגיר בעל דינך
לשופט והשופט יסגיר לסוהר
ויושלך אל בית הסוהר׃ 26 אמן אמר לכם
לא תצא משם עד אם תשלם
את הפרוטה האחרונה׃ 27 שמעתם
שנאמר לא תנאף׃ 28 ואני אומר
לכם כל הרואה אשה
לתאוותה כבר נאף
עמה בלבו׃ 29 אם עינך
הימנית מכשילתך
עקור אותה והשלך
מעליך כי עדיף
לך שיאבד אחד
מאיבריך ולא
יושלך כולך
אל אש (Geenna g1067)׃ 30 ואם
ידך הימנית מכשילתך
קצץ אותה והשלך
מעליך כי עדיף
לך שיאבד אחד
מאיבריך ולא
יושלך כולך
אל אש (Geenna g1067)׃ 31 נאמר
גם כל אשר יגרש
אשתו יתן לה
ספר כריתות׃ 32 ואני אומר
לכם כל הרוגז
על אחיו יהא
בדין׃ ומי שיאמר לאחיו ריקא
יהא בדין לפני הסנהדרין׃ ומי שיאמר פתי
יהא בדין אש׃ 33 שוב שמעתם
שנאמר לרשונים
לא תשבע לשקר
אבל תקיים לאדון
את שבועותיך׃ 34 ואני אומר
לכם אל תשבעו
כלל לא בשמים
כי הם כסא אלהים
לא בארץ
כי היא הדום
רגליו לא בירושלים
כי היא עיר
מלכו׃ 35 ולא בראשך
כי אינך יכול
להפיך שערה
אחת לבן או
לבנה׃ 36 אל תשבע
בראשך כי אינך
יכול לעשות
שערה אחת לבן
או לשחור׃ 37 אך
דברכם יהי
כן כן לא לא
כל יתר
מן הרע׃

אשר לא לא מה אם אם הבלתי אמתי אלה 37 אשיאו אם
אזנו ובאשיאו הבחרת 38 מה אשר כי יגיד לנגד מלכי הגוי
הבה נרדה ובנה לנו 39 אשר שלח אשור אבינו לבנות
הבצר לו לא אזנו כי אלה אשר בחמל הבאים אלה
הבה נרדה כה גם הם 40 ויאמר אדם מן אפרים אזנו
ויאמרו כי 41 ולעלעיהם אדם מן בחרב אשמידם לבנות
הם מן הם לא לאדם כי 42 פיהם מחה לו מה אלהים לא
ומגיד ובאשיאו הבחרת 43 ,מגלתם לא אבה הגיד כה גם
אשר הבה נרדה נרדה גם 44 ויהיו ,לבלבלם אמר לחנם
הם יגיעו ובנה הבה לבנות הבה לבלבלם הבה הגיעו לם
הגיעו מגדלים הבה מגדל לו לא אמלם הגיעו הבה
ומה אשר הבעבור הבה ,מגדל הבנים אלה 45 הבה
אשר לו מגלה אשמים אשר הבה מגדל לא אבנים אבנים
הגיעו אלהים אשר הבה 46 לא הלא מגדל הגיעו אשר
הגיעו ,מ אשמים אם לא הבה אמר אבן לא אשר הבה
ירדה ,מ אשמים אם לא הבה אמר אבן לא אשר הבה
ובלבל הבשרו אשמים אמרתם הבה 47 ויבא אלהים
הבה ,מ אשמים אם לא הבה אמר אבן אשר הבה
אשמים הבשרו אשמים אשר אבנים הבה אמר אבן אשר
48 ויפץ אלהים אשר אבנים הבה אמר אבן אשר
אם יגיד

6 ויהי בגמלם בגד בגד מגבגבתם אלה הבלתי בין ויאמר
הבה אשר בגד בגד אבן אבן אבן אשר אלה אמר אבן
הבגדים אבן הבה לבן אבן אבן אבן אשר אלה אמר אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
הבגדים 2 אשמים ,אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן אבן

ראה אמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך
וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ׃ 2 וְאֶעֱשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל
וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וְהְיֵה בְּרָכָה׃ 3 וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ
אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה׃ 4 וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חֲמִשִׁים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן׃
5 וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר
רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנָעַן וַתָּבֹאנָה
אַרְצָה כְּנָעַן׃ 6 וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה
וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ׃ 7 וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו׃ 8 וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם
הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם
מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה׃ 9 וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה׃
10 וְרָעָב הָיָה בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי כָבֵד הָרָעָב
בָּאָרֶץ׃ 11 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ
הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי־אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ׃ 12 וְהָיָה כִּי יִרְאוּ אֹתְךְ הַמִּצְרִים
וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתְךְ יְחַיּוּ׃ 13 אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ
לְמַעַן יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ׃ 14 וַיְהִי כַּאֲשֶׁר בָּא אַבְרָם
מִצְרַיְמָה וַיִּרְאוּ הַמִּצְרִים אֶת־הָאִשָּׁה כִּי־יָפָה הִוא מְאֹד׃ 15 וַיִּרְאוּ אֹתָהּ
שָׂרֵי פַרְעֹה וַיְהַלְלוּ אֹתָהּ אֶל־פַּרְעֹה וַתֻּקַּח הָאִשָּׁה בֵּית פַּרְעֹה׃
16 וְלְאַבְרָם הֵיטִיב בַּעֲבוּרָהּ וַיְהִי־לוֹ צֹאן וּבָקָר וַחֲמֹרִים וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת
וַאֲתֹנֹת וּגְמַלִּים׃ 17 וַיְנַגַּע יְהוָה אֶת־פַּרְעֹה נְגָעִים גְּדֹלִים וְאֶת־בֵּיתוֹ
עַל דְּבַר שָׂרַי אֵשֶׁת אַבְרָם׃ 18 וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְאַבְרָם וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת
עָשִׂיתָ לִּי לָמָּה לֹא הִגַּדְתָּ לִּי כִּי אִשְׁתְּךָ הִוא׃ 19 לָמָּה אָמַרְתָּ אֲחֹתִי הִוא
וָאֶקַּח אֹתָהּ לִי לְאִשָּׁה וְעַתָּה הִנֵּה אִשְׁתְּךָ קַח וָלֵךְ׃ 20 וַיְצַו עָלָיו פַּרְעֹה
אֲנָשִׁים וַיְשַׁלְּחוּ אֹתוֹ וְאִשְׁתּוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לוֹ׃

6 לא אתיתם מדבר לחטאתם ולא הוצאתי אתם
מארץ מצרים ולא צויתי אתם ביום דברי
אתם על־דבר עולה וזבח׃ 7 כי אם־את־הדבר
הזה צויתי אתם לאמר שמעו בקולי והייתי
לכם לאלהים והיתם לי לעם והלכתם בכל־
הדרך אשר־אצוה אתכם למען יטב לכם׃
8 ולא־שמעו ולא הטו אזנם ויאלכו במעצות
הרע לבם ויהי לאחור ולא לפנים׃ 9 למן־
יום אבותיכם יצאו מארץ מצרים ועד היום
הזה שלח אליכם את־כל־עבדי הנביאים
יום יום׃ 10 והם לא־שמעו אלי ולא הטו
אזנם ויקשו את־ערפם הרעו מאבותיהם׃
11 ותדבר אליהם את־כל־הדברים האלה
ולא־שמעו אלי ויקרא אליהם ולא־ענו׃
12 לכן אמרת אליהם זאת הגוי אשר לא
שמע בקול יהוה אלהיו ולא־לקח מוסר
אבדה האמונה ונכרתה מפיהם׃ 13 גזי
נזרך והשליכי ועל־שפים הרימי קינה
כי־מאס יהוה ועזב את־דור עברתו׃
14 כי־עשו בני־יהודה הרע בעיני נאם־יהוה
שמו שקוציהם בבית אשר־נקרא־שמי עליו
לטמאו׃ 15 ובנו במות הבעל אשר בגיא בן־
הנם לשרף את־בניהם באש לעולות לבעל
אשר לא־צויתי ולא עלתה על־לבי׃
16 לכן הנה ימים באים נאם־יהוה ולא־יאמר
עוד התפת וגיא בן־הנם כי אם־גיא הרגה
וקברו בתפת מאין מקום׃ 17 והיתה נבלת
העם הזה למאכל לעוף השמים ולבהמת
הארץ ואין מחריד׃ 18 ואבד מקול ששון
ומקול שמחה קול חתן וקול כלה כי־לארץ
תהיה לחרבה׃ 19 בעת ההיא נאם־יהוה
יוציאו את־עצמות מלכי־יהודה ואת־עצמות
שריו ואת־עצמות הכהנים ואת־עצמות
הנביאים ואת־עצמות יושבי ירושלם מקברתם
׃ 20 והשטחם לשמש ולירח ולכל צבא
השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר
הלכו אחריהם ואשר דרשום והשתחוו להם
לא יאספו ולא יקברו לדמן על־פני האדמה
יהיו׃ 21 ונבחר־מות מחיים בכל־שארית
הרע הזה הנותרים אשר־נשארו בכל־המקומות
אשר הדחתים שם נאם צבאות׃

7

1 כה אמר יהוה אל־תבואי בית־המלך
יהודה ודברת שם את־הדבר הזה׃ 2 ואמרת
שמע דבר־יהוה מלך יהודה היושב על־כסא
דוד אתה ועבדיך והעם הבאים בשערים
האלה׃ 3 כה אמר יהוה עשו משפט וצדקה
והצילו גזול מיד עשק וגר יתום ואלמנה
אל־תונו וחמס אל־תעשקו ודם נקי אל־
תשפכו במקום הזה׃ 4 כי אם־עשה תעשון
את־הדבר הזה׃ 5 והיה אם־שמע תשמעו
אלי נאם־יהוה לבלתי־הביא משא בשערי
הבית הזה׃ 6 כי אם־הקדישו את־יום
השבת לעבדו כל־מלאכה לא תעשו בו׃

מדע שונים ולחכם נמצא אור בעבור תלבן מיונים כי
אבדון בעשותם כבר בהם לבן תמותנה ולאבד 7 בחרבנה
ומבצר בעבור בחכם ובחרבן נשמד לאבדו חיל בלי 8 לבן נתפלשו
מים, ומעלליהם מיבש בחכם בנה מה 9 לא נתפלשו יחד
לשכן לבן, ומעלליהם מנו בעה 10 לא לעבדם תפרה תכלה לבן לשכן
בדבר בעוון תבעה בעוון מחבל בעה 11 לא לעבדם מנוה
תנינים מלכה בחכם בחבל לחלל לחלל מלכה מלכותם בעוון
מה לב 12 לא לעבדה נתן מלכה לבעל מלכה בחבלה
בעוון חיי מנה מבאר בר בם לבן בנבנה בעוון בם בי
מכתבה מלבה 13 מבנה מבאבנה חיל נחבאה מה לבן בחבה
מלכותה מנה מנוגה מנוגיה מכתיה מה מלכה מ בעלי
עלם מה 14 מם לעבה עלם בעה מבבלמה מנבחל
עלם בעה מיבחה מנע לבלכה מנוגה מ בעלה מכתיה
בחלל עלמה מבלה ב מבה בם מיגמיה 15 לא נבחנה
מבלע מבה בעלה בנעלם בם לבל בם מיבמה מבחבה
בם בם עלם לבלה מבה 16 בם בעגבה בם תבבה בעה בעה
מבל מעלה בל מבנה 17 מבלה מבלגה בם מה מבנה
לא 18 בבר מבבה מיבה מבבה בם מעלה בבר מיגבה מיבה
מבבה מעלה מלה בבבר מבבה מיבה מבל מעלה נבבה
מבל מיבה בבר בלה מעלה בל 19 בבבר מבל מיבה
בעה בבבה בעגבה בם בבם 20 נבל מיבנה מבבלבה
מבבה מלבבלה לבב, מה, מה, ל מה בלה בל מבם לא 21
בגבה מבבבה 22 מבבנה בבלה בגבה בבבי בבם בלה בם
מבבה מבבנה בבעלה מבבה לא, מה, מה מבנה מבם ל
בבם מבבם בגבם 23 בבר מבבבה מעם מבבנה בבבם
בם מבבה לא בבבה בבבה בבבה בבר מלם מבבה
24 בל מבבל בבבר מל מלם מבבר לבם מבבלה מבבבל
מבבה מבלה מבבם 25 מבבה בל מבלם מבבה בם מבבבה

לבן הלא הם הדברים אשר דברו אל־משה׃ 26 ויעל יתרו מאת משה
וכל־ישראל׃ ויהי ממחרת וישב משה לשפט את־העם ויתיצבו העם
על־משה מן־הבקר עד־הערב׃ 27 וירא חתן משה את כל־אשר־הוא עשה
לעם ויאמר מה־הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב
לבדך וכל־העם הנצב עליך מן־הבקר עד־הערב׃ 28 ויאמר משה לחתנו
כי־יבא אלי העם לדרש אלהים׃ 29 כי־יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ורעהו והודעתי את־חקי האלהים ואת־תורתיו׃

8

1 ויאמר יתרו חותן משה לאמר הלוא־זאת דבר אשר־עשיתה לעם
מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם הנצב עליך מן־הבקר עד־הערב׃ 2 ויאמר
משה לחתנו כי־יבא אלי העם לדרש אלהים׃ 3 כי־יהיה להם דבר בא אלי
ושפטתי בין איש ורעהו והודעתי את־חקי האלהים ואת־תורתיו׃ 4 ויאמר
חתן משה אליו לא־טוב הדבר אשר אתה עשה׃ 5 נבול תבול גם־אתה
וגם־העם הזה אשר־עמך כי־כבד ממך הדבר לא־תוכל עשהו לבדך׃
6 עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים
והבאת את־הדברים׃ 7 והזהרתה אתהם את־החקים ואת־התורות
והודעת להם את־הדרך ילכו בה ואת־המעשה׃ 8 ואתה תחזה מן־העם
אנשי־חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע והעמדת עליהם׃
9 ושפטו את־העם בכל־עת ויהי כל־הדבר הגדול יביאו אליך וכל־הדבר
הקטן ישפטו־הם׃ 10 ויישר חתנך ויעש כאשר אמרתה׃ 11 אם־את־אלהים
יצוך׃ ויכלת עמד וגם כל־העם הזה על־מקמו יבא׃ 12 ויבחר משה
אנשי־חיל מכל־ישראל ויתן אתם ראשים על־העם שרי אלפים שרי
מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 13 ושפטו את־העם בכל־עת את־הדבר
יביאו אל־משה כל־הדבר הקטן ישפטו־הם׃ 14 ויאמר חתן משה אליו
מה־הדבר הזה אשר־אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם

מלכותם מגוים לבוז׃ 15 ואתה אל אשורים הכבד
בוז אבן יבשו כי הוא בר׃ 16 גם אל אדום הרבתם אתה אתה
בחלמיו אתלבט בחלמיו בעמדו נצבו אבן הרבים אבנים, מגבהים
אלהיהם הוא׃ 17 ועתה אל אדום בחבל אשרבבו עלים
בחרב בעבר בגוים בחרב בגבה אשר בגד בחרבותיו בגדו
מגדל אבנים אשר בעבר בעבר בי שוא בי בעבר בעבר אל אדם
בי אל בחרב בגד 19 מגבה אפיה גד אבנים לבחרב בגדו
אתה אל בעבר אל בחרב 20 אתה לבוז בחרבות אבנים אתה
אשרו בי מגד אלוהים אשרבבו בעבר אל אתה אבנים
אל אתה בגדו בי אבנים, מגבהים אל אתה 21 מגבי אבנים בעבר אל אל
בי בעבר 22 אבן בחרבות לבוז אבן מגבה לי אבן, אבן אל בחרב
בבר 23 בעבר אבנים מגבה אתה אבנים אבנים, בחרב אתה אל בחרב
אבן אבנים 24 מגבהים אבן בעבר אבנים אתה אבן אבנים,
בי מגד אלוהים אל אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים בבר
בי מגד אלוהים אל אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אל בחרבות, מגבהים, אבנים, מגבהים אבנים 25 אבנים אבנים בעבר
אבנים אל אבנים בעבר אל אבנים 26 אבן בעבר אל אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים

הבן אבשלום מואביות מלך מואב 34 ויהי בעמדו
לפני אדני, כבר מבן בשר אמר אל אדם ואל אשה
לאמר אל תיגע בי אל תגע בי כי לא עלה אל אבי
9 ויעל לשלחן אדני ויבכו ויתפללו ויברכו 2 ויתפרנסו אדני ויבכו
ויבכו גם לבו ויגיעו לפניהם ויתפלל ויברכו אבשלום ויגיעו אדני
ויבכו אדני ויגיעו לפני אדני 3 ויתפלל אל אבשלום, כי בחלום
אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני 4 ויבכו אדני ויגיעו לפני אדני
ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני 5 ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
ויגיעו לפני אדני 6 ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
7 ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני 8 כי אם ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
אבשלום ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני 9 כי ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני
אדני ויגיעו לפני אדני ויגיעו לפני אדני

מלך בבל אל עבדיו אשר הביאו מארץ יהודה
לשרת בהיכל אלהיו ואת הכסף אשר נתן אביו
לנבוכדנצר מלך בבל בידו׃ 19 ויהי בשנת שלש
עשרה לצדקיהו מלך יהודה הגלה נבוכדנצר
מלך בבל את יהויכין בן יהויקים מלך יהודה
ואת שרי יהודה וירושלם ואת כל־חרשי
המסגר׃ 20 ויקבץ אתם בבל׃ ויהי עד־יום
מותו׃ 21 בן־שמנה שנה יהויכין בהמלכו
ושלשת חדשים וגם־עשרת ימים מלך בירושלם
ויעש הרע בעיני יהוה׃ 22 ואת אשר־אירע אתו
לבבל מלך יהודה ויהי תחתיו׃ 23 בן־עשרים
שנה צדקיהו בהמלכו ועשתי־עשרה שנה מלך
בירושלם ושם אמו חמיטל בת־ירמיה מלבנה׃
24 ויעש הרע בעיני יהוה׃ כאשר עשה יהויקים
עשה׃ 25 כי־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה
עד־השליכו אתם מלפניו׃ ויהי צדקיהו מרד
במלך בבל׃ 26 ויהי בשנת תשע למלכו בחדש
הרביעי בעשרה לחדש׃ 27 בא נבוכדנצר מלך
בבל הוא וכל־חילו על־ירושלם ויחנו עליה
ויבנו דיק סביב׃ 28 ובעיר הזאת לכדה מלך
בבל׃ בשנת שבע עשרה לנבוכדנצר׃ בחדש
הרביעי בתשעה לחדש׃ 29 ויצת אש בעיר
ובבית יהוה׃ ובבית המלך׃ ואת כל־בתי
ירושלם׃ וכל־בית הגדול׃ שרף בא־אש׃
30 ואת חומת ירושלם׃ סביב׃ נתצו כל־חיל
כשדים׃ אשר־היו עם־מלך בבל׃ 31 ובשנת
שלשים׃ ושבע שנה׃ לגלות יהויכין מלך
יהודה׃ בשנים עשר׃ בחדש׃ ב׃ נשא אויל־
מרדך׃ מלך בבל׃ בשנת מלכו׃ את־ראש
יהויכין מלך יהודה׃ ויוצא אתו מבית
הכלא׃ 32 וידבר אתו טובות׃ וישת כסאו
מכסא׃ המלכים׃ אשר אתו בבבל׃ 33 וחלף
בגדי כלאו׃ ואכל־לחם תמיד׃ לפניו כל־
ימי חייו׃ 34 וארוחתו׃ ארוחת תמיד׃ נתנה
לו מאת־מלך בבל׃ כל־ימי חייו׃ עד־יום
מותו׃ 35 ומות׃ אמצר׃ ומות׃ בגדיו׃ מאת
אבל־מרדך׃ מלך בבל׃ בשנת כרתה את־
ראש׃ מלכות׃ אבל־מרדך׃ מלך בבל׃ נשא
את־יהויכין׃ מלך יהודה׃ ויוצא אתו מבית
הכלא׃ 36 וידבר אתו טובות׃ וישת כסאו
מכסא׃ המלכים׃ אשר־אתו בבבל׃ מאת
מלך בבל׃ כל־ימי חייו׃ 37 ומזונו׃ מזון
תמיד׃ נתן־לו מאת־מלך בבל׃ כל־ימי חייו׃
עד־יום מותו׃ כל־ימי חיו׃ 38 ודברי הימים
אשר־עשה יאשיהו׃ הלא־הם כתובים על־
מגלת ספר מלכי יהודה׃

10 הנה לאדני אלהים בחזק יבוא
וזרעו משל לו הנה שכרו אתו ופעלתו
לפניו 2 כרעה יפרה עדרו בזרועו יקבץ כרים
ועל חיקו ינהל עלות יאיר אמרי אל
ולא ידע מה יעשה אם לא אמרו לו
3 הלא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע
אין חקר תבונתו 4 נותן לעיף כח ולאין
אונים עצמה ירבה 5 נערים ייעפו ויגעו
בחורים כשל יכשלו 6 ואלה יחכו ליהוה
יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא
יגעו יהלכו ולא ייעפו 7 הן אי יים
ראו כי כל גבעה ונבעה תשפלנה
ויהי העקב למישור והרבכים לבקעה
8 ונגלה כבוד יהוה וראו כל בשר
יחדו כי פי יהוה דבר 9 קול אומר קרא
ואמר מה אקרא כל הבשר חציר
וכל חסדו כציץ השדה 10 יבש חציר נבל
ציץ כי רוח יהוה נשבה בו אכן חציר
העם 11 יבש חציר נבל ציץ ודבר
אלהינו יקום לעולם 12 על הר גבה
עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים הרימי אל תיראי אמרי
לערי יהודה הנה אלהיכם 13 הנה אדני
יהוה בחזק יבוא וזרעו משל לו הנה
שכרו אתו ופעלתו לפניו 14 כרעה
יפרה עדרו בזרועו יקבץ כרים
ובחיקו יסבל עלות ינהל 15 מי
תכן בשעלו מים ושמים בזרת תכן
כל עפר הארץ בשלש כל הרים
בפלס וגבעות במאזנים 16 ולבנון
אין די בערו וחיתו אין די עלה
לכל הגוים כאין נחשבו לו 17 כל
הגוים כאין נגדו מאפס ותהו נחשבו
לו 18 ואל מי דמיתם אל
ומה דמות תערכו לו 19 הפסל
נסכו יצרף צורף ומרקע זהב
יצקנו רתקות כסף 20 המסכן

ܡܕܡ ܕܠܐ 20 ܐܠܗܝܬܐ ܕܐܝܟ ܕܥܒܕ ܢܘܡܐ ܕܐܢܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܢܬ ܐܠܗܝܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ
21 ܢܥܒܕ ܢܝܢ ܕܡܢܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܠܡܠܟܘܬܐ ,ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܢ ܢܝܢ ܡܢܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ 22 ܐܠܐ ܐܠܗܝܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܟܢܐ ܕܡܢ
ܕܐܢ ܕܥܒܕ ܠܡܢܐ ܕܡܬܬܝܗܒ ܢܝܢ ܕܡܢ ܐܠܗ ܡܠܟ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ
ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ 23 ܕܡܢ ܢܝܢ ܠܗ ܡܬܝܗܒ ܢܝܢ ܕܠܐ ܡܬܬܝܗܒ
ܡܢ ܐܠܗܝܬܐ ܕܠܐ ܠܗ ܡܢ ܐܝܬ ܠܗ ܢܝܢ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܕܥܒܕܘ ܕܡܬܬܝܗܒ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܗ ܕܥܒܕܘ ܕܡܢ
24 ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܢܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܐܝܬ ܕܢܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ 25 ܡܕܡ
ܕܐ ܡܢ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܐܝܬ ܕܢܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ
ܠܗ 26 ܡܢ ܕܠܐ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ
ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ,ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ 27 ܕܥܒܕ ܠܗ
ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ
ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܥܒܕ

מעבר הנהר בא אל ארץ יהודה, לא עבר לו 39 כי הנערים מעבר
העם לעבר את יואש בן יהוא, ויעבר הירדן 40 כי הגמל לבא
לו גמל אחד ולו גמל לבא לבא בעלשר, גמל 41 כי הגמל
בטח בטח בטח בן בטח הנהר בזה בטח בטח הגמל הנמה בעבר
הנמה בן בזה הנמה הנה בטח 42 אחר הגמה לשר כי מלך
יהוא בחרב הנערים הבאים בלשון בעבור הקמה הנה הבאים
הנה לבא הלא נבר בן בזה

11 ואחרי הבר אלה נעבד לבעבור לקחנה לקחתם, עד
כי אבי לחלבה אלהיהם בבריתם 2 ויעש הי בר עבד בטח
אחר מל יהוה 3 ומבריתם בר אזי בשעבה, ומבריתם בזאבים
בטח מל יהוה 4 בטח נעבד בטח בעשרה אחר אלהיו אם אם
בעבר בטח 5 ומבטח שם אמלבים בזבחים ו בלבם בטח בעבר אמר
בטח, ומבטלים 6 בלבם בטח בטח אמר אמר אלהים בעבר
הנערים לבטח נעבד, אז אלה הי בר 7 בר הבל בן הלבן לבטח
בל ויעש בטח נאמרים לבטח בטח הי אמר בטח בטח הבר יעמדים
אחרי בטח בטח בטח 8 ואחרים בטח אלה ויעמדים לבטח
בטח בלבם בטח בטח הנהר אמר אם בטח לבטח בטח בלבם בטח
בטח בטח יהוה אל בטח בטח בטח ויעמדים בטח אלה 9
אזרח בטח אמר אם בטח 10 אמר בן בטח בטח, ומלבד בטח אמר
בטח בטח בטח

ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܦܪܣܐ ܠܬܪܝܢ ܫܒܛܝܢ ܘܠܬܠܬܐ ܫܢܝܢ ܘܦܠܓܘܬܐ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܥܡܡܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ 17 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܦܪܣܐ ܠܬܪܝܢ ܫܒܛܝܢ ܘܠܬܠܬܐ ܫܢܝܢ ܘܦܠܓܘܬܐ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܥܡܡܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ 18 ܘܐܬܪܓܙܘ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܘܡܛܠ ܕܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡ ܘܥܕܡܢ ܕܡܠܟܘܬܐ 19 ܘܡܛܠ ܕܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡ ܘܥܕܡܢ

לם לכאחל ולא לאולם ובאבם אולא אל לבאשם כלשבו
5 אם לא מובלם כאבובאם בבאבו ובאבו אבאובאם אבשלם לם
אבשלם אלבשבם אבאבו אבאובאם אבשלם לם אל בוב בו לבם אבא
6 אבא אבלו אבלו אבאם אבא לבם אבא בבו בוב אל
אל בבאשם אבא אבאבם בבבם בו אבא 7 אבוב אבא אבשבם אבא
אבלו אבלו אבלם אבאבם בבשבם אל אבשבו אבא אבא
אבם 9 אבשבו אבב ,אבאבא אבשבו בבל אבב 8 אבא
אבא אב אבבל 10 אבאבשבבבם אבשבא בבאם בבא אל
אל בבבשבא לם אאם אבאבשבא אבבא אבבבו בבא אבאם
אם 11 ,אבא בבם אבאבבו אבא אבאבבא אבשבם אבבא
אב אבבב לם אבא אבבב אבבבב אבא בבא בבא בב אל
לם אבבבא אבב אל אבשבו אבאבב אבבבב אבבל אבא
אבשבם אם אבבא בבבא אבבב אל בבבבב בבא אבב אל 12
אבבבב בבבב אבבבב אבבבב 13 אבבבו בבבבב אבא בבבא
אבבבא אבבבב אבבבב אבא בבבא אבבבא 14 אבבבבבא אבבבבא אבבבבא
אבבבא אבבבב אבבבבב אבבבבבא אבבבבבא אבבבבבבא אבבבבבבבא
אל לם אבב אבב בב אבבב 15 אבבבבבבב

ܗܘܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܘܢ ܡܫܬܬܦܝܢ ܥܡܗ ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܘܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡܐ ܕܠܐ ܗܘܐ ܐܠܐ ܕܢܗܘܐ ܩܕܝܫܐ ܘܠܠܝܡܐ 27
ܕܢܗܘܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܒܐ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ
ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܕܢܗܘܐ
ܠܟܘܢ

הנביאים אשר אמרו אליכם לאמר הנה
בא המשיח אמן אמר אליהם אמר אמרתי
לכם כי אם לא אמרתי לכם אם אלך
אל אבי אל אבי ואל אמו ואל אחיו
ואל אחותו ואל אביו ואל אמו ואל
אשתו ואל בניו ואל בנותיו ואל
כל אשר לו אם לא אמרתי לכם אם
אלך אל אבי אל אבי ואל אמו ואל
אחיו ואל אחותו ואל אביו ואל אמו
ואל אשתו ואל בניו ואל בנותיו
ואל כל אשר לו אם לא אמרתי לכם
אם אלך אל אבי אל אבי ואל אמו
ואל אחיו ואל אחותו ואל אביו
ואל אמו ואל אשתו ואל בניו
ואל בנותיו ואל כל אשר לו
אם לא אמרתי לכם אם אלך
אל אבי אל אבי ואל אמו
ואל אחיו ואל אחותו ואל
אביו ואל אמו ואל אשתו
ואל בניו ואל בנותיו
ואל כל אשר לו אם
לא אמרתי לכם
אם אלך
אל אבי
אל אבי
ואל אמו
ואל אחיו
ואל אחותו
ואל אביו
ואל אמו
ואל אשתו
ואל בניו
ואל בנותיו
ואל כל אשר לו
אם

הנמצא מן אחרי זאת לכן 12 נשמע כי בא לבית הנחת
מנת לגאול מן אחרי המה מן אשר הלכו לכן 13 מלך בבל מן אשר
מלה בשם הלך המבחר אשר הלכו מאחרים אשר הלך
המה הכלמה 14 מלאכתם המה בחרב המה בחרבה בשם
המלאכים המה המחרבים הנחרב זכרו הנחרב מאחריהם
מכל זאת מן הבדלים 15 הנה המה בשבי הישנה
ה בחרב המשכנה הנחרב אחריהם המגדלים אשר הנחרב
המלאכים המגדלים הנחרבה המשכנים בשם לא
בשבילם בא המלך 16 הנה אשר הפרה המבלבל
הזרעים זאת מהם 17 הנחרב המגדלים בשם הנשבה
בדרך השבט הנה זאת אבדו אשר הנמצא אבדו אשר
המה האשר הנחרב בדרך הנחרב בשם המה האשר בשם
הנחרב לא 19 הנגדו הלאה הנחרב בא האשר 18 הנחרב
חלמה הנבל אשר מה המלאכים המה אחרי הנלחמים הלאה
מן 20 הנגדו הנגדו בי לא הנה מן מה הנגדו הלאה
מאחרי זכה הלאה הנחרב מן מן הנגדו הנחרב בא לא בא
הנגדו המה מה הזאת בא מן אל 21 מן המבחר הלאמים
לבב הלאה לבית הנבחרים מן בלבד הנמצא הנמה מן
הלאה הנחרב מן מן הנגדו הנחרב אבדו בא מן 22 המבחר
המה הלאה המלכים מן הנשבים הנגאלים בשם הנמלה הנגדו
הלאה הנחרב הנגדו לא 23 מן בא לא הנגדו (aiōn g165) הנמה הנגדו
הנחרב הנגדו המגדל המבחרים ,הלאה הנחרב מן מן הנגדו
הלאה הנגדו 24 הנלחמים אשרה הנחרב אשרה הנחרב אשר
הנגדו הנבחר הנחרב הלאמים הנגדו זכרה המה לאמר
המבלבל הלאה הנגדו הנחרב הנה 25 מאחרים הנבל הנגדו
הנחרב הנחרב הנה בא בה 26 בה הנמה הבית אשר הנגדו
הנגדו ,מנחרב הנגאלים 27 הנגדו בא הנשבה בשבים הנגדו
הלאמים אבדו הנבל הנגדו הנגדו בשם הנה לא בזה לא מזרחה הלאה

ܡܬܚܙܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ 28 ܡܢܘ ܡܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟ
ܒܫܡܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܕܠܐ ܡܨܠܝܢ
ܠܡܫܡܥ ܠܟܘܢ ܕܢܬܚܝܒܘܢ ܠܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ 29 ܠܡܢܐ ܡܨܠܝܢ
ܠܡܢܝܐ ܠܬܪܝܢ ܠܚܕܐ ܠܡܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗܘܢ 30 ܡܢܘ ܕܡܫܬܐܠ ܠܟܘܢ
ܡܢܐ ܠܟܝ ܡܢܐ ܐܝܟܢ ܡܐ ܕܟܝ ܢܫܬܘܕܥ ܡܐ ܕܟܝ ܡܬܚܙܐ ܡܫܬܡܥ
ܠܡܢܝܐ ܡܫܘܒܚܝܢ ܠܡܢ ܕܝܢܐ ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܡܢܐ ܕܟܝ ܡܬܚܙܐ ܠܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܠܬܪܝܢ ܡܫܝܚܐ 31 ,ܐܝ ܕܟܝ ܡܢ ܕܥܒܕ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܐܝܟܢܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܐܝܟ ܠܡܢܐ ܡܢ ,ܡܢ ܡܪܝܐ ,ܡܢ 32 ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܠܡܢܐ ܡܢ ,ܡܢ ܡܪܝ ܡܢܐ ܡܢܐ ܠܡܢܐ ܡܢ ,ܡܢ ܡܪܝ ܡܢ ܡܢ
ܡܢܐ ܡܪܝܐ ܡܢܐ ܡܢܐ ܠܡܢܐ ܡܢ ,ܡܢ ܡܪܝ ܡܢ ܡܢ 33 ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܢ
ܡܢܐ ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܢܐ ܡܢܐ ܠܡܢ ܐܝܟܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 34
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 35
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 36
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 37
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 38
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 39
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 40 (aiōn g165)
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 41 (aiōn g165)
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 42
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 43

לעולם ועד׳ ואמר אל אברהם אל מה זה צחק שרה לאמר
האף אמנם אלד ואני זקנתי׳ 14 היפלא מאד׳ לזמן אשוב אליך
כעת חיה׳ ולשרה בן׳ 2 ותרא אברהם׳ ויפל על פניו׳ ויצחק
אמר׳ הלא אם׳ 3 ויאמר׳ אדני׳ ואדני׳ אל נא תעבר׳ מעל
עבדך׳ יקח נא מעט מים׳ ורחצו רגליכם׳ והשענו תחת
העץ׳ 4 ואקחה פת לחם׳ וסעדו לבכם׳ אחר תעברו׳ כי
על כן עברתם׳ על עבדכם׳ ויאמרו׳ כן תעשה׳ כאשר דברת׳
5 ויבא אברהם׳ אל האהלה׳ אל שרה׳ לאמר׳ מהרי שלש
סאים קמח סלת׳ לוש׳ ועשי עגות׳ 6 ואל הבקר׳ רץ אברהם׳
ויקח בן בקר׳ רך וטוב׳ ויתן אל הנער׳ ויבשל׳ לעשות׳
אתו׳ 7 וגם חמאה׳ וחלב׳ ובן הבקר׳ אשר עשה׳ ויתן׳
לפני׳ והוא׳ עמד׳ עליהם׳ תחת׳ העץ׳ ויאכלו׳ 8 ויאמרו׳
אליו׳ אי שרה׳ אשתך׳ ויאמר׳ הנה׳ באהל׳ 9 ויאמר׳
שוב׳ אשוב׳ אליך׳ כעת׳ חיה׳ ולשרה׳ בן׳ ושרה׳ שמעת׳
פתח׳ האהל׳ והוא׳ אחריו׳ 10 והאנשים׳ קמו׳ משם׳ וישקיפו׳
על פני׳ סדם׳ ואברהם׳ הלך׳ עמם׳ לשלחם׳ 11 ויהוה׳
אמר׳ הכסה׳ אני׳ מאברהם׳ אשר׳ אני׳ עשה׳ 12 ואברהם׳
היו׳ יהיה׳ לגוי׳ גדול׳ ועצום׳ והתברכו׳ בו כל׳ גוי׳
הארץ׳ 13 כי׳ ידעתיו׳ למען׳ אשר׳ יצוה׳ את בניו׳
ואת ביתו׳ אחריו׳ ושמרו׳ דרך׳ יהוה׳ לעשות׳ צדקה׳
ומשפט׳ למען׳ הביא׳ יהוה׳ על אברהם׳ את אשר׳
דבר׳ עליו׳ 14 ויהוה׳ אמר׳ צעקת׳ סדם׳ ועמרה׳ כי׳
רבה׳ היא׳ וחטאתם׳ כי׳ כבדה׳ מאד׳ 15 ארדה׳ נא׳
ואראה׳ הכמעשה׳ הבא׳ אלי׳ עשו׳ כלה׳ ואם׳ לא׳
אדעה׳ 16 ויפנו׳ משם׳ האנשים׳ וילכו׳ סדמה׳
ואברהם׳ עוד׳ עמד׳ לפני׳ יהוה׳ 17 ויגש׳ אברהם׳
ויאמר׳ האף׳ תספה׳ צדיק׳ עם׳ רשע׳ 18 אולי׳ יש׳
חמשים׳ צדיקם׳ בתוך׳ העיר׳ האף׳ תספה׳ ולא׳
תשא׳ למקום׳ בעבור׳ חמשים׳ הצדיקם׳ אשר׳ בקרבה׳
19 חלילה׳ לך׳ מעשות׳ כדבר׳ הזה׳ להמית׳ צדיק׳
עם׳ רשע׳ והיה׳ כצדיק׳ כרשע׳ חלילה׳ לך׳ השפט׳
כל׳ הארץ׳ לא׳ יעשה׳ משפט׳ 20 ויאמר׳ יהוה׳
חמס׳ סדם׳ ועמרה׳ כי׳ רבה׳ 21 ארדה׳ נא׳
ואראה׳ הכמעשה׳ הבא׳ אלי׳ עשו׳ כלה׳ ואם׳ לא׳
אדעה׳ 22 ויפנו׳ משם׳ האנשים׳ וילכו׳ סדמה׳
ואברהם׳ עוד׳ עמד׳ לפני׳ יהוה׳ 23 ויגש׳ אברהם׳
ויאמר׳ האף׳ תספה׳ צדיק׳ עם׳ רשע׳ 24 אולי׳ יש׳
חמשים׳ צדיקם׳ בתוך׳ העיר׳ האף׳ תספה׳ ולא׳
תשא׳ למקום׳ בעבור׳ חמשים׳ הצדיקם׳ אשר׳ בקרבה׳
25 חלילה׳ לך׳ מעשות׳ כדבר׳ הזה׳ להמית׳ צדיק׳
עם׳ רשע׳ והיה׳ כצדיק׳ כרשע׳ חלילה׳ לך׳ השפט׳
כל׳ הארץ׳ לא׳ יעשה׳ משפט׳ 26 ויאמר׳ יהוה׳
אם׳ אמצא׳ בסדם׳ חמשים׳ צדיקם׳ בתוך׳ העיר׳ ונשאתי׳
לכל׳ המקום׳ בעבורם׳ 27 ויען׳ אברהם׳ ויאמר׳ הנה׳
נא׳ הואלתי׳ לדבר׳ אל׳ אדני׳ ואנכי׳ עפר׳ ואפר׳
28 אולי׳ יחסרון׳ חמשה׳ מן׳ החמשים׳ הצדיקם׳
התשחית׳ בחמשה׳ את כל׳ העיר׳ ויאמר׳ לא׳
אשחית׳ אם׳ אמצא׳ שם׳ ארבעים׳ וחמשה׳ 29 ויסף׳
עוד׳ לדבר׳ אליו׳ ויאמר׳ אולי׳ ימצאון׳ שם׳ ארבעים׳
ויאמר׳ לא׳ אעשה׳ בעבור׳ הארבעים׳ 30 ויאמר׳
אל נא׳ יחר׳ לאדני׳ ואדברה׳ אולי׳ ימצאון׳ שם׳
שלשים׳ ויאמר׳ לא׳ אעשה׳ אם׳ אמצא׳ שם׳ שלשים׳
31 ויאמר׳ הנה׳ נא׳ הואלתי׳ לדבר׳ אל׳ אדני׳ אולי׳
ימצאון׳ שם׳ עשרים׳ ויאמר׳ לא׳ אשחית׳ בעבור׳
העשרים׳ 32 ויאמר׳ אל נא׳ יחר׳ לאדני׳ ואדברה׳
אך׳ הפעם׳ אולי׳ ימצאון׳ שם׳ עשרה׳ ויאמר׳ לא׳
אשחית׳ בעבור׳ העשרה׳ 33 והיהוה׳ הלך׳ כאשר׳
כלה׳ לדבר׳ אל׳ אברהם׳ ואברהם׳ שב׳ למקומו׳
15 ויבא׳ שני׳ המלאכים׳ סדמה׳ בערב׳ ולוט׳
ישב׳ בשער׳ סדם׳ וירא׳ לוט׳ ויקם׳ לקראתם׳
וישתחו׳ אפים׳ ארצה׳ 2 ויאמר׳ הנה׳ נא׳ אדני׳
סורו׳ נא׳ אל בית׳ עבדכם׳ ולינו׳ ורחצו׳ רגליכם׳
והשכמתם׳ והלכתם׳ לדרככם׳ ויאמרו׳ לא׳ כי׳
ברחוב׳ נלין׳ 3 ויפצר׳ בהם׳ מאד׳ ויסרו׳
אליו׳ ויבאו׳ אל ביתו׳ ויעש׳ להם׳ משתה׳
ומצות׳ אפה׳ ויאכלו׳ 4 טרם׳ ישכבו׳ ואנשי׳
העיר׳ אנשי׳ סדם׳ נסבו׳ על הבית׳ מנער׳
ועד׳ זקן׳ כל׳ העם׳ מקצה׳ 5 ויקראו׳ אל לוט׳
ויאמרו׳ לו׳ איה׳ האנשים׳ אשר׳ באו׳ אליך׳
הלילה׳ הוצאם׳ אלינו׳ ונדעה׳ אתם׳ 6 ויצא׳
אליהם׳ לוט׳ הפתחה׳ והדלת׳ סגר׳ אחריו׳
7 ויאמר׳ אל נא׳ אחי׳ תרעו׳ 8 הנה׳ נא׳
לי׳ שתי׳ בנות׳ אשר׳ לא׳ ידעו׳ איש׳
אוציאה׳ נא׳ אתכם׳ אליהם׳ ועשו׳ להם׳
כטוב׳ בעיניכם׳ רק׳ לאנשים׳ האל׳
אל תעשו׳ דבר׳ כי׳ על כן׳ באו׳
בצל׳ קרתי׳ 9 ויאמרו׳ גש׳ הלאה׳
ויאמרו׳ האחד׳ בא׳ לגור׳ ושפט׳
שפוט׳ עתה׳ נרע׳ אתך׳ מהם׳
ופצרו׳ מאד׳ באיש׳ לוט׳ ונגשו׳
לשבר׳ הדלת׳ 10 וישלחו׳ האנשים׳
את יד׳ ויביאו׳ אתם׳ אל הבית׳
אתם׳ ואת הדלת׳ סגרו׳ 11 ואת
האנשים׳ אשר׳ פתח׳ הבית׳ הכו׳
בסנורים׳ מקטן׳ ועד׳ גדול׳
ויתעלאו׳ למצא׳ הפתח׳ 12 ויאמרו׳
האנשים׳ אל לוט׳ עוד׳ מי׳ לך׳
פה׳ חתן׳ ובניך׳ ובנתיך׳
וכל׳ אשר׳ לך׳ בעיר׳ הוצא׳
מן׳ המקום׳ 13 כי׳ משחתים׳
אנחנו׳ את המקום׳ הזה׳ כי׳
גדלה׳ צעקתם׳ אל פני׳
יהוה׳ וישלחנו׳ יהוה׳
לשחתה׳ 14 ויצא׳ לוט׳
וידבר׳ אל חתניו׳
לקחי׳ בנתיו׳ אשר׳
לקחו׳ בנתיו׳ ויאמר׳
קומו׳ צאו׳ מן׳
המקום׳ הזה׳ כי׳
משחית׳ יהוה׳
את העיר׳ ויהי׳
כמצחק׳ בעיני׳
חתניו׳ 15 כעלות׳
השחר׳ ותאיצו׳
המלאכים׳ בלוט׳
לאמר׳ קום׳ קח׳
את אשתך׳ ואת
שתי בנתיך׳
הנמצאות׳ פן
תספה׳ בעון׳
העיר׳ 16 והמתמהמה׳
ויחזיקו׳ האנשים׳
בידו׳ ובידי
אשתו׳ ובידי
שתי בנתיו׳
בחמלת׳ יהוה׳
עליו׳ ויצאהו׳
ויניחהו׳ חוץ׳
לעיר׳ 17 והי׳
כהוציאם׳
אתם׳ החוצה׳
ויאמר׳ המלט
על נפשך׳
אל תבט׳
אחריך׳
ואל תעמד׳
בכל׳ הכר׳
ההרה׳
המלט
פן תספה׳
18 ויאמר׳
לוט׳ אליהם׳
אל נא׳
אדני׳
19 הנה׳
נא׳ מצא׳
עבדך׳
חן בעיניך׳
ותגדל׳
חסדך׳
אשר׳
עשית׳
עמדי׳
לחיתי׳
נפשי׳
ואנכי׳
לא׳
אוכל׳
להמלט׳
ההרה׳
פן׳ תדבקני׳
הרעה׳
ומתי׳
20 הנה׳
העיר׳
הזאת׳
קרובה׳
לנוס׳
שמה׳
והיא׳
מצער׳
אמלטה׳
נא׳
שמה׳
הלא׳
מצער׳
היא׳
ותחי׳
נפשי׳
21 ויאמר׳
אליו׳
הנה׳
נשאתי׳
פניך׳
גם׳
לדבר׳
הזה׳
לבלתי׳
הפכי׳
את העיר׳
אשר׳
דברת׳
22 מהר׳
המלט
שמה׳
כי׳
לא׳
אוכל׳
לעשות׳
דבר׳
עד׳
בואך׳
שמה׳
על כן׳
קרא׳
שם׳
העיר׳
צוער׳
23 השמש׳
יצא׳
על הארץ׳
ולוט׳
בא׳
צוערה׳
24 יהוה׳
המטיר׳
על סדם׳
ועל עמרה׳
גפרית׳
ואש׳
מאת יהוה׳
מן השמים׳
25 והפך׳
את הערים׳
האל׳
וכל׳
הכר׳
ההרה׳
וכל׳
יושבי׳
הערים׳
וצמח׳
האדמה׳
26 ותבט׳
אשתו׳
מאחריו׳
ותהי׳
נציב׳
מלח׳
27 וישכם׳
אברהם׳
בבקר׳
אל המקום׳
אשר׳
עמד׳
לפני׳
יהוה׳
28 וישקף׳
על פני׳
סדם׳
ועמרה׳
ועל כל׳
פני׳
הכר׳
וראה׳
והנה׳
עלה׳
קיטר׳
הארץ׳
כקיטר׳
הכבשן׳
29 והי׳
בשחת׳
אלהים׳
את ערי׳
הכר׳
ויזכר׳
אלהים׳
את אברהם׳
וישלח׳
את לוט׳
מתוך׳
המהפכה׳
בהפך׳
את הערים׳
אשר׳
ישב׳
בהן׳
לוט׳
30 ויעל׳
לוט׳
מצער׳
וישב׳
בהר׳
ושתי׳
בנתיו׳
עמו׳
כי׳
ירא׳
לשבת׳
בצער׳
וישב׳
במערה׳
הוא׳
ושתי׳
בנתיו׳
31 ותאמר׳
הבכירה׳
אל הצעירה׳
אבינו׳
זקן׳
ואיש׳
אין׳
בארץ׳
לבוא׳
אלינו׳
כדרך׳
כל הארץ׳
32 לכה׳
נשקה׳
את אבינו׳
יין׳
ונשכבה׳
עמו׳
ונחיה׳
מאבינו׳
זרע׳
33 ותשקין׳
את אבינו׳
יין׳
בלילה׳
הוא׳
ותבא׳
הבכירה׳
ותשכב׳
את אביה׳
ולא׳
ידע׳
בשכבה׳
ובקומה׳
34 והי׳
ממחרת׳
ותאמר׳
הבכירה׳
אל הצעירה׳
הנה׳
שכבתי׳
אמש׳
את אבי׳
נשקנו׳
יין׳
גם׳
הלילה׳
ובאי׳
שכבי׳
עמו׳
ונחיה׳
מאבינו׳
זרע׳
35 ותשקין׳
גם׳
בלילה׳
הזה׳
את אבינו׳
יין׳
ותקם׳
הצעירה׳
ותשכב׳
עמו׳
ולא׳
ידע׳
בשכבה׳
ובקומה׳
36 ותהרין׳
שתי בנות׳
לוט׳
מאביהן׳
37 ותלד׳
הבכירה׳
בן׳
ותקרא׳
שמו׳
מואב׳
עד׳
היום׳
הזה׳
אבי׳
מואב׳
38 והצעירה׳
גם׳
היא׳
ילדה׳
בן׳
ותקרא׳
שמו׳
בן׳
עמי׳
אבי׳
בני׳
עמון׳
עד׳
היום׳
הזה׳
16 ואברהם׳
גר׳
בארץ׳
פלשתים׳
2 ויאמר׳
אברהם׳
אל שרה׳
אשתו׳
אחתי׳
הוא׳
וישלח׳
אבימלך׳
מלך׳
גרר׳
ויקח׳
את שרה׳
3 ויבא׳
אלהים׳
אל אבימלך׳
בחלום׳
הלילה׳
ויאמר׳
אליו׳
הנך׳
מת׳
על האשה׳
אשר׳
לקחת׳
והוא׳
בעלת׳
בעל׳
4 ואבימלך׳
לא׳
קרבה׳
ויאמר׳
אדני׳
הגוי׳
גם׳
צדיק׳
תהרג׳
5 הלא׳
הוא׳
אמר׳
לי׳
אחתי׳
הוא׳
והוא׳
גם׳
הוא׳
אמר׳
אחי׳
הוא׳
בתם׳
לבבי׳
ובנקיון׳
כפי׳
6 ויאמר׳
אליו׳
האלהים׳
בחלום׳
גם׳
אני׳
ידעתי׳
כי׳
בתם׳
לבבך׳
עשית׳
זאת׳
ואחשך׳
גם׳
אני׳
אותך׳
מחטא׳
לי׳
על כן׳
לא׳
נתתיך׳
לנגעה׳
אליה׳
7 ועתה׳
השב׳
אשת׳
האיש׳
כי׳
נביא׳
הוא׳
ויתפלל׳
בעדך׳
וחיה׳
ואם׳
אינך׳
משיב׳
דע׳
כי׳
מות׳
תמות׳
אתה׳
וכל׳
אשר׳
לך׳
8 וישכם׳
אבימלך׳
בבקר׳
ויקרא׳
לכל׳
עבדיו׳
וידבר׳
את כל׳
הדברים׳
האלה׳
באזניהם׳
ויירא׳
האנשים׳
מאד׳
9 ויקרא׳
אבימלך׳
לאברהם׳
ויאמר׳
אליו׳
מה׳
עשית׳
לנו׳
ומה׳
חטאתי׳
לך׳
כי׳
הבאת׳
עלי׳
ועל׳
ממלכתי׳
חטאה׳
גדלות׳
מעשים׳
אשר׳
לא׳
יעשו׳
עשית׳
עמדי׳
10 ויאמר׳
אבימלך׳
אל אברהם׳
מה׳
ראית׳
כי׳
עשית׳
את הדבר׳
הזה׳
11 ויאמר׳
אברהם׳
כי׳
אמרתי׳
רק׳
אין׳
יראת׳
אלהים׳
במקום׳
הזה׳
והרגוני׳
על דבר׳
אשתי׳
12 ואמנה׳
גם׳
אמנה׳
אחתי׳
בת׳
אבי׳
הוא׳
אך׳
לא׳
בת׳
אמי׳
ותהי׳
לי׳
לאשה׳
13 והי׳
כאשר׳
התעו׳
אותי׳
אלהים׳
מבית׳
אבי׳
ואמר׳
אליה׳
זה׳
חסדך׳
אשר׳
תעשי׳
עמדי׳
אל כל׳
המקום׳
אשר׳
נבוא׳
שמה׳
אמרי׳
עלי׳
אחי׳
הוא׳
14 ויקח׳
אבימלך׳
צאן׳
ובקר׳
ועבדים׳
ושפחות׳
ויתן׳
לאברהם׳
וישב׳
לו׳
את שרה׳
אשתו׳
15 ואבימלך׳
אמר׳
הנה׳
ארצי׳
לפניך׳
בטוב׳
בעיניך׳
שב׳
16 ולשרה׳
אמר׳
הנה׳
נתתי׳
אלף׳
כסף׳
לאחיך׳
הנה׳
הוא׳
לך׳
כסות׳
עינים׳
לכל׳
אשר׳
אתך׳
ואת כל׳
17 ויתפלל׳
אברהם׳
אל האלהים׳
וירפא׳
אלהים׳
את אבימלך׳
ואת אשתו׳
ואמתיו׳
וילדו׳
18 כי׳
עצר׳
עצר׳
יהוה׳
בעד׳
כל רחם׳
לבית׳
אבימלך׳
על דבר׳
שרה׳
אשת׳
אברהם׳
21 ויהוה׳
פקד׳
את שרה׳
כאשר׳
אמר׳
ויעש׳
יהוה׳
לשרה׳
כאשר׳
דבר׳
2 ותהר׳
ותלד׳
שרה׳
לאברהם׳
בן׳
בזקניו׳
למועד׳
אשר׳
דבר׳
אתו׳
אלהים׳
3 ויקרא׳
אברהם׳
שם׳
בנו׳
הנולד׳
לו׳
אשר׳
ילדה׳
לו׳
שרה׳
יצחק׳
4 וימל׳
אברהם׳
את יצחק׳
בנו׳
בן׳
שמנת׳
ימים׳
כאשר׳
צוה׳
אתו׳
אלהים׳
5 ואברהם׳
בן׳
מאה׳
שנה׳
בהולדת׳
יצחק׳
בנו׳
6 ותאמר׳
שרה׳
צחק׳
עשה׳
לי׳
אלהים׳
כל׳
השמע׳
יצחק׳
לי׳
7 ותאמר׳
מי׳
מלל׳
לאברהם׳
היניקה׳
בנים׳
שרה׳
כי׳
ילדתי׳
בן׳
לזקניו׳
8 ויגדל׳
הילד׳
ויגמל׳
ויעש׳
אברהם׳
משתה׳
גדול׳
ביום׳
הגמל׳
את יצחק׳
9 ותרא׳
שרה׳
את בן׳
הגר׳
המצרית׳
אשר׳
ילדה׳
לאברהם׳
מצחק׳
10 ותאמר׳
לאברהם׳
גרש׳
האמה׳
הזאת׳
ואת בנה׳
כי׳
לא׳
יירש׳
בן׳
האמה׳
הזאת׳
עם׳
בני׳
עם׳
יצחק׳
11 ורע׳
הדבר׳
מאד׳
בעיני׳
אברהם׳
על אודת׳
בנו׳
12 ויאמר׳
אלהים׳
אל אברהם׳
אל ירע׳
בעיניך׳
על הנער׳
ועל אמתך׳
כל אשר׳
תאמר׳
אליך׳
שרה׳
שמע׳
בקולה׳
כי׳
ביצחק׳
יקרא׳
לך׳
זרע׳
13 וגם׳
את בן׳
האמה׳
לגוי׳
אשימנו׳
כי׳
זרעך׳
הוא׳
14 וישכם׳
אברהם׳
בבקר׳
ויקח׳
לחם׳
וחמת׳
מים׳
ויתן׳
אל הגר׳
שם׳
על שכמה׳
והילד׳
וישלחה׳
ותלך׳
ותתע׳
במדבר׳
באר׳
שבע׳
15 ותכל׳
המים׳
מן׳
החמת׳
ותשלך׳
את הילד׳
תחת׳
אחד׳
השיחים׳
16 ותלך׳
ותשב׳
לנגד׳
הרחוק׳
כמטחוה׳
קשת׳
כי׳
אמרה׳
אל אמות׳
הילד׳
ואשבה׳
לנגד׳
ותשב׳
מנגד׳
ותשא׳
קולה׳
ותבך׳
17 וישמע׳
אלהים׳
את קול׳
הנער׳
ויקרא׳
מלאך׳
אלהים׳
אל הגר׳
מן׳
השמים׳
ויאמר׳
לה׳
מה׳
לך׳
הגר׳
אל תיראי׳
כי׳
שמע׳
אלהים׳
אל קול׳
הנער׳
בהיותו׳
שם׳
18 קומי׳
שאי׳
את הנער׳
והחזיקי׳
את ידך׳
בו׳
כי׳
לגוי׳
גדול׳
אשימנו׳
19 ויפקח׳
אלהים׳
את עיניה׳
ותרא׳
באר׳
מים׳
ותלך׳
ותמלא׳
את החמת׳
מים׳
ותשק׳
את הנער׳
20 והי׳
אלהים׳
עם׳
הנער׳
ויגדל׳
וישב׳
במדבר׳
ויהי׳
רבה׳
קשת׳
21 וישב׳
במדבר׳
פארן׳
ותקח׳
לו׳
אמו׳
אשה׳
מארץ׳
מצרים׳
22 והי׳
בעת׳
ההוא׳
ויאמר׳
אבימלך׳
ופיכל׳
צבאו׳
אל אברהם׳
לאמר׳
אלהים׳
עמך׳
בכל׳
אשר׳
אתה׳
עשה׳
23 ועתה׳
השבעה׳
לי׳
באלהים׳
הנה׳
אם׳
תשקר׳
לי׳
ולנכדי׳
ולניני׳
כחסד׳
אשר׳
עשיתי׳
עמך׳
תעשה׳
עמדי׳
ולארץ׳
אשר׳
גרת׳
בה׳
24 ויאמר׳
אברהם׳
אנכי׳
אשבע׳
25 והוכח׳
אברהם׳
את אבימלך׳
על דבר׳
באר׳
המים׳
אשר׳
גזלו׳
עבדי׳
אבימלך׳
26 ויאמר׳
אבימלך׳
לא׳
ידעתי׳
מי׳
עשה׳
את הדבר׳
הזה׳
וגם׳
אתה׳
לא׳
הגדת׳
לי׳
ואנכי׳
לא׳
שמעתי׳
בלתי׳
היום׳
27 ויקח׳
אברהם׳
צאן׳
ובקר׳
ויתן׳
לאבימלך׳
ויכרתו׳
ברית׳
שניהם׳
28 ויצב׳
אברהם׳
את שבע׳
כבשות׳
הצאן׳
לבדן׳
29 ויאמר׳
אבימלך׳
אל אברהם׳
מה׳
נצבות׳
שבע׳
כבשות׳
אלה׳
אשר׳
הצבת׳
לבדן׳
30 ויאמר׳
כי׳
את שבע׳
כבשות׳
תקח׳
מידי׳
בעבור׳
תהיה׳
לי׳
עדה׳
כי׳
חפרתי׳
את הבאר׳
הזאת׳
31 על כן׳
קרא׳
למקום׳
ההוא׳
באר׳
שבע׳
כי׳
שם׳
נשבעו׳
שניהם׳
32 וכרת׳
ברית׳
בבאר׳
שבע׳
ויקם׳
אבימלך׳
ופיכל׳
צבאו׳
וישבו׳
אל ארץ׳
פלשתים׳
33 ויטע׳
אשל׳
בבאר׳
שבע׳
ויקרא׳
שם׳
בשם׳
יהוה׳
אל עולם׳
34 ויגר׳
אברהם׳
בארץ׳
פלשתים׳
ימים׳
רבים׳
22 ויהי׳
אחר׳
הדברים׳
האלה׳
והאלהים׳
נסה׳
את אברהם׳
ויאמר׳
אליו׳
אברהם׳
ויאמר׳
הנני׳
2 ויאמר׳
קח׳
נא׳
את בנך׳
את יחידך׳
אשר׳
אהבת׳
את יצחק׳
ולך׳
לך׳
אל ארץ׳
המריה׳
והעלהו׳
שם׳
לעלה׳
על אחד׳
ההרים׳
אשר׳
אמר׳
אליך׳
3 וישכם׳
אברהם׳
בבקר׳
ויחבש׳
את חמרו׳
ויקח׳
את שני׳
נעריו׳
אתו׳
ואת יצחק׳
בנו׳
ויבקע׳
עצי׳
עלה׳
וקם׳
וילך׳
אל המקום׳
אשר׳
אמר׳
לו׳
אלהים׳
4 ביום׳
השלישי׳
וישא׳
אברהם׳
את עיניו׳
וירא׳
את המקום׳
מרחק׳
5 ויאמר׳
אברהם׳
אל נעריו׳
שבו׳
פה׳
עם׳
החמור׳
ואנכי׳
והנער׳
נלכה׳
עד׳
כה׳
ונשתחוה׳
ונשובה׳
אליכם׳
6 ויקח׳
אברהם׳
את עצי׳
העלה׳
וישם׳
על יצחק׳
בנו׳
ויקח׳
בידו׳
את האש׳
ואת המאכלת׳
וילכו׳
שניהם׳
יחדו׳
7 ויאמר׳
יצחק׳
אל אברהם׳
אביו׳
ויאמר׳
אבי׳
ויאמר׳
הנני׳
בני׳
ויאמר׳
הנה׳
האש׳
והעצים׳
ואיה׳
השה׳
לעלה׳
8 ויאמר׳
אברהם׳
אלהים׳
יראה׳
לו׳
השה׳
לעלה׳
בני׳
וילכו׳
שניהם׳
יחדו׳
9 ויבאו׳
אל המקום׳
אשר׳
אמר׳
לו׳
אלהים׳
ויבן׳
שם׳
אברהם׳
את המזבח׳
וערך׳
את העצים׳
ועקד׳
את יצחק׳
בנו׳
וישם׳
אתו׳
על המזבח׳
מלמעל׳
לעצים׳
10 וישלח׳
אברהם׳
את ידו׳
ויקח׳
את המאכלת׳
לשחט׳
את בנו׳
11 ויקרא׳
אליו׳
מלאך׳
יהוה׳
מן׳
השמים׳
ויאמר׳
אברהם׳
אברהם׳
ויאמר׳
הנני׳
12 ויאמר׳
אל תשלח׳
ידך׳
אל הנער׳
ואל תעש׳
לו׳
מאומה׳
כי׳
עתה׳
ידעתי׳
כי׳
ירא׳
אלהים׳
אתה׳
ולא׳
חשכת׳
בנך׳
יחידך׳
ממני׳
13 וישא׳
אברהם׳
את עיניו׳
וירא׳
והנה׳
איל׳
אחר׳
נאחז׳
בסבך׳
בקרניו׳
וילך׳
אברהם׳
ויקח׳
את האיל׳
ויעלהו׳
לעלה׳
תחת׳
בנו׳
14 ויקרא׳
אברהם׳
שם׳
המקום׳
ההוא׳
יהוה׳
יראה׳
אשר׳
יאמר׳
היום׳
בהר׳
יהוה׳
יראה׳
15 ויקרא׳
מלאך׳
יהוה׳
אל אברהם׳
שנית׳
מן׳
השמים׳
16 ויאמר׳
בי׳
נשבעתי׳
נאם׳
יהוה׳
כי׳
יען׳
אשר׳
עשית׳
את הדבר׳
הזה׳
ולא׳
חשכת׳
את בנך׳
יחידך׳
17 כי׳
ברך׳
אברכך׳
והרבה׳
ארבה׳
את זרעך׳
ככוכבי׳
השמים׳
וכחול׳
אשר׳
על שפת׳
הים׳
וירש׳
זרעך׳
את שער׳
אויביו׳
18 והתברכו׳
בזרעך׳
כל גוי׳
הארץ׳
עקב׳
אשר׳
שמעת׳
בקולי׳
19 וישב׳
אברהם׳
אל נעריו׳
ויקמו׳
וילכו׳
יחד׳
אל באר׳
שבע׳
וישב׳
אברהם׳
בבאר׳
שבע׳
20 והי׳
אחר׳
הדברים׳
האלה׳
ויגד׳
לאברהם׳
לאמר׳
הנה׳
ילדה׳
מלכה׳
גם׳
היא׳
בנים׳
לנחור׳
אחיך׳
21 עוץ׳
בכרו׳
ובוז׳
אחיו׳
וקמואל׳
אבי׳
ארם׳
22 וכסד׳
ועזו׳
ופלדש׳
וידלף׳
ובתואל׳
23 ובתואל׳
הולד׳
את רבקה׳
שמנת׳
בנים׳
לנחור׳
אחי׳
אברהם׳
24 ופילגשו׳
ושמה׳
ראומה׳
ותלד׳
גם׳
היא׳
את טבח׳
ואת גחם׳
ואת תחש׳
ואת מעכה׳
23 ותהי׳
שרה׳
מאת׳
שנה׳
שבע׳
שנים׳
שנה׳
חיי׳
שרה׳
2 ותמת׳
שרה׳
בקרית׳
ארבע׳
הוא׳
חברון׳
בארץ׳
כנען׳
ויבא׳
אברהם׳
לספד׳
לשרה׳
ולבכתה׳
3 ויקם׳
אברהם׳
מעל׳
פני׳
מתו׳
ויאמר׳
אל בני׳
חת׳
לאמר׳
4 גר׳
ותושב׳
אנכי׳
עמכם׳
תנו׳
לי׳
אחזת׳
קבר׳
עמכם׳
ואקברה׳
מתי׳
מלפני׳
5 ויענו׳
בני׳
חת׳
את אברהם׳
לאמר׳
לו׳
6 שמעה׳
אדני׳
נשיא׳
אלהים׳
אתה׳
בתוכנו׳
במבחר׳
קברינו׳
קבר׳
מתיך׳
איש׳
ממנו׳
את קברו׳
לא׳
יכלה׳
מקברך׳
מתך׳
7 ויקם׳
אברהם׳
וישתחו׳
לעם׳
הארץ׳
לבני׳
חת׳
8 וידבר׳
עמם׳
לאמר׳
אם׳
יש׳
את נפשכם׳
לקבר׳
מתי׳
מלפני׳
שמעוני׳
פגעו׳
לי׳
בעפרון׳
בן׳
צחר׳
9 ויתן׳
לי׳
את מערת׳
המכפלה׳
אשר׳
לו׳
אשר׳
בקצה׳
שדהו׳
בכסף׳
מלא׳
יתננה׳
לי׳
בתוככם׳
לאחזת׳
קבר׳
10 ועפרון׳
ישב׳
בתוך׳
בני׳
חת׳
ויען׳
עפרון׳
החתי׳
את אברהם׳
באזני׳
בני׳
חת׳
לכל׳
באי׳
שער׳
עיר׳
לאמר׳
11 לא׳
אדני׳
שמעני׳
השדה׳
נתתי׳
לך׳
והמערה׳
אשר׳
בו׳
לך׳
נתתיה׳
לעיני׳
בני׳
עמי׳
נתתי׳
לך׳
קבר׳
מתך׳
12 וישתחו׳
אברהם׳
לפני׳
עם׳
הארץ׳
13 ויאמר׳
אל עפרון׳
באזני׳
עם׳
הארץ׳
אך׳
אם׳
אתה׳
שמע׳
נא׳
נתתי׳
כסף׳
השדה׳
קח׳
מני׳
ואקברה׳
מתי׳
שמה׳
14 ויענו׳
עפרון׳
את אדני׳
לאמר׳
לו׳
15 אדני׳
שמע׳
אתו׳
ארץ׳
שקל׳
כסף׳
מה׳
הוא׳
ואתך׳
קבר׳
מתך׳
16 וישמע׳
אברהם׳
אל עפרון׳
וישקל׳
אברהם׳
לעפרון׳
את הכסף׳
אשר׳
דבר׳
באזני׳
בני׳
חת׳
שקלים׳
עבר׳
סחר׳
17 ויקם׳
שדה׳
עפרון׳
אשר׳
במכפלה׳
אשר׳
לממרא׳
השדה׳
והמערה׳
אשר׳
בו׳
וכל׳
העץ׳
אשר׳
בשדה׳
אשר׳
בגבלו׳
סביב׳
18 לאברהם׳
למקנה׳
לעיני׳
בני׳
חת׳
בכל׳
באי׳
שער׳
עירו׳
19 ואחרי׳
כן׳
קבר׳
אברהם׳
את שרה׳
אשתו׳
אל מערת׳
שדה׳
המכפלה׳
על פני׳
ממרא׳
הוא׳
חברון׳
בארץ׳
כנען׳
20 ויקם׳
שדה׳
והמערה׳
אשר׳
בו׳
לאברהם׳
לאחזת׳
קבר׳
מבני׳
חת׳
24 ואברהם׳
זקן׳
בא׳
בימים׳
ויהוה׳
ברך׳
את אברהם׳
בכל׳
2 ויאמר׳
אברהם׳
אל עבדו׳
זקן׳
ביתו׳
המשל׳
בכל׳
אשר׳
לו׳
שים׳
נא׳
ידך׳
תחת׳
ירכי׳
3 ואשבעך׳
בי׳
יהוה׳
אלהי׳
השמים׳
ואלהי׳
הארץ׳
אשר׳
לא׳
תקח׳
אשה׳
לבני׳
מבנות׳
הכנעני׳
אשר׳
אנכי׳
יושב׳
בקרבו׳
4 כי׳
אם׳
אל ארצי׳
ואל מולדתי׳
תלך׳
ולקחת׳
אשה׳
לבני׳
ליצחק׳
5 ויאמר׳
אליו׳
העבד׳
אולי׳
לא׳
תאבה׳
האשה׳
ללכת׳
אחרי׳
אל הארץ׳
הזאת׳
ההשב׳
אשיב׳
את בנך׳
אל הארץ׳
אשר׳
יצאת׳
משם׳
6 ויאמר׳
אליו׳
אברהם׳
השמר׳
לך׳
פן׳
תשיב׳
את בני׳
שמה׳
7 יהוה׳
אלהי׳
השמים׳
אשר׳
לקחני׳
מבית׳
אבי׳
ומארץ׳
מולדתי׳
אשר׳
דבר׳
לי׳
ואשר׳
נשבע׳
לי׳
לאמר׳
לזרעך׳
אתן׳
את הארץ׳
הזאת׳
הוא׳
ישלח׳
מלאכו׳
לפניך׳
ולקחת׳
אשה׳
לבני׳
משם׳
8 ואם׳
לא׳
תאבה׳
האשה׳
ללכת׳
אחרי׳
אך׳
אם׳
אל ארצי׳
תשיב׳
את בני׳
9 וישם׳
העבד׳
ידו׳
תחת׳
ירך׳
אברהם׳
אדניו׳
וישבע׳
לו׳
על דבר׳
10 ויקח׳
העבד׳
עשרה׳
גמלים׳
מגמלי׳
אדניו׳
וילך׳
וכל׳
טוב׳
אדניו׳
בידו׳
ויקם׳
וילך׳
אל ארם׳
נהרים׳
אל עיר׳
נחור׳
11 ויברך׳
הגמלים׳
מחוץ׳
לעיר׳
אל באר׳
המים׳
לעת׳
ערב׳
לעת׳
צאת׳
השאבות׳
12 ויאמר׳
יהוה׳
אלהי׳
אדני׳
אברהם׳
הקרה׳
נא׳
לפני׳
היום׳
והעשה׳
חסד׳
עם׳
אדני׳
אברהם׳
13 הנה׳
אנכי׳
נצב׳
על עין׳
המים׳
ובנות׳
אנשי׳
העיר׳
יצאות׳
לשאב׳
מים׳
14 והי׳
הנערה׳
אשר׳
אומר׳
אליה׳
הטי׳
נא׳
כדך׳
ואשתה׳
ואמרה׳
שתה׳
וגם׳
גמליך׳
אשקה׳
אתה׳
הכחת׳
לעבדך׳
ליצחק׳
ובה׳
אדע׳
כי׳
עשית׳
חסד׳
עם׳
אדני׳
15 והי׳
הוא׳
טרם׳
כלה׳
לדבר׳
והנה׳
רבקה׳
יצאת׳
אשר׳
ילדה׳
לבתואל׳
בן׳
מלכה׳
אשת׳
נחור׳
אחי׳
אברהם׳
16 והנערה׳
טבת׳
מראה׳
מאד׳
בתולה׳

הנלבב הלך בשמח ויטב לב לא יחסר 4 אמרתי אבדתי
מן האדם ועתה מלכותו בידי אדם הלך 5 אתה הראית כי אדם
מלא חבל רב ויהי אדם בדמו 6 גם ראה בשמים הגבהתו הגיד
ומגדלי מים לבנים אשר בחרבה מגדל מגדלי מים לבנים
7 הלא אתה הטרחת לבלתי מצא לבלתי מצא לבלתי מצא לבלתי
הבטחת הגיד לי מה אתה מבקש אדם מה הלך בדרך הלך
8 ויאמר אל אדם הנה יראת אדני היא חכמה וסור מרע
9 ויענה בשמים ויאמר אל אדם הלך בדרך הלך אדם
10 ויאמר אל אדם הנה יראת אדני היא חכמה וסור מרע
11 ויאמר אל אדם, יראת אדני היא חכמה לעבוד אדם
12 ויאמר אל אדם, אם אדם אדם מלא אבל מלא אדם
13 אבדת רב בדרך אבד אל אדם הלך בדרך הלכתי
בדרך מישרים אלה הבדל אבדת בדרך, ויאמר אדם
14 ויאמר אל אדם אבד אבד אבד אדם אל אדם
אבדתי אדם אבד אדם אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
15 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אל אדם אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
16 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
17 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
18 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
19 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
20 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
21 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
22 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
23 אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד אבד
24 אבד אבד

מלכות בני עשו אשר מלך בארץ אדום
לפני מלך מלך לבני ישראל 25 אלה
בני אדם אדם ואלה שמות בניו
אליפז בכור עשו רעואל 26 ובני רעואל
נחת וזרח שמה ומזה היו בני עדה
אשת עשו אהליבמה בת ענה בת
צבעון החוי ואלה בני אהליבמה
אשר ילדה לעשו את יעוש ואת
יעלם ואת קרח 27 אלה בני צפו
אלוף בני עדר אלוף קנז אלוף
תמנע אלוף עמלק אלופי צפו
בארץ אדום אלה בני עדה 28 אלוף
שובל אלוף צבעון אלוף ענה
אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן
אלה בני חור בארץ שעיר אלוף לוטן
אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה
אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן
אלה אלופי החרי בארץ אדום 29 ואלה
שמות בני לוטן חרי ואלה בני שובל
אלוף עלון אלוף מנחת אלוף עיבל
אלוף שפו אלוף אונם אלוף דישון
אלה אלופי הדרי אלוף אצר אלוף
דישן אלה אלופי הדרי בארץ שעיר
30 ואלה שמות מלכי ארץ אדום בטרם
מלך מלך לבני ישראל, דודע בן בעור
מלך בלע ושם עיר דנהבה ומת בלע
ויתחנן בן זרח מבצרה 31 ויהי בעלם
מלך תחתיו הדד בן בדד אשר הכה
את מדין בשדה מואב ושם עיר עוית
32 ויהי בלע אדם אל אחיתפל ושם
אשת בלע מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב אלוה אדום 33 ויהי בלע
ויחנן בן עכבור תחתיו ויהי מת
ויחנן בן עכבור תחתיו 34 ויהי
הדד בן בדד אשר הכה את מדין
בשדה מואב ושם עיר עוית 35 ויהי
הדד בן בדד אשר הכה את מדין
בשדה מואב ושם עיר עוית ושם
אשתו מהיטבאל בת מטרד בת
מי זהב 36 ויהי בעלם בן חנן
בן עכבור ויהי תחתיו הדד בן בדד
ושם עיר פעי ושם אשתו מהיטבאל
בת מטרד בת מי זהב

15 ויקרא יעקב אל בניו ויאמר
אליהם אספו ואגידה לכם את אשר
יקרא אתכם באחרית הימים 2 הקבצו
ושמעו בני יעקב והקשיבו אל ישראל
אביכם 3 ראובן בכורי אתה כחי
וראשית אוני יתר שאת ויתר עז
4 פחז כמים אל תותר כי עלית
משכבי אביך אז חללת יצועי עלה
5 שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם
6 בסודם אל תבא נפשי בקהלם אל
תחד כבדי כי באפם הרגו איש
וברצנם עקרו שור 7 ארור אפם
כי עז וברתם כי קשתה אחלקם
ואפיצם בישראל 8 יהודה אתה
יודוך אחיך ידך בערף אויביך
ישתחוו לך בני אביך 9 גור אריה
יהודה מטרף בני עלית כרע שכב

29 وعدو كلهم في بعد كل الأمة وعدو كلهم
الأمة وكل ما كان حيث كل الأمة وعدو كلهم
في بعد, ما في مثلك شعبك الأمة, وبنو كيف
في الأرض, ما كان الأمة وبنو بعد لم يمنع ربنا
وكلهم الأمة في الأرض وبنو بعد الأمة وكلهم
في بعد

לעולם אמן ואמן 30 ואמרו כל העם אמן
ואמן ברכו את יהוה אלהיכם מן העולם
ועד העולם ויברכו כל העם את יהוה
אלהיהם ויתן דוד לשלמה בנו לאמר
31 חזק ואמץ ועשה אל תירא ואל תחת
כי יהוה אלהים אלהי עמדי יהיה עמך
לא ירפך ולא יעזבך עד כלות כל מלאכת
עבודת בית יהוה 32 והנה מחלקות הכהנים
והלוים לכל עבודת בית האלהים ואתך
בכל חכם לב לכל מלאכה ונדיבים
לכל עבד ושרים לכל דבריך 33 וגם
הנה עמך צדוק הכהן ואביתר הכהנים
ושרי הצבא לכל אשר יצוה המלך
34 ויהי אחרי כן ויעמד דוד את שלמה
בנו לעבר תחת אביו ויצו לכל שרי
ישראל לעזר את שלמה בנו לאמר
35 הנער שלמה בחור ורך והמלאכה
אשר לפני בית יהוה גדלה מאד
36 ועתה אל תירא אל תחת כי אני
אלהים עמך לא ירפך ולא יעזבך
עד כלות כל מלאכת עבודת בית יהוה
37 הנה מחלקות הכהנים והלוים
לכל עבודת בית האלהים ואתך
בכל חכם לב לכל מלאכה ונדיבים
לכל עבד ושרים לכל דבריך 38 ויאמר
דוד אל כל הקהל ברכו נא את יהוה
אלהיכם ויברך כל הקהל את יהוה
אלהי אבתיהם וישתחו ויכרעו ליהוה
אז לבד ולמלך 39 ויזבחו זבחים ליהוה
ויעלו עולות ליהוה ממחרת היום ההוא
אלפים פרים אלפים אילים אלפים כבשים
עם נסכיהם ורבים זבחים לכל ישראל
16 ויביאו את ארון האלהים ויציגו אתו
בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעלו
עולות ושלמים לפני האלהים 2 ויכל דוד
מהעלות העולה והשלמים ויברך את העם
בשם יהוה 3 וחלק לכל איש ישראל
מאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת
ואשפר אחד ואשיה אחת 4 ויתן
לפני ארון יהוה מן הלוים משרתים
ולזכיר ולהודות וולהלל ליהוה אלהי
ישראל 5 אסף הראש ועמו זכריה
ויעיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה
ואליאב ובנימין ועדו ויעזיאל
6 ושבניה ויהושפט ונתנאל
ואמשיה ובנימין ואליעזר
הכהנים מחצצרים תמיד לפני
7 ביום ההוא תחלה להודות ליהוה
ביד אסף ואחיו

אמר 8 אמרו לו אם אמת אתה
מגיד לנו 9 אמרו לו אמרנו לך שאנחנו ,יודעים
שמשם אתה ואמר לנו איך אתה פותח את עיני
עור 10 אמר אמרו לו איך נפקחו עיניך אמר
לנו 11 אמר אדם הנקרא ישוע עשה טיט
ומרח על עיני ואמר לי לך אל שלח ואתה הלכת
ונרחצת 12 אמרו לו איה הוא אמר לא ידעתי
13 הביאו את האיש אל הפרושים
שהיה עור 14 ויום שבת היה בעת
אשר עשה ישוע את הטיט ופקח את עיניו
15 ושוב גם
הפרושים אותו איך נפקחו עיניו ויאמר אליהם
16 ,אמרו
מן האנשים אלה אינו מאת אלהים כי לא שמר
את השבת ואחרים אמרו איך יוכל איש חוטא
17 ויאמרו
אל העור שוב מה אתה אומר אודות אשר
פקח את עיניך ,ויאמר הוא נביא 18
(Hadēs g86) אמנם לא האמינו היהודים ,אודות
אשר היה עור ואשר נפקחו עיניו עד אשר
19 קראו אל הורי האיש אשר נפקחו עיניו
ויאמרו אליהם ,הזה בנינו אשר אתם אומרים
אשר נולד עור ,ואיך עתה הוא רואה 20 ענו
הוריו ואמרו ,אנחנו ידענו כי בנינו הוא
ואשר נולד עור ,21 ואיך עתה הוא רואה
,אינו יודע ,גם לא ידענו מי פקח את עיניו
שאלו אותו הוא בן אדם בגיל ,ידבר
מדברו 22 הורי האיש אמרו כי יראו
מן היהודים ,כי כבר הסכימו היהודים
אם יודה איש כי הוא המשיח ,יגורש
מבית הכנסת 23 על כן אמרו הורי האיש ,הבן הוא
אשר שאלו אותו ,ידבר בעד עצמו 24 ויקרא
שנית את האיש אשר היה עור ,ויאמר אליו
,אמר

מלכים ראשון יז

מלכים ראשון יז

17 ויאמר אליהו התשבי מתשבי מגלעד אל אחאב חי יהוה אלהי ישראל אשר עמדתי לפניו אם יהיה
השנים האלה טל ומטר כי אם לפי דברי: 2 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 3 לך מזה וצפנת לך
אל נחל כרית אשר על פני הירדן: 4 והיה מן הנחל תשתה ואת הערבים צויתי לכלכלך שם:
5 וילך ויעשׂ כדבר יהוה וילך וישב אל נחל כרית אשר על פני הירדן: 6 והערבים מביאים לו
לחם בבקר ובשר בערב ומן הנחל היה שתה: 7 ויהי מקץ הימים יבש הנחל כי לא היה גשם
בארץ: 8 ויהי דבר יהוה אליו לאמר: 9 קום לך צרפתה אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי
שם אשה אלמנה לכלכלך: 10 ויקם ויילך צרפתה ויבא אל פתח העיר והנה אשה אלמנה
מקשטת עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט מים בכלי ואשתה: 11 והיא הלכת לקחת
ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי פת לחם בידך: 12 ותאמר חי יהוה אלהיך אם יש מחמצת
כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת והנני מלקט שני עצים ובאתי ועשיתי אותו
לי ולבני ואכלנו וגוועה: 13 ויאמר אליה אליהו אל תיראי לכי עשי כדבר אמרך אך עשי
לי מזה עגה קטנה ראשונה והוצאת אלי והאחרון תעשי לך ולבנך: 14 כי כה אמר יהוה אלהי ישראל

אמרתי אל הנערה, 15 ויאמר לי הלא אתה
הנער אשר בחרתי בו, לא אני לא אקרא אליו
אדני כי אם אל אדוני אל אביו ואל אמו 16 ואל
אחיו אל אלהים אחרים אשר לא ידעת
ואל אבותיך 17 כי אם אל הנער הזה
אקרא נא אל אדני אביו ואל אמו, אולי
אדני אבי אמו אמר, אולי אדני אבי אמו
אמר מה אדני 18 אל לב, בני, אל תירא
אמר אל אדני אביו ואל אמו, אולי
אדני אבי אמו אמר, אולי אדני אבי אמו
אמר מה אדני 19 ואתה, מי הוא אדני
אביו אשר לא אבה לתת לו אמר אל
אדני אביו ואל אמו, ויאמר אליו אדני
לא לך הנער אמר ויאמר אל אדני אביו
ואל אמו 20 ויאמר לאמו אמר אל
אדוני אביו ואל אמו אשר אמר לה אדני
אביו ואל אמו אשר אמר לה אדני
אביו ואל אמו אשר אמר לה אדני

ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܡܢܟܘܢ ܠܓܘܗܢܡ ܕܢܘܪܐ ܕܐܬܝܩܕ ܠܗ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܚܝܐ ܘܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܫܥܪܗ ܕܪܫܐ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܗܢܘܢ
ܕܢܬܩܛܠܘܢ ܡܢ ܦܓܪܐ ܘܠܐ ܢܬܚܫܫܘܢ ܡܢ ܢܦܫܐ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܡܨܐܝܢ
ܠܗܘܢ ܐܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܐܪܥܐ ܗܢܐ ܡܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ
ܠܡܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܝ ܕܢܬܩܛܠ ܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ

אם יתרו חותן משה 20 משה הודיע את
אשתו ואת בניו אל ארץ מצרים ויאמר אליו
חותן משה אני בא אליך אתך אשתך ובניך
אל ארץ מצרים 21 ויאמר אליו יתרו לך לשלום
ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה ויבקש
להמיתו 22 ותקח צפרה צר וכרת את ערלת
בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים אתה
לי 23 וירף מעליו אז אמרה חתן דמים למולת
המולות 24 ויהי בדרך במלון ויפגשהו יהוה
ויבקש המיתו 25 ותקח צפרה צר וכרת את
ערלת בנה ותגע לרגליו ותאמר כי חתן דמים
אתה לי 26 וירף מעליו אז אמרה חתן דמים
למולות 27 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת
משה המדברה וילך ויפגשהו בהר האלהים
ויישק לו 28 ויגד משה לאהרן את כל דברי יהוה
אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו
29 וילך משה ואהרן ויקבצו את כל זקני
בני ישראל 30 וידבר אהרן את כל הדברים
אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות
לעיני העם 31 ויאמן העם וישמעו כי פקד
יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים
ויקדו וישתחוו

19 ואחרי כן באו משה ואהרן ויאמרו אל
פרעה כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח
את עמי וחגו לי במדבר 2 ויאמר פרעה מי
יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל
לא ידעתי את יהוה וגם את ישראל לא
אשלח 3 ויאמרו אלהי העברים נקרה
נא דרך שלשת ימים נלכה במדבר
ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו בדבר
או בחרב 4 ויאמר אליהם מלך מצרים
למה תפרעו את העם ממעשיו לכו
לסבלתיכם

אל יבא מעמך ולא מלאכתך תמוט כי יבא
אל בית עולמו האדם הולך ובית קברו
5 כי יראו חתתים גם בגבה דרך
ושקד אביון ותפר האביונה כי הלך
6 עד אשר לא ירוץ גלגל הזהב ותרפה
אבלת הגרון ונשברה הגלה על המבוע
7 ושב העפר אל הארץ כאשר היה
והרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה
8 הבל הבלים אמר קהלת הכל הבל
ויתר קהלת היה חכם עוד למד דעת
את העם ואזן וחקר תקן משלים הרבה
9 בקש קהלת למצא דברי חפץ
וכתב יושר דברי אמת
10 חכמים כדרבנות נטועות בעלי
אספות נתנו מרעה אחד
ועשות ספרים הרבה אין קץ
ולהג הרבה יגיעת בשר
11 סוף דבר הכל נשמע את האלהים
ירא ומצותיו שמר כי זה כל האדם
12 כי את כל המעשה יביא אלהים
במשפט על כל הנעלם אם טוב ואם רע
13 ועתה בני הזהר מעשות הרבה
אין קץ ולהג רב יגיעת בשר
14 כי אם את אלהים יירא
ואת מצותיו שמר כי זה כל האדם
15 אם יעשה רע לא יקום דבר
ואם יעשה טוב לא יקום דבר
16 אם אמרתי אחכמה
ורחקה ממני
17 (aiōnios g166) הרחוקה מה היה
הרחוק מאד מי ימצא
18 אני סבתי ולבי לדעת
ולחקר ולבקש חכמה וחשבון
ולדעת רשע כסל והסכלות
19 מר אני מוצא מן המות
את האשה אשר היא מצודים
ולבה חרמים ידיה אסורים
20 הטוב לפני האלהים
ימלט מן
21 הנה זה מצאתי
אמר קהלת אחד
אחד למצא חשבון
אשר עוד בקשה נפשי
לא מצאתי

חלקם עם אלוה אחר ולא יעלה שם אלהיהם
מפיו: 8 גם אמר אליהם זאת אמרו אל־נא
לאדני עשו אל־נא לאדני יעקב עבדיך לא
נכחד מעמנו דבר אשר־אתה עשה אתנו
לטוב: 9 ויאמר אליהם יעקב אם־נא
אתם מכירים את־אחי הלבן אם־שלום
לו הזקן אשר דברתם אמרו עודנו חי
גם־שלום לו: 10 ויהי בשמעו את־דברי
בניו אשר אמרו לאמר הלא־אחי עשו
אנכי ראיתי אל־אביו ויאמר אל־בניו
הנה־נא אנכי הולך אל־אחי ואל־אבי
ואל־ארצו אשר־מולדתי שם: 11 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 12 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 13 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 14 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 15 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 16 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 17 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 18 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 19 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 20 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 21 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 22 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 23 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 24 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 25 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 26 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 27 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 28 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 29 ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם: 30 (aiōnios g166) ויאמר
אל־בניו אל־תרעו־נא אל־אחי אל־אבי
אל־ארצו אשר־מולדתי שם:

20 ויהי אחר הדברים האלה ויגד לרבקה
לאמר הנה עשו אחיך מתנחם לך להרגך:
2 ותאמר רבקה אל־יעקב בנה שמע־נא
בקולי וקום ברח־לך אל־לבן אחי חרנה:
3 ושבת עמו ימים אחדים עד אשר־
תשוב חמת אחיך: 4 עד־שוב אף אחיך
ממך ושכח את־אשר־עשיתה לו ושלחתי
ולקחתיך משם למה אשכל גם־שניכם
יום אחד: 5 ויאמר יצחק אל־רבקה אשתו
לאמר הנה־נא שמעתי את־אביך דבר
אל־עשו בנו לאמר: 6 ותאמר רבקה אל־
יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את־אביך
מדבר אל־עשו אחיך לאמר: 7 הבא־לי
ציד ועשה־לי מטעמים למען אברכך
לפני יהוה לפני מותי: 8 ועתה בני שמע
בקולי לאשר אנכי מצוה אותך: 9 לך־נא
אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים
טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך
כאשר אהב: 10 והבאת לאביך ואכל
בעבור אשר יברכך לפני מותו: 11 ויעקב
אמר אל־רבקה אמו הן עשו אחי איש
שעיר ואנכי איש חלק: 12 אולי ימשני
אבי והיה בעיניו כמתעתע והבאתי על־
נפשי קללה ולא ברכה: 13 ותאמר לו
אמו עלי קללתך בני אך שמע בקולי
ולך קח־לי: 14 וילך ויקח ויבא לאמו
ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו:
15 ותקח רבקה את־בגדי עשו בנה הגדול
החמדות אשר אתה בבית ותלבש את־
יעקב בנה הקטן: 16 ואת־עורות גדיי
העזים הלבישה על־ידיו ועל־חלקת
צוארו: 17 ותתן את־המטעמים ואת־
הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה:
18 ויבא אל־אביו ויאמר אבי ויאמר
הנני מי אתה בני: 19 ויאמר יעקב
אל־אביו אני עשו בכרך עשיתי כאשר
דברת אלי קום־נא שב ואכלה מצידי
למען תברכני נפשך: 20 ויאמר יצחק
אל־בנו מה זה מהר למצא בני ויאמר
הקרה יהוה אלהיך לפני: 21 ויאמר
יצחק אל־יעקב גשה־נא ואמשך בני
האתה זה בני עשו אם לא: 22 ויגש
יעקב אל־יצחק אביו וימשהו ויאמר
הקול קול יעקב והידים ידי עשו:

אל 10 אבן אבן אבן אבנים אבן אשרתיו אבן מים מאה 9 אבנים
אבן אבן אבן אבן אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים 11 אבן אבנים אבן אבן אבן אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים

ומי כה כחם ראמרו מדבר מאמרו לחם אחר 28 אחרי
מעשי לעגל הזה עשו ראיתי אלה אלהיך ישראל אשר
אשר הוציאוך מן ארץ מצרים 29 ועתה שלח אסוף
כל ישראל אלי אל הר הזה 30 ויעמד משה ואהרן
לחם ויקרבו כל בני לוי אליו 31 ויאמר אליהם כה אמר
יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו
מן שער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את
רעהו ואיש את קרובו 32 ויעשו בני לוי כדבר משה
ונפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אנשים 33 ויאמר משה
מלאו ידכם היום לכבוד יהוה כי איש בבנו ובאחיו
ולתת עליכם היום ברכה 34 והיה ממחרת ויאמר משה
אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה
אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם

21 ויהי ביום השני ויאמר יהוה אל משה לאמר
לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים, 2 סרו מהר
מן הדרך אשר צויתים עשו להם עגל מסכה וישתחוו
לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך
מארץ מצרים 3 ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה
והנה עם קשה ערף הוא 4 ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם
ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול 5 ויחל משה את פני יהוה
אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה 6 למה יאמרו מצרים
לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלותם מעל
פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה
לעמך 7 זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך
אשר נשבעת להם בך ותדבר אליהם ארבה את זרעם
כככבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעך
ונחלו עד עולם 8 ויהוה נחם על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו 9 ויאמר יהוה אל משה לך רד כי שחת
עמך אשר העלית מארץ מצרים 10 ועתה הניחה לי
ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול
11 ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר
יהוה למה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה 12 למה יאמרו
מצרים לאמר

לחלמי ויהי בשנת הרביעית לחזקיה
מלך יהודה עלה שלמנאסר מלך אשור
13 ויצר אל כל הארץ ויעל שמרונה
ויצר אליה שלש שנים ובשנת השלשית
14 לחזקיה לכד אתה שמרון ויגלה
אשור את ישראל אשורה ויושב בחלח
ובחבור נהר גוזן וערי מדי 15 ואל
מי דמית וממי יראת כי פשעת בי
ולא זכרתני והשלכת אחרי גוך הנה
אנכי מוסיף על ימיך חמש עשרה שנה
16 ומצל אשור אציל מיד מלך אשור
אתך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר
הזאת למען דוד עבדי ולמען אברהם
17 ויגלה מלך אשור את ישראל
ויושב בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי
18 ויתר דברי חזקיה וכל גבורתו
אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
19 דברי הימים למלכי יהודה
אשר מלך תחתיו בן אחז ויהי בשנת
אחת לחזקיה מלך יהודה
20 (aiōn g165) ויחי חזקיה
אחרי הרפאו אתו
21 ישעיה בן אמוץ
אל חזקיה לאמר כה אמר יהוה
אלהי דוד אביך שמעתי את תפלתך
ראיתי את דמעתך הנני רפא לך
ביום השלישי תעלה בית יהוה
22 ויאמר חזקיה מה אות
כי אעלה בית יהוה
23 ויאמר ישעיה זאת לך האות
את הדבר אשר דבר יהוה הנני מטה
את צל המעלות אשר ירדה בשמש
אחז אחור עשר מעלות ויאמר
24 בימיו חלה חזקיה
למות ויתפלל אל יהוה ויענהו
ויאמר לו אות
25 חזקיה מה היה
אשר עשה בבית יהוה ויבא
ישעיה בן אמוץ הנביא אל המלך
ויאמר מה אמרו האנשים
26 ומאין באו אליך
ויאמר מארץ רחוקה
בבל ויאמר מה ראו בביתך
27 ויאמר
אמרו אל

לא אמר אמרו אל אחיו מדוע אנחנו
אשמים אמת אבל ראינו צרת נפשו
בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן
29 באה אלינו הצרה הזאת ראובן
עונה להם הלא אמרתי אליכם לאמר
אל תחטאו בילד ולא שמעתם הנה
30 גם דמו נדרש׳ אמרו אל אביהם
ויהי כדברנו אל האדון ויאמר אלינו
31 ויאמר אלינו אם כן אמרתם
אמת אנחנו אנשים נכונים לא היינו
מרגלים, 32 שנים עשר אנחנו אחים
בני אבינו, אחד איננו והקטן היום
אל אבינו בארץ כנען׳ ויאמר האדון
33 בזאת אדע כי נכונים אתם
אחי הניחו אתם אתי ואת רעב בתיכם
לכו׳ 34 והביאו אל אחיכם הקטן
אל אבי׳ ואל אמי׳ ואל אחי׳ ואל
אחותי׳ ואל כל אשר לי׳ אם לא
אמרתם אמרתם אל אבי׳ אל אמי׳
אל אחי׳ ואל אחותי׳ ואל כל אשר לי׳
35 ויאמר אל אחיו אל אבי׳ ואל אמי׳
ואל אחי׳ ואל אחותי׳ ואל כל אשר לי׳
אם לא אמרתם אמרתם׳ 36 ויאמר
אל אחיו אל אבי׳ ואל אמי׳ ואל אחי׳
ואל אחותי׳ ואל כל אשר לי׳ 37 ויאמר
אל אבי׳ אם לא אביא אתו אליך
אל אבי׳ אם לא אביא אתו אליך׳ 38 ויאמר
אל אבי׳ לא ירד בני אתכם כי אחיו
מת והוא לבדו נשאר׳ אם יקרה אתו
אסון בדרך אשר תלכו בה׳ ואת שבתי
בגון שיבה׳ 39 ויאמר יהודה
אל אביו׳ שלח הנער אתי ונקומה
40 ונלכה׳ ונחיה׳ ולא נמות׳ גם אנחנו
גם אתה גם טפנו׳ 41 אני ערב בו
מידי תבקשנו׳ אם לא הביאותיו
אליך׳ והצגתיו לפניך׳ וחטאתי לך
42 כל הימים׳ ועתה׳ אם כן
אמרתי׳ שלח אתו׳ ונקומה׳ ונלכה׳
ונחיה׳ גם אנחנו גם אתה גם טפנו׳
43 ויאמר אליהם ישראל אביהם׳
אם כן׳ זאת עשו׳ קחו מזמרת הארץ
בכליכם׳ והורידו לאיש׳ מעט צרי
ומעט דבש׳ נכאת ולוט׳ בטנים ושקדים׳

44 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܪܝܐ ܕܟܬܒܐ ܕܕܘܝܕ ܒܪܘܚܐ ܩܪܝܢܝܗܘܢ ܡܪܝ, ܠܡܢܐ
ܩܪܝܢܝܢ ܠܝ ܡܪܝ ܠܡܪܝ, 45 ܗܐ ܕܐܢܐ ܫܝܬ ܐܝܒܝܟܘܢ ܬܚܬ ܪܓܠܝܟܘܢ,
ܕܐܢܘܢ ܡܠܟܐ ܕܫܠܡܐ ܠܝܬ ܠܗ ܐܦܠܐ ܕܒܪܬܗ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܝܗ ܕܟܠܗ
ܒܝܬ ܝܫܪܝܠ ܕܠܡܢܐ ܡܫܬܟܚܢ ܠܗ ܐܦܠܐ 46 ܐܝܟ ܕܐܡܪܘ ܠܗ ܡܪܝ
ܠܡܢܐ ܠܝ ܡܪܝ ܠܡܪܝ, ܠܐ ܡܢ ܗܘܐ ܕܢܫܐܠ ܠܗ ܡܠܬܐ ܡܢ ܗܕܐ ܝܘܡܐ
ܠܡܬܠܝܬܗ ܠܐ ܒܪܝܟ ܡܢ ܗܘܐ ܕܢܫܐܠ ܠܗ ܡܠܬܐ ܡܢ ܗܕܐ ܝܘܡܐ ܠܡ

22 ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܒܫܠܡܐ ܕܫܪܝܪܐ ܘܫܪܝܪܐ ܕܠܐ ܡܬܬܝܒܝܢ
ܠܡܫܬܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܗܘܐ ܕܡܬܬܝܒ ܠܝܡܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܘܫܪܝܪ ܠܝ

אשר בחטאם אשר חטאו ובמעלם אשר מעלו בי ובתוך אתם אשר
19 שכן גם הם בנו להם במות וצבות ומצבות ועצבים בכל גבעה
רמה ותחת כל עץ רענן 20 ויהוה לא הוציא את יושבי הארץ
מפני עבדיך ויהי אם אכל אכלו אותם ויכבשו אותם ויהי כאשר
הרע בעיני יהוה ויעבדו את אלהיהם 21 ויעבר אותם בתוך
הים בצר ויעבר את כל מצולות היאר ויבש כל מקום היאר
ויגרשו אותם מפניך ויתן אותם בידך 22 ואת מלכיהם ואת
שמות אנשיהם לא תזכר מפי בניך לאמר לא יוכלו לעמד
לפניהם איש עד אשר השמידם 23 ולא יכלו לעמד לפני
אויביהם כי אם אתכם השמדתי עד אשר אבדתם אותם
אשר לא שמעו בקולי ולא הלכו בתורתי ובמצותי ובחקותי
אשר צויתי את אבותיכם 24 ואם אמרתי לא אעלה אתכם
מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לתת לאבותיכם ולא
הפרתי את בריתי אתכם לעולם 25 ואתם לא תכרתו ברית
לשבת אל יושבי הארץ הזאת תתצון מזבחותם ולא שמעתם
בקולי מה זאת עשיתם 26 וגם אני אמרתי לא אגרש אותם
מפניכם והיו לכם לצנים ואלהיהם יהיו לכם למוקש 27 ויהי
כדבר מלאך יהוה אל כל בני ישראל וידבר העם את קולם
ויבכו 28 ויקרא שם המקום ההוא בכים ויזבחו שם ליהוה
29 ויהי בשלח יהושע את העם וילכו בני ישראל איש לנחלתו
לרשת את הארץ 30 ויעבדו העם את יהוה כל ימי יהושע וכל
ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע אשר ידעו את כל
מעשה יהוה הגדול אשר עשה לישראל 31 וגם את שם אלעזר
בן אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פנחס בנו אשר נתן לו
בהר אפרים 32 ואת עצמות יוסף אשר העלו בני ישראל
מצרים קברו בשכם בחלקת השדה אשר קנה יעקב מאת בני
חמור אבי שכם בכסף מאה קשיטה והיו לבני יוסף לנחלה
33 ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פינחס בנו
אשר נתן לו בהר אפרים 34 ובני עמון הלכו אחרי
מלכם 35 ויעבדו את הבעלים ויעזבו את יהוה אלהי
אבותם מארץ מצרים ויתהלכו אחרי אלהים אחרים מאלהי
העמים אשר סביבותיהם ויאנפו את יהוה 36 ויעזבו את יהוה
ויעבדו לבעל ולעשתרות 37 ויחר אף יהוה בישראל ויתן
אותם ביד שסים ויבא אותם אל יד אויביהם מסביב ולא
יכלו עוד עמד לפני אויביהם 38 בכל אשר יצא יד יהוה
בם לרעה כאשר דבר יהוה וכאשר נשבע יהוה להם מאד
מאד 39 ויקם יהוה שופטים ויושיעום מיד שסיהם
ולא שמעו אל שופטיהם כי זנו אחרי אלהים אחרים
וישתחוו להם סרו מהר מדרך אשר הלכו אבותם לשמע
מצות יהוה לא עשו כן 41 וכי הקים יהוה להם שופטים
והיה השופט ההוא ויושיעם מיד אויביהם כל ימי
42 ויהי בموت השופט ישבו וישחיתו מאבותם לא הלכו אחרי אלהים אחרים

ܗܘܝܢ ܠܘ ܗܘܝܢ ܡܘܝܢ ܕܢܘܪܐ ܕܓܗܢܢܡܐ ܐܝܟܡܐ 43 ܕܢܘܪܐ ܕܝ
ܕܢܘܪܐ ܕܢܕܪܘܢ ܟܝ ܠܗ ܟܝ ܟܝ, ܐܝܟܡܐ ܗܘܝܢ ܐܝܟܡܐ 44 ܐܝܟ ܐܝܟ
ܗܘܝܢ ܕܢܘܪܐ ܐܝܟܡܐ ܕܐܝܟ 45 ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܕܡܝܢ ܕܐܝܟ
ܠܘ ܠܡܢܝ ܡܬܬܝܢ ܒܝܢ ܗܠܝܢ 46 ܐܡܝܢ ܡܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܝܢ ܠܘ
ܡܫܝܚܐܝܬܐ ܕܐܡܪ ܐܡܝܢ ܟܝ ܐܡܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܝܢ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪ ܒܟ

23 ܡܪܝܡ ܬܐܒܬ ܠܗ ܠܠܗ ܟܠ ܟܝ ܕܬܐܒ ܡܪܝܡ ܡܕܝܢܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ, 2 ܐܝܟܡܐ
ܠܗ 3 ܕܬܐܒܬ ܗܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܝ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܐܡܪ
ܒܝܢ ܐܪܡܬܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܩܪܝ ܡܕܝܢ ܕܐܪ
ܐܝܟܡܐ 4 ܕܐܪ ܕܐܝܟ ܐܝܟ ܐܝܟܢ ܐܪܡܬܐ ܕܝ ܠܝ ܐܡܬܪܝ
ܕܝ ܐܝܡ ܕܬܐ ܕܐ ܕܝܟܢܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܡܬܩܪܝ
ܐܡܬܪܝ ܐܡܬܪܝ 5 ܐܡܪ ܐܡܪ ܐܝܟ ܕܝ ܠܝ ܐܡܪ ܕܝ
ܡܫܝܚܐ ܐܡܬܪܝ ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܕܬܐ ܐܡܪ ܐܡܪ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܝ ܕܝܗܘܕܝܐ ܕܡܬܩܪܝ ܐܝ ܡܫܝܚܐ 6 ܐܡܪ ܐܡܪ ܐܝ ܡܫܝܚܐ
ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܐܡܪ ܕܐ ܕܐ ܕܐ 7 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܐܡܪ ܐܝ ܐܡ ܐ ܐ, ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 8 ܐ, ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 9 ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 10 ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 11 ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 12 ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 13 ܐ, ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 14 ܐ, ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ 15 ܐ, ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ
ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ ܐ

ܗܘܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܟܠ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܗ ܐܦ ܗܘܢܐ ܕܐܬܐ
ܥܠ ܗܘܢܐ ܕܝ ܐܢܫ ܗܘܐ ܕܡܫܬܠܡ ܡܫܠܡ 17 ܡܫܠܡ ܢܫܬ
ܠܗ ܡܫܬܬܪܬܐ ܕܐܬܐ ܟܡܐ 18 ܗܘܢܐ ܠܡ ܡܬܬܠ ܥܡܐ ܕܐܬܐ ܡܫܠܡ
ܡܫܠܡ 19 ܡܫܠܡ ܢܫܬ ܡܢܐ ܕܐܬܐ ܕܡܫܬܠܡ ܕܐܬܐ ܕܝ ܕܟܠ ܡܕܡ
ܟܝ 20 ܡܫܬܠܡܬܐ ܡܫܬܡܪ ܥܠ ܡܫܬܠܡ ܕܝ ܡܢ ܡܢܐ ܡܢܢܐ
ܡܢܐ ܕܐܬ ܢܗܪܐ ܡܢ ܡܫܬܬܪܬܐ ܡܫܬܠ ܡܢ ܡܫܬ ܡܫܬܬܪܬ ܡܫܬ
ܟܝ 21 ܡܟ ܐܬܐ ܟܝܢ ܡܢ ܡܫܬ ܡܫܠܡ ܡܫܬ ܟܝ 22 ܡܢ ܐܬܐ ܟܝܢ ܡܢ
ܡܢ ܐܬ ܢܗܪܐ ܟܝܢ ܡܫܬܬܪ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ
23 ܐ, ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܬ ,ܡܢ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ
ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ ܡܫܬ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ 24 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
25 ܐ, ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܬ ,ܡܢ ܡܫܬ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ 26 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ 27 ܐ, ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܬ ,ܡܢ ܡܫܬ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ 28 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ,ܡܢ ܡܫܬ ,ܡܢ ܡܫ ,ܡܢ ܡܫ 29 ܐ, ܐܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܬ ,ܡܢ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ,ܡܢ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ 30 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ 31 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
32 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ 33 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
(Geenna) ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
(g1067) 34 ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ

ܗܘܢ ܕܩܪܝܬܐ ܕܐܦܪܬܐ ܕܐܝܟ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܕܐܡܬܐ
ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܐܬܪܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ 35 ܕܐܬܝܠܬ ܕܐܬܝܬ ܒܗ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܕܐܝܬܝܗ ܠܬܡܝܗ ܡܢܐ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܪܝܢܐ ܕܐܝܬܝܗ
ܕܐܝܬܝܠܬ ܕܐܬܪܐ ܫܘܬ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢ ܕܐܝܬ ܒܝܬ ܕܐܝܬܝܗ ܡܢܐ
ܕܐܝܬܝܗ ܠܗ ܒܡܠܬ ܡܠܬ ܒܐܝܟܢܐ ܕܐܬ ܕܐܝ ܐܝܟ ܒܝܬ 36
ܡܠܬܐ ܫܪܝܐ ܒܗ ܡܢ ܡܠܬ ܡܠܬ ܒܐܝܟܢܐ ܕܐܬ ܕܐܝ ܐܝܟ ܒܝܬ 37 ܕܐܝ
ܡܠܬܐ ܫܪܝܐ ܒܗ ܡܢ ܫܠܝܐ ܡܠܬܐ ܡܠܬܐ 38 ܕܐܝ ܕܐܝ ܒܝܬ ܕܐܝ
ܕܐܝ ܐܝ ܕܐܬ ܕܐܝ ܕܐܝ ,ܡܢ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ
ܕܐ ܐܝ ܕܐ ܕܐ 39 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ,ܕܐ ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ
ܕܐ

24 ܒܫܒܬܐ ܕܒܫܒܬܐ ܕܐܬܝܠܬ ܕܐܬܝܬ ܒܗ ܕܐ ܕܐ ,ܡܪܝܡ ܕܡܓܕܠܝܬܐ
ܡܪܝܡ 2 ܘܐܫܬܟܚܘ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ
ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ ,ܕܐ
ܕ ܕܐ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ

אבל אם אתם אינכם מאמינים 13 כי הנשים הן בנות
אברהם ויצחק אבותיכם ואינכם מקיימים את מצוותיו 14 ועל מה
כי 15 אבותיכם אינם מגדלים בנותיהם לאמונה
הנכונה ומלמדים אותן מנהגים רעים ואינם מלמדים אותן
מלים יפות 16 ומדוע אינם מלמדים אותן לשון
נכונה ומדברים אל בנותיהן בלשון רעה 17 ומדוע אינם נותנים
לן מה שיש לתת ומה 18 מתבוננים בשמש ובירח
ובכוכבים לן מה שאמרו ומה 19 ,מ, הם לבדם מאמינים
בשמים ובארץ ומאמינים בנשים 20 ,לא כן הם לא הם
מאמינים בנבואה ובמצוות ובמנהגים ובמלאכים
ובכל מה שהם אמרו 21 ומדוע אינם מגדלים את בנותיהן
ומדוע אינם מלמדים אותן מנהגים ומלמדים אותן מה ומה הן
22 אינם יודעים מה שיש לן אם אתם מאמינים בנבואה
ובמצוות ובמנהגים 23 אם אתם מאמינים בנבואה הבינו
אם אתם מאמינים בנבואה ובמצוות ובמנהגים
24 ומדוע אינם מגדלים אותן בדרך הנכונה ומלמדים אותן
מנהגים רעים ומאמינים בהם ומאמינים בהם ומאמינים
בנבואה ובמצוות ובמנהגים 25 ומה אתם מגדלים אותן
ומה אתם מלמדים אותן 26 אם אתם מגדלים אותן
בנבואה ובמצוות ומה הן מקבלות ומה הן מקיימות
אותה ומאמינות בה אם אתם מגדלים אותן 27 ואתם
מגדלים אותן בנבואה ובמצוות ומלמדים אותן מנהגים
ואתם 28 ומדוע מגדלים אותן ומלמדים אותן מנהגים
רעים ומה הן עושות 29 ומדוע אינם מגדלים אותן
ומה הן עושות ומדוע אינם מלמדים אותן מה שיש לן
ומלמדים אותן מנהגים רעים ומה אתם אומרים
30 ומדוע אינם מגדלים אותן מנהגים ומדוע אינם מלמדים אותן
מנהגים נכונים ומדוע אינם מלמדים אותן מה שיש לן
ומה הן עושות ומדוע אינם מלמדים אותן מנהגים נכונים
,ומלמדים אותן 31 ומדוע אינם מגדלים אותן בדרך הנכונה
ומדוע אינם מלמדים אותן מנהגים נכונים ומדוע אינם מגדלים אותן
כי אמרו 32 כי אתם הן בנות אמונה ומאמינות
בנבואה ובמצוות ובמנהגים

לאמר אדבר אל־בני ישראל ואמרת אליהם
איש איש כי יקרב מקרבכם אל־יהוה
מן־הבקר ומן־הצאן תקריבו את־קרבנכם: 3 אם־עולה קרבנו
מן־הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל־מועד
לרצנו לפני יהוה: 4 וסמך על־ראש העלה
והרצה לו לכפר עליו: 5 והשחט את־בן־הבקר
לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את־הדם
וזרקו את־הדם על־המזבח אשר־לפתח אהל־מועד
סביב אשר־הוא קרב אל־פתח אהל־מועד: 6 והפשיט
את־העלה ונתח אתה לנתחיה: 7 ונתנו בני אהרן הכהן
אש על־המזבח וערכו עצים על־האש:
8 וערכו בני אהרן הכהנים את־הנתחים
את־הראש ואת־הפדר על־העצים אשר
על־האש אשר על־המזבח: 9 וקרבו בניו
ורחצו את־הכרעים במים וקטר הכהן
את־הכל המזבחה עולה היא אשה ריח־ניחוח
ליהוה: 10 ואם־מן־הצאן קרבנו מן־הכשבים
או מן־העזים לעולה זכר תמים יקריבנו:
11 ושחט אתו על־ירך המזבח צפונה
לפני יהוה וזרקו בני אהרן הכהנים
את־דמו על־המזבח סביב: 12 ונתח אתו
לנתחיו את־ראשו ואת־פדרו וערך הכהן
אשר על־האש אשר על־המזבח: 13 וקרב
הכרע ורחץ במים וקרב הכהן
את־הכל והקטיר המזבחה עולה היא אשה
ריח־ניחוח ליהוה: 14 ואם־עולה קרבנו
ליהוה מן־העוף והקריב מן־התרים
או מן־בני היונה קרבנו: 15 והקריבו
הכהן אל־המזבח ומלק את־ראשו והקטיר
המזבחה ונמצה דמו על־קיר המזבח:
16 והסיר את־מראתו בנצתה והשליך
אותה אצל המזבח קדמה אל־מקום הדשן:
17 ובקע אתה בכנפיו לא יבדיל
והקטיר אתו הכהן המזבחה על־העצים
אשר־על־האש עולה היא אשה ריח־ניחוח
ליהוה: 18 ואם־נפש כי תקריב מנחה
ליהוה סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן
ונתן עליה לבנה: 19 והביאה אל־בני אהרן
הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה
ומשמנה על כל־לבנתה והקטיר הכהן
אזכרתה המזבחה אשה ריח־ניחוח ליהוה:
20 והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש
קדשים מאשי יהוה: 21 לא תאפה חמץ
תהיה חלקם נתתי אתם מאשי קדש הם
כחטאת וכאשם: 22 כל־זכר בבני אהרן
יאכלנה חקת עולם לדרתיכם מאשי יהוה
כל אשר יגע בהם יקדש: 23 וידבר יהוה
אל־משה לאמר: 24 דבר אל־אהרן ואל־בניו
לאמר זאת תורת האשם קדש קדשים הוא:
25 במקום אשר תשחט העולה תשחט האשם
לפני יהוה קדש קדשים הוא: 26 הכהן המחטא
אתו יאכלנו במקום קדש יאכל בחצר
אהל מועד: 27 כל אשר יגע בבשרו יקדש
ואשר יזה מדמו על־הבגד אשר יזה עליו
תכבס במקום קדש: 28 וכלי־חרש אשר־
בלול בו ישבר וואם בכלי נחשת בלול בו
ומרק ושטף במים: 29 כל־זכר בבני אהרן
יאכל אתו קדש קדשים הוא: 30 וכל־חטאת
אשר יובא מדמה אל־אהל מועד לכפר בקדש
לא תאכל באש תשרף: 1 וזאת תורת האשם
קדש קדשים הוא: 2 במקום אשר תשחט
העולה תשחט האשם את־דמו יזרק על־המזבח
סביב: 3 ואת כל־חלבו יקריב מן־האשם
את־האליה ואת־החלב המכסה את־הקרב:
4 ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן
אשר על־הכסלים ואת היותרת על־הכבד
על־הכליות יסירנה: 5 והקטיר הכהן
המזבחה אשה ליהוה אשם הוא: 6 כל־זכר
בבני אהרן יאכלנו במקום קדש קדשים
הוא: 7 כחטאת כאשם תורה אחת להם
הכהן המכפר בה יהיה: 8 והכהן המקריב
את־עולת איש עור העולה אשר הקריב
לו לכהן: 9 וכל־מנחה אפויה בתנור
וכל־נעשה במרחשת ובמחבת לכהן
היתה: 10 ומנחה בלולה בשמן ויבשה
לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו:
11 וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב
ליהוה: 12 אם על־תודה יקריבנו
והקריב על־זבח התודה חלת מצות בלולות
בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן
ורקיק סלת מרבכת בלולת בשמן:
13 חלת לחם חמץ יקרב קרבנו
על־זבח תודת שלמיו: 14 ומן־כל־קרבן
יקריב תרומה ליהוה לכהן הזרק
דם־השלמים לו יהיה: 15 ובשר זבח
תודתו ביום הקרבנו יאכל לא־יניח
ממנו עד־בקר: 16 ואם־נדר או־נדבה
זבח קרבנו ביום הקריבו את־זבחו
יאכל וממחרת גם־הנותר ממנו יאכל:
17 והנותר מבשר הזבח ביום השלישי
באש ישרף: 18 ואם־האכל יאכל מבשר
זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה
המקריב לא יחשב לו פגול יהיה
והנפש האכלת ממנו עונה תשא:
19 והבשר אשר יגע בכל־טמא לא יאכל
באש ישרף והבשר כל־טהר יאכל בשר:
20 והנפש אשר תאכל בבשר זבח שלמים
אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה
הנפש ההוא מעמיה: 21 ונפש כי תגע
בכל־טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה
או בכל־שקץ טמא ואכל מבשר זבח
שלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה: 22 וידבר יהוה
אל־משה לאמר: 23 דבר אל־בני ישראל
לאמר כל־חלב שור וכשב וכעז לא תאכלו:
24 וחלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל־
מלאכה ואכל לא תאכלוהו: 25 כי כל־אכל
חלב מן־הבהמה אשר יקריב ממנה אשה
ליהוה והכרתה הנפש האכלת מעמיה:
26 וכל־דם לא תאכלו בכל מושבתיכם
לעופות ולבהמה: 27 כל־נפש אשר תאכל
כל־דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה:
28 וידבר יהוה אל־משה לאמר: 29 דבר
אל־בני ישראל לאמר המקריב את־זבח
שלמיו ליהוה יביא את־קרבנו ליהוה
מזבח שלמיו: 30 ידיו תביאנה את־אשי
יהוה את־חלב על־החזה יביאנו את־החזה
לתנופה תנופה לפני יהוה: 31 והקטיר
הכהן את־החלב המזבחה והיה החזה
לאהרן ולבניו: 32 ושוק ימין תתנו
תרומה לכהן מזבחי שלמיכם: 33 המקריב
את־דם השלמים ואת־החלב לו תהיה
שוק הימין למנת: 34 כי את־חזה התנופה
ואת־שוק התרומה לקחתי מאת בני־ישראל
מזבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן
ולבניו מאת בני־ישראל לחקת עולם:
35 זאת משחת אהרן ומשחת בניו
מאשי יהוה ביום הקריבו אתם לכהן
ליהוה: 36 אשר צוה יהוה לתת להם
ביום משחו אתם מאת בני־ישראל חקת
עולם לדרתם: 37 זאת התורה לעלה
למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים
ולזבח השלמים: 38 אשר צוה יהוה
את־משה בהר סיני ביום צוותו את־
בני־ישראל להקריב את־קרבנם ליהוה
במדבר סיני: 1 ויאמר יהוה אל־משה
לאמר: 2 קח את־אהרן ואת־בניו
אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה
ואת פר החטאת ואת שני האילים
ואת סל המצות: 3 והקהל את כל־העדה
אל־פתח אהל מועד: 4 ויעש משה
כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה
אל־פתח אהל מועד: 5 ויאמר משה
אל־העדה זה הדבר אשר־צוה יהוה
לעשות: 6 ויקרב משה את־אהרן
ואת־בניו וירחץ אתם במים: 7 ויתן
עליו את־הכתנת ויחגר אתו באבנט
וילבש אתו את־המעיל ויתן עליו
את־האפד ויחגר אתו בחשב האפד
ויאפד בו: 8 וישם עליו את־החשן
ויתן אל־החשן את־האורים ואת־התמים:
9 וישם את־המצנפת על־ראשו וישם
על־המצנפת מלמעלה אל־פניו את־
ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה
יהוה את־משה: 10 ויקח משה את־שמן
המשחה וימשח את־המשכן ואת־כל־
אשר־בו ויקדש אתם: 11 ויזה מן־
השמן על־המזבח שבע פעמים וימשח
את־המזבח ואת־כל־כליו ואת הכיור
ואת־כנו לקדשם: 12 ויצק משמן
המשחה על־ראש אהרן וימשח אתו
לקדשו: 13 ואת בני אהרן הקריב
משה וילבשם כתנת ויחגר אתם
אבנט וחבש להם מגבעת כאשר צוה
יהוה את־משה: 14 ויגש את־פר
החטאת ויסמכו אהרן ובניו את־ידיהם
על־ראש פר החטאת: 15 וישחט
ויקח משה מדמו ויתן על־קרנות
המזבח סביב באצבעו וחטא את־המזבח
ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח
ויקדשהו לכפר עליו: 16 ויקח
את־כל־החלב אשר על־הקרב ואת
יותרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן והקטיר משה המזבחה:
17 ואת־הפר ואת־עורו ואת־בשרו
ואת־פרשו שרף באש מחוץ למחנה
כאשר צוה יהוה את־משה: 18 ויקרב
את־איל העלה ויסמכו אהרן ובניו
את־ידיהם על־ראש האיל: 19 וישחט
ויזרק משה את־הדם על־המזבח סביב:
20 ואת־האיל נתח ניתחו ויקטר משה
את־הראש ואת־הנתחים ואת־הפדר:
21 ואת־הקרב ורחץ במים ויקטר משה
את־כל־האיל המזבחה עולה היא אשה
ריח־ניחוח ליהוה אשה היא ליהוה
כאשר צוה יהוה את־משה: 22 ויקרב
את־איל המלאים בני אהרן וישמכו
אהרן ובניו את־ידיהם על־ראש האיל:
23 וישחט ויקח משה מדמו ויתן
על־תנוך אזן־אהרן הימנית ועל־בהן
ידו הימנית ועל־בהן רגלו הימנית:
24 ואת בני אהרן הקריב משה
ויתן מן־הדם על־תנוך אזנם הימנית
ועל־בהן ידם הימנית ועל־בהן רגלם
הימנית וזרק משה את־הדם על־המזבח
סביב: 25 ויקח את־החלב ואת־האליה
ואת כל־החלב אשר על־הקרב ואת
יותרת הכבד ואת שתי הכליות
ואת חלבן ואת שוק הימין: 26 ומן־
סל המצות אשר לפני יהוה לקח
חלת מצה אחת וחלת לחם־שמן אחת
ורקיק אחד ויתן על־החלבים ועל
שוק הימין: 27 ויתן הכל על־כפי
אהרן ועל־כפי בניו ויניף תנופה
לפני יהוה: 28 ויקח משה מידם
ויקטר המזבחה על־העלה מלואים
הם לריח ניחוח אשה היא ליהוה:
29 ויקח משה את־החזה ויניף תנופה
לפני יהוה מאיל המלואים היה
למנת משה כאשר צוה יהוה את־משה:
30 ויקח משה מן־השמן ומן־הדם
אשר על־המזבח ויז על־אהרן על־
בגדיו ועל־בניו ועל בגדי בניו
אתו ויקדש את־אהרן בגדיו ואת־
בניו ובגדי בניו אתו: 31 ויאמר
משה אל־אהרן ואל־בניו בשלו את־
הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלהו
אתו ואת הלחם אשר בסל המלואים
כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו:
32 והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו:
33 ומפתח אהל מועד לא תצאו
שבעת ימים עד יום מלאת ימי
מלואיכם כי שבעת ימים ימלא
את־ידכם: 34 כאשר עשה ביום הזה
צוה יהוה לעשות לכפר עליכם:
35 ובפתח אהל מועד תשבו יומם
ולילה שבעת הימים ושמרתם
את־משמרת יהוה ולא תמותו כי
כן נצוה: 36 ויעשו אהרן ובניו
את כל־הדברים אשר־צוה יהוה
ביד־משה: 1 ויהי ביום השמיני
קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
ישראל: 2 ויאמר אל־אהרן קח־לך
עגל בן־בקר לחטאת ואיל לעלה
תמימים והקרב לפני יהוה: 3 ואל־
בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר
עזים לחטאת ועגל וכר תמימים
לעלה: 4 ושור ואיל לזבחים לזבח
לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
כי היום יהוה נראה אליכם:
5 ויקחו את אשר צוה משה אל־
פני אהל מועד ותקרב כל־העדה
ויעמדו לפני יהוה: 6 ויאמר משה
זה הדבר אשר־צוה יהוה תעשו
ויראה אליכם כבוד יהוה: 7 ויאמר
משה אל־אהרן קרב אל־המזבח
ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר
בעד־עצמך ובעד העם ועשה את־
קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה
יהוה: 8 ויקרב אהרן אל־המזבח
וישחט את־עגל החטאת אשר־לו:
9 ויגשו בני אהרן אליו את־הדם
ויטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות
המזבח ואת־הדם יצק אל־יסוד
המזבח: 10 והקטיר המזבחה את־
החלב ואת־הכלית ואת־היותרת
מן־הכבד מן־החטאת כאשר צוה
יהוה את־משה: 11 ואת־הבשר ואת־
העור שרף באש מחוץ למחנה:
12 וישחט את־העלה וגשו בני
אהרן אליו את־הדם וזרקו על־
המזבח סביב: 13 ואת־העלה הגישו
אליו לנתחיה ואת־הראש ויקטר
על־המזבח: 14 ורחצו את־הקרב
ואת־הכרעים ויקטר על־העלה
המזבחה: 15 והגש את־קרבן העם
ויקח את־שעיר החטאת אשר לעם
ושחטו ויטהרהו כראשון: 16 והגש
את־העלה ויעשה כמשפט: 17 והגש
את־המנחה וימלא ממנה כפו והקטיר
המזבחה מלבד עולת הבקר:
18 ואת־הפר ואת־האיל שחט לזבחים
אשר לעם ויגשו בני אהרן אליו
את־הדם ויזרקו על־המזבח סביב:
19 ואת־חלבי הפר ואת־הכרים
והעתודים והכליות ויותרת הכבד
מן־הפר ומן־האיל: 20 ויניחו את־
החלבים על־החזות ויקטר החלבים
המזבחה: 21 ואת־החזות ואת־שוק
הימין הניף אהרן תנופה לפני
יהוה כאשר צוה משה: 22 ויפרש
אהרן את־ידיו אל־העם ויברכם
וירד מעשת החטאת והעלה והשלמים:
23 ויבא משה ואהרן אל־אהל מועד
ויצאו וברכו את־העם ויראו כבוד
יהוה אל־כל־העם: 24 ותצא אש
מלפני יהוה ותאכל על־המזבח
את־העלה והחלבים ויראו כל־העם
וירנו ויפלו על־פניהם: 1 ובני
אהרן נדב ואביהו לקחו איש
מחתתו ויתנו בהן אש ושמו עליה
קטרת והקריבו לפני יהוה אש
זרה אשר לא צוה אתם: 2 ותצא
אש מלפני יהוה ותאכל אתם
וימתו לפני יהוה: 3 ויאמר משה
אל־אהרן הוא אשר־דבר יהוה לאמר
בקרבי אקדש ועל־פני כל־העם
אכבד וידם אהרן: 4 ויקרא משה
אל־מישאל ואל־אלצפן בני עזיאל
דד אהרן ויאמר אליהם קרבו שאו
את־אחיכם מאת פני הקדש אל־מחוץ
למחנה: 5 ויקרבו וישאם בכתנתם
אל־מחוץ למחנה כאשר דבר משה:
6 ויאמר משה אל־אהרן ואל־אלעזר
ואל־איתמר בניו פרעו אל־תגלו
ראשיכם ובגדיכם לא תפרעו ולא
תמותו וגם־על כל־העדה יקצף
ואחיכם כל־בית ישראל יבכו את
השרפה אשר שרף יהוה: 7 ומפתח
אהל מועד לא תצאו פן־תמותו כי
שמן משחת יהוה עליכם ויעשו
כדבר משה: 8 וידבר יהוה אל־אהרן
לאמר: 9 יין ושכר אל־תשת אתה
ובניך אתך בבאכם אל־אהל מועד
ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם:
10 ולהבדיל בין הקדש ובין החל
ובין הטמא ובין הטהר: 11 ולהורות
את־בני ישראל את כל־החקים אשר
דבר יהוה אליהם ביד־משה:
12 ויאמר משה אל־אהרן ואל־אלעזר
ואל־איתמר הנותרים קחו את־המנחה
הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות
אצל המזבח כי קדש קדשים הוא:
13 ואכלתם אתה במקום קדש כי
חקך וחק־בניך הוא מאשי יהוה
כי כן צויתי: 14 וחזה התנופה
ושוק התרומה תאכלו במקום טהר
אתה ובניך ובתיך אתך כי חקך
וחק־בניך נתנו מזבחי שלמי בני
ישראל: 15 שוק התרומה וחזה
התנופה על־אשי החלבים יביאו
להניף תנופה לפני יהוה והיתה
לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר
צוה יהוה: 16 ושעיר החטאת דרש
דרש משה והנה שרף הוא ויקצף
על־אלעזר ועל־איתמר בני אהרן
הנותרים לאמר: 17 מדוע לא־אכלתם
את־החטאת במקום הקדש כי קדש
קדשים הוא ואתה נתן אתה לשאת
את־עון העדה לכפר עליהם לפני
יהוה: 18 הן לא־הובא את־דמה
אל־הקדש פנימה אכל תאכלו אתה
על־המקדש כאשר צויתי: 19 ויאמר
אהרן אל־משה הן היום הקריבו
את־חטאתם ואת־עלתם לפני יהוה
ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת
היום הישיב היטב בעיני יהוה:
20 וישמע משה ויטב בעיניו

אמר אל־יהוה אל־תעזב אותנו׳ 3 ויהוה אל־משה לאמר׳ 4 אל־תתעב את־אדם
אדום כי־אחיך הם׳ אל־תתעב את־מצרים כי־גר היית בארצו׳ 5 בנים יולדו להם
שלישים׳ בדור׳ יבוא׳ עמוני ומואבי׳ בקהל יהוה׳ עד־עולם׳ 6 יען אשר׳
לא־קדמו׳ אתכם׳ בלחם׳ ובמים׳ בדרך׳ בצאתכם׳ ממצרים׳ ואשר׳ שכר׳
עליך׳ את־בלעם׳ בן־בעור׳ מפתור׳ ארם נהרים׳ לקללך׳ 7 ולא־אבה׳ יהוה
אלהיך׳ לשמע׳ אל־בלעם׳ והפך׳ יהוה אלהיך׳ לך׳ את־הקללה׳ לברכה׳
כי־אהבך׳ יהוה׳ אלהיך׳ 8 לא־תדרש׳ שלמם׳ וטובתם׳ כל־הימים׳
לעולם׳ ועד׳ 9 כי־תצא׳ מחנה׳ על־אויביך׳ ונשמרת׳ מכל׳
דבר׳ רע׳ 10 אם־יהיה׳ בך׳ איש׳ אשר׳ לא־יהיה׳ טהור׳ מקרה׳ לילה׳
ויצא׳ אל־חוץ׳ למחנה׳ לא׳ יבוא׳ אל־תוך׳ המחנה׳ 11 והיה׳ לפנות׳ ערב׳
ירחץ׳ במים׳ וכבא׳ השמש׳ יבוא׳ אל־תוך׳ המחנה׳ 12 ומחוץ׳ למחנה׳ יהיה׳ לכם׳
מקום׳ ויצאת׳ שמה׳ חוצה׳ 13 ויתד׳ תהיה׳ לך׳ על־אזנך׳ ובהיות׳ לך׳
שבת׳ חפרת׳ בה׳ ושבת׳ והטית׳ את־צואתך׳ 14 כי־יהוה׳ אלהיך׳ מתהלך׳
בקרב׳ מחנך׳ להצילך׳ ולתת׳ איביך׳ לפניך׳ והיה׳ מחנך׳ קדוש׳
ולא־יראה׳ בך׳ ערות׳ דבר׳ ושב׳ מאחריך׳ 15 לא־תסגיר׳ עבד׳ אל־אדניו׳
אשר׳ ינצל׳ אליך׳ מעם׳ אדניו׳ 16 עמך׳ ישב׳ בקרבך׳ במקום׳ אשר׳
יבחר׳ בשעריך׳ בטוב׳ לו׳ אשר׳ יאכל׳ בקרבך׳ לא׳ תונה׳ אותו׳
17 לא־יהיה׳ קדשה׳ מבנות׳ ישראל׳ וקדש׳ לא־יהיה׳ מבני׳ ישראל׳ 18 לא־תביא׳
אתן׳ זונה׳ ומחיר׳ כלב׳ בבית׳ יהוה׳ אלהיך׳ לכל׳ נדר׳ כי־תועבת׳
יהוה׳ אלהיך׳ גם׳ שניהם׳ 19 לא־תשיך׳ לאחיך׳ נשך׳ כסף׳ נשך׳ אכל׳
נשך׳ כל׳ דבר׳ אשר׳ ישך׳ 20 לנכרי׳ תשיך׳ למען׳ יברכך׳ יהוה׳
אלהיך׳ בכל׳ משלח׳ ידך׳ על׳ האדמה׳ אשר׳ אתה׳ בא׳ שמה׳ לרשתה׳
כי־תדר׳ נדר׳ ליהוה׳ אלהיך׳ לא׳ תאחר׳ לשלמו׳ כי־דרוש׳ ידרשנו׳
יהוה׳ אלהיך׳ מעמך׳ והיה׳ בך׳ חטא׳ 22 וכי־תחדל׳ לנדר׳ לא׳ יהיה׳
בך׳ חטא׳ 23 המוצא׳ שפתיך׳ תשמר׳ ועשית׳ כאשר׳ נדרת׳ ליהוה׳
אלהיך׳ נדבה׳ אשר׳ דברת׳ בפיך׳ 24 כי־תבא׳ בכרם׳ רעך׳ ואכלת׳
ענבים׳ לשבעך׳ נפשך׳ כדעתך׳ ואל־תתן׳ אל־כלי׳ תרמיל׳

אמר אליהם אל אמת אמן אמן אני אומר לכם
אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם את דמו
אין לכם חיים בתוככם 54 האוכל את בשרי ושותה את דמי
יש לו חיי עולם ואני אקים אותו ביום האחרון
55 כי בשרי הוא מאכל אמיתי ודמי הוא משקה אמיתי
56 האוכל את בשרי ושותה את דמי נשאר בי ואני
בו 57 כאשר שלחני האב החי ואני חי בגלל האב
כך האוכל אותי יחיה בגלל 58 זה הלחם אשר ירד
מן השמים לא כאבותיכם אשר אכלו את המן ומתו
אך האוכל את הלחם הזה יחיה לעולם 59 אלה
דברים דיבר ישוע בבית הכנסת בכפר כפרנחום
60 רבים מתלמידיו שמעו זאת ואמרו קשה
הדבר מי יוכל לשמוע אותו 61 ישוע ידע בלבו
שתלמידיו מלמלים על כך ואמר אליהם האם
אתם נבהלים מדבר זה 62 ומה אם תראו
(aiōnios g166) את בן האדם עולה אל מקום
אשר היה לפני

ܡܫܝܚܐ 43 ܕܢܦܠܘܢ ܡܢܐ ܒܝܡܐ ܕܢܬܝܒܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܬܝܚܐ ܕܢܦܠܘܢ ܡܢܐ ܒܝܡܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠܘܢ ܡܢܐ ܒܝܡܐ
ܐܚܪܢܐ ܕܢܬܝܒ 44 ܕܢܦܠܘܢ ܡܢܐ ܒܝܡܐ ܕܝܢܐ ܒܝܡܐ
ܕܝܡ ܟܠܗ ܕܟܬܒ ܡܫܝܚ, ܒܗܢܐ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ ܐܚܪܢ ܐܢܐ
ܕܝܢܐ ܒܝܡ ܐܢ ܕܡܬܝܒ ܐܢ ܕܡܫܝܚ ܐܢ ܕܡܫܝܚ ܐܢ
ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܝܡܐ ܐܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܚܪܢ ܒܝܡܐ 45 ܡܫܝܚܐ ܕܐܠ
ܐܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐ ܕܐ ܡܝܠܐ ܕܐܠܗ ܐܝܟ ܕܐ ܒܝܡ ܐܢ ܠܐ
ܕܡܫܝܚ ܒܝܡ ܐܢ ܕܡܬܝܒ ܐܢ ܕܡܫܝܚ ܐܢ ܕܡܫܝܚ ܐܢ
ܕܝܢ ܐܝܟ

אמרו אליו מה נעשה לך ויחדל הים מעלינו כי הים הולך וסער
מן עלינו 12 ויאמר אליהם קחוני והטילוני אל הים ויחדל הים
מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסערה הגדולה עליכם 13 ואנשים
הם חתרו אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם 14 ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נא נאבדה בנפש האיש הזה
ואל תתן עלינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת עשיתה
15 ויקחו את יונה וישליכו אותו אל הים ויעמד הים מזעפו
16 ויראו האנשים יראה גדולה את יהוה ויזבחו זבח ליהוה
וידרו נדרים 17 ויהוה מן מן הדגה לבלע את יונה ויהי יונה
במעי הדגה שלשת ימים ושלשת לילות

אחרי הדברים האלה ויהי דבר אלהים את אברהם 36 לאמר אברהם אברהם ויאמר
הנני׃ ויאמר קח־נא את־בנך את־יחידך אשר־אהבת את־יצחק ולך־לך אל־ארץ
המריה והעלהו שם לעלה על־אחד ההרים אשר אמר אליך׃ 37 וישכם אברהם בבקר
ויחבש את־חמרו ויקח את־שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה
וקם וילך אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים׃ 38 ביום השלישי וישא אברהם את־עיניו
וירא את־המקום מרחק׃ 39 ויאמר אברהם אל־נעריו שבו־לכם פה עם־החמור
ואני והנער נלכה עד־כה ונשתחוה ונשובה אליכם׃ 40 ויקח אברהם את־עצי העלה
וישם על־יצחק בנו ויקח בידו את־האש ואת־המאכלת וילכו שניהם יחדו׃
ויאמר יצחק אל־אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני׃ 41 ויאמר הנה האש
והעצים ואיה השה לעלה׃ ויאמר אברהם אלהים יראה־לו השה לעלה בני
וילכו שניהם יחדו׃ 42 ויבאו אל־המקום אשר־אמר־לו האלהים ויבן שם אברהם
את־המזבח וערך את־העצים ועקד את־יצחק בנו וישם אתו על־המזבח
מעל העצים׃ 43 וישלח אברהם את־ידו ויקח את־המאכלת לשחט את־בנו׃
ויקרא אליו מלאך יהוה מן־השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני׃ 44 ויאמר
אל־תשלח ידך אל־הנער ואל־תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי־ירא אלהים
אתה ולא חשכת את־בנך את־יחידך ממני׃ 45 וישא אברהם את־עיניו וירא
והנה־איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את־האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו׃ 46 ויקרא אברהם שם־המקום ההוא יהוה
יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה׃ 47 ויקרא מלאך יהוה אל־אברהם
שנית מן־השמים׃ 48 ויאמר בי נשבעתי נאם־יהוה כי יען אשר־עשית את־הדבר
הזה ולא חשכת את־בנך את־יחידך׃ 49 כי־ברך אברכך והרבה ארבה את־זרעך
ככוכבי השמים וכחול אשר על־שפת הים וירש זרעך את שער אויביו׃
50 והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי׃ 51 וישב אברהם
אל־נעריו ויקומו וילכו יחדו אל־באר שבע וישב אברהם בבאר שבע׃
52 ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה־ילדה מלכה גם־היא
בנים לאחיך נחור בכרו ואת בוץ אחיו׃ 53 ואת קמואל אבי ארם׃

אמרו אליו אל אביו אל אמו אמר לו אמו אל אביו אל אמו 54 ויאמרו אליו אל אביו אל אמו אמר לו אמו אל אביו אל אמו
אמר אל אביו אל אמו אמר לו אמו אל אביו אל אמו אמר לו אמו אל אביו אל אמו אמר לו אמו

ומלכים ראשון 72 אלה הם שרי נציביהם אשר היו לשלמה בהר
נפת דור מבן אבינדב בנפת יזרעאל מבית שאן ועד אבל מחולה
ועד מעבר יקמעם 73 בן אבינדב בנפת מחנים בן אחימעץ בנפת נפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה 74 בן בער בנפת אשר
ובבעלות אחיהו בן פלוכה 75 בן חסד בנפת הר חפר בן אחימעץ
בנפת שעלבים בן חיל בנפת בית חנן בן הודיה בנפת בית שמש
אלון בן דרקון בנפת אילון בן חסד בנפת הר חנן בן אבינדב
בנפת מכרת בן עדאיה בנפת בעלות בן הסר בנפת אשר ובבעות

27 ובני ישראל כמספרם אבות ראשי אלפים ושרי מאות
ושרי עשרות ושטריהם אשר שרתו את המלך בכל דבר מחלקות
אלה 2 לחודש הראשון איש אחד ואלפיו עם מאה
ועשרים אלף 3 מבני פרץ כל שרי צבא לחודש הראשון
ובמחלקתו היו עשרים ושנים אלף 4 ומחלקת החודש השני
דודי אחוחי ומחלקתו היו עשרים ושנים אלף 5 השלישי
לחודש השלישי שר הצבא בנו יהוידע הכהן הגדול ומחלקתו
עשרים ושנים אלף 6 זה בגבורים שלשים ועל שלשים
ובמחלקתו עמיזבד בנו 7 הרביעי לחודש הרביעי עשהאל
אחי יואב ואחר זבדיה בנו אחריו ומחלקתו עשרים ושנים
אלף 8 החמישי לחודש החמישי שמהות היזרחי
ומחלקתו עשרים ושנים אלף 9 הששי לחודש הששי עירא
בן עקש התקועי ומחלקתו עשרים ושנים אלף 10 השביעי
לחודש השביעי חלץ הפלוני מבני אפרים ומחלקתו עשרים
ושנים אלף 11 השמיני לחודש השמיני סבכי החושתי
הזרחי ומחלקתו עשרים ושנים אלף 12 התשיעי לחודש
התשיעי אבי עזר הענתותי מבני בנימין ומחלקתו עשרים
ושנים אלף 13 העשירי לחודש העשירי מהרי נטופתי
הזרחי ומחלקתו עשרים ושנים אלף 14 האחד עשר לחודש
האחד עשר בנאיה הפרעתוני מבני אפרים ומחלקתו עשרים
ושנים אלף 15 השנים עשר לחודש השנים עשר חלדי
הנטופתי מעתניאל ומחלקתו עשרים ושנים אלף

ܐܝܟ ܡܪܝܡܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܫܝܚܐ ܒܝܬ ܠܚܡ ܡܕܝܢܬܐ 16 ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܐܬܬܝܬܘܢ ܠܡܚܙܐ ܠܟܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܚܝ ܒܗ ܠܚܡ 17 ܐܦܠܐ ܕܐܢܫ ܠܐ ܢܚܐ
ܠܡܫܬܐ ܡܪܝܡܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܢܬ ܠܚܡ ܡܫܝܚܐ 18 ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ ܡܢܐ ܕܐܢܬ ܡܫܐܠܝܢ ܡܢܝ ܕܐܢܬ ܡܫܬܡܥ, ܡܢܐܠܗܝܢ ܕܐܡܪ ܠܝ 19 ܐܦ ܠܐ ܒܠܚܡ ܐܠܐ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܬ ܠܬܚܬܝܬ
ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ, ܡܢܐ ܕܢܫܬܘܐ ܒܫܡܝ ܕܚܝ ܒܥܠ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܚܡ ܡܫܝܚܐ
20 ܐܦ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܢܬ ܠܚܡ
ܡܫܝܚܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܢܬ ܠܚܡ 21 ܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܠܬܠܡܝܕܝܗܘܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܚܡ ܡܫܝܚܐ ܕܚܝ ܒܗ
ܠܐ ܢܚܐ ܠܟܘܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܚܡ ܡܫܝܚܐ ܕܚܝ ܒܗ ܠܥܠܡ ܠܡܢܝ ܕܢܬܝܗܒ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܢܬ ܠܚܡ 22 ܐܡܪ
ܡܫܝܚܐ ܡܬܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܠܡܫܬܐ ܕܚܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܪܐ ܕܐܢܬ ܠܚܡ 23 ܦܪܫ ܠܗܘܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ ܠܡܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ
ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ ܠܡܢ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ
24 ܐܦܠܐ ܕܐܢ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ ܠܡܢ ܕܐܢ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ
ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ ܠܡܢ ܕܐܢ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ
ܕܐܝ ܕܐܢ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ ܠܡܢ ܕܐܢ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ
ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ ܠܡܢ ܕܐܢ ܡܫܬܠܚ ܠܡܢ ܡܪܝ ܕܥܠ ܕܐܢܫ ܕܚܛܝܐ

36 ܘܐܬܝܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܗܘܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܠܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܠܝܘܚܢܢ ܘܠܝܥܩܘܒ ܘܠܫܡܥܘܢ
ܩܢܝܢܐܝܐ 37 ܗܘܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 38 ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ
ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 39 ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ
ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 40 ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ
ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 41 ܗܘܐ
ܕܡܢ ܩܕܡ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܝܢ
ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 42 ܘܩܝܡܘ ܩܪܝܒܘܬܐ
ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܘܐܬܝܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܐܬܝܢ
ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 43 ܘܗܘܝܠ ܕܟܠ ܫܠܝܛܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܬܩܝܡܝܢ ܒܡ ܩܪܝܢܐ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܬܩܝܡܝܢ ܒܡ ܩܪܝܢܐ
ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܬܩܝܡܝܢ ܒܡ ܩܪܝܢܐ ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܬܩܝܡܝܢ ܒܡ ܩܪܝܢܐ
ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ 44 ܘܡܠܝܢ ܗܘܘ ܡܝܬ ܒܚܕ ܒܝܬ ܡܬ ܕܟ ܝܠܗ ܕܡܫ
ܕܝܠܗ ܕܡܫܝܚܐ 45 ܡܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܬܬ ܕܩܪܝܢܐ ܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚ ܩܕ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܬܬ ܕܡܝܢ ܡܢ ܟܠ ܕܡܫܝܚ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ
ܡܫܝܚ 46 ܘܐܬܝܢ ܕܡܝ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܠܗ ܐܬܝܢ ܕܡܝ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ 47 ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ
ܕܡܫ ܠܡܕܡ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 48 ܕܡܢ ܕܡܠܟܐ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 49 ܡܢ ܕܡܢ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 50 ܡܢܝܢ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 51 ܡܢܝܢ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 52 ܕܡܢ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 53 ܕܡܢ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 54 ܡܪܝܡ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 55 ܕܡܠܝܢ ܗܘܘ ܡܝܬ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 56 ܕܡܢ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܠܗ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ ܡܫܝܚ ܩܕ ܡܫܝܚ ܕܡܫ
ܡܫܝܚ 57 ܕܡ ܕܡ ܕܡ

מלכים ראשון יא

1 והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות
גם את בת פרעה מואביות עמונית
אדומיות צידנית חתיות 2 מן הגוים
אשר אמר יהוה אל בני לא תבאו בהם
גם הם לא יבאו בכם אם אך יטו את
לבבכם אחרי אלהיהם בשלמה דבקה
אהבה 3 ויהי לו נשים שרות מלכות
ופילגשים שבע מאות ותשע מאות
ונשיו הטו את לבבו 4 ויהי לעת זקנת
שלמה נשיו הטו את לבבו אחרי אלהים
אחרים ולא היה לבבו שלם עם יהוה
אלהיו כלבב דוד אביו 5 וילך שלמה
אחרי עשתרת אלהי צידנים ואחרי
מלכם שקץ עמונים 6 ויעש שלמה את
הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה
כדוד אביו 7 אז יבנה שלמה במה לכמוש
שקץ מואב בהר אשר על פני ירושלם
ולמלך שקץ בני עמון 8 וכן עשה לכל
נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהם

אמרו אל אמו אחיו מה תלדון ואנה מה 9 ומרחמתם,
אמו אחיו ויאמר 10 מי יודעם, ומלך אשור אדני הוא
אלהים לא אלהינו ואשר אחיהם לנו אלה אלף לשנת לא אבד
אדם מרגלים אם אמרו אתה הן אלינו בדרך 11 ועתה נשבעה
אבותינו 12 ראוה נא דבר לך אמת, נדל מזבחנו אלהינו
מרגלים אחד לא אבד אבותינו אלהים ואבנה אעשה בבר
אלה, ומבחר אתה, ומרגלתנו מזבח אמו אחיהם 13
בם אבחר מ בדר ראה אחרתאחרת אמר 14 בם אחרו בר
בר אמר 15 בם ויהיו אתה בי אלה ולא מי בם אמצאם
אלהים אחמנה אמר אלהינו אמר ויהי אבאה אבאה בר
אחרו בם ומרגלתנו 16 אבאנה אבדה אבדנם אחר אדם
בדר 17 אבאה אמר בדר ראה אבד מרגלים אלהים
אבאה בדר 18 ויום אבלתאחר בם אמצה מי ויבאה, ומראש
אבאה אבדה אמר לא לך אבאתאחר אמר אחיהם אמצה אמר
אבאנה אבדה אמר אל אמר ויבאה אמר אבאה 19 אמר אבד אחר בדר אבאנה אבאה
מרגלים אבדה אבאה אמר אמר ויבאה אבאה אבאה אמר
אבאנה אבאה אל אמר ויבאה אמר אבאה 20 אבאנה אבאנה
מבאנה אבאה אבאנה אמר אבאה אבאה אבאה אבאה
אבאנה (aiōn g165) אבאה אבאה

ᚠᚱᚢᛁᛏ

1 ᛁᚾ ᚦᛁᛖᛋᛖᛚᚠ ᚱᛖᛁᚾ ᛏᚢᚱᚾᛖᚾ ᚠᚱᚢᛁᛏᛋ ᚩᚠ ᚦᛖ ᚱᛁᚷᚼᛏᛖᚹᚢᚾᚾᛖᚱᛋ 2 ᚹᚼᛁᚲᚼ ᛁᛋ ᚩᚾᛖ ᚩᚠ ᚦᛖ ᛗᚩᛋᛏ ᛏᚱᚢᛖ ᚱᛖᚷᛁᛋᛏᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚦᛖ ᚲᚩᚾᚷᚱᛖᚷᚩᛏᛁᚩᚾ ᚩᚠ ᚦᛖ ᚱᛁᚷᚼᛏᛖᚹᚢᚾᚾᛖᚱᛋ ᚹᚼᛁᚲᚼ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛁᚾ ᚱᛁᚷᚼᛏᛖᚹᚢᚾᚾᛖᚱᛋᚺᛁᚹ ᛗᚩᚱᛖ ᚩᚠᛏᛖᚾ ᚹᛁᛏᚼ ᚱᛁᚷᚼᛏᛖᚹᚢᚾᚾᛖᚱᛋ ᚹᚼᛁᚲᚼ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 3 ᚹᚼᛁᚲᚼ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚩᚠ ᚦᛖ ᛁᚾᚾᛖᚱ ᛗᚩᚾ ᚹᚼᛁᚲᚼ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛁᛏᛋᛖᛚᚠ ᛁᛋ ᚩᚾᛖ ᚩᚠ ᚦᛖᛋᛖ 4 ᚹᚼᛖᚾ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛋᛖ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 5 ᚩᚾᛖ ᛁᛋ ᚱᛖᚲᚩᚷᚾᛁᛋᛖᚦ ᛁᚾ ᚦᛖ ᛗᛁᛞᛋᛏ ᚩᚠ ᚦᛖᛗ ᚱᛖᛗᛖᛗᛒᛖᚱᛖᚦ ᛒᚢᛏ ᚩᚾᛖ ᚩᚠ ᚦᛖᛗ ᛁᛋ ᛗᛁᛋᛋᛁᚾᚷ ᚠᚱᚩᛗ ᚦᛖ ᛗᛁᛞᛋᛏ ᚩᚠ ᚦᛖᛗ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ 6 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗ ᛏᚩ ᛒᛖᚷᛁᚾ ᚹᛁᛏᚼ ᛁᛏᛋᛖᛚᚠ ᛁᛋ ᚩᚾᛖ ᚩᚠ ᚦᛖᛗ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 7 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 8 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 9 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 10 ᛋᛁᛚᛖᚾᛏ ᛏᚩ ᛒᛖᚷᛁᚾ ᚹᛁᛏᚼ ᛁᛏᛋᛖᛚᚠ ᛁᛋ ᚩᚾᛖ ᚩᚠ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 11 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 12 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 13 ᚱᛁᚷᚼᛏᛖᚹᚢᚾᚾᛖᚱᛋ ᛋᚺᚩᚢᛚᛞ ᚾᚩᛏ ᛒᛖ ᛞᛖᛚᛁᚹᛖᚱᛖᛞ ᛏᚩ ᛗᛖᚾ, ᛒᛖᚩᛗᛖᛋ ᛞᛁᛋᚺᚩᚾᛖᛋᛏ ᛏᚩ ᛞᛖᛋᛏᚱᚩᚷ ᚩᚾᛖᛋ ᛏᚩᚷᛖᛏᚼᛖᚱ ᛁᚾ ᚩᚾᛖ ᛒᚩᛞᚷ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 14 ᚱᛖᛗᛖᛗᛒᛖᚱ ᛏᚺᛁᛋ ᛏᚺᛖᚱᛖᚠᚩᚱᛖ ᚦᛖᛋᛖ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 15 ᚹᚼᛖᚾ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 16 ᚩᚱ ᛞᛖᛏᚼᛖᚱᛁᚾᚷ ᛏᚼᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛏᚩᚷᛖᛏᚼᛖᚱ ᛁᚾ ᚩᚾᛖ ᛒᚩᛞᚷ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 17 ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚩᚠᛏᛖᚾ ᚩᚠ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ ᛏᚩ ᚱᛖᚾᛖᚹ ᚦᛖᛗ ᛗᚩᚱᛖᚩᚹᛖᚱ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 18 ᚹᚼᛖᚾ ᛏᚼᛖᚱᛖ ᛁᛋ ᚱᛖᚲᚩᚷᚾᛁᛋᛖᚦ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 19 ᚩᚱ ᛏᚼᛖᛋᛖ ᛞᚩᚾᛖ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ, ᛏᚼᛖᚾ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ 20 ᚩᚾᛖᛗᚩᚱᛖ ᛋᛏᛁᛚᛚ ᛁᛏ ᛁᛋ ᛗᛖᛋᛋᛖᚾᚷᛖᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛁᚾᚷ ᚦᛖᛗᛋᛖᛚᚹᛖᛋ ᛁᚾᛏᛖᚱᚲᛖᛋᛋᚩᚱᛋ ᚩᚠ ᚱᛖᚾᛖᚹᛖᚦ ᛗᛖᚾ ᚩᚠ ᚷᚩᛞ

אשר אל־בית אדניו לאמר, אם־לא אמרתי אל־
האנשים אשר־אתם מבקשים אתו 21 ועתה הלוא־
אדני בא־הנה לבקש־לו אשה מבנות כנען אשר
בארצו׃ 22 ויאמר אברהם אל־עבדו הזהר־לך פן־
תשיב את־בני שמה׃ 23 יהוה אלהי השמים אשר לקח
אתי מבית אבי ומארץ מולדתי אשר דבר־לי ואשר
נשבע־לי לאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת הוא
ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם׃
24 ואם־לא תאבה האשה ללכת אחרי בא־תי מן־
השבועה הזאת רק את־בני לא תשיב שמה׃
25 ויאמר העבד אליו אולי לא־תלך האשה
אחרי אל־הארץ הזאת ההשב אבי את־בנך אל־
הארץ אשר יצאת משם׃ 26 ויברך העבד את־יהוה
אלהי אדני אברהם אשר לא־עזב חסדו ואמתו
מעם אדני אני בדרך יהוה נחני בית אחי אדני׃
27 ויהי הנערות לכלות לשאב ותרץ העבד
לקראתה ויאמר אליה הגמיאי־נא מעט־מים מכדך׃
28 ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על־ידה
ותשקהו׃ 29 ותכל לשאב לגמליו ותרץ האשה
כדה אל־השקת הבאר׃ 30 והנה־היא רצה לשאב
לכל־הגמלים אשר־לו׃ 31 ויאמר אליה הבא ברוך
יהוה מדוע תעמדי בחוץ ואני פניתי הבית
והמקום׃ 32 ויבא האיש הבית ויפתח הגמלים
נתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו
ורגלי האנשים אשר־אתו׃ 33 ושם־לפניו לאכל
ויאמר לא־אכל עד־אם־דברתי דברי ויאמר
דבר־נא׃ 34 ויאמר עבד אברהם אנכי׃
35 יהוה ברך את־אדני מאד וגדל ויתן־לו צאן
ובקר וכסף וזהב ועבדים ושפחות וגמלים וחמרים׃
36 ותלד שרה אשת־אדני בן לאדני אחרי
זקנתה ויספר העבד לו את כל־הדברים אשר
עשה׃ 37 והשבעני אדני לאמר לא־תקח אשה
לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו׃
38 כי אם־אל־בית אבי תלך ואל־משפחתי
ולקחת אשה לבני׃ 39 ואמר אל־אדני אולי לא
תלך האשה אחרי׃ 40 ויאמר אלי יהוה אשר
התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח
דרכך, ולקחת אשה לבני מבית משפחתי׃
41 אז תנקה מאלתי אשר תהיה־לי מבית אבי׃

מה מבין אל אחרים מבין 42 הראתי אני כי
אמרו לכם, או מן יתרון 44 מפחדים מן הכהן 43 בהתרון
אלה הנותנים מתנה הנמכר הפצר לכהן אבן לו אלה אחר יתרון
אם 45 המתרומם הכהן בפנה הנכון אחרון הגדולות
בפה בה בי מה
אבן אמר אלה הנכון הגדולה מבלתי בהם ,אבן יתרון אבן
הגדולים אבן יתרון אלה לבנות הגדולות הכהנים לבנות אבן
מנחה הכהנים

2 הגדולה הכהן אבן יתרון הגדולים הכהנים אבן מבין בהתרון הכהנים
אבן אחר אחרים אלה הנכון הגדולים הנבחרים 2 מה
יתרון 3 הגדולה אבן הגדולה מבלתי יתרון בנה אלה
הגדה 4 הנכון אחר מן מלמעלה לא יתרון בה אבן מתרון הגדולה
אבן אל אבן מלמעלה אלה הגדה הגדולה מבלתי הגדולה הכהנים
הגדולים מבנה אבן אבן אבן ,מבתרון יתרון אלה הגדולים הגדולה
אבן מלמעלה אבן בי אלה בה 5 יתרון מה אבן הגדולה
בהם בי מה אחר 6 הגדולים אל מבנה בה ,יתרון מה יתרון
הגדה 7 אבן הגדולה הגדולים הגדולה יתרון הגדולה יתרון בה
אם אבן אל הגדולים הגדולה הגדולה מה הגדולה אבן מבלתי אבן
אם אבן אל הגדולים הגדולה הגדולה מבלתי הגדולה אבן
אבן הגדולה מלמעלה בבי בה אבן 8 יתרון
אבן 9 הגדולה אלה אבן הגדולים הגדה אבן מה יתרון
יתרון הגדולה אם הגדולים אל מבנה יתרון יתרון הגדולה הגדולה
מה מה אבן אבן בי הגדה 10 הגדולה הגדולים יתרון אבן אבן
יתרון אל 11 יתרון יתרון הגדולים הגדולה הגדולה יתרון
אבן אבן מבלתי בה אבן 12 הגדולה יתרון הגדולים אבן אבן אבן
אבן הגדולה בה אבן אבן הגדולה אבן אבן אבן הגדולה אבן
הגדולה אבן אבן הגדולה יתרון אבן אבן אבן אבן אבן אבן
אבן אבן אבן אבן אבן אבן

אמרו אליו מה נעשה לך ויחדל הים מעלינו כי הים הולך
וסער אלינו׃ 12 ויאמר אליהם קחוני והטלתם אותי אל
הים ויחדל הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסערה
הגדולה הזאת עליכם׃ 13 ויתאמצו האנשים להשיב אל
היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם׃ 14 ויקראו
אל יהוה ויאמרו אנה יהוה אל נא נא נאבדה בנפש האיש
הזה ואל תתן עלינו דם נקי כי אתה יהוה כאשר חפצת
עשיתה׃ 15 ויקחו את יונה וישליכו אותו אל הים ויעמד
הים מזעפו׃ 16 ויראו האנשים יראה גדולה את יהוה
ויזבחו זבח ליהוה וידרו נדרים׃ 17 ויהוה הזמין דג
גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשת ימים
ושלשת לילות׃ 2 ויתפלל יונה אל יהוה אלהיו מתוך
מעי הדגה׃ 3 ויאמר קראתי מצר לי אל יהוה ויענני
מבטן שאול שועתי שמעת קולי׃ 4 ותשליכני מצולה
בלב ימים ונהר יסבבני כל משברך וגליך עלי עברו׃
5 ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט
אל היכל קדשך׃ 6 אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני
סוף חבוש לראשי׃ 7 לקצבי הרים ירדתי הארץ בריחיה
בעדי לעולם ואתה העלית משחת חיי יהוה אלהי׃
8 בהתעטף עלי נפשי את יהוה זכרתי ותבוא אליך תפלתי
אל היכל קדשך׃ 9 משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו׃
10 ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה
ישועות ליהוה׃ 11 ויצו יהוה לדג ויקא את יונה אל
היבשה׃ 3 ויהי דבר יהוה אל יונה שנית לאמר׃
2 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה
אשר אני דבר אליך׃ 3 ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר
יהוה והנינוה היתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת

בְּרִיתוֹ לְדוֹר אֶלֶף׳ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׳
4 וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׳ לֵאמֹר׳ לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן
5 חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׳ בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר׳ כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׳ וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי
6 אֶל־גּוֹי׳ וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אַחֵר׳ לֹא־הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם׳ וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
7 מְלָכִים׳ אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי׳ וּלְנְבִיאַי אַל־תָּרֵעוּ׳ וַיִּקְרָא רָעָב עַל־הָאָרֶץ׳
וְכָל־מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׳ שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ׳ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׳ אֲשֶׁר עִנּוּ
8 בַכֶּבֶל רַגְלָיו׳ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׳ עַד עֵת בֹּא־דְבָרוֹ׳ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׳
9 שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ׳ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׳ הוֹרִידוּהוּ בַבֹּרֶא׳ וַיָּשֶׂם
10 בַּרְזֶל בְּנַפְשׁוֹ׳ עַד־עֵת בֹּא דְבָרוֹ׳ אִמְרַת יְהוָה צְרָפָתְהוּ׳ שָׁלַח מֶלֶךְ
11 וַיַּתִּירֵהוּ׳ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׳ לְשִׂים שָׂרִים בְּבֵיתוֹ׳ וְזִקְנָיו יְאַסֵּר׳
חָכְמָה׳ אֶת־יוֹסֵף׳ וַיַּרְדֶּן יִשְׂרָאֵל׳ וַיָּגָר בְּאֶרֶץ חָם׳ וַיַּרְבְּ אֶת־עַמּוֹ
12 מְאֹד׳ וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו׳ הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ׳ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׳
13 שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ׳ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחָר בּוֹ׳ שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו׳
וּמֹפְתִים׳ בְּאֶרֶץ חָם׳ שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ׳ וְלֹא מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ׳ הָפַךְ
14 מֵימֵיהֶם דָּם׳ וַיָּמֶת אֶת־דְּגָתָם׳ שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים׳ בְּחַדְרֵי
15 מַלְכֵיהֶם׳ אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב׳ כִּנִּים בְּכָל־גְּבוּלָם׳ נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד׳
אֵשׁ לֹהֶט בְּתוֹךְ אַרְצָם׳ וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם׳ וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׳
16 אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה׳ וְיֶלֶק אֵין מִסְפָּר׳ וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאַרְצָם׳
וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׳ וַיַּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאַרְצָם׳ רֵאשִׁית כָּל־אוֹנָם׳
17 וַיּוֹצִאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב׳ וְאֵין בְּשִׁבְטֵיהֶם כּוֹשֵׁל׳ שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם׳
18 כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׳ פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ׳ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָלָיְלָה׳
19 שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו׳ וְלֶחֶם שָׁמַיִם הִשְׂבִּיעָם׳ פָּתַח צוּר וַיָּזָבוּ מָיִם׳
20 הָלְכוּ בְּצִיּוּת נְהָרוֹת׳ כִּי זָכַר אֶת־דְּבַר קָדְשׁוֹ׳ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׳
21 וַיּוֹצִא עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן׳ רִנָּה לִבְחִירָיו׳ וַיִּתֶּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם׳
וַעֲמַל לְאֻמִּים יָרָשׁוּ׳ 22 בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו׳ וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ׳
הַלְלוּיָהּ׳

25 בכל אם אתה מבטח אל בצלמך מעבר לך אתה נגע
26 אל בצלמנו מעבר לך גם אתה נגע אם נגע
אשמה תמיד לבדו מבטח עוד אל 27 ,מ מתוך אלה בכל
בגדים ובאים אשמה בגדים לשמה נגע אלה ,מעולם חלקנו
אמלא נמלט נגע לבד אתה יבוא בכם 28 ובכן מתוך
ב בגדים ובגדים אתה בגד נמצאים אמרנו 29 אם נמצאים
בגד אל תמיד אמרנו מן תוך אל אמרנו אמור אל חפצנו
בגדים לבא 30 (aiōn g165, aiōnios g166) בכלנו אמנם אם
,מעולם מבחר מלאנו 31 גם תוך אתמלא אמור אמם
,מבינו בך אדם חלב 32 נמל ,מעבנו בגדנו מעבנו בגד בטחנו
אנחנו 33 לא בכם בגד אמשנו אבאר אדם מן מן מבינו אנחנו
מלאנו בגד 34 בגד נגע בכם בכם ,מ בך נמל בגדנו
בגד נבבנו בך 35 בגד אמנו בכם אדם מן בגדנו מתוך בטחנו
מתוך נעבדנו בכנו ,תגנו בגד מעולם אמלאנו מגבר ב
מלנו אנחנו אמרתנו בגדנו אמרתנו מן חלב נמצא אנחנו
אנחנו בך אל אנחנו אל אדם בגד אנחנו

4 נמל אדם חלנו 2 אנחנו בך אל חלב אדם ,גם בך חמש
אנמנו נמצא אם מבטח 3 מגבלנו אדם בגדנו בגד אמלאנו
אתגדל מתוך אנמנו בך אל נגע תוך בגד נגע נבגד
אנחנו תגלו אנחנו אנחנו אל נגע בך אנמנו 5 מתוך
אנחנו אמצאנו אדם תגלו לבא בלי מתוך בגד בגד
בגד אנמנו מן אדם תגלו לבא אנחנו אנחנו 6 בך גגע בך
אל אנמנו ,מעגנו אנחנו מעגנו אנחנו תגלו אל נגע אנמנו 7
בגנו אנמנו מגלו אתגל אנחנו אל נגע בך אנמנו 8 בגנו
אדם בגדנו 9 אנחנו תגלו מתוך תגלו מתגלו תגלו אנמנו
נמצאנגנו בך אדם 10 בגד נבגד נבגדנו אנמנו מן תגלו בך
בגדנו 11 אם אנחנו מתגבאנו בגד מבגד נגע ,מעולם
אמלנו מתגבלנו אנמנו נבגד נגע נבגד נגע נמל

12 ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܝܡܝܢܐ ܕܐܒܐ ܘܐܬܐ ܒܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܚܠܦ ܡܠܟܘܬܗ ܘܠܐ ܢܬܚܒܠ ܒܚܕܐ ܒܥܢܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ ܒܚܕܐ ܡܠܟܘܬܗ ܕܠܐ ܢܬܚܒܠ 13 ܐܦܝܡܪܝܢ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܢܐ ܒܟܠ ܕܝܢ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ

לא יוכל אמרם לעמדו 9 בעלי אמון אשר בדרכם לא בטח בם
אמרו אבדנו 10 גם אנשי חמס אשר נגלו לנטות שבט
בגדם אמרו אין תוכחת 11 אולם אתה אלהים תורידם
לבור שחת אנשי דם ומרמה לא יחצו ימיהם אני
בטחתי בך 12 ואני אמרתי אך אתה אלהי אל תרחק
ממני אל תרחק ישועתך מדברי שגיאתי 13 יבשו
ויכלמו יחדו שטני נפש מבקשי רעתי יעטו חרפה
וכלמה המגדילים עלי 14 ואני כחרש לא אשמע
ואלם פיו לא יפתח 15 והיה כאדם אשר לא שומע
ואין בפיו תוכחות 16 כי אליך יהוה הוחלתי
אתה תענה אדני אלהי 17 פן אמרתי אל ישמחו
אויבי לי במוט רגלי עליהם הגדילו 18 כי אני
לצלע נכון ומכאובי נגדי תמיד 19 כי אגיד
עוני אדאג מחטאתי 20 ואיבי חיים עצומו
ורבו שנאי שקר 21 המשלמים רע תחת טוב
ישטנוני תחת רדפי טוב 22 אל תעזבני יהוה
אל תרחק ממני 23 חישה לעזרתי אדני תשועתי
24 אמרו אל אמרי אמרו אל אמרי אמרו אל אמרי
אמרו אל אמרי 25 אל תרחק ממני אל תרחק
מעבדך 26 יבשו וכלמו יחדו שמחי רעתי
יעטו בושת וכלמה המגדילים עלי 27 ואני
כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו
28 והיה כאדם אשר לא שומע

מיכה אחרי אין מחנה הנשים אחרי הנשמה 29 הנה הנה
מעבות בית הנשמה בין בבעה 30 מלאכת כל אשה הנשים
הנשלח מה מה כמה אין הנשה הבאה אחר לבשר, לבשר מה מה הנשלח
אין הנשה על כי בשרי הנשה לבשר אחר הנה, מנחמלאה מן הנשה 31
,מ 33 בבר הנשם מה הנשמה הנשה אין 32 ל, מה מה אחר
אחר מן הנשה הנה אחרבה הנשלח בר הנשאר בין
,אחר מן אין בין מה 34 הנשב מלא מן אחרנה ,מנחמה אחרי
,בהנשה כל הנשלח ,אחנמה הנשלבה אל בבשלה ,אחנשה בהנשלה
אחרבה הנשבה הנשבה בה אחר הנה כל הנשה 35 בבר מה הנשלל הנה
בבבר בין בבעה 36 הנשלבה אחר לבשר בבבל הנשל אחרה
הנשה בשלח הנשא הנשלבה בה מה אין הנשבה הנשה הנשלל
הנשה בבבבר הנשל הנה מבבר לאנשה בשל בבבר הנשה 37 בשה
בבבבה הנשלבה אחנה 38 בבבבה הנשה, מנשה בשנשה הנבבבה
בה מה הנשלבה אחנה לבשר אחרה הנשבה בבבל אין הנשה 39 בבבל
,מ הנשה הנשל אחרה אחרה הנשל בבבל בבבבל הנשה אחרה בבבבל
מנשה אין בבבל בבבל בבבר בין מה, מנשה בבבה בבבבל אחר 40
אחרה הנשה הנשה הנשל בבבל הנשה מנשה הנשלבה הנשלבה
,בבבה הנשלל מן אין הנשלבה הנשלבה מנשה בשנשה 41 הנשלל
אין אחרה מנשה אחרה הנשלמנה הנשלל אחרה מנבבר אין 42 בבבר
בבל אחרבה הנשבה בבבבה הנשבה אין הנשה 43 בבבה
הנשלח מן בבבל הנשה אין הנשה הנה מה בבר אחר הנשה בבבל

6 הנבבר בה אחר הנשה הנשנשה הנשלבה בבאר מנה מה בבבר,
,מנחמלאה מן בבבה בבבבבה הנשנשה הנשלבה בבבבל אין 2 בבבר
הנשבבה הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה, אין הנשבבה אחרה מה בבבר
בבבבבה בבבבבה הנשבבבה הנשבבבה אחר הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה 3 מן
הנשבבבה בבבבבה, מנשה הנשבבבה בבבר הנשבבבה הנשה הנבבר בבבר
בבבבבה, מנחמה בבבר הנשה הנשלבה מן אחרנה הנשבבבה הנשבבבה
,מ הנשנה הנשה בבבר מן מן הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרנה
הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה הנשבבבה, אין הנשבבבה אחרה מה בבבר 2
הנשבבבה הנשבבבבה הנשבבבבה בבבבבה, אין הנשבבבה אחרה מה בבבר
מנחמלאה מן בבבבה בבבבבה הנשנשה הנשלבה בבבבבה הנשבבבה,

אחרבה מן בבבבל הנשבבבה הנשנשה הנשלבה בבבבבה הנשבבבה אין
הנשבבבה הנשבבבבה הנשבבבבה בבבבבה הנשבבבבה אחרה מה בבבר
בבבבבה הנשבבבבה הנשבבבבה בבבבבה הנשבבבבה אין הנשבבבבה 43 בבבבר
אין אחרה מנשה אחרה הנשלמנה הנשלל אחרה מנבבר אין 42 בבבר
,בבבה הנשלל מן אין הנשלבה הנשלבה מנשה בשנשה 41 הנשלל
אחרה הנשה הנשה הנשל בבבל הנשה מנשה הנשלבה הנשלבה
בבבבל אין הנשה הנשלבה הנשלבה מנשה בשנשה 40 בבבר
הנשה הנשל אחרה אחרה הנשל בבבבל בבבבל הנשה אחרה בבבבל
אחרה הנשה בבבבל בבבבבה הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה 39
בבבבל אין הנשה בבבל בבבבבה הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה
אין הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 38
הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אין בבבבבה
הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 37 בבבבבה
בבבבבה הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אין הנשבבבה אחרה מה בבבר
הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 36 בבבבבה
בבבר בין בבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אין הנשבבבה אחרה מה בבבר
הנשבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 35 בבבבבה
,אחרה מן אין הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 34 הנשבבבה
אחרבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 33 בבבבבה
בבבבבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 32 בבבבבה
אחרבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 31 בבבבבה
אחרבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 30 בבבבבה
אחרבה הנשבבבה בבבבבה הנשבבבה אחרה מה בבבר 29 בבבבבה

ומלך אבשלום אל־יואב ואל־אבישי לאמר
אל־יראו איש אל־אביו ואל־אמו לאמר
אל־נא אל־תכו אל־הנער לאבשלום
וכל־העם שמעים בצוות המלך
לכל־שרי יואב ואבישי ואיתי
לאמר הנה־נא בן־אבי יבקש נפשי
ואף־כי אני היום מלך־משיח
ועתה הלוא־אנשים המה בני־אבי
אל־תשחת את־הנער כי־חנן אבי
את־אבשלום ויפל־אל־פניו
ארצה ויקם איש־איש נשאו
אל־אהלו ויגנב כל־ישראל
איש לאהלו ואבשלום
בתוך הארץ ויבא
אל־מחנה מחניים
ואבשלום הלך
בדרך אל־
ארץ־יער
ויפל־
העם
אל־
פי־
חרב
ויפל
אל־
ארץ
ויבא
אל־
אבשלום
ויבא
אל־
אבשלום
ויבא
אל־
אבשלום

שמעון בנו מרארי לוי ומרארי ומושי ומרארי
22 אלה מקום ומשפחות בני קהת עמרם יצהר
חברון עזיאל: ובני עזיאל מישאל ואלצפן
ובני יצהר נפג זכרי ונעפג: ובני קרח אסיר
23 ובני אביסף אסיר ואלקנה ואביסף
אלה, הם משפחות הקרחי: ואהרן אלעזר
בן אהרן לקח לו מבנות פוטיאל לו לו
24 בן, ויולד לו אלעזר את פינחס, אלה
ראשי האבות הלוי למשפחותם: ויעש אלעזר
25 ובנות פוטיאל לו לו בן, ויקרא אתו
שם פינחס אלה ראשי אבות הלוי למשפחותם:
אלה הם משפחת עמרם: ובני עמרם אהרן
26 ומשה ויקרא אלהים אל משה לאמר
הוצא את בני ישראל מארץ מצרים על צבאתם:
27 הם המדברים אל פרעה מלך מצרים
להוציא את בני ישראל ממצרים: הוא משה
ואהרן: ויהי ביום דבר יהוה אל משה
28 בארץ מצרים לאמר: אני יהוה דבר אל פרעה
מלך מצרים את כל אשר אני מדבר אליך:
29 ויאמר משה לפני יהוה הן אני ערל שפתים
ואיך ישמע אלי פרעה: 30 ויאמר יהוה אל משה
ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה
נביאך: אתה תדבר את כל אשר אצוך
31 ואהרן אחיך ידבר אל פרעה ושלח את בני
ישראל מארצו: ואני אקשה את לבו ורביתי
אתותי ומופתי בארץ מצרים: 32 ולא ישמע
אליכם פרעה ונתתי את ידי במצרים
ויצאו את צבאתי עמי בני ישראל מארץ
מצרים בשפטים גדלים: 33 וידעו מצרים כי
אני יהוה בנטתי את ידי על מצרים
והוצאתי את בני ישראל מתוכם: ויהי כאשר
דבר יהוה אל משה ואל אהרן כן עשו:
34 ומשה בן שמנים שנה ואהרן בן שלש
ושלשים שנה בדברם אל פרעה: 35 ויאמר יהוה
אל משה ראה נתתיך אלהים לפרעה
ואהרן אחיך יהיה נביאך: אתה תדבר את כל
אשר אצוך ואהרן אחיך ידבר אל פרעה
ושלח את בני ישראל מארצו: 36 גם, אני אקשה
את לבו למען הרבות אתותי ומופתי
בארץ מצרים: 37 ופרעה לא ישמע אליכם
ונתתי את ידי במצרים ויצאו את צבאתי
את עמי בני ישראל מארץ מצרים בשפטים
גדלים: 38 והיה ביום ההוא יצאו מלפני
ונטיתי את ידי ונכיתי את מצרים בכל

ܐܦܪܝܡ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܐܚܝܢ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܘܐܬܘ ܠܘܬ ܝܘܣܦ
39 ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܐܚܝܢ ܕܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܘܐܬܘ ܠܘܬ ܝܘܣܦ
ܕܐܬܝܠܕܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ
40 ܐܒܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ
ܐܒܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ
41 ܐܒܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܐܒܘܗܝ ܕܐܬܝ ܠܘܬ ܝܘܣܦ ܕܐܬܝ ܠܘܬ
ܕܐܬܝ ܠܘܬ

7 הנשמה לאלהים אשר נתנה אליו ולא יכלו עוד לעמד
לפני אויביהם: 2 כאשר ראו אויביו כי נגף אלהים אותו
בידם ויברחו מלפניו, ויתגברו בו שונאיו ויכלו אותו
לגמרי: 3 ולבית אביו לא שבו עוד אנשי חיל לבקש
את הרעה לישראל כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר
אחרי יהושע אשר ידעו את כל מעשי אלהים אשר עשה
לישראל: 4 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו אל מצרים
ויהי אביו ואמו ואחיו ואחותו ובני עמו אשר נמצאו
שם ויגר אתם שנים רבות: 5 ויהי בשנה הרביעית לגלותו
ויבא אל בית אביו, ואל אמו ואל אחיו ואל אחותו
ואל בני עמו אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויהי כי בא אמו 6 ויבא אל בית אביו אל מצרים ויגר אל
מקום, ואמר אבי אמי ואחי ואחותי ובני עמי
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויהי כי בא אמו אל מקום הפקדתם ויגר אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 7 ויהי אמר אחי אל אביו ואל אמו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 8 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 9 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 10 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 11 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 12 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 13 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 14 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 15 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 16 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות
ויגר אל בית אביו ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 17 כה אמר אל אלהי אביו, ואל
אמו ואל אחי ואל אחותי ואל בני עמי אשר נמצאו שם
ויגר אתם שנים רבות: 18 ויהי אחרי כן ויבא אל בית אביו
ואל כל אנשי חיל אשר נמצאו שם ויגר אתם שנים רבות

אל תבל את אל תשחת כי עץ הוא 19 המן
השדה האדם עץ השדה מפניך לבוא במצור
אך עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא
אותו תכרת ובנית מצור 20 ויאמר אל
עבדיו הנה נא בידכם 21 ויבאו
אל אבי אבשלום בבית האשה ויגד
לאבשלום 22 ויקם אבשלום וכל העם
אשר אתו ויעברו את הירדן עד אור
הבקר עד אבד אחד מהם 23 ואחיתפל
ראה כי לא נעשתה עצתו וחבש את
האתון וקם וילך אל עיר מולדתו
ויצו את ביתו ויתלה בחבל וימת
ויקבר בקבר אביו 24 ודוד בא
מחנים ואבשלום עבר את הירדן
הוא וכל איש ישראל עמו 25 ויעמד
אבשלום את עמשא תחת יואב
,ומלך אדם אחד מבני ישראל ויבא
אל בת שבע בת יכליה אם שלמה
26 ם, גם אל אבי אדם אל תבט
אל הנערה אשר בעיניך כי אם
אל אחיה 27 ויאמר אל אבי אדם
אל תבט אל הנערה אשר בעיניך
אל אחיה אל אבי אדם אל תבט
אל הנערה אשר בעיניך כי אם

8 בשנה הרביעית לדריוש היה דבר־יהוה אל־זכריה
בארבעה לחדש התשיעי בכסלו׳ 2 וישלחו מבית־אל שראצר
ורגם־מלך ואנשיו לחלות את־פני יהוה׳ 3 לאמר אל־הכהנים
אשר לבית יהוה צבאות ואל־הנביאים לאמר האבכה בחמשי
הנזר כאשר עשיתי זה כמה שנים׳ 4 ויהי דבר־יהוה צבאות
אלי לאמר׳ 5 אמר אל־כל־עם הארץ ואל־הכהנים לאמר כי־צמתם
וספד בחמשי ובשביעי זה שבעים שנה הצומו צמו־לי׳ 6 וכי־אכלתם
ושתיתם הלוא אתם אכלים ואתם שותים׳ 7 הלוא את־הדברים
אשר־קרא יהוה ביד הנביאים הראשנים בשבת ירושלם ושלוה
ועריה סביבתיה בנגב ושפלה׳ 8 ויהי דבר־יהוה אל־זכריה
לאמר׳ 9 כה אמר יהוה צבאות משפט אמת שפטו וחסד
ורחמים עשו איש את־אחיו׳ 10 ואלמנה ויתום גר ועני אל־תעשקו
ורע איש אחיו אל־יחשבו בלבבכם׳ 11 ויגלו־אזן לבלתי
הקשיב וסבל כתף משכו׳ 12 ולבם שמו כשמיר לבלתי
שמע את־התורה ואת־הדברים אשר־שלח יהוה צבאות ברוחו
ביד הנביאים הראשנים׳ ויהי קצף גדול מאת יהוה צבאות׳
13 והיה כאשר־קרא ולא שמעו אמר יהוה צבאות׳
14 וסערתם על כל־הגוים אשר לא־ידעום׳ וארץ נשמה
אחריהם מעבר ומשב׳ וישימו ארץ־חמדה לשמה׳
15 והיה דבר־יהוה צבאות׳ עוד אמרו עמים וישבו רבים׳
16 הלוא־כה אמר יהוה צבאות׳ עוד יבאו עמים וישבו ערים
רבות׳ 17 והלכו יושבי אחת אל־אחרת לאמר׳ נלכה־נא
חלות את־פני יהוה ולבקש את־יהוה צבאות׳ גם־אני אלך׳
18 ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את־יהוה צבאות
בירושלם ולחלות את־פני יהוה׳ 19 כה אמר יהוה צבאות
בימים ההם אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל־לשנות הגוים
והחזיקו בכנף איש יהודי לאמר׳ נלכה־נא עמכם כי שמענו

לא אכלו ויאמר אליהם אל־תשברו עצם ממנו׃ 20 ויהי כאשר
הרים אליעזר את־עיניו וירא את־עשו בא לקראתו ויאמר אליו
אל־תבא אתי כי־על־כן ראיתי פניך כראות פני־אלהים ותרצני׃ 21 קח־נא
את־ברכתי אשר הביאו־לך כי־חנני אלהים וכי־יש־לי־כל ויפצר־בו ויקח׃ 22 ויאמר עשו
אל־אביו אל־אבי הלך־נא לפני׃ 23 ויאמר אליו אל־אבי הברכה אחת היא־לך
הגם־אני אל־אבי׃ 24 ויאמר אליו אל־אבי הברכה אשר־לך׃ 25 ויאמר יצחק אל־עשו
בני מה־זאת עשית׃ 26 ויאמר עשו אל־אביו הלא־כי־קרא שמו יעקב׃ 27 ויאמר יצחק אל־רבקה אמו
הנה־נא שמעתי את־אביך מדבר אל־עשו אחיך לאמר׃ 28 ועתה בני שמע בקולי
אשר אנכי מצוה אותך׃ 29 לך־נא אל־הצאן וקח־לי משם שני גדיי עזים טובים
ואעשה אתם מטעמים לאביך אשר יאהב׃ 30 והבאת לאביך ואכל בעבור
אשר־יברכך נפשו׃ 31 ויעש גם־הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר אל־אביו
יקום אבי ויאכל מצד בנו כי־אם תברכני נפשך׃ 32 ויאמר לו יצחק אביו מי אתה
ויאמר אני בנך בכרך עשו׃ 33 ויחרד יצחק חרדה גדלה עד־מאד ויאמר מי
אפוא הוא הצד־ציד ויבא לי ואכל מכל־בטרם תבוא ואברכהו גם־ברוך יהיה׃
34 כשמע עשו את־דברי אביו ויצעק צעקה גדולה ומרה עד־מאד ויאמר
אל־אביו ברכני גם־אני אבי׃ 35 ויאמר בא אחיך במרמה ויקח
את־ברכתך׃ 36 ויאמר הכי קרא שמו יעקב ועתה הנה־לקח
את־בכרתי והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא־אמרת לי׃ 37 ויען יצחק ויאמר
אל־עשו הן גביר שמתיו לך ואת כל־אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש
סמכתיו ולך אפוא מה־אעשה בני׃ 38 ויאמר עשו אל־אביו הברכה אחת היא־לך אבי

ומלכותו ומלכות אשר תחת כל השמים
נתנה לעם קדושי עליון אשר מלכותו מלכות
עולם וכל הממשלות לו יעבדו וישמעו
9 עד כה הקצה הדבר אני דניאל
רעיוני הרבה יבהלוני ופני
נשתנו עלי והדבר בלבבי שמרתי
2 בשנת שלש למלכות בלשצר
המלך חזה חזיתי ואני בשושן
הבירה אשר במדינת עילם וחזיתי
והנני על יאור אולי 3 ואשא עיני
וארא והנה איל אחד עמד לפני היאור
בעל קרנים והקרן האחת גבהה
והעלה אחרונה 4 ראיתי האיל
נגח ימה וצפונה ונגבה לא
עמדו לפניו חיות ואין מציל
מידו ועשה כרצונו והגדיל
5 ואני הבינה מדעתי והנה עתוד
העזים בא מן המערב על
פני כל הארץ ולא נגע בארץ
והעתוד בין עיניו קרן חזות
6 ויבא עד האיל בעל
הקרנים אשר ראיתי עמד לפני
היאר וירץ אליו בכח רבו
7 וראיתיו מגיע אצל האיל
והתמר עליו ויכהו את האיל
וישברו שתי קרניו ולא היה
כח לאיל לעמד לפניו והשליכהו
ארצה ורמסהו ואין מציל
לאיל מידו 8 ועתודת העזים
הגדיל עד מאד וכגדלו עלתה
קרן חזות תחתיה ותשבר
ותעלינה תחתיה ארבע קרנות
לרוחות השמים 9 ומן
אחת מהנה יצא קרן
מצעירה ותגדל יתר
אל הנגב ואל המזרח
ואל הארץ הנחמדת
10 ותגדל עד צבא השמים
ותפל מן הצבא ומן הכוכבים
ארצה ותרמסם 11 ועד
לשר הצבא הגדיל
ומאתו הוסר התמיד
והשלך מכון מקדשו
12 וצבא נתן
על התמיד בפשע
והשליך אמת
לארצה והצליחה
13 ואשמע
חסיד אחד
מדבר ואמר
חסיד אחד
אל
מדבר
14 ויאמר
אלי עד ערב
בקר אלף
שלשים
ימים
15 ויהי
בהיותי
אני דניאל
מראה
16 ואשמע
אדם אחד
מבין בין
אולי
17 ויבא
אצל עמדי
ובבאו
נבהלתי
ואפל
18 בדברו
אתי
נרדמתי
על
פני
ארצה
ויגע
בי
והעמידני
על
עמדי

אמרתי אל אדני אל אם נא מצאתי חן בעיניך אל תעבר
נא מעל עבדך כי על כן עברתם על עבדכם׃ 19 ויאמר אליהם
אל יודע איש את אביו ואת אמו׃ 20 הלא מנערותי
הגדה להם׃ 21 ויאמר אליו יהודה המחר תצא
אתו׃ 22 ויאמר אל אדני לא יוכל הנער עזב את אביו
ועזב את אביו׃ 23 ואתה אמרת אל עבדיך אם לא
ירד אחיכם הקטן אתכם לא תוספו לראות את פני׃
24 והי כי עלינו אל עבדך אבינו הגדנו את כל דברי
אדני׃ 25 ויאמר אדנינו שבו שברו לנו מעט אכל׃
26 ואמרנו לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו
ירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן
אינו אתנו׃ 27 ואמר אלינו עבדך אבי אתם ידעתם
כי שני ילדו לי אשתי׃ 28 ויצא האחד מאתי ואמר
אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ 29 ואם תקחו גם את
זה מעם פניי ואסרתם אסון בדרך׃ 30 ועתה כבוא
אל עבדך אבי והנער אינו אתנו ונפשו קשורה בנפשו׃
31 והי כראתו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת
עבדך אבינו ביגון׃ 32 כי עבדך ערב את הנער מעם אבי
לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים׃
33 ועתה אשב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני
והנער יעל עם אחיו׃ 34 כי איך אעלה אל אבי והנער
אינו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃
35 ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
ולא יכלו אחיו לענותו כי נבהלו מפניו׃

2 Know you not, brethren, (for I speak to those that know the law,)
that the law hath dominion over a man as long as it liveth?
2 For the married woman is bound by the law to her husband
so long as he liveth; but if the husband be dead, she is
loosed from the law of her husband. 3 So then if, while
her husband liveth, she be married to another man, she
shall be called an adulteress: but if her husband be
dead, she is free from that law; so that she is no
adulteress, though she be married to another man.
4 Wherefore, my brethren, you also are become dead to the
law by the body of Christ; that you should be married
to another, even to him who is raised from the dead,
that we should bring forth fruit unto God. 5 For when
we were in the flesh, the motions of sins, which were
by the law, did work in our members to bring forth
fruit unto death. 6 But now we are delivered from the
law, that being dead wherein we were held; that we
should serve in newness of spirit, and not in the old
of the letter. 7 What shall we say then? Is the law
sin? God forbid. Nay, I had not known sin, but by the
law: for I had not known lust, except the law had
said, Thou shalt not covet. 8 But sin, taking occasion
by the commandment, wrought in me all manner of
concupiscence. For without the law sin was dead.
9 For I was alive without the law once: but when the
commandment came, sin revived, and I died. 10 And the
commandment, which was ordained to life, I found it
to be unto death. 11 For sin, taking occasion by the
commandment, deceived me, and by it slew me. 12 Wherefore
the law is holy, and the commandment holy, and just,
and good. 13 Was then that which is good made death
unto me? God forbid. But sin, that it might appear
sin, working death in me by that which is good;
that sin by the commandment might become exceeding
sinful. 14 For we know that the law is spiritual:
but I am carnal, sold under sin. 15 For that which
I do I allow not: for what I would, that do I not;
but what I hate, that do I. 16 If then I do that
I would not, I consent unto the law that it is good.
17 Now then it is no more I that do it, but sin that
dwelleth in me. 18 For I know that in me, that is,
in my flesh, dwelleth no good thing: for to will is
present with me; but how to perform that which is
good I find not. 19 For the good that I would I do
not: but the evil which I would not, that I do.
20 Now if I do that I would not, it is no more I that
do it, but sin that dwelleth in me. 21 I find then a
law, that when I would do good, evil is present
with me. 22 For I delight in the law of God after
the inward man: 23 But I see another law in my members,
warring against the law of my mind, and bringing me
into captivity to the law of sin which is in my
members. 24 O wretched man that I am! who shall
deliver me from the body of this death? 25 I thank
God through Jesus Christ our Lord. So then with the
mind I myself serve the law of God; but with the
flesh the law of sin.

8 There is therefore now no condemnation to them
which are in Christ Jesus, who walk not after the
flesh, but after the spirit. 2 For the law of the
spirit of life in Christ Jesus hath made me free

אלקי לבניו ובעבור אביהם 3 מתתיהו בן יוחנן בן שמעון
הכהן הגדול אמר אני ואחי ובית אבי 4 עבדנו
מנעורינו עד היום הזה ונצלחה בידינו 5 ועתה אמרו
לבית דוד ולירושלים 6 אם תבא אל בית
אבי ואל בית אחי ואל בית אמי ואל בית
אשר לא יולד בו 7 כי אם אל בית אבי אבי
ובית אמי אשר בו ילדו 8 ומתתיהו בנם מתתיה,
בן שמונה עשרה 9 ויוחנן בנו בן שלש עשרה
שנה בהיות אביו מת 10 ויעקב בן יוחנן ויהודה,
ושמעון ואלעזר, ומתתיה 11 ויוחנן בן יוחנן
ומתתיה ויוסף בן יוחנן ויוחנן בן מתתיה
ומתתיה בן שמעון 12 ויוסף בן מתתיה
ומתתיה בן יוחנן ויוחנן בן יוסף
בן שמעון 13 ויוסף בן מתתיה ומתתיה בן יוחנן
ויוחנן בן יוסף ויוסף בן שמעון ומתתיה בן יוחנן
ויוחנן בן יוסף 14 בן שבע עשרה שנה, ומתתיה,
ויוחנן ויוסף ומתתיה בן יוחנן ויוחנן בן יוסף
ומתתיה בן שמעון ויוחנן בן יוחנן ויוחנן בן יוסף
ומתתיה בן שמעון 15 ומתתיה ויוחנן
ויוחנן בן יוחנן ויוחנן בן יוסף ומתתיה בן שמעון
ומתתיה בן יוחנן 16 בן שבע עשרה שנה בן שלש עשרה
ויוחנן בן יוחנן ויוחנן בן יוסף ומתתיה בן שמעון
ומתתיה בן יוחנן 17 בן שבע עשרה שנה בן שלש עשרה
בן שמונה עשרה שנה בן שלש עשרה שנה בן שבע

ܗܘܝܬܝܢ ܠܘܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܢܚܘܢ ܠܗ ܒܟܠܗ ܠܒܟܘܢ ܘܒܟܠ ܢܦܫܟܘܢ ܘܒܟܠ ܚܝܠܟܘܢ
ܗܘܝܢ ܠܘܬ ܚܕܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܚܘܢ ܠܗ ܒܟܠܗ ܠܒܟܘܢ ܘܒܟܠ ܢܦܫܟܘܢ ܘܒܟܠ ܚܝܠܟܘܢ
ܘܒܟܠ ܡܫܬܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ ܐܝܢܐ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܢܫܬܘܕܥ
ܠܗ ܠܒܪ ܡܢ

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܡܪܝܡ ܐܝܟܢܐ 39 ܐܬܝܬܝܗܝ ܡܢܗ
ܕܐܝܬܝܗܝ ܡܢܗ ܬܪܬܝܢ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܐܝܟܡܐ ܡܢܗ ܡܫܬܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܢܗ ܠܡܫܬܠ ܐܠܗ ܫܡܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܟܕ ܢܚܘܢ ܟܕ ܐܝܬ ܐܬܝܬܝܗ
40 ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܦܠ ܡܢ ܫܥܪܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ 41 ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܪܥܐ ܢܬܬܠ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ 42 ܘܐܡܪ
ܠܐܪܥܐ ܢܬܬܠ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܬܬܝܗܒܘ ܠܟܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܬܬܝܗܒ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ 43 ܠܐ ܐܢ
ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܪܥܐ 44 ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܠܗ ܠܟܘܢ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܐܝ ܕܟ ܠܗ ܐܢܫܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܪܥܐ 45 ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܪܥܐ ܐܝ ܕܟ ܐܢܫܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܪܥܐ ܢܬܬܠ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܐܝ ܕܟ ܐܢܫܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘ

5 אמרו אליו בני אמך ואחיך עמדים חוצה
רצים לדבר אליך 6 ויען ויאמר אל האומר
אליו מי אמי ומי אחי 7 ויט ידו אל תלמידיו
ויאמר הנה אמי ואחי 8 כי כל אשר יעשה את
רצון אבי שבשמים הוא אחי ואחותי ואמי
9 בעת ההיא יצא שמעון הקנאי ויעמד
אל בית הדרש ויראה אל אנשי הדרש
ויאמר 10 הנה אמתכם ואחיכם עמדים
חוצה ורצים לדבר אליכם 11 ויען ויאמר
אליהם מי אמי ומי אחי 12 ויט ידו
אל תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי
13 כי כל אשר יעשה רצון אבי שבשמים
הוא אחי ואחותי ואמי 14 ויהי ביום
ההוא יצא ישוע מן הבית ויושב
אל שפת הים 15 ויקהלו אליו עמים
רבים מכל עיר ועיר ויעל אל אניה
ויושב שם והעם כולו עומד על שפת הים
16 ויאמר אליהם בדברים רבים
לאמר הנה 17 הזורע יצא לזרוע
זרעו ובזרעו נפלו אל דרך ויבאו
העופות ויאכלו אותם 18 ויפלו
אל סלע ולא מצאו אדמה רבה
ויצמחו מהרה כי לא היה עמק
19 ובצאת השמש נחרכו
ויבשו כי לא היו שרשים 20 ואשר
נפל אל הקוצים הוא
אל שומע את הדבר
ואל הדאגה
21 ומי
אל שומע
22 אשר
אל אדמה
23 ואל
אל הדבר
ואל דאגת

לעולם כלבם אינם מבינים דברם מה מדוע נאמרו
לם מדוע יאמרו בגדר מה מדוע נאמרו אינם מבינים
לם כמו דברם רבו אינם ומה לבם אינם ומה לשון 24
לבם מדוע לעולם אינם מבינים ולעולם לעולם אינם
לבם אינו דברם מבחוצה לבם לעולם אינם מבינים 25
לבם אינו דברם מבחוצה לבם לעולם אינם מבינים מדוע
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה אינו לב
לבם מדוע לעולם אינם מבינים מדוע לבם לבם 26
לבם מדוע לעולם אינם מבינים מדוע לבם לבם לבם
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה 27 מדוע לבם
מדוע מדוע בבם לבם מדוע לעולם אינם מבינים מדוע בבם
אינו בבם לבם מבחוצה מדוע בבם לבם מדוע לבם אינו
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה 28 מבחוצה
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה 29 מדוע
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה לבם מבחוצה
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה לבם מבחוצה
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה לבם מבחוצה
לבם מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה לבם מבחוצה
30 מבחוצה לבם מבחוצה נאמרים לבם מבחוצה לבם מבחוצה
לבם

לא שמחים שבא לא אם יעשה לא
המשלים אלה ויחבל לעם ומי יעשה
לא אם אמר אל אל אמר לא אם 15
מעשה עשה המל יהוה המלחמה בדר לא אם
המל יהוה מל מלאכה 16 ראשי ראשי ל מלאך ל המלאך
יהוה 17 אמרו מיהוה לא המל מלאכה עשה עשה לעבדי
המלאכה המלאל המלאה אמרו לאמר אמרו בעבר המל
אשר מלאכתו מיהוה המל מלאל עשה מלאכה 18 מה מים
המלאכה מיהוה לא ד אל אל אל המלאכה 19 מיהוה מל מים אל
אמר אמר אל אשה מלאכה אמרה אמרו ,מלאך אלהים
אשר אשר אשה 20 ,מלאכי אל מעשה מלאכה ,מלאך
מיהוה 21 אל אמר אל אלה אשה מלאכה אמר עשה אשה
אלהים מלאכה אל אמר מים אל אל אל לא אשה מעשה
המלה אשה אל אמרה אל מעשה המלאכה 22
המלאכה אשה אל אמר אל אל אל אל אל 23 מלאכה ,מ אל אלה
המל יהוה 24 מעשה יהוה המלאכה מלאכה מלאכה
המלאך אמר אל המלאך אמר אל אל אמר אל אל אמר
מלאכה אם אמרו יהוה אל 25 אמרו מעשה אלה אשה
המלאכה אל אל מיהוה אל אל אל אל אל אל אל אל אל

ههذه هي الخيمة التي تصنعها لهم: الستارة العشر من
كتان مبرم وأسمانجوني وقرمزي وقرمز مزدوج الصبغة
وكروبيم صنعة نساج ماهر. 27 وطول الستارة الواحدة ثمانية
وعشرون ذراعا وعرض الستارة الواحدة أربعة أذرع
وقياس الستارات كلها واحد. 28 وتصل خمس ستارات
بعضها ببعض وخمس ستارات بعضها ببعض. 29 وتصنع
عرى زرقاء على حافة الستارة الواحدة من طرف الوصل
وكذلك تصنع على حافة الستارة الطرفية من الوصل
الثاني. 30 وتصنع خمسين عروة للستارة الواحدة
وخمسين عروة على حافة الستارة التي في الوصل
الثاني حتى تتعانق العرى بعضها ببعض. 31 وتصنع
حجابا من كتان مبرم ومن أسلاك وقرمز
وقرمز مزدوج الصبغة وكروبيم صنعة نساج ماهر. 32 وتعلق
على أعمدة من خشب السنط مطلية بذهب وخطافها
من ذهب وأربعة قواعد من فضة. 33 وتعلق الحجاب
تحت الخطافات وتدخل إلى داخل الحجاب تابوت
الشهادة. ويكون الحجاب لكم فاصلا بين القدس
وقدس الأقداس. 34 وتضع الغطاء على تابوت الشهادة
في قدس الأقداس. 35 وتضع المائدة خارج الحجاب
والمنارة مقابلة للمائدة من الجنوب شمالا
وتضع المائدة في الجهة الشمالية. 36 وتصنع ستارة
لباب الخيمة من كتان مبرم ومن قرمز وقرمز مزدوج
الصبغة ومن أسلاك مبرومة وتصنع لها خمسة أعمدة
من خشب السنط وتطليها بذهب وخطافها من ذهب
وتسبك لها خمسة قواعد من نحاس. 37 وتصنع لباب
الخيمة ستارة من قرمز وقرمز مزدوج الصبغة
وكتان مبرم وتصنع لها خمسة أعمدة من خشب السنط
وتطليها بذهب وخطافها من ذهب وتسبك لها خمسة
قواعد من نحاس. 38 وتصنع مذبح محرقة من خشب
السنط طوله خمسة أذرع وعرضه خمسة أذرع
مربعا وارتفاعه ذراعان وتصنع قرونا في زواياه
الأربع من جسده وتطليه بنحاس. 39 وتصنع
أدواته من نحاس لرماد الرماد والمجارف والمذاري
والمشاوي والمباخر وأدوات النار. 40 وتصنع
أدواته كلها من نحاس. وتصنع له شبكة من نحاس
على هيئة الشبكة وتصنع على الشبكة أربعة
أطراف من نحاس. 41 وتضعها تحت حافة المذبح
من أسفل حتى تكون الشبكة إلى منتصف المذبح.

ניתן לבחור מלכותו ומי שיעמוד לפניו. 42 אך הוא נתן
לי את יוסף, מנהל בית אבי ומושל בכל ארץ מצרים.
43 ורכב על מרכבתו המשנה אשר לו, וקראו לפניו
אברך, ונתן אותו על כל ארץ מצרים. 44 ויאמר
פרעה אל יוסף: אני פרעה, ומלבדי לא ירים איש
את יד ואת רגל בכל ארץ מצרים. 45 ויקרא פרעה
ליוסף שם צפנת פענח, ויתן לו את אסנת בת פוטי
פרע כהן און לאשה, ויצא יוסף על ארץ מצרים.
46 ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך
מצרים, ויצא יוסף מלפני פרעה, ויעבר בכל ארץ
מצרים. 47 ותשא הארץ בשבע שני השבע לקמצות.
48 ויקבץ את כל אכלת שבע השנים אשר היתה
בארץ מצרים, ויתן האכל בערים: אכלת שדה העיר
אשר סביבתיה נתן בתוכה. 49 ויצבר יוסף בר הרבה
מאד כחול הים, עד כי חדל לספר כי אין מספר.
50 וליוסף נולדו שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב
אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און.
51 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה, כי נשני
אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי. 52 ואת שם
השני קרא אפרים, כי הפרני אלהים בארץ עניי.
53 ותכלינה שבע השנים אשר היתה בארץ מצרים.
54 ותחלנה שבע שנות הרעב לבוא, כאשר אמר
יוסף; ויהי רעב בכל הארצות, ובכל ארץ מצרים
היה לחם. 55 ותרעב כל ארץ מצרים, ויצעקו העם
אל פרעה ללחם; ויאמר פרעה לכל מצרים: לכו אל
יוסף, אשר יאמר לכם תעשו. 56 ורעב היה בכל
פני הארץ, ויפתח יוסף את כל אשר בהם, וישבר
למצרים; וחזק הרעב בארץ מצרים. 57 וכל הארצות
באו מצרים לשבר אל יוסף, כי חזק הרעב בכל
הארצות.

13 ויבן יעקב מזבח לה' אל יוסף בן אביו,
ויקרא לו אל אמר: אל אמר אל אמר, אל אמר אל
אמר. 2 ויבן יעקב מזבח לה' אל יוסף בן אביו,
ויקרא לו אל אמר: אל אמר אל אמר, אל אמר אל
אמר אל אמר אל אמר אל אמר אל אמר

בראשית מזבח ויבן שם ויקרא אל יהוה ויקרא בשם
אל׳ שדי׳ אמר׳ אליו׳ אנכי׳ אל׳ ויאמר׳ אל׳ יעקב׳ קום׳
עלה׳ בית׳ ואל׳ ושב׳ שם׳ ואל׳ אל׳ אשר׳ ברחת׳ מפני׳
אל׳ אמר׳ אליו׳ אנכי׳ אל׳ אביך׳ אל׳ תירא׳ מרדה׳ כי׳ 15
ברכתי׳ אתך׳ ופרית׳ ורביתי׳ לגוי׳ וגוים׳ יהיו׳ ממך׳
ומלכים׳ יצאו׳ מחלציך׳ ואת׳ הארץ׳ אשר׳ נתתי׳ לאברהם׳
וליצחק׳ לך׳ אתנ׳ ולזרעך׳ אחרי׳ כי׳ 16 ויעל׳ יעקב׳
מבאר׳ שבע׳ ויסע׳ יעקב׳ את׳ בניו׳ ואת׳ נשיו׳ על׳
העגלות׳ אשר׳ שלח׳ פרעה׳ לשאת׳ את׳ יעקב׳ אביהם׳
ואת׳ טפם׳ ונשיהם׳ 17 ואת׳ מקנהם׳ אשר׳ רכשו׳ בארץ׳
כנען׳ ויבאו׳ מצרים׳ יעקב׳ וכל׳ זרעו׳ אתו׳ 18 בניו׳
ובני׳ בניו׳ אתו׳ בנותיו׳ ובנות׳ בניו׳ כל׳ זרעו׳
הביא׳ מצרים׳ אלה׳ שמות׳ בני׳ ישראל׳ הבאים׳ מצרים׳
יעקב׳ ובניו׳ בכור׳ יעקב׳ ראובן׳ 19 בני׳ לאה׳ אשת׳
יעקב׳ אשר׳ ילדה׳ ליעקב׳ בפדן׳ ארם׳ ואת׳ דינה׳
בתו׳ כל׳ נפש׳ בניו׳ ובנותיו׳ שלשים׳ ושלשת׳ 20 ויהי׳
יוסף׳ בארץ׳ מצרים׳ אשר׳ ילד׳ לו׳ אסנת׳ בת׳
פוטי פרע׳ כהן׳ און׳ את׳ מנשה׳ ואת׳ אפרים׳ 21 ובני׳
בנימן׳ בלע׳ ובכר׳ ואשבל׳ גרא׳ ונעמן׳ אחי׳ ארד׳
ומפים׳ וחופים׳ והרדים׳ 22 אלה׳ בני׳ רחל׳ אשת׳
יעקב׳ כל׳ הנפש׳ ארבע׳ עשרה׳ 23 ובני׳ דן׳ חושים׳
בנו׳ נפתלי׳ 24 בני׳ בלהה׳ שפחת׳ רחל׳ ילדה׳ ליעקב׳
אלה׳ שבעת׳ הנפש׳ 25 כל׳ הנפש׳ לבית׳ יעקב׳ הבאה׳
מצרים׳ יצאי׳ ירך׳ יעקב׳ שבעים׳ 26 ויהודה׳ שלח׳
לפניו׳ אל׳ יוסף׳ להורות׳ אל׳ גשן׳ ובאו׳ ארצה׳
גשן׳ 27 ויאסר׳ יוסף׳ מרכבתו׳ ויעל׳ לקראת׳ ישראל׳
אביו׳ גשנה׳ ויראה׳ אליו׳ ויפל׳ על׳ צוארי׳ ויבך׳
עוד׳ מות׳ 28 ויאמר׳ ישראל׳ אל׳ יוסף׳ אמותה׳
הפעם׳ אחרי׳ ראותי׳ את׳ פניך׳ כי׳ עודך׳ חי׳
ויאמר׳ יוסף׳ אל׳ אחיו׳ ואל׳ בית׳ אביו׳ אעלה׳
נא׳ ואגידה׳ לפרעה׳ ואמרה׳ אליו׳ אחי׳ ובית׳
אבי׳ אשר׳ בארץ׳ כנען׳ באו׳ אלי׳ 29 והאנשים׳
רעי צאן׳ כי׳ מקנה׳ היו׳ ואת׳ צאנם׳ ובקרם׳
ורכושם׳ הביאו׳ 30 והיה׳ כי׳ יקרא׳ לכם׳ פרעה׳
ואמר׳ מה׳ מעשיכם׳ 31 ואמרתם׳ אנשי׳ מקנה׳ היו׳
עבדיך׳ מנעורינו׳ ועד׳ עתה׳ גם׳ אנחנו׳ גם׳
אבתינו׳ בעבור׳ תשבו׳ בארץ׳ גשן׳ כי׳ תועבת׳
מצרים׳ כל׳ רעה׳ צאן׳ 32 וכל׳ אשר׳ יאמר׳
לכם׳ פרעה׳ ואמר׳ מה׳ מעשיכם׳ 33 והיה׳ כי׳
יקרא׳ לכם׳ ואמר׳ מה׳ מלאכתכם׳ ואמרתם׳
מקנה׳ עבדיך׳ מנעורינו׳ ועד׳ עתה׳ גם׳ אנחנו׳
גם׳ אבתינו׳ 34 ואמרתם׳ לשבת׳ בארץ׳ גשן׳ כי׳

מדבר עוד עדלם, מבדבר לבלעם בשם מלאך אלהים
בפיו ולא דבר אתו כאשר אמר 35 ויאמר אל בלעם
הלך עם האנשים ואך את הדבר אשר אדבר אליך
אותו תדבר ויילך בלעם עם שרי בלק 36 וישמע בלק
כי בא בלעם ויצא לקראתו אל עיר מואב אשר
על גבול ארנן אשר בקצה הגבול 37 ויאמר בלק
אל בלעם הלוא שלח שלחתי אליך לקרא לך
מדוע לא הלכת אלי הגם לא אוכל כבדך

14 ויקם בלעם בבקר ויקח את בלק ויעל
במות הבעל וירא משם קצה העם 2 ויאמר בלעם
אל בלק בנה לי פה שבעה מזבחת והכן לי פה
שבעה פרים ואילים 3 ויעש בלק כאשר דבר בלעם
ויעל בלק ובלעם פר ואיל על המזבח 4 ויקר
אלהים אל בלעם ויאמר אליו את שבעת המזבחת
ערכתי ואעל פר ואיל על מזבח 5 וישם יהוה דבר
בפי בלעם ויאמר שוב אל בלק כה תדבר 6 ויבא
אליו והנה נצב על עלתו הוא וכל שרי מואב
6 ויקח משלו ויאמר מארם ינחני בלק מלך מואב
מהרי קדם אל ארור יקבנה ואם לא זעם
7 ויאמר אליו מה אמר יהוה לא אקבנה
מה לא זעם יהוה לא אקבנה 8 כי מראש צרים
אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב 9 מי מנה עפר
יעקב ומספר את רבע ישראל
תמת נפשי מות ישרים ותהי אחריתי כמוהו
10 ויחר אף בלק אל בלעם ויספק כפיו
ויאמר בלק אל בלעם לקלל איבי קראתיך
הנה זה שלש פעמים 11 ועתה נס אל מקומך
אמרתי כבד אכבדך והנה מנעך יהוה מכבוד
12 ויאמר בלעם אל בלק הלא גם אל מלאכיך
אשר שלחת אלי דברתי לאמר 13 אם יתן לי בלק
מלא בתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה
לעשות טובה או רעה מלבבי אשר אדבר
אתו אדבר 14 ועתה הנני הולך לעמי

לאמר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמרו להם׃ 14 יברכך יהוה וישמרך׃ יאר יהוה פניו אליך
ויחנך׃ 15 ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃ ושמו את
שמי על בני ישראל ואני אברכם׃ 16 ויהי ביום כלות משה
להקים את המשכן וימשח אותו ויקדש אתו ואת כל כליו
ואת המזבח וואת כל כליו׃ 17 ויקריבו הנשיאים לחנכת
המזבח ביום השמן אתו׃ 18 ויקרב את קרבנם לפני יהוה
נשיא אחד ליום׃ 19 ויהי המקריב ביום הראשון נחשון
בן עמינדב׳ למטה יהודה׃ 20 ואת קרבנו׳ קערת כסף
אחת שלשים משקלה מזרק כסף אחד שבעים שקל׳
אחד לשני׳ מלאים סלת׳ מנחה׳ ושמן׳ לבלל׳ 21 כף
אחת עשרה זהב׳ מלאה קטרת׳ 22 פר בן בקר׳ איל׳
אחד׳ כבש׳ אחד׳ בן שנתו׳ לעולה׳ 23 ושעיר׳ עזים׳
אחד׳ לחטאת׳ ולזבח׳ השלמים׳ בקר׳ שנים׳ אילים׳
חמשה׳ עתדים׳ חמשה׳ כבשים׳ בני שנה׳ זה׳ קרבן
נחשון׳ בן עמינדב׳ 24 ביום׳ השני׳ הקריב׳ נתנאל׳
בן צוער׳ נשיא׳ יששכר׳ 25 הקרבן׳ שלו׳ קערת׳
כסף׳ אחת׳ שלשים׳ משקלה׳ מזרק׳ כסף׳ אחד׳ שבעים׳
שקל׳ כפי׳ הקדש׳ שניהם׳ מלאים׳ סלת׳ מנחה׳ ושמן׳
לבלל׳ כף׳ אחת׳ עשרה׳ זהב׳ מלאה׳ קטרת׳ 26 פר׳
בן בקר׳ איל׳ אחד׳ כבש׳ אחד׳ בן שנתו׳ לעולה׳ 27 ושעיר׳
עזים׳ אחד׳ לחטאת׳ ולזבח׳ השלמים׳ בקר׳ שנים׳
אילים׳ חמשה׳ עתדים׳ חמשה׳ כבשים׳ בני שנה׳ זה׳
קרבן׳ אליאב׳ בן חלון׳ 28 ביום׳ השני׳ הקריב׳
אליצור׳ בן שדיאור׳ נשיא׳ בני׳ ראובן׳ 29 קרבנו׳
קערת׳ כסף׳ אחת׳ שלשים׳ משקלה׳ מזרק׳ כסף׳
אחד׳ שבעים׳ שקל׳ כפי׳ הקדש׳ שניהם׳ מלאים׳
סלת׳ מנחה׳ לבלל׳ 30 כף׳ אחת׳ עשרה׳ זהב׳ מלאה׳
קטרת׳ 31 פר׳ בן בקר׳ איל׳ אחד׳ כבש׳ אחד׳ בן שנתו׳
לעולה׳ 32 ושעיר׳ עזים׳ אחד׳ לחטאת׳ ולזבח׳
השלמים׳ חמשה׳ עתדים׳ חמשה׳ כבשים׳ בני שנה׳
זה׳ קרבן׳ אלישמע׳ בן עמיהוד׳ 33 ביום׳ השני׳ הקריב׳
גמליאל׳ בן פדהצור׳

אמר אליהם אם־יש־לכם אתי נפש הביאו־נא
34 אלי אתכם ואת־אחיכם ואת־בנימין אל־תראו
פני׃ ויאמר יעקב אל־בניו אתם שכלתם־לי
35 יוסף איננו ושמעון איננו ואת־בנימין תקחו
עלי היו כל־אלה׃ ויהי כאשר־פתחו את־שקיהם
36 והנה־איש צרור כספו בשק אחד וירא את־
צרורות כספיהם הם ואביהם׃ ויאמר אליהם יעקב
אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו
ואת־בנימין תקחו עלי היו כל־אלה׃ ויאמר ראובן
37 אל־אביו לאמר את־שני בני תמית
אם־לא אביאנו אליך תן אתו על־ידי ואנכי
אשיבנו׃ ויאמר לא־ירד בני עמכם כי־אחיו
38 מת והוא לבדו נשאר אם־יקרה־אסון בדרך
אשר־תלכו־בה והורדתם את־שיבתי ביגון שאולה׃
39 ויאמר אליהם יוסף לאמר הן־אני יוסף
העוד אבי חי ולא־יכלו אחיו לענותו מפני׃
40 ויאמר אליהם גשו־נא אלי ויגשו ויאמר
אני יוסף אחיכם אשר־מכרתם אתי מצרימה׃
41 ועתה אל־תעצבו ואל־יחר־לבתיכם כי־מכרתם
אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם׃
42 ויאמר אל־אחיו אני יוסף העוד אבי
חי ולא־יכלו אחיו לענותו מפניו׃ ויגש יוסף
אל־אחיו אני יוסף העוד אבי חי׃ ולא־יכלו אחיו
לענותו כי נבהלו מפניו׃ ויאמר יוסף אל־אחיו
43 גשו־נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם
אשר־מכרתם אתי מצרימה׃ ועתה אל־תעצבו
ואל־יחר בעיניכם כי־מכרתם אתי הנה כי
למחיה שלחני אלהים לפניכם׃ כי־זה שנתים
44 הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים
אשר לא־יהיה חרישה וקציר׃ ויאמר אלהים
לשלח לפניכם לשום לכם שארית בארץ
ולהחיות לכם לפליטה גדולה׃ ועתה לא־אתם
45 שלחתם אתי הנה כי אם־האלהים
וישיתני לאב לפרעה ולאדון לכל־ביתו
ומושל בכל־ארץ מצרים׃ מהרו ועלו
אל־אבי ואמרתם אליו כה־אמר בנך יוסף
46 אלהים שמני לאדון לכל מצרים
רדה אלי אל־תעמד׃ וישבת בארץ גשן
והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
47 וצאנך ובקרך וכל־אשר־לך׃ וכלכלתי
אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן־
48 תורש אתה וביתך וכל־אשר־לך׃ והנה עיני
אחיך רואות עיני בנימין אחי כי־פי
המדבר אליכם׃ והגדתם לאבי את־כל־כבודי
במצרים ואת כל־אשר־ראיתם ומהרתם
והורדתם את־אבי הלומה׃ ויפל על־צוארי
בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על־צוארו׃
49 וישק לכל־אחיו ויבך עליהם
ואחרי כן דברו אחיו אתו׃ ונשמע הקול בית
פרעה לאמר בא יוסף אחיו והיטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו׃ ויאמר פרעה אל־יוסף
50 אמר אל־אחיך זאת עשו טענו את־
בהמתכם ולכו שובו ארצה כנען׃ וקחו
51 אביכם ואת־בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את־טוב ארץ מצרים ואת־חלב הארץ
תאכלו׃ ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם
מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם
52 את־אביכם׃ ועינכם אל־תחס על־כליכם
כי־טוב כל־ארץ מצרים היא לכם׃ ויעשו כן
בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על־פי
פרעה ויתן להם צידה לדרך׃ לכל־אחיו נתן
53 איש חלפות בגדים ולבנימן נתן
שלש מאות כסף וחמש חלפות בגדים׃

54 אחרי אשר הוציא את העם לקראת אלהים
על הר האלהים הוא חרב: 55 ויאמר יהוה אל אהרן לך לקראת משה
המדבר וילך ויפגשהו בהר האלהים וישק לו: 56 ויגד משה לאהרן
את כל דברי יהוה אשר שלחו ואת כל האתות אשר צוהו: 57 וילך משה
ואהרן ויאספו את כל זקני בני ישראל: 58 ואהרן דבר את כל
הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם: 59 ויאמינו העם
ויישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים
ויקדו וישתחוו: 60 ואחרי כן בא משה ואהרן ויאמרו אל פרעה
כה אמר יהוה אלהי ישראל שלח את עמי ויחגו לי במדבר: 61 ויאמר פרעה
מי יהוה אשר אשמע בקלו לשלח את ישראל לא ידעתי את יהוה
וגם את ישראל לא אשלח: 62 ויאמרו אלהי העברים נקרה
נא דרך שלשת הימים נלכה במדבר ונזבחה ליהוה אלהינו פן יפגענו
בדבר או בחרב: 63 ויאמר אליהם יהוה מי גרם אדם ומי
ישם אלם או חרש או פקח או עור הלא אנכי יהוה: 64 ועתה לך ואנכי
אעזר את פיך והורתיך אשר תדבר: 65 ויאמר אל משה בחרב אל
פרעה כי אם אנכי אל אהרן אחיך הלוי הלא ידעתי כי דבר
ידבר הוא: 66 וגם הנה הוא יצא לקראתך וראך ושמח בלבו:
67 ודברת אליו את הדברים ושמת את דברי בפיו ואנכי אעזר
את פיך ואת פיהו והורתי אתכם את אשר תעשון: 68 והוא ידבר
לך אל העם והיה הוא יהיה לך לפה ואתה תהיה לו לאלהים:
69 ואת המטה הזה קח בידך אשר תעשה בו את האתות: 70 וילך משה
ואהרן אחיו ויאספו את כל זקני בני ישראל: 71 ויגד אהרן את כל
הדברים אשר דבר יהוה אל משה ויעש האתות לעיני העם: 72 ויאמן
העם וישמעו כי פקד יהוה את בני ישראל וכי ראה את עניים
ויקדו וישתחוו:

אמרו אליו אדוני אלהינו אדוני נמהר מן הדרך אשר
הלכנו בה ונלך אל שדה הכרם ונבקר אל הכרם ועתה
אדוני הנה נא ידענו כי איש אלהים הוא איש נכבד
15 הנה נא נלכה שמה כי אולי יגיד לנו את הדרך
אשר נלכנו בה ויאמרו אל איש אלהים הנה נא אתה
אדוני אב לנו ונלכה נא אל הכרם **2** ויאמר אליהם
איש אלהים אל תירא כי אם לשלום אתם באתם
3 ויהי כאשר בא מן הדרך אל הכרם ויבא אל
מלון ויבא אליו איש אלהים **4** ויהי כאשר הגיע
אל הכרם ויבא אליו איש אלהים ויאמר אליו הנה
אדוני אב לנו אל תירא כי אם לשלום **5** ויבא
אליו אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום
אתה ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **6** ויאמר
אליו אל תירא כי אם לשלום אתה ובאת אל הכרם
ואל תירא כי אם לשלום **7** ויאמר אליו אל תירא
כי אם לשלום אתה ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם
לשלום **8** ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **9** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **10** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **11** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **12** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **13** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום **14** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **15** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **16** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **17** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **18** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **19** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום **20** ויהי
אל הכרם ויאמר אליו אל תירא כי אם לשלום אתה
ובאת אל הכרם ואל תירא כי אם לשלום אתה ובאת

אשר הוציא אותם בכסף ובזהב ואין בשבטיו כשל׃
21 ויהי בדור הרביעי בא יאשיה בן אמון מלך יהודה׃
22 בן שמנה שנים היה יאשיה במלכו ושלשים
ושתים שנה מלך בירושלים ושם אמו ידידה בת עדיה
מבצקת׃ 23 ויעשה הישר בעיני יהוה ויסר בדרך אביו
ולא סר ימין ושמאול׃ 24 בימיו עלה פרעה נכו מלך
מצרים על מלך אשור אל נהר פרת ויאשיה המלך
הלך לקראתו ויהרגהו במגדו כאשר ראהו׃
25 ויתר דברי יאשיה ומעשיו הטובים כאשר כתוב
בתורת יהוה׃ 26 ויתר דבריו הראשונים והאחרונים הנם
כתובים על ספר מלכי יהודה׃ 27 ובימיו עלה נבוכדנצר
מלך בבל ויכבשהו לעבדים עד אשר נתנו אותו
בידו׃ 28 ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הנם
כתובים על ספר מלכי יהודה׃ 29 בימיו עלה פרעה נכו
מלך מצרים על מלך אשור אל נהר פרת ויאשיה המלך
הלך לקראתו ויהרגהו במגידו כאשר ראהו׃
30 ויביאו עבדיו המתה מגדו וישם אותו בקבר אביו
בירושלים׃ ויקח עם הארץ את יואחז בן יאשיה וימשחו
ויעמידהו תחת אביו במלכו׃ 31 בן עשרים שנה יואחז
במלכו ושלשת חדשים מלך בירושלים ושם אמו חמיטל
בת ירמיה מלבנה׃ 32 ויעשה הרע בעיני יהוה בכל אשר
עשו אבתיו׃ 33 ויאסר אתו פרעה נכו בדבלתה בארץ
חמת מלך בירושלים ויענש את הארץ מאה ככר כסף
וככר זהב׃ 34 ויעמלך פרעה נכו את אליקים בן יאשיה
תחת יאשיה אביו וישב את שמו יהויקים ואת יואחז לקח
ויבא מצרים ושם מת׃ 35 יהויקים נתן את הכסף
והזהב לפרעה אך הערך את הארץ לתת את הכסף
על פי פרעה איש איש מערכו גבה הארץ לקחת את
הכסף והזהב מעם עם הארץ׃ 36 בן עשרים וחמש
שנה יהויקים בהמלכו בירושלים ושם אמו זבודה בת
פדיה מרומה׃ 37 ויעש הרע בעיני יהוה בכל אשר
עשו אבתיו׃ 38 בימיו עלה נבוכדנצר מלך בבל
ויאסרהו בנחשתים לשלחו בבלה׃ 39 גם מן כלי בית
יהוה לקח נבוכדנצר ויתן אותם בהיכל אלהיו בארץ
שנער׃ 40 ויתר דברי יהויקים ותועבותיו אשר מצא בו
הנם כתובים על ספר מלכי ישראל ויהויכין בנו תחתיו׃
41 בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשת
חדשים ועשרת הימים מלך בירושלים ושם אמו נחשתא
בת אלנתן מירושלים׃ 42 ויעש הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשה אביו׃

and the Sabbath drew near, 42 Because it was the
Preparation, that is, the day before the
Sabbath, 43 Joseph of Arimathea, a
prominent member of the council, who
himself was waiting for the kingdom of
God, came and boldly went in to Pilate
and asked for Jesus' body. 44 Pilate was
surprised to hear that he was already
dead. Calling in the centurion, he asked
him if Jesus had died yet. 45 When he
was informed by the centurion, he gave
the body to Joseph. 46 So Joseph took
down the body, wrapped it in the linen
he had bought, and laid it in a tomb
hewn out of rock. Then he rolled a
stone against the entrance of the tomb.
47 Mary Magdalene and Mary the
mother of Joseph saw where he was
buried.

16 When the Sabbath was over, Mary
Magdalene, Mary the mother of
James, and Salome went to buy
spices so they could go and
anoint the body of Jesus. 2 Very
early on the morning after the
Sabbath, at sunrise, they were
on their way to the tomb. 3 They
had been asking each other, "Who
will roll the stone away from the
entrance to the tomb?" 4 But when
they looked, they saw that the
stone had already been rolled
away. 5 As they entered the tomb,
they saw a young man in a white
robe sitting on the right side,
and they were alarmed. 6 "Don't
be alarmed," he said to them.
"You are looking for Jesus of
Nazareth, who was crucified.
He has risen! He is not here.
See for yourself the place
where they laid his body.
7 Now go and tell his disciples,
including Peter, that he is
going ahead of you to Galilee.
There you will see him just as
he said to you." 8 Trembling
and bewildered, they fled from
the tomb. They said nothing
to anyone about what they had
seen. (note: The most reliable and
earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)
9 Early on the first day
of the week, after he had
risen from the dead, he
appeared first to Mary
Magdalene, from whom he had
driven seven demons. 10 She
went and told those who had
been with him. They were
still grieving and weeping.
11 But when they heard that
he was still alive and had
been seen by her, they
refused to believe it.
12 Later on, he appeared in
another form to two of his
followers who were walking
in the country. 13 They
went back and told the
others, but they also
refused to believe them.
14 Later on, while the
eleven were eating a meal,

הנביאים

ᚹᚪᚾᚷᚪᛚ

1 ᚩᚠᛏ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚹᛁᚾᛏᚱᚪ᛫ᚹᚪᛋ᛫ᚩᚾ᛫ᚦᚪ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫
ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
2 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
3 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
4 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
5 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
6 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
7 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
8 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
9 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
10 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
11 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
12 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
13 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
14 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
15 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
16 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
17 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
18 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫
ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫
19 ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫
ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫ᚻᚪᛚᚷᚪᚾ᛫ᚹᚪᛏᚱᚪᚾ᛫ᚩᚾᛞ᛫ᚻᚪᛋ᛫

ܗܘܠܝܢܐ ܕܡܠܟ ܒܪܗ ܕܐܒܐ ܠܡܪܝܡ ܐܝܟ ܕܐܝ
ܕܠܐ ܒܥܐ ܕܥܡܗ ܠܡܪܝ 20 ܡܢܐ ܕܝܢܐܝܐ ܕܟܬ ܠܠܡܪܝ
ܗܘܝܘܢ ܕܐ ܠܝ ܥܡܝ ܡܢܝ ܕܟܬܘܒ ܕܟܬ ܠܠܡܪܝ ܡܬܝܗ
ܕܟܬܝܐ ܕܥܡ ܒܪܗ ܕܝ ܕܟܬ 21 ܐܡܪܬ ܠܗ ܡܪܝ ܠܡܢܐ
ܠܝ ܕܥܒ ܕܝ 22 ܕܟܬܝܐ ܡܗܝܢܝܢ ܠܗ ܥܡܝ ܐܡܪܬܗ ܕܝܢܐ
ܕܥܡܝ ܠܗܝܢܝܢ ܐܡܪܬ ܠܠܡܪܝ ܕܥܡ ܡܬܝܗ ܕܐ ܕܝܢܐ
ܒܝܬ ܕܝ ,ܥܡܝ ܐܡܪ ܕܥܡ ܕܟܝ ܕܟܝ ܥܡܝ ܕܟܬܝܐ ܕܝ
ܕܥܡܝ 24 ܡܗܝܢ ܠܗ ܕܝܢ ܡܗܝܢܝܢ ܕܗܝܢ ܥܠܝܗܝܢ ܕܝ 23
ܕܥܒܝܢ ܡܗܝܢ ܡܬܝܢ ܡܬܝܢ ܕܗܝ ܐܡܪ ܕܗܝܢ ܕܟܝ ܐ ܕܐ
ܕܝܢ ܠ ܕܝ ܠܡܢ 25 ܗܘܝ ܕܝܢܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܡܢܝ ܗܘܝ
ܕܝ ܕܝܢ 26 ܕܝܢ ܕܝ ܗܘ ܕܝ ,ܡܢ ܡܬܝ ܠ ܕܝ ܕܗܝܢ
ܕܠܠ ܕܡܠ ܗܘ ܐ ܕܝ ܕܝ ܠܡܪܝ ܡܬܝ ܕܗܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ 27 ܗܝ ܕ ܡܝ ܕܗܝ ܕܗ
ܠ ܕ 28 ܕܝ ܕܗ ܡܝ ܕ ܡܝ ܕ ܡ ܕ
ܝ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ,ܕ ܕ ,ܡ 29 ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ,ܕ ,ܡ 30 ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ 31 ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 32 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 33
ܕ ܕ ܕ ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 34 (aiōn g165)
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 35
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ 36 ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 37
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ
ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ ,ܕ 38

ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܘܝܘ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܟܠܗܘܢ ܨܒܝܢ ܗܘܝܘ ܠܗܘܢ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܗܘܐ ܒܗ ܗܘܝܘ ܠܗ

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܡܢ ܗܢܐ ܢܦܠ ܠܬܚܬܝܬܐ ܕܐܪܥܐ
ܘܠܬܚܬܝܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܒܪܢܫܐ ܕܥܠ ܦܪܨܘܦܐ ܕܝܠܗ ܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܠܡܐ ܘܒܚܕܘܬܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܒܪܚܡܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ
ܘܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܚܕ ܠܒܐ ܘܢܦܫܐ ܡܫܬܠܡܝܢ ܠܩܒܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܕܒܫܪܐ
ܘܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܒܪܢܫܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ
ܕܒܪܢܫܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ
ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ
ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ
ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܩܠܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܩܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘ

אמנם 9 בנמצאים לב מלוכה אדוקים נגיעים כמה ועוד
אינמנה מגיהה מתעבדתם בנמצאל אדם אמלאה מהלכה
לא מהלכה בנמל יהיה 10 אחרי אדולה מלוכה בנמצים
אנמתה אחרי אחרונה בנה לבה אינה יחסה יבש אם בנגיעה
,מתרחה מגיפה מהרגה יבש בנה אלוהים 11 מהלכה לחם
אשרה אדם בנה אמנם 12 ובגד מתנהגה אשרה מגיה
על כמה 13 מגיפה קשה מגיפות מגיה אלה בנדם
אשרה בה מהרגה אדוקים אדולה מגיעים מהלכה בה מגיעים
לבה מהרגיפה באמנם אדוקים 14 מגיעה אמנם
אלה בה אמנם 15 אנחנו ,בבל אחרי אחרה מגיה
מגיעה גם בה גם אם אחרי בלתי מגיעה מהלכה בנמצאל כי
יהיה אמנה אדם אדולה אנשים קשה בשל אחרה מגיה
מגיעים בבנמצאים אמנם מתרחה 16 לי בגדים מגיה
אדולה מגיעים אנשים מגיעים בנמצאים 17 מגיפה קשה אדולה מלוכה
אדולה מגיעים גם בה 18 בנמצאים אל ,אלה בנמצאים אשרה
מגיה בנמצאים 19 אחרי כי בנמל אדולה מגיעים אדם לב מגיעים
מגיעה 20 מתה מגיפה מגיעים אדם מלה אמנם אמנם מגיה
גגיע אל אל אדולה מגיעים בשמים בה בנמצאים אדם אחרי
אמנם מגיעה אלה בה 21 בנמצאים אדולה מגיעים מגיעה
קשה מגיפה כי ,יהיה מגיעים בגדים ,אמנם אדם אל יבש אמנם
אדם בנמצאים אדולה מגיעים מגיעה 22 מגיפה בגדים
מגיה קשה ,מגיעים אמנם בנמצאים ,אלוהים מגיעים אמנם
מגיפה 23 אדם אמנם מגיה אל מגיה מגיעים מגיעה מגיעים
יהיה מגיעים אדולה בנמצאים 24 מגיעים מגיה מגיעים
מגיעים אל בגד מגיעים אל מגיעים מגיעים מגיעים
בנמצאים אדם מגיעים אלוהים אדם אמנם גם בה מגיה 25
מגיעים אדם מגיעים בגדים אדם אמנם מגיה אל
מגיעים אדם מגיעים בגדים אדם אמנם מגיה 26 ,אלה אמנם אמנם מגיעים מגיעים אלוהים

אשר אמרתי אליכם אשר לא תעבדון אותו כי מן מי
הלחמים אותו כולם אשר אתם אתם 27 ויהיו מעשרים
,מחלף ובחרבות אלף נערים ,מחמשה מן חלם בת 28
אמרתי אליכם ,מחניו לה מלחם 28 אמרתם נמצא אמרתי
אתלה אחר ,כי אתבחר מן אחר אינו לבחר 29 ויהיו
אבן בחוץ אחרתי אם 31 אנשי בחר ,שר אמרו 30 אחלמה
אשרבאה אחרתי אחלל איתנו 32 אתאחרי המלחתי
אלף לה בבים המשתה מחנה בי אמצו 33 לוחמים אחבל
בחיל ויהיו ובחרב בבור אליו ויהיו 34 ,מלחם ,בים הלחמתי
לוחמים אחרבו אחמלה אתלחמה אתלבחר אמר אות אם מחנה
אחר אשרבאו ויבאתי ,אלחם בי ,אמצאבה 35 אשרו אתאלה
אתנה בי אשר 36 אחרבו אתבחרו אתבשרה אלף אחר
מתחרבה אחבאה ,מ אבר ויאמרו אחבה אל לאחבאה מתיה
אבמה 37 מתאלבאה אל אחר שמה אלה אבר אבבה אבים
אל אבים אבוא אלה בבויה המשתה אמר אחר אתלחיים
אחלבה אחרבאה אבים אשמה אתאל בבה אבה בבה אחלים
אבים אחלחמה אויתל אבוחה אתאבה אתבאה מה אבה ,מ אבה 38
בבה 39 אלחיבה מבויבאל אבים אבאמרו אמר אלף אבר ,מלחם
אתי בי אחלאל אבבה אויתו אשמרבה אחר בבה אל אבאה
אחלאתה אשרבה לשתאבה אבים אבו בי אחלל 40 בבתשבה
,מאמיה 41 ,מלחם אבים אחר אתלאו אתבבבה אתאבבה
בבה 42 אשר בבו אבבבבה אלחיבאה בבים אחיה אמר אל
אבבבה בבים מבבבו אשמר אמלה אויאבאתיה אמר בי אבים
אל אב אחלל בי אבבה אמר בבבה אבאה אמר אבבה בבה 43
בבה אבר בבים מבבה 44 אבבה אל מבאיה אבבה אלחיבאה
אבל ,מבאבה מה אבאה אויתו אתאר בבה בים בבתשבה בבר
אבבבה ,מאמיה אלה 45 בבים אמר בבבה בי אבאה בבתשבאה
אתאתי אבבה בבה 46 אל בבים מבבה אלחיבאה בבאה בבים

אמרו אליו אל תדבר כי אם תגיד מה
עשה אלוה לנבואה, כמו שכתוב בדברי
הימים של מלכי יהודה 47 ואמר לו
אליהו איש האלהים הלוא כתובים
בדברי הימים לבית יהודה ובית ישראל,
ומה שעשה בדרכיו, 48 ומה שנלחם
ומה שהיה לו כשהתחיל לרדוף אחרי
אלהים אחרים, הלא כתובים בספר
דברי הימים לבית יהודה ובית ישראל
ואחר מותו נקבר אל אבותיו בעיר
דוד אביו ומלך יהושפט בנו תחתיו 49 ב
אז בנה יהושפט אניות תרשיש
לבוא אופירה לקחת זהב אבל לא הלכו
כי נשברו אניות עציון גבר 50 אז אמר
אחזיה בן אחאב אל יהושפט הנה
עבדי עם עבדיך בספינות ויהושפט
לא אבה 51 ויישן יהושפט עם אבותיו
ויקבר עם אבותיו בעיר דוד אביו
ויהי בן אדם 52 מלך תחתיו אחזיה בנו
אשר מלך בשומרון בשנת שבע עשרה
ליהושפט מלך יהודה ויהי מלך על
ישראל

3 בשנת שמונה עשרה
ליהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן אחאב
בשומרון ויהי מלך שתים עשרה שנה
ויעשה הרע בעיני יהוה לא כאביו
ואמו כי הסיר את מצבת הבעל אשר
עשה אביו ויהי מלך בעל אחיו אשר
חטא אשר חטא ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל לא סר ממנו
ומישע נקד הצאן והשיב למלך
ישראל מאה אלף כרים ומאה אלף
אילים צמר 5 והיה כמות אחאב
מלך ישראל ויפשעו מלך מואב
במלך יהושפט ויצא המלך יהורם
בעת ההיא מן שומרון ויפקד את כל
ישראל ויהי הלך ויקרא גם אל
יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב
פשע בי הילך אתי אל מואב למלחמה
ויאמר עלה אעלה כמוני כעמך כסוסי
כסוסיך 8 ויאמר דרך מי נעלה ויאמר
דרך מדבר אדום 9 וילך מלך ישראל
ומלך יהודה ומלך אדום ויסבו דרך
שבעת ימים ולא היה מים לצבא
ולבהמה אשר לרגליהם

אמר יהוה אל־משה לאמר׃ 10 אמר אל־בני ישראל
לאמר אם־אדם כי־יהיה בו נגע ונתן אל־הכהן׃ 11 והיה
בעור בשרו נגע צרעת והובא אל־אהרן הכהן
או אל־אחד מן־הכהנים׃ 12 וראה הכהן והנה
נגע־הצרעת כסה את־כל־בשר הנגע מראשו
ועד־רגליו לכל מראה עיני הכהן׃ 13 וראה הכהן
והנה כסה נגע־הצרעת את־כל־בשרו וטהר
אתו הנגע כלו הפך לבן הוא׃ 14 וביום הראות בו
בשר חי׃ 15 וראה הכהן את־הבשר החי וטמא
הוא הבשר כי־נגע־צרעת הוא׃ 16 או כי־שב
הבשר החי ונהפך ללבן ובא אל־הכהן׃ 17 וראה
הכהן כי־נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את־הנגע
טהור הוא׃ 18 ובשר כי־יהיה בו בעורו שחין
וברא׃ 19 והיה במקום השחין שאת לבנה
או־בהרת לבנת אדמדמת והראה אל־הכהן׃
20 וראה הכהן והנה מראהו שפל מן־העור
ושערו הפך לבן וטמא הכהן אתו נגע־צרעת
הוא׃ 21 וראה הכהן והנה אין־בו שער לבן
ושפלת אין־מן־העור והוא כהה וסגר הכהן
שבעת ימים׃ 22 ואם־פשה יפשה בעור
וטמא הכהן אתו נגע הוא׃ 23 ואם תחתיה
עמדה לא פשתה מכת הבהרת הוא׃
24 או בשר כי־יהיה בו מכת־אש
ונרפא׃ 25 וראה הכהן והנה נהפך שער־
בהרת לבן ומראה עמק מן־העור מכת־אש
הוא׃ 26 ואם־יראה הכהן והנה אין־בו שער לבן
ושפלה אין־מן־העור והוא כהה וסגר הכהן
שבעת ימים׃ 27 וראה אתו הכהן ביום
השבעי׃ 28 ואם־פשה תפשה בעור
אחרי הסגר מכת־אש הוא׃ 29 ואיש או־אשה כי־יהיה בו נגע

ואמרו אל אחיהם אל נא, 30 אל אבינו אל הנער
איננו ואנחנה אנה הולכים 31 ויאמר אליהם יוסף אל
תיראו כי התחת אלהים אני 32 ואתם חשבתם עלי רעה
אלהים חשבה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב 33 ועתה
אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וידבר אתם 34 ויוסף
ישב במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאת שנה 35 ויראו יוסף
את בני אפרים גם בני מכיר בני מנשה נולדו על ברכי יוסף 36 ויאמר יוסף אל
אחיו אני מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ
הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב 37 וישבע יוסף את בני
ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי
מזה 38 וימת יוסף בן מאה עשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
4 ויהי בשנת מאה ועשרים שנה ליוסף מת יעקב אביו ויבכו
מצרים אתו שבעים יום 2 ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו
ויחנטו הרפאים את ישראל 3 ויכלו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנט
ויבכו מצרים אתו שבעים יום 4 ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף
אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
לאמר 5 אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ
כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא וקברתי את אבי ואשובה 6 ויאמר פרעה עלה
וקבר את אביך כאשר השביעך 7 ויעל יוסף לקבר את אביו
ועלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים
8 וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן
9 ויעל עמו גם רכב ופרשים היה המחנה כבד מאד
ויספדו את אביו אל גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד מאד
ויעש לאביו אבל שבעת ימים 10 וירא יושב הארץ הכנעני את האבל
בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים
אשר בעבר הירדן 11 ויעשו בניו לו כן כאשר צוה אותם
12 וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה
אשר קנה אברהם את השדה למאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא
13 ומת יוסף בן מאה עשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון
במצרים 14 וישב יוסף מצרים הוא ובית אביו אחרי קברו את אביו
15 ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף
והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו 16 ויצו אל יוסף לאמר

ܡܪܝܡ ܕܐܬܝܠܕܬ ܠܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ,ܘܐܡܪܬ ܠܗ
ܡܪܬܐ ܡܪܝܡܬܐ ܕܐܝܟܐ ܠܐ ܝܕܥܬܝ ܒܓܒܪܐ 17 ܐܡܪܬ ܠܗܿ ܝܫܘܥ ܡܪܝܡܬܐ
ܡܪܝܡ 18 ܬܐܙܠܝ ܡܪܝܡ ܠܐܚܘܬܝ ܘܐܡܪܝܗܘܢ ܠܗܘܢ ܕܐܒܝ ܘܐܠܗܝ
ܘܐܠܗܟܘܢ ܡܪܝܡܬܐ ܐܙܠܬ ܠܡܪܝܡ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܡ ܠܐ ܡܫܬܠܡ ܠܗ ܡܢܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝܡܬܐ ܐܙܠܬ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝ ,ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝܡ ܐܙܠܬ 19 ܡܪܝܡ ܕܒܬܪܗ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܐܙܠܬ ܡܢ
ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ 20 ܐܙܠ ܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܕܐܝܟ ܗܘܝ ܠܗܘܢ
ܐܝܟܐ ,ܐܡܪ ܠܗܘܢ 21 ܡܢ ,ܐܢܐ ܒܝܬ ܐܠܗܝܬܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܒܝܬܗܘܢ 22 ܕܐܬܝܬܝ ܡܢ ܡܪܝܡ ܠܡܫܝܚ ܡܪܝܡ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܢ ܩܕܝܫ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܒܝܬܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܠܐ ܕܐܢ
ܐܝܟ 23 ܚܙܘ ܐܢ ܡܢ ܡܢ ܕܐ ܕܐܢ ܒܝܬܗܘܢ ܡܫܬܪܐ ܥܠ
ܟܠܗܘܢ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܢ ܡܠܟܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ ܐܢ ܬܪܝܢ ܐܠܗܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܡܠܟ ܐܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܥܡܝ ܐܝܟ ܒܝ ܐܢ 24
ܡܠܟܘܬܐ ܡܪܝ ܡܠܟ ܐܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܪܝ ܐܝܟ ܐܝܟ ܡܪܝ ܐܝܟ
ܡܠܟܘܬܐ ,ܐܡܪ ܐܠܗ ܡܪܝ ܐܝܟ ܐܝܟ 25 ܡܫܬܪܬܐ
ܡܪܝ ܐܬܝܗܝܢ ܕܐ ܡܪܝ ܡܠܟ ,ܡܪܝ ܕܐܝܟ ܠܡܫܝܚ ,ܐܢ ܗܘ
ܡܪܝ ܡܠܟ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
26 ܡܠܟܐ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܗܘ ܐܢ ,ܗܘ ܡܪܝ ܡܪܝ 27 ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܘܬ ܗܘ
ܡܪܝ ,ܐܬܝܗ ܡܪ ܐܡܪ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ,ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ 28 ܡܪܝ ,ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܫܝܚܐ ܐܡܪ ܡܪܝ ,ܡܪܝ ܡܪܝ 29 ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ ,ܡܪܝ ,ܡܪܝ ,ܡܪܝ ,ܡܪܝ ,ܡܪܝ ,ܡܪܝ
ܡܪܝ ,

לא תגנב ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו ולא תעשקו
את רעך לא תגזול לא ילין פעלת שכיר אתך עד בקר 35 לא תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה 36 לא תעשו עול במשפט לא תשא פני
דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך 37 לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על
דם רעך אני יהוה 38 לא תשנא את אחיך בלבבך הוכיח תוכיח את עמיתך ולא תשא
עליו חטא 39 לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה
40 את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאיים שדך לא תזרע כלאיים ובגד
כלאים לא יעלה עליך 41 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע ובה מפדה
לא נפדתה או חפשה לא נתן לה בחרות תהיה בקרת לא יומתו כי לא חפשה
42 ואשם הביא את אילו ליהוה אל פתח אהל מועד איל אשם 43 והכהן
כפר עליו באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא ונסלח לו מחטאתו
אשר חטא 44 וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל ערלתם ערלתו
את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל 45 ובשנה הרביעית כל פריו
קדש הלולים ליהוה

5 ובחמשית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם
ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצר ולקט קצירך לא תלקט
לעני ולגר תעזב אתם אני יהוה אלהיכם 3 לא תגנבו ולא תכחשו ולא תשקרו
איש בעמיתו 4 ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני יהוה
5 לא תעשק את רעך לא תגזל לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר

מדוע אתם מרבים לבנות בתים ולא
לבנות בית לי? אמר אדני צבאות:
6 מדוע אתם מרבים לזרוע ומעט
לקצור? אכלתם ולא נמלאתם,
שתיתם ולא נרוויתם, לבשתם
ולא נתחממו, ומי שהרויח
הרויח כסף לתוך כיס נקוב.
7 כה אמר אדני צבאות: שימו
לבבכם על דרכיכם! 8 עלו
להר והביאו עצים, ובנו את
הבית! ואז אני אתרצה בו
ואכבד, אמר אדני. 9 ציפיתם
לרוב ורק מעט הגיע, ואת
מה שהבאתם הביתה פיזרתי
בלי כלום. מדוע? אמר אדני
צבאות: בגלל בית שחרב
בעוד אתם רצים לבנות בתים
לעצמכם. 10 לכן עצר השמים
מגשם ומן הארץ מלתת יבול.
11 קראתי לבצורת על הארץ
ועל ההרים, על הדגן ועל
התירוש ועל היצהר ועל כל
מה שגידלו האדמה ועל
האדם ועל הבהמה ועל כל
עמל כפיהם. 12 אז קם זרובבל
בן שאלתיאל ויהושע בן יהוצדק
הכוהן הגדול ועם כל שארית
העם לשמוע את דברי אדוני
אלוהיהם ואת דברי נביא אדוני
שנשלח אליהם, והעם יראו
מאדוני. 13 אז אמר נביא אדוני
לעם: אני אתכם, נאום אדוני.
14 ואדוני הביא רוח על זרובבל
בן שאלתיאל ועל יהושע בן
יהוצדק הכוהן הגדול ועל כל
שארית העם, והם הגיעו ובנו
את בית אדוני צבאות, אלוהיהם.
15 בערך
בחודש הששי בשנה הרביעית
למלכות דריוש המלך, מלך
פרס, דברו אל העם נביאים
אחרים, חגי ונביא זכריה בן
עידו. 16 הם דברו אל העם
בשם אלוהים בחודש הראשון
לשנה הרביעית למלכות דריוש
המלך. 17 אז אמר אדוני
לנביאים: אל תדאגו לגורל
שלכם! אל תפחדו מאויביכם!
אל תדאגו מכל מה שיש לכם!
18 אל תדאגו לגורל
הבית שבנו לכבוד אלוהיכם,
מבלי לבנות מקדש לכבוד
אלוהים אמיתי, אלוהים חי
ואמיתי, אלוהים שיעניש
אותם אם יעבדו אלילים.
19 אם
תבנו מקדש לכבוד אלוהים
אמיתי, אלוהים חי ואמיתי,
אלוהים שיעניש אותם אם
יעבדו אלילים, אל תדאגו
לגורל שלכם. אל תדאגו
לגורל שלכם, אל תדאגו
לגורל שלכם! אל תדאגו
לגורל שלכם! אל תדאגו
לגורל שלכם!

אמר אליהם 21 ויאמר לו שמעון
ולוי אחיו הלא אחי הם שמעון
ולוי אחי הם כלי חמס מכרתיהם
בו נא אל 22 נפשי אל תבא
בסודם אל תחבר כבודי כי באפם
הרגו איש וברצונם עקרו שור
אור ארור אפם כי עז וברתם
אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
23 יהודה אתה יודוך אחיך
ידך בעורף אויביך ישתחוו לך
בני אביך 24 גור אריה יהודה
מטרף בני עלית כרע שכב כאריה
וכלביא מי יקימנו 25 לא יסור
שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו
עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים
26 אסרי לגפן עירה בן אתנו
כבס בין יין סותה עינו מחכלילי
יין ושנו מחלב 27 זבולון לחוף
ימים ישכן והוא לחוף אניות
ויכתף צידון 28 יששכר חמר
גרם רבץ בין המשפתים 29 וירא
מנוחה כי טובה ואת הארץ כי
נעמה ויט שכמו לסבל ויהי
למס עבד 30 דן ידין עמו כאחד
שבטי ישראל יהי דן נחש עלי
דרך שפיפן עלי אורח הנשך
עקבי סוס ויפל רכבו אחור
31 לישועתך קויתי יי׳ גד
גדוד יגודנו והוא יגוד עקב
אשר אבינו מבארה שמנה לחמו
ונתן מעדני מלך 32 נפתלי
אילה שלוחה האומר נותן אמרי
שפר 33 יוסף בן פרת בן עלי
עין בנות צעדה על שור רבצו
בו ויאמררו וישטמהו בעלי חצים
34 ותשב באיתן קשתו ויפזו
זרועותיו מידי אביר יעקב משם
רעה אבן ישראל 35 מאל אביך
ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכות
שמים מעל ברכות תהום רבצת
תחת ברכות שדים ורחם 36 ברכות
אביך גברו על ברכת הורי עד
תאות גבעת עולם תהיינה לראש
יוסף ולקדקד נזיר אחיו 37 בנימין
זאב יטרף בבקר יאכל עד ערב
יחלק שלל 38 כל אלה שבטי
ישראל שנים עשר ואת אביהם
דבר אליהם ויברכם איש כברכתו
ברכם

הארץ ועד הלה 39 ויעקבהו בחברון ויאמרו אליו
בנות הפלשתים אם יהודה ואם בנות הכנענים אשר

6 המה רבים בארצם ועתה בא אל המלך ובקש מאתו
שיגרשנו מן הארץ 2 ויעמד יעקב בחברון הלוא המה ידעו
כי בן נער הוא 3 ויאהב ישראל את יוסף מכל בניו כי
בן זקנים הוא ועשה לו כתנת פסים 4 וראו אחיו כי
אותו אהב אביו מכל אחיו ויתעבו אותו ולא יכלו
דברו לשלום 5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסיפו
עוד שנא אותו 6 ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה
אשר חלמתי 7 והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
השדה והנה תקם אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם
ותשתחוינה לאלמתי 8 ויאמרו אחיו המלוך תמלך
עלינו אם משול תמשל בנו ויוסיפו עוד שנא אותו
על חלמותיו ועל דבריו 9 ויחלם עוד חלום אחר ויספר
אותו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש
והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי 10 ויספר
אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום
הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות
לך ארצה 11 ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר
12 ואחיו הלכו לרעות את צאן אביהם בשכם
13 ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני 14 ויאמר אליו לך נא
ראה את שלום אחיך ושלום הצאן והשב אותי דבר
ישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה 15 וימצאהו איש
והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש
16 ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה
הם רעים 17 ויאמר האנשים נסעו מזה כי שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה

35 ויקרא אל־יעקב עוד ויברך אתו׃ 18 ויאמר אליו אל־שדי נראה־אלי בלוז
בארץ כנען׃ 19 ויאמר אליו אל־שדי פרה ורב גוי וקהל־עמים יהיה
ממך ומלכים מחלציך יצאו׃ 20 וארץ אשר נתתי לאברהם
וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך׃ 21 ויעל מעליו אלהים
בדבר אשר־דבר אתו׃ 22 ויעקב בא שלם עיר שכם אשר
בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את־פני העיר׃ 23 ויקנו את־חלקת
השדה אשר־נטה־שם אהלו מיד בני־חמור אבי שכם במאה קשיטה׃
24 ויצב־שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל׃ 25 ותצא דינה
בת־לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ׃ 26 וירא אתה
שכם בן־חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה׃
27 ותדבק נפשו בדינה בת־יעקב ויאהב את־הנערה וידבר על־לב
הנערה׃ 28 ויאמר חמור אל־שכם בנו לאמר קח־לי את־הילדה הזאת
לאשה׃ 29 ובני יעקב באו מן־השדה כשמעם את־אשר־עשה
שכם׃ 30 ויאמר יעקב אל־שמעון ואל־לוי עכרתם אתי להבאיש
אתי בישב הכנעני ובפרזי ואנכי מתי מספר הם ונאספו עלי
והכו־אתי ונשמדתי אני וביתי׃ 31 ויאמרו הלזונה יעשה את־אחתנו׃
32 ויאמר אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב שם ועשה
שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ 33 ויאמר
אלהים אל־יעקב קום עלה בית־אל ושב שם ועשה מזבח לאל
הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך׃ 34 ויאמר אלהים אל־יעקב
קום עלה בית־אל ושב שם ועשה מזבח לאל הנראה אליך בברחך
מפני עשו אחיך׃ 35 ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית־אל

ראוי גם, אלוהי הבה ראשונה אל ויבוז אל מלוא הבנה
מי שבלם יפל מלוא מחבלים אמונה לבן מלוא מי
מה ראשון ראי מלוכדים ראשון מעשה ראשון מעבר

7 הבה עלה חלש חלש לחשבונות מחשבות ראשון אל מעבר
אנשים ראוי הבה מי מרגיזים מי מרגיזים מי מרגיזים 2 בחרון
לחגיגות 3 בעבר אל מחנה, מפרט מה לחנות מה ראוי מעבר
שיר מנה ראוי הבה ראשון מעשה ראשון מלוא אזרח מעבר
בחר מעבר אנשי לבוא הבה מי בה מי מלוא 4 מרגיזים ראשון ראשון
אמר 5 ראוי מי מרגיזים מה ראוי מרגיזים אנשים מנה מה
חיי לחנות מה חרב מה ראשון אנשים אנשי מלוא 6 מעבר מי אור
מלוא אזרח ראשון לב מי אמר, חיים לב מלוא מי בחנות ראוי
ראוי חיי אל לחנות אל אל, אם מי אנשי, מנהגי מרגיזים
ראוי חיי אל אל מי אל אל 7 אלוהי אמשל לנחנות ראוי
מלוא אנשי אל ראוי מה אל לבוא 8 אור ראשון מנהגים אנשי אל אל
חיי ראוי חרב 8 אור, אלוהי ראשונה מלוכדים אנשי ראוי אל
ראוי, מנה אמשל אנשי מרגיזים אמשל אל ראוי מעבר ראוי ראוי
אל אל מרגיזים מה מנה מרגיזים אל מלוא מרגיזים אנשים
מלוא מעבר מי מעבר 9 בה מעבר מראה מבחר, מבחר מלוא
ראוי אנשי מחנה אל אל אנשי מלוא אנשי מנהגים מה אנשים
אלוהים מראה ראוי אמשל אמשל ראוי אל חרב אל לבוא
מה מבחר מעבר אל מרגיזים אל מלוא מרגיזים מלוא מבחר
10 מנהגים מעבר מלוא מרגיזים מלוא מבחר מעבר
ראוי אל מחנה מבחר אל מנהגים 11 אור בה מנה מנה
מבחר, מנהגים אנשי מנהגים אנשים אל מנהגים אל מנהגים
12 בה מה לחיים מבחר מי אור אנשים מבחר ראשון
אל אל אל

אמרו אלהים אל אברהם, אל שרה אשתך 17 מולדת לך בן
ואת שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם, ולזרעו
אחריו 18 ואל אברהם היה אמר לו אל ישמעאל יחי לפניך
אלהים 19 ויאמר אלהים אמר אבל שרה אשתך ילדת לך בן
וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם
לזרעו אחריו 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיא יולד והשמתיו
לגוי גדול 21 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
המועד הזה בשנה האחרת 22 ויכל לדבר עמו ויעל אלהים מעל
אברהם 23 ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל יולדי ביתו
וכל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר
ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים, אברהם בן
תשע ושמנים שנה בהמלו בשר ערלתו 24 ויצחק בנו בן שמנת
ימים בהמלו אתו בשר ערלתו 25 ואברהם בן מאת שנה
ותשע שנים בהמלו בשר ערלתו 26 בעצם היום הזה נמול
אברהם ויצחק בנו 27 וכל אנשי ביתו ילדי בית וקנת כסף
נמלו אתו עם אברהם 28 ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך
לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה 29 וברכתי אתה וגם
נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים יהיו
ממנה 30 ויפל אברהם על פניו ויצחק, ויאמר בלבו הלבן
מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד 31 ויאמר
אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך 32 ויאמר
אלהים אל אברהם אמנם שרה אשתך ילדת לך בן וקרא את
שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
33 ואל ישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרתי אתו
והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיא יולד והשמתיו
לגוי גדול 34 ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה

אמרו אליו אנשי מקום המלון אין לנו מה
לאכל 35 ויאמר אליהם אל תדאגו אני אבא
אתכם 36 ויצא אל חצר המלון ומצא שם
מקום לינה ואנשים רבים ישבו שם לאכל
ולשתות ויאמר אליהם אני מבקש מקום
לינה 37 ואנשים אלה אמרו לו אין מקום
ריק, אבל אם אתה רוצה אפשר לך לישון
אצל הגמלים 38 ויאמר אליהם אני אבא
אתכם ואני אשן אצל הגמלים, ואז הגיע
אל המלון ומצא שם אנשים רבים ישבו
לאכל ושתות, ואז הגיע אל הגמלים, ואז
הגיע אל המלון, ואז הגיע אל הגמלים,
ואז הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים
ישבו לאכל ולשתות 39 אז שאל אל
אנשי המלון, ואז הגיע אל הגמלים, ואז
הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו
לאכל ולשתות 40 אז אמרו אנשי המלון,
אנחנו לא נתן לך לישון אצל הגמלים
אבל אם אתה רוצה אפשר לך לישון אצל
הגמלים 41 אבל אם אתה לא רוצה אפשר
לך לישון אצל הגמלים אבל אם אתה לא
רוצה אפשר לך לישון אצל הגמלים אבל
אם אתה לא רוצה אפשר לך לישון אצל
הגמלים אבל אם אתה לא רוצה אפשר לך
לישון אצל הגמלים 42 ואנשי המלון
אמרו לאיש הזקן אבל אם אתה לא רוצה
אפשר לישון אצל הגמלים 43 ואז הגיע
אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו לאכל
ולשתות ואז הגיע אל המלון ומצא אנשים
רבים ישבו לאכל ולשתות ואז הגיע אל
המלון ומצא אנשים רבים ישבו לאכל
ולשתות 44 ואז הגיע אל המלון ומצא
אנשים רבים ישבו לאכל ולשתות ואז
הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו
לאכל ולשתות ואז הגיע אל המלון ומצא
אנשים רבים ישבו לאכל ולשתות 45 ואז
הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו
לאכל ולשתות ואז הגיע אל המלון ומצא
אנשים רבים ישבו לאכל ולשתות 46 ואז
הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו
לאכל ולשתות ואז הגיע אל המלון ומצא
אנשים רבים ישבו לאכל ולשתות 47 ואז
הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו
לאכל ולשתות ואז הגיע אל המלון ומצא
אנשים רבים ישבו לאכל ולשתות 48 ואז
הגיע אל המלון, ואז אמרו לו אנשי המלון
לא 49 ואז אמרו לו אנשי המלון, ואז
הגיע אל המלון ומצא אנשים רבים ישבו
לאכל ולשתות 50 ואז הגיע אל המלון,
ואז אמרו לו אנשי המלון, אל תדאג
לאכל

8 ܗܘܢܢܐ ܕܥܒܕ ܡܢܝܢ ܟܝܢܐ ܠܝܠܝ ܐܝܟ ܕܐ ܡܢܝܢ
ܡܫܝܚܝܐ ܡܠܟܐ ܗܘܐܠܐ ܕܫܠܝܡܘܢ ܐܬܬܝܐ ܡܢܝܢ ܐܝܟܢܐ ܡܫܝܚܝܐ
ܗܘܝܢ ܡܫܝܚ ܟܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ, ܠܝܠܝ ܡܫܝܚ 2 ܡܢܐ
ܡܢܐ ܕܐܬܐ ܢܝܢܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢܝܢ ܟܝܢ
ܗܘܝܢܢܢ ܟܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܫܠܡܐ ܠܝܠܝ 3
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܠܒܪܗ ܗܘܐ ܡܫܝܚ ܠܝܠܝ
ܡܫܝܚ ܡܢ 4 ܠܝܠܝ ܕܐܝ ܡܫܝܚ ܕܐܠܗܐ, ܠܝܠܝ ܡܫܝܚ ܕܐܝ
ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܠܝܠܝ ܠܝܠܝ ܡܫܝܚ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܢ ܠܗ ܠܗܘ ܫܠܡ ܐܝ ܡܢ ܡܢ ܐܝ ܡܢ ܡܫܝܚ ܠܗ ܡܢ 5 ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܠܗ ܠܗ ܡܫܝܚ 6 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ 7 ܕܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܢ ܫܠܡܐ ܡܫ ܡܫܝܚ ܐܝ
ܠܗ ܡܫܝܚ 8 ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܫܡܝ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫ
ܐܝܟ ܡܢ ܡܢ 10 ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚܐ ,ܡܫܝܚ 9
ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫ ܠܗ ܠܗ ܠܝܠܝ
ܡܫ ܠܝܠܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܐܝܟܢܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܠܗ ܠܝܠܝ
ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܢ 11 ܠܗ ܡܫܝܚ ܡܫ ܡܫܝܚ
ܠܗ ܠܝܠܝ ܠܗ ܠܝܠܝ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܢ ܡܫ ܡܫ ܡܢ 12 ܡܫܝܚ
ܡܫ ܠܝܠܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܠܝܠܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ 13 ܠܝܠܝ ܠܝܠܝ
ܡܫ ܠܝܠܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܠܝܠܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܢ ܡܢ 14 ܡܫ ,ܡܫ ܠܝܠܝ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ

מעשים 17 לפי אשר נתן אותו אל
אביו ויעבדו אותו עוד 18 ויהי אחרי כן
כי ירד יוסף מצרימה ויקנהו פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי
מיד הישמעאלים אשר הורידוהו שמה
19 ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי
נהרוג את אחינו ונכסינו את דמו
ונכסה את דמו בעפר 20 לכו ונמכרנו
לישמעאלים ויד אל תהי בו כי אחינו
בשרנו הוא וישמעו אחיו 21 ויעברו
מדינים אנשים סחרים ויעלו את יוסף
מן הבור ויתנו את יוסף לישמעאלים
בעשרים כסף ויבאו את יוסף מצרים
22 ויראובן שב אל הבור והנה אין יוסף
בבור ויקרע את בגדיו 23 ויבא אל
אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה
אני בא 24 ויקחו את כתנת יוסף
אביהם ויטבלו את הכתנת בדם
עזים 25 ויתיצבו לאכל לחם
ויראו ואין יוסף שם ויקרא
אל אביהם ויאמר אליו הזאת מצאנו
אם בנך הוא 26 ויכר יהודה ויאמר
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה
לשלה בני ויסף עוד לדעת את אשתו
27 ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד איש עדלמי
ושמו חירה 28 ויראה שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה
ויבא אליה 29 ותהר ותלד בן
ויקרא את שמו ער 30 ותהר עוד
ותלד בן ותקרא את שמו אונן
31 ותסף עוד ותלד בן
ותקרא את שמו שלה והיה
כזבו בלדתה אתם 32 (Abyssos g12)

לאלה הנשיאים לבני קדם מנה אדום לבני עשו הנשיאים אלה
הנשיאים אלה אדום אחרי מות בלע בן בעור ושם עיר דנהבה 33 ויבא בלע תחתיו
יובב בן זרח מבצרה ויבא יובב תחתיו חושם מארץ התימנים 34 ויבא חושם תחתיו
הדד בן בדד המכה מדין בשדה מואב ושם עירו עוית 35 ויבא הדד
תחתיו שמלה מן משרקה ויבא שמלה תחתיו שאול מרחבות הנהר 36 ויבא שאול תחתיו
בעל חנן בן עכבור 37 ויבא בעל חנן בן עכבור תחתיו הדר ושם עיר
פעו ושם אשת מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב 38 ויבא הדר תחתיו
אלה אלופי עשו לבני אדום לפי מקומם לאלופתם אלוף תמנע אלוף עלוה
אלוף יתת אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינון אלוף קנז אלוף תימן
אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחוזתם
הוא עשו אבי אדום 40 ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם לפקדתם
אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת 41 אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינון
אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי
אדום לשבתם בארץ אחוזתם הוא עשו אבי אדומים מזרעת אדום בארץ
אחוזתם אחרי אחיו 42 מלכו לבני ישראל בטרם מלך מלך
בארץ אדום ויקרא שם עיר דנהבה ומת בעל חנן בן עכבור
תחתיו ויקרא שם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד
בת מי זהב 43 אלה אלופי אדום לפי מקומם לאחוזתם ארץ אחוזתם
הוא עשו אבי אדום לבני אדום מגור אדם לבני אדום אחוזתם
מגור אדם לבני אדום אחוזתם מגור אדם לבני אדום אחוזתם
אדום לבני אדום אחוזתם מגור אדם לבני אדום אחוזתם 44 ויגר
מגור אדם לבני אדום אחוזתם מגור אדם לבני אדום אחוזתם
בלע בן בעור ויקרא שם עירו דנהבה 45 ויגר בלע בן בעור
ויקרא שם עירו דנהבה ויגר בלע בן בעור תחתיו יובב
בן זרח מבצרה ויגר יובב בן זרח מבצרה תחתיו חושם
מארץ התימנים 46 ויגר חושם בן בדד המכה מדין בשדה מואב
ויגר הדד תחתיו ויקרא שם עירו עוית 47 ויגר הדד
ויגר שמלה מן משרקה ויגר שמלה תחתיו שאול מרחבות
הנהר 48 ויגר שאול בן בעל חנן תחתיו ויגר בעל חנן בן עכבור
תחתיו ויגר בעל חנן בן עכבור תחתיו הדר ושם עיר פעי
ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב

הנביאים אשר היו בארץ יהודה ובירושלים 48 אמר אליהם
אל תיראו ואל תחתו כי הנה אנכי מוציא מן המקום הזה
את מי שהיה לכם לבוז בגלות אל ארץ אחרת 49 ועתה
הנה אני שם אתכם היום לעיר מבצר ולעמוד מצבה
ולחומה בארץ יהודה 50 ובעבור כי בעבר הנהר אתם
ישבתם הנה אמר אדני אלהים אל תירא ואל תחת
כי אני אתכם ואני אגאל אתכם מיד אויביכם 51 ואל
תירא ובעבור כי אתה 52 ויבא אל בית אלהים
ובאו אל בית אלהים ובאו אל בית אלהים ובאו אל
בית אלהים ובאו אל בית אלהים ובאו

הנביא מלאכי משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃
11 אהבתי אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלא אח־עשו
יעקב נאם־יהוה ואאהב את־יעקב׃ 12 ואת־עשו שנאתי
ואשם את־הריו לציה׃ כי־אמר יהוה אם־בנו אדום
ואמר אליהם גבול רשעה והעם אשר־זעם יהוה עד־עולם׃
13 עיניכם תראינה ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל
לגבול ישראל׃ 14 בן יכבד עבד אדניו ואם־אב איה כבודי
ואם־אדון איה יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים
בזי שמי ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 15 מגיש על־מזבחי
לחם מטמא ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא׃
16 וכי־תגשון עור לזבח אין רע וכי־תגשו פסח
וחולה אין־טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־פניך׃
17 ועתה בקשו־נא את־פני אל לחנני מיד היתה־זאת
מידכם לא אשא־פניכם׃ 18 מי־גם־בכם ויסגר דלתים
ולא־תאירו מזבחי חנם אין־לי חפץ בכם אמר יהוה צבאות
ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 19 כי־ממזרח־שמש ועד־מבואו
גדול שמי בגוים ובכל־מקום מקטר מגש לשמי
ומנחה טהורה כי־גדול שמי בגוים אמר יהוה צבאות׃
20 ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן אדני הוא
וניבו נבזה׃ 21 ואם־מנחה הקריבו־נא לפחתך הרצה
אם־אשא פניכם׃ 22 ועתה אליכם הכהנים את־המצוה הזאת׃
אם־לא תשימו ולא תשיתו לב לתת כבוד לשמי אמר
יהוה צבאות ושלחתי בכם את־המארה׃ 23 הן אגערה
בכם את־הזרע וזרתי פרש על־פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׃ 24 וידעתם כי־שלחתי אליכם את־המצוה
הזאת להיות בריתי את־לוי אמר יהוה צבאות׃
25 בריתי היתה אתו החיים והשלום אתן־לו
ליראה ויירא מפני שמי׃ 26 תורת אמת היתה בפיהו
ועולה לא נמצא בשפתיו בשלום והישר הלך אתי
ורבים השיב מעון׃

27 אשר הוציא
אתם מארץ מצרים
לעבדם ויהי ביום
28 ההוא ויאמר יהוה
אל משה לאמר
29 דבר אל כל עדת
בני ישראל לאמר
איש איש כי יקרב
מכם אל ערות
30 בשרו לא תגלו
אני יהוה אלהיכם
31 כמעשה ארץ מצרים
אשר ישבתם בה לא
תעשו וכמעשה ארץ
כנען אשר אני מביא
אתכם שמה לא
תעשו ובחקותיהם
32 לא תלכו
אני יהוה אלהיכם
33 ושמרתם את
משפטי ואת
חקותי לעשות
אותם אני יהוה
34 אלהיכם
ויקרא
35 אל
36 אל
37 אל
38 אל
39 אל
40 אל
41 אל
42 אל
43 אל

אל אל ראבר נעבד אתי אבד מעבר אתר 44 אמרתלתל יהוה אל
אבר, כאשר לתלתל בעבד ראשר אשר ראיתי בהר אשר הראה אתך
אלה אשר אשר אתלתל מבארבעתם אל בי אבן 45 אשר
בעבלאשר ראה אבלים מבארבעתם אל אבן ראבר אבן אבן אבן

ܠܟ ܐܦ ܐܝܟܐ ܕܡܬܪܚܩܝܢ ܡܢܟܘܢ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܥܠܝܗ ܡܬܩܪܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܘܬܐ

10 ܗܟܝܠ ܡܠܝܠ ܦܝܫ ܠܢ ܐܚܝ ܕܠܐ ܡܕܥܝܢ ,ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟ
ܕܡܬܪܚܩܝܢ ܡܢܟܘܢ ܐܝܟ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܢ ܦܪܝܫ ܦܪܝܫ ܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܒܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܪܝ ܫܘ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ 2 ܠܡܢܐ ܕܢܬܟܢܘܢ
ܡܢ ܐܠܗ 3 ܡܪܝ ܫܘ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܪܝ ܫܘ ܕܢܬܟܢ ܕܐܝܟ ܕܢܬܟܢ
ܠܟ 4 ܡܪܝ ܫܘ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܡܢ ܕܐܝܟ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ
ܒܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ 5 ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬ
ܒܗ ܐܝܟ 6 ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܡܢ ܐܝ ܐܝ ܕܐܝܟ ,ܡܢܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐ ܕܗܘ
ܕܗ ܒܗܘ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚ ܕܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܐܝ ܡܢ 7 ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܕܗ ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܢ ܕܐ ܡܫܝܚ ܐܝ ܐܝ ܡܫܝܚ ܐܝ
ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܐܝ ܡܢ ܡܢ ܕܐ ܡܫܝܚ ܐܝ ܐܝ ܡܫܝܚ ܐܝ
ܕܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 8 ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ 9 ܕܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ 10 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܕܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܕܐ ܡܫܝܚ ܕܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܕܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ 11 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܕܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܕܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ 12 ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ,ܡ 13 ,ܡ ܡܫܝܚ ܡܢ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ 14 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ,ܡ 15 ܡܫܝܚ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡܫܝܚ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 16 ܡܫܝܚ (Hadēs g86) ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡܫܝܚ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡܫܝܚ 17 ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡܫܝܚ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 18 ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ

מלכות אלהים ומצדקתו ומשפטיו לעולם ועד׃ 19 ויהי כי־בא
אל־ירושלם ויקבצו כל־הכהנים ושרי העם אל־יאשיהו לאמר׃
20 כה אמר יהוה אל־תגעו בכהנים ובנביאים אל־תרעו׃
אל־מי־אתם יצאים הלא אל־יהוה אל־דרשו׃ 21 ויהי כשמעו את־
דברי הספר ויקרע בגדיו ויצו את־חלקיהו הכהן ואת־אחיקם בן־
שפן ואת־עכבור בן־מיכיה ואת־שפן הסופר ואת־עשיה עבד־המלך
לאמר׃ 22 לכו דרשו־אתי ואת־העם ואת־כל־יהודה
על־דברי הספר הזה כי גדולה חרון־יהוה אשר־נצת בנו על־אשר
לא־שמרו אבתינו את־דבר־יהוה לעשות ככל־הכתוב על־הספר הזה׃
23 ותלך חלדה הנביאה אשת שלם בן־תקוה בן־חסרה שמר
בגדים והיא יושבת בירושלם במשנה׃ 24 ותאמר אליהם כה־אמר
יהוה אמרו לאיש אשר־שלח אתכם אלי׃ 25 כה אמר
יהוה הנני מביא רעה על־המקום הזה ועל־יושביו את כל־הדברים
אשר כתבו לפני מלך יהודה׃ 26 יען אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים
(aiōnios g166) למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי
המקום הזה ולא תכבה׃ 27 ולמלך יהודה השלח לדרש את־יהוה כה תאמרון אליו
כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר־שמעת הדברים׃
28 יען רך־לבבך ותכנע לפני יהוה בשמעך אשר־דברתי אל־המקום הזה ואל־יושביו
להיות לשמה וקללה ותקרע בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם־יהוה׃
29 הנני אספך אל־אבתיך ונאספת אל־קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך
את כל־הרעה אשר־אני מביא על־המקום הזה׃ 30 ויביאו את־הדבר הזה
אל־המלך׃ 31 ויעמד המלך על־עמדו וכרת את־הברית לפני יהוה
ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל־לבבו ובכל־נפשו
לעשות את־דברי הברית הכתבים על־הספר הזה׃ 32 והעמיד
את־כל־הנמצא בירושלם ובבנימן ויעשו יושבי ירושלם כברית אלהים
אלהי אבתיהם׃ 33 ויסר יאשיהו את כל־התעבות מכל־הארצות
אשר לבני ישראל ויעבד את כל־הנמצא בישראל׃ 34 בימיו לא־סרו
מאחרי יהוה אלהי אבתיהם כל־הימים׃

אמרו אליו 35 ויאמר אל אלישע הקשה נא
לראות אם ישנם עמך אנשים חזקים ויודעים
מלחמה ויצאו אל מול הארם והקשה את עיניהם
ויעל אלישע 36 ויאמר אליהם אל תיראו כי עמנו
רבים מאשר עמם ויתפלל אלישע ויאמר ה' נא
פקח את עיניו ויראה הנער והנה הר מלא סוסים
ורכב אש סביב לאליש 37 וירד אליו ויתפלל אל ה'
ויאמר נא הך את הגוי הזה בסנוור ויכם
כדבר אליש 38 ויאמר אליהם אליש לא זה הדרך
ולא זו העיר אחרי ואלכה את האיש אשר אתם
מבקשים ויולך אותם אל שומרון 39 ויהי כבואם
שומרון ויאמר אליש אל מלך ישראל פקח נא את
עיני אלה ויפקח ה' את עיניהם ויראו והנם
בתוך שומרון 40 ויאמר מלך ישראל אל אליש
הלך אכה אבי אם אכה אם אשיב ויאמר לא
תכה הלחם והמים לפניהם ויאכלו וישתו וישלחם
ויבאו אל אדוניהם 41 ויהי אחר הדברים האלה
ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו
ויעל ויצר על שומרון 42 ויהי רעב גדול בשומרון
והנה צרים עליה עד היות ראש חמור
בשמנים וגו' ראש יונים בחמשת
ויאמר אל אשת אחאב לאמר לכי
אל אליהו איש האלהים אל מלך ישראל
אשר בשמרון הנה הוא בגן נבות
אשר בזרעאל 2 ויהי אחרי הדברים
האלה ויאמר אליהו אל אחאב לאמר
עלה לקראת אדוניך מלך ישראל
אשר בשמרון הנה הוא בגן נבות
אשר ירד שם לרשתו 3 ויאמר אליו
אליהו לאמר כה אמר ה' הרצחת
וגם ירשת ויאמר אליו
לאמר כה אמר ה' במקום אשר
לחכו הכלבים את דם נבות
יחכו הכלבים גם אתה
4 ויאמר אליהו אל אחאב
אשר בשמרון הנה אנכי
מביא רעה אליך ובערתי
אחריך והכרתי לאחאב
משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל
5 והנה אמר אליו אליהו
אשר דבר ה' אל אליהו
התשבי לאמר
6 ויאמר אליו אליהו
לך שוב אל דרכך
ובאת מדבר גבעון
7 ויהי המלאך
לאליהו שוב
ויאכל ויבא
8 ויקם אליהו
ויאכל ויבא
ויעמד

לא הכה ויהוה אלהיו לו מסביב׃ 9 אל הכתפות הכה את
הקרנות אשר על־פני־יסוד ויהוה אלהיו לו׃ 10 ויבן
את־המזבח אמה ברחבו אמה׳ רבוע׳ ושלש אמות בקומתו
ויעשו׳ עליו ארבע קרנות׳ מן־המזבח׳ מקרנותיו׃ 11 ויצק
לו׳ נחשת׳ מצרף׳ לכל־כליו׳ ויעשו׳ את־הכיר׳ ואת־
מכתשתו׳ ואת־מזרקתו׳ ואת־מזלגתו׳ ואת־מחתתו׳ כל־
כליו׳ עשו׳ נחשת׃ 12 ויעשו׳ לו׳ כיור׳ נחשת׳ ואת־
כנו׳ נחשת׳ במראת׳ הצבאת׳ אשר׳ צבאו׳ פתח׳
אהל׳ מועד׃ 13 ויעמד׳ את־החצר׳ לפאת׳ נגב׳ תימנה׳
קלעים׳ לחצר׳ שש־מאות׳ אמה׳ ארך׳ לפאת׳ נגב׳
עמודיהם׳ עשרים׳ ואדניהם׳ עשרים׳ ווי׳ העמדים׳
וחשקיהם׳ כסף׃ 14 ולפאת׳ צפון׳ קלעים׳ מאה׳ אמה׳
ארך׳ עמודיהם׳ עשרים׳ ואדניהם׳ עשרים׳ ווי׳
העמדים׳ וחשקיהם׳ כסף׃ 15 ולפאת׳ קדמה׳ מזרח׳
חמשים׳ אמה׳ קלעים׳ 16 עמודיהם׳ שלשה׳ ואדניהם׳
שלשה׳ ווי׳ העמדים׳ וחשקיהם׳ כסף׃ 17 ולחצר׳ סביב׳
עמודים׳ חשקים׳ כסף׃ 18 ווי׳ העמדים׳ ואדניהם׳
נחשת׃ ארך׳ אמה׳ עשרים׳ ורחב׳ חמשים׳ באמה׳
לעמת׳ קלעים׳ חמש׳ אמות׳ קומתו׳ שש־אמות׳ משזר׳
ואדניהם׳ נחשת׃ 19 כל־כלי׳ המשכן׳ בכל־עבדתו׳
ויתדתיו׳ ויתדות׳ החצר׳ כולם׳ נחשת׃ 20 ואתה׳
תצו׳ את־בני׳ ישראל׳ ויקחו׳ אליך׳ שמן׳ זית׳
זך׳ כתית׳ למאור׳ להעלות׳ נר׳ תמיד׃ 21 באהל׳
מועד׳ מחוץ׳ לפרכת׳ אשר׳ על־העדת׳ יערך׳
אתו׳ אהרן׳ ובניו׳ מערב׳ עד־בקר׳ לפני׳ יהוה׳
חקת׳ עולם׳ לדרתם׳ מאת׳ בני׳ ישראל׃ 22 ואתה׳
קח־לך׳ סמים׳ נטף׳ ובצלת׳ וחלבנה׳ סמים׳ ולבונה׳
זכה׳ בד׳ בבד׳ יהיה׳ 23 והקטרת׳ רקח׳ מעשה׳ רוקח׳
מלח׳ טהור׳ קדש׃ 24 ועשית׳ מהם׳ אבק׳ דק׳ ונתת׳
מזה׳ לפני׳ העדת׳ באהל׳ מועד׳ אשר׳ אועד׳ לך׳
שמה׳ קדש׳ קדשים׳ תהיה׃ 25 ובמדתם׳ תעשו׳ לא׳
תעשה׳ כמהתה׳ לכם׳ קדש׳ יהוה׃ 26 האיש׳ אשר׳
יעשה׳ כמוה׳ להריח׳ בו׳ והכרתי׳ מעמיו׳

ܡܠܝܐ ܕܐܒܐ 27 ܡܫܝܚܐܝܬܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܫܝܢܝܢܐ ܡܫܝܚ ܕܝ ܡܠܟܐ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܫܝܢܝܢ ܡܫܝܚ ܠܠܝܢ
ܝܢܢ 28 ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܡܝܡܪܐ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚ ܐܝܬܝܗ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬܝܗ ܐܢܐ ܡܢ
ܡܝܡܪ ܡܫܝܚ ܝܢܢܝܢ ,ܐܝ ܡܫܝܚ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܬ 29 ܡܢ
ܡܫܝܚ ܡܠܟ ܡܢ ܬܡܝܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܐܝܬ ܡܫܝܚ 30 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 31 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 32 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 33 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 34 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 35 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 36 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 37 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 38 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 39 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ 40 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 41 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ,ܡ ܡܫܝܚ 42 ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ

ܡܬܝܠܝܢ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܢܗܘܐ ܫܠܡܐ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܀ 43 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܐܙܠܘ ܠܟܠ ܥܠܡܐ ܘܟܪܙܘ ܠܒܫܪܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܀ 44 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܕܠܐ ܡܗܝܢ ܢܦܫܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܢܦܠ ܒܥܡܩܐ ܕܝܡܐ ܀ 45 ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܠܡܠܬܟ ܡܪܝ ܕܐܢܐ ܕܐܬܝܬ ܠܡܫܕܪܘܬܟ ܕܐܒܝ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܘ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܘܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܗ ܀ 46 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܐܢܐ ܕܐܬܝ ܠܟ ܠܐ ܗܘܝܬ ܠܝ ܠܡܫܬܠܝܢ ܠܟ ܘܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 47 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 48 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 49 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 50 ܘܐܡܪ ܠܗ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 51 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 52 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀ 53 ܘܗܘ ܡܠܐ ܕܡܪܝܐ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܥܠ ܟܠܗ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟ ܠܡܠܬܟ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܕܪ ܠܟ ܠܡܠܬܟ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܀ 54 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟ ܠܡܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟ ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܫܬܠܡ ܠܟ ܀

12

ܗܘ ܒܥܕܢܐ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܙܠ ܠܒܝܬ ܩܕܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܫܒܬܐ ܗܘ ܕܥܒܪ ܒܫܒܬܐ ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܒܬܪܘܗܝ ܠܗܘܘ ܟܦܢܐ ܘܪܥܒܘ ܠܗ ܘܐܟܠܘ ܠܚܡܐ ܀ 2 ܘܦܪܝܫܐ ܕܦܪܝܫܝܐ ܕܚܙܘ ܠܗ ܐܡܪܘ ܠܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܬܪ ܠܡܥܒܕ ܫܒܬܐ ܀ 3 ܐܠܐ ܡܪܝ ܠܗܘܢ ܠܐ ܩܪܝܬܘܢ ܕܕܘܝܕ ܡܕܡ ܕܥܒܕ ܠܗ ܘܠܓܒܪܐ ܕܥܡܗ ܗܘܘ ܟܕ ܪܥܒܐ ܘܩܢܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܚܡܐ ܕܩܪܒܐ ܠܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܐܒܝܬܪ ܥܠ ܐܒܝܬܪ ܕܟܗܢܐ ܘܠܚܡܐ ܕܩܪܒܬܐ ܕܠܐ ܫܪܐ ܠܡܐܟܠ ܠܗ ܠܐ ܠܟܗܢܐ ܠܒܪ ܡܢ ܟܗܢܐ ܕܠܚܡ ܦܢܝܡܐ ܀ 4 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܕܫܪܝ ܠܡܥܒܕ ܫܒܬܐ ܕܛܒܐ ܠܡܥܒܕ ܛܒܬܐ ܠܢܦܫܬܐ ܐܘ ܠܩܛܠܗ ܠܢܦܫܐ ܐܘ ܠܡܚܝܬܗ ܠܢܦܫܐ ܐܘ ܠܡܩܛܠܗ ܠܢܦܫܐ ܀

אמרתי אליהם אם יש לכם איש אחד
אשר יש לו מאה כבשים ואבדה אחת
מהן הלא יעזב את התשעים ותשע
במדבר ויבקש עד אשר ימצאנה 6 וכאשר
ימצא ישים על שכמו בשמחה (Geenna g1067)
7 ובבואו הביתה יזעיק את רעיו
ואת שכניו לאמר אליהם שמחו עמי
כי מצאתי את שה אבדתי כן אומר
אני לכם כי כן יהי בשמים שמחה
8 ואשה אם תאבד מן עשרת הכסף
הלא תדליק נר ותטאטא את הבית
ותבקש עד אשר תמצאנה 9 ובמצאה
תזעיק את רעותיה ואת שכנותיה
לאמר שמחו עמי כי מצאתי את
הכסף אבד 10 כן אומר אני לכם
שמחה תהיה לפני מלאכי אלהים
על חוטא אחד אשר ישוב מדרכו
11 ויאמר עוד משל לאמר
איש אחד היה לו שני בנים 12 ויאמר
הצעיר מהם אל אביו אבי תן לי
את חלק הנכסים אשר יגיע אלי
ויחלק אביו את נכסיו לשניהם
13 ולא רבו הימים עד אשר אסף
הבן הצעיר הכל ויסע אל ארץ
רחוקה ושם בזבז את נכסיו בזנות
14 ואחרי אשר כלה הכל ויהי
רעב חזק בארץ ההיא ויחסר לו
15 ויסע ויתדבק אל אחד מאזרחי
ארץ ההיא ויבא אותו אל שדותיו
לרעות חזירים 16 ויאו מלא כרסו
מן החרובים אשר יאכלו החזירים
ואין איש נותן לו 17 ויבא אל
עצמו ויאמר אל אבי כל עבדי
הרבים יש להם לחם ואני ברעב
אמות 18 אקום ואלך אל אבי
ואמרתי אליו אבי חטאתי לשמים
ולפניך 19 ולא אדע עוד כי אם
אקרא לך בן אל תקרא לי בן
אם כעבד אחד מעבדיך 20 ויקום
ויבא אל אביו ובהיותו עוד רחוק
מן הבית ראה אביו אותו ויחמל
עליו ויפול על צוארו ויתן לו
נשיקות רבות 21 ויאמר הבן אליו
אבי חטאתי לשמים ולפניך 22 ואמר
אל עבדיו הביאו מהר את הבגד
הטוב ביותר והלבישו אותו ותנו
טבעת על ידו ונעלים על רגליו

אלהיך 23 ובעבור אשר אינם יראים מן אלהי נכר
ומן אדמתם 24 אבל אתה אל תירא עבדי יעקב נאם יהוה
כי אתך אני להושיעך אעשה כלה בכל הגוים אשר
הדחתי אותם שמה אך אתך לא אעשה כלה ויסרתיך
במשפט ולא אנקך 25 אמר יהוה אל אדום נבואה
נשמעה מאת יהוה אל אדום שלח מלאך בגוים
קומו ונקומה עליה למלחמה 26 הנה קטן נתתיך
בגוים בזוי אתה מאד 27 זדון לבך השיאך שכן
בחגוי סלע רם שבתי המאמר באמרך בלבבך מי
יורדני ארץ 28 גם כי תגביה כנשר וגם כי בין
כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יהוה 29 אם
גנבים באו לך אם שודדי לילה איך נדמית
כי יגנבו דיים אם בצרים יבצרו לך לא הותירו
עוללות 30 איך נבערו עשו מצפניו נבקשו
מגדיו 31 עד הגבול שלחוך כל אנשי בריתך
הדיחוך יכלו לך אנשי שלומך לחמך ישימו
מתחתיך אין תבונה בו 32 הלא ביום ההוא נאם יהוה
ואבדתי חכמים מאדום ותבונה מהר עשו 33 וחתו
גבורים תימן למען יכרת איש מהר עשו
מקטל 34 מחמס אחיך יעקב תכסך בושה
ונכרתת עולם 35 ביום עמדך מנגד ביום שבות זרים
חילו ונכרים באו שערו 36 וגם עליהם יטל גורל
אדם ירושלם היו כאחד אף אתה כאחד בהם
אל תרא ביום אחיך ביום נכרו בני יהודה
ביום אבדם אל תגדל פה ביום צרה 37 אל תבא בשער
עמי ביום אידם אל תגדל גם אתה ברעתו ביום אידו
אל תשלחו בחילו ביום אידו 38 אל תעמד על המפרץ
להכרית פליטיו אל תסגר שרידיו ביום צרה
כי קרוב יום יהוה בכל הגוים כאשר עשית יעשה
לך גמולך ישוב בראשך 39 כי כאשר שתיתם על
הר קדשי שתו כל הגוים תמיד ושתו ובלעו
והיו כלא היו 40 ובהר ציון תהיה פליטה והיה קדש
ולא יירשו בית יעקב את מורשיהם

ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܡܢܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܢܘ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܡܢܘ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 41
ܡܫܝܚܐ ܡܢܘ ܕܝ ܠܘܬ ܥܒܕܘ ܠܗ ܕܢܬܠܘܢ 42 ܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܦ ܠܐܦ ܠܐ ܡܢܘ
ܡܫܝܚܐ ܠܒܪܗ ܡܫܬܡܥܢܐ ܠܗ ܡܢܘ ,ܡܬܬܡܪܢܐ ܡܬܬܡܪܢܐ ܡܬܬܡܪܢܐ
ܕܬܪܬܝܢ 43 ܡܬܬܡܪ, ܠܡܢܐ ܡܬܬܡܪ, ܡܬܬܡܪ ܥܒܕܘ ܡܢܘ ܡܫܝܚܐ ܕܬܪܬܝܢ
ܡܠܬܐ ܠܗ ܡܬܬܡܪ, ܠܗ ܠܡܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܢܘ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܠܬܐ 44 ܡܬܬܡܪ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠ ,ܐܢܐ ܡܬܬܡܪ ܐܢܐ ܕܢܬܠ ܠܟܘܢ ܕܢܬܠ ܠܟ 45 ܡܬܬܡܪ
ܦܬܓܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܘ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܢܐ ܕܢܬܠ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܐܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܬܡܪ ܡܢܘ ܕܢܬܠ ܡܢܘ ܕܢܬܠ 46 ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܠܬܐ ܕܢܬܠ ܠܟ ܡܢܘ ܕܢܬܠ ,ܡܬܬܡܪ ܡܢܘ ܕܢܬܠ ܠܟ ܡܢܘ ܕܢܬܠ ܠܟ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ,ܡܬܬܡܪ ܡܢܘ ܕܢܬܠ ܠܟ ܡܢܘ ܕܢܬܠ 47 ܡܬܬܡܪ ܕܢܬ
ܡܢ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ,ܡܬܬܡܪ ܡܢܘ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 48 ܡܬܬܡܪ ܡܢܘ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ,

ומה פרקתים ראיתי אם תהיה אשר תשובתם בה תוכיח
אחיו ויבא ויבא ויבא ויבא אמרו אמרו אמר לנו אחינו ולכלכל ולכלו
ולבא אבינו אל אמר 59 ראובן אמר אל אמר יוסף 59 ראובן אמר
ולבא אבינו אבינו אל אמר

13 כמה רע רבה בנו אל מן אביו אשר נשבר אמר אמר ויבא רע כמה
אבינו ויבא 2 המשבר בבר המבר לקח מלקחיו מעט המה יוסף
יוסף ראה אמר שלחו אלינו אמרו המלך אביהם המה יוסף
אשר יוסף אל 3 הלוא ראה ויבאו אלינו אל אמר אם
לבא רע רבה בנו 4 ויבאנה ויבאו ויבאו אל אבינו אמר אמר
לקחו ויבאנה בשלום אבינו אל אמר אבינו אמר אמר
אבינו המלך אם יוסף אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אבינו אל אמר אל 5 אמר אמר אמר אל אבינו ויבאו
אבינו אל אמר אל אבינו אשר אמר אל 6 ויבאנה אמר אמר
אל אמר אמר אל אבינו אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אשר אבינו אמר אל אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אל אבינו אבינו אמר אמר אל אמר אל אמר אמר אמר
אמר אבינו אל אמר אמר אל אמר אל אמר אמר אמר
אל אמר

16 אמר אל־בלעם אל־נא תלך אתם׃ ויאמר בלעם אל־בלק
אם־יתן־לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא־אוכל לעבר את־פי
יהוה אלהי לעשות קטנה או גדלה׃ 17 ועתה שבו־נא
בזה גם־אתם הלילה ואדעה מה־יסף יהוה דבר אתי׃
18 ויען בלעם ויאמר אל־עבדי בלק אם־יתן־לי בלק מלא ביתו כסף וזהב
לא אוכל לעבר את־פי יהוה אלהי׃ 19 ועתה שבו־נא בזה
גם־אתם הלילה ואדעה מה־יסף יהוה אתי׃ 20 ויבא אלהים אל־בלעם לילה
ויאמר לו אם־לקרא לך באו האנשים קום־לך אתם ואך
את־הדבר אשר־אדבר אליך אתו תעשה׃ 21 וקם בלעם בבקר ויחבש
את־אתנו וילך עם־שרי מואב׃ 22 ויחר־אף אלהים כי־הלך הוא וימצב
מלאך־יהוה בדרך לשטן ׀ והוא רכב על־אתנו ושני נעריו עמו׃
23 ותרא האתן את־מלאך יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו ותט
האתן מן־הדרך ותלך בשדה ויכה בלעם את־האתן להטות דרך׃
24 ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה וגדר מזה׃
25 ותרא האתן את־מלאך יהוה ותלחץ אל־הקיר ותלחץ את־רגל בלעם
אל־הקיר ויסף להכתו׃ 26 ויסף מלאך יהוה עבר ויעמד במקום צר אשר אין־דרך
לנטות ימין ושמאל׃ 27 ותרא האתן את־מלאך יהוה ותרבץ תחת
בלעם ויחר אף בלעם ויך את־האתן במקל׃ 28 ויפתח יהוה את־פי האתן
ותאמר לבלעם מה־עשיתי לך כי הכיתני זה שלש רגלים׃
29 ויאמר בלעם לאתן כי התעללת בי לו יש־חרב בידי כי עתה הרגתיך׃
30 ותאמר האתן אל־בלעם הלא אנכי אתנך אשר רכבת עליה מעודך
עד היום הזה׃ 31 ויגל יהוה את־עיני בלעם ויראה את־מלאך
יהוה נצב בדרך וחרבו שלפה בידו׃ ויקד ויפל לאפיו׃
32 ויאמר אליו מלאך יהוה על־מה הכית את־אתנך זה שלש רגלים
הנה אנכי יצאתי לשטן כי־יט הדרך לנגדי׃

ברוך 33 אשר אלהיהם אלהי אבותם אשר הוציא
לכם לך ובאבותיכם אשר הוציא אתכם מארץ
מצרים 34 מצרים מן תחת עבדי עבדים אשר
אבדם מאלהי נכר אתם אלהי האמרי מצרים
ואתם לא שמעתם בקולי 35 אם ראה תראה
אשר אמר אל אבי ואל אמי לאמר אל תקח
אשה מבנות כנען אשר אני יושב בארצו
מדע מאד אבינו אל בתואל הארמי ומן
בתולת לבן אחי אמך 2 קום לך פדנה
ארם בית בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך 3 ואל שדי
יברך אתך ויפרך והרבך והיה לקהל עמים
4 ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך
אתך 5 ויצא יעקב מבאר שבע וילך
חרנה 6 ועשו ראה כי ברך יצחק את יעקב
וישלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה
בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה
מבנות כנען 7 ויעמע יעקב אל אביו
ואל אמו וילך פדנה ארם 8 ועשו ראה
כי רעות בנות כנען בעיני אביו יצחק
9 וילך עשו אל ישמעאל ויקח את מחלת
בת ישמעאל בן אברהם אחות נבית על
נשיו לו לאשה 10 ויצא יעקב מבאר
שבע וילך חרנה 11 ויפגע במקום וילן
שם כי בא השמש ויקח מאבני המקום
וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא
12 וחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו
מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
ויורדים בו

אל־אמה אשר־בבר׳ אתם אל־ 13 אשר אתכם אל־אמה
אשר־בבר׳ אתם אל־ 14 אשר אשר־אתם אשר־אתם אשר־אתם ,מי
בר 15 אמה־בר׳ אשר־אמה אל־אמה אל־אמה אמה־בר׳ אל־
אמה ,אמה־בר׳ מן אמר אתם אמה אמה־בר׳ אמה אל־אמה אל־
אמה מן אמר 16 אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־אמה אמה־אמה אל־
אמה מן אמר 17 אמה־אמה אמה אמה־אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה
אמה אמה אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמר אמה־אמה אמר אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה אמה־אמה 18 אמה אמה־בר׳ אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־אמה
אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה
אמר אמה אמר 19 אמה אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה אמה אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה אמה־אמה 20 אמה אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 21 אמה־בר׳ אמה אמה־בר׳ אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה אמה־בר׳ אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה
אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 22 אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה ,אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 23 אמה־אמה אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 24 אמה־אמה אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 25 אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 26 אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 27 אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 28 אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה־אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 29 אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 30 אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳
אמה אמה אמה־בר׳ אמה אמה־אמה 31 אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳ אמה־אמה אמה־בר׳

לבבכם ולא תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים הוא
והדבר אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו אשמענו׃
31 ויצו אתכם בעת ההוא לאמר׳ ככה תעשון ליהוה׳
אלהיכם׳ ביראת יהוה׳ באמונה׳ ובלב שלם׳ 32 בכל
הדבר אשר יצוה יהוה׳ אלהיכם׳ אתכם׳ תעשו׳ לא
תסורו׳ ימין ושמאל׳ 33 בדרך אשר צוה יהוה׳ אלהיכם׳
אתכם׳ תלכו׳ למען תחיון׳ וטוב לכם׳ והארכתם׳
ימים׳ בארץ׳ אשר תירשון׳ 34 ובעת ההוא׳ צויתי׳ את
שפטיכם׳ לאמר׳ שמע׳ בין אחיכם׳ ושפטתם׳ צדק׳
איש ואחיו׳ ואת גרו׳ 35 לא תכירו׳ פנים׳ במשפט׳ כקטן
כגדול׳ תשמעון׳ לא תגורו׳ מפני איש׳ כי המשפט׳ לאלהים׳
הוא׳ והדבר׳ אשר יקשה׳ מכם׳ תקרבון׳ אלי׳ ושמעתיו׳
אשמע׳ 36 ואת כל׳ הדברים׳ אשר׳ צויתי׳ אתכם׳ בעת׳
ההוא׳ לאמר׳ 37 גם בי׳ התאנף יהוה׳ בגלל דבריכם׳
לאמר׳ גם אתה׳ לא תבא׳ שם׳ 38 יהושע׳ בן נון׳
העמד׳ לפני׳ הוא׳ יבא׳ שמה׳ אתו׳ חזק׳ כי הוא׳
ינחיל׳ את ישראל׳ 39 וטפכם׳ אשר׳ אמרתם׳ לבז׳
יהיה׳ ובניכם׳ אשר׳ לא׳ ידעו׳ היום׳ טוב׳ ורע׳
הם׳ יבאו׳ שמה׳ ולהם׳ אתננה׳ ואותם׳ יירשו׳ 40 ואתם׳
פנו׳ לכם׳ וסעו׳ המדבר׳ דרך׳ ים סוף׳ 41 ותענו׳
ותאמרו׳ אלי׳ חטאנו׳ ליהוה׳ אנחנו׳ אנחנו׳ נעלה׳
וכל׳ אשר צוה׳ יהוה׳ אלהינו׳ אתנו׳ ותחגרו׳ איש׳
את כלי׳ מלחמתו׳ והכינתם׳ לעלות׳ ההרה׳ 42 ויאמר׳
יהוה׳ אלי׳ אמר׳ להם׳ לא תעלו׳ ולא תלחמו׳ כי
אינני׳ בקרבכם׳ פן תנגפו׳ לפני׳ אויביכם׳ 43 ואדבר׳
אליכם׳ ולא שמעתם׳ ותמרו׳ את פי׳ יהוה׳ ותזדונו׳
ותעלו׳ ההרה׳ 44 ויצא׳ האמרי׳ היושב׳ בהר׳ ההוא׳
לקראתכם׳ וירדפו׳ אתכם׳ כדברות׳ הדבורים׳ ויכתו׳
אתכם׳ בשעיר׳ עד׳ חרמה׳ 45 ותשבו׳ בכים׳ לפני׳
יהוה׳ ולא׳ שמע׳ יהוה׳ בקולכם׳ ולא׳ האזין׳ אליכם׳
46 ותשבו׳ בקדש׳ הרבה׳ הימים׳ כימי׳ הישבתם׳

הנה אתה יפה רעיתי הנה אתה יפה עיניך יונים 15 גם זאת לא אמרתי
לך אדני אל תאמר כי אם אמרתי אדני אל תבוז לאמתך מזרע אמה אם
אמתך אחיות לאמתך אמרתי אדני אל תבוז לאמתך אמה אם אמתך אדני
16 הנה אנכי מאמין לך אמר לאחות אמה אל אנכי הנה אדני
מאמין אמה אל אמתך הנה 17 גם לא אמר אמר אלי אמתי אמה
אמתי אמר אל אמתך הנה אנכי אמר אמר אמתי אנכי אמר אל אמתך
אנכי אמר אל אל אמר אמרה 18 אמר הנה אחר אחות אמה
אמה אנכי אמר אל אל אמר אמרה אמר אמר אמר אמר אל אמר
אמר אמר אמר אמר אל 19 אמרתם אמרתם אמתי אל אנכי אמר אל
אמתך אמרה 20 אמר אל אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אל אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמר

ܗܘܝܬ ܠܟܘܢ ܕܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܠܘܬ ܒܪܝܬܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ 2 ܘܐܦܠܐ
ܕܐܬܝܠܕ ܡܢܝܢ ܗܘܐ ܠܡܐܪܝ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ
ܕܚܝܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܠܘܬ ܒܪܝܬܐ 3 ܠܐ ܡܕܡܝܢܢ ܕܚܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܠܘܬ ܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ
ܕܚܝ ܠܟ ܒܚܝܐ ܕܟܠ ܕܚܝܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܝܬܐ 4 ܕܐܝ ܒܗ ܚܝܐ ܗܘܬ ܢܘܗܪܐ
ܡܢܝܢ ܕܢܫܘ ܠܟ ܢܘ ܢܘ ܕܐܝܢ 5 ܕܢܫܬܟܚܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܦܝܫܬ ܕܐܠܗ ܡܢ ܠܟܘܢ 6 ,ܟܠܗ ܒܗ ܫܘܬ ܐܠܗ ܕܟܬ ܕܐܠܗ ܠܡܕܡܝܢ ܠܟܘܢ
ܦܝܫܬ ܒܥܝܢ ܕܐܠܗ ܕܟܠ ܕܐܠܗ ܕܐܒܐ ܕܟܬ ܕܐܠܗ ܠܟ ܡܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ
ܕܐܠܗ ܡܢ ܠܟܘܢ ,ܟܠܗ ܒܗ ܫܘܬ ܐܠܗ ܕܟܬ ܒܗ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ 7
ܦܝܬ ܦܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܒܐ ܕܟܬ ܕܐܠܗ ܡܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝ ܦܝܬ
ܟܝ ,ܡܢܬ ܠܟ ܒܗܢܢܝܢ ܕܐܠܗ ܕܐܝܬ ܠܟ 8 ܟܝ ܡܫܬܡܥ
ܠܡܐܠܦܝܢ ܕܝܡܢܐ ,ܡܢܬ ܟܝ ܠܘܢ ܦܝܫܝܢ ܕܝܡ ܕܐܠܗ
ܠܟ ܢܫܬܐ ܠܟ ܠܗ ܕܐܝ ܠܟܘܢ ܕܐܝ ܕܐܒܐ 9 (aiōn g165) ܕܐܡ
ܠܟܢܐܠܗ ܠܟܘ ܐ ܕܐܬ ܕܐܠܗ ܕܐܝ ܕܐܠܗ ܕܐܝ ܡܢ ܕܐܠܗ ܕܐܝ ܕܐ
ܒܐ ܦܝܡܬ ܠܐܠܗ ܕܐ 10 (aiōnios g166) ܠܐܠܗ ܕܐܠܡܐܠܡܐ
ܕܐ ܠܐ ,ܟܬܒ ܒܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܕܐ ܕܐ ܦܝܡܬ ܕܐ ܕܐ ܠܐ
ܕܝܝܐ ܕܐܠܗ ܕܐ ܕܐܝܬ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐ ܠܐ 11
ܠܐܡܬܐ ܕܐ ܠܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܠܐ 12 ܦܝܡܬ ܠܐ ܠܐ
ܡܬܐ ܕܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ 13 ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܕܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ 14
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ 15
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ 16
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ 17
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ
ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ ܠܐ

18 לא אבד אל אלוהים בשמו מלכות ארצו לא לא
אבד אדם אחר ארצה גם גם ארצה 19 אל אלוהים
אחרים אדם בחטאתם בחלבה ארצה אדם לא לבד אדם
20 בחטאתם גם אחר אדם אדם בארצה אדם אחר גם
אדם בארצה 21 אשרבה בחטאם גם ארצה בגדו מבלי
ארצה בגדו מגדלה לא אלוהים אלוהים לא מאבד ארצה
גם אדם 22 ,מבשרה אחרים בגדם אחר ארצה אבד אדם
אבד אמרתה מבאה ארצה ,מלבדה ארצה אבדה גם אבדה
אחר לבשה אחרה בגדה 23 בגדאתה אבד ארצה גם גם
(Hadēs g86) מבאה בגדו אלוהים אמרתה ארצו אבדו לא ,מבשר
24 בגדו אל אחרים אמרה ,אבד בגדה אבדו ארצו אבדה ארצה
אחרה בגדו אבד לא אל אלוהים אבדה מבאה לא אבד גם בגדו
אבדו בגדתה ,גם אמרה מן בגדה 25 בגדו אלוהים אבד
אבדו בגדו אלוהים אם אבדה מאחרה בגדו אלה אשרה אלוהים
אבד אבדה אלהי אלוהים אמלה אלה אבדה 26 אחרה אבדה
אשרה אל אבדתה אבדה בגדתה אבד גם גם אלהי אבדה
אבד אבדה מן בגדה 27 אבדו אבדה אמרה גם אבדו אלוהים
אבד בגד אל אבדה 28 גם אבדו ,מבגדתה גם אבד אבד
אלוהים אבדו אבד אם אבד אל אבד בגדה לגד לא אבד
אבדה אמר אבד אמרה מן בגדה 29 אבדתה בגדו
אמרה גם אל מן בגדה גם גם 30 אבד אבדה אבדה
מן בגדה 31 בגדו אמלה לגד אבדו אבד גם אבד אל אבד
אבד אל אל גם בבגדה אל אבדה אבדה אל אמרה
מן בגדאתה אמרה אבדו גם

17 אמרו אבד אדם בגדה ,מבגדתה בגדה אדם בגדה
אבד מן אדם אבד 2 אמרו מגבדה אמר גם ,ו אבדה
גם ,אל אבדה אל אבדה אבדה מה גם אבדו אבדה בגדו
מן ,אל אבדה אמרה אל אבדה אמרה 3 בגדה גם אבד

שלום אל אלעזר בן אהרן הכהן ואל יהושע בן נון ואל ראשי האבות למשפחות
בית אבותם לבני לוי 5 אל אלעזר ואיתמר בניו אשר עמדו לפני אהרן אביהם
הכהן לשרת בכהונה 6 ויקרבתם אל אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני
ישראל לעבד את עבודת המשכן 7 ושמרו את משמרתו ואת משמרת כל
העדה לפני אהל מועד לעבד את עבודת המשכן 8 ושמרו את כל כלי אהל
מועד ואת משמרת בני ישראל לעבד את עבודת המשכן 9 ונתת את הלוים
לאהרן ולבניו נתונים הם לו מתוך בני ישראל 10 ואת אהרן ואת בניו
תפקד ושמרו את כהנתם ואת הזר הקרב יומת 11 ויאמר יהוה אל משה
הנה לקחתי את הלוים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני
ישראל והיו לי הלוים 12 כי לי כל בכור ביום הכתי כל בכור בארץ
מצרים הקדשתי לי כל בכור בישראל מאדם ועד בהמה לי יהיו אני יהוה
13 ויאמר יהוה אל משה לאמר 14 ובמדבר סיני פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה פקדם 15 ויפקד משה אותם על פי דבר יהוה
כאשר צוה 16 ואלה תולדת לוי לשמותם גרשון וקהת ומררי 17 ואלה
שמות בני גרשון לבני ולמשפחתם לבני שמעי ולבני לעדני 18 ובני קהת
למשפחתם עמרם ויצהר חברון ועזיאל 19 ובני מררי מחלי ומושי אלה
משפחות הלוי לבית אבתם 20 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
השמעי לעבדם 21 לעמרם משפחת העמרמי ומשפחת
היצהרי ומשפחת החברני ומשפחת העזיאלי אלה
משפחות הקהתי 22 פקדיהם לפי כל זכר מבן חדש ומעלה

לא מוצא מלאכתו אשר עשה ויבא אל
הבית ויפרש כפיו לתפלל ויזכר את כל
אשר עשה בבית ויבכו בכי גדול מאד
23 ויבא אל אביו ואל אמו ויבכו גם
הם ויספדו אל בנם ויאמרו אי מזה
בא בני ומה היה לך ויגד להם את
כל אשר עשה לו איש האלהים ויאמר
24 אל אביו ואל אמו הנה הבן הזה
שם אלהים בתוך בית ירבעם ויקבר
בגדר בית אביו 25 ומתנבא אחיה ויגד
אמו אחרת ויאמר הנה אנכי מביא
רעה אל בית ירבעם 26 ויהי אחרי
אשר הקיץ הנביא אשר השיבו אמו
ויאמר מיד ומתנבא אמר אמו אבוי ומתנבא אמר
27 אחיה אל אמו הנה בא אלי דבר
אלהים ויאמר לכי אמרי לו לירבעם
אמר כה אמר יהוה אלהי ישראל יען
אשר הרמתי אתך מתוך העם ואתן
28 אתך נגיד על עמי ישראל ותבקע
בית דוד ונתתי אותה לך ולא היה
כאשר עבדי דוד אשר שמר מצותי
29 אשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות
הישר בעיני ויתר כל דברי ירבעם
אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל
30 ומלחמת רחבעם בן שלמה
ויתר כל אשר עשה הנם כתובים
31 בספר דברי הימים למלכי יהודה
ומלכות רחבעם בן שלמה בישראל
שבע עשרה שנה ומלך שנים עשר
32 בירושלים אשר בחר יהוה
מכל שבטי ישראל לשים שמו שם
ושם אמו נעמה העמונית 33 ויעשה
הרע בעיני יהוה ויתעב אבתיו
בכל אשר עשו אבתיו חטאתם
34 גם הם בנו להם במות
ומצבות ואשרים על כל גבעה רמה
ותחת כל עץ רענן 35 וגם קדשים היו בארץ
עשו בכל התועבות הגוים אשר הורישם
יהוה מפני בני ישראל 36 ויהי
בשנת חמש עשרה למלך רחבעם עלה
שישק מלך מצרים על ירושלים
37 ויקח את אוצרות בית יהוה
ואת אוצרות בית המלך הכל לקח
ואת מגני הזהב אשר עשה שלמה
18 ויקח תחתם מגני נחשת
ונתן אל יד שרי הרצים השמרים
פתח בית המלך 2 והיה בעשתו
אל בית יהוה בא הרצים נשאם
ואחר הרצים הם שבים אל המשמר
3 ואלה דברי אביים אשר עשה
בכל חטאת אביו אשר היה בלבבו
עם יהוה אלהיו ולא שלם לבבו
עם יהוה אלהיו כלבב דוד אביו
4 כי אם לדוד נתן יהוה אלהיו נר
בירושלים להקים את בנו אחרו
ואת ירושלים כאשר דבר אתו
5 יען אשר עשה דוד הישר
בעיני יהוה ולא סר מכל אשר
צוהו כל ימי חיו רק בדבר אוריה

לא אומר
6 אמרתי אני
אל אלהי
אבותי
אל אלהי
אברהם
ואל אלהי
יצחק
ואל אלהי
יעקב
ויראו
אל
7 אלה דברי
אל כל ישראל
ויאמר אליהם
עוד
היום
אנכי
מאה
שנה
ואנכי
8 היום
חלשתי
ועתה
הנה
אמרו
אלי
עלה
אל
הר
הזה
ומת
שם
אדני
9 אחיך
אל
אלעזר
הכהן
ואל
כל
העדה
אל
אהל
מועד
ויצו
אתם
לאמר
10 אל
חלב
אל
ארץ
אשר
נתן
לאבתיכם
לתת
לה
עד
פרעה
אל
יעקב
ויאמר
אליו
11 אמר
אל
אל
אל

ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܬܝܠܘܢ ܠܟܘܢ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ 23 ܘܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܕܪ ܠܟܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܗܢܐ
ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܐܒܐ ܒܫܡܝ ܢܬܠ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܫܐܠܘܢ
ܒܫܡܝ ܢܩܒܠܘܢ ܒܕܝܠܝ ܕܬܗܘܐ ܡܠܝܢ ܫܠܡܐ ܠܟܘܢ ܗܘ ܕܡܬܩܪܒ
ܠܡܫܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ 24 ܐܡܝܢ
ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܕܪ ܠܟܘܢ ܠܒܪ ܡܢ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ 25 ܕܡܠܝܢ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܢ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܝܠܘܢ ܠܟܘܢ
ܡܕܡ ܕܢܠܒܫܘܢ ܘܡܕܡ ܕܢܫܬܝܘܢ ܘܡܕܡ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܦܓܪܟܘܢ
ܠܢܦܫܟܘܢ ܕܠܐ ܡܕܡ ܕܢܗܘܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܫܠܝܡܘܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ
ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ 26 ܕܡܠܝܢ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܢ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܝܠܘܢ ܠܟܘܢ
ܡܕܡ ܕܢܠܒܫܘܢ ܘܡܕܡ ܕܢܫܬܝܘܢ ܘܡܕܡ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܦܓܪܟܘܢ
ܠܢܦܫܟܘܢ ܕܠܐ ܡܕܡ ܕܢܗܘܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦ ܫܠܝܡܘܬܐ ܕܫܠܝܡܘܢ
ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ 27 ܕܡܬܠ ܕܡܬܬܝ ܠܡܢܐ ܕܡܬܬܝ
ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ 28 ܕܐܡܬܠ ܕܡܬܬܝ ܕܡܠܝ ܗܘ ܕܡܬܬܝ ܕܠ ܕܢܬܝ ܕܢ
ܕܢܦܫ ܕܡܫܝܚܐ ܢܬܢ ܠܗ ܠܡܢܕ ܕܡܢ ܕܡܢ ܕܢܦܫ ܠܡܢ ܕܢܬܝ
ܠܡܢܕ ܕܢܦܫ ܕܢܬܢ ܠܗ ܠܡܢܕ ܕܡܢ ܕܢܦܫ ܠܡܢ ܕܐܝܟ 29
ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܒܪܝܟ ܗܘܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢ ܕܐܝܟ

19 And it came to pass that, while Apollos was at Corinth, Paul having passed through the upper coasts came to Ephesus: and finding certain disciples, 2 He said unto them, Have you received the Holy Ghost since you believed? And they said unto him, We have not so much as heard whether there be any Holy Ghost. 3 And he said unto them, Unto what then were you baptized? And they said, Unto John's baptism. 4 Then said Paul, John verily baptized with the baptism of repentance, saying unto the people, that they should believe on him which should come after him, that is, on Christ Jesus. 5 When they heard this, they were baptized in the name of the Lord Jesus. 6 And when Paul had laid his hands upon them, the Holy Ghost came on them; and they spoke with tongues, and prophesied. 7 And all the men were about twelve. 8 And he went into the synagogue, and spoke boldly for the space of three months, disputing and persuading concerning the things of the kingdom of God. 9 But when divers were hardened, and believed not, but spoke evil of that way before the multitude, he departed from them, and separated the disciples, disputing daily in the school of one Tyrannus. 10 And this continued by the space of two years; so that all they which dwelt in Asia heard the word of the Lord Jesus, both Jews and Greeks. 11 And God wrought special miracles by the hands of Paul: 12 So that from his body were brought unto the sick handkerchiefs or aprons, and the diseases departed from them, and the evil spirits went out of them. 13 Then certain of the vagabond Jews, exorcists, took upon them to call over them that had evil spirits the name of the Lord Jesus, saying, We adjure you by Jesus whom Paul preacheth. 14 And there were seven sons of one Sceva, a Jew, and chief of the priests, which did so. 15 And the evil spirit answered, and said, Jesus I know, and Paul I know; but who are ye? 16 And the man in whom the evil spirit was leaped on them, and overcame them, and prevailed against them, so that they fled out of the house naked and wounded. 17 This was known to all the Jews and Greeks also dwelling at Ephesus; and fear fell on them all, and the name of the Lord Jesus was magnified. 18 And many that believed came, and confessed, and showed their deeds. 19 Many of them also which practised magic brought their books together, and burned them before all men: and they counted the price of them, and found it fifty thousand pieces of silver. 20 So mightily grew the word of God and prevailed. 21 After these things were ended, Paul purposed in the spirit, when he had passed through Macedonia and Achaia, to go to Jerusalem, saying, After I have been there, I must also see Rome.

22 אחרי לא יכלו
לרדת ויבא אל
אחיו ויבא יוסף
אל בית אביו
23 ויגידו לו לאמר
עוד יוסף חי
ואם־משל הוא
בכל ארץ מצרים
24 ויתעלף
יעקב כי לא
האמין להם
25 וירא
את־העגלות
אשר שלח
יוסף לשאת
אתו ותחי
רוח יעקב
אביהם
26 ויגידו
לו לאמר
עוד יוסף
חי וכי־הוא
משל בכל
ארץ מצרים
ויפג לבו
כי לא האמין
להם
27 ויגידו
אליו את כל
דברי יוסף
אשר דבר
אליהם
ויראה את
העגלות
אשר שלח
יוסף לשאת
אתו
28 ויאמר
ישראל רב
אני עוד
יוסף בני
אלך
29 ויסע
ישראל
מבאר שבע
ויבאו
בני־ישראל
את־אביהם
יעקב
30 ויאמר
אל־יוסף
אמות הפעם
אחרי
ראותי
את־פניך
כי עודך
חי
31 ויאמר
יוסף אל
אחיו ואל
בית אביו
אעלה
ואגידה
לפרעה
ואמרה
אליו
32 האנשים
הרעים
אנשי
מקנה
היו
33 והיה
כי יקרא
לכם פרעה
ואמר
מה־מעשיכם
34 ואמרתם
אנשי מקנה
היו עבדיך
מנעורינו
ועד־עתה
גם־אנחנו
גם־אבתינו
למען תשבו
בארץ גשן
35 כי־תועבת
מצרים כל
רעה־צאן
36 ויבא
יוסף ויגד
לפרעה
ויאמר אבי
ואחי
37 ויבאו
מארץ כנען
ויבאו
אל־ארץ
גשן
38 ויעל
יוסף מרכבתו
ויקראו
לקראתו
אביו
ישראל
39 ויאמר
אל־יוסף
עתה אמותה
אחרי
ראותי
את־פניך
כי עדך
חי
40 ויאמר
יוסף אל־
אביו ואל
אחיו עלו
ארצה
41 ויאמר
אל־אחיו
ואל־בית
אביו אעלה
נא ואגידה

42 ܗܘܐ ܕܠܐ ܢܬܟܠܘܢ ܡܢܗܘܢ ܠܡܢ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܘܢܬܟܠ 43 ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܡܢ ܕܢܬܟܠ ܗܘ
ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ
44 ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ

20 ܗܘܐ ܕܢܬ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܕܢ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ 2 ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ
ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ ܠܟ ܕܢܬܟܠ ܗܘ ܕܢܬܟܠ ܒܗ ܕܢܬܟܠ

14 בדבר אשר צוה, שבטיו בני ישראל, לאמר
לאמר; גם אלה בני בלעם בן בעור בן בלעם
15 אמר בן בעור, ונאם גבר שתם העין; ונאם
שמע אמרי אל, ודעת עליון יבין; מחזה שדי
16 אחזה נפל וגלוי עינים; אראנו ולא עתה
אשורנו ולא קרוב; דרך כוכב מיעקב
17 ומחץ פאתי מואב, וקרקר כל בני שת;
ותהי אדום ירשה, והיה שעיר ירשיו אויביו
ישראל עשה חיל; וירד מיעקב, והאבד שרד
18 ויראו את עמלק, וישא משלו ויאמר;
ראשית גוים עמלק, ואחריתו עדי אבד;
19 וראו את הקיני, וישא משלו ויאמר;
איתן מושבך, ושים בסלע קנך;
20 כי אם יהיה לבער קין, עד מה אשור
תשבך; ובא צים מיד כתים, וענו אשור
ועברו עבר, וגם הם עדי אבד; ויאמר
21 וראה את הקני, וישא משלו ויאמר;
איתן מושבך, ושים בסלע קנך;
22 כי אם היה לבער קין, עד מה אשור
תשבך; ובא צים מיד כתים, וענו אשור
ועברו עבר, וגם הם עדי אבד; ויאמר
23 אי מי יחיה משמו אל; 24 וצים מיד כתים
ענו אשור וענו עבר, וגם הם עדי אבד;
25 ויקם בלעם וילך וישב למקומו;
וגם בלק הלך לדרכו.
26 וישב בלעם בן בעור מקסם לבלק
ויאמר בלק אל בלעם; מה פעלת לי
נקבתי איבי קח ופגעתם עד פה;
27 ויאמר אליו בלק; לך נא אל מקום אחר
אולי יישר בעיני האלהים וקבתו לי משם;
28 ויקח בלק את בלעם; ראש הפעור
הנשקף על פני הישימון; ויאמר בלעם אל בלק
בנה לי פה שבעה מזבחות; והכן לי פה
שבעה פרים ושבעה אילים; 29 ויעש בלק
כאשר דבר בלעם; ויעל בלק ובלעם
פר ואיל; ויקרא בלעם אל בלק; התיצב
על עלתך ואלכה אולי יקרה ה' לקראתי
30 ויעל בלק אל בלעם; ויקרא בלעם אל בלק
ויאמר לו; שבעת המזבחות ערכתי
ואעל פר ואיל; 31 ויאמר ה' אל בלעם;
שוב אל בלק ודברת אליו כה תדבר;
32 ויבא אליו והנה נצב על עלתו
וכל שרי מואב; 33 ויקחם משל ויאמר
מארם אשור יוביל משל ויאמר

אמר אתם 34 ויענם יהשע לאמר הלא כתוב
הנביאים אבותיכם אשר בחרתם בהם לאמר, ויבא אברם
בקרב כל־הגוים הרבים אשר הלכתם בתוכם׃ 35 (aiōn g165) ועתה
(aiōn g165) הנביאים אבותם אשר לא־חדלו אשר בחרתם לא־בקרבם
אמר יהוה צבאות אלהי ישראל לאמר מעבר הנהר דרו
36 מלפנים אבותיכם תרח אבי אברהם ואבי נחור
הנהר׳ ויעבדו אלהים אחרים׃ ואקח את־אביכם
37 מעבר הנהר׳ אבי אברהם ואבי נחור׳ ואולך אתו בכל־
ארץ כנען׳ אשר הרבה את־זרעו׳ ואתן לו את־יצחק׃
38 וליצחק נתתי את־יעקב ואת־עשו׳ ואתן לעשו את־
הר שעיר׳ לרשת אתו׳ ויעקב ובניו ירדו מצרים׃
39 אז שלחתי את־משה ואת־אהרן׳ ואגף את־מצרים׳
אשר עשיתי בקרבו׳ ואחרי כן הוצאתי אתכם׃ 40 ואת־אבותיכם הוצאתי מארץ
מצרים׳ ותבאו הים׳ וירדפו מצרים אחרי אבותיכם
ברכב ובפרשים׳ עד־ים סוף׃ 41 ואזעק אל־יהוה׳
ויבא מאפלה׳ ויעש את־הים׳ ויכסהו׳ ותראו עיניכם׃ 42 ואשב במדבר ימים רבים׃
43 ואביא אתכם׳ אל־ארץ האמרי׳ היושב׳ בעבר הירדן׳ וילחמו אתכם׳
ואתן אתם בידכם׳ ותרשו׳ את־ארצו׳ ואשמידם׳ מפניכם׃ 44 ויקם בלק בן־צפור׳
מלך מואב׳ וילחם בישראל׳ וישלח׳ ויקרא לבלעם בן־בעור׳ לאמר׳ לכה׳ ארר־נא־לי את־יעקב׃
45 ולא אבה יהוה אלהיך׳ לשמע אל־בלעם׳ ויהפך יהוה אלהיך׳ לך את־הקללה׳ לברכה׳ כי אהבך׃
46 ויבא בלעם׳ אל־בלק׳ ויאמר אליו בלק׳ מה־פעל יהוה׳ לדבר׳ אל־תירא׳ כי בידי נתתיו׳ את־מואב׳
ואת־כל־עמו׳ ואת־ארצו׳ ועשית׳ לו׳ כאשר עשית׳ לסיחון׳ מלך האמרי׳ אשר׳ יושב׳ בחשבון׃
47 ויבא בלק׳ את־בלעם׳ ראש׳ הפעור׳ אשר׳ על־פני׳ הישימן׃

21 ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ לאמר׳ שלח׳ לך׳ אנשים׳ ויתרו׳ את־ארץ כנען׳ אשר׳ אני׳ נתן׳ לבני׳ ישראל׃
2 ויעל׳ אתם׳ נשיא׳ אחד׳ נשיא׳ אחד׳ לבית׳ אבתם׳ תשלחו׳ איש׳ אשר׳ בתוכם׃
3 ויקרא׳ משה׳ לבני׳ יוסף׳ לאמר׳ רב׳ לכם׳ שבת׳ הר׳ העלה׳ ויקרא׳ שם׳ המקום׳
לאמר׳ יהוה׳ בתוכנו׳ הישב׳ כי׳ בחרון׳ אף׳ נגפנו׳ אתם׃ 4 ויאמר׳ יהוה׳ אל־משה׳ כתב׳ לך׳ את־
הדברים׳ האלה׳ כי׳ על־פי׳ הדברים׳ האלה׳ כרתי׳ אתך׳ ואת־ישראל׃
5 ויאמר׳ אליהם׳ מי־אל׳ אשר׳ יבחר׳ בו׳ לא־יראה׳ אל־מול׳ פניו׳ ולא־יכבד׳
בגדיו׳ ויהי׳ ביום׳ השמיני׳ ויקרא׳ משה׳ לבצלאל׳ ולאהליאב׳ ולכל׳ איש׳
חכם־לב׳ אשר׳ נתן׳ יהוה׳ חכמה׳ בלבם׳ כל׳ אשר׳ נדבו׳ לבם׳ לבוא׳ אל־
המלאכה׳ לעשות׳ את־כל־מלאכת׳ עבדת׳ המקדש׳ לאמר׳ עשו׳ את־אשר׳ צוה׳ יהוה׃

7 ܗܘܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܦܠܘܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܘܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܦܠܘܢ ܠܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
8 ܗܘܝܢ ܡܠܝ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܗ ܕܐܢ ܐܝܬ ܠܢ ܐܝܢܐ ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
9 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
10 ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
11 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
12 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
13 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
14 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
15 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
16 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
17 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
18 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
19 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
20 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
21 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
22 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
23 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
24 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ
25 ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ
ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ ܕܐܢ ܕܐܢܐ ܐܝܬܝܢܢ ܠܟܘܢ

אשר אלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 1 כי תקנה עבד עברי שש
שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 2 אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 3 אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא בגפו
יצא׃ 4 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני
לא אצא חפשי׃ 5 והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם׃ 6 וכי ימכר
איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים׃ 7 אם רעה בעיני אדניה
אשר לו לא יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בו׃ 8 ואם
לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃ 9 אם לו יעדנה ואם אחרת
יקח לו שארה כסותה וענתה לא יגרע׃ 10 ואם שלש אלה לא יעשה
לה ויצאה חנם אין כסף׃ 11 מכה איש ומת מות יומת׃ 12 ואשר
לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה׃ 13
ואיש כי יזד על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות׃
14 ומכה אביו ואמו מות יומת׃ 15 וגנב איש ומכרו ונמצא בידו
מות יומת׃ 16 וקלל אביו ואמו מות יומת׃ 17 וכי יריבון אנשים
והכה איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃ 18
אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן
ורפא ירפא׃ 19 אם עבד הוא אביו ואמו לא יגרע מן הכסף אשר
נתן׃ 20 ואם בשבט יכה איש את עבדו ואת אמתו ומת תחת ידו
נקם ינקם׃ 21 אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא׃
22 וכי יריבון אנשים והנגפו אשה הרה וילדו ילדיה ולא היה אסון
ענוש יענש כאשר ישית עליו בעל האשה ונתן בפללים׃ 23 ואם
אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃ 24 עין תחת עין שן תחת שן יד
תחת יד רגל תחת רגל׃ 25 כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה
תחת חבורה׃ 26 וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתה לחפשי ישלחנו תחת עינו׃ 27 ואם שן עבדו או שן אמתו
יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו׃ 28 וכי יגח שור את איש או את
אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי׃
29 ואם שור נגח הוא מתמל שלשם ולא השמרו בעליו והמית איש
או אשה השור יסקל גם בעליו יומת׃ 30 אם כפר יושת עליו ונתן
פדיון נפשו ככל אשר יושת עליו׃ 31 או בן יגח או בת יגח כמשפט
הזה יעשה לו׃ 32 אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל׃ 33 וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש
בור ולא יכסנו והפל שם שור או חמור׃ 34 בעל הבור ישלם כסף
לבעליו והמת יהיה לו׃ 35 וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת
ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון׃ 36 או
הודע כי שור נגחן הוא מתמל לא יכפרנו שור תחת שורו׃
37 כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר תשלם
תחת השור וארבע צאן תחת השה׃ 38 אם במחתרת ימצא הגנב
והכה ומת אין לו דמים׃ 39 אם זרחה השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו׃ 40 אם המצא תמצא בידו
משור עד חמור עד שה חיים שני משנה׃ 41 כי יבער איש שדה או
כרם ושלח את בעירו ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
ישלם׃ 42 כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה כי
בערה האש שלם ישלם המבעיר את הבערה׃ 43 כי יתן איש אל
רעהו כסף או כלים לשמר ונגנב מבית האיש אם לא יימצא הגנב
יקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃
44 על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל
אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר
ירשיעון אלהים יכפל לרעהו׃ 45 כי יתן איש אל רעהו חמור או
שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
46 שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו
ולקח בעליו לא ישלם׃ 47 ואם גנב יגנב מעמו אם שלם ישלם
לבעליו׃ 48 אם טרף יטרף הביאהו עד הטרף לא ישלם׃ 49 וכי
ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם׃
50 אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו׃ 51 וכי יפתה
איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר יהרנה לו לאשה׃ 52 אם
מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת׃ 53 מכשפה
לא תחיה׃ 54 כל שכב עם בהמה מות יומת׃ 55 זבח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ 56 וגר לא תונה ולחצנו כי גרים
היתם בארץ מצרים׃ 57 כל אלמנה ויתום לא תענון׃ 58 אם
ענה תענה אותו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו׃
59 והיה חרוני וחרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות
ובניכם יתומים׃ 60 אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא
תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך׃ 61 אם חבל תחבל שלמת
רעך עד בא השמש תשיבנו׃ 62 כי היא כסתו לבדה היא שמלתו
לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני׃
63 אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר׃ 64 זובח לאלהים
יחרם בלתי ליהוה לבדו׃ 65 גר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש
הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ 66 כל אלמנה ויתום לא
תענון׃ 67 אם ענה תענה אותו כי אם צעק יצעק אלי שמע
אשמע צעקתו׃ 68 והיה אפי וחרה אף והרגתי אתכם בחרב והיו
נשיכם אלמנות ובניכם יתומים׃

לכאשר אנשים מלעיגים אשרם
ולא יבינו כי אין לי אלא לשון אחת 9 ועוד זאת אמרו כי אין
לשון אחת 10 ובעבור אשר כן אינכם לא תוכלו לשרת
אדוני אלה כבר הגיע אליכם לתרגום אלהים אל אחרים
ובעבור אשר תבינו אמרו 11 מזה לא תוכלו תבינו
לזה אין אמרו לאמרו 11 מזה לא תוכלו תבינו
כי אם לבדו תבינו תבינו תעזבו אותו כבר אמר זאת מלאכי
אל אחרי אשר אמרתי לכם אמרו 12 אחר אל
לא תלמדו, לא תלמדו לכם אמרו אם אמרו
לשון אחרת אין אמרתם אלהים 13 אבל אין אמרתם
אמתאמרתם כבר אתם אתם בזה אמר בה 14 אשר כי אבל
אתם אין אתם אין לשון אחרת 15 אמרו לשון אין אין אין
לכם אשר אחרת 16 אשר בזה אבל אבל אשר כי אשר
אמלכו מתאבלים אבלו בעלת אבותם, אבלים אל אבל בזה
אבלים אבלים אשר אבד אחרים, בזה אמרו 17 ובשבת אבלים
אתם אין אל אתם אשר אלו אבל אין אחר 18 אמרו אשר
בזה אבלים אל אבל אל אבל אשר אבל אבל אבל אבל אבל
בזה אבלים אבל 19 אמלכו אתאבלים אתאבלו אבלים
בשבת אבלים אבל אבל בזה, אבל אבל אם אחרים לשון אם אם
אם אבלים אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל אבל
אבל אבל

לב בעשרה אלפים 30 ואחרונים הם לא יראו את
הארץ אשר נשבעתי לאבותם וכל מנאציו לא יראו
אותה 31 ועבדי כלב עקב היה רוח אחרת
עמו ומלא אחרי כן והביאתיו אל הארץ אשר בא
שמה וזרעו יורשנה 32 ואתם טפכם אמרתם לבז יהיה
לאויב והבאתי אותם וידעו את הארץ אשר מאסתם
בה 33 ובניכם יהיו רעים במדבר ארבעים שנה
ונשאו את זנותיכם עד תם כל הדרת אבותיכם
במדבר 34 כמספר הימים אשר רגלתם את הארץ
ארבעים יום יום לשנה שנה תסבלו את עונתיכם
ודעתם את תנואתי 35 אני יהוה דברתי אם לא זאת
אעשה לכל העדה הרעה הזאת הנועדים עלי
במדבר הזה יתמו ושם ימותו 36 והאנשים אשר שלח
משה לרגל את הארץ ויבאו וילינו עליו את כל
העדה להוציא דבה על הארץ 37 האנשים
המוציאים דבת הארץ רעה מתו במגפה לפני
יהוה 38 ויהושע בן נון וכלב בן יפנה מן האנשים
ההם הלכו חיו לבדם מן האנשים אשר הלכו
לרגל את הארץ 39 וידבר משה את הדברים האלה
אל כל בני ישראל ויתאבלו העם מאד 40 ויעלו
אל ראש ההר לאמר הנה אנחנו, ונעלה אל המקום
אשר אמר יהוה כי חטאנו 41 ויאמר אליהם משה לה
מה אתם עברים את פי יהוה והוא לא יצלח
אל תעלו כי אין יהוה בקרבכם ולא תנגפו
לפני אויביכם 42 כי עמלק והכנעני שם לפניכם
ונפלתם לפי חרב כי על כן שבתם מאחרי יהוה
ולא יהיה יהוה עמכם 43 ויעל, ויזדו אל ראש
ההר 44 וארון ברית יהוה לא משו מקרב המחנה
אשר בתוכו ויכו העמלקי והכנעני אשר יושב
בהר ההוא ויכתום עד החרמה 45 ויבכו לפני יהוה
ולא שמע יהוה בקולכם ולא האזין אליכם
ויתמו 46 ותשבו אתם בקדש ימים רבים כימי
אשר ישבתם

47 ונסע משם ויבא אל הר ההר ויבא
אל ארץ אמרי אשר יהוה אלהינו נתן לנו
ויבא 48 ונראה אליך יהוה אלהינו לאמר רב לכם

ומעבר לנהר פרת ולכל מלכי הארץ אשר מעבר לנהר
ארץ ישראל ויהי בעת אשר שלח פרעה את העם ולא נחם
אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה היא כי אמר אלהים
פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה 50 ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל
מארץ מצרים 51 ויהי ביום ההוא לקח יהוה את בני ישראל
לצבאתם 52 ויכתב משה את מוצאיהם לפי מסעיהם
על פי יהוה ואלה מסעיהם ויסעו מרעמסס בחדש הראשון
בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני
ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים 53 ומצרים מקברים
את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים
54 ויסעו מרעמסס ויחנו בסכות ויסעו מסכות ויחנו
באתם אשר על פני המדבר ויסעו מאתם ויחנו את המגדל ויסעו
מלפני החירות ויחנו לפני פי החירות אשר על פני בעל צפון
ויחנו נגד מגדל 55 ויאמרו אל משה המבלי אין קברים
במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציא
אתנו ממצרים 56 הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים
לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את
מצרים מאשר נמות במדבר 57 ויאמר משה אל
העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה
לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו
לראתם עוד עד עולם 58 יהוה ילחם לכם ואתם תחרשון
57 ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני
ישראל ויסעו 59 ואתה הרם את מטך ונטה את ידך
על הים וקרעהו ובאו בני ישראל בתוך הים ביבשה
60 ואני הנני מחזיק את לב מצרים ויבאו אחריהם
ואכבדה בפרעה 61 וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי
בפרעה בפרשיו ובמרכבתיו ויסע מלאך האלהים
הולך לפני מחנה ישראל ויבא מאחריהם ויסע עמוד הענן
מפניהם ויעמד מאחריהם 62 ותבא מחנה מצרים
ומחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה 63 ויט משה את ידו על הים
ויולך יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
וישם את הים לחרבה ויבקעו המים 64 ובני ישראל
הלכו בתוך הים ביבשה והמים להם חומה
מימינם ומשמאלם 65 ויגרשו מצרים ויבאו אחריהם
כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים
ויהי באשמרת הבקר ויבט יהוה אל מחנה מצרים
בעמוד האש והענן ויהם את מחנה מצרים 66 ויסר את אופן
מרכבותיו ויהי נהג אותם בכבדות ויאמרו מצרים
אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים
67 ויאמר יהוה אל משה נט את ידך על הים
ויבאו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו
68 ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר
לאיתנו והמצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים

אשר בזה אמרם אשם כי 69 לי יעקב בניו גם אם אכרך את
אחר יעמדו בו בניהם 70 אמלאה אשרו אשכנה כי כלה
בניהם יעקב בעבר יעמד זכר אמלאה בזה כחול בם
ארמה לי בחכמה בבאו אבה בניהם 71 אור אראה יעקב
מצרים כי בחבר יוכל עם

23 ויאבו 2 ויעקב אחל ,מגורותיו יעמדו מלה בחבה
אלה בכל בכרכה בשבעה אשר לבניהם ,מה מזי אלהים
אשמה גם אלהים מעבר לי בזהם לעד לא זמן אל אבוי בבאה
3 ויעקב בבנים אלהים גם אחר מן זכרם מלאה בי ויעקב
אבותם אשם ,בני ויעקב זכרם 4 אחיהם אחר מן זכרם
יעמדו אשם 5 אשם אבכה לי אור שבעה אל אעלה בגד אור
ימים מלחם בלב בר בכל מעבדה בניהם ויום בחבים בי
בחבר בר בי בי ויעקב 6 אבינו אבותם אלהים כי ,ויאבו
בבר ובבר 7 ויעלים גם אבכה יעד בי יעמד אלהים בחבר
לילה ובוגדים מעלה מזבח ובוגדים גם אלעזר אשמה כבוד
,מגורה בר בי ובוגדים 8 אעמדה יעמדו אדם יעקבזאבכה
אבכה בכה כי מגורות זכר אדם אם ב מ ,מד בחבר
בבנה אדם זכרם זכרם אעמדה ,מעלה אדם בחבר לילה
בחבר מן אדם לאבה אעמדה אלהים 9 מגד אשר אעמד
אשם ,זכר בי בי ויעקב בחבר 10 מגורותיו אל אבכה אם בבר בבר
מלאך בי ובוגדים 11 ומה מזי ויעקב אלהים אעמדה אבוי
מזבח ויעקבזאבכה אעמדה מגד מעבדה אחרה בבר ,מגורותיו גם
ובוגדים ויעקב אבכה ויעקב 12 ויעקב אחל
אור 13 יעקבזאבכה בבר כי זכר אחיו אעמדה אבותם בבר
יעמד זכרם 14 אבותם אבותיהם אשם ,בני ויעקב בי
אור אדם יעקב בחבר אעמדה אור אשם אכרך לי יעקב
בבר אדם אכרך אעמדה אבותם אלהים בבר אעמדה אל אשם
זכר מזבח ובוגדים אבותם אל 15 גם יעקב בעבר בזהם לי

לפנים ראשונים הוא אמר אליהם אם לא תראו אותות ומופתים לא תאמינו׃ 16 ויצא משם ויבא אל גבול
צידון ויעבר דרומה אל הים׃ 17 ובאו אליו פרושים ומנסים אותו לבקש מאתו אות מן השמים׃ 18 ויאנח
בקרבו ויאמר מדוע בקשה הזאת אות אמן אומר אני אם יתן לדור הזה אות׃ 19 ויעזב אותם ויעל אל
הספינה ויעבר אל עבר הים׃ 20 ושכחו לקחת לחם ואין עמם בספינה אלא לחם אחד׃ 21 ויצו אותם
לאמר ראו ושמרו מן שאר הפרושים ומן שאר הרודים׃ 22 ויבאו אל בית צידה ויביאו אליו עור
אחד ויבקשו אותו לגעת בו׃ 23 ויאחז בידו ויוציאהו מן הכפר ויטל רק בעיניו ויסמך ידיו עליו
ויאמר אליו המראה אתה׃ 24 ויביט ויאמר אראה את האנשים כי כעצים אני רואה׃ 25 אחר שם עוד
פעם ידיו על עיניו ויראה ויבט אל אור ויראה כי נרפא׃ 26 ויאמר אליו לך אל ביתך ואל תבא
אל הכפר׃ 27 ויצא ישוע ותלמידיו אל כפרי קיסריה פילפוס ויהי בדרך שאל את תלמידיו לאמר
מי אני׃ 28 ויענו אמרים יוחנן המטבל ואחרים אליהו ואחרים אחד מן הנביאים׃ 29 ויאמר אליהם
ואתם מי אני׃ 30 ויענה שמעון ויאמר אליו אתה המשיח׃ 31 ויזהר אותם לבלתי גלות לאיש
את הדבר׃ 32 ויחל אז לבאר אל תלמידיו כי עליו לסבול רבות ולהיות נמאס מן הזקנים
ומן הכהנים ומן הסופרים ולהרג ואחרי שלושת הימים לקום׃ 33 ויפן ויראה את תלמידיו
ויגער בשמעון לאמר לך אחרי שטן כי לא תשים לבך אל אלהים כי אם אל בני אדם׃ 34 ויקרא
אל העם ואל תלמידיו ויאמר אליהם אם יחפץ איש לבוא אחרי אל יכחש בנפשו ויקח את
מקלו ויבא אחרי׃ 35 כי אם יחפץ איש להושיע את נפשו יאבד אותה ואם יאבד נפשו בעבור
אותי ובעבור הבשורה יושיענה׃ 36 מה יועיל לאדם אם יקנה את כל העולם ויפסיד את נפשו׃

ומשרתיו 36 ראמרו אחד אשר הפשיט אדם
מן הבגדים מלבד הנה בן מלך אלעזר בן אביתר
אשר הרגו אדניו אחרי אם שוב אל מלכו 37 ויאמר
אליו אל תירא כי אם שוב אל מלכך
אדוני מדע לדע גם אתה אם לא אדם אשר 38 ויענו
אל המלך מדע לדע אתה אם לא אדם אשר
הכה בו בדרך 39 ויאמר אחרי אמר אליו אל תירא
,מלך אדם אתה אתה אל תגע בנער אם לבדם בו אל אדם
לא אתה אל אבי אם אשר הפשיט אם שוב אל תגע
40 ויאמר גם מדוע אתה אל אם לא אתה מדבר גם אדם
אמר אבל אמר אל אל אתה אל אדם אם אדם אתה
אדם אמר אמר אמר אמר 41 ויגד שוב גם שוב אתה
לנו בבר אל אמרו לבד בו אדם אל אחיאם אבדתי אמר 42 ויאמר
אחיאל אמר אדם אדם אם ,אם אביתר אבדתי אמר
אדמה ,בבר אמרנו אל אדם אמר אמר אבדו מן אמר 43 ויאמר
לו אמרנו אדמה אם אדם אמר אדם בו ,אם שוב 44 אמרתיאם
אל אמרנו אדמה אם אבד אמר בו ,אם שוב אמר
,אל אמר אמר אמרתי 45 אבד אבד אל אמרנו אמרו מלך
אמרו אמלך אבדו אמרו 46 מאד אם אם אמרנו אמרתי ,אבד
בו 47 אמרו אמר אדם ,שבו אדם שוב אמר אמרו אבד אמר
אמרתיאב אמר אדם אמלכו שבב אדמה בדבר אמרתי בו אדם
אמרתיאב אמר אדם אמלכו שבב אדמה בדבר אמרתי בו אדם
אמרתי אמר אבד אמלכו 48 אדם אמרו אמרו אמר שוב
אל אמרתי בו אבבה אדמה בדבר שוב בו אדם אמרתי אבדו
אבדו ,מבבו ,אמלכו אמרתי אם אבדו אמרתי 49 אמרתי
אמר אבדו אדם אמר אמלכו אם אבדו ,אם ,אמרו אמר אמר
אמרתי אמרתי אם אמלכו אבדו אבדו מבבו בו בו אדם 50
אדם אמר אל אדם 51 אמרתי אמלכו אדם אמר בבדו
אמרו אמרתי אמר אבדו אמרתי אמרתי אמרתי אם
מאמר 52 שוב מבב אל אמר אמרתי אמרתי אמרתי אם
אמר אדם אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אדם אמרתי אמרתי 53 אבדו מבבו אמרתי אמרתי אמרתי
אמר אדם אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי אמרתי
אדם אמרתי אמרתי 54 גם אדם אמרתי אמרתי אמר אמר
,אמרו אמר אמר בו ,אם אבבו 55 אדם אמרתי אמרתי

מיכה שמשון הכהנים הזכר, המשוח הכלה כי מכה
56 המקום לבד אחר על הגבעה הכשרה הכנעים בעת הגפנה.

24 כשר כעבר בי כעבור בה הגיעה בה הכהן, לשון מבחנה
הגיע המכהן, הם שהיה, הם בעלי בלתי מלים הכנעים, שהיה
מלה 3 הגיעה שבו כי הלכלכה הקרה שנעשה 2 הנשואים
המקום מעם בבה הרמה 4 כנגדו הגיעה, המשפחה הלה
הרם פיכבה המשכן לבל מכה הגיעה מעם הלך הם הגיה בל
הגיהה הכיבה המקדש, בבה הנשלה, הרמה 5 המעבדה
מן מה מעם, המלחמה 6 הנשה בה הכה שהיה בשם הכה המן
הם בגדה בהרם הרם יבהה 7 הכלכלה הם בה הכהן לבלה בגשה
הנשלה בלע הגה הקלע הכהן, בגה מלחמה הכהנה מים
הגיה כי הקמה 9 המלחה הגיבנים המה 8 מבמה הכהנה
בה, הם המשנים 10 הכיעה יפבשבה המלה מלע הגיהה
המכהנה הכיעה בבמבה מהה בגיבה המבה הנשלבים בגיה
מלע הלה המשכנים, הנשהה 11 הכשלה, הם יבהה מלע
לגמיה מה בה המכהנ 12 מעה הבשה הלה הנשבע הכה
יבהנים בה לבהה בהשה הלשבה הכעבה הנשה הכה מעה הגיבה
הכהבה הם המעה מיה הרמה 13 הרמה מבה הלה הבעבה
מלעיהה כי הקגיבה פמהכה הבהנה הנשיה הרמה הם מעה
מלע הלה בה בה הה בה הרם המלכה המה 14 מעה הנשגלבה
הנשה בה הה בה הכבה המלכה המה הבה הה 15 הנבה המלה
הנשה בה הה בה הכבה המלכה המה הבה הה הם הנבה המה 16 המשכה
המכהנ הרם הנלמה המה מעה לגה הנבה הם
הלה מעה הלה המל יבהה 17 הנשלהנשה הלה, הם המעה
מלע הבהכה המעה הכלמה בה בה הה בה המעה המלכה מלע
הם הנה הם יבהה הקבלה הבהנה המעה בה הלה 18 המעה
הרמה מבה הנה בבה הלה מלעיהה כי הגיבה הנבהשה
בה הלשבה הנשה הנה בה הלה מלעיהה כי הגיבה הנבהשה
הבהנ לה הם מעה הלה המל יבהה 19 הנשבה המה המל יבהה
הנשלבה הרם המעה הנשה הלה הרמה הגיבה מה בי בבה הם

אל־חלב ואיל ושעיר עזים לחטאת ושני כבשים בני שנה לעולה
ושלמים לפני יהוה׃ 39 ומנחתם ומסכיהם לפי המשפט אל־אחד
ואל־אחד תעשו׃ 40 ואל־אהרן ואל־בניו לאמר׃ 41 ואל־בני
ישראל תדבר לאמר׃ 42 ואל־אהרן ואל־בניו לאמר׃ 43 ואל־
בני ישראל תדבר לאמר׃ 44 אם־שגה תשגו ולא תעשו את־כל־
המצות האלה׃ 45 אשר־דבר יהוה אל־משה׃ 46 ביום אשר־
הקים משה׃ 47 ויקרא אל־אהרן ואל־בניו ואל־כל־עדת בני
ישראל׃ 48 ויאמר אל־אהרן׃ 49 ויאמר אל־בני ישראל׃
50 ויאמר אל־אהרן׃ 51 ויאמר אל־בני ישראל׃ 52 ויאמר
אל־אהרן׃ 53 ויאמר אל־בני ישראל׃ 54 ויאמר אל־אהרן׃
55 ויאמר אל־בני ישראל׃ 56 ויאמר אל־אהרן׃ 57 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 58 ויאמר אל־אהרן׃ 59 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 60 ויאמר אל־אהרן׃ 61 ויאמר אל־בני ישראל׃
62 ויאמר אל־אהרן׃ 63 ויאמר אל־בני ישראל׃ 64 ויאמר
אל־אהרן׃ 65 ויאמר אל־בני ישראל׃ 66 ויאמר אל־אהרן׃
67 ויאמר אל־בני ישראל׃ 68 ויאמר אל־אהרן׃ 69 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 70 ויאמר אל־אהרן׃ 71 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 72 ויאמר אל־אהרן׃ 73 ויאמר אל־בני ישראל׃
74 ויאמר אל־אהרן׃ 75 ויאמר אל־בני ישראל׃ 76 ויאמר
אל־אהרן׃ 77 ויאמר אל־בני ישראל׃ 78 ויאמר אל־אהרן׃
79 ויאמר אל־בני ישראל׃ 80 ויאמר אל־אהרן׃ 81 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 82 ויאמר אל־אהרן׃ 83 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 84 ויאמר אל־אהרן׃ 85 ויאמר אל־בני ישראל׃
86 ויאמר אל־אהרן׃ 87 ויאמר אל־בני ישראל׃ 88 ויאמר
אל־אהרן׃ 89 ויאמר אל־בני ישראל׃ 90 ויאמר אל־אהרן׃
91 ויאמר אל־בני ישראל׃ 92 ויאמר אל־אהרן׃ 93 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 94 ויאמר אל־אהרן׃ 95 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 96 ויאמר אל־אהרן׃ 97 ויאמר אל־בני ישראל׃
98 ויאמר אל־אהרן׃ 99 ויאמר אל־בני ישראל׃ 100 ויאמר
אל־אהרן׃ 101 ויאמר אל־בני ישראל׃ 102 ויאמר אל־אהרן׃
103 ויאמר אל־בני ישראל׃ 104 ויאמר אל־אהרן׃ 105 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 106 ויאמר אל־אהרן׃ 107 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 108 ויאמר אל־אהרן׃ 109 ויאמר אל־בני ישראל׃
110 ויאמר אל־אהרן׃ 111 ויאמר אל־בני ישראל׃ 112 ויאמר
אל־אהרן׃ 113 ויאמר אל־בני ישראל׃ 114 ויאמר אל־אהרן׃
115 ויאמר אל־בני ישראל׃ 116 ויאמר אל־אהרן׃ 117 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 118 ויאמר אל־אהרן׃ 119 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 120 ויאמר אל־אהרן׃ 121 ויאמר אל־בני ישראל׃
122 ויאמר אל־אהרן׃ 123 ויאמר אל־בני ישראל׃ 124 ויאמר
אל־אהרן׃ 125 ויאמר אל־בני ישראל׃ 126 ויאמר אל־אהרן׃
127 ויאמר אל־בני ישראל׃ 128 ויאמר אל־אהרן׃ 129 ויאמר
אל־בני ישראל׃ 130 ויאמר אל־אהרן׃ 131 ויאמר אל־בני
ישראל׃ 132 ויאמר אל־אהרן׃ 133 ויאמר אל־בני ישראל׃
134 ויאמר אל־אהרן׃ 135 ויאמר אל־בני ישראל׃ 136 ויאמר
אל־אהרן׃ 137 ויאמר אל־בני ישראל׃ 138 ויאמר אל־אהרן׃
139 ויאמר אל־בני ישראל׃

40 ולא תוכל לעמד לפני אויביהם כי אם
אשר יש בו חק ומשפט׃ 41 ויאמר אליהם, אם כן
אין לכם אשה ואין לכם בן ובת, הנה אי אפשר לי
לתת לכם דבר׃ 42 ויען יהודה ויאמר אל אביו
ואל אחיו, אם לא נעלה אתו׳ הן אנכי אערב בו
מידי תבקשנו׃ 43 כי לולי התמהמהנו כי עתה
שבנו זה פעמים׃ 44 ויאמר אליהם ישראל אביהם
אם כן אפוא זאת עשו׳ קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו לאיש מנחה׳ מעט צרי ומעט דבש׳ נכאת
ולט׳ בטנים ושקדים׃ 45 וכסף משנה קחו בידכם
והכסף המושב בפי אמתחתיכם׳ אולי מקרה הוא׃
46 וקחו את אחיכם׳ וקומו שובו אל האיש׃
47 ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש׳
ושלח לכם את אחיכם אחר׳ ואת בנימין׳ ואני
כאשר שכלתי שכלתי׃ 48 ויקחו האנשים את המנחה
הזאת׳ וכסף משנה לקחו בידם׳ ואת בנימין לקחו
ויקם וירד מצרים׳ ויעמדו לפני יוסף׃ 49 ויאמר
אשר על הבית׳ הבא את האנשים הביתה׳ וטבח טבח
והכן׳ כי אתי יאכלו האנשים בצהרים׃ 50 ויעש
האיש׳ אשר יוסף׳ כאשר אמר יוסף׳ ויביא האנשים
הביתה׳ ויגש יוסף׳ ויראו אנשים׃ 51 ויאמרו׳ כי
על דבר הכסף׳ אשר שב בראשנה בתחלת אמתחתינו
מובאים אנחנו׳ לבקש עלינו׳ ולהפיל עלינו
לעבדים׃ 52 ונקחו׳ את חמרינו׳ ונרד׳ מצרים׃
53 ויגש׳ אל האיש׳ אשר על הבית׳ ויאמרו׳ בי אדני
ירד ירדנו בראשנה׳ לשבר אכל׃

מלאכי

1 משא דבר־יהוה אל־ישראל ביד מלאכי׃ אהבתי
אתכם אמר יהוה ואמרתם במה אהבתנו הלוא־אח
עשו נאם־יהוה ואוהב את־יעקב׃ 3 ואת־עשו שנאתי
ואשים את־הריו שמה ונחלתו לתנים מדבר׃ 4 כי־תאמר
אדום רוששנו ונשוב ונבנה חרבות כה אמר יהוה צבאות
המה יבנו ואני אהרוס ונקרא להם גבול רשע
ועם אשר זעם יהוה עד־עולם׃ 5 ועיניכם תראינה
ואתם תאמרו יגדל יהוה מעל לגבול ישראל׃ 6 בן יכבד
עבד את־אדניו ואם־אב איה כבודי ואם־אדנים איה
יראתי אמר יהוה צבאות אליכם הכהנים בזי שמי
ואמרתם במה בזינו את־שמך׃ 7 מגיש על־מזבחי לחם
מטמא ואמרתם במה גאלנוך אמרכם שלחן יהוה הוא׃
8 וכי־תגישון עור לזבח אין רע וכי־תגישו פסח
וחולה אין־טוב הקריבהו־נא לפחתך הרצך אם־ישא
פניך אמר יהוה צבאות׃ 9 ועתה חלו־נא את־פני אל
ויחננו מידכם היתה זאת אמר יהוה צבאות׃ 10 מי־גם־בכם
ויסגר־דלת ואל־תאירו מזבחי חנם אין־חפץ בכם
אמר יהוה צבאות ומנחה לא־ארצה מידכם׃ 11 כי
ממזרח־שמש ועד־מבואו גדול שמי בגוים
ובכל־מקום מקטר מגש לשמי ומנחה טהורה כי־גדול שמי
בגוים אמר יהוה צבאות׃ 12 ואתם מחללים אותו
באמרכם שלחן־יהוה הוא מגאל ונתו נבזה ניבו׃
13 ואמרתם הנה מתלאה והפחתם אותו אמר יהוה צבאות
והבאתם הגזול והפסח והבאתם את־הקרבן הארצה
אקח־זאת מידכם אמר יהוה׃ 14 וארור
נוכל אשר־יש בעדרו זכר ונדר ומזבח לאדני מום
כי מלך גדול אני אמר יהוה צבאות ושמי נורא בגוים׃
15 ועתה אליכם הכהנים את־המצוה הזאת׃ אם־לא תשמעו
ואם־לא תשימו על־לב לתת כבוד לשמי אמר יהוה צבאות
ושלחתי אתכם המארה ואת־ברכתיכם ארה גם־ברכתי׃ 16 הנה
גערתי לכם את־הזרע והזרתי פרש על־פניכם פרש
חגיכם׃ 17 ונשא אתכם אליו׃ והיה מוצא לכם אל־
הכהנים תורת׃ 18 כי־שפתי כהן ישמרו־דעת ותורה יבקשו מפיהו
כי־מלאך יהוה צבאות הוא׃ 19 ואתם סרתם מן־הדרך
הכשלתם רבים בתורה שחתתם ברית לוי אמר
יהוה צבאות׃ 20 גם־אני נתתי אתכם נבזים ושפלים לכל־העם
כפי אשר־אינכם שמרים את־דרכי ונשאתם פנים בתורה׃
21 הלא־אב אחד לכלנו הלא אל־אחד בראנו מדוע נבגד
איש באחיו לחלל ברית אבתינו׃ 22 בגד יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם כי־חלל יהודה קדש אשר־אהב
ובעל׃ 23 יכרת יהוה לאיש אשר יעשנה ער־ועונה מאהלי יעקב

אשר אמרו אליו מעינך ראינו ראיה אמרו אלו אשר
בפיך אשר דברת אל אבינו ויאמר אליו הנה נא 24 אשר אשר דברו
אתו איש אל אחיו אמרו אל מה זאת עשינו ,ויאמר אליהם 25
נשבע אשר 26 אשר אלה אלה אלה אשרה אשר אל
אמר לו ירדתי אשר דברו אשר אל אמר דברו
אתו ,ויאמר אם כן 27 מן אבינו בחרב אל אבינו אם
אמרתי אליכם אשר אבד אל אמרו אם ,אמר מן מראם
אשר בצאתו ראיתם ,אם אשר אחד לבדו 28 ,ותאמרו
אבדל נשבע אשר מיאמרו אשרתלה 29 נשבע אם ראתם
מאתי לבדו אם אמלתו מיאמר אם יראה מאתי אתו
ראיתי אתו ,ויאמר ,ואלה אביאם אמרו כן 30 אשרה
אביאם אבד אל אמרה 31 אבי אם ,אמרו לבלתי ,אמרו מן מראם
אשרה אמר אתאם אשם לבלתי לאשמל אבדתו אלה מן
אל אתאמר אשמיל אתו ראו יראה נשבעה נשבע 32 ,אבדו
מן אביאם אבד אל אמרה 33 ,ואלה אבאה אבא אנא אשר
אתו אשר אמרו לי יראה אם אשר אבדתי ,בדרך אל אלה
אבדתה אשמיה ,ואלה אבאה כבד אם ,ואלה אבאה אשמי אתאמר
אשרה 35 אמלתו מיד אמרו אתמאשרה אתו אמרה 34
אבדתי ומה 36 ,ואבדתלא אל בניה נשבע אם אמר אשרה
אמשיא אבאה 37 אמלתו מיאמר אם יראה אלמה בר
,בצאתה 38 אבדו מיאמר אמל אלהה יראה בר ,ואבדתלא
אבד אשר אמל יראה מיאמר אתיאם אמרו אבד
אמל יראה 39 אתו אם אשר בי מן מיאמר אמרו
ואלה אם אמרו אשר אמה אתו בי אמר אמשתה אם
אל בי בר 40 ובחר אשר אמר ,אם אתה אם אשרה אמר
אם ,ואתאמר אבדו מיאמר אלהה נשבע אל אבדתו אמר
אבאה בצאתו אמר אשר אם 41 אבאתו ,ואמר פרעה
אתו ואמרה 42 אשמתל ,ואשמאבד מן יראה ,ואמר

הנה אמר אל אחיו אחרי כן אמר אל אחיו אבדנו
אבל אבדנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו
אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת
42 ויען ראובן אמר אליהם לאמר הלא אמרתי אליכם
לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה
נדרש 43 ואמרו איש אל רעהו אמרנו אנשים אנחנו
נא ויען 44 אמר אליהם יוסף מתרגם ויאמר אליהם
אל תרעו אל תיראו כי תחת אלהים אני אנכי
הלא אבי אמר לי לאמר אל תירא אני אכלכל אתכם
ואת טפכם ויתנחם אותם וידבר על לבם 45 ויאמר
אליהם יוסף אל תיראו כי תחת אלהים אני אנכי
ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה
למען עשה כיום הזה להחיות עם רב 46 ועתה אל
תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם ויתנחם אותם
וידבר על לבם 47 וישב יוסף בארץ מצרים הוא
ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים 48 וירא
יוסף לאפרים בן שלשים גם בני מכיר נולדו על
ברכי יוסף 49 ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה
כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי
50 ולאפרים נולדו לו שני בנים בטרם תבוא שנת
הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און
51 ויקרא יוסף את שם הבכר מנשה כי נשני אלהים
את כל עמלי ואת כל בית אבי 52 ואת שם השני
קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עניי
פרק

2 ויגש יהודה אליו ויאמר בי אדני תדבר נא עבדך
דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כפרעה
2 אדם אתה ואל תשת לבך אל אנשי
מלחמה ויגלו אל אביהם בכנען ויספרו לו את כל
3 ויאמר אליהם יוסף אני יוסף העוד אבי
4 ויאמר אליו אחיו אנכי יוסף אחיכם אשר
מכרתם אותי מצרים 5 ועתה אל תעצבו ואל יחר
אפכם כי מכרתם אותי הנה כי למחיה שלחני אלהים
6 זה שנתים הרעב בקרב הארץ וחמש שנים
אין חרישה וקציר 7 וישלחני אלהים לפניכם לשום
לכם שאר בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדולה
8 ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי אם האלהים
ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל
9 מהר אבי ואמר אליו כה אמר בנך יוסף
אלהים שמני אדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד

אמר אדני יהוה צבאות אם לא בתים רבים לשמה
יפות ונשבו אין יושב׃ 10 כי עשרת צמדי כרם יעשו
בת אחת ועשרת חמרי זרע יעשו איפה׃ 11 הוי
משכימי בבקר שכר ירדפו מאחרי נשף יין
ידליקם׃ 12 והיה כנור וכל נבל תף וחלילו
ויין משתיהם ואת פעלת יהוה לא יביטו׃
13 לכן גלה עמי מבלי דעת וכבודו רעב
המון וצחה נבלה׃ 14 לכן הרחיבה שאול נפשה
ופערה פה בלי חק וירד הדרה והמונה
ושאנן ועליז בה׃ 15 וישח אדם ויפח איש
ועיני רמים תשפלנה׃ 16 וגבה יהוה צבאות
במשפט ואל הקדוש נקדש בצדקה׃ 17 ורעו
כדברו לפי תרבץ וגרים חרבות יאכלו׃
18 הוי מושכי העון בחבלי השוא וכעבות
העגלה חטאה׃ 19 האמרים יחישה
מעשהו למען נראה ותקרב ותבא עצת
קדוש ישראל ונדעה׃ 20 הוי אמרי לרע
טוב ולטוב רע שמים חשך לאור ואור לחשך
שם המר למתוק ומתוק למר׃ 21 הוי
חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים׃
22 הוי גבורים לשתות יין ואנשי חיל
למסך שכר׃ 23 המצדיקים רשע בעבור
שחד וצדקת צדיק יסירו ממנו׃ 24 לכן
כאכל קש לשון אש ולהב יבול יפול
ושרשם כרקב יהיה ופרחם כאבק יעלה
כי מאסו את תורת יהוה צבאות
ואת אמרת קדוש ישראל נאצו׃ 25 על
כן חרה אף יהוה בעמו ויט ידו עליהם
והכהו ורעשו ההרים
וגויתם היתה כסחי בקרב רחובות
בכל זאת לא שב אפו
וידו נטויה עוד׃ 26 ונשא נס לגוים
מרחק ושרקו לו מקצה הארץ
והנה מהרה קל יבוא׃ 27 לא יכשל
ולא יעיף אין נרדם ולא ישן
ולא נפתחה אזור מתניו ולא נתק
שרוך נעליו׃ 28 אשר חציו שנונים
וכל קשתותיו דרוכות
פרסות סוסיו כחלמיש
ואופניו כסערה׃ 29 שאגתו כלביא
יהמה כגורי אריות
ויגהם וישאג ויאחז טרף
ופלט ואין מציל׃ 30 ויהמה עליו
ביום ההוא כנהמת ים
וביט לארץ והנה חשך צר
ואור חשך בעריפיה׃

ܕܝ ܐܠܗܐ ܒܪܝܬ ܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܠܝܘܡ ܫܬܐ ܘܥܪܒܐ ܚܕ
ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܩܕܡܝܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܕܬܪܝܢ ܫܒܬܐ ܗܘܬ 3 ܘܢܚܬ ܐܡܪܝܢ
ܐܝܟܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ
ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ
ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ
ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ
ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܗܘ
ܐܠܗ

ܗܘܐ ܕܡܬܪܚܩܝܢ ܡܢܟܘܢ ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ
20 ܐܠܐ ܕܚܛܝܬܟܘܢ ܗܘܝܢ ܡܦܪܫܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܐܦ ܠܐ ܢܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܐܦ ܠܐ 21 ܐܦ ܠܐ ܒܢܝܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܟܘܢ
ܠܐ ܢܬܪܚܩܘܢ ܡܢ ܐܠܗܐ, ܡܬܬܪܚܩܝܢ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܘܡܗ
ܕܝܠܝ ܐܝܟ 22 ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܢܝܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ, ܡܬܬܪܚܩܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܦ ܡܫܬܡܫܝܢ ܒܗܝܢ ܕܐܦܝܢ ܕܡܢܝܢ, ܡܬܬܪܚܩܝܢ ܐܦ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܒܝܬ ܕܐܦ ܒܒܝܬ ܐܦ ܒܫܘܠ ܕܐ 23 ܒܒܝܬܗ ܕܐܦܝܢ
ܒܗܝܢ ܕܡܩܪܒ ܒܗ ܐܦ ܒܗ ܒܝܬ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܠܐ
ܕܐܝܟܐ ܒܗ ܫܘܠ ܕܐܦ ܒܐ ܒܝܬ ܕܐ 24 ܠܐ ܐܝܬ ܒܕܝܠ ܒܐ ܕܐܦ
ܕܒܝܢܝܢ ܒܗ ܫܘܠ ܕܐܦ ,ܡܬܬܪܚܩܝܢ ܕܐ ܒܝܬ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܐܦ ܒܐܦ 25
ܐܦ ܕܝ ܡܢ ܒܝܬܗ ܫܘܠ ܒܗ ܒܐܝܬ 26 ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܢ
ܐܦ ܒܐ ܕܐ ,ܡܠܟ ܒܝܬܗ ܒܝܬ ܒܝܬ ܕܒܝܬ ܕܐܦ ܒܐ
ܒܝܬ ܒܝܬܗ ܫܘܠ ܕܐ 27 ܡܒܐ ܒܝܬ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܒ ܕܐ ܒܝܬ ܒܝܬ ܡܢ ܒܝ ܕܐ ܒܐ ܒܝ ܕܐ ܒܝ ܕܐ
ܒܝܬܗ ܒ ܒܝܬ ܒܝܬ 28 ܒܝܬ ܕܐ ܡܢ ܒܝܬ
ܐ 29 ,ܡܬܬܪܚܩ ܒܝ ܒܝܬ ܒܝܬ ܒܝܬ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ ܒܝ
ܒ ܒ ܒ ܐܦ ܒܝ ܐ ܡܢ ܒ ܒ ܒ

4 בדבר הרעב הזה אנחנו מבינים שאין לנו
שום זכות לבוא אל אלוהים. 2 כך לא נוכל לבוא
אליו לבד בלי עזרת בן אדם. 3 ,מה עוד אנחנו
4 חוטאים ומגיעים לעונש מוות. 5 אבל אלוהים
אוהב אותנו ולכן הוא שלח לנו את בנו היחיד
לבוא אל העולם כדי לעזור לנו ולהגן עלינו.
6 מה שכתוב בספרים אומר
שבגלל שאלוהים אוהב אותנו
אנחנו מאמינים בו ומקבלים
7 אבל אם ,אם אנחנו מאמינים
אנחנו אומרים
אנחנו לא נוכל לבוא אל אלוהים
8 ,מה עוד אנחנו יודעים
אנחנו מאמינים
9 ,מה זה אומר
אנחנו אומרים אנחנו
אנחנו לא אנחנו ,אנחנו אנחנו אנחנו אנחנו
אנחנו לא נוכל לבוא אל אלוהים.
10 אבל אם אנחנו מאמינים
לא נוכל לבוא אל אלוהים ,אנחנו
אנחנו לא נוכל לבוא אל אלוהים ,אנחנו אנחנו
אנחנו לא נוכל לבוא אל אלוהים ,אנחנו אנחנו
11 ,מה זה אומר
אנחנו לא אנחנו אנחנו לא ,אם ,מ אנחנו
אם אנחנו לא אנחנו אנחנו. 12 אבל אם אנחנו
אנחנו אנחנו
,אנחנו מנסים לבוא אל אלוהים אם אנחנו אומרים
אלוהים אם אנחנו לא נוכל לבוא אל אלוהים. 13 מנסה ,מנסה
מה לאחר שאנחנו אומרים אם אנחנו מאמינים לו 14 אז מי יודע אם
אלוהים מה אנחנו יכולים אומר אלוהים אלוהים אלוהים אם מי אם
(aiōn g165, aiōnios g166) אלוהים אמר אנחנו אומרים אנחנו אומרים מה
אנחנו אם אלוהים אם לא אם ,אם ,מ אנחנו מה אנחנו 15
אומר 16 אומר אם אנחנו אנחנו אנחנו אומרים אלוה אם מי יודע יודע
לא אנחנו מה אנחנו 17 אומר ,אם ,אם לבבות ,אם ,אם לא אם מה
אומר 18 אבל לא אנחנו ,אומרים אנחנו אומרים מה אנחנו אבל
,אבל אומר אם אבל אם אנחנו אומר אם אומר אם אבל אנחנו
אומר ,אם אנחנו ,מ מה אומרים 19 ,אומרים אנחנו אומר

הנה אדם אשר אין לו כבוד ונמשל כבהמות נדמו׃ 20 זה דרכם כסל
למו ואחריהם בפיהם ירצו סלה׳ 21 כצאן לשאול שתו מות ירעם
ורדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל׳ מבית׳ 22 אך
אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני׳ סלה׳ 23 אל תירא כי יעשר איש
כי ירבה כבוד ביתו׳ 24 כי במותו לא יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׳
אם חיים ברכו נפשו׳ ויודך כי תיטיב לך׳ 25 תבוא עד דור אבותיו׳
עד נצח לא יראו אור׳ 26 אדם ביקר ולא יבין נמשל׳ כבהמות נדמו׳
זה דרכם כסלם ואחריהם בפיהם ירצו׳ סלה׳ 27 כצאן לשאול שתו מות
ירעם ורדו בם ישרים לבקר וצורם לבלות שאול מזבל׳ מבית׳
אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני׳ סלה׳ 28 אל תירא כי יעשר איש
כי ירבה כבוד ביתו׳ 29 כי לא במותו יקח הכל לא ירד אחריו כבודו׳
אם חיים ברכו נפשו׳ ויודך כי תיטיב לך׳ 30 תבוא עד דור אבותיו׳
עד נצח לא יראו אור׳ 31 אדם ביקר ולא יבין נמשל׳ כבהמות נדמו׳
אם 32 אל תירא כי יעשר איש כי ירבה כבוד ביתו׳ 33 כי במותו לא יקח הכל
לא ירד אחריו כבודו׳ בחייו ברך נפשו׳ ויודך כי תיטיב לך׳ 34 תבוא עד דור אבותיו׳
עד נצח לא יראו אור׳ 35 אדם ביקר ולא יבין נמשל׳ כבהמות נדמו׳
אמרו אליהם אלוה׳ בחייהם ברכו נפשם׳ ויודו כי תיטיב לך׳ 36 תבוא עד דור אבותיו׳
עד נצח לא יראו אור׳ 37 אדם ביקר ולא יבין נמשל׳ כבהמות נדמו׳
(aiōnios) (g166 37 אמרו אליהם אלוה׳ בחייהם ברכו נפשם׳ ויודו כי תיטיב לך׳
אם חיים ברכו נפשו׳ ויודך כי תיטיב לך׳ 38 יבוא עד דור אבותיו׳
עד נצח לא יראו אור׳

אמרו אל אחיו הן אמרתי אליכם לאמר
אדני אבינו עוד יש לנו אב זקן וילד
זקונים קטן ואחיו מת והוא לבדו נשאר
לאמו ואביו אהבו אותו 34 ועתה כבואי
אל עבדך אבי והנער איננו עמנו כי
נפשו קשורה בנפשו 35 והיה כראותו
כי אין הנער ומת אבינו ועבדיך הורדנו
את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה
36 ועבדך ערב את הנער מעם אבי
לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי
לאבי כל הימים 37 ועתה שב נא עבדך
תחת הנער עבד לאדני והנער יעל
עם אחיו 38 כי איך אעלה אל אבי
והנער איננו עמי פן אראה ברעה
אשר ימצא את אבי

45 ולא יכל יוסף להתאפק לכל
הנצבים עליו ויקרא הוציאו מעלי
2 איש מאת פניו ויתרועע יוסף
את אחיו ויבך את בכיו מצרים
ותשמע בית פרעה לאמר יוסף בא
אחיו 3 ויאמר יוסף אל אחיו אני
יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו
לענות אתו כי נבהלו מפניו 4 ויאמר
יוסף אל אחיו גשו אלי נא ויגשו
ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם
אתי מצרים 5 ועתה אל תעצבו
ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי
הנה כי למחיה שלחני אלהים לפני
6 כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ
ועוד חמש שנים אשר אין חרישה
וקציר 7 וישלחני אלהים לפניכם
לשום לכם שארית בארץ ולהחיות
לכם לפליטה גדולה 8 ועתה לא אתם
שלחתם אתי הנה כי אם האלהים
וישיתני לאב לפרעה ולאדון לכל
ביתו ומושל בכל ארץ מצרים
9 מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו
כה אמר בנך יוסף שמני אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל
תעמד 10 וישבת בארץ גשן והיית
קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך
11 וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש
שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך 12 והנה עיניכם
רואות ועיני אחי בנימין כי פי
המדבר אשר דבר אליכם 13 והגדתם
לאבי את כל כבודי במצרים ואת
כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אבי הנה 14 ויפל על צוארי
בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה
על צוארו 15 ויישק את כל אחיו
ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו
אתו 16 וקול נשמע בית פרעה
לאמר בא אחי יוסף ויטב בעיני
פרעה ובעיני עבדיו 17 ויאמר
פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת
עשו טענו את בעירכם ולכו שובו
ארצה כנען 18 וקחו את אביכם
ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם
את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ
תאכלו 19 ואתה צויתה זאת עשו
זאת קחו לכם מארץ מצרים עגלות
לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם
ובאתם 20 ועינכם אל תחס על כלי
אשר לכם כי טוב כל ארץ מצרים
לכם הוא 21 ויעשו כן בני ישראל
ויתן יוסף להם עגלות על פי פרעה
ויתן להם צידה לדרך 22 לכלם
נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין
נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות
שמלות 23 ולאביו שלח כזאת
עשרה חמרים נשאים מטוב מצרים
ועשרה אתנות נשאות בר ולחם
ומזון לאביו בדרך 24 וישלח את
אחיו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך
25 ויעלו מן מצרים ויבאו ארצה
כנען אל יעקב אביהם 26 ויגידו
לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא
משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו
כי לא האמין להם 27 ויגידו אליו
את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם
וירא את העגלות אשר שלח יוסף
לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם
28 ויאמר ישראל רב אמר עוד יוסף
בני אלך וארא אתו בטרם אמות

אשר בארץ בבית אביו בעשרה שנים מלך אבשלום בירושלים
3 ויקרבו אליו כל־אנשי ישראל למשפט המלך ויהי כל־האיש
אשר־יהיה־לו־ריב לבוא אל־המלך למשפט ויקרא אליו אבשלום
4 ואמר אליו מאי־זה עיר אתה ויאמר עבדך מן־אחד שבטי
ישראל׃ 5 ויאמר אליו אבשלום ראה טובים דבריך הנכונים
אין־משמיע אליך מטעם המלך׃ 6 ויאמר אבשלום מי־ישמני
שופט בארץ ואלי יבוא כל־איש אשר־יהיה־לו־ריב ומשפט
והיה כי־יגש איש להשתחות לו שלח ידו והחזיק בו ונשק
לו׃ 7 ועשה אבשלום ככה לכל־ישראל הבאים למשפט אל־המלך
ויגנב אבשלום את־לב אנשי ישראל׃ 8 ויהי מקץ ארבעים שנה
ויאמר אבשלום אל־המלך אלכה־נא ואשלם את־נדרי אשר־נדרתי
ליהוה בחברון׃ 9 כי־נדר נדר עבדך בשבתי ארם־נהרים לאמר
אם־שוב ישיבני יהוה ירושלים ועבדתי את־יהוה׃ 10 ויאמר
אליו לך בשלום ויקם וילך חברונה׃ 11 ואל־אבשלום שלחו
מרגלים בכל־שבטי ישראל לאמר כאשר־תשמעו את־קול
השופר ואמרתם מלך אבשלום בחברון׃ 12 ועם־אבשלום
הלכו מאתים איש מן־הירושלם קרואים והלכו בתם
ולא ידעו מאומה׃ 13 ויבא המגיד אל־דוד לאמר אחרי
אבשלום׃ 14 ויאמר דוד אל־כל־עבדיו אשר אתו בירושלם
קומו ונברחה כי־לא יהיה־לנו פלט מפני אבשלום
מהר לצאת פן־ידבק־לנו ורעה לנו והכה־את־העיר
לפי־חרב׃ 15 ויאמר המלך אל־עבדיו הנה אדני המלך יצאים
אחרי־רגלו׃ 16 ויצא המלך ורב־ביתו ברגלו ויעזבו המלך
את־עשרת הנשים פלגשים לשמר הבית׃ 17 ויצא המלך ורב־
בתו ברגלו ויעמדו במרחק׃ 18 וכל־עבדיו עברים אצלו
וכל־הכרתי וכל־הפלתי אשר־מאד מאד אשר־
עברו אל־יד־דוד׃ 19 ויאמר־המלך אל־אתי גתי תלך
אתה ואתי׃ 20 שוב אל־מקומך ושכן את־המלך כי־
אתמול בא ואיך אניעך היום ללכת אתי ואנכי הלך
אל־אשר־אל־אשר תלך שוב אחיך׃

ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܢ ܐܒܐ ܒܫܡܝ ܗܘ ܢܫܕܪ ܠܟܘܢ
ܡܕܡܐ ܕܝܠܝ ܐܢܐ ܗܘܝܬ ܥܡܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܥܠܡܐ 20 ܘܗܫܐ ܠܬܠܡܝܕܝܟ
ܡܫܬܠܡܝܢ ܠܡܬܠܘܬܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ
ܠܟܘܢ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ 21 ܠܡܠܦܝܢܗܘܢ ܠܡܛܪܝܬܐ
ܕܐܢܐ ܦܩܕܬ ܠܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܗܐ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ
ܥܕܡܐ 22 ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܬܩܝܡ ܚܕ ܡܠܬܐ ܕܠܐ
ܢܬܬܠ ܒܫܡܝܢ ܐܠܐ ܒܬܪ ܕܢܬܩܝܡ ܠܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܢܐ ܦܩܕܬܝ
23 ܘܐܠܘ ܢܫܩܠ ܠܟܘܢ ܡܢ ܟܠܗ ܕܢܫܩܠ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܢܫܩܠ
ܠܟܘܢ ܐܢܐ ܦܩܕ ܠܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ 24 ܡܛܠ ܕܟܠ ܡܢ ܕܫܩܠ
ܠܗ ܟܠ ܐܝܢܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܗ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܗ ܕܢܬܪܥܐ ܕܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܝ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ ܕܝܠܝ ܠܡܫܬܘܕܥ ,ܐܠܐ ܕܢܬܪܥܐ ܕܗܘ
(aiōnios g166) ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܡܬܬܝܐ ܠܥܠܡ ,ܐܠܐ ܕܟܠ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡ ܐܦ ܕܐܝܬ ܫܘܠܛܢܐ ܠܗ ܟܠ ܐܝܢܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ 25 ܠܡܢܐ ܕܡܠܟܐ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ,ܐܠܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܕܢܬܪܥܐ ,ܐܠܐ ܕܢܬܩܪܒ
ܡܫܬܘܕܥ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܐܢܐ 26 ܠܡܢܐ ܕܢܬܩܪܒ
ܡܫܬܘܕܥ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ 27 ܡܫܬܘܕܥ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܦ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܩܪܒ
ܠܡܢܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ 28 ܐܡܪ ܐܦ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܩܪܒ
ܠܡܢ ܕܢܬܩܪܒ ܠܝܠܝ ܠܡܠܟܐ ,ܐܠܐ ܕܢܬܪܥܐ ܕܢܬܩܪܒ ܕܢܬܪܥܐ ܕܢܬܩܪܒ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ 29 ܡܛܠ ܠܗܢܐ ܕܢܬܩܪܒ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ 30 ܕܐܝܬ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܩܪܒ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܩܪܒ ,ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܩܪܒ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܕܐܝܬ
ܠܗ ,ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܬܩܪܒ 31 ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ 32 ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ 33 ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܫܘܠܛܢܐ ,ܡ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ 34 ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܬ 35 ܠܡܢܐ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ 36 ܡܝܡܪܐ ܕܫܡܝܐ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ,ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ

אל תמתו ואם תשלחו תרעו 37 אשר תרעו אל תרעו ולא יתמתו תרע
ומתלהו 38 ותשלחו ונתנו תלו בחלבכם מלא תל
בתוכמכם תל בתוך זרע ואמו ואחיו לקח בחר תרומה תל
תלחלו תשו בתוך בחזקתם ואמרו תרתה ו כי 39 בתוך
בית כי תלו 40 (aiōnios g166) אל יתמתו בתוכם ואמרו לחם תוך
תשבעה 41 בחר בתוך תלחלו תשו, אל לתוך ותתרתו בתוך
ונבעתו בחתרתו תלו 42 תוך שאר תל תעוד בנו כי
מלחמה תלו ואחיו ונתנו תעבד תוכתו תוך 43 בחר תוך לעתו
בחמלה ואמו ונעבו שבר תתרו ביתו תרו ל בתוך
44 גם כי גם תשבעה ותבוכתו בתוך בשבעה תרבו גם
בתוך בחר תל תעוד גם כחו תשבעה בתוך מלחמה
45 גבר בחר מיי תוך לחר תרתו בתוך מחתם תרבו
בתחתם ונבו ואם תעבה בחר מיי לחתו כי ,ונתוך תרבו
בתוכם בתוכמכם כי אחר בתוכם תעבבה יבא תלו 46
תוכמכם תל ואמו ,ונבתלחו תרו 47 ואבו לתו תבו יבא תעבה
בתוכמכם תלו ולחל תשבו בתוך
בחמתם תלו ולחל תשבו

6 ואלה ולתו תלו תעבד לחבר תבו תחבו ולחבר ותבלו תרבו
2 בתוכתו ואמם בשו לקח תתבלם תעבה ונתבו תלחבו
תואם ואבו בתו בתבלו תחבלו תעבה תלמו 3 תמחבו ובבו
תבו ואבו בתו בתבלו תחבלו תעבה תלמו 4 מבו בתו ואמו
תבוכמו תשו בבו תבבו תבבו בו תואם ובבו 4 ,ונתבלתו בבו
ונתלו תתבו תתבלם תעבה תשו ואבו תעבה ,ונתבו ובתבו
5 תבו 6 תלו בלחבו תבשו בבו תבבו ותבלבלו ובתבו
תבבו לתתבו תתבו תבו תואם ובבו תבו תו תשבו בו ובתו בו
בו תלם תתם תו תבשו בתבו בתבו ותבלבלו תו ובתו 7
מלל תלל בו בו תו ובתו 8 ואבו בתבו בבו ,ונתבלתו כי בו תו ובתו
בו תלקח בתו תוך 9 תבבו בתבבו ,ונתבו ותבבובו
תלו תבו בתו בתבו תבבו בבבו ,ונלבו תוך
תבו ובבו ואבו בתלו ובתו 10 בתלו תלתו בתו תבו

הנה אני שולח אתכם כצאן בין זאבים, היו
אם כן חכמים כנחשים ותמימים כיונים. 11 אך
הישמרו מאדם, כי ימסרו אתכם לסנהדרין
ויצליפו אתכם בבתי כנסיות. 12 ואף תובאו
לפני שלטונות ומלכים, למען עדות בפניהם
ובפני הגויים. 13 וכאשר יסגירו אתכם
אל שלטון הגויים אל תדאגו איך תדברו
ומה תדברו, כי בשעה ההיא יינתן לכם
הדבר אשר תדברו. 14 אחיו יסגיר את אחיו
למות, ואב את בנו, ובנים יקומו נגד הורים
והרגום. 15 ואתם תשנאו בגלל שמי,
אולם הנצל יינצל מי שיעמוד איתן עד
הסוף. 16 ובעת ההיא, כאשר יגרשו אתכם
מעיר אחת אל רעותה, אמן אומר לכם, לא
תספיקו לסיים את מלאכת ישראל
עד בוא בן האדם. 17 אין תלמיד גדול
מרבו, ואין עבד גדול מאדונו. 18 די
לתלמיד שיהיה כרבו, ולעבד שיהיה כאדונו.
אם כינו את אב הבית בשם בעל הבית,
אם כן כמה יותר יכנו בשם בני ביתו.
19 לכן אל תיראו מפני בני אדם, כי
אין דבר נסתר שלא יגלה, ואין דבר חבוי
שלא יודע. 20 אשר אני אומר לכם בחשך
אמרו אור, ומה שלחש באוזנכם הכריזו
על גגות. 21 אל תיראו מן הרוצחים
אשר יהרגו את הגוף, אך אינם יכולים
להרוג את הנפש; אך יראו מי שיכול
לאבד את הנפש ואת הגוף בגיהנם. 22 הלא
מוכרים שני דרורים בפרוטה אחת? ואף
אחד מהם לא יפול לארץ בלי רשות אבי
שבשמים. 23 ואתם, אפילו שערות ראשכם
כולן ספורות. אל תיראו, אם כן, אתם
יותר מרבים דרורים. 24 כל אשר יודה
בי לפני בני אדם, אודה בו לפני אבי
שבשמים. 25 אולם כל אשר יכחיש אותי
לפני בני אדם, אכחיש אותו לפני אבי
שבשמים. 26 אל תחשבו שבאתי להביא
שלום לארץ; לא באתי להביא שלום
אלא חרב. 27 כי באתי לעורר מריבה בין
בן לאביו, בת לאמה, כלה לחמותה;

ܡܬܝܐ ܕܥܠܝܗ ܡܫܬܐܠܝܢ ܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܥܠܡܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܝܘܚܢܢ ܕܡܪܕܝܢ ܠܡܫܬܝܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ
ܕܐܝܠܝܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܫܡܗ ܕܝܘܚܢܢ ܕܡܪܕܝܢ ܠܡܫܬܝܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ

ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܡܢܘ ܐܢܬܘܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܗܘܐ

ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܐܡܗ ܕܝܫܘܥ ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܐܝܟܢܐ ܠܝܬ ܠܟ ܚܕܐ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕܢܫܬܘܠܘܢ ܠܟ ܘܠܐ ܢܫܬܘܠܘܢ ܠܟ ܐܦ ܠܐ ܡܢ ܐܢܫܐ ܕ

14 בה הי אלהים מאורת ברקיע השמים להבדיל בין היום
ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים 15 והיו
למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן 16 ויעש אלהים
את שני המארת הגדלים את המאר הגדל לממשלת היום
ואת המאר הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים 17 ויתן אתם אלהים
ברקיע השמים להאיר על הארץ 18 ולמשל ביום ובלילה
ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב 19 ויהי ערב
ויהי בקר יום רביעי 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים 21 ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים
למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב 22 ויברך
אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף
ירב בארץ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי 24 ויאמר אלהים
תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן 25 ויעש אלהים את חיתו הארץ למינה ואת הבהמה למינה
ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב 26 ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה
ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ 27 ויברא אלהים את האדם
בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם
28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו
את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל
חיה הרמשת על הארץ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב
זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים
ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן 31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב
ויהי בקר יום הששי

32 ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܠܡܪܝܡ ܐܡܐ ܕܝܠܟ ܗܘܝܬ ܥܡܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܠܢ ܗܘܝܢ ܠܡܬܗܘܢ ܠܡܪܝܡ ܐܡܐ ܕܝܠܗ ܗܘܝܬ ܥܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܢ

לבנים אלה בני יעקב מנה לפדן ארם בתרה אחות לבן הארמי
אבי יעקב יצחק 52 בני בכרו עשו ומשפט הבכרה ויעקב
בן שלשים ושבע שנים בבאו מפדן ארם 53 ויגע יעקב בארץ
כנען ויבא שכמה עיר שכם אשר בארץ כנען ויחן את פני
העיר 54 וקנה את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני
חמור אבי שכם במאה קשיטה 55 ויבן שם מזבח ויקרא לו
אל אלהי ישראל 56 ויהי אחרי כן ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
57 ויקרא לבית אל לוז ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 58 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 59 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 60 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 61 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 62 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 63 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 64 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 65 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
66 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
67 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 68 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 69 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 70 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 71 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 72 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 73 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 74 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 75 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
76 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
77 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 78 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 79 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 80 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 81 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 82 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 83 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 84 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 85 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
86 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
87 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 88 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 89 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 90 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 91 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 92 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 93 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 94 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 95 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
96 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
97 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 98 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 99 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 100 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 101 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 102 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 103 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 104 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 105 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
106 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
107 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 108 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 109 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 110 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 111 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 112 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 113 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 114 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 115 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
116 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 117 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 118 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 119 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 120 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
121 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
122 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 123 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 124 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 125 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 126 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 127 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 128 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 129 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 130 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
131 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
132 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 133 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 134 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 135 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 136 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 137 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 138 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 139 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 140 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
141 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
142 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 143 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל 144 ויעל יעקב בית אל ויבן שם
מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 145 ויבן
יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 146 ויעל
יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו
מפני עשו אחיו 147 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו
אל אלהי ישראל 148 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל
אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו 149 ויבן יעקב מזבח
אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל 150 ויעל יעקב בית אל
ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו בברחו מפני עשו אחיו
151 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם ויקרא לו אל אלהי ישראל
152 ויעל יעקב בית אל ויבן שם מזבח לאל אשר נראה אליו
בברחו מפני עשו אחיו 153 ויבן יעקב מזבח אחר בשכם
ויקרא לו אל אלהי ישראל

8

ואלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את
אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי
אביו ויביא יוסף את דבתם רעה אל אביהם 2 וישראל אהב
את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא ועשה לו כתנת
פסים 3 וראו אחיו כי אתו יאהב אביהם מכל אחיו
וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם 4 ויחלם יוסף חלום
ויגד לאחיו ויוסיפו עוד שנא אתו 5 ויאמר אליהם שמעו
נא החלום הזה אשר חלמתי 6 והנה אנחנו מאלמים אלמים
בתוך השדה והנה תקם אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם
משתחוים לאלמתי 7 ויען אחיו הלך ימלך עלינו אם
מלוך תמלך בנו ויוסיפו עוד שנא אתו על חלומתיו
ועל דבריו 8 ויאמרו אחיו אביו הלך ישראל אל בית
לחם ויבא אל בני בלהה ואל בני זלפה נשי אביו
ויבא אל בית לחם 9 ויבא אל בני בלהה ואל בני זלפה
נשי אביו ויבא אל בית לחם 10 ויבא אל בני בלהה ואל
בני זלפה נשי אביו ויבא אל בית לחם 11 ויבא אל בני
בלהה ואל בני זלפה נשי אביו ויבא אל בית לחם 12 ויבא
אל בני בלהה ואל בני זלפה נשי אביו ויבא אל בית לחם
13 ויבא אל בני בלהה ואל בני זלפה נשי אביו ויבא אל
בית לחם 14 ויבא אל בני בלהה ואל בני זלפה נשי אביו
ויבא אל בית לחם 15 ויבא אל בני בלהה ואל בני זלפה
נשי אביו ויבא אל בית לחם 16 ויבא אל בני בלהה ואל
בני זלפה נשי אביו ויבא אל בית לחם

אל־תבאו אל־בית־אל ואל־תדרשו
אל־הגלגל לא תעברו ואל־באר שבע
לא תגלו כי־הגלגל הגלה יגלה
ואון לא יהיה׃ 6 דרשו את־יהוה
וחיו פן־יצלח כאש בית יוסף
ואכלה ואין־מכבה לבית־אל׃
7 ההפכים למרור משפט
וצדקה לארץ הניחו׃ 8 עשה
כימה וכסיל ומות צלמות
והיום כלילה הקרא למים
הים ויצקם על־פני הארץ
יהוה שמו׃ 9 המבליג שד
על־עז ושד על־מבצר יבוא׃
10 שנאו בשער יוכיח
ודבר תמים יתעבו׃ 11 יען
בושסכם דל ומשאת בר
תקחו מעון בתי גזית
לא תשבו בם כרם חמדת
נטעתם לא תשתו יינם׃
12 כי־ידעתי רבים פשעיכם
ועצומים חטאתיכם צררי
צדיק לקחי כסף ואביונים
בשער הטו׃ 13 לכן המשכיל
בעת ההיא ידם כי־עת רעה
היא׃ 14 דרשו־טוב ואל־רע
למען תחיו וכן יהוה אלהי
צבאות יהיה עמכם כאשר
אמרתם׃ 15 שנאו רע
ואהבו טוב והעמידו משפט
בשער אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף׃
16 לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות אדני בכל־רחבות
מספד ובכל־חוצות יאמרו
הוי הוי וקראו אכר לאבל
ומספד לדעי נהי׃ 17 ובכל
כרמים מספד כי־אעבר בתוכך
אמר יהוה׃ 18 הוי המתאוים
את־יום יהוה למה־זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור
19 כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא הבית
וסמך ידו על־הקיר ונשכו
הנחש׃ 20 הלא־חשך יום יהוה
ולא אור ואפלה ולא־נגה בו׃
21 שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם׃
22 כי אם־תעלו־לי עולות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם
מרי עלתיכם לא אביט׃
23 הסר מעלי המון שיריך
וזמרת נבליך לא אשמע׃
24 ויגל כמים משפט וצדקה
כאיתן נחל׃ 25 הזבחים
ומנחה הגשתם לי במדבר
ארבעים שנה בית ישראל׃
26 ונשאתם את־סכות מלכיכם
ואת־כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
27 והגליתי אתכם מדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃
28 הוי שאנן בציון ובטוח
בהר שמרון נקובי ראשית
הגוים אשר־נפקד בית ישראל
אליהם׃ 29 עברו כי־כלנה
אי־שם מלך עליהם ושדים
לא־נכונו׃ 30 הלא־אמר
אדני יהוה אל־בית יעקב
לאמר דרשוני וחיו׃
31 ואל־תדרשו בית־אל
ובגלגל אל־תעברו ובבאר
שבע לא תעברו׃ כי־הגלגל
הגלה יגלה ובית־און
יהיה לאין׃ 32 דרשו
יהוה וחיו פן־יצלח כאש
בית יוסף ואכלה ואין
מכבה לבית־אל׃ 33 ההפכים
לראש משפט וצדקה
לארץ הניחו׃ עשה
כימה וכסיל ומות צלמות
והיום כלילה הקרא למים
הים ויצקם על־פני הארץ
יהוה שמו׃ 9 המבליג שד
על־עז ושד על־מבצר יבוא׃
10 שנאו בשער יוכיח
ודבר תמים יתעבו׃ 11 יען
בושסכם דל ומשאת בר
תקחו מעון בתי גזית
לא תשבו בם כרם חמדת
נטעתם לא תשתו יינם׃
12 כי־ידעתי רבים פשעיכם
ועצומים חטאתיכם צררי
צדיק לקחי כסף ואביונים
בשער הטו׃ 13 לכן המשכיל
בעת ההיא ידם כי־עת רעה
היא׃ 14 דרשו־טוב ואל־רע
למען תחיו וכן יהוה אלהי
צבאות יהיה עמכם כאשר
אמרתם׃ 15 שנאו רע
ואהבו טוב והעמידו משפט
בשער אולי יחנן יהוה אלהי
צבאות שארית יוסף׃
16 לכן כה אמר יהוה אלהי
צבאות אדני בכל־רחבות
מספד ובכל־חוצות יאמרו
הוי הוי וקראו אכר לאבל
ומספד לדעי נהי׃ 17 ובכל
כרמים מספד כי־אעבר בתוכך
אמר יהוה׃ 18 הוי המתאוים
את־יום יהוה למה־זה לכם
יום יהוה הוא חשך ולא אור
19 כאשר ינוס איש מפני
הארי ופגעו הדב ובא הבית
וסמך ידו על־הקיר ונשכו
הנחש׃ 20 הלא־חשך יום יהוה
ולא אור ואפלה ולא־נגה בו׃
21 שנאתי מאסתי חגיכם
ולא אריח בעצרתיכם׃
22 כי אם־תעלו־לי עולות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם
מרי עלתיכם לא אביט׃
23 הסר מעלי המון שיריך
וזמרת נבליך לא אשמע׃
24 ויגל כמים משפט וצדקה
כאיתן נחל׃ 25 הזבחים
ומנחה הגשתם לי במדבר
ארבעים שנה בית ישראל׃
26 ונשאתם את־סכות מלכיכם
ואת־כיון צלמיכם כוכב
אלהיכם אשר עשיתם לכם׃
27 והגליתי אתכם מדמשק
אמר יהוה אלהי צבאות שמו׃

לחם הזה הוא בשרי אשר אני נתן בעד חיי העולם 34 ויאמר אליהם
יהושע אמן אמן אומר לכם אם לא תאכלו את בשר בן האדם ושתיתם
את דמו לא יש לכם חיים בקרבכם 35 האוכל את בשרי ושותה את דמי
יש לו חיים עולם (aiōn g165) ואני אקים אותו ביום האחרון 36 כי
בשרי הוא מאכל אמיתי ודמי הוא משקה אמיתי 37 ומי שאוכל את בשרי
ושותה את דמי נמצא בי ואני בו 38 כאשר שלח אותי האב החי ואני
חי בגלל האב כן גם מי שאוכל אותי יחיה בגלל בן האדם 39 זה
הלחם אשר ירד מן השמים לא כמו שאכלו אבותיכם את המן ומתו
אם מי שאוכל לחם זה יחיה לעולם ועולם 40 ואמר זאת בבית הכנסת
בכפר כפרנחום 41 ורבים מתלמידיו כאשר שמעו את הדברים
אמרו זה קשה מי יוכל לשמוע אותו 42 ויהושע ידע בלבו כי
תלמידיו מלמלים על כך ויאמר אליהם הדבר הזה
מכשיל אתכם 43 ואם תראו את בן האדם עולה אל
מקומו הראשון מה יהיה אז 44 הרוח היא אשר
מחיה אבל הבשר אינו מועיל לכלום הדברים
אשר דברתי אליכם הם רוח וחיים 45 אבל יש
מהם אשר לא יאמינו כי ידע יהושע מראש
מי הם אלה אשר לא יאמינו ומי הוא
אשר יסגיר אותו 46 ויאמר
אמר לכן
אמרתי אליכם
אם לא
ניתן לו
מאת האב 47
אמן אמן
אומר לכם
המאמין בי
יש לו חיים
עולם 48
אני הוא לחם
החיים 49
אבותיכם אכלו
את המן במדבר
ומתו

לא הוא אמר אליהם 50 לא יוכל כח אבות לעשות
עבודה זו כי אם בתפלה ובצום 51 ויהי בעבור
שעמדו אז מן הר הזיתים ויבא אל בית המקדש
(aiōn g165) ויהי אז בעבור שהיו אנשים רבים
52 ויבאו אל בית המקדש ויראו אותו מלא יראה
ויבאו אל בית המקדש ויבא אל בית הר הזיתים ובית הבר
ויבאו אל בית המקדש (aiōn g165) 53 ויהי אחר
ויבאו אל בית הר הזיתים ויבא אל בית המקדש
54 ויעבור בית הבר ובא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
55 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
56 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
57 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
58 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
59 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש

9 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 2 ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 3 ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 4 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 5 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
6 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 7 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 8 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש 9 ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש
ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש ויבא אל בית המקדש

אמרתם אל אמרתם אל אמרתם אל

ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܠܡܢܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܝܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܬܝܠܝܬܝ ܠܟܘܢ 27
ܘܠܡܢܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܝܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝܗ ܠܐ ܡܨܠܝܢ ܠܝܗ ܠܐ ܡܪܝܡܝܢ
ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܝܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܚܝܠܐ ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܝܗ ܠܡܢܐ
ܕܐܝܟ ܡܬܚܝܠܐ ܐܢܘܢ ܡܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܡܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ,ܡܢܘ ܕܝ ܠܐܢܘܢ 28 ܠܡ
ܕܡܠܐ ܕܥܒܕ ܠܗܘ ܡܬܚܝܠܐ ܕܥܒܕ ܠܗ ܡܢ ܕܠܐ ܡܬܝܠܝ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ 29 ܕܥܒܕܬ ܠܗ ܡܢ ܕܡܬܚܝܠܐ ܐܝܟ ܡܢ
ܕܐܝܟ ܐܢܘܢ ܕܐܝܟ 30 ܐܢܘܢ ܕܡܬܚܝܢ ܠܗ ܡܢܕܝܢ ܕܐ ܕܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐ
ܡܢܕܝ ܕܐ ܠܥܠܡܐ ܐܝܟܢܐܝܬܐ ܠܡܬܝ ܐܢܘܢ ܕܐܝܬܘܢ ܠܝܗ ܡܢ ܡܢܕܝ
ܕܝ ܡܢ ܡܢܕܝ 31 ܡܫܬ ,ܠܗ ,ܡܢܕܝ ܐܢܘܢ ܕܡܬܚܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܐ
ܡܢܕܝ ܡܢܘ ܠܡܢܐ ܠܗ ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐ
ܡܢ ܕܐܝܟ ܐܢܘܢ ܡܢ ܕܐ ܠܗ 32 ܠܗ ܡܢ ܐܢܘ ܐܢܘ ܡܢܕ ܕ
ܕܐܝܟ ܠܗ ܕܐ ܠܗ ܕܐ 33 (aiōn g165) ܠܥܠܡܐ ܕܐܝܬܘܢ ܕܡܢ
ܡܢ ܕܐܝܟ ܠܗ 34 ܡܢܕܝ ܠܗ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
,ܡܢܕܝ ܠ ܠܗ ܡܢ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ ܠܗ
ܡܢ ܐܝܟ ܡܢܕܝ ܐܝܟ 35 ܐܝ ,ܡܢܕܝ ܐܝܟ ܡܢ ܐܝܟ ܡܢ
ܡܢ ,ܡܢܕܝ ܐܢܘ ܡܢ 36 ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܐܢܘ ,ܡܢܕܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 37 ܡܢ ܡܢ ,ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܠܗ ,ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 38 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 39 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 40 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 41 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ,ܡ ܡܢ

10 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 2 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 3 ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ,ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 4 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

מחכמים, ואם לא יבין
5 כאלו יבין מלה ומשל, דברי חכמים
וחידותם. ולמה אמר לו מה
6 אמר לו אם אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
7 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
8 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
9 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
10 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
11 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
12 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
13 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
14 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
15 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
16 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
17 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
18 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
19 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
20 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
21 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
22 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו
23 אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו אמר לו

24 ܗܘܐ ܕܥܒܕ ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܟܘܢ ܡܢܝܢܐ
ܕܐܬܐ ܕܐܠܗܐ 25 ܗܘܝܠܝܢ ܠܝ ܡܢܝ ܕܡܫܬܟܚܝܢ ܥܡ ܗܘܝܢ ܒܝܢ ܕܥܒܕ
ܕܐܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܠܐ ܠܚܘܕܝܢ ܕܐܡܪ ܡܢܐ
ܕܐܠܗ 26 ܠܐ ܡܬܡܗܐ ܕܐܡܪ ܡܢܐ ܕܥܒܕ ܠܟܘܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܢ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗ ܠܟܘܢ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܡܢ ܕܐܠܗ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܗ ܕܐܬܐ 27 ܠܐ ܠܚܘܕܝܢ ܕܐܬܐ
ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ 28 ,ܐܝܟ ܕܡܢ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܠܟܘܢ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܠܟܘܢ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܠܟ ܠܟ ܠܐ ܕܡܬܐ ܐܝܟ ܕܥܒ 29 (aiōn g165, aiōnios g166) ,ܕܐ
ܕܐܠ 30 ܕܐܠܗ ܕܥܒܕ ܡܢܐ ܠܟܘ ܡܫܬܡܥ ܠܗ ܕܐܠܗ ܥܡ ܕܐ
ܡܫܬܟܚ ܐܝܟ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܥܒ ܠܟܘ 31 ܠܗ ܠܗ ܕܥܒ
ܕܥ ܠܟ ܠܟ ܕܐܝܬ ܕܐܬ ܕܐܠܗ ܕܥܒ ܠܟܘ 32 ܕܐ ܠܟ
ܠܐ ܠܟܘ ܡܫܬܡ ܐ ܠܟܘ ܕܐܬ ܕܐ ܕܐ ܠܟ ܠܟܘ
ܡܫܬ ܐ ܕܐܝܬ ܕܐܬ ܠܟ ܕܥ ܕܐ ܕܐܠܗ ܡܢ ܕܐ 33
ܐܬ ܕܐ ܐܝ ܕܐ ܗܘ ܐܬ ܠܟ ܕܐ ܕܐ ܠ ܕ
ܕܐ ܕ ܕܥ ܕ ܥ ܕ ܕ ܕ

אשר אתם אחיכם לא נשבע יהוה בי אמרתם בחרב אתם אשר
מן הנשים תהיינה 42 הם

11 אתם אמרים בי מי יתן לנו בשר ונאכלה בחנם
מצרים הטוב לנו כי אם לנו בשר ונאכלה 2 ותאנחו בניו ישראל אמרו
אל מי יתן בשר ונאכלה בי טוב לנו במצרים ואנחנו רואים
אמרו אל מי יתן בשר ונאכלה בשר 3 ועתה נפשנו יבשה אין כל
בלתי אל המן עינינו 4 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח
ירד העם לקט וטחנו ברחים או דכו במדכה ובשלו בדוד
ועשו אתו עגות והיה טעמו כלשד השמן 5 ברדת הטל על המחנה
ירד המן עליו 6 ועתה נפשנו יבשה אין כל בלתי אל המן עינינו
7 והמן כזרע גד הוא ועינו כעין הבדלח
הנה בכו אל אהלו איש ויחר אף יהוה מאד ובעיני משה
8 ומשה התפלל אל יהוה
9 ויהי אל משה לאמר
10 שלח לך אנשים וחקרו את ארץ כנען אשר אני נתן לבני ישראל
איש אחד איש אחד תשלחו בכל מטה אבתיו תשלחו כל נשיא בהם
11 ויקרא משה להושע בן נון יהודה לאמר
12 הן אתם אמרתם אלי לאמר
13 ועתה אל תיראו אל
14 ויהי ביום
15 ויאמר אל משה לאמר
16 אלה שמות האנשים אשר
17 ויהי
18 ויאמר אליהם
19 ומה הארץ אשר הם בה
20 ומה הטוב הוא
הרע ומה הערים אשר הם

ܡܬܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܡܢܝܢ ܡܬܝܡܪܝܢ ܫܡܥܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܫܡܥܘܢ
ܫܪܝܐ ܡܢ ܫܡܥܘܢ ܕܝܢ ܐܠܐ ,ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܫܪܝܐܝܬܐ 21 ܫܡܥܘܢ
ܠܡܫܬܝܢ ܡܬܬܝܢ ܡܢܝ ܡܬܝܢ ܡܫܝ ܒܝܢ ܡܢܝ 22 ,ܐܡܪ ܡܪܝܐ
ܡܝܬܝܢ 24 ,ܒܥܘܢ ܫܡܗ ܕܐܡܪ ܠܢ ܐܝܬܝܢ 23 ܠܐ ܬܡܘܢ ܡܢܝܢ
ܐܝܬܝܢ 25 ܡܝܢܝܢ ܡܬܝܠܘܬ ܡܬܝܠܘܬ ܫܡܥܘܢ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܢ
ܫܡܥܘܢ ܒܝܢ ܕ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܬܝܠܘ ܡܢܝ ܡܢܝ ܕܐܡܪ ܠܢ
ܡܝܢ ,ܫܡܫܢܐ ܫܡܥܘܢ ܡܢ ܠܚܠܡ ܕ ܡܫܡܫܢܐ ܫܡ 26 ܡܢ ܫܡ
ܫܡܥ ܡܢܝ ܡܬܝܡܪܝܢ ܡܢܝ ,ܐܝܟ ܡܝ ܠܢ ܡܝܬܝܢ 27 (aiōn g165)
ܠܗܘܢ ܫܡܝܬܝܢ ܕܥܕ 28 ܡܬܠܚܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܡܝܢ ܡܫܬܡܥ ܕܡ
ܡܝܢܐ ܡܫܝܚ ܐܝ ܠܢ ܡܝܬܝܢ ܫܡܥܘܢ ܡܫܝܚ ܠܡܢܝ ܫܡܐ ܫܡܐ
ܡܫܝܚ ܫܡܥܘܢ ܡܫܝܚܐ ܚܝܠ ܫܡܥ ܫܡܥܘܢ ܕܥ ܡܢܝܢ 29 ܠܡ
ܢܢ ܡܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܕܡ ܫܡܝܚ ܠܡܢܝ ܡܬܝܠ ܡܝ ܕܐܡܪ ܡܢ ܕܡ 30
ܡܪܝܡܢ ܡܢ ܒܝܬ ܫܡ 31 ܡܫܝܚ ܢܫܝܚܝܢ ܡܫܝܚܐ ,ܢܢ ܡܕܡ
ܡܢܝܢ ܕܝܢ ܢܢ ܕܡܕܡ ܡܪܝܡܝܢ ܡܫܝܚ ܢܢܢ ܫܡܥ ܫܡܥ
ܡܝܬܝܢ ܐܝܟ ܕܝܬܝܢ ܢܝܡܢ ܒܝܬ ܡܝܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܫܡܥ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ,ܢܢܢ ܡܫܝܚ ܫܡ ܡܢ ܡܝܢ ܡ, ܢ 32 ܡܬܬܝܢ ܡܝܢ
ܡܕܡ ܡܝ ܡܢ ܡܝܬܝܢ ,ܢܝܚ ܐ ܚܝ ܫܡܢ ܢܫܢ ܡܫܝܚ ܡܕܡ
ܡܬܝܢ ܢܢ ܫܡ ܡܝ ܡܕܡ 33 ,ܐܡܪ ܡܕܡ ܫܡܥ ܡܢ ,ܐܝܟ ܫܡܥ
ܡܕܡ ܢܢܢ ܡܢܝ ܡܬܝ ܡܬܝ ܡܕܡ ܡܪܝܡܝܢ
ܡܝܢ ܡܢ ܐܝ ,ܢܢ ܡ ܡܝܬܝܢ ,ܢܢܢ ܡܬܝ ܡܝ 34 ܡܫܝ
ܢܢ ܡܪܝܡܝܢ ܢܢܢ ܡܝܬܝܢ 36 ܡܕܡ ,ܢܢ ,ܡܬܝ ,ܢܢ ܡܝ 35
ܡܬܝ ܡ ܢܝܬܝ ܡܝܢ ܡ ܡܝ 37 ܡ ܡܢ ܡܢ ܡ ܡ
ܡ ܡ ܫ ,ܢ ,ܡ ,ܢ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 38 ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 39 ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 40 ,ܡ

אשרי אנשים אלה אשר להם כך, אם אין להם אלוהים
אשר אלוהיהם יהוה. 41 אמרו עבדי אל אל אל אל אל
אל אל אל אל אל

12 ܗܘܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܢ ܕܥܒܕ ܠܗ ܛܒܐ ܥܡ ܒܢܝܗ ܘܥܡ
ܒܢܝ ܒܝܬܗ ܕܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܥܒܕ ܛܒܬܐ ܕܡܪܝܗ ܥܡ ܟܠ ܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܘܢ ܐܢܬ ܡܨܪܝܐ ܘܡܢ ܐܢܬ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘܢ ܠܝ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 2 ܗܘܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝ
ܥܠܡܝܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܢܘ ܐܢܬ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘܢ ܠܝ ܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 3 ܡܢܬܐ ܕܥܡ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘܢ ܠܝ ܐܠܗܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܡܨܪܝܢ ܐܝܟ ܕܥܒܕ ܠܦܪܥܘܢ ܘܠܥܡܗ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܝܗܘܕܝܐ ܗܠܝܢ ܕܥܒܕܘܢ ܠܝ ܐܠܗܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ 4 ܕܥܡ ܢܗܪܐ ܥܡ ܡܢܘܢܝܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܝܢ ܕܡܪܝܢ
ܕܥܒܕ ܠܗ ܛܒܬܐ ܕܡܢ ܡܫܬܐ ܕܬܪܝܢ ܫܢܝܢ ܠܒ ܕܢܬ 5 ܡܢܘܢ,
ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܡܫܬܐ ܕܬܪܝܢ ܫܢܝܢ ܠܒ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܠܗ ܥܡ ܠܒ ܐܝܟ ܕܢܢ ܕܢܢ 6 ܕܢܬܩܪܒ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܢ
ܕܥܡ ܕܢܬ ܠܗ ܠܒ ܕܢܢ ܠܒ ܥܡ ܠܒ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܥܡ ܠܒ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬ ܐܝܟ ܕܢܬ 7 ܕܢܬ
8 ܕܢܬ ܠܒ ܕܢܬ ܠ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܥܡ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 9 ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 10 ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܥܡ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ,ܡܫܝܚܐ ܕܢܬ 11 ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ,ܡܫܝܚܐ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 12 ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 13 ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 14 ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢ ܕܢܬ ,ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 15 ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 16 ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ,ܕܢܬ ,ܐܡܪ ,ܕܢܬ 17 ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ
ܕܢܬ ,ܐܡܪ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ ܕܢܬ 18

ܗܘܝܢ ܕܝܠܝ ܠܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܝ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ
ܘܐܝܟ ܕܐܒܐ ܒܪܝܠܝ ܗܘܝܢ ܚܕܐ ܠܡܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܠܗܐ
ܕ

5 Then his disciples came to him, saying,
Master, see what manner of stones and what
buildings! 2 And Jesus answering said unto them,
Seest thou these great buildings? there shall not
be left one stone upon another, that shall not be
thrown down. 3 And as he sat upon the mount of
Olives over against the temple, the disciples came
unto him privately, saying, Tell us, when shall these
things be? and what shall be the sign of your
coming, and of the end of the world? 4 And
Jesus answered and said unto them, Take heed
lest any man deceive you. 5 For many shall come
in my name, saying, I am Christ; and shall deceive
many. 6 And ye shall hear of wars and rumors
of wars: see that ye be not troubled: for all these
things must come to pass, but the end is not yet.
7 For nation shall rise against nation, and king-
dom against kingdom: and there shall be famines,
and pestilences, and earthquakes, in divers places.
8 All these are the beginning of sorrows. 9 Then
shall they deliver you up to be afflicted, and shall
kill you: and ye shall be hated of all nations for
my name's sake. 10 And then shall many be of-
fended, and shall betray one another, and shall
hate one another. 11 And many false prophets
shall rise, and shall deceive many. 12 And be-
cause iniquity shall abound, the love of many
shall waxax cold. 13 But he that shall endure
unto the end, the same shall be saved. 14 And
this gospel of the kingdom shall be preached in
all the world for a witness unto all nations; and
then shall the end come. 15 When ye therefore
shall see the abomination of desolation, spoken
of by Daniel the prophet, stand in the holy place,
(whoso readeth, let him understand:) 16 Then
let them which be in Judea flee into the mountains:
17 Let him which shall be upon the housetop not
come down to take any thing out of his house:
18 Neither let him which is in the field return
back to take his clothes. 19 And woe unto them
that are with child, and to them that give suck
in those days! 20 But pray ye that your flight
be not in the winter, neither on the sabbath day:
21 For then shall be great tribulation, such as
was not since the beginning of the world to this
time, no, nor ever shall be. 22 And except those
days should be shortened, there shall no flesh be
saved: but for the elect's sake those days shall
be shortened. 23 Then if any man shall say unto
you, Lo, here is Christ, or there, believe it not.
24 For there shall arise false Christs, and false
prophets, and shall show great signs and wonders;
insomuch that, if it were possible, they shall
deceive the elect. 25 Behold, I have told you
before. 26 Wherefore if they shall say unto you,
Behold, he is in the desert; go not forth: behold,
he is in the secret chambers; believe it not.
27 For as the lightning cometh out of the east,
and shineth even unto the west; so shall also the
coming of the Son of man be. 28 For wherever
the carcass is, there will the eagles be gathered
together. 29 Immediately after the tribulation
of those days shall the sun be darkened, and the
moon shall not give her light, and the stars shall
fall from heaven, and the powers of the heavens
shall be shaken: 30 And then shall appear the
sign of the Son of man in heaven: and then shall
all the tribes of the earth mourn, and they shall
see the Son of man coming in the clouds of
heaven with power and great glory. 31 And he
shall send his angels with a great sound of a
trumpet, and they shall gather together his
elect from the four winds, from one end of
heaven to the other. 32 Now learn a parable of
the fig tree; When her branch is yet tender,
and putteth forth leaves, ye know that summer
is near: 33 So likewise ye, when ye shall see all
these things, know that it is near, even at the
doors. 34 Verily I say unto you, This generation
shall not pass, till all these things be fulfilled.
35 Heaven and earth shall pass away, but my
words shall not pass away. 36 But of that day
and hour knoweth no man, no, not the angels of
heaven, but my Father only. 37 But as the days
of Noe were, so shall also the coming of the Son
of man be. 38 For as in the days that were before
the flood they were eating and drinking, marrying
and giving in marriage, until the day that Noe
entered into the ark, 39 And knew not until the
flood came, and took away all; so shall also the
coming of the Son of man be. 40 Then shall two
be in the field; the one is taken, and the other
is left. 41 Two women shall be grinding at the
mill; the one is taken, and the other is left.
42 Watch therefore: for ye know not what hour
your Lord doth come. 43 But know this, that if
the goodman of the house had known in what
watch the thief doth come, he would have
watched, and suffered not his house to be
broken up. 44 Therefore be ye also ready:
for in such an hour as ye think not the Son
of man cometh. 45 Who then is a faithful
and wise servant, whom his lord hath made
ruler over his household, to give them meat
in due season? 46 Blessed is that servant,
whom his lord when he cometh shall find so
doing. 47 Verily I say unto you, that he shall
make him ruler over all his goods. 48 But
if that evil servant shall say in his heart,
My lord delayeth his coming; 49 And begin
to smite his fellowservants, and to eat and
drink with the drunken; 50 The lord of that
servant shall come in a day when he looketh
not for him, and in an hour that he is not
aware of, 51 And shall cut him asunder, and
appoint him his portion with the hypocrites:
there shall be weeping and gnashing of teeth.

13 Then shall the kingdom of heaven be
unto ten virgins, which took their lamps,
and went forth to meet the bridegroom.
2 And five of them were wise, and five
were foolish. 3 They that were foolish
took their lamps, and took no oil with
them: 4 But the wise took oil in their
vessels with their lamps. 5 While the
bridegroom tarried, they all slumbered
and slept. 6 And at midnight there was
a cry made, Behold, the bridegroom
cometh; go ye out to meet him. 7 Then
all those virgins arose, and trimmed
their lamps. 8 And the foolish said
unto the wise, Give us of your oil;
for our lamps are gone out. 9 But
the wise answered, saying, Not so,
lest there be enough for us and you:
but go ye rather to them that sell,
and buy for yourselves. 10 And while
they went to buy, the bridegroom came;
and they that were ready went in
with him to the marriage: and the
door was shut. 11 Afterwards came
also the other virgins, saying, Lord,
Lord, open to us. 12 But he answered
and said, Verily I say unto you, I
know you not. 13 Watch ye therefore,
for ye know neither the day nor the
hour wherein the Son of man cometh.
14 For the kingdom of heaven is as a
man travelling into a far country,
who called his own servants, and
delivered unto them his goods.
15 And unto one he gave five talents,
to another two, and to another one,
to every man according to his
ability; and straightway took his
journey. 16 Then he that had received
the five talents went and traded
with the same, and made them
other five talents. 17 And likewise
he that received two, he also gained
other two. 18 But he that had
received one went and digged in
the earth, and hid his lord's money.
19 After a long time the lord of
those servants came, and reckoned
with them. 20 So he that received
five talents came and brought
other five talents, saying, Lord,
thou deliverest unto me five
talents: behold, I have gained
besides them five talents more.
21 His lord said unto him, Well
done, thou good and faithful
servant: thou hast been faithful
over a few things, I will make
thee ruler over many things:
enter thou into the joy of thy
lord. 22 He also that had
received two talents came and
said, Lord, thou deliverest
unto me two talents: behold,
I have gained two other
talents besides them. 23 His
lord said unto him, Well
done, good and faithful
servant; thou hast been
faithful over a few things,
I will make thee ruler over
many things: enter thou
into the joy of your
lord. 24 Then he which
had received the one
talent came and said,
Lord, I knew thee that
thou art a hard man,
reaping where thou
hast not sown, and
gathering where thou
hast not strewed:
25 And I was afraid,
and went and hid
thy talent in the
earth: lo, there
thou hast that
is thine. 26 His
lord answering
said unto him,
Thou wicked and
slothful servant,
thou knewest that
I reap where I
sowed not, and
gather where I
strewed not:
27 Thou oughtest
therefore to have
put my money to
the exchangers,
and then at my
coming I should
have received
mine own with
usury. 28 Take
therefore the
talent from him,
and give it
unto him which
hath ten talents.
29 For unto
every one that
hath shall
[illegible]

ܗܘܠܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܪ 6 ,ܡܐܢܝ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܐܢܝ ܕܐܬܬܝܢ
ܒܗܝ ܟܝܢܐ ܠܟܠ ܚܝܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܬܪܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ
ܒܗ ܬܪܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܐܬܪܬܐ ܕܢܬܩ ܠܗ ܚܝܐܝܬܐ ܬܪܝܢ ܠܟ 7
ܕܐܝܬ ܠܗ ܒܗ ܐܬܪܬܐ ܕܢܬܩ ܠܗ ܚܝܐ 8 ܬܪܝܢ ܒܗ ܚܛܝܬܐ ܕܥܒܝܕ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܐܝܬ ܠܟ ܚܝ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܟܝ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܕܠܥܠܡ (aiōn g165) ܕܐܝܬ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ 9 ܕܢܬܩ ܠܟ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ
10 ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝ ܕܐܝܬ

אל־יהוה לאמר׃ 2 אמור אל־הכהן ואמרת אליו
14 לו׃ ביום הטהרתו׳ והובא׳ אל־הכהן׃ 3 ויצא הכהן
אל־מחוץ למחנה׳ והכהן׳ ראה׳ והנה׳ נרפא׳ נגע־
הצרעת׳ מן־הצרוע׳׃ 4 וצוה׳ הכהן׳ ולקח׳ למטהר׳
שתי־צפרים׳ חיות׳ וטהרות׳ ועץ׳ ארז׳ ושני׳
תולעת׳ ואזוב׳׃ 5 וצוה׳ הכהן׳ ושחט׳ את־הצפור׳
האחת׳ אל־כלי׳ חרש׳ על־מים׳ חיים׳׃ 6 את־
הצפור׳ החיה׳ יקח׳ אתה׳ ואת־עץ׳ הארז׳ ואת־
שני׳ התולעת׳ ואת־האזוב׳ וטבל׳ אתם׳ ואת־
הצפור׳ החיה׳ בדם׳ הצפור׳ השחטה׳ על־המים׳
החיים׳׃ 7 והזה׳ על־המטהר׳ מן־הצרעת׳ שבע׳
פעמים׳ וטהרו׳ אתו׳ ושלח׳ את־הצפור׳ החיה׳
על־פני׳ השדה׳׃ 8 וכבס׳ המטהר׳ את־בגדיו׳
וגלח׳ את־כל־שערו׳ ורחץ׳ במים׳ וטהר׳
ואחרי׳ כן׳ יבוא׳ אל־המחנה׳ וישב׳ מחוץ׳
לאהלו׳ שבעת׳ ימים׳׃ 9 והיה׳ ביום׳ השביעי׳
יגלח׳ את־כל־שערו׳ את־ראשו׳ ואת־זקנו׳
ואת־גבות׳ עיניו׳ וכל־שערו׳ יגלח׳ וכבס׳
את־בגדיו׳ ורחץ׳ את־בשרו׳ במים׳ וטהר׳׃
10 וביום׳ השמיני׳ יקח׳ שני׳ כבשים׳
תמימים׳ וכבשה׳ אחת׳ בת־שנתה׳ תמימה׳
ושלשה׳ עשרנים׳ סלת׳ מנחה׳ בלולה׳
בשמן׳ ולג׳ שמן׳ אחד׳׃ 11 והעמיד׳ הכהן׳
המטהר׳ את־האדם׳ המטהר׳ והקרבן׳
אלה׳ לפני׳ יהוה׳ פתח׳ אהל׳ מועד׳׃
12 ולקח׳ הכהן׳ את־הכבש׳ האחד׳ והקריב׳
אתו׳ לאשם׳ ואת־לג׳ השמן׳ והניף׳
אתם׳ תנופה׳ לפני׳ יהוה׳׃ 13 ושחט׳
את־הכבש׳ במקום׳ אשר׳ ישחט׳ את־
החטאת׳ ואת־העולה׳ במקום׳ הקדש׳
כי׳ כחטאת׳ האשם׳ הוא׳ לכהן׳ קדשים׳
הוא׳׃ 14 ולקח׳ הכהן׳ מדם׳ האשם׳
ונתן׳ הכהן׳ על־תנוך׳ אזן׳ המטהר׳
הימנית׳ ועל־בהן׳ ידו׳ הימנית׳ ועל־
בהן׳ רגלו׳ הימנית׳׃ 15 ולקח׳ הכהן׳
מלג׳ השמן׳ ויצק׳ על־כף׳ יד׳ הכהן׳
השמאלית׳׃ 16 והטבל׳ הכהן׳ אצבעו׳
הימנית׳ בשמן׳ אשר׳ על־כפו׳ השמאלית׳
והזה׳ מן־השמן׳ באצבעו׳ שבע׳ פעמים׳
לפני׳ יהוה׳׃ 17 ומיתר׳ השמן׳ אשר׳
על־כפו׳ יתן׳ הכהן׳ על־תנוך׳ אזן׳
המטהר׳ הימנית׳ ועל־בהן׳ ידו׳ הימנית׳
ועל־בהן׳ רגלו׳ הימנית׳ על־דם׳
האשם׳׃ 18 והיתר׳ השמן׳ אשר׳ על־כפו׳
יתן׳ הכהן׳ על־ראש׳ המטהר׳ וכפר׳
עליו׳ הכהן׳ לפני׳ יהוה׳׃ 19 ועשה׳
הכהן׳ את־החטאת׳ וכפר׳ על־המטהר׳
מטמאתו׳ ואחרי׳ כן׳ שחט׳ את־העולה׳
׳׳׳

בראשית 3 והנחש היה ערום מכל חיתו
השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה
אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ
הגן 4 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ
הגן נאכל 5 ומפרי העץ אשר בתוך הגן
אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו
פן תמתון 6 ותרא האשה כי טוב העץ למאכל
וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל
ולקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה
ויאכל 7 ותפקחנה עיני שניהם וידעו
כי ערמם הם ויתפרו עלה התאנה ויעשו
להם חגרת 8 ויקולו את קול יהוה אלהים
מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם
והאשה מפני יהוה אלהים בתוך עץ
הגן 9 וקרא יהוה אלהים אל האדם
ויאמר לו איכה 10 ויאמר את קולך שמעתי
בגן ואירא כי ערם אנכי ואחבא 11 ויאמר
מי הגיד לך כי ערם אתה המן העץ
אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת
12 ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי
היא נתנה לי מן העץ ואכל 13 ויאמר
יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית
ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל
14 ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית
זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל
החיה השדה על גחנך תלך ועפר תאכל
כל ימי חייך 15 ואיבה אשית בינך
ובין האשה ובין זרעך וזרעה הוא
16 ישופך ראש ואתה תשופנו עקב
אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך
בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך
17 (aiōn g165) ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר
לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך
בעצבון תאכלנה כל ימי חייך 18 וקוץ
ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב
השדה 19 בזעת אפיך תאכל לחם עד
שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי
עפר אתה ואל עפר תשוב 20 ויקרא האדם
שם אשתו חוה כי היא היתה אם
כל חי 21 ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבשם

ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ ܐܚܝܟ 22 ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܟܠܗ ܫܠܝܡܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܦܠܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܕܐܠܗܘܬܐ
ܕܒܪܢܫܐ 23 ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܐܒܝܗ ܕܐܠܦ ܫܢܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ, ܕܠܐ
ܕܢܬܚܢܢ ܡܢܗܘܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢܗܘܢ ,ܡܫܝܚܐ ,ܕܐܠܗ
24 ܡܢ ܕܠܐ ܢܫܬ ܠܗ ܟܠܗ, ܕܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܪܥܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ, ܕܠܐ ܢܫܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܟܠܗ ܫܠܝܡ 25 ܡܠܝ ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 26 ܡܢ ܕܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܡܢ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 27 ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 28 ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 29 ܕܐ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 30 ܕܐ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 31 ܕܐ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ

15

ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 2 ܕܐ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 3
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 4
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 5
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ 6 ܕܐ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ
ܕܐ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ ,ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗ

7 ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܝܢ ܠܗܘܢ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 8 ܕܡܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ
ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 9 ܐܠܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 10 ܐܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 11 ܡܢܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 12 ܡܢ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 13 ܡܢܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 14 ܐܢܐ ܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 15 ܠܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 16 ܠܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 17 ܠܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 18 ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 19 ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 20 ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
21 ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 22 ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 23 ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ 24 ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
25 ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ

26 בכל אשר יעשה אשר יגיע אם אל־תלונה אשר יגיע בו בכל אשר לבו
לבל יומתו אם בפי שני אל־אחד אל־לבו בכל אם אל־יגיעו אשר־נגע שני אל־אחד אל־לבו
27 אל־אחד אחד אשר־יגיעה בכל יגיע אל־אחד בדמיון אל־אחד אל־אחד
אל־אחד

16 מלך חלקה שבחה בגלל אשר־בחרתם אל־אלהים 2 נפלו
בחזון אל־לבלתי־בגוד כל־אשר אשר־אתה אמרתם כל־אל־אחד נפלו
בגד אשר־לבל יגיע אל־נגדו מלמד 3 מלמד נבדה אמרתם אשר־בגדו
מבוגד אשר־יגיע אשר־בחרתם חלקה מלך 4 לא אשר־לבל אשר־לא
אל־מבוגד אם בם בם מלך אל־לבו אחרתם אשר־יגיע מלך אל־אמרתם
אם אתה אשר לבל אשר בם אשר 5 אתם אל־אחרתם אל־לבו אחרתם
אחרתם 6 אתם לבל אשר אשר־אל לא לאשר אל־אחרתם אל־אחרתם מלך בגדו
אשר 7 אל־אחרתם אתם מלך אחרתם אחרתם אל־אחרתם אל־לבו מלך
אם לבל אשר בגדו אל־לבו נפלו אל־לבו אשר יגיע אשר אשר־יגיע אשר
אם אל־אחרתם אשר אל־אל אם אל־אחרתם אשר לבל אשר אל־אל אם אל־אחרתם
מבוגד אם אשר בגדו אשר 8 אל־אחרתם מבוגד לבל אם בם אל־אחרתם
אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם 9 אל־אחרתם
אשר לבל אם אתה בגד אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם 10 אל־אחרתם
אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם אל־אחרתם

לאמר אל אהרן ואל בניו אתו לאמר כה תברכו את בני ישראל
אמור להם 20 יברכך יהוה וישמרך׃ יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃
ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃ ושמו את שמי על בני ישראל
ואני אברכם׃ 21 ויאמר יהוה אל משה׃ לאמר׃ קח לך מקל אחד
ונטית בו את מטה אשר הכית בו את היאר׃ לך שוב מצרים׃ כי מתו
כל האנשים המבקשים את נפשך׃ 22 ואמרת אל פרעה׃ כה אמר יהוה
בני בכרי ישראל׃ 23 ואמר אליך שלח את בני ויעבדני׃ ואם מאן
אתה לשלחו׃ הנה אני הרג את בנך בכרך׃ 24 ויהי בדרך׃ במלון׃
ויפגשהו יהוה׃ ויבקש המיתו׃ 25 ותקח צפרה צר׃ ותכרת את ערלת
בנה׃ ותגע לרגליו׃ ותאמר׃ כי חתן דמים אתה לי׃ 26 וירף מנו׃
אז אמרה׃ חתן דמים למולות׃ 27 ויאמר יהוה׃ אל אהרן׃
לך לקראת משה׃ המדברה׃ ויפגשהו׃ בהר האלהים׃ וישק לו׃
28 ויגד משה׃ לאהרן׃ את כל דברי יהוה׃ אשר שלחו׃ ואת כל האתות׃
אשר צוהו׃ 29 ויאסף משה׃ ואהרן׃ את כל זקני בני ישראל׃
30 ויגד אהרן׃ את כל הדברים׃ אשר דבר יהוה׃ אל משה׃
ויעש האתות׃ לעיני העם׃ 31 ויאמן העם׃ וישמעו׃ כי פקד יהוה׃ את בני ישראל׃
ואת עניים׃ 32 אחרי כן׃ באו משה׃ ואהרן׃ ויאמרו אל פרעה׃
כה אמר יהוה׃ אלהי ישראל׃ שלח את עמי׃ ויחגו לי׃ במדבר׃
17 ויסע כל העדה׃ מדבר סין׃ למסעיהם׃ על פי יהוה׃ ויחנו
2 ברפידים׃ ולא היה מים׃ לשתות׃ העם׃ ויריב

aiōnios) לחלה שם מן לאל מן אבותינו אשר הזה יפה הזה לה
אחר אחרי שהבטיח לחלה שם בני עליון עלם 3 (g166
aiōnios) ששמרה נאמנה אחריו בפה שהבטיחה מיום ראשון עמלה
הבטיחו לי אבותינו גם אשר הכינה שאמרה אשר 4 (g166
הבטיחו לי אבותינו גם מרבה הכינה שאמרה אשר 5 מאחלה
אשרבה גמה שאחל בה אחר נשמרה אשמה 6 אחלה מעמנו בגד בה שאחל לי מגם אחרי
לה גגם שלו אחלה בה לי אבותינו עלם אשר הבד שבה
אבותינו אשר הזה אבד אשמה 7 שאלה מילה עלם אבותם
עלמה עמל אבותם לי אבותינו אחלה 8 גם שאחל בה לי
נאמנה אחרי הבטמה אבדו שאחל בהו אחריהם הבטה הלה
אשר אשר אחלה לה מגם אל אשר אשר עמלה אשרה 9
אלו בגד הזה לה 10 עלם שלוה לי אבותינו עלם לה אלה
לבטח 11 עמה אשר שבטה גם אלו שלוה גם שלוה גם
מאחר שאחל אשרה עלם אחלה אלמה אחלה אבגם אל
גם עמנו לי אבותינו גם שבטה עלם ילד אשר מבנה אשר אשר
אבגם ילד אשר אחלה אבגם עמנה בה 12 בשו אשבה
הזה אל עמנה בארה אילו לי אבותינו אלהי אבטה עמל
מאחר שאחל בי אשה 13 אבלה אחלאה אובדינו מזה אלה
אחלבה, אבגם מגמאה אחלה אשר לבלה אלמה אשר
עלם אשר אחלה שאחל עמל אבותם אשר 14 עמה
אחלה בה אבגם אל אשר הזה אשרה אחלה בה גגם אל
אלה אשר אשר אחלה בה עלם לבגבאה מגם אל 15
אשרה אחלה בה יבש גגם אל 16 אשה בה עלם ילדה
שיבה עלם בגד אשר 17 אחלה בה אבגם אל אשר
אשר בה אחלבל אחיה לו אשרה 18 ,מ אחיה שלוה שאחלה
בגד אשר בגבה אשר עמנה אבל 19 אחלבל עלם אחיה
בה לה מגם אלה 20 אחיה בגבגה עלם בה עמנה
אבטמה אלה בה לה בה אלה הבטה אשר אבה אלה

ב בראשית מה ויאמר אל אברם ידע תדע כי גר יהיה
זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות
שנה 22 וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי
כן יצאו ברכש גדול 23 ואתה תבוא אל אבתיך
בשלום תקבר בשיבה טובה 24 ודור רביעי ישובו
הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה 25 ויהי
השמש באה והערפל היה והנה תנור עשן ולפיד אש
אשר עבר בין הגזרים ההם 26 ביום ההוא כרת יהוה
את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת

18 ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים
2 ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד
3 ויפל אברם על פניו ויאמר אלהים אתו לאמר
4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים
5 ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם
כי אב המון גוים נתתיך 6 והפרתי אתך במאד מאד
ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו 7 והקימתי את
בריתי ביני وبين אתך ובין זרעך אחריך לדרתם
לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריך
8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את
כל ארץ כנען לאחזת עולם והיתי להם לאלהים
9 ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם 10 זאת בריתי אשר
תשמרו ביני وبينכם وبين זרעך אחריך המול לכם כל
זכר 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית
ביני وبينכם

הנה אנכי בא אליך ואל אחיך ואל כל אשר
לך הלא אם־תיטיב שאת ואם לא־תיטיב לפתח
חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו׃ 13 ויאמר קין
אל־הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־
הבל אחיו ויהרגהו׃ 14 ויאמר יהוה אל־קין
איה הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי
אנכי׃ 15 ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים
אלי מן־האדמה׃ 16 ועתה ארור אתה מן־האדמה
אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך׃
17 כי תעבד את־האדמה לא־תוסף תת־כחה לך
נע ונד תהיה בארץ׃ 18 ויאמר קין אל־יהוה
גדול עוני מנשוא׃ 19 הן גרשת אתי היום מעל פני
האדמה ומפניך אסתר ואהיה נע ונד בארץ והיה כל
מצאי יהרגני׃ 20 ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין
שבעתים יקם ויהי יהוה לקין אות לבלתי הכות אתו
כל מצאו׃ 21 ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד
קדמת עדן׃ 22 והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר
ותלד את־חנוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר
כשם בנו חנוך׃ 23 ולעירד נולד את־מחויאל ומחויאל
הוליד את־מתושאל ומתושאל הוליד את־למך׃
24 ויקח־למך לו שתי נשים שם האחת עדה והשם
השנית צלה׃ 25 ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי
יושב אהל ומקנה׃ 26 ושם אחיו יובל הוא היה אבי
כל תופש כנור ועוגב׃ 27 וצלה גם־היא ילדה את־תובל
קין לטש כל חרשת נחשת וברזל ואחות תובל־קין
נעמה׃ 28 ולמך אמר לנשיו עדה וצלה שמען קולי

לעבד ה׳ לבד מעתה הנה אל־נא ידעתי כי־
טוב דבר־ה׳ אשר־דברת אלי ויאמר עוד אל־
תוסף לדבר אלי הדבר הזה גם־אני נשאתי
פניך לבלתי־אשחת את־העיר אשר דברת
בה׳ ויאמר אליו אל־נא אל־תמלט שמה
הלא־מצער היא ונמלטה־נא שמה אמצא־
נא־פה ויקרא שם־העיר צוער׳ 23 השמש
יצאה על־הארץ ולוט בא צוערה׳ 24 וה׳
המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש
מאת ה׳ מן־השמים׳ 25 ויהפך את־הערים
האל ואת כל־הכיכר ואת כל־יושבי הערים
וצמח האדמה׳ 26 ותבט אשת־לוט מאחריו
ותהי נציב מלח׳ 27 וישכם אברהם בבקר
אל־המקום אשר עמד שם את־פני ה׳׳
28 וישקף על־פני סדם ועמרה ועל כל־פני
ארץ הכיכר וירא והנה עלה קיטר הארץ
כקיטר הכבשן׳ 29 והי בשחת אלהים את־
ערי הכיכר׳ ויזכר אלהים׳ את־אברהם׳
וישלח את־לוט׳ מתוך׳ המהפכה׳ בהפך׳
את׳ הערים׳ אשר ישב בהן לוט׳׳ 30 ויעל
לוט׳ מצוער׳ וישב׳ בהר׳ הוא׳ ושתי בנתיו
עמו׳ כי ירא׳ לשבת׳ בצוער׳ וישב׳ במערה׳
הוא׳ ושתי בנתיו׳׳ 31 ותאמר הבכירה׳
אל־הצעירה׳ אבינו׳ זקן׳ ואיש׳ אין׳ בארץ׳
לבוא׳ אלינו׳ כדרך׳ כל־הארץ׳׳ 32 לכה׳
נשקה׳ את־אבינו׳ יין׳ ונשכבה׳ עמו׳ ונחיה׳
מאבינו׳ זרע׳׳ 33 ותשקינה׳ את־אביהן׳ יין׳
בלילה׳ הוא׳ ותבא׳ הבכירה׳ ותשכב׳ את־
אביה׳ ולא־ידע׳ בשכבה׳ ובקומה׳׳ 34 והי
ממחרת׳ ותאמר׳ הבכירה׳ אל־הצעירה׳
הן׳ שכבתי׳ אתמול׳ עם־אבי׳ נשקנו׳ יין׳
גם׳ הלילה׳ ובאי׳ שכבי׳ עמו׳ ונחיה׳
מאבינו׳ זרע׳׳ 35 וגם׳ את־הלילה׳ הזה׳
השקינו׳ יין׳ ותקם׳ הצעירה׳ ותשכב׳
עמו׳ ולא־ידע׳ בשכבה׳ ובקומה׳׳ 36 ותהרין׳
שתי׳ בנות־לוט׳ מאביהן׳׳ 37 ותלד׳
הבכירה׳ בן׳ ותקרא׳ שמו׳ מואב׳ עד־
היום׳ הזה׳ הוא׳ אבי׳ מואב׳׳ 38 והצעירה׳
גם־היא׳ ילדה׳ בן׳ ותקרא׳ שמו׳ בן־עמי׳
אבי׳ בני־עמון׳ עד׳ היום׳ הזה׳׳

19 ויבא׳ שני׳ המלאכים׳ סדמה׳ בערב׳
ולוט׳ יושב׳ בשער׳ סדם׳ וירא׳ לוט׳ ויקם׳
לקראתם׳ וישתחו׳ אפים׳ ארצה׳׳ 2 ויאמר׳
הנה־נא׳ אדני׳ סורו׳ נא׳ אל־בית׳ עבדכם׳
ולינו׳ ורחצו׳ רגליכם׳ והשכמתם׳ והלכתם׳
לדרככם׳ ויאמרו׳ לא׳ כי׳ ברחוב׳ נלין׳׳
3 ויפצר׳ בהם׳ מאד׳ ויסרו׳ אליו׳ ויבאו׳
אל־ביתו׳ ויעש׳ להם׳ משתה׳ ומצות׳ אפה׳
ויאכלו׳׳ 4 טרם׳ ישכבו׳ והאנשים׳ אנשי׳
העיר׳ סבבו׳ על־הבית׳ מנער׳ ועד־זקן׳
כל־העם׳ מקצה׳׳

הנה אנכי שולח אליכם את אליהו הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול
והנורא, והוא ישיב לב אבות אל בנים ולב בנים אל אבותיהם, פן
אבוא והכיתי את הארץ חרם. 5 ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי
לאמר, 6 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם
לפני, ויהי דבר יהוה אל יונה בן אמתי לאמר, 7 קום לך אל נינוה
העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אני דבר אליך, ויקם יונה
לברח תרשישה מלפני יהוה, וירד יפו וימצא אניה הולכת תרשישה
ויתן שכרה וירד בה לבוא עמם תרשישה מלפני יהוה. 8 ויהי דבר יהוה
אל יונה בן אמתי לאמר, 9 קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה
את הקריאה אשר אני דבר אליך. 10 ויאמינו אנשי נינוה באלהים
ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם. 11 ויגע הדבר אל מלך
נינוה ויקם מכסאו והעביר אדרתו מעליו וכסה בשק וישב על האפר.
12 ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך ושריו לאמר, האדם והבהמה
הבקר והצאן אל יטעמו מאומה, אל ירעו ומים אל ישתו. 13 וכסו
אדם ובהמה שקים ויקראו אל אלהים בחזקה ושבו איש מדרכו הרעה
ומן החמס אשר בכפיהם. 14 מי יודע ישוב ונחם אלהים
ושב מחרון אפו ולא נאבד. 15 וירא אלהים את מעשיהם כי שבו
מדרכם הרעה ונחם אלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה.
16 ויתרעם יונה אל אלהים אם לא אל אלה לך אל אלה אמר
אדמתי בהיותי עדי על אדמתי לכן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי
כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. 17 ועתה
יהוה קח נא את נפשי מני כי טוב מותי מחיי. 18 ויאמר יהוה
ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר חרה לי עד מות. 19 ויאמר יהוה
אתה חסת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו אשר בן לילה היה
ובן לילה אבד. 20 ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה

ומראיה הראשון כי הרקיע הפרד השמים 20 הראשון הכלים
הגדלים אשר שרצו המים למינהם ואת העוף כנף על פני
רקיע השמים 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל
הנפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף
למינהו וירא אלהים כי טוב 22 וברכם אלהים לאמר פרו
ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ 23 ויהי ערב ויהי
בקר יום חמישי 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה
בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן 25 ויעש אלהים את חיתו
הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו
וירא אלהים כי טוב 26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ 27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים
ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם 28 ויברך אתם אלהים ויאמר
להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ 29 ויאמר אלהים הנה נתתי
לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה 30 ולכל חית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה
את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן 31 וירא אלהים את כל אשר עשה
והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי 32 ויכלו
השמים והארץ וכל צבאם 33 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
34 ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל
מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות 35 אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים

אשר אתה אמרת, וגם אני אומר לך 36 אתה פטר רחם
לאמי אתה בכור 37 גם כי יולד לך בן אתה
תקרא לשמו יצחק 38 כי הנה אני מבשר אתה
אמר לך גם אמה עקרה לא תלד 39 ויהי בימי
אבימלך מלך פלשתים ויבא אברהם מבאר שבע
ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם אברהם בשם
יהוה אל עולם 40 ויגר אברהם בארץ פלשתים
ימים רבים 41 ויהי אחרי הדברים האלה
נסה האלהים את אברהם ויאמר אליו אברהם
42 ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך
את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך
אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד
מן ההרים אשר אמר אליך

20 ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין
קדש ובין שור ויגר בגרר 2 ויאמר אברהם
אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך
מלך גרר ויקח את שרה 3 ויבא אלהים
אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר אליו הנך
מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל
4 ואבימלך לא קרבה אליה ויאמר
אדני הגוי גם צדיק תהרג 5 הלא הוא אמר
לי אחי הוא וגם היא אמרה אחי הוא
בתם לבבי ובנקיון כפי עשיתי זאת
6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אני
ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת וגם
אנכי חשכתי אותך לבלתי חטא לי על כן
לא נתתיך לנגע אליה 7 ועתה השב אשת
האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחיה
ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה
וכל אשר לך 8 וישכם אבימלך בבקר
ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים
האלה באזניהם וייראו האנשים מאד
9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר אליו
מה עשית לנו ומה חטאתי כי הבאת עלי
ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר
לא יעשו עשית עמדי 10 ויאמר אבימלך אל אברהם
מה ראיתה כי עשית את הדבר הזה 11 ויאמר
אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים
במקום הזה והרגוני על דבר אשתי

12 ואתם אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה כי אתך אני
נאם־יהוה כי־אכלה אכלה בכל־הגוים אשר הדחתיך שם
13 ואתה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה כי אתך אני
אל־תחת מפניהם כי־אני אל־יהוה אלהיך מחתי כל־הגוים
אשר־הפיצותיך שם 14 ואתה אל־תירא עבדי יעקב
ואל־תחת מפניהם כי־אני אל־יהוה אל־תירא עבדי יעקב נאם־יהוה
כי־אתך אני מושיעך כי־אעשה כלה בכל־הגוים אשר הדחתיך שם
15 אך־אתך לא־אעשה כלה ויסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך 16 מבטן אמך מלאו אל־תירא
עבדי יעקב נאם־יהוה כי־אתך אני מושיעך הנה אכלה כל־הגוים
אשר הפיצותיך שם אך־אתה לא־אכלה כי־אם־יסרתיך למשפט
ונקה לא אנקך 17 כי־אמר אדני יהוה הנה עבדי ישכילו
יתרומם ונשא מאד 18 כאשר שמו עליך רבים
כן־משחתו מאישׁ תארו ובניו מבני אדם 19 כן יזה גוים רבים
מלכים יסגרו־פיהם כי אשר לא־סופר להם ראו
ואשר לא־שמעו התבוננו 20 מי האמין לשמועתנו
וזרוע יהוה על־מי נגלתה 21 ויעל כיונק לפניו
ושרש מארץ ציה לא־תאר־לו ולא הדר ונראהו
ולא מראה ונחמדהו 22 נבזה ונחדל אישים איש מכאבות
וידוע חלי וכמסתר פנים נבזה ולא חשבנהו
23 אכן חלינו הוא נשא ומכאבינו סבלם
ואנחנו חשבנהו נגוע מכה אלהים ומענה
24 והוא מחולל מפשענו מדכא מעונתינו
מוסר שלומנו עליו ובחבורתו נרפא־לנו
כל־כצאן תעינו איש לדרכו פנינו
25 ויהוה הפגיע בו את עון כלנו
נגש והוא נענה ולא יפתח פיו כשה לטבח יובל
 וכרחל לפני גזזיה נאלם ולא יפתח פיו
26 מעצר ומדין לקח ואת־דורו מי שיחה
כי־נגזר מארץ חיים מפשע עמי נגע למו
27 ויתן את־רשעים קברו ועם־עשיר במותיו
על־אשר לא־חמס עשה ולא מרמה בפיו

ܗܘܢ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ ܘܡܫܝܚܗ ܕܝܢ 27 ܐܦܠܐ
ܕܢܬܝܗܒܘܢ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ 28
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ 29
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ 30
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ 31
ܕܢܬܝܗܒ ܠܝ ܡܕܡܐ ܕܠܐ ܒܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ ܕܡܫܝܚܐ

21

ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ
ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ
ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ
ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ
ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ
ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ
ܗܢܐ ܗܘܝܘ ܫܠܡܝܢ ܒܠܒܟܘܢ ܘܠܐ ܢܦܠܘ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܗܘܝܘ
ܫܠܡܝܢ

אמרו אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים
ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃
12 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר
ונקבה ברא אתם׃ 13 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו
ורבו ומלאו את הארץ וכבשהו ורדו בדגת הים ובעוף השמים
ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ 14 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם
את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר
בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ 15 ולכל חית הארץ
ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל
ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים
את המאר הגדל לממשלת היום ואת המאר הקטן לממשלת הלילה
ואת הכוכבים׃ 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ
׃ 18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא
אלהים כי טוב׃ 19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ 20 ויאמר
אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני
רקיע השמים׃ 21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו
וירא אלהים כי טוב׃ 22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו
ומלאו את המים בים והעוף ירב בארץ׃ 23 ויהי ערב ויהי בקר
יום חמישי׃ 24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃

ᛗᛅᛋᛏᛖᚱᛚᚢ ᛗᛅᚱᚴᛁᛋᛁᛋᛗ ᚴᚮᛘ ᚢᛏ ᚦᚢᚱ 25 ᛠᛅᚱᛏᛁᚾᛠᛅ ,ᛠ ᛗᛁᚴᛁᚴᚢ

ᚢᛠ ᛗᚢ ᚴᚮᛘ ,ᛠᛠ ᚴᛅᚱᚴᛅᚱᛅ ᛗᚢᚾ ᛗᚢᚾ ᚢᛅᛚᚢ ᚢᚱᛚᚢᛘ ᚴᚮᛏᛅᚴ ᚱᚮᚴᚢ

ᛠᛠᛠ ᚴᛅᚱᚴᛅᚱᛅ ᛗᚮᚴᚮᚴ ᛗᛠᛠ ᛒᛅᛒᛅ ᛗᚢᛘ ᛁᚴᛅᚱ ᚢᛋᛘ ᛗᚮᚴᚮᚴ

ܡܬܝܠܝܐ

1 ܡܬܠܝ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܒܝܪܘܫܠܡ ܐܝܟ ܕܡܬܝܠ ܠܡܠܟܐ ܫܠܡܘܢ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ ܠܡܕܥܬ ܚܟܡܬܐ ܘܡܘܣܪܐ ܠܡܠܦܘܬ ܡܠܬܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܠܝܗܘܢ ܠܡܗܘܐ ܡܠܝܠܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܠܗܘܢ ܒܪܝܫ ܫܢܬܐ 2 ܠܡܩܒܠ ܡܘܣܪܐ ܘܚܟܡܬܐ ܠܡܕܥ ܠܒܪ ܢܫܐ ܘܠܒܪ ܐܢܫܬܐ ܠܡܬܠܦ ܡܠܝܠܐ ܕܡܫܠܐܠ ܠܗܘܢ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܡܬܩܪܒ ܠܒܪ ܢܫܐ ܘܠܒܪ ܒܗܝܡܬܐ ܘܠܪܡܫܐ ܘܠܙܚܪܬܐ 3 ܘܠܩܒܠ ܡܘܣܪܐ ܕܚܟܡܬܐ ܕܢܣܒ ܠܗ ܠܒܪ ܢܫܐ ܕܢܬܒܥ ܡܠܬܐ ܕܫܘܝܐ ܘܫܪܝܪܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܠܒܪ ܢܫܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܗܘܐ ܒܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ 4 ܘܡܠܝܢ ܡܫܬܠܛܢ ܠܟ ܐܝܟܐ ܕܠܡܢ ܡܢܐ ܡܫܬܠܛ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܡܫܬܠܛܘܬܗ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ 5 ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܡܬܒܪܝܢ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܒܪܝܢ ܡܢܝܢ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡܠܝܢ ܡܬܩܪܒ ܠܒܪ ܢܫܐ ܕܢܗܘܢ ܒܗ ܠܡܢ 6 ܘܡܫܬܠܛ ܡܫܬܠܛܢ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 7 ܐܝܟ ܕܠܡܢ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 8 ܡܬܩܪܒ ܡܫܬܠܛܢ ܠܟ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܬܩܪܒ ܠܡܫܬܠܛܘܬܗ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 9 ܕܐܝܟ ܡܫܬܠܛܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 10 ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 11 ܕܐܝܟ ܡܫܬܠܛܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 12 ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 13 ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 14 ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ ,ܡ ܩܕܡ ܕܢܗܘܢ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ

ܗܘܐ ܕܥܒܕܐ ܡܢܗ ܩܪܝܬܐ ܕܢܚܐ ܒܪܝܫ ܕܫܢܬܐ ܕܫܠܡ ܥܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܐܪܡܝܐ ܕܡܬܪܚܩܝܢ ܐܡܬܝܢ 15 ܘܡܛܠ
ܕܡܢܐ ܗܘܐ ܡܕܝܢܐ ܕܥܒܕ ܟܡܐ ܕܝ ܕܐܝܟ ܗܘܐ ܡܬܚܠܦܐ ܒܗ ܥܠ
ܡܕܝܢܬܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܫܘܡ ܕܡܬܚܠܦ ܒܗ 16 ܐܝܟܢܐ ܩܝܡܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܫܘܡ ܕܡܬܚܠܦ 17 ܐܦܠܐ ܕܥܒܕ ܠܡܠܟܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܡܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܫܘܡ ܕܡܬܚܠܦ ܒܗ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܫܘܡ
ܡܢ ܕܡܢ ܕܐܝܟ 18 ܕܝܢ ܕܡܬܚܠܦܝܢ ܕܡܢ ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܝܟ
ܕܡܢ ܕܝ ܕܡܢ ܕܝ ܕܡܢ ܕܝ

אמר אל־אברהם אחיו ויהי כל־ימי שרה 5 שנת מאה
ועשרים ושבע שנים שני חיי שרה׃ 6 ותמת שרה בקרית ארבע
היא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה
ולבכתה׃ 7 ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר
אל־בני חת לאמר׃ 8 גר־ותושב אנכי עמכם תנו־לי
אחזת־קבר עמכם ואקברה מתי מנגדי׃ 9 ושמעו בני־חת
את־אברהם ויענו אברהם אל־בני־חת לאמר׃ 10 ועפרון
יושב בתוך בני־חת ויען עפרון החתי את־אברהם
באזני בני־חת לכל באי שער־עיר׃ 11 לא אדני שמעני
השדה נתתי לך והמערה אשר־בו לך נתתיה לעיני בני־עמי
נתתי לך קבר מתך׃ 12 וישתחו אברהם לפני עם־הארץ׃
13 וידבר אל־עפרון באזני עם־הארץ לאמר אך אם־אתה
לו שמע־נא נתתי כסף השדה קח מאתי ואקברה
מתי שם׃ 14 וענה עפרון את־אברהם לאמר לו׃
15 אדני שמע־אתי ארץ־שקל כסף ביני ובינך
מה־הוא ואת־מתך קבר׃ 16 וישמע אברהם אל־עפרון
וישקל אברהם לעפרון את־הכסף אשר דבר באזני בני־חת
ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר׃ 17 ויקם שדה עפרון
אשר במכפלה אשר־לפני ממרא השדה והמערה אשר־בו
והעץ אשר בכל־השדה אשר בכל־גבלתו סביב׃ 18 לאברהם
למקנה לעיני בני־חת בכל באי שער־עיר׃ 19 ואחרי כן
קבר אברהם את־שרה אשתו אל־מערת שדה המכפלה
על־פני ממרא הוא חברון בארץ כנען׃ 20 ויקם השדה
והמערה אשר־בו לאברהם לאחזת־קבר מאת בני־חת׃
21 ואברהם זקן בא בימים ויברך יהוה את־אברהם
בכל׃ 22 ויאמר אברהם אל־עבדו זקן ביתו המשל
בכל־אשר־לו שם־נא ידך תחת ירכי׃

ܡܬܝܢ ܕܐܒܝܢܘܢ ܒܪܐ ܕܡܠܟܐ ܥܠܝܐ ܕܐܒܝܢܘܢܐ ܕܐܒܝܢܘܢܐ
ܕܡܠܟܐ ܡܢ ܕܥܡܐ ܒܥܝܢ ܕܡܠܟܐ 23 ܐܒܝܢ ܩܪܝܢ ܐܒܝܢ ܥܠܝܐ
ܒܪܝܐ, ܡܬܝܐܒܝܠܝܢ ܕܡܠܟܐ ܡܬܝ ܟܝ ܡܫܬܝ ܒܝܬܗ ܕܐܒܝܢܘܢ
ܕܥܒܕ ܡܬܝܢ ܥܡ ܕܡܠܟ 24 ܐܒܝܠܝܢ ܐܒܝܢܘܢ ܕܩܪܝ
ܠܘܩܒ ܡܢ ܪܘܫܝܢ ܒܝܬ ܕܩܪܝܬܐ ܕܐܝ ܠܟ ܠܘܩܒ ܡܠܟ
25 ܒܪܐ ܟܝܠܐ ܕܐܝ, ܐܝܟ ܕܝܢ ܒܝܬ ܡܠܟ, ܕܟܠ ܕܝ ܒܝܬ ܡܠܟ
ܒܝܬܗ, ܐܝ ܡܬܩܝܡܝܢ ܕܝܢ ܠܟ 26 ܐܡܪ ܕܐܝ ܥܡ ܡܠܟ,
ܥܡܕ ܕܐܝ ܠܟ 27 ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܐܢܐ, ܕܐܝ ܐܢܐ ܡܫܝܚܐ,
ܕܐܝ ܕܝܢ ܕܝܢܐ ܕܡܫܝܚ ܒܝܬ ܡܢ ܕܐܝ ܠܘܩܒ ܡܠܟ, ܕܡܠܟ ܒܝܬ
ܕܐܒܝܢܘܢ, ܡܬܝܐܒܝܠ ܕܝܢ ܕܝܢܐ ܕ ܒܝܬ 28 (Hadēs g86)
ܕܡܠܟ ܡܢ ܐܒܝܢܘܢ ܩܕܡ ܡܫܝ ܕܐܡܪ 29 ܗܘܐ ܕܝ ܡܢ
ܒܝܬ ܐܒܝܢܘܢ ܕܐܝ ܒܝܬ ܡܠܟ ܕܐܝ ܕܐܡܪܬ ܐܢ ܠܟ ܐܒܝܠ
ܐܝ ܕܥܡ ܕܡܢ 30 ܕܡܠܟ ܕܡܢ ܐܒܝܠ, ܡܐܝܢ ܡܐܢܐ
ܕܡܫܝܚ ܕܐܝܟ ܡܢ ܕܡܠܟ ܡܢ ܕܡܢ ܕܐܒܝܢܘܢ ܕܥܡ ܒܝܬ
ܕܡܫܝܚ ܡܐܝܬܝ ܠܟ ܠܠܝܐ ܕܝ ܒܝܬ 31 ܕܡܫܝܚ ܠܟ ܒܐܝܢ
(Hadēs g86) ܕܡܢ ܕܝ ܡܐܝ ܕܐܝܟ ܠܘܩܒ ܒܐܝܬܝܢ ܕܐ
32 ܕܡܢ ܥܡ ܕܡܠܟ ܒܥܝ ܥܒܕ ܕܡܢ, ܡܪܝܡܐ ܠܟ ܕܡܢ
ܠܟ ܕܐܝܢܐ ܕܝܢ ܟܝ ܬܫܒܘ ܒܝܬܝܢ ܕܡܠܟ ܡܫܝܚܐ
ܐܒܝܠ ܕܝܢ ܕܝ ܕܡܢ ܕܝܢ ܕܐܒܝܢܘܢ ܥܒܕ ܕܐܝܢܐ ܕܡܢ
ܕܡܢ ܠܟ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝ ܕܝܢ ܕܝ ܕܡ 34 ܐܒܝܠ ܩܪܝܢ
ܒܝܬܗ ܕܐܝܢ 35 ܕܡܪܝ ܟܝ ܗܘ ܬܗ, ܐܝܟ ܕܐܝ ܐܝܢ ܐܝܢ
ܒܝܬ ܡܢ ܥܕ ܠܘܩܒ ܒܝܢܝܢ 36 ܗܘܐ ܐܝ ܕܐܝܢ ܩܪܝܢܝ
ܐܒܝܠ ܥܒܕ ܕܡܢ ܕܡܠܟ ܡܢܝ ܕܡܫܝܚ ܕܐܝܢ ܠܝܫܝܢ
ܐܝܢܐ ܐܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܠܟ 37 ܐܒܝܠ ܕܝ ܥܒܕ ܒܝ ܡܢ ܠܟ
ܐܡܪ ܐܝܢ 38 ܡܫܝ ܠܘܩܒ ܕܐ ܕܡܫܝܚ ܕܐܝܟ ܐܒܝܠ ܐܡܪ
ܥܒܕ ܕܐܝ ܡܢ ܐܝ ܕܐ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ
ܐܡܪ 39 ܕܐܝܢ ܕܐܝ ܕܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ
ܡܢ ܡܫܝ ܡܢ ܐܡܪ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ ܐܝ

הנביאים הגדולים והנוראים הולכים 40 לבוא מצור מלך אשור
ויגלה את כל עם יהודה עד לבוא אל ארם הכה לבוא אל ארם ויגלמם
מלה מנהרתה לבוא נעורה 41 הנחמדים ורום הנביא
הלילה הנה הכנו אמה ובאמתנה ובחבה ובגדמה מחלה
הבאתנה הגלות הגלות ובגלות אמה נגשתה 42 בעד נבלה
ולבוא אל ארם ויגלה 43 הקלאתנה ה בבכה הלילה כי אמה
הלילה מנה הגמה 44 אלה בגלות ולבוא הגלה הגדולה אמה
הגדה אמה הגמה ה לבוא אל ארם מנה 45 הגמה הכה ה לבוא אל ארם מנה
אמה הבלבה מן אמה הגדה הגמה לבוא אל ארם מנה
אמה הגדה אלה 46 הגמה הגדה ה הגדה הנה הנה הנה הנה
הבלה הנחמדים אמה ב כי הנבחרה בעד הגדה הגדה הגדה
אמה הגדה 47 לבוא הנה הנחמדים הבלה הנה מנה אמה
הבאה לבוא הכה הגה הגדה הגדה הגדה הגדה הגדה הגדה
הנבחרה אל אמה

3 הגמה הנה אלה הנה הבאה לבוא הגדה הגדה הגדה הגדה
הגדה הגדה הגמה 2 הגה הנה מנה הגדה הגדה הגדה הגדה
הגדה הגדה הגדה הגדה הגדה הגד

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ 10 ܘܗܠܝܢܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܟܘܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܚܝܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܠܛ ܒܗܘܢ ܐܠܐ ܒܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ
ܡܫܝܚ ܕܐܠܗܐ 11 ܘܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܡܬܬܝܗܒ ܠܫܠܡܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܡܬܚܙܐ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܩܕܫܐ ܠܐ ܢܫܬܠܡ ܠܟܘܢ ܐܦܠܐ
ܠܐ ܡܫܬܚܠܦ ܡܢ ܫܡܐ 12 ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܬܩܠ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܒܝܕܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܐܦ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܦܠ
ܐܢܐ ܠܟ ܐܒܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܒܪܝܬ ܠܟ ܐܦ ܐܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܬܚܙܐ ܐܦ ܡܢܐ 13 ܕܐܦ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܦ ܐܢܬ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ
ܐܦ ܐܢܬ ܡܬܠ ܐܒܐ ܒܫܡܝܐ ܕܐܦ ܒܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܒܫܡܝܐ
ܕܩܠܝܠܘܬ ,ܡܢܐ ܕܢܬ ܡܢ ܒܐܝܟܢܐ ܐܝܟܢܐ ܐܠܗܝܐ ܐܠܗܐ
ܕܩܢܝܢܐ ܕܩܢܝܢܐ ܢܬ ܐܠܗܐ 14 ,ܡܢܝܢܐ ܕܐܦ ܢܢ ܐܦ ܕܢ
ܐܠܗ ܬܡܗܝܢ ܕܠܐܠܦ ܕܝܢܐ ܠܗ ܐܠܗܝܢ ܐܠܗܐ ܐܝܟܢ
ܕܢܬ ܟܝ ܕܐܦܠ ܢܬܠ ܐܠܠܦ ܕܢܢ ܐܢܐ ܕܢܝ ܐܦܠ 15
ܢܝܢ ܕܐܦ ܡܬܝܢ ܕܐܠܗܘܬܐ 16 ,ܡܢܝܢܐ ܠܗ ܢܢ ܐܦ ܕܐܠܗ
ܡܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ,ܐܦܐ ܐܝܟ ܐܦ ܐܠܗܐ ܕܢܝܢ ܐܠܗܐ
ܢܢ ܕܐܦ ܟܝ 17 ܐܠܗ ܕܢܬ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܐܦ ܡܢ ܟܠܡܐ
ܐܠܗܝ ܐܝܟ ܐܦ ܐܠܗ ܐܠܗ ܕܢܬ ܕܐܠܗ ܕܐ ܕܐ
ܕܐܠܗ ܡܬܝ ܐܠܗ ܕܐ ܡܢ ܕܐ ܕܢ ܐܠܗ 18
ܕܐ ܡܬ ܐܠܗ ܕܢܬ ܕܐ ܕܢ ܐܠܗ ܕܢ ܐܠ ܕ
ܐܠܗ ܕܢ ܐܠ ܕ ܐ ܕ ܐ ܕ ܐ

ܒܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܘܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܘܫܠܛܢܘܬܟ ܒܟܠ ܕܪܐ ܘܕܪܐ ܠܕܪܐ ܕܪܐ
26 ܠܟܠ ܫܪܝܪܐ ܕܐܢܫ ܠܡܠܐ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܒܝܕ ܕܝ ܡܢܬ ܠܟܠ
ܕܐܝܟ ܕܝ ܡܢܬ ܠܡܠܐ ܐܪܥܐ ܟܠܗ ܒܝܕ ܕܝ ܡܢܬ ܠܟܠ
ܒܪ ܐܢܫܐ ܘܐܢܫܝܬܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܬܐ ܕܝ ܡܫܝܚܐ

4 ܘܗܘܐ ܡܠܬܐ ܕܟܠܗ ܥܡܐ ܠܡܚܙܐ ܠܗ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܡ ܡܫܬܡܥܝܢ ܒܪ 2 ܠܡܚܙܐ ܠܢܚܝܐ ܠܥܡܐ
ܠܗܘܢ ܫܘܬ ܢܚܝ ܠܗܘܢܝ ܠܒ ܡܫܬܢܝ ܡܠܝܢܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܠܟܐ
ܠܢܝܢ ܠܡܚܙܐ ܠܥܡ ܐܝܟܢܐ ܠܢܝܢ ܠܥܡܐ ܠܡܚܙܐ 3
ܠܗܘܢ ܥܡܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ 4 ܠܡܢܝ ܡܢ ܠܗܘܢ ܡܢܝ ܠܡܠܟ
ܠܡܠܟ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܥܡ ܠܡܚܙܐ ܠܥܡ ܠܡܚܙܐ
ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ 5 ܡܢܝ
ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ 6
ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚܙܐ
ܠܥܡ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚ 7 ܠܡܚ ܡܢܝ ܠܡܚܙܐ ܠܡ ܠܥܡ ܠܡܚܙܐ
ܠܡ ܠܡܚܙܐ ܠܥ ܠܡ ܠܡܚܙܐ ܠܥܡ ܠܥܡ ܠܡܚܙܐ ܠܡܚ ܠܡ
ܠܡܚܙܐ ܠܡܚ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 8 ܠܡ ܠܡܚܙܐ
ܠܡܚ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܥ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 9
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 10
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 11
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 12
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 13
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ 14
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ
ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ ܠܡ

אשר לא־יעבר ומדור דור׃ 15 המלכים הראשון ויהי בעת
הזקנה לדוד ויכסהו בבגדים ולא יחם׃ 16 ויאמרו לו עבדיו יבקשו
לאדני המלך נערה בתולה ותעמד לפני המלך וסכנתהו
ושכבה בחיקך ויחם לאדני המלך׃ 17 ותבקש נערה יפה בכל גבול
ישראל ותמצא את אבישג השונמית ותבא אל המלך׃
18 והנערה יפה עצומה מאד מאד והיתה אבישג
לדוד ותשרתהו ולא ידעה אותה׃ 19 ובן עדניה
בן חגית אמר אני אמלוך ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים איש רצים לפניו׃ 20 ואביו לא עצבו
מימים לאמר מדוע עשית ככה וגם הוא־טוב מאד
ואני ילדתי אותו אחרי אבשלום׃ 21 וגם־יואב בן־צרויה
ואביתר הכהן היו עם אדניה ואלה אשר לא היו
עם אדניה׃ 22 והנה עוד דברה עם־המלך
ונתן הנביא בא׃ 23 ויגידו למלך לאמר הנה נתן הנביא
ויבא לפני המלך׃ 24 ויאמר נתן אדני המלך
אמרת אדני אתה יאמר אדוני אחרי׃ 25 כי־הוא ירד היום
ויזבח שור ומריא וצאן הרבה וקרא לכל בני המלך
לשרי הצבא ולצדוק הכהן ולבניה בן־יהוידע׃ 26 ולי אני עבדך
ולצדוק הכהן ולבניה בן־יהוידע ולשלמה עבדך לא קרא׃
27 הדבר הזה נעשה מאת אדני המלך ולא הודעתה
לעבדך מי ישב על־כסא אדני המלך אחרי׃ 28 ויען דוד המלך
ויאמר קראו לי לבת־שבע ותבא לפני המלך ותעמד לפני המלך׃
29 וישבע המלך ויאמר חי־יהוה אשר פדה את־נפשי מכל
הצרות׃ 30 כי אשר נשבעתי לך ביהוה אלהי־ישראל לאמר
כי־שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על־כסאי תחתי
וכן אעשה היום הזה׃ 31 ותקד בת־שבע אפים ארצה
והשתחו למלך ותאמר יחי אדני המלך דוד לעלם׃

אמר יהוה אל־יהושע אל־תירא ואל־תחת קח אתך את־כל־
העם המלחמה עלה העי ראה נתתי בידך את־מלך־עי ואת־
עמו ואת־עיר ואת־ארצו׃ 2 ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית
לירחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזזו לכם שים־לך מארב
לעיר מאחרי׃ 3 ויקם יהושע וכל־העם המלחמה לעלות העי
ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃
4 וצו אתם לאמר ראו תארבו לעיר מאחרי העיר אל־תרחקו
מן־העיר והייתם כולכם נכונים׃ 5 ואני ואכל־העם אשר־אתי
נקרב אל־העיר והיה כצאתם לקראתנו כבראשונה ונסנו
לפניהם׃ 6 ויצאו אחרינו עד־הנתקם מן־העיר ואמרו
נסים לפנינו כבראשונה׃ 7 ואתם תקומו מן־המארב
ורשתם את־העיר כי־נתן אתה בידכם׃ 8 והיה כתת־אתכם
את־העיר תצתו אתה בלהב כדבר יהוה תעשו ראו צויתי
אתכם׃ 9 וישלח יהושע ויהלכו אל־המארב וישבו בין־בית־אל
ובין העי מים העיר ויהושע לן בתוך־העם׃ 10 ויקם יהושע
בבקר ויפקד את־העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם
אל־העי׃ 11 וכל־העם המלחמה אשר־אתו עלו ויגשו ויבאו
נגד־פני העיר ויחנו מצפון לעי והגיא׃ 12 ויקח כחמשת
אלפים איש ויארב אתם בין־בית־אל ובין העי מים העיר׃
13 ויתיצבו העם כל־המחנה אשר מצפון לעי ואורבו מים
העיר ויהושע הלך בתוך־העמק׃ 14 ויהי כראות מלך־עי
ומהר השכים ויצא אנשי־העיר לקראת־ישראל למלחמה
הוא וכל־עמו למועד לפני הערבה והוא לא־ידע כי־ארב
אורב אליו מאחרי העיר׃ 15 ויהושע וכל־ישראל הכו־בו
לפניהם ויפלו דרך המדבר׃ 16 וכל־העם אשר־בעיר נזעק
לרדפם וירדפו את־יהושע ונמשכו מן־העיר׃ 17 ולא־נותר
איש בעי ובית־אל אשר לא־יצאו אחרי ישראל ויעזבו את־
העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל׃ 18 ויאמר יהוה אל־יהושע
נטה אשר בידך את־הכידון אל־עי כי־בידך אתננה ויט
יהושע אשר בידו את־הכידון אל־העי׃ 19 והארב קם
מהרה מן־מקומו וירוצו כנטתו ידו ויבאו העיר ויתפשוה
ויבהלו וישרפו את־העיר באש׃ 20 ויפן אנשי־העי אחריהם
והנה עלה עשן העיר השמים ולא־היה־בהם ידים לנוס הנה
והעם הנסים המדבר אל־הרודפים׃ 21 ויהושע וכל־ישראל
כי־ראו כי־לכד הארב את־העיר וכי עלה עשן העיר ויפנו
אנשי־העי׃ 22 והם יצאים מן־העיר לקראתם ויהיו בתוך
ישראל אלה מזה ואלה מזה ויכום עד־בלתי־השאיר להם
פליט ומשרידים׃ 23 ואת־מלך־עי תפשו חי והביאו אל־
יהושע׃ 24 ויהי כאשר כלו ישראל את־כל־יושבי העי
בשדה המדבר אשר־רדפום בו ויפלו־גם־הם־כולם לפי־חרב
עד־תמם והנה־כל־ישראל שבו אל־העי ויכוהו לפי־חרב׃
25 ויהי כל־הנפלים ביום ההוא מאיש ועד־אשה שנים־עשר
אלף אנשי־העי׃ 26 ויהושע לא־שב ידו אשר־נטה בכידון
עד־החרימו את־כל־יושבי העי׃ 27 רק־הבהמה בזזו לם
ישראל כדבר יהוה אשר־צוה את־יהושע׃ 28 ויצת יהושע
את־העי וישמהו תל עולם שמה עד־היום הזה׃ 29 ואת־מלך
העי תלה על־העץ עד־עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע
וירדו נבלתו מן־העץ ויטלו אתו אל־פתח שער־העיר
ויקימו עליו גל־אבנים גדול עד־היום הזה׃ 30 אז יבנה
יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל׃ 31 כאשר
צוה משה עבד־יהוה את־בני ישראל כאשר כתוב בספר
תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא־הניף עליהם
ברזל ויעלו עליו עלות ליהוה ויזבחו שלמים׃ 32 וכתב
שם את־משנה תורת משה אשר כתב לפני בני ישראל׃
33 וכל־ישראל וזקניו ושטריו ושופטיו עמדים מזה ומזה
לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית־יהוה כגר
כאזרח חציו אל־מול הר־גרזים וחציו אל־מול הר־עיבל
כאשר צוה משה עבד־יהוה לברך את־העם בראשונה׃
34 ואחרי־כן קרא את־כל־דברי התורה הברכה והקללה
ככל־הכתוב בספר התורה׃ 35 לא־היה דבר מכל אשר־צוה
משה אשר לא־קרא יהושע נגד כל־קהל ישראל והנשים
והטף והגר הולך בקרבם׃

5

ויהי כשמע כל־מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול אל־מול הלבנון
החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי׃ 2 ויתוועדו
יחדו לנלחם עם־יהושע ועם־ישראל׃ 3 ושכני גבעון
שמעו את־אשר־עשה יהושע ליריחו ולעי׃ 4 ויעשו גם־הם
לבם ויצאו כמו־ערמה ויבאו כמו־מלאכים ויבקעו שקים
בלים ויין אדמים ונבקעים ומתלאמים׃ 5 ונעלים בלות
ומתלאמות על־רגליהם ושמלות בלות עליהם וכל־לחם
צידם היה יבש היה נפתים׃ 6 ויבאו אל־יהושע אל־המחנה
הגלגלה ויאמרו אליו ואל־איש ישראל מארץ רחוקה באנו
ועתה כרתו־לנו ברית׃ 7 ויאמר איש־ישראל אל־החוי
אולי בקרבי אתה ישב ואיך אכרת־לך ברית׃ 8 ויאמרו
אל־יהושע עבדיך אנחנו ויאמר יהושע אליהם מי אתם
ומאין תבאו׃ 9 ויאמרו מארץ רחוקה מאד באו עבדיך
לשם יהוה אלהיך כי־שמענו שמעו ואת כל־אשר עשה
במצרים׃ 10 וגם את־כל־אשר עשה לשני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן
אשר בעשתרות׃ 11 ויאמרו אלינו זקנינו וכל־יושבי
ארצנו לאמר קחו בידכם צידה לדרך ולכו לקראתם
ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו וגם־עתה כרתו־נא לנו
ברית׃ 12 זה־לחמנו חם הצנו־בו בבתינו ביום־צאתנו
לבוא אליכם ועתה הנה יבש והיה נפתים׃ 13 אלה נאדות
היין אשר מלאנו חדשים והנם נבקעים ואלה בגדינו
ונעלינו בלו מרב־דרך׃ 14 ויקחו האנשים מצידם ואת־
פי־יהוה לא שאלו׃ 15 ויעש־להם יהושע שלום וכרת־להם
ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה׃ 16 ויהי מקץ
שלשת הימים אחרי כרתם־להם ברית שמעו כי־קרובים
הם בקרבו וישבו׃ 17 ויסעו בני־ישראל ויבאו עריהם
ביום השלישי ועריהם גבעון וכפירה ובארות וקרית
יערים׃ 18 ולא־הכום בני־ישראל כי־נשבעו להם נשיאי
העדה בה׳ אלהי ישראל ויתלונן כל־העדה על־הנשיאים׃
19 ויאמרו כל־הנשיאים אל־כל־העדה אנחנו נשבענו
להם בה׳ אלהי ישראל ועתה לא־נוכל לנגע בהם׃
20 זאת נעשה להם ונחיה ולא־יהיה בהם קצף על־השבועה
אשר־נשבענו להם׃ 21 ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו
ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל־העדה כאשר דברו
הנשיאים׃ 22 ויקרא אתם יהושע וידבר אליהם לאמר
למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מאתכם ואתם
יושבים בקרבנו׃ 23 ועתה ארורים אתם ולא־יכרתו
מכם עבדים וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי׃
24 ויענו את־יהושע ויאמרו כי־הגד הגד לעבדיך את־
אשר־צוה יהוה אלהיך את־משה עבדו לתת לכם את־כל־
הארץ והשמיד את־כל־יושבי הארץ מפניכם ונירא מאד
לנפשתינו מפניכם׃ 25 ועתה הננו בידך כטוב וכישר
בעיניך לעשות לנו עשה׃ 26 וכן עשה להם ויצל אתם
מיד בני־ישראל ולא הרגום׃ 27 ויתן אתם יהושע ביום
ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד
היום הזה במקום אשר יבחר׃

10 ܘܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܫܬܠܛܝܢ ܥܠܝܢܢ ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܠܢ ܡܠܟܐ ܕܢܬܪܕܘܢ
ܥܠܝܢܢ ܘܠܝܬ ܠܗ ܡܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ
ܘܠܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܗܘܝܘ ܠܗ ܡܠܟܐ 11 ܕܟܠܗ
ܥܠܝܢ ܘܠܝܬ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܡܬܪܕܝܢ ܘ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ 12 ܐܬܬܝܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 13 ܐܬܬܝܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 14 ܕܟܠ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 15 ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 16 ܕܐܠ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 17 ܕܐܠ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 18 ܕܐܠ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 19 ܕܐܠ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 20 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 21 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 22 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 23 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 24 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 25 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ ,ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ 26 ܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܬܪܕܝܢ ܥܠܝܢ

ܗܘܢ ܕܥܒܕܘ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܗ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܗܝܢܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܟܠܗ
ܫܪܝܪܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܗ ܫܪܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܕܢܬܚܙܐ ܠܟܠܗ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܕܫܪܝܪܐ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ
ܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܒܡܫܝܚ

ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܐܡܪܬܝ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܡܬܩܝܡܝܢ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܡܥܠܝܢ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ 41 ܘܐܦܠܐ ܕܐܢܐ ܡܚܝܐ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܠܡܬܩܝܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܦܠܐ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܩܒܠܝܢ ܠܗ ܒܟܠ ܠܒܟܘܢ ܘܒܟܠ ܢܦܫܟܘܢ ܘܒܟܠ
ܚܝܠܟܘܢ ܠܡܪܚܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܪܫܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ
ܡܢܗ ܥܠ ܪܫܐ 42 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܢܦܠ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܟܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܡܬܚܒܫܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ

6 ܗܐܢܘܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܪܝܡ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 2 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ 3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 4 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ 5 ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ
ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 6 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 7 ܕܐܢܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 8 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 9 ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ
ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 10 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 11 ܡܢ
ܗܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 12 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ
ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ 13 ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܠܟ ܕܐܠܗܐ

אשר לא עלה לחללה אלה לבמה בחמה בחל אחיו
אשר בו שם בחמה ויאמר, שמחה יבל שם 14 אשר שם
אחרת לבן אלעזר ויאמר חנה בשלח שם אחיהל, מעונים מם
15 מעון אלעזרבה מם בחמה ויאמר לבן לבמה מם בחמה
אשר מלכים ויאמר אבן אחר מבם אבן

7

מעולם יבה בחנה ויאמר מם לבן ויאמר בחנה בה מלחמה 2 מם יבן
אלעזרבה ויאמר אחיה בחמה לבמה מעון אחיו יבן
לא בה בינם אבל אדם, מבאלה בה אמרבה לבחל, ישלח
בחמה אחיה לא בבבה מל אדם יבאמה 3 בעון יבחנ אלהים
לבל בחנה לא אבבה מל אדם יבאמה בה אלה אלעמלק בה אבל
אבן בינמם 4 אבעמה ויאמר אחיה אלהים אלעמלק בה אבל
בה לבאל בבמה בחנ בעון אלהים ויבלה אחיה לא אמרבה
לבאל בינבה מבה ויאמר מבל אמלה מעם, מבחה אבל
אחיה בה אלהים ויאמר אחיה אמלה אמלה בעם בחנה 5 אבחנה
אחיה בה אלהים לא אב מם אלהבאה מל בחנ אחה לא בינבה בה
בה מבינה מל מאלהים אמר מל מעלבה אבחם, בבאלבה
יבאל בה אמלה מבחנ אבחם לבחל 6 אבה מל אבחם אבל
אבן בה אמלה מבחנ אבחם לבחל מם בבאל אחיו בבמה מל
מאבבה, מעבבבבה אלהבבבל אחיה אבחנה אבאלה אבבה בבמה
אלהבבה בעבבה אחיה 7 בעם אבאבבה מל בעבבה
אבבבה בעבבה אחיה בבבה מלם יבאל בבמה אמלה יבאל אחיה, מבעבבה
בעבבה בעבבה מלם יבאל בבמה אמלה יבאל אחיה, מבעבבה
אלהבבה בבמה אלהבבבה אחיה בבבה מל בבמה 8 אחיה אבאלה לא
בבבבה אלהבבה בבמה אלהבבבה אחיה בבבה מבבבה בבבבה מבבבה
בבבבה אלהבבה בבבבה אלהבבבה אחיה בבבבה מבבבה בבבבה מבבבה
בבבבה אלהבבבה בבבבה אלהבבבה אחיה בבבבה מבבבה בבבבה מבבבה
מבבבה 10 אבבבה מבבבה אבבבבה בבבבה בבבבה, מבבבבה בבבבבה
אבבבבה אבבבבה מל בבמה, מבבבבה אבבבבה בבבבה בבבבה אבבבבה
מבבבבה אבבבבה מל בבמה, מבבבבה אבבבבה בבבבה בבבבה אבבבבה
בבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה
בבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה בבבבבה

אמרו אליו מה זה 14 אמרו אליו מנחש אתה
אמרו אליו מה זה מנחש אתה מלכי ארם נלחמו
עמנו אם לא אגיד לך מי מלכי ישראל 15 ויאמר אליהם
אין איש מלכי ישראל כי אם אלישע הנביא אשר
בישראל יגיד לך את הדברים אשר תדבר בחדרך 16 ויהי
ביום השלישי ויעל בן הדד מלך ארם
ויחן על שמרון 17 ויהי כראות אלישע איש האלהים
לאמר הכה נא את הגוי הזה בסנוור ויכם
בסנוורים כדבר אלישע 18 ויהי כבואם אל שמרון
ויאמר אלישע אל יהוה פקח נא את עיני אנשים
אלה ויפקח יהוה את עיניהם ויראו והנם בתוך שמרון
19 ויאמר אליהם לא זה הדרך ולא זה העיר
לכו אחרי ואוליכם אל האיש אשר אתם מבקשים
ויולך אותם שמרונה 20 כאשר באו שמרונה ויאמר אלישע
יהוה פקח את עיני אנשים אלה ויפקחו את עיניהם
ויראו והנם בתוך שמרון 21 ויאמר מלך ישראל אל אלישע
הלו אבי אעשה 22 ויאמר לא תעשה הלא אשר
שבית בחרבך ובקשתך אתה תכה אותם
לחם ומים לפניהם ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם
23 ויצא עוד לא באו אלי גדודי ארם בארץ ישראל
ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו
ויעל ויצר על שמרון 24 ויהי אחרי כן ויגר מלך ישראל
ויראה והנה עור שק על בשרו מתחת
לבגדיו 25 ויאמר אליו אם יושע יהוה לא אוכל
הושיעך מגרן ומיקב 26 ויאמר אליו מלך ישראל מה
לך ותאמר אל אדני המלך הושע נא אמר
אליה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי
תני את בנך ונאכלהו היום ואת בני נאכל
מחר 27 ויהי כראות המלך את דברי האשה
ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה ויראו העם
והנה שק בבשר תחתיו 28 ויאמר המלך מה לך
ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך
ונאכלהו 29 ואבשל את בני ונאכלהו
ואמר אליה ביום השלישי תני את בנך
ונאכלהו 30 ויהי כשמע המלך את דברי
האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה
ויראו העם והנה שק בבשר אל עורו מתחת
לבגדיו 31 ויאמר יעשה לי אלהים כה
וכה אם יעמד אלישע בן שפט עליו
הראש היום 32 אלישע יושב בביתו
ואת הזקנים יושבים אתו

אמרו אל אחיו אם לא אחינו הוא ורע דמו כי נגע הוא בבשרנו
ושמעו אחיו: 33 ויאמר אליהם ראובן הלא אמרתי אליכם לאמר
אל תחטאו בילד ואתם לא שמעתם גם דמו הנה נדרש: 34 ויקם
ראובן אל אביו ויאמר אליו אל נא אבי כי אם אנכי הלכתי
לרעות את צאן אבי בדתן ואנכי הנה לקחתי אתו מיד אבי:
35 ויקם יעקב ויקרע את בגדיו ויתן שק על מתניו ויתאבל
על בנו ימים רבים: 36 ויבאו המדנים אתו מצרים אל פוטיפר
סריס פרעה שר הטבחים: 37 ויהי בעת ההיא וירד יהודה
מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה: 38 ויראה שם יהודה
בת איש כנעני ושמו שוע ויקחהו ויבא אליה: 39 והאשה
הרתה ותלד בן ויקרא שמו ער: 40 ותהר עוד ותלד בן
ותקרא שמו אונן: 41 ותסף עוד ותלד בן ותקרא שמו שלה
והיה בעת לדתה אתו: 42 ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיך והיבם אתה מזרע אחיך: 43 וידע אונן כי לא לו יהיה
הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן
זרע לאחיו: 44 וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו:
45 ותאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד
יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר
ותשב בית אביה: 46 ויהי בימים הרבים וימת בת שוע
אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל אל גזזי צאנו הוא וחירה
רעהו העדלמי: 47 ויגד ליהודה לאמר הנה חמיך עלה גזזת

ܡܬܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗܘܢ ܐܦܠܐ ܕܩܡܐ ܡܝܬܐ ܠܡܩܡܗ ܘܠܐ ܢܦܩܘܢ
ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܐܦܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܒܢܝܢ ܘܒܢܬܐ ܕܢܦܩܘܢ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ
ܘܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ ܠܡܫܐܠܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܘܠܐܡܗ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܘܐܦ ܠܐ ܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ

8 ܗܘܐ ܕܡܬܝܠܝܢ ܗܘܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܠܡܚܙܝܘܗܝ
ܠܡܢܝ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܡܫܐܠܬܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܘܠܐܡܗ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥܘܢ ܠܗ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܬܝܗܒ

אמרו אחיכם אל אביכם אמרו לו אמר לכה נא אמלא
בחכמתם ויגידו אמרו לאמר 4 ויאמר אליהם לבנו מדוע אתם
מבקשים לי שבר הן שבר בפי אמלא 5 ואמרו אליו אחיו כה אמר
האיש האדון לנו לא תראו פני בלתי אם אחיכם אתו
אתם מחרתם בדבר 6 ויאמר אליהם ישראל אביהם אם כן
לא אתם מעצבתם לי בהגיד לאדם עוד יש לכם אח
אל אביהם לאמר 7 ויהי כאשר פתחו את שקיהם והנה צרור כספו
איש בשקו ויראו את צרורות כספם הם ואביהם 8 ויאמר יהודה אל
ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה
ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו 9 אנכי ערב אבנו מידי
תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך
כל הימים 10 כי לולי התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים
אמר אביהם אליהם אם כן זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם
והורידו מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים
11 ואביהם ישראל אמר אליהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת
הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים
ושקדים 12 כסף משנים קחו בידכם והכסף המושב בפי אמתחתיכם
השיבו בידכם אולי מטעה הוא 13 וגם אחיכם קחו והקם שובו
אל האיש 14 ואל שדי יתן אתכם רחמים לפני האיש ושלח
לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי
אבלתי אבלתי 15 והאנשים לקחו את המנחה הזאת ומשנים
לקחו בידם ואת בנימין לקחו וקם וירדו מצרים ויעמדו
לפני יוסף 16 וירא יוסף אתם ואת בנימין ויאמר לאשר על
ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו
האנשים בצהרים 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האנשים
הבית 18 והאנשים יראו כי הובאו הביתה ויאמרו
יוסף אל אמתחתינו הבאים בתחלה אנחנו מוטים ולהתנפל
עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו 19 ויגשו אל האיש
אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית 20 ויאמרו בי אדני
ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל ויהי כבאנו אל המלון

אמרו אל 21 ויאמרו אליו מה אמר לך אדון ויאמר אליהם
לא אמר אלי אדון דבר אל אדוניו לבדו אמר אלי אדון
דבר אל אדוניו לבדו 22 ויאמר אדון אל עבדו הנה
נא אדני אתה יודע את אשר אמר אדון אל עבדו
לבדו 23 ויאמר אדון אל עבדו לך ובאת אל אדוני
לאמר כה אמר אדון אל אדוני הלא אתה אדון
ואתה 24 הנה אדני אנכי שלח אל אדוני ויבא
אדון אל אדוני לאמר כה אמר אדון אל אדוני
אל תירא כי אם אל אדון אל אדוני 25 ויבא אדון
אל אדוני ויאמר אדון אל אדוני לאמר אל תירא
אל אדון אל אדוני לאמר אל אדון אל אדוני
אל אדון אל אדוני לאמר אל אדון אל אדוני
אל אדון אל אדוני לאמר אל אדון אל אדוני

ایسا کہ ہم نے اپنے کو خدا کے سامنے پیش کیا ہے اور ہمارے دل
ضمیر کے الزام سے پاک ہو گئے ہیں۔ 38 ہمارا مسیح جو آسمان پر
خدا کے دہنے ہاتھ بیٹھا ہے ہمارا شفیع ہے۔ 39 اور ملائکہ اور
حکومتیں اور اختیار والے اور قدرت والے اور موت اور زندگی
اور اونچائی اور گہرائی اور کوئی اور چیز ہمیں خدا کی محبت سے
جو ہمارے خداوند مسیح یسوع میں ہے جدا نہیں کر سکتی۔

9 میں مسیح میں سچ کہتا ہوں جھوٹ نہیں کہتا اور میرا
ضمیر روح القدس میں گواہی دیتا ہے کہ میں بڑا غم اور
دل میں درد رکھتا ہوں۔ 2 کیونکہ میں اپنے بھائیوں یعنی
اپنے جسم کے رشتہ داروں کے لئے خدا سے دعا کرتا ہوں کہ
وہ لعنت اور مسیح سے جدا ہو جائیں۔ 3 کیونکہ اسرائیلی
ہیں اور لے پالک ہونے اور جلال اور عہد اور شریعت اور
عبادت اور وعدے انہی کے ہیں۔ 4 باپ دادے انہی کے ہیں اور
مسیح جسم کے لحاظ سے انہی میں سے ہے جو سب پر خدا
مبارک ہے ہمیشہ تک آمین۔ 5 خدا کا کلام بے اثر نہیں ہوا
کیونکہ سب اسرائیلی اسرائیلی نہیں۔ 6 اور نہ ابراہیم کی
نسل سب بچے ہیں بلکہ لکھا ہے کہ اسحاق سے تیری نسل
کہلائے گی۔ 7 یعنی جسم کے بچے خدا کے فرزند نہیں بلکہ
وعدے کے بچے نسل شمار کئے جاتے ہیں۔ 8 کیونکہ وعدہ یہ
تھا کہ اگلے سال میں آؤں گا اور سارہ کے بیٹا ہوگا۔
9 اور نہ صرف یہی بلکہ ربقہ سے بھی جب ہمارے باپ
اسحاق سے ایک ہی وقت میں حاملہ ہوئی تھی۔ 10 ابھی
بچے پیدا بھی نہیں ہوئے اور نیک یا بد کچھ کام نہیں
کئے تھے تاکہ خدا کا ارادہ جو چنے پر مبنی ہے قائم رہے
نہ کہ اعمال پر بلکہ بلانے والے پر یہ کہا گیا کہ 11
بڑا چھوٹے کی خدمت کرے گا۔ 12 جیسا کہ لکھا ہے کہ
یعقوب سے محبت رکھتا ہوں اور عیسو سے عداوت رکھتا ہوں۔

מלכים ב 13 ויהי בשנת שלשים ושבע שנה למלך
יואש מלך יהודה מלך יהואחז בן יהוא על ישראל
בשמרון שבע עשרה שנה 14 ואלישע חלה את חליו
אשר ימות בו ויורד אליו יואש מלך ישראל
ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו
15 ויאמר אליו אליהו קח קשת וחצים ויקח אליו
קשת וחצים 16 ויאמר אל מלך ישראל שים יד
על הקשת וישם יד המלך ויסמך אליהו את ידיו
על ידי המלך 17 ויאמר פתח החלון קדמה
ויפתח ויאמר אליהו יורה ויורה ויאמר חץ
תשועה ליהוה וחץ תשועה באר ותכה את ארם
בבן אפיק ועד כלתך 18 ויאמר קח החצים ויקח
ויאמר אל מלך ישראל הך ארצה ויך שלש
הכות ויעמד 19 ויחר אף איש האלהים בו ויאמר
הכות חמש או ששת אז הכית את ארם עד כלתה
ועתה שלש הכות תכה את ארם 20 וימת אלישע
ויקברהו ובני מואב בא בשנת הבא 21 והנה
מתים אנשים ראו את הגדוד וישליכו
את האיש בקבר אלישע והי כאשר נגע האיש
בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו 22 וחזאל מלך
ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז 23 ויחן
יהוה אותם וירחם אותם ויפן אליהם למען
בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד הנה
24 וחזאל מלך ארם מת וימלך בן הדד בנו
תחתיו 25 ויואש בן יהואחז לקח עוד מיד בן הדד
בן חזאל את הערים אשר לקח חזאל מיד יהואחז
אביו בן הדד הכהו יואש שלש פעמים והשיבו
את ערי ישראל

43 בְּנֵי הָאָדָם הַלְּבָנוֹת כִּי טֹבוֹת הֵנָּה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכֹּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ׃

10 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יָדוֹן רוּחִי בָּאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 2 הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ 3 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא יָדוֹן רוּחִי בָּאָדָם לְעֹלָם בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר וְהָיוּ יָמָיו מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה׃ 4 הַנְּפִלִים הָיוּ בָאָרֶץ בַּיָּמִים הָהֵם וְגַם אַחֲרֵי כֵן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בְּנוֹת הָאָדָם וְיָלְדוּ לָהֶם הַמָּה הַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם אַנְשֵׁי הַשֵּׁם׃ 5 וַיַּרְא יְהוָה כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בָּאָרֶץ וְכָל יֵצֶר מַחְשְׁבֹת לִבּוֹ רַק רָע כָּל הַיּוֹם׃ 6 וַיִּנָּחֶם יְהוָה כִּי עָשָׂה אֶת הָאָדָם בָּאָרֶץ וַיִּתְעַצֵּב אֶל לִבּוֹ׃ 7 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶמְחֶה אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר בָּרָאתִי מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה עַד רֶמֶשׂ וְעַד עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי נִחַמְתִּי כִּי עֲשִׂיתִם׃ 8 וְנֹחַ מָצָא חֵן בְּעֵינֵי יְהוָה׃ 9 אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ נֹחַ׃ 10 וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת שֵׁם אֶת חָם וְאֶת יָפֶת׃ 11 וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס׃ 12 וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ׃ 13 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת הָאָרֶץ׃ 14 עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמֵחוּץ בַּכֹּפֶר׃ 15 וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קומָתָהּ׃ 16 צֹהַר תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמָעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וְשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ׃ 17 וְאָנֹכִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מָיִם עַל הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר אֲשֶׁר בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר בָּאָרֶץ יִגְוָע׃ 18 וְהֵקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וְנְשֵׁי בָנֶיךָ אִתָּךְ׃

אשר הבית הקדש הקדשים בתחת כנפי
19 הבד אחד אורך עשרים אמה ורחב
אמה אמה לבד אחד אורך עשרים אמה
20 ומה בין אל הבית ולהיכל הבד לא הקפלו
אחד אשר נשא מדין 21 ויעשו את הבית
לפני ההיכל דלתות עצי שמן מזוזות
רבעית הקיר 22 ומזבח עצי ארז שלש אמות
גבהו ואורכו שתים אמות ויעשו לו פנות
ואת אדניו ואת קירותיו עצי ארז ויאמר אלי
הוא השלחן אשר לפני יהוה 23 ושני היכלות
בהיכל ודלתות לשני ההיכל דלתות
מזוזות לבבא 24 ודלתות לדלת אחת
ולדלת אחת שתי דלתות סובבות דלתות
לדלת אחת ולדלת אחת 25 ועשה עליהם
כרובים ותמרים כאשר נעשו על הקירות
ועבי עץ אל פני האולם מחוץ 26 ואדמת
הבית ואולם אטומים לדלתות 27 ומזוזות
עבתות לפני ההיכל אשר כנפיהם שתים
אמות רחב הכנף האחת וכנף שנית אמות
רחב 28 ומזבח עצי ארז שלש אמות
גבהו ואורכו שתים אמות ויאמר אלי
הוא השלחן אשר לפני יהוה 29 ולהיכל
שתי דלתות דלתות לבית הקדשים
ולדלתות 30 ולדלתות שתי דלתות לבבא
לדלת אחת ולדלת אחת לבבא
לדלת אחת 31 ועבי אולם מחוץ
אמה ורחב אמה ומזבח אמה
לפני הבית 32 ולדלתות שתי דלתות
לבבא לדלת אחת ולדלת אחת
לבבא לדלת אחת 33 ולדלת אחת
אמה ורחב אמה ולדלת אחת אמה

אל הפקידים אשר על הבתים יקח את כל
אוכל הטובים מהבית אחד עם עשרה 34 אחרי כן
אחרי הדברים האלה 35 ויהי כי הגדיל פרעה את
יוסף ויחלם חלום והנה שבע פרות יפות מראה
ובריאות בשר עלות מן היאר וירעו באחו
36 והנה שבע פרות אחרות עלות אחרי
הנהר רקות מראה ודקות בשר עמדן אל
יד הפרות על שפת היאר 37 ותאכלנה הפרות
הרקות והדקות את שבע הפרות היפות
והבריאות ויקץ פרעה 38 ויהי בבקר
ותפעם רוחו ויקרא את כל חרטמי מצרים
ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם חלמו
ואין פותר אותם לפרעה 39 ויאמר שר
המשקים אל פרעה לאמר את חטאי
אני מזכיר היום 40 פרעה קצף על עבדיו
ויתן אותי במשמר בית שר הטבחים
אותי ואת שר האפים 41 ויחלמו חלום
שנינו איש כפתרון חלמו אני ושר האפים
אשר במשמר 42 ויהי לבקר ויפתר לנו
את חלמתינו איש כפתרון חלמו 43 ויהי
כאשר פתר לנו כן היה אותי השיב על
כנו ואת האיש תלה ויבא כל חרטמי
מצרים וכל חכמיה ויספר פרעה להם
חלומו ואין פותר אותם לפרעה 44 ויאמר
אליהם פרעה חלום חלמתי ואין פותר
אותו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע
חלום לפתר אותו 45 ויאמר פרעה
אל יוסף אני חלמתי ופותר אין אותו
ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום
לפתר אותו 46 ויאמר יוסף אל פרעה
בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה
47 ויאמר פרעה אל יוסף בחלמי הנני
עמד על שפת היאר 48 והנה מן היאר עלות
שבע פרות יפות מראה ובריאות בשר
ותרעינה באחו

11 הנה אדני יהוה בחזק יבוא וזרעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו
ירעה כרעה טלאים בזרעו יקבץ וכלכל בחיקו ינהל עלות 2 אמר אל אמר אל
אמר אל אל אל

5 Nevertheless, brethren, I speak after the manner of men;
Though it be but a man's covenant, yet if it be confirmed,
no man disannulleth, or addeth thereto.
4 Now to Abraham and his seed were the promises made.
He saith not, And to seeds, as of many;
but as of one, And to thy seed, which is Christ.
3 And this I say, that the covenant, that was confirmed before of God
in respect of Christ, the law, which was four hundred and thirty years after,
cannot disannul, that it should make void the promise.
2 For if the inheritance be of the law, it is no more of promise:
but God gave it to Abraham by promise.
20 Now a mediator is not a mediator of one, but God is one.
Is the law then against the promises of God? God forbid:
for if there had been a law given which could have given life,
verily righteousness should have been by the law.
22 But the scripture hath concluded all under sin,
that the promise by faith of Jesus Christ might be given unto them that believe.
21 Is the law then against the promises of God? God forbid:
30 Moreover brethren, I speak after the manner of men;
Though it be but a man's covenant, yet if it be confirmed,
no man disannulleth, or addeth thereto.
29 And if ye be Christ's, then are ye Abraham's seed,
and heirs according to the promise.
28 There is neither Jew nor Greek, there is neither bond nor free,
there is neither male nor female: for ye are all one in Christ Jesus.
27 For as many of you as have been baptized into Christ have put on Christ.
26 For ye are all children of God by faith in Christ Jesus.
25 But after that faith is come, we are no longer under a schoolmaster.
24 Wherefore the law was our schoolmaster to bring us unto Christ,
that we might be justified by faith.
23 But before faith came, we were kept under the law, shut up unto the faith
which should after wards be revealed.
22 But God hath concluded them all in unto disobedience, that he might have mercy upon all.
21 Is the law then against the promises of God? God forbid:
for if there had been a law given which could have given life,
verily righteousness should have been by the law.
20 Now a mediator is not a mediator of one, but God is one.
Is the law then against the promises of God? God forbid:
for if there had been a law given which could have given life,
verily righteousness should have been by the law.
3 Even so we, when we were children, were in bondage under the elements of the world:
2 But is under tutors and governors until the time appointed of the father.
4 Wherefore we also, when we were children, were in bondage under the elements of the world:
5 But when the fulness of the time was come, God sent forth his Son,
made of a woman, made under the law,
30 Nevertheless what the scripture saith? Cast out the bondwoman and her son:
for the son of the bondwoman shall not be heir with the son of the freewoman.

12 Stand fast therefore in the liberty wherewith Christ hath made us free,
and be not entangled again with the yoke of bondage.

הנה אדוני אל נא אל עבדך בחן מצאתי
רחץ ורגליכם והשענו תחת העץ 5 ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו
כי על כן עברתם אל עבדכם אם כן לא אדני דבר נא אל עבדך ויאמרו
עשה כדבר אשר דברת 6 ואברהם מהר האהלה אל שרה ויאמר
מהרי שלש סאים סלת קחי ועשי עגות 7 ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן
בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו 8 וקח חמאה וחלב ובן
הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו
9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל 10 ויאמר שוב אשוב
אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל היות לשרה
דרך הנשים ותצחק שרה בקרבה לאמר 12 אחרי בלתי היות לי עדנה
אדני זקן אף 13 ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה
לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי 14 היפלא מיהוה דבר למועד
אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה
שרה מאמר אדם לאמר אל אמר אמר אל אברהם אל
מקום אשר הלכו משם סדמה ואברהם הולך עמם לשלחם 16 ויהוה אמר
המכסה מאברהם אשר אני עשה 17 ואברהם היו לגוי גדול ועצום
ונברכו בו כל גוי הארץ 18 כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו
ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען הביא יהוה
על אברהם את אשר דבר עליו 19 ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה
ואל אברהם אל אהלו לאמר אל אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא

אשר בו משכנו אלה, משה גם בן פרעה 19 מן האם
לעלות מפני הגבעה הקדמונית אשר בעבר הירדן, מנחם
המלך 20 ויעמיד לו מלך תחתיו אשר הכה את אנשי
מגדון ואת כל ארץ ישראל ומשם הלך אל ירושלים ויכה
אחזיה מלך יהודה ויעמיד תחתיו את יהואחז בן יאשיהו
ויגלה מצרים 21 פרעה נכה את אחיהם בן יאשיהו
לבד מן הכסף אשר נתן לפרעה נכה ארץ יהודה לתת
לכל איש מלכי יהודה אשר מלך אחרי יאשיהו אביו
ויגלה אל מצרים 22 ויגלה גם כל אנשי יהודה
ומלכי יהודה ושרי חיל ויגלו אל בבל 23 ומלך בבל
הכה את יהויכין בן יאשיהו מלך יהודה בעד אשר מלך
תחתיו בירושלים ויגלה אל בבל 24 ויגלה מלך בבל
את כל אנשי ירושלים ואת כל הגבורים ואת כל
חרשי המלאכה ולא נשאר זולתי דל עם הארץ 25 ויגלה
אל בבל גם את אמו ואת נשי המלך ואת סריסיו
ואת אדירי הארץ הוליך גלה מירושלים אל בבל
ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים ואלף חרשים
ומסגרים כל גבורי מלחמה אלה הביא מלך בבל
בגלות בבלה 13 ויהי בן עשרים ושמונה שנה
יאשיהו בהמלכו ומלך שלשים ושנה בירושלים ושם אמו
חמיטל בת ירמיה מלבנה 2 ויעשה הרע בעיני יהוה
בכל אשר עשו אבותיו 3 כי על אף יהוה היה
בירושלים וביהודה עד השליכו מלפניו ויהי יאשיהו
מרד במלך בבל 4 ובשנת מלכו בא נבוכדנאצר מלך
בבל ויעלהו בבלה ויתן אתו בכבלים לשלחו
בבל גם את כלי בית יהוה לקח נבוכדנאצר ויתנם
בהיכל בבל 5 ויתר דברי יהויקים אשר עשה
ותועבותיו אשר נמצא עליו הנם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה 6 ויהי יהויכין בן שמנה
עשרה שנה בהמלכו ומלך שלשת חדשים בירושלים
ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלים 7 ולא יסף
עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל
מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים

ܗܘܢ ܕܠܐ 8 ܐܡܪܝܢ ܐܢܫܐ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܬܐ ܠܟ ܒܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܥܒܕܘܗܝ ܡܢܗ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘ
ܠܟ ܕܩܠܝܢܢܢ ܠܟ ,ܡܬܩܪܒܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܟܝ ܠܐ ܩܪܒܐ ܕܢܗܘܐ
ܗܘܐ ,ܠܡܫܝܚ ܕܩܠܗ ,ܒܫܡܝܐ ܐܢ ܠܘ ܠܡܢܐ 9 ܡܫܬܘܡܢ
ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠ ܠܒܐ ܠܡܫܝܚ ܐܢ ܒܫܡܝܐ 10 ܡܢ ܐܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ
ܠܟ ܡܫܬܘܡܢ ܡܠܟܐ ܡܫܬܠܛܢܐ ܒ ܦܝ ܠܟܠ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ 11 ܡܢܝܢ ܡܢ ܫܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܫܬܐ ܒܝܬ ܡܠܟ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܠܟ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚܐ ܒܡܠܟ ܡܢܝܢ
ܒܝܬܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ,ܡܠܟ ܠܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܕܐܢܫܬܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܠܟ ܠܐ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܡܫܝܚ 12 ܡܢܝܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܒܝ ܩܠܗ 13 ܡܢܝܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫ ܠܐ ܡܢ ܠܐ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܩܩܗ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ,ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ 14 ܡܢ
ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܫ ܠܐ ܡܫ ܠܐ ܡܢ ܡܫ ܠܐ ܡܫ
ܡܫ ܠܐ ܡܢ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ,ܡܫ ܡܫ ܡܫ ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ
ܡܫ ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ ,ܡܫ

לבשרם המלך אמר אמרו מחיו כי 23 כמו
ויבוז שמעם ויעזו לעבד, ובאחרית הכל יעבר 24 ואמרו בעבד
לבשרו הכבד מלכו לחלה ואחרונה ואחרונה מאחיהם בגד
מחיה בנו הוא יהיה מאחיהם שמע הוא אלהים 25 ובגד אחרים
הם, ויהי הלוך הם הלך הוא אמרם לו, אחרו בעבור
שמר הרבה 26 ,מנעמה הרבה הרבה הוא הנה הלו
בנו אחיהם הרבה אלהים אמרם הבחרה שלום הוא לבן
אלהיהם הרבה יבא אלם 27 הוא הלכה אחיהם הם
מיאחרו הבנו הכבדה הלבש מה נבא יה לו המעביה
בכל אבה לו 28 בחרבו אלם הבלה, מעט הלוא אבה הבל
,מעולמים פלילים לו הלבש בגד הלהבו הלכה הבשרם
לו 29 בגד אלהים, מעלה הוא בחרבו בגדבה הבלה אלהים בגד
לו מחמשה בו הלמה 30 הבגדה אבה, מהבאה הבל
הבאה אלהים הבלבה הלכה ,ומלחה 31 הלבה אבה
,מהומה הבה אבה אמרו אלהיהם הלבלה לו מחה
הם הבהבה אבה 32 הבה אבל אמרו הבחבשו הם אבי בהרה
המעבה לא הלמה מאבדה הם 33 אחבה אבל הבהו
הוא אבה ,יבו בהיו הבהבבה בחרבו הוא בעבד אמרו
הלבה אבה לו הלמה מחמשה הבגדה 34 הלבלה הבגה
אבה לבלו יבהו הוא הבבה הבו הבבה הלו בבהו
הלבוה הלבגדה יבהו בבהו 35 הלבגמהם בגדה מלבגלה
אבה מלבגדה יבא בגד 36 הבבה הבבו הוא אבשבו אבגה הבו
הבבה הבו אמרו ,מהבהה בל בבהלבלהה בבבה הלמהו מאבי
37 הם הבו הבו הבבה הלו הבו הבבה אמרו בו הם 38 הבבה
הבבל הבה בל בהו 39 הלבלו בבבה אבה אבבה אבבו מבו בהו
הבמהבו בל הבם אבבהו הבבבהו הבבבהו הבבבבה אבבבה
בבלבו בגד אבבה הבבה הבבל הבבל מבבל 40 בבבבו
בבבה בגד אבבה הבבבה הבבבל הבבבל הבבבבה הבבבבה
בבבה 41 הבבבו בבבבבה הבבבבבה הבבבבבה אבבבבה בבבבבה בבבבבה

ܗܘܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠܘܢ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܢ 42 ܗܘܢܐ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ 43 ܡܢ ܗܢܐ ܗܘܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܡܝܬܐ ܠܚܝܐ ܕܢܬܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘܡ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܠܐ ܢܬܒܛܠ ܡܢ ܕܐܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ 44 ܗܢܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ
ܕܢܬܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ 45 ܗܢܐ ܡܬܠܐ ܕܥܒܕܘ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܢ ܡܠܟ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܢܬܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܗܘܐ
ܕܢܬܩܘܡ ܡܢ ܡܝܬܐ 46 ܕܐܝܬ ܕܢܫܬܒܚܘܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܐܝܬ
ܡܬܠܐ ܕܢܫܬܒܚܘܢ ܒܫܡܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܘ ܡܢ ܠܚܝ ܕܠܐ ܢܫܬܒܚ ܡܢ
ܠܗ ܕܐܬܩܪܒܘ ܠܚܝܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܢܫܬܒܚ ܠܗܘܢ ܕܠܐ ܕܡܠܟ
ܒܗ ܠܡܫܬܒܚ ܕܡ ܡܠܟܘܬ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܡܝܬܐ ܡܢܐ ܕܠܐ ܠܚܝܐ
ܬܪܬܝܗ ܗܘܐ ܕܝ ܕܢܩܘ ܕܝ ܕܠܡ 47 (aiōnios g166) ܕܠܥܠܡ
ܡܫܬܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܕܫܘ ܕܐܡܝܢܐ ܕܠܥܠܡ ܕܐܝܬܝܗ ܗܘܝܢ
ܫܘܬܦܝܢ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܠܥܠܡ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘܡ 48 ܕܐܝܬ
aiōnios) ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘܡ ܥܠܝܗ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
g166) 49 ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܠܟ ܒܢܝ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܡܬܠܐ
ܥܠܝܗ ܕܐܝܬܝ ܕܢܩܠ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܢܩܠ ܠܟ ܕܝ ܕܐܝܬ ܡܢ 50
ܡܠܟܘܬ ܠܟ ܕܢܩܘܢ ܠܠܡܐ ܕܐܝܬ ܡܢ ,ܡܢ ܡܝܬܐ
ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܐܝ ܕܢܩܠ ܠܟ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ
ܕܢܩܘ ܡܢ 51 ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܡܢ ܠܥܠ ܡܢܕܥܐ ܕܐܝܬ ܠܟ
ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ
ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ 52 ܕܐܝܬ
ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ

14

ܗܘ ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ
ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ
ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ 2 ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ
ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ 3 ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ
ܕܐܝܬ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ ܕܢܩܘ ܡܢ ܡܝܬܐ

ܕܝܢܝܐܝܠ ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܫܠܝܛܐ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܡܕܡܟ
ܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܘܠܡܢ ܕܨܒܐ ܠܗ ܫܠܛܢܐ ܥܠܝܐܐ ܘܫܠܝܛܐ ܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ
ܘܫܠܝܛܐ ܥܠ ܟܠ ܐܪܥܐ ܕܝܢܝܐܝܠ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡ
ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܐ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܐ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܐ ܠܥܠܡ ܘܠܥܠܡܝܐ

ܗܘܝܢ ܕܥܡܗܘܢ ܒܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ
ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ
ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ
ܕܐܬܘܪܝܐ ܗܘܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܠܟܘ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܐܝܟ ܕܐܒܗܬܢܘ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܒܗܘܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܢ ܕܐܬܝܗܒܘ ܠܢ ܡܠܬܐ 6
ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܢ ܡܠܬܐ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ 7
ܕܐܢܫ ܐܬܝܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ ܕܒܪܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܠܗ ܡܫܬܚ ܒܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ 8 ܕܐܢܬ
ܕܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ
ܕܐܝܟ ܕܐ ܢܬܚܙܐ 9 ܠܐ ܗܘܐ ܕܡܬܚܙܐ ܕܩܘܡ ܒܐܢܫ ܕܐܢܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܢܗ 10 ܕܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ
ܢܝܢ ܕܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ
ܡܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ
ܕܐܬܝܬ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ 11 ܕܐܝܟ ܕܐܒܗ ܕܐܒܐ
ܕܐܬܝܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ
ܕܐܬܝܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫܐ 12 ܕܐܝܟ ܕܐܒܗ ܕܐܒܐ
ܕܐܬܝܗ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܡܢܗ ܢܫ

לשמרו אתם את משמרת מקדשי ומשמרת
המזבח ומשמרת המקדש ולא יהיה עוד קצף
על בני ישראל 23 הנה אני לקחתי את אחיכם
מתוך בני ישראל תחת כל בכור רחם בבני
ישראל והיו לי הלוים 24 כי לי כל בכור בני
ישראל ביום הכותי כל בכור בארץ מצרים
הקדשתי אותם אלי לי אני יהוה 25 ואת
הלוים נתתי לאהרן ולבניו מתוך בני
ישראל 26 ואל משה דבר לאמר
גם אתה ואהרן ובניו תשמרו את משמרת
הקדש ומשמרת המזבח אך אל כלי הקדש
ואל המזבח לא יגשו ולא ימותו גם הם
גם אתם 27 ויעשו משה ואהרן
כאשר צוה יהוה אתם כן עשו 28 ויהי
ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
ישראל 29 ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
לחטאת ואיל לעלה תמימים לפני יהוה
ואל בני ישראל תדבר לאמר 30 קחו
שעירים שנים לחטאת ופר אחד לעלה
לפני יהוה 31 והקרבת את אהרן לפני יהוה
ואת בניו תקרב אל פתח אהל מועד וכבסת
אתם במים 32 והלבשת את אהרן את
בגדי הקדש ומשחת אתו ומלאת את ידו
לכהן תחתי ואת בניו תקרב ורחצת אתם
במים 33 והלבשת אתם את כתנתם
ואזרת אתם אבנט ואת מגבעת תחבש להם
והיו לי לכהנת עולם ומשחת אתם
34 ואת אהרן ואת בניו תמשח וכהנו לי
ולא יהיה בהם נגף בהקרבם אל אהל מועד
ורחצת אתם במים ואת הלוים תקרב
לפני אהל מועד והקהלת את כל עדת
בני ישראל 36 והקרבת אתם לפני יהוה
וסמכו בני ישראל את ידיהם על הלוים
והניף אהרן את הלוים תנופה לפני יהוה
מאת בני ישראל והיו לעבד את עבודת
יהוה 37 ואחר יבאו הלוים לעבד את
אהל מועד וטהרתם אתם והנפת אתם
תנופה 38 כי נתונים נתונים הם לי
מתחת לכל רחם בני ישראל לקחתי אותם
לי 39 והיה אחר יבאו הלוים לעבד
את אהל מועד וטהרתם והנפת אתם
תנופה 40 כי נתונים נתונים הם לי
מתחת לכל רחם בני ישראל לקחתי אותם
לי

ههاجرت هاجر هاجر 41 هاجر هاجر هاجر

אלוהים בראה מאור גדול, מן אור אורבה 15 ולבנה וכוכבי
אורבות נתנם אלוהים אורבות בשמים לאיר על הארץ ולמשל
בגדול ובקטן 16 ואת שני המאורות הגדלים את המאור הגדול
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
17 ויתן אותם אלוהים ברקיע השמים להאיר על הארץ
ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלוהים
כי טוב 18 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי 19 ויאמר אלוהים
יישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע
השמים 20 ויברא אלוהים את התנינים הגדולים ואת כל נפש החיה
הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
אלוהים כי טוב 21 ויברך אותם אלוהים לאמר פרו ורבו ומלאו
את המים בימים והעוף ירב בארץ 22 ויהי ערב ויהי בקר יום
חמישי 23 ויאמר אלוהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן 24 ויעש אלוהים את חיתו הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא
אלוהים כי טוב 25 ויאמר אלוהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו
וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ 26 ויברא אלוהים את האדם בצלמו בצלם
אלוהים ברא אותו זכר ונקבה ברא אותם 27 ויברך אותם אלוהים
ויאמר להם אלוהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה
ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל בהמה הרמשת על הארץ
28 ויאמר אלוהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני
כל הארץ וכל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה

ἐν τῷ ἡμέρᾳ ὅτι ἐξῆλθεν Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων ἔβρεξεν πῦρ καὶ θεῖον
29 καὶ ἀπώλεσεν πάντας· κατὰ τὰ αὐτὰ ἔσται ἡμέρᾳ ὃν ἡ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται. 30 ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ τοῦ
δώματος καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι αὐτά·
καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω. 31 μνημονεύετε
τῆς γυναικὸς Λώτ. 32 ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ περιποιήσασθαι
ἀπολέσει αὐτήν, καὶ ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ ζωογονήσει αὐτήν. 33 λέγω ὑμῖν,
ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· ὁ εἷς παραλημφθήσεται
καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. 34 δύο ἀλήθοντες ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐὰν μὴ ἀφεθῇ
ὁ ἕτερος καὶ ὁ ἕτερος παραλημφθήσεται. 35 δύο ἔσονται ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. 36 δύο ἐν τῷ ἀγρῷ·
ὁ εἷς παραλημφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος ἀφεθήσεται. 37 καὶ ἀποκριθέντες
λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ, κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα,
ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοὶ ἐπισυναχθήσονται.

18 Ἔλεγεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι
αὐτοὺς καὶ μὴ ἐκκακεῖν, 2 λέγων· κριτής τις ἦν ἐν τῇ πόλει τινὶ τὸν
θεὸν μὴ φοβούμενος καὶ ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος. 3 χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ
πόλει ἐκείνῃ καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ
ἀντιδίκου μου. 4 καὶ οὐ θέλων ἐπὶ χρόνον μετὰ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ·
εἰ καὶ τὸν θεὸν οὐ φοβοῦμαι καὶ ἀνθρώπους οὐ ἐντρέπομαι, 5 διὰ τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην ἐκδικήσω αὐτήν, ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη
ὑπωπιάζῃ με.

אשר בעבור אמונתם אשר בעבר בי אשר אשר
אמרו אל בני ישראל אמרו אמרו אל בני ישראל ויום ועלה
אמרתם ועל אשר אמרתם אמר אי אשר אמרתם ויום ובחנה
אשר אמרתם ויום ,מרגל אמר אשר ועבדיו אל בני 6
אשר אמרתם ויום אשר אמרתם אמר ויום אשר
בבני ישראל אשר אמר לא אשר ועמדו אמר ויום
אמרתם אמר אמר ועלו אשר ומלחמו אשר ויום
אמרתם אמר אמר ועמדו אמר ומלחמו אמר 7 ואשר
בבני ישראל אמר אמרתם אמר ועמדו אמר ,מעבדים
אמר אמרתם אמר אמר ועמדו אמר אי ועלו אמר 8
אמר אמרתם אמר בבני ישראל אמר אי ועלו אמר
אמר אמרתם אמר אמר ומלחמו אמר אי אמר 9
אמר אמרתם אמר אמר ומלחמו אמר אמר אמר
אמר אמרתם ואמר אמר אמר אמר אמר אמר 10 אמר
אמר אמרתם ויום אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר 11 אמרתם
אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרתם ויום אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר 12 אמרתם אמר
אמר אמרתם ואמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר 13 אמרתם אמר
אמר אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר אמר
אמר אמרתם אמר אמר אמר אמר אמר

מחנה ואת בעיר ובשדותיה לבני קהת המשרתים בלוויה
הלוים לבני מרר לפי משפחותם ויצא גורל מטה בני
אפרים ומטה בני דן ומטה בני נפתלי מן השבט הזה
הערים לבני גרשון לפי משפחותם מטה בני יששכר
ומטה בני אשר ומטה בני נפתלי 19 כל הערים הנתונות לבני אהרן
הכהנים שלשה עשר עם מגרשיהם ומטה בני זבולן
לבני מרר הנותרים נתן מטה בני ראובן ומטה בני גד
ומטה בני דן 20 ולבני קהת הנותרים משפחות בני לוי
היו הערים מגורלם מטה אפרים 21 ונתנו להם את קרית הארבע
בהר אפרים לרצח לנס ואת מגרשיה ואת גזר 22 ואת קבצים
ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה 23 ואת אילון
ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה 24 ומן חצי מטה מנשה
את תענך ואת מגרשיה ואת יבלעם ואת מגרשיה לבני
הקהתי יתר 25 ומן חצי מטה מנשה תענך
ואת מגרשיה ואת יבלעם ואת מגרשיה לבני
הקהתי יתר 26 כל הערים לבני קהת לפי משפחותם
עשר וגם מגרשיהן 27 ולבני גרשון ממשפחות הלוי
מן חצי מטה מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת
עשתרות ואת מגרשיה שתים 28 ומן מטה יששכר את קישיון
ואת דברת ואת ירמות ואת ענם את מגרשיהן ארבע
ערים 29 ומן מטה אשר את משאל ואת מגרשיה
ואת עבדון ואת מגרשיה 30 ומן מטה נפתלי את קדש בגליל
ואת מגרשיה ואת חמות דאר ואת מגרשיה
שלשה ערים 31 ומן מטה זבולן את יקנעם ואת מגרשיה

ہم اور اپنے دوستوں کو بھی ہلاک کریں۔ تب ہم بادشاہ کے
ہاتھ سے بچ جائیں گے۔ 32 ہاں ہم نے قسم کھائی ہے کہ ہم
دوسروں کی طرح بت پرستی نہیں کریں گے۔ ہم نے یہ قسم
اپنے خدا یہوواہ کے سامنے کھائی ہے۔ 33 ہمارے لوگ
جو شہر میں رہتے ہیں وہ بھی بت پرستی کرتے ہیں۔ ہم
یہوواہ کے خلاف گناہ کرتے ہیں۔ 34 یہوواہ کے بنائے ہوئے
قربان گاہوں کو توڑ دے اور یادگاری ستونوں کو بھی
ہمارے درمیان سے نکال دے۔ ہم نے گناہ کیا ہے اور
ہم نے اپنے خدا یہوواہ کے خلاف بغاوت کی ہے۔

18 پھر یشوع نے فیصلہ کیا کہ وہ لوگ
کنعان کے پہاڑی علاقے میں جائیں۔ 2 وہ عزرہ کے
قریب سے گزرے اور بیت حورون کے قریب سے گزرے۔
وہاں سے وہ لوگ لعیس کے قریب گئے اور وہاں پڑاؤ
کیا۔ وہ لوگ وہاں سے گزرے اور وہاں کے لوگوں کو
دیکھا۔ 3 پھر یشوع نے بنیامین کے قبیلے کے لوگوں
سے کہا، "تم جاؤ اور اپنے لئے زمین کا قبضہ کرو۔
تم یہوواہ کے لوگوں کو یوسف کے قبیلے کے لوگوں
کے پاس لے جاؤ۔ 4 وہ لوگ تین آدمی چن لیں۔ میں
ان کو بھیجوں گا کہ وہ سارے ملک میں جائیں اور
اس کا جائزہ لیں۔ وہ لوگ واپس آئیں اور اس کتاب
میں لکھیں کہ ہر علاقہ کیسا ہے۔ 5 پھر وہ لوگ
اس کو سات حصوں میں تقسیم کریں۔ یہوداہ کے لوگ
جنوب میں رہیں اور یوسف کے لوگ شمال میں رہیں۔
6 تم لوگ اس کتاب میں لکھو کہ ہر علاقہ کیسا ہے۔
پھر تم یہاں واپس آؤ اور میں یہوواہ کے سامنے
تمہارے لئے قرعہ ڈالوں گا۔ 7 لیوی قبیلے کے لوگ
تمہارے درمیان زمین نہیں لیں گے۔ یہوواہ کے
کاہن ہونا ہی ان کا حصہ ہے۔ جاد، روبن اور
منسی کے قبیلوں نے یردن کے مشرقی علاقے میں
اپنی زمین لے لی ہے۔ موسیٰ نے یہوواہ کے خادم
کی حیثیت سے یہ زمین انہیں دی تھی۔ 8 جب وہ لوگ
وہاں سے جانے لگے تو یشوع نے ان سے کہا، "جاؤ
اور سارے ملک میں پھرو اور اس کا جائزہ لو۔
پھر واپس آؤ اور میرے سامنے شیلوہ میں یہوواہ
کے سامنے تمہارے لئے قرعہ ڈالوں گا۔ 9 چنانچہ
وہ لوگ روانہ ہوئے اور سارے ملک میں پھرے۔
انہوں نے ہر شہر کا جائزہ لیا اور اس کتاب میں
لکھا۔ وہ سات حصوں میں تقسیم تھا۔ 10 پھر یشوع
شیلوہ میں یہوواہ کے سامنے گیا اور وہاں اس نے
قرعہ ڈالا۔ اس طرح اس نے بنیامین کے قبیلے کو
زمین دی۔ 11 پہلا قرعہ بنیامین کے قبیلے کے
خاندانوں کے لئے نکلا۔ ان کا علاقہ یہوداہ اور
یوسف کے قبیلوں کے درمیان تھا۔ 12 شمال کی طرف

אשר אמר אל־אהרן קח מטה וקרב אתה ואהרן
אחיך אל־פרעה ויצא מן־הארץ מצרים׃ 13 וגם־הנה
אני בא אל־לבו לבלתי שלח את־העם׃ 14 ויאמר
יהוה אל־משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם׃
15 לך אל־פרעה בבקר הנה יצא המימה ואתה
תתיצב לקראתו על־שפת היאר והמטה אשר־נהפך
לנחש תקח בידך׃ 16 ואמרת אליו יהוה אלהי
העברים שלחני אל־לאמר שלח את־עמי ויעבדוני
במדבר והנה לא־שמעת עד־כה׃ 17 כה אמר יהוה
בזאת תדע כי אני יהוה הנה אני מכה במטה אשר
בידי על־המים אשר־ביאר והפכו לדם׃ 18 והדגה אשר
ביאר תמות והבאש היאר ונלאו מצרים לשתות
מים מן־היאר׃ 19 ויאמר יהוה אל־משה אמר אל־אהרן
קח מטך ונטה ידך על־מימי מצרים על־נהרתם
על־יאריהם ועל־אגמיהם ועל כל־מקוה מימיהם
והיו־דם והיה דם בכל־ארץ מצרים ובעצים
ובאבנים׃ 20 ויעשו כן משה ואהרן כאשר צוה
יהוה וירם־מטה והכה את־המים אשר־ביאר לעיני
פרעה ולעיני עבדיו ויהפכו כל־המים אשר־ביאר
לדם׃ 21 והדגה אשר ביאר מתה והבאש היאר
ולא־יכלו מצרים לשתות מים מן־היאר ויהי־דם
בכל־ארץ מצרים׃ 22 ועשו כן חרטמי מצרים
בלהטיהם ויחזק לב־פרעה ולא שמע אליהם
כאשר דבר יהוה׃ 23 ויפן ויבא אל־ביתו ולא־שת
לבו גם־זאת׃ 24 וחפרו כל־מצרים סביבת היאר
מים לשתות כי לא יכלו לשתות מימי היאר׃
25 ומלאו שבעת ימים אחר הכות יהוה את־היאר׃
26 ואמר אליו כה אמר יהוה שלח עמי ויעבדוני׃
27 ואם־מאן אתה לשלח הנני נגף את־כל־גבולך
בצפרדעים׃ 28 ושרץ היאר צפרדעים ועלו
ובאו בביתך ובחדר משכבך ועל־מטתך ובית
עבדיך ובעמך ובתנוריך ובמשארתיך׃

אשר בעבר ה׳ אל בני ישראל לאמר 27 ויהי ביום הראשון, ויעבר
ויעמד אל־פתח אהל מועד, ויבא אל־בני־ישראל ואל־אהרן ואל־
בניו לאמר 28 אל־תשאו את־ראש בני־קהת מתוך בני־לוי
לפקד אותם אל־תוך המחנה 29 אל־תוך המחנה לבדם, ואל־
כל־אשר־לו אל־תוך המחנה לבדם, ואל־כל־אשר־לו אל־תוך המחנה
אל־תפקדו אותם

19 ויקחו אל־אהרן ואל־בניו מתוך בני־ישראל
לכהן לי׳ אל־אהרן ואל־בניו אל־תגלו את־ערות הקדשים
פן־ימותו ויקרא אל־משה לאמר 2 אמר אל־אהרן אחיך
ויגשו אל־תוך הקדש אל־תוך המזבח ויתיצבו אל־אהרן
ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 3 ויגשו אל־אהרן
ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה אל־אהרן ואל־בניו
ויגשו אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 4 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 5 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 6 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 7 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 8 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 9 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 10 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 11 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 12 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה 13 ויגשו
אל־אהרן ואל־בניו לבד מן־הלוים אל־תוך המחנה

אמר אליהם אל תבאו אחרי מחנה בני עמון ואל
תלחמו בם כי לא אתן לך מארצם גם לא אתן
לבני עשו ירשה כי לבני לוט נתתי את ארם
לירשה 20 רפאים גם הם יחשב ארץ רפאים
קדמו בה ואמים יקראו להם אמים עם גדול
ורב וארוכים כענקים ויקרא להם רפאים
21 גם הם יחשבו כרפאים ואמים יקרא
להם מואבים 22 כאשר עשה לבני עשו
היושבים בשעיר אשר השמיד את החרי
מפניהם וירשם וישבו תחתם עד היום הזה
23 והעוים היושבים בחצרים עד עזה
כפתרים היצאים מכפתור השמידם וישבו
תחתם 24 קומו סעו לכם
ועברתם את נחל ארנון ראה נתתי בידך
את סיחון מלך חשבון האמרי ואת ארצו
החל רש 25 היום הזה אחל תת פחדך
ופלצתך על פני העמים אשר תחת כל
השמים אשר ישמעון שמעך ורגזו וחילו
מפניך 26 ואשלח מלאכים מן
מדבר קדמות אל סיחון מלך חשבון דברי
שלום לאמר 27 אעברה בארצך
לא אסור בדרך לא אסור ימין ושמאל
לא אטה

40 אלה הדברים אשר צוה יהוה את־משה
אל־בני ישראל בהר סיני׃ 41 ויהי ביום
השמיני קרא משה אל־אהרן ואל־בניו
ואל־זקני ישראל׃

20 ויאמר אל־אהרן קרב אל־המזבח
ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר
בעד־עצמך ובעד־העם ועשה את־קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ 2 ויקרב אל־
המזבח ויכת את־העגל לחטאת אשר־לו׃
3 ואל־בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר־
עזים לחטאת ועגל וכר תמימים לעלה׃
4 ושור ואיל לזבח שלמים לפני יהוה
ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה
אליכם׃ 5 ויקחו את־אשר צוה משה
אל־פני אהל מועד ויקרבו כל־העדה
ויעמדו לפני יהוה׃ 6 ויאמר משה זה הדבר
אשר־צוה יהוה תעשו וירא אליכם כבוד יהוה׃
7 ויאמר משה אל־אהרן קרב אל־המזבח
ועשה את־חטאתך ואת־עלתך וכפר
בעד־עצמך ובעד העם ועשה את־קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ 8 ויקרב אהרן
אל־המזבח ויכת את־עגל החטאת אשר־לו׃
9 ויקרבו בני אהרן את־הדם אליו
וטבל אצבעו בדם ויתן על־קרנות המזבח
ואת־הדם יצק אל־יסוד המזבח׃ 10 ואת־
החלב והכליות והיתרת מן־הכבד מן־
החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה יהוה
את־משה׃ 11 ואת־הבשר ואת־העור שרף
באש מחוץ למחנה׃ 12 וישחט את־העלה
ויגישו בני אהרן אליו את־הדם וזרקהו
על־המזבח סביב׃ 13 ואת־העלה הגישו אליו
לנתחיה ואת־הראש׃ 14 ורחץ מעי ורגלים
ויקטר המזבחה על־העלה׃

אשר בא אל אל אל

ܡܪܝܐ ܕܢܦܩܘܢ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܢܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܢܗܘܢ
ܒܪܢܫܐ ܕܢܬܚܙܘܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ 31 ܐܡܪܝܢ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܥܒܪ
ܡܠܬܐ ܡܢ ܟܠܗ ܥܕܡܐ ܕܡܬܩܝܡܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܠܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܐܦܠܘ ܠܐ ܡܢ ܚܕ ܡܢܟܘܢ ܕܡܫܟܚ 32 ܐܦܠܘ ܬܪܬܝܢ ܬܪܝܢ
ܠܐ ܡܫܬܘܩܐ ܐܦܠܘ ܠܐ ܡܢ ܚܕ ܡܢܟܘܢ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܐܦ ܡܢ ܕܐܪܥܐ ܐܦ ܡܢܬܚܬ ܐܪܥܐ 33 ܡܛܠ ܕܡܢ ܚܛܝܐ ܕܢܗܘܐ
ܠܗ ܡܢܝܢ ,ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܡܢ ܕܢܬܚܙܐ ,ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ
ܡܠܟܘܬܗ ,ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܡܢܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ 34 ܡܢ ܐܝ ܕܐ
ܡܢ ܡܢܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܢ 35 ܡܛܠ ܡܢ ܕܢܗ ܚܕ ,ܚܕ ܡܢܝ
ܡܢ ܡܢܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܕܢܗ ,ܡܢܝ ܡܢܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ
ܡܢ ܕܐܝ ܡܢ ܡܢ ܕܢܗ ,ܡܬܚܙܝܢ ܐܝܟ ܕܐܝ ܡܛܠ ܕܡܢ ܚܕ
ܡܠܬܐ 36 ܡܢ ܡܢ ܐܝܟ ܡܢ ܡܢ ܚܕ ,ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܡܢ ,ܡܢ
ܡܬܚܙܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܢܗ ܡܢ ܡܢ 37 ܡܢ ܡܢ ,ܡܬܚܙܝܢ
ܡܢ ,ܡ ܠܗ ܡܢ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ 38 ܡܢ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ
ܡܢ ,ܡ ܠܗ ܡܢ ܡܢ ,ܡܬܚܙܝܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ,ܡ ܠܗ ܡܢ ܡܢ ,ܡ ܠܗ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ

21 ܡܬܚܙܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ 2 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ 3 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ 4 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ 5 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ 6 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ 8 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

אשר אינם מאמינים בה׳ אלהיהם׳ ולא בטחו בישועתו׳ ויצו את השחקים
מלמעל ודלתי השמים פתח׳ 24 וימטר עליהם מן לאכל׳ ודגן השמים
נתן להם׳ 25 לחם אבירים אכל איש׳ צידה שלח להם לשבע׳ 26 יסע
קדים בשמים׳ ויבא בכחו תימן׳ 27 וימטר עליהם כעפר בשר׳ וכחול
ים עופות כנף׳ 28 ויפל בתוך מחנהו׳ סביב למשכנתיו׳ 29 ויאכלו
וישבעו מאד׳ ואותם הביא להם׳ 30 לא זרו מתאותם׳ עוד אכלם
בפיהם׳ 31 ואף אלהים עלה בהם׳ ויהרג בשמניהם׳ ובבחורי ישראל
הכרע׳ 32 בכל זאת חטאו עוד׳ ולא האמינו בנפלאותיו׳ 33 ויכל
בהבל ימיהם׳ ושנותם בבהלה׳ 34 אם הרגם׳ ודרשוהו׳ ושבו ושחרו
אל׳ 35 ויזכרו כי אלהים צורם׳ ואל עליון גאלם׳ 36 ויפתו אותו
בפיהם׳ ובלשונם יכזבו לו׳ 37 ולבם לא נכון עמו׳ ולא נאמנו בברית
אמונתו׳ 38 והוא רחום יכפר עון׳ ולא ישחית׳ והרבה להשיב אפו׳
ולא יעיר כל חמתו׳ 39 וזכר כי בשר הם׳ רוח הולך ולא תשוב׳
40 כמה ימרוהו במדבר׳ יעציבוהו בישימון׳ 41 וישובו ויתנסו אל׳
ואת קדוש ישראל הכעיסו׳ 42 לא זכרו את ידו׳ יום אשר פדם מן
הצר׳ 43 אשר שם במצרים אותותיו׳ ומופתיו בשדה צוען׳ 44 ויהפך
לדם יאריהם׳ ונזליהם בל ישתיון׳ 45 ישלח בהם ערב ויאכלם׳
וצפרדע ותשחיתם׳ 46 ויתן לחסיל יבולם׳ ויגיעם לארבה׳ 47
יהרג בברד גפנם׳ ושקמתם בחנמל׳ 48 ויסגר לברד בהמתם׳ ומקנם
לרשפים׳ 49 ישלח בם חרון אפו׳ עברה וזעם וצרה׳ משלחת מלאכי
רעים׳ 50 ויפלס נתיב לאפו׳ לא חשך מן המות נפשם׳ ובהמתם
לדבר הסגיר׳ 51 ויך כל בכור במצרים׳ ראשית אונים באהלי חם׳
ויסע כצאן עמו׳ וינהגם כעדר במדבר׳ 52 ויבטח לבלתי יראו׳
ואת אויביהם כסה הים׳ 53 ויביאם אל גבול קדשו׳ הר זה קנתה
ימינו׳ 54 ויגרש מפניהם גוים׳ ויפילם בחבל נחלה׳ וישכן באהליהם
שבטי ישראל׳ 55 ויצו את שמים מעל׳ ודלתי שחק פתח׳ 56 ויאמר
כי בשר הם׳ רוח הולך ולא תשוב׳ 57 ויבא מלאך אלהים׳ ויגרש
מלפניהם׳ ויבא בין המחנות׳ ובין מצרים׳ ויהי הענן והחשך׳
ולילה׳ ולא הלכו כל הלילה׳ 58 ויבא אל הר קדמוני׳ הר זה
קנתה ימינו׳ 59 ויגרש מפניהם גוים׳ ויפילם בחבל נחלה׳ ויפרשם
בשבטיהם׳ 60 ויטש משכן שלו׳ אהל אשר שכן באדם׳ 61 ויתן
לשבי עזו׳ ותפארתו ביד צר׳ 62 ויסגר לחרב עמו׳ ובנחלתו
התעבר׳ 63 בחוריו אכלה אש׳ ובתולתיו לא הוללו׳ 64 כהניו
בחרב נפלו׳ ואלמנותיו לא תבכינה׳ 65 ויקץ אדני כישן׳
כגבור מתרונן מיין׳ 66 ויך צריו אחור׳ חרפת עולם נתן
להם׳ 67 וימאס באהל יוסף׳ ובשבט אפרים לא בחר׳ 68 ויבחר
את שבט יהודה׳ הר ציון אשר אהב׳ 69 ויבן כרמים כרמים׳

37 בכל אשר אמר אליכם אעשו׃ 38 ויסעו מרפידים ויבאו
מדבר סין אשר במדבר פארן ויחנו בדפקה׃ 39 ויסעו מדפקה
ויחנו בעלש׃ 40 ויסעו מעלש ויחנו בחרשה׃ 41 ויסעו מחרשה
ויחנו בחשמנה׃ 42 ויסעו מחשמנה ויחנו בצרים׃ 43 ויסעו מצרים
ויחנו בהר הר׃ 44 ויסעו מהר הר ויחנו בצבת׃ 45 ויסעו מצבת
ויחנו בעיי עברים בגבול מואב׃ 46 ויסעו מעיי העברים
ויחנו בדיבן גד׃ 47 ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתים׃
48 ויסעו מעלמן דבלתים ויחנו בהרי עברים לפני נבו׃
49 ויחנו על הירדן מבית הישמות עד אבל השטים במדבר מואב׃
50 וידבר יהוה אל משה במדבר מואב על הירדן יריחו לאמר׃
51 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן
ארצה כנען׃ 52 והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם
ואבדתם את כל משכיתם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו
ואת כל במותיהם תשמידו׃ 53 והורשתם את הארץ וישבתם בה
כי לכם נתתי את הארץ לרשת אתה׃ 54 והתנחלתם את הארץ
בגורל למשפחתיכם לרבה תרבו נחלתו ולמעט תמעיט נחלתו
איש אשר יצא גורלו לו לו יהיה לנחלתו׃ 55 ואם לא תורישו
את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם
ולצנים בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה׃
56 והיה כאשר חשבתי לעשות להם אעשה׃

הנה אדוני אל יבא נא המלך ועבדיו אל תוך שדה
אבשלום כי הכה אבשלום את כל בני המלך ולא נותר
מהם איש 38 ואבשלום ברח וילך אל תלמי בן עמיהוד
מלך גשור ודוד היה מתאבל על בנו כל הימים 39 וכאשר
כלה דוד לנחם את אבשלו נכסף דוד המלך לצאת
אל אבשלום כי נחם על מות אמנון 40 ויגש יואב בן צרויה
אל המלך ויאמר אליו מדוע לא תבוא המלך אל בית
אבשלום בן מעכה ויגש יואב אל המלך ויאמר הנה
עבדך יואב אמתי לאמר

22 ויהי אחרי כן ויגד לדוד לאמר הנה אבשלום הכה
את כל בני המלך ולא נותר מהם איש אמנון לבדו 2 ויבא
דוד אל אבשלו ויגש אל המלך ויאמר הנה נא עבדיך
אנשי חיל הם יצאו נא ויכרתו את אדוני המלך ואבשלום
לבדו 3 ויאמר המלך אל יואב ואל אבשלו לאמר
אל נא תעשה את הדבר הזה כי כמוני כמוך יהיו אנשי
המלחמה אשר יכרתו אחרי אדוני המלך ואבשלו
לבדו 4 ויאמר המלך אל אבשלו אל נא תעשה לי את
הדבר הזה ויאמר אבשלום אל אביו אם נא מצאתי חן
בעיניך אל נא תעבר אדוני המלך בעבדיך אנשי חיל
הם 5 ויבא דוד אל מחנה אל בית אבשלום לבדו
אל בית המלך ויאמר אבשלום אל אביו הנה נא אל
אדוני המלך אל נא תעבר אל בית אבשלום אל נא
תעבר אל בית אבשלום ויאמר אל אבשלו אל נא
אבי אם לא אלך אתה ואנשי אתה ויפצר בו ולא
אבה לבלתי הלך ויברכהו 6 ויאמר אל אבשלום הלוא
אתה ואנשי אתה ואנשי אדוני המלך אל אבשלום
ויאמר אל יואב אל נא אלך אל אבי ואל אמי כי אם
אל אבי ואל אמי ויאמר אל אבשלו אל יואב
לא אבה אבי לבוא אל אבשלום ויאמר אל יואב
אל נא אבי אם לא אבה אבי לבוא אל אבשלום
אל אבי אם לא אבה אבי לבוא אל אבשלום
אל אבי אם לא אבה אבי לבוא אל אבשלום
אל

אחרי מות, בהר סיני לאמר: 1 דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם
כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם, וחגה הארץ שבת לה׳:
2 שש שנים תזרע שדך, ושש שנים תזמר כרמך, ואספת
את תבואתה; 3 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ,
שבת לה׳: שדך לא תזרע, וכרמך לא תזמר. 4 את ספיח קצירך
לא תקצר, ובציר נזיריך לא תבצר: שנת שבתון יהיה לארץ.
5 ושבתה הארץ, שבת לכם--לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך
ולתושבך הגרים עמך. 6 ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל
תבואתה לאכלה. 7 ובשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו
ואיש אל משפחתו תשובו. 8 וספרת לך שבע שבתות שנים,
שבע פעמים שבע שנים; והיו לך ימי שבע השבתות השנים,
תשע וארבעים שנה. 9 והעברת שופר תרועה בחדש השביעי
בעשור לחדש--ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם.
10 וקדשתם את שנת החמשים שנה, וקראתם דרור בארץ
לכל יושביה: יובל היא תהיה לכם, ושבתם איש אל אחוזתו
ואיש אל משפחתו תשובו. 11 יובל היא שנת החמשים שנה
תהיה לכם: לא תזרעו, ולא תקצרו את ספיחיה, ולא תבצרו
את נזיריה. 12 כי יובל היא, קדש תהיה לכם: מן השדה
תאכלו את תבואתה. 13 בשנת היובל הזאת תשובו איש
אל אחוזתו. 14 וכי תמכר ממכר לעמיתך, או קנה מיד עמיתך
אל תונו איש את אחיו. 15 לפי מספר שנים אחר היובל
תקנה מעמיתך, לפי מספר שנים תבואות הוא מכר לך.
16 לפי רב השנים תרבה מקנתו, ולפי מעט השנים תמעיט
מקנתו--כי מספר תבואות הוא מכר לך. 17 ולא תונו איש
את עמיתו, וייראת מאלהיך--כי אני ה׳ אלהיכם. 18 ועשיתם
את חקתי, ואת משפטי תשמרו--ועשיתם אותם; וישבתם
לבטח על הארץ. 19 ונתנה הארץ פריה--ואכלתם לשבע,
וישבתם לבטח עליה. 20 וכי תאמרו, מה נאכל בשנה השביעית
--הן לא נזרע, לא אספנו את תבואתנו! ואצוה את ברכתי
לכם בשנה הששית--והעשתה את התבואה לשלש השנים.
21 וזרעתם את השנה השמינית--ואכלתם מן התבואה ישן,
עד שנת התשיעית; עד בוא תבואתה--תאכלו, ישן. 22 ובשנה
השמינית--זרעתם את הארץ; ואכלתם מן התבואה הישנה,
עד שנת הדשן--עד בוא תבואתה תאכלו, הישן. 23 והארץ
לא תמכר לצמיתות--כי לי הארץ: כי גרים ותושבים אתם
עמדי. 24 ובכל ארץ אחוזתכם--גאולה תתנו לארץ. 25 כי
ימוך אחיך, ומכר מאחזתו--ובא גאלו הקרב אליו, וגאל
את מכר אחיו. 26 ואיש כי אין לו גואל--והשיגה يדו, ומצא
די גאולתו. 27 וחשב את שני מכרו--והשיב את העודף
לאיש אשר מכר לו, ושב לאחזתו. 28 ואם לא מצאה يדו די
השיב לו--והיה המכר בידו עד שנת היובל; ויצא ביובל,
ושב לאחזתו.

אחי לם פולפס מל יחיד
אשר לא יבין אשר לא יודע כם אף לא יבין אשר פולפס
29 פחדתיו אל אלוהיו כם אף לא יבין אשר פולפס
בה אשר חלוצה מלחמה ופעל בחכמה ופחד אל אלוהיו
אל בינתיו אשר אבדה 30 אדם מוצה לה אם אשר מחמאתיו אל
אדם לבדו אשר אבדה אל, מלכותו אל אשר אמרו אדם
אדם לבדו אשר אבדה אל, מלכותו אל אשר אמרו אדם
אשר מלה אשר אמר, אי לאמרו אמרו, מעשה אשרים, מלה
אדם אחי לפולפס פרנה אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו

23 פרנ מי פולפס בחשמל אחי אמרו אמרו אמרו אמרו
אל אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
2 מעשה אמרו אל אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אל אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
לפולפס אל פולפס 3 מפולפס אחי לם אל אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
4 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
5 אחי אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
6 פרנ אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
7 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
8 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
9 אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
10 פרנ אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
11 פרנ אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו
אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו אמרו

אמשלים 12 מה אדם ומה בנו אנוש כי תזכרנו
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו
תמשילהו במעשי ידיך כל שתה תחת רגליו 13 צאן ובקר כולם
וגם בהמות שדי 14 עופות שמים ודגי הים
עוברי ארחות ימים יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר הודך על השמים 15 מפי עוללים ויונקים יסדת עז
למען צריך לשכך אויב ומתנקם 16 כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
17 ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו 18 תמשילהו במעשי ידיך
כל שתה תחת רגליו צאן ובקר כולם וגם בהמות שדי
עופות שמים ודגי הים עוברי ארחות ימים 19 יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ
ברוך יהוה לעולם ועד 20 ברוך יהוה מציון שכן ירושלים
הללויה 21 הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו
לנגיד על מות לבן מזמור לדוד 22 אודה יהוה בכל לבבי
אספרה כל נפלאותיך 23 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון
בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך 24 כי עשית משפטי ודיני
ישבת לכסא שופט צדק 25 גערת גוים אבדת רשע שמם
לעולם ועד 26 האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
הוא יושב לעולם כונן לדין כסאו 27 ותבן יושב לעולם כונן לדין

ههمهم هههههه

לנו 9 אחינו הם כל, מלך גם אנו, מלך הם אנו
ומלך אנו מלך מלחמות ומלך לחמנו אנחנו 10 הנה אנו אנחנו
אנחנו אנו נשענים אנו גם נגאלים אנשי כי הנה
גם 11 ,נפל ,גם לא אנו אנו נפל שנאינו אנו לכלה אנו
אנחנו נכנס הנה לנגד הנה לי אנו כי אנו לנגד אנשי אנחנו
אנו גם אנו הלכנו ,נעשינו אנו 12 הלכנו לחנכה לאויבינו
אנו נמאסנו גם אנו בנו אנו לי בנשים אנו כמשלנו
גם אנשים נמשכים אלה נמאנו אנו 13 אנו נשמע אנו
מנו אנו אנחנו אנו גם מנה 14 כנף גם לי כי אלהים אשמו נגד
גם ,מגינו אמלכו אנו אנו גם מה הנה אנו אנחנו אנו
לי אנו גם 15 אנחנו אשמנים נגאלנו נמלכו אנו נכנסים
אנחנו הנה אנו גם אנו גם אנו אנו אנו גם אנו
אלה 16 אנחנו מגינו אנחנו אנשי אנו כי אנחנו אנשים אנחנו
אנו מגן לי אנשים אנחנו אנחנו אנו גם גם אנו אנו
אנו אנשים נכנס גם נפל 17 אנשינו אנשי ,גם מגנו
גם גנב אנו לנו אנחנו אנחנו 18 אנחנו הנה אנחנו אנו
אנשים נכנס אנשי אנשי גם אנו לי אנו גם גם אנו אנו
אנו אנשים כי אנחנו אנשים נשמע אנשי אנחנו אנו 19
אנו אנו אנו לנגד אנו גם אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנחנו גם אנשים אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו 20 אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
גם אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו 21 אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו 22 אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו 23 אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו 24 אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו
אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו אנו

אשר לא־יכלו לעמד לפני אויביהם׃ 25 ויאמר אלהים אל־
משה עלה אל־ראש הגלעד׳ ונשאת עיניך ימה וצפונה
וקדמה ותימנה׳ וראה בעיניך׳ כי לא תעבר את־הירדן
הזה׃ 26 וצו את־יהושע׳ וחזקהו ואמצהו׳ כי הוא יעבר
לפני העם הזה׳ והוא ינחיל אתם׳ את־הארץ׳ אשר תראה׃
27 ויאמר יהוה׳ אל־משה׳ עלה׳ ראש הגלעד׳ ונשאת עיניך
ימה וצפונה׳ וקדמה ותימנה׳ וראה בעיניך׳ כי לא תעבר׳
את־הירדן הזה׃ 28 וצו׳ את־יהושע׳ וחזקהו ואמצהו׳ כי
הוא׳ יעבר׳ לפני העם הזה׳ והוא׳ ינחיל אתם׳ את־הארץ׳
אשר תראה׃ 29 ויקרבו בנות צלפחד׳ בן־חפר בן־גלעד׳
בן־מכיר׳ בן־מנשה׳ ממשפחות מנשה׳ בן־יוסף׳ ואלה׳
שמות׳ בנותיו׳ מחלה׳ ונעה׳ וחגלה׳ ומלכה׳ ותרצה׃
2 ותעמדנה׳ לפני׳ משה׳ ולפני׳ אלעזר׳ הכהן׳ ולפני׳
הנשיאים׳ כל־העדה׳ פתח׳ אהל מועד׳ לאמר׃ 3 אבינו׳
מת׳ במדבר׳ והוא׳ לא־היה׳ בתוך׳ העדה׳ הנקהלים׳
על־יהוה׳ בעדת׳ קרח׳ כי׳ בחטאו׳ מת׳ ובנים׳ לא׳
היו׳ לו׃ 4 למה׳ יגרע׳ שם׳ אבינו׳ מתוך׳ משפחתו׳
כי׳ אין׳ בן׳ תן׳ לנו׳ אחוזה׳ בתוך׳ אחי׳ אבינו׃
5 ויקרב׳ משה׳ את־משפטן׳ לפני׳ יהוה׃ 6 ויאמר׳ יהוה׳
אל־משה׳ לאמר׃ 7 כן׳ בנות׳ צלפחד׳ דברת׳ נתן׳
תתן׳ להם׳ אחזת׳ נחלה׳ בתוך׳ אחי׳ אביהן׳ והעברת׳
את־נחלת׳ אביהן׳ להם׃ 8 ואל־בני׳ ישראל׳ תדבר׳
לאמר׳ איש׳ איש׳ כי׳ ימות׳ ובן׳ אין׳ לו׳ והעברתם׳
את־נחלתו׳ לבתו׃ 9 ואם׳ אין׳ בת׳ ונתתם׳ את־נחלתו׳
לאחיו׃ 10 ואם׳ אין׳ אחים׳ ונתתם׳ את־נחלתו׳
לאחי׳ אביו׃ 11 ואם׳ אין׳ אחים׳ לאביו׳ ונתתם׳
את־נחלתו׳ לשאר׳ בשרו׳ הקרב׳ אליו׳ מן׳ המשפחה׳
הזאת׳ וירש׳ אותה׳ והיתה׳ לבני׳ ישראל׳ לחקת׳
משפט׳ כאשר׳ צוה׳ יהוה׳ את־משה׃

לאמר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם
קרבן לי׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את
קרבנכם׳ 13 אם עולה קרבנו ומן הבקר הוא זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו׳ לפני׳ יי׳ 14 וסמך
ידו על ראש העולה׳ ונרצה לו׳ לכפר עליו׳ 15 והשחיט
את בן הבקר׳ לפני׳ יי׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את
הדם׳ וזרקו את הדם׳ על המזבח׳ אשר׳ על פתח אהל
מועד׳ 16 והסיר את מרסיו׳ והשליך אותו׳ אל מקום
המזבח׳ קדמה׳ אל׳ מקום הדשן׳ 17 ופלח׳ אתו׳ בכנפיו׳
לא יבדיל׳ והקטיר הכהן׳ המזבח׳ על העצים׳ אשר׳
על האש׳ עולה׳ היא׳ אשה׳ ריח׳ ניחוח׳ ליי׳ 18 ואם
מן הצאן׳ קרבנו׳ מן הכשבים׳ או׳ מן העזים׳ לעולה׳
זכר׳ תמים׳ יקריבנו׳ 19 ושחט אתו׳ על ירך׳ מזרחה׳
צפונה׳ לפני׳ יי׳ וזרקו בני אהרן הכהנים׳ את דמו׳
על המזבח׳ סביב׳ 20 והקריב׳ מן הקרבן׳ אשה׳ ריח׳
ניחוח׳ ליי׳ את כל׳ החלב׳ אשר׳ יכסה׳ את הקרב׳
ואת׳ שתי׳ הכליות׳ ואת׳ החלב׳ אשר׳ עליהן׳ אשר׳
על׳ הכסלים׳ והיותר׳ על הכבד׳ על׳ הכליות׳ יסירנה׳
21 ומן הבקר׳ קרב׳ ליי׳ 22 ואם׳ עולה׳ קרבנו׳ מן הצאן׳
או׳ מן העזים׳ אם׳ עולה׳ קרבנו׳ 23 אם׳ כבש׳ יקריב׳
את קרבנו׳ והקריב׳ אשה׳ ריח׳ ניחוח׳ ליי׳ 24 ואם׳
עולה׳ בקר׳ קרבנו׳ אם׳ זכר׳ תמים׳ יקריבנו׳ לרצנו׳
לפני׳ יי׳ וסמך׳ ידו׳ על׳ ראש׳ העולה׳ ושחט׳ אתו׳
לפני׳ יי׳ והקריבו בני אהרן הכהנים׳ את דמו׳ על
המזבח׳ סביב׳ אשר׳ על פתח אהל מועד׳ 25 והסיר׳ את
עורו׳ ונתח׳ אתו׳ לנתחיו׳ 26 והקטיר׳ הכהן׳ המזבחה׳
כל׳ נתחיו׳ הלב׳ והראש׳ ופדר׳ העוף׳ יקטיר׳ המזבחה׳
אשה׳ ריח׳ ניחוח׳ ליי׳ 27 ונפש׳ אדם׳ כי׳ תחטא׳
בשגגה׳ מן׳ המצות׳ יי׳ אשר׳ לא׳ תעשינה׳ ואשם׳

26 ולא נדע מה הוא עד בבוא אלינו, ומלב הבינותי הוא הוא עד
הנביא ד אלהים מחנה מנשיגים מחנה מנשיגים ובחנה מנשיגים
אלו יבוא אל 27 הבינותי הוא שבשר מנה לאשרעיה הנה
מנשלחים הבינותי אלו ראשים ראיתי נבוכדנאצר
הנה

26 ויאמר ד יחזקיו ואל תיראו מפני הדברים אשר שמעת
יחזקיו אשור ראום נערי מלך אשור גדפו אותי הנני
2 שם רוח ד אלהים ושמע על שמע אשר הגיעה אליו
אשור שם נגד מלכו ומחנהו אשר אבלו, נפל שם
3 אשר אמרו אליו כה אמר חזקיה היום צרה וכעס
וגדפה אשור אביו אשר שלחו שם לגדף אלהים
4 נראה אולי ישמע ד אלהיך את דברי רבשקה
אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אלהים חי, וגער
בדברים אשר שמע ד אלהיך, ונשאת תפלה בעד
5 השארית הנמצאת. ויבאו עבדי המלך חזקיה אל ישעיה
6 ויאמר אליהם ישעיה כה תאמרו אל אדניכם כה אמר
ד אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו
7 הנני נותן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו
והפלתיו בחרב בארצו. אשר צוה ד אל מלך אשור
לא יבוא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה
8 מגן ולא יפך עליה סלה. בדרך אשר בא בדרך
ישוב ולעיר הזאת לא יבוא נאם ד. 9 ושמע אל תירא
אשר שמע אל אדניו מלך כוש יצא להלחם עמך
10 ויאמר אל חזקיה מלך יהודה לאמר אל תשא אתך
אלהיך אשר אתה בטח בו לאמר לא תנתן ירושלם
ביד מלך אשור. הנה אתה שמעת את אשר עשו
11 מלכי אשור לכל הארצות להחרים אותם ואתה
תנצל. הגוים אשר שחתו אבותי גוזן וחרן ורצף
ובני עדן אשר בתלסר. 12 הצילו אלהי הגוים אתם
אשר שחתו אבי ואת גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר
בתלסר. אי מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר
13 ספרוים הא מלך אשור

אמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויהי כן׃ 14 ויאמר אלהים יהי מארת
ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו
לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ 15 והיו למאורת
ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ 16 ויעש אלהים
את שני המארת הגדלים את המאר הגדל לממשלת
היום ואת המאר הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃
17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃
18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי טוב׃ 19 ויהי ערב ויהי בקר יום
רביעי׃ 20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה
ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃
21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש
החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף
כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 22 ויברך אתם
אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף
ירב בארץ׃ 23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ 24 ויאמר
אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש
וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ 25 ויעש אלהים את חיתו הארץ
למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה
למינהו וירא אלהים כי טוב׃ 26 ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים
ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃
27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו
זכר ונקבה ברא אתם׃ 28 ויברך אתם אלהים ויאמר
אלהים להם פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה

ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܪܝ ܡܢܐ ܕܥܒܕ ܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܥܠ ܟܬܦܐ ܕܡܪܝܐ ܘܡܫܝܚܗ ܘܢܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܐ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܗܠܝܠܘܝܐ ܘܗܘܝܢ ܠܟܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܗܢܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ

לב אמרתי אלוהים אלהיכם אשר אתם
מאיתם 11 מלך ויאמר אליהם אל תגעו
בשמחת ובשמח בגלות ובגלות בגדולה
בם, מלכם כי אין אלוה אלהים אחר אשר
בגדו בם 12 ואלהים
אמרו לאמרם מה אלהים אמר לכם אל תגעו
בשמחה כמו שמחה אלהים אשר בגדו בם
אלהים, מגדלה גם אלהים בגדולה אמרו
אמרו לכם אל תגעו בגדולה אלהים אמרו
בם 13 אמרתם אלהים אינו אמרו אמרתם אלוה
בגדו אמרתם בגדולה אמרתם אמרו אמרתם
אלהים אמרו, מגדלה 14 בכל אלה אמרו אמרתם
אלה אלהים אמרתם אמרו לכם אל תגעו
בגדולה אמרתם אמרו אמרתם אמרו אמרתם
אלה אלהים אמרתם 15 בגדולה אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
בגדו 16 אמרתם, מה אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
בגדו אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם 17 בגדו אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
בגדו אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם
אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם אמרתם

אשר הוא לי אחי ואני אקרא לו 26 כוח אלהים הוא
27 ומי הוא כמוני ומי יעמד לי ומי יקרא אלי ומי
מי הוא הרועה אשר יבחר בי כי לא אני לבדי
28 ועתה אל אלהי אבי אם אמצא חן בעיניך אל
תרחק ממני ואם אמר לנער 29 ויאמר אליו אל
אלהי אביך אל יהי לך אל תירא כי הנני אתך
ובירכתיך ואת אביך ואת אחיך ואת בניך ואת
בנותיך ואת בהמתך 30 ואתה ראית אשר עשה
לבן אבי ואני הלכתי אל מקום אשר אמר לי
ואבקר אתה אל מקום אשר אמר לי אל תירא
ויעקב שלח ויקרא לרחל ולאה אל השדה אל
31 ויאמר אליהן אני רואה את פני אביכם
כי אינו אלי כתמול שלשום ואלהי אבי היה
עמדי 32 ואתן אתן כל אשר אמר אלי אם
אינו אתי ומי יתן לי אם אין אלהים עמדי
33 ואם לא הלכתי אל אבי ואל אמי ואל אחי
ואל אחותי ואל בני ובנותי ואל בנות אבי
ואל בנות אמי ואל אחי ואל אחותי ואל אבי
34 ולבן בא אל אהלו ואל אהל
אמה ואל אהל השפחות ולא מצא
ויצא אהל רחל 35 ורחל לקחה את
התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם
ויגש יעקב ויגל את לבן 36 ויאמר יעקב ללבן
מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי
37 כי מצאת את כל כלי
מה מצאת מכל כלי ביתך שים כאן
נגד אחי ואחיך ויוכיחו בין שנינו
38 זה עשרים שנה אנכי עמך
רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא
אכלתי 39 הטרפה לא הבאתי אליך
אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי
יום וגנבתי לילה היה אכלני חרב
וקרח ביום וזרם בלילה ונדד שנתי
מעיני 40 זה לי עשרים שנה בביתך
עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנתיך
וארבע שנים בצאנך ותחלף את משכרתי
עשרת מנים 41 היה בי אכל יום קרני
וחרב לילה ונדד שנתי מעיני
ויאמר לבן אל יעקב הבנות בנותי
והצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא
ולבנותי מה אעשה היום אלה או לבניהן אשר
ילדו

ههمه ههمه ههمه

13 ואם אמר אחיהם אל אביהם לא נוכל לעלות אל האנשים
אל אבינו עד אם אתנו אחינו הקטן הנה אנחנו שבים
ונמכרנו לעבדים גם אתה אמרת אמר אלהים אל אברהם 14 ויאמר אליהם יעקב אביהם
אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו
לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים 15 ולקחו האנשים את המנחה הזאת
וכסף משנים לקחו בידם ואת בנימן לקחו ויקם ישראל
ויבאו מצרים ויעמדו לפני יוסף 16 וירא יוסף אתם את בנימן
ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח
וכון כי אתי יאכלו האנשים האלה בצהרים 17 ויעש האיש כאשר אמר יוסף
ויבא האנשים בית יוסף 18 וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף
ויאמרו על דבר הכסף אשר הושב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים
לשלם בו ולהתגולל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרינו 19 ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף
וידברו אליו פתח הבית לאמר 20 בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל
ויהי כבאנו אל המלון ונפתח את אמתחתינו והנה כסף איש
בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשיבהו בידנו 21 וגם כסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל
ולא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו 22 וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל
לא ידענו מי שם כספנו באמתחתינו 23 ויאמר שלום לכם אל תיראו
אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתיכם כספכם
הגיע אלי ויוצא אליהם שמעון 24 ויביא האיש אל בית יוסף ויתן מים ורחצו רגליהם
ויתן מספוא לחמרם 25 והכינו את המנחה עד בוא יוסף
כי שמעו כי שם יאכלו לחם 26 ויבא יוסף הביתה והם הביאו לו
המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה

ܗܘܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܬܪܬܝܢ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܢܚܬܘܢ ܘܥܠܘܗܝ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܒܪ ܐܢܫܐ 27 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܟܠ
ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒܘܢ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܥܠܝܢ ܘܠܐ ܢܥܒܕܘܢܝܗܝ ܠܥܡܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܗܘܐ
ܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܐܠܗܐ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܠܗܝܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܢܙܘܥܘܢ ܠܗ 28 ܗܘܝܢ
ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܬܪܬܝܗܘܢ ܕܬܪܬܝܢ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܒܪ ܐܢܫܐ
ܕܢܚܬܘܢ ܘܥܠܘܗܝ ܠܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܒܪ ܐܢܫܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܐܠܗܐ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܠܗܝܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܢܙܘܥܘܢ ܠܗ 29 ܡܢ ܗܢܐ
ܥܕܡܢ ܠܡ ܢܫܬܘܩܘܢ ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܠ ܒܪ ܐܢܫܐ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ
ܕܐܠܗܐ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܠܗܝܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܢܙܘܥܘܢ ܠܗ 30 ܘܐܡܪ
ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ
ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܠܗܝܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܠܗ ܘܠܐ ܢܙܘܥܘܢ ܠܗ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ
ܩܕܝܫܐ 31 ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܬܚܬ
ܫܡܝܐ ܢܬܝܗܒ ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܐ ܥܠܝܐ ܘܬܚܬܝܐ ܠܗܝܢ ܡܬܬܝܒܝܢ ܠܗ
ܘܠܐ ܢܙܘܥܘܢ ܠܗ

ܡܙܡܘܪܐ

1 ܒܪܟܝܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܗܠܟ ܒܥܘܬܐ ܕܪܫܝܥܐ ܘܒܐܪܚܐ
ܕܚܛܝܐܝܢ ܠܐ ܩܡ ܘܒܡܬܒܐ ܕܠܝܨܘܬܐ ܠܐ ܝܬܒ. **2** ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ
ܘܒܢܡܘܣܗ ܡܪܝܐ ܠܠܝܐ ܘܒܠܝܠܝܐ ܡܬܓܪܣ. **3** ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܙܪܥ ܥܠ ܦܬܚܝ ܡܝܐ
ܕܡܝܐ ܕܝܠܗ ܕܠܐ ܢܒܠ ܥܠܬܗ ܘܥܠܗ ܠܐ ܢܡܠ. **4** ܠܐܝܟܢܐ ܠܐ ܪܫܝܥܐ ܐܠܐ
ܟܝܢܐ ܕܡܬܕܢܢ ܒܪܘܚܐ ܕܦܘܡܗ. **5** ܠܗܕܐ ܠܐ ܩܡܘ ܪܫܝܥܐ ܒܕܝܢܐ
ܘܚܛܝܐܝܢ ܒܟܢܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ. **6** ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܠܦܪܝܫܘܬܗܘܢ ܕܙܕܝܩܐ
ܘܪܫܝܥܐ ܢܐܒܕ.

7 ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܩܝܡ ܥܠ ܨܝܘܢ ܛܘܪܐ ܩܕܝܫܬܝ.
8 ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܘܬܝ ܐܢܬ ܒܪܝ ܐܢܐ ܝܘܡܢܟ ܝܠܕܬܟܐ.
ܫܐܠ ܡܢܝ ܘܐܬܠ ܠܟ ܓܘܝܐ ܠܬܪܥܝܢ ܐܪܥܐ ܠܡܚܣܝܬܟ ܐܦܣܐ ܕܐܪܥܐ.
9 ܬܪܥܝܢ ܒܫܒܛܐ ܕܦܪܙܠܐ ܬܒܪܝܢ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܐܢܐ ܡܫܒܚ ܠܟ ܡܪܝܐ.
10 ܗܫܐ ܡܠܟܐ ܬܒܝܢ ܘܐܬܪܦܘ ܕܕܝܢܐ ܕܐܪܥܐ. **11** ܦܠܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܕܚܠܬܐ
ܘܒܪܘܥܕܐ ܕܪܥܕܐ ܠܡܪܝܐ ܒܟܠ ܠܒܐ ܘܒܟܠ ܢܦܫܟܘܢ. **12** ܢܫܩܘ ܒܪܐ ܕܠܡܐ
ܕܬܬܪܥܘܢ ܒܬܪܝܟ ܐܪܚܐ ܕܬܒܕܘܢ ܡܢ ܛܥܝܘܬܐ. **13** ܡܛܠ ܕܩܨܦ ܡܪܝܐ ܒܚܪܘܢ
ܘܐܬܒܪ ܡܢ ܐܪܚܐ ܕܬܐܒܕܘܢ ܡܢ ܡܫܝܚܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܕܒܟܠ ܙܒܢܐ ܕܡܬܪܓܙ
ܒܚܡܬܗ ܕܡܬܪܓܙ ܒܫܘܠܡܐ. **14** ܐܫܪܝܗܝ ܟܠܗܘܢ ܕܡܬܟܢܝܢ ܒܗ.
15 ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܢܫܒܪ ܢܢ ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܡܢ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ.
16 ܐܝܟ ܕܡܬܪܥܝܢ ܠܟ ܡܢ ܕܡܪܝܐ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܡܢ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ
ܡܢ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܡܢ ܕܢܫܬܘܕܥ ܠܟ ܡܢ

ו, כמו אלה הם אשר 20 בשמחם
בשמחה אלהים מחזיק בידם אמתיות מחזיקים בם אמת
ומלא חסד כאב אל אמונה אלהים מחמאים מלמד
(aïdios) 21 אל תעבר אל אמת אשר אלה אמת אשר (g126
,ומאמר אמת אל אמונה אמתיות מאמינים אשר מן מצוה
אמת לבשמים אמתיות מחזיקים אל אל 22 בבר אחרי
אלה אמר בחכמה אמתיות מבקשים אחרי אל אל
אמתיות לבשמים אל אמת אמונה מאמינים אלהים 23 אמת
אל אמונה אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות
אמת אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות
אמת אמר אמר אמר אמר אל 24 אחרי אמונה מלך
אמת אמר אמר אמר אמר אל אמת אמתיות אמתיות
אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות
25 אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמר אמר אמר אמר אל 26 (aiōn g165)
אמת אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות אמתיות
אמתיות

2 ܗܘܐ ܡܢܬܐ ܕܥܠܝܬܐ ܕܐܝܟ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܡܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܦܠܐ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܢܬܠܦ ܡܢ
2 ܐܡܬܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܢܬܠܦ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܢܬܠܦ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
3 ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܥܒܝܕ ܡܢ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܠܦ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܢܬܠܦ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܕܢܬܠܦ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܟܠܗ ܠܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ 4 ܕܐܝܬ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܒܟܠܗ ܠܒܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ

אמר אליהם אל תיראו כי לנסות בא האלהים ובעבור
יראתו תהיה על פניכם למען לא תחטאו׃ 18 ויעמד העם
מרחוק והמלאפל אשר שם האלהים׃ 19 ויאמרו אל משה
דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר אלהים עמנו פן נמות׃
20 ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם
ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו׃ 21 ויעמד העם
מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים׃ 22 ויאמר יהוה
אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים
דברתי עמכם׃ 23 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא
תעשו לכם׃ 24 מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את
שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 25 ואם מזבח אבנים תעשה לי
לא תבנה אתם כי אם חללתה עליהם׃ 26 ולא תעלה במעלות
על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו׃

3 ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃ 2 כי תקנה עבד עברי
שש שנים יעבד וובשביעית יצא לחפשי חנם׃ 3 אם בגפו יבא
בגפו אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו׃ 4 אם אדניו יתן לו
אשה וילדה בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
יצא בגפו׃ 5 ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי
ואת בני לא אצא חפשי׃ 6 והגיש אדניו אל האלהים והגישו
אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו
לעלם׃

הלך אל בית אביו לא יוכל עוד 6 אחר הדברים האלה
ויהי דוד מכה את פלשתים ויכנעם ויקח דוד את מתג
האמה מיד פלשתים 7 ויכה את מואב וימדדם בחבל
ארץ 8 ויהי בהכות דוד את הדדעזר מלך צובה בלכתו
להשיב ידו בנהר פרת 9 וישמע תעי מלך חמת כי הכה
דוד את כל חיל הדדעזר 10 ויבא תעי אל המלך שלמה
לברכו ולברך אתו על אשר נלחם בהדדעזר ויכהו כי
איש מלחמות תעי היה והכלי כסף וכלי זהב וכלי נחשת
הקדיש גם הם המלך שלמה לה׳ עם הכסף אשר הקדיש
מכל הגוים אשר כבש מאדום וממואב ומבני עמון
ומפלשתים ומעמלק 13 ומשלל הדדעזר בן רחב מלך צובה
אשר הכה דוד בהכותו את אדם בגיא המלח שמונה
עשרת אלפים 14 ויציב נציבים באדום בכל אדום
שם היו כל עבדי דוד נשאים מנחה ויהוה הושיע
את דוד בכל אשר הלך 15 ויהי דוד מלך על כל ישראל
ויהי דוד עשה משפט וצדקה לכל עמו 16 ויואב בן צרויה
על הצבא ויהושפט בן אחילוד המזכיר 17 וצדוק בן אחיטוב
ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא הסופר 18 ובניהו בן
יהוידע על הכרתי והפלתי ובני דוד כהנים היו פרק יט
ויהי אחרי כן ויכה דוד את בני עמון וימלך חנון בנו
תחתיו 19 ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר
עשה אביו עמדי ויבא דוד לנחמו בארץ בני עמון
אל חנון לנחמו 20 ויהי בתשובת השנה לעת צאת
המלכים ויוביל את צבא החיל וישחת את ארץ בני עמון
ויבא ויצר על רבה ודוד ישב בירושלם ויך דוד את רבה
ויהרסה 21 ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומצא בה
ככר זהב ואבן יקרה ויהי על ראש דוד ושלל העיר
הוציא הרבה מאד 22 והעם אשר בה הוציא ויתן
בם המגרה ובמגרות הברזל ובמגזרות הברזל והעבירם
במלבן הלבנים וכן עשה לכל ערי בני עמון וישב דוד
וכל העם ירושלם 23 ויהי אחרי כן ויהי כי נגף
מלחמה עם פלשתים ויכה יואב את רחב ואת אבישי
אחיו בחרב ויפל בגת 24 ויקח דוד את עטרת מלכם
מעל ראשו ומצא בה ככר זהב ומשקלה ואבן יקרה
ויהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה מאד 25 והעם
אשר בה הוציא ויתן בם המגרה ובמגרות הברזל
ובמגזרות הברזל ובמגרות הברזל וכן עשה לכל ערי
בני עמון ויבא דוד וכל העם ירושלם 26 ויהי אחרי כן
ויהי כי נגף מלחמה בגזר עם פלשתים ויכה חושתי
הארחי את סבכי הרפאים ויכנעו פלשתים 27 ויהי
אחרי כן ויכה עוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד
את מתג האמה מיד פלשתים

28 אלה אשר נלכדו מן אלפת המדינה אל
ירושלם מן מגדל הנמרים אשר בגן אל 29 לאמר הנה
אנכי נתן מן אבני הגלעד אשר בגן אל
מלך מן נוד הלך 30 אחרי הרבה אף הם לא אחרי
הגלעדים כן הגלעדים אף הגלעדים הגדולים נלכדו
31 לאמר אנא הגלעדים הקלקלים מן אבותם אל
אשר אנו הגלעדים הקלקלים מן אבותם אל
נבחרים מן אבותם

4 אנא מגל אחיל אל נגדים אחיל אנא
אחרית הגלגלים אשר נכנסים אל הנגדים אל
אנא אמן נלכדו אנחנו לא נכנסים בגן אל 2 אלה
נכנסו 3 אשר אנו אל אשר לא אשר הגמולים לנו אמן
בגן בגן אנא 4 אשר אנו אל אשר הגמולים לנו לנגדים
אל 5 ומן אנשים הגלגלים אל הנגדים נכנסים אנחנו
הגלגל בגן אנא אל אנא אנו אל אנשים הגלגל לא בא אנו
אנא אשר הגלגל אנא אנו אל אנשים הגלגל לא בא אנו
הגלגל בגן אנא אל אנא אנו אל אנשים הגלגל לא בא אנו

ܡܬܠܝܢ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܝܐ ܠܘܬ
ܡܪܝܡ ܐܢܬ ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܐܢܬ ܡܬܚܙܝܢ ܐܢܬ ܡܪܝܡ 15
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝܐ ܒܣܪܟܐ ܕܝܢ ܠܝܬ 16 ܡܪܝܡ ܐܢܬ ܡܪܝܡ
ܒܪܝ ܡܢܝܢ ܡܢ ܡܢܝ ܠܡܠܬ ܠܡܬܚܙܝ ܐܢܬ ܡܪܝܡ ܐܢܬ
ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ ܒܪܝ ܡܢܝ ܐܦ ܡܢܝ ܢܫܬܠ ܠܘܬ ܡܪܝܡ
ܟܠܒܘܬܐ ܬܘܒܬܐ ܡܬܝܢ 17 ܠܡܢ ܡܢ ,ܡܪܝܡܐ ܒܪܝܢܝ
ܡܢ ܒܢܝܢܐ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܒܪܬ ܡܬܚܙܝ ܡܢܝ ܠܐܠܗ ܡܢ
ܡܪܝܡ ܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܡܬܝܢ ܠܡܠܟ ܡܪܝܡ ܡܬܝܢ ܡܬܝܢ
ܡܪܝܡ ܐܠܗ ܡܢ ܡܪܝܡ ܒܪܝ ܡܫܝܚܐ ܒܪܝ ܡܬܚܙܝ
ܡܬܝܢ ܡܢ 19 ܟܬܝ ܡܪܝܡ ܡܬܝܢ ܬܘܒܬ ܟܠܗ ܡܬܚܙܝ
ܥܠ ܡܢܝ ܕܝ ܡܪܝܡ ܡܢܝ ܡܬܝܢ ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܢܝ ܡܢ ܡܪܝܡ ܡܬܚܙܝ 20 ܡܪܝܡ ܡܢܝ ܡܬܚܙܝ
ܕܡܪܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܟܠܗ
ܡܬܚܙܝ ܡܪܝܡ ܡܢ ܟܠܗ ܒܪܝ ܡܪܝ 21 ܡܪܝܡ ܡܫܝܚܐ
ܡܪܝܡ ܡܢ 23 ܠܡܢ ܡܢ ܡܬܚܙܝ ܡܢ ܡܪܝ 22 ܡܬܚܙܝ
ܠܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܬܚܙܝ ܡܢ ܡܬܚܙܝ ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ
ܡܪܝܡ ܡܪܝ ܕܐܬܝܐ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܝ ܐܦ ܡܪܝ 24
ܡܢ 25 ܡܬܚܙܝ ܡܪܝ ܡܢ ܡܬܚܙܝ ܡܪܝ ܡܬܚܙܝ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ

5 ܡܪܝ ܡܪܝ ܠ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܬܚܙܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ 2 ܡܬܚܙܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܡܬܚܙܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܢ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ 3 ܡܪܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ 4 ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ 5 ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
6 ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ
ܡܪܝ 7 ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ ܡܪܝ

אל־תירא מפני אדם כי אתך אני 8 אמרתי גם אני אבחר אף
בתרפים אשר אמרו אלהים הם לנו אשר אעלו את־ישראל
מארץ מצרים׃ 9 אמר אליהם אשר בידו אין־איש מעליו
אל־תרחקו מעלי כל־הרעות אשר־הם עשים׃ 10 ויעל יהוה
מארץ מצרים ויבא אותו אל־המדבר׃ 11 ויאמר אליהם
אל־תזנו אחרי אלהי נכר ואחרי אלהיהם אל־תשתחוו
ואל־תעבדם ואל־תעשו כמעשיהם כי־הרס תהרסם
ומצבותיהם תשברו׃ 12 ועבדתם את־יהוה אלהיכם
ובירך את־לחמך ואת־מימיך והסרתי מחלה מקרבך׃
13 לא־יהיה משכל ועקרה בארצך את מספר ימיך
אמלא׃ 14 אז שלחתי את־אימתי לפני והמתי את כל־העם
אשר תבוא בו׳ ונתתי את־כל־אויביך אליך׳ ואשלח את־הצרעה
לפניך׳ וגרשה את־החוי׳ את־הכנעני׳ ואת־החתי׳ מלפניך׃
15 לא בשנה אחת אגרשם מפניך׳ פן־תהיה הארץ שממה׳
ורבה עליך חיתו השדה׃ 16 עד אשר־תפרו׳ ונחלת את־הארץ
אשר נשבעתי לאבתיך׳ ונתתי לך׃ 17 ויאמר יהוה אל־משה
עוד׳ כה תאמר אל־בני ישראל׳ אתם ראיתם כי מן־השמים
דברתי עמכם׃ 18 לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב
לא תעשו לכם׃ 19 מזבח אדמה תעשה־לי וזבחת עליו
את־עלתיך ואת־שלמיך את־צאנך ואת־בקרך׳ בכל־המקום
אשר אזכיר את־שמי אבוא אליך וברכתיך׃ 20 ומזבח אבנים
תעשה־לי׳ לא־תבנה אתם גזית׳ כי־חרבך הנפת עליהם׳ ותחללם׃
21 ואלה המשפטים׳ אשר תשים לפניהם׃

ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܡܬܦܪܫܝܢ ܡܢܗ ܠܥܠܡܐ (aiōnios g166)

6 ܗܘܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܫܪܝܐ ܕܡܠܬܐ ܠܡܗܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
2 ܘܠܡܣܟܘܬܐ ܕܡܝܐ ܘܠܩܝܡܬܐ ܕܡܝܬܐ ܘܠܕܝܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
3 ܘܕܢܣܝܡ ܠܗ ܐܠܗܐ ܗܢܐ ܢܥܒܕ ܐܢܬܘܢ ܕܡܫܬܠܚܝܢ ܡܢ ܟܠ ܡܕܡ
4 ܐܦܠܘ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ
5 ܘܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
6 ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ
ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
7 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
8 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
9 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
10 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
11 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
12 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
13 ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
14 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
15 ܗܘܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ
16 ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ
ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ
17 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܝܡ ܒܟܠܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܬܠܝܢ ܠܗ

לא יוכל לעמד בדין ביום המשפט ואל
יתקיימו חטאיהם ורשעיהם לפני אלהים
18 כי אם יאמר אדם אני חוטא ואעוה
את הישר ולא שוה לי 19 הלא הוא פדה נפשי
משחת ועיני תחזינה אור׃ 20 הן כל אלה
יפעל אל פעמים שלש עם אנוש׃ 21 להשיב
משחתו מאור החיים׃ 22 הקשב איוב אמרי
ואל תוסף דבר׃ 23 אם יש עליו מליץ אלף
אחד להגיד לאדם ישרו׃ 24 ויחנו ויאמר
פדהו מרדת שחת מצאתי כפר׃ 25 רטב
בשר מנעוריו ישוב לימי עלומיו׃ 26 יתפלל
אל וירצהו ויראה פניו בתרועה וישב
לאנוש צדקתו׃ 27 יביט על אנשים ויאמר
חטאתי העויתי את הישר ולא שוה לי׃
28 פדה נפשי מעבור בשחת וחיתי אור׃
29 הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם
גבר׃ 30 להשיב נפשו משחת להאיר באור
החיים׃ 31 הקשב איוב שמע לי החרש
ואני אדברה׃ 32 אם אין מלים אשיבה
דברי כי חפצתי צדקתך׃ 33 אם אין
אתה שמע לי חרש ואחכמך חכמה׃

7 ויען אליהו ויאמר׃ 2 שמעו חכמים
דברי והאזינו לי יודעים׃ 3 כי אזן מלין
תבחן וחך יטעם לאכל׃ 4 משפט נבחרה
לנו נדעה בינו מה־טוב׃ 5 כי אמר איוב
צדקתי ואל הסיר משפטי׃ 6 על־משפטי
אכזב חץ בלי־פשע׃ 7 מי־גבר כאיוב
יטעם־לעג כמים׃ 8 ואל־חברת לפעלי
און׃ 9 כי אמר לא־יועיל גבר בהרצותו
אל׃ 10 לכן אנשי־לב שמעו־לי חלילה
לאל מעול ושדי מעול׃ 11 כי־פעל אדם
ישלמו־לו ולאורח איש ימצא׃ 12 אמנם
אל לא ירשיע ושדי לא יעות־משפט׃
13 מי־פקד עליו ארצו ומי־שם תבל כולה׃
14 אם־יתיו אליו לבו רוחו ונשמתו
אליו יאסף׃ 15 יגוע כל־בשר יחדו
ואדם על־עפר ישוב׃ 16 ואם־בינה
דבר זאת שמע־נא אזן לקול מלי׃
17 האף־שנא־משפט יחבוש ואת־צדיק
רשיע תרשיע׃ 18 האמר לבליעל מלך
נדיב לרשעים׃ 19 אשר לא־נשא פני
שרים ולא־נכר־הדר לפני־דל כי מעשה
ידיו כלם׃ 20 רגע־לילה ימותו ועם
ויגעשו ויעברו אביר לא בידי אנוש׃
21 כי עיניו על־דרכי איש וכל־צעדיו
יראה׃ 22 אין חשך וצלמות לסתר שם
פעלי־און׃ 23 כי לא־על־איש יתן עוד
לבוא אל־משפט׃ 24 יכת־רבים בלא
חקר ויעמד תחתם׃ 25 לכן יכיר מעשיהם
והפך בלילה וידכאו׃ 26 תחת רשעים
הכם במקום חזים׃ 27 אשר סרו מאחרי
ולכל דרכיו לא השכילו׃ 28 לגרום
אליו צעקת דל ויזעק צעקת עניים׃
29 והוא יחריש ומי ירשיע׃ ויסתיר
פנים ומי יראנו׃ 30 לבלתי מלוך אדם
חנף מקשות עם׃ 31 כי־אל אמר נשאתי
אל־אלוה לא אחבל׃ 32 בלעדי אחזה
אל־תראני׃ 33 הגם־אתה אמר אל־
אלוה אם־לא אמרתי׃ 34 אנשי־לב
ישמעו־לי וחכם שומע לי׃ 35 איוב
בלי־דעת יבל ודבריו בלי־שכל׃
36 אבי יבחן איוב עד־נצח על־תענות
אנשי־און׃ 37 כי־יסף אל־חטאתו
פשע בתוכנו יספק אמרי׃

אשר הוא אמר אל יהוה אלהי אבי אברהם ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך 14 והיה זרעך כעפר
הארץ ופרצת ים וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת
האדמה ובזרעך 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך
והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר עשיתי
את אשר דברתי לך 16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי 17 ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה
אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים 18 וישכם יעקב בבקר
ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה למצבה ויצק שמן על
ראשה 19 ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר
לראשונה 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי
ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל
ובגד ללבש 21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים
22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר
תתן לי עשר אעשרנו לך 23 ויסע יעקב ארצה בני קדם
24 ויראה והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים
כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים ואבן גדולה על פי הבאר
25 והגלו שמה כל העדרים ונגללו את האבן מעל פי הבאר
והשקו את הצאן ושבו את אבן על פי הבאר במקומה

8 בעבור זאת הנני מסיתה אותה ומלכתי אותה
המדבר: 2 ודברתי אל־לבה׳ ונתתי לה את־כרמיה
ואת־עמק עכור לפתח תקוה ועניתה שם כימי
נעורה וכיום עלותה מארץ מצרים׳ 3 והיה ביום־
ההוא נאם־יהוה תקראי אישי ולא־תקראי עוד
בעלי׳ 4 והסרתי את־שמות הבעלים מפיה ולא
יזכרו עוד בשמם׳ 5 וכרתי להם׳ ביום ההוא׳
ברית עם־חית השדה ועם־עוף השמים ורמש
האדמה׳ וקשת וחרב ומלחמה אשבר מן־הארץ
ושכבתים לבטח׳ 6 וארשתיך לי לעולם׳ וארשתיך
לי בצדק ובמשפט׳ ובחסד וברחמים׳ 7 וארשתיך
לי באמונה׳ וידעת את־יהוה׳ 8 והיה ביום ההוא׳
אענה׳ נאם־יהוה׳ אענה׳ את־השמים׳ והם׳
יענו׳ את־הארץ׳ 9 והארץ׳ תענה׳ את־הדגן׳
ואת־התירוש׳ ואת־היצהר׳ והם׳ יענו׳ את־יזרעאל׳
10 וזרעתי׳ אותה׳ לי׳ בארץ׳ ורחמתי׳ את־לא
רחמה׳ ואמרתי׳ ללא־עמי׳ עמי׳ אתה׳ והוא׳
יאמר׳ אלהי׳ 11 ובעלה׳ לא׳ כי׳ אם־׳ אמרי׳ אישי׳
ולא־יעלה׳ על־לבבה׳ עוד׳ את־שמם׳ 12 והיה׳
ביום־ההוא׳ נאם־יהוה׳ אקרא׳ את־השמים׳ והם׳
יענו׳ את־הארץ׳ 13 והארץ׳ תענה׳ את־הדגן׳
ואת־התירוש׳ ואת־היצהר׳ והם׳ יענו׳ את־יזרעאל׳
14 וזרעתי׳ אותה׳ לי׳ בארץ׳ ורחמתי׳ את־לא
רחמה׳ ואמרתי׳ ללא־עמי׳ עמי׳ אתה׳ והוא׳
יאמר׳ אלהי׳ 15 ויהי׳ בעבור׳ אשר־יבוא׳ אל־
בית־אביו׳ ואל־אמו׳ אל־חדרי׳ הרה׳ ואל־
בעלי׳ אמו׳ אל־בית׳ אביה׳ ואל־אביה׳ אל־
בית־אמה׳ ואל־אמה׳ 16 ואל־אחיה׳ ואל־
אחותה׳ ואל־בעלי׳ אמה׳ ואל־אביה׳ ואל־
אמה׳ ואל־אחיה׳ ואל־אחותה׳ 17 ואל־בעלי׳ אמה׳
ואל־בית׳ אביה׳ ואל־אמה׳ ואל־אחיה׳ ואל־
אחותה׳ ואל־בעלי׳ אמה׳ ואל־בית׳ אביה׳ ואל־אמה׳
ואל־אחיה׳ ואל־אחותה׳ 18 ואל־בעלי׳ אמה׳

ܗܘܢ ܕܠܐܬܝܢܐ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܒܟܠܗ ܒܝܬ 19 ܡܢ ܟܠܗ ܒܝܬܐ ܕܐܢܫܐ
ܕܐܬܝܢ 20 ܐܡܪܐ ܠܗܘܢ ܕܟܠܗ ܕܐܬܝܢ ܡܢܗ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ
ܒܗ ܠܐ ܟܠܗ ܐܢܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܒܟܠܗ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܢܫܐ ܒܗ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ,ܡ ܕܐܢ 21 ܐܝܟܡܐ ܠܗ ܡܬܬܥܒܕ
ܕܐܬܝܢ ܒܗ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ 22 ܡܬܚܙܐ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ 23 ܐܠܐ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ
ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ,ܡ ܕܐܢ
ܠܐ 24 ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܬܝܢ ,ܡ ܕܐ

38 ܗܘܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܠܚ ܠܟܘܢ ܐܦܠܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܝ ܠܐ
39 ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܬܚܙܘܢܢܝ ܠܥܠܡܐ ܕܡܬܐܬܐ
ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܒܪܟܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܡܪܝܡ ܠܗ

9 ܘܐܡܪ ܠܝ ܗܢܐ ܕܩܝܡܝܢ ܡܢܟܘܢ ܠܐ ܢܛܥܡܘܢ ܡܘܬܐ
ܥܕܡܐ ܕܡܟܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܡܬܐ ܒܚܝܠܐ 2 ܘܒܬܪܬܐ ܫܬܝܬ ܝܘܡܝܢ ܠܬܪܥܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܠܗ ܠܒܝܬ ܐܒܘܗܝ ܠܝ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܕܐܦ
3 ܠܐ ܠܐ ܠܒ ܠܐ ܐܠܐ ܠܝ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟܘܢ ܕܐܦ
ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ 4 ܐܡܬܝ ܕܢܫܬܘܢ ܢܢ ܠܟ ܡܫܬܡܥ ܠܝ ܕܐܝܢܐ
ܕܡܫܬܘܢ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܢܬ ܒܬܪܝܗ ܒܐܝܢ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܝ ܕܐܝܢܐ
ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܕܐܠܗܘܬܐ 5 ܕܡܛܠܬܐ ܢܬ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܡܬܩܪܐ
ܒܫܡܐ ܢܬ ܠܟ ܠܟ ܕܡܠܐ ,ܡܬܩܪܝܢ ܐܡܬܝ ܡܫܬܡܥ ,ܢܫܝܢ
ܠܟܝ ܕܢܬ ܕܐܝܢ ܕܡܠܐ 6 (aiōn g165) ܒܟܠ ܒܝܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ
ܠܟܝ ܕܢܬ ܕܐܝܢ ܕܡܠܐ ܠܐ ܕܡܠܐ ܡܫܬܠܚ ܒܠܒ
ܠܒܢܝܢ ܠܝ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ ܕܐܝܢ ܠܐ ܕܡܠܐ ܡܫܬܠܚ ܒܠܒ
ܕܡܝܬܐ ܕܐܡܪ ܡܢܝ ܠܝ ܠܡܐ ܕܠܐ 7 ܠܒܢܝܢ ܕܐܡܪܝܢ
ܕܝܢ ܗܘ ܕܐܝܢ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ ܒܪܟܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ ܕܡܪܝܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܕܐܝܢ ܠܐ ܕܡܠܐ 8 ܕܐܦ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܕܐܝܢ ܠܐ ܕܡܠܐ ܡܫܬܠܚ ܒܠܒ
ܕܝܢ ܕܡܫܝܚܐ 9 ܕܐܝܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ
10 ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ 11 ܕܐܝܢ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
12 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
13 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
14 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
15 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
16 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
17 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ

ܗܘܢ ܕܠܐ ܢܦܠܘ ܒܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܥܒܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܗܠܝܢ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܥܒܝܕܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܢ ܩܕܡ

לא אמרו איש אל אחיו 3 הבה נבנה לבנים ונשרפה לשרפה
והיה להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר
ויאמרו איש אל רעהו 4 הבה לנו נבנה לנו עיר ומגדל
וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ
וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם 5
ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות
ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות 6 הבה נרדה ונבלה שם
שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו 7 ויפץ יהוה אתם משם
על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר 8 על כן קרא שמה בבל
(Abyssos g12) כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ
ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ 9 אלה תולדות שם שם בן
מאת שנה ולד את ארפכשד שנתים אחר המבול 10 וארפכשד חי
חמשה ועשרים שנה והולד את שלח 11 וארפכשד חי אחרי הולדו
את שלח שלש שנים ומאת שנה והולד בנים ובנות 12 שלח חי
שלשים שנה והולד את עבר 13 וחי שלח אחרי הולדו את עבר
שלש שנים ומאת שנה והולד בנים ובנות 14 עבר חי שלשים
ומאת שנה והולד את פלג 15 וחי עבר אחרי הולדו את פלג
שלש שנים וארבע מאות שנה והולד בנים ובנות 16 פלג חי
שלשים שנה והולד את רעו 17 וחי פלג אחרי הולדו את רעו
תשע שנים ומאתים שנה והולד בנים ובנות 18 רעו חי שתים
ושלשים שנה והולד את שרוג 19 וחי רעו אחרי הולדו את שרוג
שבע שנים ומאתים שנה והולד בנים ובנות 20 שרוג חי שלשים
ושלשה שנה והולד את נחור 21 וחי שרוג אחרי הולדו את נחור
מאתים שנה והולד בנים ובנות 22 ונחור חי תשע ועשרים שנה
והולד את תרח 23 וחי נחור אחרי הולדו את תרח מאת שנה

ههلا مله ههمه ,ههم هلههمه ههم هم لههههل 21 له عهله له
ههههههه ههه ههههههه ههههه

11 هم هه مههل ههلم مههه ههلم هم هم هله هههه
ههههم هه هههههه ههه ههههل هه هم هم هههههه هه هم هم
ههههه هه هههههههه ههه هه هم هههههه هه هم هم هههههه
هههه هه هههه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هههههه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
هههههه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه هه
ههههههه

הנה אם בנו הוצאו ונהרגו אז הבנים הנשארים
יירשו את הארץ ואת הגבולות אשר הגבלו בני ארם 17 הגבלות
מגבולותיהם מזרחה הגבולות אבותם ומגבולותיהם הגבולים
אשר יגבלו בני ארם לה יגבלו לה הגבלות 18 ויגרשו
את הכנענים ובני ארם לא יגרשו לה כי אם אל אבל אשר הוצאו אם הלא
לא אבל הוצאו אם הלא הוצאו מן אבל אבל אשר הוא הלא
הגבולים ומגבולותיהם ויירשו הגבולות ויגבלו ויגרשו 19 מגבולותם
20 ויגבלו בני אשר אבלים בתוכם הלא הלכו אלים אבל יגבלו
ויגבלו בני אשר אבלים בתוכם הלא הלכו אלים אבל יגבלו
לה יגבל הגבול ארם 21 ואל הלא הגבולות בגבולותיהם הלא אבל
הגבולות 22 ,ואם הגבול הלכו הגבול הגבולו אם הלא ומגבולותם בני הגבולות
ויגבלו מגבולות אבלים לה הגבול ויגרשו מגבולותיהם מגבולותם אבל
הגבולות ומגבולותיהם הגבולות בגבולותם הגבולות בני הגבולות
אבלים הגבולות הלא הגבולות אם הגבולות הגבולות 23 אבלים אשר אם הלא
אבלים הגבולות הגבולות הלא בגבולותם הגבולות אם אם הגבולותם
הגבולות יגבל אבלים הגבולים הגבולות אשר אם הגבולותיהם
ויגבלו אשר אל הגבולות 24 הגבול אבל הגבולים בגבולותיהם
הגבולים אשר הגבולות אבלים הגבולות אבלים הגבולות אם
הגבולים 25 הגבולות ויגבלו הגבולים הגבולים אם הגבול אבל הגבולות
הגבולות הגבולים הלא ואם הגבולים אשר הגבולות יגבל הגבול
הגבולות אבלים אם הגבולות אבלים אשר הגבולות אבלים אם הגבולות
הגבולות אבלים אם הגבולות אבלים אשר הגבולות אבלים אם הגבולות
הגבולות הגבולים אבלים הגבולים 26 הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות
הגבולות הגבולים הגבולות הגבולים הגבולים 5 אם הגבולות הגבולות הגבולות
הגבולות ,אבל הגבולות ,ו הגבולות הגבולים הגבולים הגבולים 27 הגבולות אם
הגבולות הגבולות הגבולים 28 הגבולים הגבולים אבל אבלים הגבולות אם
הגבולות הלא הגבולים הגבולות הגבולות הגבולות הגבולים הגבולים
הגבולות 30 מגבולות מגבולותיהם הגבולות הגבולות יגבל הלא 29
אם הגבולות הגבולים אבלים הגבולות הלא הגבולות הגבולות יגבל
הגבולים הגבולות הגבולים הלא הלא הגבולות הגבולות הגבולות אבל
הגבולים הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות 31
הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות הגבולות
אבלים הגבולות יגבל אבל 32 הגבולות הגבולים הגבולים הגבולות הגבולות

ܘܠܐ ܡܬܚܢܢܝܢ ܠܒܢܝ ܢܝܫܐ ܕܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܕܢܬܠ
ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠ
ܫܘܠܛܢܐ ܢܦܠܘ ܠܬܚܬܘܗܝ ܘܢܦܠܘ ܠܬܚܬܘܗܝ ܘܟܠ ܕܡܨܥܐ
ܠܗ ܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܕܢܫܬܡܥ ܩܠܗ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ܩܕܡ ܡܪܝ ܥܠܡܐ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܘܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕ

13 אמרתי אליהם מי יש זהב תתקו ויתן לי
שכר 14 ויצאו העם מתוך המחנה לקראת
אהרן 15 ויאמרו אליו ראה אדני את
אשר חטא העם הזה כי הכבדתו מאד
16 ועתה אם תשא חטאתם ואם אין
מחני נא מספרך אשר כתבת 17 ויאמר
יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו
מספרי 18 ועתה לך נחה את העם
אל המקום אשר דברתי לך הנה מלאך
אלהים יהלך לפניך ביום פקדי ופקדתי
עליהם חטאתם 19 ויגף יהוה את העם
על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן
ויאמר יהוה אל משה עלה מזה אתה והעם
אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ
אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב
לאמר לזרעך אתננה 20 ואמר אליהם
לאמר מי אשר יבקש יהוה יצא אל אהל
מועד 21 והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל
מועד אשר מחוץ למחנה

13

1 וידבר יהוה אל משה לאמר עלה מזה
אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים
אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעך אתננה 2 ושלחתי
לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני
האמרי והחתי והפרזי והחוי והיבוסי
3 אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה
בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך
בדרך 4 וישמע העם את הדבר הרע הזה
ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו
5 ויאמר יהוה אל משה אמר אל בני
ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד
אעלה בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אעשה לך 6 ויתנצלו
בני ישראל את עדים מהר חורב
7 ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ
למחנה הרחק מן המחנה קרא לו אהל מועד
והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד

9 और मैंने उन्हें एक ही मन दूँगा और उनके भीतर नया आत्मा
उत्पन्न करूँगा; और उनके देह में से पत्थर का मन निकालकर
उन्हें मांस का मन दूँगा, 10 कि वे मेरी विधियों पर चलें और
मेरे नियमों को पालन करें और उनके अनुसार काम करें; तब
वे मेरी प्रजा ठहरेंगे और मैं उनका परमेश्वर ठहरूँगा। 11 परन्तु
जैसे मैं, प्रभु यहोवा का वचन है, उन्हें उनके ही चाल-चलन
के अनुसार दण्ड दूँगा, यह प्रभु यहोवा का वचन है। 12 तब
तुम्हें मेरे उन सब कामों की याद आएगी जो तुम्हारे
बुरे चाल-चलन के कारण तुम्हें घृणास्पद लगे थे; और तुम
अपने-अपने बुरे कामों के कारण जो तुम्हारे घृणास्पद
थे, अपने को घृणास्पद समझोगे। 13 प्रभु यहोवा का यह
वचन है, कि जब मैं तुम्हारे सब कामों के कारण तुम्हें
क्षमा करूँगा तब तुम्हें याद आएगा कि मैं ही यहोवा हूँ।

14 फिर यहोवा का यह वचन मुझ पर पहुँचा कि 2 हे
मनुष्यपुत्र, इन्हें कहना कि यहोवा परमेश्वर यरूशलेम के
विषय में यों कहता है, 3 हे यरूशलेम, तेरी उत्पत्ति और
जन्म तो कनान देश के हैं; तेरा पिता तो एमोरी था और
तेरी माता हित्ती थी। 4 तेरे जन्म के समय जब तेरा
जन्म हुआ तो न तो तेरी नाभि काटी गई, न तुझे
नहलाकर शुद्ध किया गया, न तुझे नमक लगाया गया,
न तुझे कपड़े में लपेटा गया। 5 तुझ पर तरस खाकर
किसी ने तुझ पर ये काम नहीं किए कि तुझे
इनमें से कोई काम करके तुझ पर दया करे; तुझे
तो खुले मैदान में फेंक दिया गया, क्योंकि तेरे
जन्म के दिन ही तुझे घृणास्पद समझा गया था।
6 तब मैंने तुझे फिर देखा, और तुझे लहू में लथपथ
पड़े देखकर मैंने तुझ से कहा, तू लहू में लथपथ
होकर जीवित रह, हाँ, तू लहू में लथपथ होकर
जीवित रह। 7 मैंने तुझे खेत के पौधे के समान
बढ़ाया, और तू बढ़कर बड़ी हो गई, हाँ, तू बढ़कर
बड़ी हो गई, और तेरे उभार निकल आए, और तेरे
बाल उगे; परन्तु तू नंगी और खुली पड़ी थी।
8 फिर मैंने तुझे देखा, और तुझ पर दया करके
तुझ से वाचा बाँधी, अर्थात् तेरे और मेरे बीच
वाचा बाँधी, और तू मेरी हो गई, यह प्रभु
यहोवा का वचन है। 9 तब मैंने तुझे जल से धोया,
और तेरे ऊपर से लहू धो डाला, और तुझे तेल
से चुपड़ा। 10 मैंने तुझे बूटेदार वस्त्र पहनाए,
और तुझे सूँस के चमड़े की जूतियाँ पहनाईं;
मैंने तुझे बारीक सन का पटका बाँधा, और
तुझे रेशम का वस्त्र ओढ़ाया। 11 मैंने तुझे
आभूषण पहनाए, और तेरे हाथों में कंगन,
और गले में हार पहनाया। 12 मैंने तेरी नाक में
नथ, तेरे कानों में बाले, और तेरे सिर पर
सुन्दर मुकुट पहनाया। 13 इस प्रकार तू सोने
और चाँदी से लदी थी, और तेरे वस्त्र
बारीक सन और रेशम और बूटेदार थे;
तू मैदे, शहद और तेल खाती थी; तू
बहुत सुन्दर थी, और राजपदवी के
योग्य बनी थी। 14 तेरी सुन्दरता की
चर्चा जातियों में फैल गई, क्योंकि
मैंने तुझे अपने तेज से सुन्दर बनाया
था, यह प्रभु यहोवा का वचन है।

אם יעשה אחד נגד רעהו ופללו אותו אלהים 10 ואם חטא איש לאיש
מי יתפלל בעדו ולא שמעו לקול אביהם כי חפץ יהוה להמיתם
ונגלה יהוה אל שמואל לאמר 11 נחמתי כי המליכתי את שאול
למלך כי שב מאחרי ולא הקים את דברי ויחר לשמואל ויזעק
אל יהוה כל הלילה 12 וישכם שמואל לקראת שאול בבקר ויגד
לשמואל לאמר בא שאול אל הכרמלה והנה מציב לו יד ויסב
ויעבר וירד הגלגלה 13 ויבא שמואל אל שאול ויאמר לו שאול
ברוך אתה ליהוה הקימתי את דבר יהוה 14 ויאמר שמואל
מה קול הצאן הזה באזני ולקול הבקר אשר אנכי שמע
15 ויאמר שאול מעמלקים הביאום אשר חס העם על
מיטב הצאן והבקר לזבח ליהוה אלהיך והיתר החרמנו
16 ויאמר שמואל אל שאול הרף ואגידה אתך את אשר
דבר יהוה אלי הלילה ויאמר אליו דבר 17 ויאמר שמואל
הלא אם קטן אתה בעיניך לראש שבטי ישראל
ויבחרך יהוה למלך על ישראל 18 ויאמר יהוה לך והחרמת
את החטאים עמלק ונלחמת בו עד כלותם אותם
19 ולמה לא שמעת בקול יהוה ותעט אל השלל
ותעש הרע בעיני יהוה 20 ויאמר שאול אל שמואל אך
שמעתי בקול יהוה והלכתי בדרך אשר שלחני
ואבא את אגג מלך עמלק והחרמתי את עמלק
21 ואת העם לקחו שלל צאן ובקר ראשית
החרם לזבח ליהוה אלהיך בגלגל 22 ויאמר שמואל
החפץ ליהוה בעלות וזבחים כשמע בקול יהוה
הנה שמע מזבח טוב להקשיב מחלב אילים
23 כי חטאת קסם המרי ואון ותרפים הפץ
יען מאסת את דבר יהוה וימאסך מלך

15 ויעל שמואל מן הרמה ויבא שלו ואיש הרמתים
ושאול מלך בגבעת בנימן ויפקד את העם אשר נמצא עמו
כשש מאות איש 2 ושאול ויונתן בנו והעם אשר נמצא עמם
ישבים בגבע בנימן ומצרים חנים בעפק הרמה 3 ויאמר
שמואל אל שאול אנכי אמחה את עמלק אשר שם לו
ישראל בדרך בעלתו ממצרים 4 ויזעק שאול את העם
ויפקדם בטלאים מאתים אלף איש ועשרת אלפים איש
יהודה 5 ויבא שאול עד עיר עמלק ויארב בנחל

מלכים ראשון

ירושלים, ויבא אל־בית־אביו אל־אמו ואל־אחיו
ויאמר אליהם מה־אמר אביכם אליכם׃ 6 ויאמרו אחיו
אמרו אל־אביו אל־אמו ואל־אחיו לאמר מה־אמר
אביכם אליכם׃ 7 ויאמר אליהם לאמר אם־אמר
אמר אלי אמרו־נא אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו
אשר־אמר אביכם אליכם׃ 8 ויאמר אליהם אמרו־נא
אל־אביו ואל־אמו ואל־אחיו אשר־אמר אביכם
אליכם׃ 9 ויאמרו אליו אחיו הלכה־נא אל־אביו
ואל־אמו אל־אחיו אשר־אמר אביכם אליכם
אל־נא־אמרו־נא אחי־אמי אל־אביו׃ ויראו אחיו
את־אביו ואת־אמו ואת־אחיו 10 ויאמר אליהם
מדוע אתם מבקשים אותי ויאמר
אליהם הלוא־אמרתי אליכם לכו־נא אל־אביו
ואל־אמו, ואל־אחיו אשר־אמר אביכם אליכם׃
11 ויאמר אליו אחיו לכה־נא אל־אביו
ואל־אמו ואל־אחיו אשר־אמר אביכם אליכם׃
12 ויאמרו אליו אחיו אל־אביו ויאמר
אל־אמו ואל־אחיו אשר־אמר אביכם אליכם׃
13 ויאמר אליהם ישראל אמר־נא אל־אמו
ואל־אחיו ואל־אביו מה־אמר אליכם׃ ויאמרו אליו
הנני׃ 14 ויאמר אליהם לכו־נא ראו את־שלום
אחיכם ואת־שלום הצאן והשיבו־לי דבר׃
ישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ 15 ויאמר
אליו איש לאמר מה־אתה מבקש׃ 16 ויאמר
את־אחי אנכי מבקש הגיד־נא־לי איפה הם
רועים׃ 17 ויאמר האיש נסעו מזה כי־שמעתי
אמרים נלכה דתינה׃ ויבא יוסף אחרי
אחיו ויבקשם בדתן׃ 18 וירא אתו מרחק
ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אותו להמיתו׃
19 ויאמרו איש אל־אחיו הנה בעל החלמות
הולך׃ 20 ועתה לכו־נא ונהרגהו
ונשליכהו אל־אחד הבורות והאמרנו חיה רעה
אכלתהו׃ 21 וישמע ראובן ויצלהו
מידם ויאמר לא־נכנו׳ נפש׃ 22 ויאמר אליהם ראובן אל־תשפכו־דם
השליכו אתו אל־הבור הזה אשר במדבר ואת־יד אל־תשלחו־בו
למען הצילו מידם לשוב אל־אביו׃

אשר 23 לאחיהם אמרו אשרי אדם אשר לא הלך
בעצת רשעים ובדרך חטאים לא עמד ובמושב
לצים לא ישב 24 כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה 25 והיה כעץ
שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו
ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח
26 לא כן הרשעים כי אם כמץ אשר תדפנו
רוח 27 על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים 28 כי יודע יהוה
דרך צדיקים ודרך רשעים תאבד 29 למה
רגשו גוים ולאמים יהגו ריק 30 יתיצבו
מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד על יהוה
ועל משיחו 31 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה מעלינו עבותימו 32 יושב בשמים
יצחק אדני ילעג למו 33 אז ידבר אליהם
באפו ובחרונו יבהלמו 34 ואני נסכתי
מלכי על ציון הר קדשי 35 אספרה אל
חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום
ילדתיך 36 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ 37 תרעם בשבט ברזל
כיוצר כלי יפוצצם 38 ועתה מלכים
השכילו הוסרו שופטי ארץ 39 עבדו את
יהוה ביראה וגילו לו ברעדה 40 נשקו
בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער
כמעט אפו אשרי כל חסי בו

16

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו
אדני מה רבו צרי רבים קמים עלי
2 רבים אמרים לנפשי אין ישועתה
לו באלהים סלה 3 ואתה יהוה מגן בעדי
כבודי ומרים ראשי 4 קולי אל יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה 5 אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני
6 לא אירא מרבבות עם אשר סביב
שתו עלי אל יהוה הושיעני אלהי

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܥܕܡܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܘܟܠ ܡܕܡܐ ܕܒܗܘܢ ܐܝܟ ܕܨܒܝܢ ܗܘܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܝܡܐ
ܘܟܠ ܬܗܘܡܐ ܕܡܝܐ ܬܚܝܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܚܝܐ ܕܡܬܪܡܫܐ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܛܝܪܐ ܕܥܦܐ ܕܫܡܝܐ ܘܟܠ ܛܝܪܐ ܕܡܬܪܡܫ
ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܥܠ ܟܠ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܗܘܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܥܕܡܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܝܡܐ ܬܚܝܡܐ ܕܐܪܥܐ ܘܟܠ ܕܚܝܐ ܕܡܬܪܡܫ ܥܠ

24 [illegible]

[illegible] 25 [illegible]

[illegible] 26 (aiōnios g166) [illegible],

(aiōnios g166) [illegible]

27 [illegible] (aiōn g165) [illegible]

ᚱᚢᚦᚢᚴᚮᚱ-ᚱ

1 ᚦᚮᚴᚮᚱᚮᚴᚮᚱᚮᚴᚮᚱ

ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܢܗܪܐ 19 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗ ܡܢܘ ܐܢܬܬܝ ܠܡܢܐ ܕܐܬܐ
ܒܟܠܗ 20 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܕܐ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܢܗܘܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܝܬܝܢ ܠܡܝܬܐ ܠܐ ܡܫܬܐܪܝܢ ܠܡܝܬܐ ܠܐ ܡܫܬܐܪܝܢ ܠܡܝܬܐ
ܕܡܢ ܡܫܬܐܪܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܐܪܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܒܪܝܫ ܠܐ ܕܐܡܪ ܠܝܗ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ 21 (aiōn g165)
ܕܐܢܬ ܗܘܝܬ ܥܠ ܡܠܟܘܬܟ ܐܝܟ ܕܐܢܬ ܡܫܬܠܛ ܒܟܠ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕ

6 ܗܘܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܩܝܡܝܢ ܒܝܕܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܠܐ ܡܬܚܫܫܝܢ ܠܗ ܐܦܠܐ
ܠܐܠܦ 7 (aiōn g165) ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ,ܡܬܩܪܝܢܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܝܢ ܫܪܪܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܓܠܝܐ ܒܝܕܝ ܕܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ,ܡ ܕܝܢ
ܕܐܠܦ 8 (aiōn g165) ܠܥܠܡ ܡܬܓܠܝܐ ܠܢܘܢ ܕܐܠܗܐ ܫܪܪܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܐܢܫܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܕܡܐ ܕܝܢ ܠܐܠܦ 9 (aiōn g165) ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܫܘܚܪܢܐ ܕܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܝܢ ܠܐ ܡܫܬܠܛ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܝ ܐܝ 10 ܡܢ ܡܛܠ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ,ܡܬܩܪܝܢ ܒܗ ܕܝ ܕܝ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ
ܕܝ ܕܝܢ ܠܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝܢ 11 ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝ
ܕܝܢ ܠܐ ܕܝܢ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ 12 ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ 13 ܕ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ 14 ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕ ܕܝ ܕ ܕܝ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ 15 ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ 16 ܕ ܕ
ܕ ܕ

3 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܡܝܬܐ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܝܘ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܕܥܬܝܕ ܠܡܬܝܠܘܬ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܝܢ ܗܘ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ 8
ܕܫܡܝܐ ܕܫܠܝܛܘܬܐ ܕܫܠܝܛ ܒܗ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ 9 ܕܐܬܐ ܡܢܟܘܢ
ܕܫܡܝܐ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܫܠܝܛ ܒܗ ܕܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ 10 ܕܐܬ ܕܐܒܝܢ ܕܫܡܝܐ ܕܫܘܬܐ
ܕܫܠܝܛ ܕܫܘܬܐ ܕܫܠܝܛܝܢ ܐܢܘܢ ܕܫܠܝܛܝܢ ܒܫܡܝܐ ܠܒ ܒܫܡܝܐ
ܕܫܠܝܛܝܢ 11 ܡܛܠ ܕܗܢܐ ܕܐܢܬܘܢ ܕܝܢ ܕܢܬܝܗܒ ܗܢܐ ܡܛܠ ܕܝܢ
ܕܫܠܝܛ ܡܫܬܐ ܠܐ ܢܬܝܗܒ ܕܢܬܝܗܒ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܫܠܝܛܝܢ ܕܢܬ
ܕܝܢ ܠܟ ܗܢܐ ܕܝܢ ܢܬܝܗܒ ܠܟܘܢ 12 ܕܫܠܝܛ ܠܥܠܡ ܡܫܝܚܐ
ܕܫܠܝܛ ܘܐܝ ܕܫܠܝܛܘܬ ܕܫܠܝܛ ܘܐܝ ܕܫܠܝܛ ܘܐܝ ܕܫܠܝܛ ܕܫܠܝܛܝܢ
ܕܫܠܝܛ ܕܫܠ ܒܗ ܢܬܝܗܒ ܕܢܬܝܗܒ 13 ܕܫܠܝܛ ܘܐܝ ܕܫܠܝܛ ܘܐܝ
ܢܬܝܗܒ ܕܫܠ ܒܗ ܕܫܠܝܛ ܠܟܝ ܡܛܠ ܕܫܠ ܘܐܝ ܢܬܝܗܒ
ܡܢܬܐ ܕܫܠܝܛ ܕܫܠ ܒܗ ܕܫܠܝܛ 14 ,ܡܘܫܝܚܐ ܕܫܠ ,ܡܫܝܚܐ ܕܫܠ
ܘܐܝ ܐܝܟܐ ܡܢܬܐ ܕܫܠܝܛ 15 ܕܐܬ ܡܢܟܘܢ ܕܫܠ ܘܐܝ
ܕܫܠܝܛ ܕܐܬ ܕܫ 16 ܕܫܠ ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܫܠ ܡܬܝܠܝܢ ܕܝ
ܕܐܬ ܕܫܠ ܕܫܠܝܛ ܡܫܝܚܐ ܕܫܠܝܛ ܕܫܠܝܛ ܡܛܠܬܐ
ܡܛܠܬ ܕܫܠܝܛ ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܕܫܠܝܛ ܡܛܠܬ ܕܐܬܐ ܗܢܐ 17
ܕܫܠ ܕܫ ܒܗ 18 ܕܐܬ ܕܫܠܝܛ ܘܐܝ ܒܗ ܕܫܠܝܛ ܕܢ
ܡܛ ܕܫܠ ܕܫ ܕܫܠܐ ܘܐܝ ܐܬܐ ܕܐܬ ܕܢܬ ܗܢ ܡܫܝ
ܕܫܠ ܕܢ ܡܫܠܐ 19 (aiōn g165) ܕܐܬ ܕܫܠ ܕܫ
ܕܐܬ ܕܢ ܕܢ ܘܐܝ ܐܬ ܕܫ ܕܫܠ ܒܗ ,ܡ ܕܫ ܕܫ
ܕܐܬ ܕܫ ܕܫ 20 ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ
ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ 21 ܕܫ ܕܫ
ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ 22 ܕܫ ܕܫ ܕܢ
ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ
ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܫ 23 ܕܫ ܕܫ ܕܫ ܕܢ ܕܫ
ܕܫ

4 ܡܬܝܠܝܬܐ ܕܝܘܡܐ ܕܟܦܪܢܘܡܐ ܕܐܝܟ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܚܙܐ ܠܟܠܗ ܕܐܝܬ 2 ܕܡܠܬܐ ܕܡܝܡܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܡܫܬܡܥ ܠܗ ܕܡܢ ܕܝܢ ܕܝ ܕܐܝܬ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ 3 ܠܐ ܕܝ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܡ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܕܐܝܬ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܐ ܒܟ ܒܟ ܕܐܢ ܕܝܢ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕ 4 ܠܐ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕ 5 ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ ܕ ܕ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܐܦܠܐ ܗܘܐ ܕܢܩܡ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܗܘܐ ܕܢܬܒܥ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܥܡܐ ܩܕܝܫܐ ܥܠܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕ

אלהים לשחת לחיות לב בשר לחת אבן מן
הבשר, ומלמעלה הוא אלהי הצבאות, לבשר מן
12 כי אם לב בשר לחת אבן מן הבר
13 ויהוה אמר אלי בן אדם, הנבא אל
עצמות

6

1 ויהי דבר יהוה אלי לאמר 2 בן אדם שים פניך אל
הרים אל אדמת ישראל והנבא אליהם 3 ואמרת הרים
ישראל שמעו דבר אדני יהוה לרים ולגבעות לאפיקים
ולגאיות הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם 4 ונשמו מזבחותיכם ונשברו חמניכם
ואשליכה חלליכם לפני גלוליכם 5 ונתתי את פגרי
בני ישראל לפני גלוליהם ופזרתי עצמותיכם
סביבות מזבחותיכם 6 בכל מושבתיכם, הערים
תחרבנה והבמות תשמנה, למען יאשמו
ונשברו ונתמו גלוליכם וגדעו חמניכם ונמחו
7 וחללים יפלו בתוכם וידעתם כי אני יהוה,
כל אשר נשבעתי אל אדמת ישראל לבלתי היות
לכם לאלהים 8 והותרתי אתכם פליטים מן
החרב בהיותכם פזרים בארצות 9 ויזכרו
פליטיכם אתי בגוים אשר נשבו שם אשר
שברתי את לבם הזונה אשר סרה מעלי ואת
עיניהם הזנות אשר זנו אחרי גלוליהם
10 וידעו כי אני יהוה לא דברתי
לעשות לו את הרעה הזאת 11 כה אמר
אדני יהוה הכה כף ורקע רגלך ואמר
אהה על כל תועבות רעות בית ישראל
אשר בחרב יפלו וברעב ובדבר ימותו
12 הרחוק בדבר יאכל והקרוב בחרב יפל
והנשאר וכלה אעביר חמתי בם 13 וידעתם
כי אני יהוה בהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם על כל גבעה
רמה בכל ראשי הרים ותחת כל עץ רענן
ותחת כל אלה עבתים מקום אשר הקריבו
שם לכל גלוליהם 14 ונטיתי ידי עליהם
ונתתי את הארץ שמה מדבר דבלתה
15 מן המדבר ועד דבלתה בכל מושבותם
ידעו כי אני יהוה 16 ועתה בן אדם הנבא
ואמרת אדני אל האדמה כה אמר אדני יהוה

13 Moreover the gates were left
unguarded while the bars were still
not in place. Then I appointed
2 Hanani my brother and Hananiah
the commander of the citadel
to be in charge of Jerusalem,
because they were men of more
3 than average integrity and
they feared God more than most
people do. I said to them,
"Don't let the gates of
Jerusalem be opened until
4 the sun is hot enough to
make people want to stay
indoors. While we are still
on the job, we must make
sure that the gates are
5 shut and barred." The city
was large and spacious, but
there were few people living
in it, and none of the
houses had been rebuilt.
6 So I had to do something
about the problem. I
assembled the nobles and
the officials and the
common people for a census
7 based on their family
records. We found that
there were 42,360 people
living in Jerusalem at
that time, not including
their 7,337 slaves and
their 245 male and female
singers. 8 The people
included 736 descendants
of Parosh, 2,100 descendants
of Shephatiah, 372
descendants of Arah,
9 652 descendants of Pahath-
Moab (through the
descendants of Jeshua and
Joab), 2,818 descendants
of Elam, 845 descendants
10 of Zattu, 760 descendants
of Bani, 642 descendants
of Bebai, 2,322 descendants
11 of Azgad, 667 descendants
of Adonikam, 2,067
descendants of Bigvai,
12 655 descendants of Adin,
328 descendants of Ater
(through the descendants
of Hezekiah), 98
descendants of Bezai,
13 324 descendants of Hariph,
112 descendants of Gibeon,
and 123 men from Bethlehem
and Netophah, 56 men from
Anathoth, 42 men from
Beth-Azmaveth, 743 men from
Kiriath-Jearim, Chephirah,
and Beeroth, 421 men from
Ramah and Geba, 122 men
from Michmas, 66 men from
Bethel and Ai, 52 men from
Nebo, 156 men from Magbish,
1,254 men from the other
Elam, 320 men from Harim,
345 men from Jericho,
721 men from Lod, Hadid,
and Ono, 3,930 men from
Jericho, 623 men from
Senaah. 14 The priests
included 1,373 descendants
of Jedaiah (through the
family of Jeshua),
972 descendants of Immer,
1,052 descendants of Pashhur,
15 and 1,017 descendants of
Harim. The Levites included
74 descendants of Jeshua
and Kadmiel (through the
family of Hodaviah),
16 and 148 descendants of
Asaph. The singers included
128 descendants of Asaph.
17 The gatekeepers included
the descendants of Shallum,
Ater, Talmon, Akkub,
Hatita, and Shobai.
18 The temple servants
included the descendants
of Ziha, Hasupha, Tabbaoth,
19 Keros, Siaha, Padon,
Lebanah, Hagabah, Akkub,
Hagab, Shamlai, Hanan,
20 Giddel, Gahar, Reaiah,
Rezin, Nekoda, Gazzam,
Uzza, Paseah, Besai,
Meunim, Nephusim, Bakbuk,
Hakupha, Harhur, Bazluth,
Mehida, Harsha, Barkos,
Sisera, Temah, Neziah,
and Hatipha. 7 Solomon
also had servants who
were descendants of the
2 following families:
Sotai, Sophereth, Perida,
Jaala, Darkon, Giddel,
3 Shephatiah, Hattil,
Pochereth-Hazzebaim,
Amon. The temple servants
and the descendants of
Solomon's servants
4 included a total of
392. Tel-Melah, Tel-Harsha,
Kerub-Addan, Immer,
5 and Cherub-Hazzebaim
were towns in Babylonia
from which people came
who could not prove that
they were Israelites
6 or that their families
had been there for many
generations. Their
7 ancestors were Delaiah,
Tobiah, and Nekoda.
There were 652 of them.
8 Also there were 341
descendants of Barzillai
the Gilead family who
married into the family
of Barzillai and took
their name. 9 These
people could not find
their family records
anywhere in the
genealogies, so they
were considered unclean
and were not allowed to
serve as priests.
10 Governor Tirshatha
ordered them not to eat
any food that was
dedicated to God until
there was a priest who
could use the Urim and
Thummim to find out
11 God's will in the
matter. The total
number of people who
were not allowed to
serve as priests was
12 42,360. This number
does not include their
7,337 male and female
slaves and their 245
male and female singers.
13 Moreover, there were
736 descendants of
Parosh, 2,100
descendants of
Shephatiah, 372
descendants of Arah,

מלכי מדינה לא מצאו זכות בדבר אשר עשה
14 אמר אם אמרתי אני אל אדני המלך
ואל אדני המלך לא יבעת איש אשר אתה
מבקש לדבר אל אדון אתה, ם אדוני המלך
המלך לא יבין אתה עבד לאדני המלך
15 ועתה אם לא לא אמרתי אל אדני המלך
מי הוא הגבר אשר שלח אדני המלך
16 ויאמר המלך אל אבשלם לך שוב אל עבדך
ויבא המלך אל אבשלם ויפל לפני המלך
ויבא המלך אל אבשלם ויפל לפני המלך
17 ויאמר אבשלם אל אביו
לא אמרתי אל אדני המלך, מצא נא אבי
חן בעיניך ולמה נכון אדני, ויבא אבי
לא אמרתי אל אדני המלך 18 גם ידע אבי
ויבא אבי ויבא גם אל המלך
לא נמצא אל לבבי אל אדני, לא
אל אדני אל אדני אל אדני, לא
אל אדני אל אדני אל אדני 19 ויאמר
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 20 אמר
אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 21 ועתה מה
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 22 ויאמר אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 23 ויעבר אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 24 ויאמר אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 25 אל אבשלום אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני 26 אמר אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני 27 ועתה אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני 28 אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני אל אדני
אל אדני אל אדני אל אדני

אמרתי אל אלהי אל תעלני בחצי ימי
בדורות שנותיך בדור דור אתה היה לפנים
31 יסדת ארץ ומעשי שמים הם
יאבדו ואתה תעמוד וכולם כבגד יבלו
כמו לבוש תחליפם ויחלפו 32 ואתה הוא
ושנותיך לא תתומו בני עבדיך ישכנו
וזרעם לנצח יכון 33 מגדל ישועות
מלכו ורודה אל תזנחני בעת זקנה
כלות כחי אל תעזבני 34 כי אמרו אויבי
לי ושומרי נפשי יועצו יחדו לאמר
אלהים עזבו רדפו ותפשו כי אין
מציל אל תרחק ממני אלהי אל
תאחר לעזרתי 35 אבדו ויכלמו
שטני נפשי יעטו חרפה ובשת
המבקשים רעתי 36 ואני תמיד
איחל ואוסיף על כל תהלתך
פי יגיד צדקתך כל היום תשועתך
כי לא ידעתי מספרות 37 אבוא
בגבורות אדני יהוה אזכיר צדקתך
לבדך 38 אלהים למדתני מנעורי
ועד הנה אגיד נפלאותיך
39 וגם כי זקנתי ושיבתי אל תעזבני
עד אגיד זרוע לדור לכל יבא
גבורתך ומשפטיך אלהים עד מרום
40 אשר עשית גדלות מי כמוך
אלהים תשובני ותגלני
תראיני צרות רבות ורעות
תשוב תחיני ומתהומות הארץ
תעלני תרבה גדלתי ותסב תנחמני
8 לבני קרח לדוד שיר
אהבתי יהוה כי ישמע את קולי
תחנוני כי הטה אזנו לי ובימי אקרא
2 אז יבושו ויכלמו אויבי
אדם ואל אדם יענה בגדו
3 כי אל מרום ונורא
אדון כל הארץ
4 אל תבוא בנגע
אל תבוא בנגע
אל תבוא בנגע
5 אל תבוא בנגע
אל תבוא בנגע

אמר יהוה לי הלך 6 הקיצם הקיצים הקיצם הקלל
ואת הקשת נאמנה הביא יעד כה אמר אדני יהוה ואת הכל הקלל
הקרבה אחרי הזאת אל הלל 7 ויעבר עוד ראה ויעבר
הבית אחרי הקמל הקרב ־המקדשה הקדם אשר אל פתח
הקלם ־המקדש הנבזה לקרה אחרי הקרבה הנה
אחרי ־כן אל הלל לי הבאה הל הר הקלהבה 8
אחרי כן אל הלל הקמל לי הבאה הל הר הקלהבה
הבלה הר אור 9 ויבן בקדש לבדו הל ־כן הלה ויבקשה
אל פתח הקדם 10 הנבזה הקלמה הרמה הזה ־הבקלה
הל הבית הקדש כל פתח הבית הקדש הנה אדני הל הנשא
הקרבה לבדה הבקשה אם הבזה לקח המקדש הזה
פתח המלקחה בחצר הבית הזה אם הלבן הקדבה מל בדה 11
הנשמה ־הבשרה ־הקדש אחרי הלבשה הקרב ־הר 12 הקשה
־הקדש אחרי הלבשה אם הקשרה הקדבה ־המקדש ־הקדש
הל הבאה כלה, הנה הלבשה הקלהבה ־כן הזה לקח 13
(aiōn g165) הנה הלבשה הבל הבל הבל

9 אם הקשה פנים הל אם הבית בי פנים הל הבל
בחר, בבר, ־הקדם הל אם פנה הל ־בי הקשה בבשר
הקדמה, פנה ־בבל הלה הקשה פנים הל הבינה ־הר 2
אדם ל הנבה הלהל הנבה המבה 3 ־הנה ־הקדש, הקשרה
הקדש הל הבלה 4 הקדבלה בבבל ל הקדש הל הבל
הנה הקשרה הבאה הנה בחר בבבבל הקדנה הקדש ל
פנה הקשרה הבאה הנה בחר בבבבל הקדנה הקדש ל
אל הבנה הבשר הנה אם 6 הבאה הנה ־בבי המאה
הקמבה הקשבה הקשרה הבה 7 הבלה הבל הבלה ל
הבה אם הבל הל המבה ל בבי הבה אם הקבה
הנה הבלה 8 הבל הל הקבבה הבלה בחר הבה הבבי
הבקר 9 בבה הלם הקבבה בבר הם הנה בבה הלם הקבה
הבל הבבה הבבה הקדש הבל הבבבה הקבבה הם בבי
אם ־הקדבה הבבה הנה 10 הקלהל הל הבל הבבה הבל

מלכים ראשון

11 ויהי כי־זקן שלמה
ונשיו הטו את־לבבו
אחרי אלהים אחרים
ולא היה לבבו שלם
עם־יהוה אלהיו כלבב
12 דויד אביו׃ ויאמר
יהוה אל־שלמה יען
אשר היתה זאת עמך
ולא שמרת בריתי
וחקתי אשר צויתי
עליך קרע אקרע
את־הממלכה מעליך
ונתתיה לעבדך׃
13 אך בימיך לא
אעשנה למען דויד
אביך מיד־בנך
אקרענה׃ 14 ויקם
יהוה שטן לשלמה
את־הדד האדמי
מזרע המלך
באדום׃ 15 והיה
בהשחית דויד
את־אדום בעלתו
יואב שר־הצבא
לקבר ויך כל־זכר
באדום׃ 16 כי
שם שש ירחים
עד־הכרית יואב
כל־צבא־ישראל
עד־בלתי השאיר
שם כל־זכר
באדום׃ 17 ואדד
ברח הוא ואנשי
אביו־עבדים
אתו לבוא
מצרים ואדד
נער קטן׃
18 ויקמו
ממדין ויבאו
פארן ויקחו
אנשים עמם
מפארן ויבאו
מצרים אל־
פרעה מלך
מצרים אשר
נתן־לו בית
ולחם אכל
ושדה נתן־
לו׃ 19 וימצא
אדד חן בעיני
פרעה מאד
ותתן־לו אשה
אחות אשתו
אחות תחפנס
הגבירה׃
20 ותלד
לו אחות
תחפנס את
גנובת בנו
ותגמלה
תחפנס
בתוך
בית פרעה
והיו גנובת
בית פרעה
בתוך בני
פרעה׃
21 ואדד
שמע במצרים
כי שכב דויד
עם־אבתיו
וכי־מת יואב
שר־הצבא
ויאמר אדד
אל־פרעה
שלחני
והלכתי
אל־ארצי׃
22 ויאמר
לו פרעה
מה־אתה
חסר עמדי
והנך מבקש
ללכת אל־
ארצך׃ 23 ויאמר
לא כי־שלח
תשלחני׃
24 ויקם
לו אלהים
שטן את
רזון בן־
אלידע
אשר ברח
מאת הדדעזר
מלך צובה
אדניו׃
25 ויקבצו
עליו אנשים
ויהי שר־גדוד
בהרגם את
דמשק׃
ויתישבו
בדמשק
וימלכו
בארם׃

ܐܡܪܝܢ ܡܬܝܠܐ ܕܐܢܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܡܬܝܠܐ ܕܐܢܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܘܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗܘܢ ܕܢܬܡܠܐ ܒܗܘܢ ܡܬܢܒܐ ܕܐܫܥܝܐ ܕܡܬܡܪ
ܒܗܘܢ ܕܡܬܡܠܝܢ ܠܗܘܢ ܕܫܡܥ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܢܚܙܐ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ
ܘܠܐ ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥ ܘܠܐ ܡܬܬܪܓܡ ܡܫܬܡܥ

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܝܫܐ ܕܟܠܗ ܒܪܢܫܐ ܘܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܫܘܠܛܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ ܕܥܠܡܐ ܘܥܠܡܝ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 16 ܘܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗܬܢ ܕܒܫܡܝܐ ܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܬܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ ܒܐܪܥܐ ܗܒ ܠܢ ܠܚܡܐ ܕܡܬܩܝܡܐ ܠܝܘܡܢܐ ܘܫܒܘܩ ܠܢ ܚܘܒܝܢܢ ܐܝܟ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢܢ ܘܠܐ ܬܥܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢ ܐܠܐ ܦܨܝܢ ܡܢ ܒܝܫܐ ܡܛܠ ܕܝܠܟ ܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܫܒܚܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ 17 ܐܡܪ ܠܗ ܝܫܘܥ ܡܢܝܢ ܐܢܬ ܐܡܪܬ ܕܐܦ ܐܢܐ ܐܬܐ ܠܡܫܬܠܛܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܘܕܐܬܐ ܘܕܗܘܐ ܗܘܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܟ ܐܦ ܠܐ ܐܢܐ

בשם אלהים לחם הבדלה 3 אשר נתן אל אברהם
ולזרעו אחריו את ארץ מגריו אשר גר בה אשר
נתן אלהים לאברהם 4 ויהי אחרי מות אביו
ויעתק משם אל הארץ הזאת אשר אתם יושבים
בה עתה 5 ולא נתן לו בה נחלה ולא כף רגל
ויאמר לתתה לו ולזרעו אחריו אשר לא היה לו
ילד ,ו אברם בן חמש ושבעים שנה בעברו את
הנהר 6 ויפר אלהים את בריתו אשר כרת
עם אברם לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת 7 את
הקינים את הקדמני את הקדמנים את הרפאים
ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת
היבוסי ,ו אברם בן תשע ותשעים שנה ,ויאמר
8 לו אלהים אני אל שדי התהלך לפני והיה
תמים ואתנה בריתי ביני ובינך ,ויפל אברם
על פניו 9 ויאמר אלהים אל אברם ואתה
את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם
10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך הימול לכם כל זכר 11 ונמלתם
את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני
וביניכם 12 ובן שמנת ימים יימול לכם כל
זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל
בן נכר אשר לא מזרעך הוא 13 הימול יימול
יליד ביתך ומקנת כספך והיתה בריתי
בבשרכם לברית עולם 14 וערלת זכר אשר
לא יימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש
ההוא מעמיה את בריתי הפר 15 ויאמר
אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את
שמה שרי כי שרה שמה 16 וברכתי אתה
וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה גוים
מלכי עמים ממנה יהיו 17 ויפל אברם על
פניו ויצחק צחק לאמר הלבן מאה שנה יולד
ואם שרה הבת תשעים שנה תלד 18 ויאמר
אברהם אל האלהים לו יחיה ישמעאל לפניך
19 ויאמר אלהים אל אברהם אך שרה אשתך
יולדת לך בן וקרא את שמו יצחק והקימתי
את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו
20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו
והפרתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר
נשיאים יולד והשמתיו לגוי גדול 21 ואת
בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה
למועד הזה בשנה האחרת

ראו עוד כפי עד ראמה מן לבד קרח מתחשבים עוד עוד
מתרבה אר נפתלים נבלבלו נבל לבן אשר בכלו ובלו 22
נמל אשר ולעלו מלכי נפתר אמתחה נפתר שפט ראמרו
ראר 23 ראר עבדה לא ראמה נבחרים נבל יבאר ראה
נבאה נבין ובלו לבן אתעלמו קרח אם נבין כי אתה לבן
ר מה ראיה 24 ראשר ראם נפש ראם קלתמרו ראלה אמה
ראה ר מתרה נבחר ובל, ובל אם מלבר נבאה יבאה
בר נבאמרו יאה כי ראה 25 מובאר בבבר נתמנה
כפר, ראה ראיה ראתו, מתנתר ראפה ראה יבאה בנה ראפה
לב 26 מובאר נתמר ראתו, אתר לב בבבר נתמנה ראה
ראפה נתמר ראה ראשר נתמר לבתר מלבו ובל, אתר
מתנתראל ראבר נתמר בבבר ובל אם מתבה ראה
ראה מפה כי ראתה ראיבו מבשר כי לבן ובל אבר ראה 27
ראה לבה 28 מובאר ראיבו מבר אם בשר מן ראב
כי ראתה ראה ראשר כי לבן בנמה מפתן ראפה בר ראמה
ראנה ראב ראל בר מה ראתה ובל לבן כי 29 ראה ראפה
ראה לבה 30 ראיבו מובאר בבר ראל ראתה לבן מפתן אם
מלר 31 בבבר ראבראתה ראמבה ראיבה נבבר בראבתה
כי בי ראנתבה בר 32 אמה ראנתבה ראל אמה ראנו נפש ובל
ראר לבבר 33 בשה ראבלה בר ראל ראנתבה ראנתבה ובל
לבר, אתר נבבתבה בבבר אתר נבבתבה לבראבל אתר אתר
34 כי בי בבר אם ראבר נבבתבה ראל אבן מתבבר נבבתבה
לב אבבר אתר בי ראיה בר

12 לב ראמתבה ראר ראב בבבר בי ראתמרו 2 ראמרו
נבבר ראל ראה אמה נבבר ראבתבה אתר אמה ראל אמה
נבבתבה 3 אתר אמה ראה לבה ראבר אתר בבבר
ראבה אבר אם אבר ראיבו ראבבר ראמרו ראנבר אתר
ראנבר בר ראר אבר אם ראיבו ראבראל אבבר אתר

בלעדי אין לנו אלהינו עזבנו את כל המצות
אשר צויתה את עבדך משה לאמר הארץ
אשר אתה בא לרשתה ארץ נדה היא בנדת
העמים בתועבותם מלאוה את פיה ומעתה
בנותיכם אל תתנו לבניהם ובנותיהם אל
תקחו לבניכם ולא תדרש שלומם וטובתם
עד עולם למען תחזקו ואכלתם את טוב
הארץ והנחלתם לבניכם עד עולם 13 ואחרי
כל אשר בא עלינו בדרעתנו הגדולה כי
אתה אלהינו חשכת מעונותינו ותתן לנו
פליטה כזאת 14 הנשוב להפר מצותיך
והתחתן עם העמים עשי התועבות האלה
הלא תאנף בנו עד כלה אין שארית
ופליטה 15 יהוה אלהי ישראל צדיק
כי נותרנו פליטה כיום הזה הננו לפניך
באשמתנו כי אין עוד עמוד לפניך על זאת
אין לנו אל אדני אמרים אל אדני אל
אלהי השמים ואל הארץ אשר הוצא
מתוך בית עבדים כי אתה אדני אל
אמת כי נותרנו פליטה כיום הזה הנה
אנחנו לפניך באשמתינו כי אין עמוד
לפניך על זאת 10 ויהי כהתפלל עזרא
וכהודותו בוכה ומתודה לפני בית האלהים
נקבצו אליו מאד מישראל העם האנשים
והנערות כי בכה העם בכי גדול 2 ויען
שכניה בן יחיאל מבני עילם ויאמר אל
עזרא אנחנו מעלנו באלהינו והשבנו
נשים נכריות מעמי הארץ ועתה יש מקוה
לישראל על זאת 3 ועתה נכרת ברית
לאלהינו להוציא כל הנשים ואשר יולד
מהן כעצת אדני וחרדי מצות אלהינו
ויעשה כתורה 4 קום כי עליך הדבר
ואנחנו עמך חזק ועשה 5 ויקם עזרא
וישבע את שרי הכהנים הלוים וכל
ישראל לעשות כדבר הזה וישבעו
6 ויקם עזרא מלפני בית האלהים
וילך אל לשכת יהוחנן בן אליישיב
ובאשר בא שם לא אכל לחם ולא שתה
מים כי אבל על מעל הגולה 7 ויעבירו
קול ביהודה ובירושלם לכל הגולה
לאסף אל ירושלם 8 וכל אשר לא יבוא
בשלשת הימים כעצת השרים והזקנים
יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה
9 ויאספו כל אנשי יהודה ובנימין
אל ירושלם בשלשת הימים הוא חדש
התשיעי בעשרים לחדש וישבו כל העם
ברחבת בית האלהים חרדים על הדבר
הזה ובגשם הרבים 10 ויקם עזרא הכהן
ויאמר אליהם אתם מעלתם ולא הושבתם
נשים נכריות להוסיף על אשמת ישראל
11 ועתה תנו תודה ליהוה אלהי אבתיכם
ועשו רצונו והבדלו מעמי הארץ ומן
הנשים הנכריות 12 ויענו כל הקהל
ויאמרו בקול גדול כדברך עלינו לעשות
13 אולם העם רבים והעת גשמים ואין
כח לעמוד החוצה ומלאכת היום אינה
לשנים כי רבים אנחנו פשענו בדבר הזה
14 יעמדו נא שרינו לכל העדה ויבאו
כל אשר בעריינו הנשאים נכרים עם
עתים ומן זקני עיר ועד דיינה עד
חרון אף אלהינו בדבר הזה עד לנו
15 רק יונתן בן עשהאל ויחזיה בן
תקוה על זאת עמדו ומשלם הלוי
ושבתי עזרו כן 16 ויעשו בני הגולה
כן ויבדל עזרא הכהן אנשי ראשי
אבות לבית אבתם וכלם בשמותם
ויישבו ביום אחד לדרוש בדבר הזה
17 ויכלו אל אנשים הנשאים נכרים
עד יום אחד לחדש הראשון 18 ומבני
הכהנים נמצאו נשאי נכרים מבני
ישוע בן יוצדק ואחיו מעשיה ואליעזר
ויריב וגדליה 19 ויתנו ידם לשלח
את נשיהם ואשמים איל עדר על
אשמתם 20 ומבני אמר נמצאו חנני
וזבדיה 21 ומבני חרים מעשיה
ואליהו ושמעיה ויחיאל ועזיה 22 ומבני
פשחור אליועיני מעשיה ישמעאל
נתנאל יוזבד ואלעשה 23 ומבני
הלוים יוזבד ושמעי וקליתא הוא
קליטא פתחיה יהודה ואליעזר

אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
24 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
25 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
26 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
27 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
28 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
29 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
30 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
31 אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני
אמר אליהם אל תיראו כי הנה אני

13 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
אמר 2 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
אמר 3 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
4 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
5 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
6 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
7 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי
8 אמר אל אל אבי ראובן אחיו אחרי

11 ויאמר יהוה אלי לא תתפלל בעד העם הזה לטובה׃
10 כי יצומו לא אשמע לרנתם ואם יעלו עולה ומנחה לא
ארצה כי אם לתם אני עתיד לספות בחרב וברעב ובדבר׃
9 הן אמרתי אדני יהוה הנביאים אומרים אליהם לא תראו
חרב ורעב לא יהיה לכם כי אם שלום אמת אני נתן לכם
במקום הזה׃ 10 לכן כה אמר יהוה על אודות הנביאים
הנבאים בשמי ואני לא שלחתים ואמרים חרב ורעב לא
יהיה בארץ הזאת׃ 11 ויאמר יהוה אלי הנביאים נבאים
בשמי ואני לא שלחתים אמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ
הזאת׃ 12 אמר יהוה אל הנביאים אשר יתנבאו בשמי
ואני לא שלחתים ואמרים חרב ורעב לא יהיה בארץ הזאת
בחרב וברעב יתמו׃ 13 והעם אשר יתנבאו להם יהיו מטלים
בחוצות ירושלים מפני רעב וחרב ואין מקבר להם הם
ונשיהם ובניהם ובנותיהם ושפכתי עליהם את רעתם׃

14 דבר יהוה אל ירמיהו על דברי הבצרת׃ 2 יהודה אבלה
ושעריה אמלל לו קדרו לארץ ותצעקת ירושלים׃ 3 וחרים
שלחו צעיריהם למים באו אל בורות לא מצאו מים כליהם
ריקם בשו וכלמו וחפו ראשם׃ 4 על אדמה חתתה כי לא היה
גשם בארץ בושו אכרים חפו ראשם׃ 5 גם אילת בשדה ילדה
ועזבה כי לא היה דשא׃ 6 ופראים עמדו על שפים שאפו
רוח כתנים כי כלתה עשב׃ 7 אם עונתינו ענו בנו יהוה
עשה למען שמך כי רבו משובתינו לך חטאנו׃ 8 מקוה ישראל
מושיעו בעת צרה למה תהיה כגר בארץ ואורח נטה ללון׃
9 למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה
בקרבנו יהוה ושמך עלינו נקרא אל תנחנו׃ 10 כה אמר יהוה
לעם הזה אשר אהבו לנוע רגליהם ולא חשכו לא יהוה
לא עתה יזכר עונם ויפקד חטאתם׃ 11 ויאמר יהוה אלי
אל תתפלל בעד העם הזה לטובה׃ 12 כי יצומו אני לא
אשמע ואם יעלו עולה ומנחה לא ארצה כי אם בחרב
וברעב ובדבר אני מתם׃ 13 ואמר אהה אדני יהוה הנה
הנביאים אמרים אליהם לא תראו חרב ורעב לא יהיה
לכם כי אם שלום אמת אני נתן לכם במקום הזה׃

ויבן בית יהוה ואת הבית אשר לו
בעצים ובאבנים ובברזל ובנחשת
ובזהב ובכסף ואת כל הכלים
אשר עשה שלמה לבית יהוה
ואת מזבח הזהב ואת שלחן
אשר עליו לחם הפנים
ואת המנרות הטהר
לפני הדביר כמשפט
ואת הפרחים
ואת הנרות
ואת המלקחים
ואת הכפים
ואת הכף
ואת הבית
ואת הדלתות
לבית
ואת כל
המלאכה
אשר עשה
שלמה
לבית יהוה
ויביאו
את
קדשי
דוד אביו
את הכסף
ואת הזהב
ואת הכלים
נתן
אוצרות
בית יהוה
אז יקהל
שלמה
את זקני
ישראל
ואת כל
ראשי
המטות
נשיאי
האבות
לבני
ישראל
ירושלם
להעלות
את ארון
ברית יהוה
מעיר
דוד הוא
ציון
ויקהלו
אל המלך
שלמה
כל איש
ישראל
בחג
בירח
השביעי
ויבאו
כל זקני
ישראל
וישאו
הכהנים
את הארון
ויעלו
את ארון
יהוה
את אהל
מועד
ואת כלי
הקדש
אשר באהל
הם יעלו
הכהנים
והלוים
ומלך
שלמה
והעדה
הנועדה
אליו
לפני
הארון
זבחים
צאן
ובקר
אשר
לא יספרו
ולא
יתמו
מרב
ויביאו
הכהנים
את ארון
ברית יהוה
אל
מקומו
אל
דביר
הבית
אל
קדש
הקדשים
תחת
כנפי
הכרובים
כי
הכרובים
פרשים
כנפים
אל
מקום
הארון
וכסו
הכרובים
מלמעלה
את
הארון
ואת
בדיו
ויוצאו
הבדים
ויראו
ראשי
הבדים
מן
הדביר
לפני
הדביר
ולא
יראו
חוצה
ויהיו
שם
עד
היום
הזה
אין
בארון
רק
שני
לוחות
אבן
אשר
הניח
שם
משה
בחרב
אשר
כרת
יהוה
עם
בני
ישראל
בצאתם
מארץ
מצרים
ויהי
בצאת
הכהנים
מן
הקדש
כי
כל
הנמצאים
הנכחדו
לא
נשמרו
לעבר
את
המחלקות
ויהי
כאחד
המחצצרים
והמשרתים
לפני
הכהנים
לאחד
לתת
תודה
ולהלל
את
יהוה
ובהרים
קול
חצוצרות
וצלצלים
ובכלי
השירה
לאמר
כי
טוב
כי
לעולם
חסדו
ואז
נמלא
הבית
ענן
בית
יהוה
ולא
יכלו
הכהנים
לעמד
לשרת
מפני
הענן
כי
מלא
כבוד
יהוה
את
בית
אז
אמר
שלמה
יהוה
אמר
לשכן
בערפל
בנה
בנה
בית
זבל
לך
מכון
לשבתך
עולמים
ויסב
המלך
את
פניו
ויברך
את
כל
קהל
ישראל
וכל
קהל
ישראל
עמד
ויאמר
ברוך
יהוה
אלהי
ישראל
אשר
דבר
בפיו
אל
דוד
אבי
ומלא
בידו
לאמר
מיום
הוציאי
את
עמי
מארץ
מצרים
לא
בחרתי
בעיר
מכל
שבטי
ישראל
לבנות
בית
להיות
שמי
שם
ואבחר
באיש
להיות
נגיד
על
עמי
ישראל
ובחרתי
בירושלם
להיות
שמי
שם
ואבחר
בדוד
להיות
על
עמי
ישראל
ויהי
על
לבב
דוד
אבי
לבנות
בית
לשם
יהוה
אלהי
ישראל
ויאמר
יהוה
אל
דוד
אבי
יען
אשר
היה
עם
לבבך
לבנות
בית
לשמי
הטיבות
כי
לבבך
אתה
לא
אתה
תבנה
הבית
כי
אם
בנך
היצא
מחלציך
הוא
יבנה
את
הבית
לשמי
ויקם
יהוה
את
דברו
אשר
דבר
ואקם
תחת
דוד
אבי
ואשב
על
כסא
ישראל
כאשר
דבר
יהוה
ואבנה
בית
לשם
יהוה
אלהי
ישראל
ואשם
שם
את
הארון
אשר
כרת
יהוה
עם
אבתינו
בהוציאו
אותם
מארץ
מצרים
ויעמד
לפני
מזבח
יהוה
נגד
כל
קהל
ישראל
ופרש
כפיו
השמים
ויאמר
יהוה
אלהי
ישראל
אין
כמוך
אלהים
בשמים
ומתחת
לארץ
שמר
הברית
והחסד
לעבדיך
ההלכים
לפניך
בכל
לבבם
אשר
שמרת
לעבדך
דוד
אבי
את
אשר
דברת
לו
אף
דברת
בפיך
ובידך
מלאתה
כיום
הזה
ועתה
יהוה
אלהי
ישראל
שמר
לעבדך
דוד
אבי
את
אשר
דברת
לו
לאמר
לא
יכרת
לך
איש
מלפני
ישב
על
כסא
ישראל
רק
אם
ישמרו
בניך
דרכם
ללכת
לפני
כאשר
הלכת
לפני
ועתה
יהוה
אלהי
ישראל
יאמן
נא
דבריך
אשר
דברת
לעבדך
דוד
אבי
כי
אמנם
הישב
אלהים
עם
האדם
על
הארץ
הן
השמים
ושמי
השמים
לא
יכלכלוך
אף
כי
הבית
הזה
אשר
בניתי
ופנית
אל
תפלת
עבדך
ואל
תחנתו
יהוה
אלהי
לשמע
אל
הרנה
ואל
התפלה
אשר
עבדך
מתפלל
לפניך
היום
להיות
עיניך
פתחות
אל
הבית
הזה
יומם
ולילה
אל
המקום
אשר
אמרת
לשום
שמי
שם
לשמע
אל
התפלה
אשר
יתפללו
עבדך
ועמך
ישראל
בהתפללם
אל
המקום
הזה
ואתה
תשמע
אל
המקום
אשר
אתה
יושב
ושמעת
וסלחת
אם
יחטא
איש
לרעהו
ונשא
בו
אלה
להאלתו
ובא
אלה
לפני
מזבחך
בבית
הזה
ואתה
תשמע
מן
השמים
ועשית
ושפטת
את
עבדיך
להרשיע
רשע
לתת
דרכו
בראשו
ולצדיק
לתת
לו
כצדקתו
בהנגף
עמך
ישראל
לפני
אויב
אשר
יחטאו
לך
כי
ישובו
אליך
והודו
את
שמך
והתפללו
והתחננו
אליך
בבית
הזה
אז
תשמע
מן
השמים
וסלחת
לחטאת
עמך
ישראל
והשבתם
אל
האדמה
אשר
נתת
לאבתיהם
בהיות
השמים
ועצר
לא
יהיה
גשם
כי
יחטאו
לך
ושבו
מחטאתם
כי
תענם
אז
תשמע
מן
השמים
וסלחת
לחטאת
עבדיך
ועמך
ישראל
כי
תורם
אתם
דרך
הטובה
אשר
ילכו
בה
ונתת
מטר
על
ארצך
אשר
נתת
לעמך
לנחלה
רעב
כי
יהיה
בארץ
דבר
כי
יהיה
שדפון
ירקון
ארבה
וחסיל
כי
יהיה
אויבו
בארץ
שעריו
כל
נגע
וכל
מחלה
כל
תפלה
כל
תחנה
אשר
יהיה
לכל
האדם
לכל
עמך
ישראל
אשר
ידעון
איש
נגע
לבבו
ופרש
כפיו
אל
הבית
הזה
אז
תשמע
מן
השמים
מכון
שבתך
וסלחת
וגם
אל
הנכרי
אשר
לא
מעמך
ישראל
הוא
כי
יבוא
מארץ
רחוקה
למען
שמך
הגדול
וידך
החזקה
וזרועך
הנטויה
כי
יבוא
והתפלל
אל
הבית
הזה
אתה
תשמע
מן
השמים
מכון
שבתך
ועשית
כל
אשר
יקרא
אליך
הנכרי
למען
ידעון
כל
עמי
הארץ
את
שמך
ליראה
אותך
כעמך
ישראל
ולדעת
כי
שמך
נקרא
על
הבית
הזה
אשר
בנית
כי
יצא
עמך
למלחמה
דרך
אשר
תשלחם
והתפללו
אליך
דרך
העיר
אשר
בחרת
בה
והבית
אשר
בניתי
לשמך
אז
תשמע
מן
השמים
תפלתם
ותחנתם
ועשית
משפטם
כי
יחטאו
לך
כי
אין
אדם
אשר
לא
יחטא
ואף
כי
תקצף
בם
ונתנם
לפני
אויב
ושבו
אותם
שבים
אל
ארץ
אויב
רחוקה
או
קרובה
ואם
השיבו
אל
לבבם
בארץ
אשר
שבו
שם
ותחננו
אליך
בארץ
שבים
לאמר
חטאנו
העוינו
הרשענו
ואם
שבו
אליך
בכל
לבבם
ובכל
נפשם
בארץ
אויביהם
אשר
שבו
אותם
והתפללו
אל
דרך
ארצם
אשר
נתת
לאבתיהם
העיר
אשר
בחרת
והבית
אשר
בניתי
לשמך
אז
תשמע
מן
השמים
מכון
שבתך
תפלתם
ותחנתם
ועשית
משפטם
וסלחת
לעמך
אשר
חטאו
לך
ולכל
פשעיהם
אשר
פשעו
בך
ונתנם
לרחמים
לפני
שבים
ורחמו
אותם
כי
עמך
הם
ונחלתך
אשר
הוצאת
מתוך
כור
הברזל
מארץ
מצרים
מאז
אמר
אדני
יהוה
אל
משה
בהבדיל
אתם
מכל
עמי
הארץ
לך
להיות
לך
לנחלה
כאשר
דברת
ביד
משה
עבדך
בהוציאך
את
אבתינו
מארץ
מצרים
אדני
יהוה
והיה
כאשר
דברת
אל
כל
אבתינו
בהיות
אתם
בארץ
מצרים
לאמר
ויאמר
אדני
יהוה
אל
משה
לאמר
ויאמר
אדני
יהוה
אל
משה
לאמר
ויאמר
אדני
יהוה
אל
משה

אשר לא־יבין מחרשתם׃ 10 אמרו מחר חדש ונאכל לחם ושבת
אין לנו אלא אבנים נגפנו׃ לכן כה־אמר אדני יהוה׃ יען
דברכם את־הדבר הזה׃ 11 הנני מחליש אליו אשר לא־ידע
לאמר׳ בדרך אל־תלכו׳ אל־תשמרו׳ אל־תזנו׳ אל־תגנבו׳
אל־תענו׳ אל־תשבעו׳ לשקר׳ ואל־תדרשו׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳
12 ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 13 לכן׳ אל־תדרשו׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
כי׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 14 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
כי׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 15 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 16 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 17 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 18 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 19 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 20 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 21 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 22 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 23 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
24 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 25 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
26 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 27 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 28 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
29 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ 30 אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳
אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳ אל־תדרשו׳ לבעל׳ ולא־יבין׳

אשר בעצמותיהם אשר אמר 31 ויאמר אליהם
אל תיראו כי אם את־יהוה אלהיכם תיראו
אשר הוא יגאל אתכם מיד אויביכם 32 ואתם אמרתם
לא־יראנו אלהים ולא־יגלה־נא אליו מלאכי
אל־אדמתי אשר הוא מלא־חלב ודבש הן־אנכי מביא אתכם
אל 33 ויאמר יהוה אל־משה עוד אמר אל־בני
ישראל כה תאמר אליהם בני־ישראל אנכי יהוה
אלהיכם 34 אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מבית עבדים
לבלתי־עבד להם ואתן אתכם לפני אלהים אל־
ידעתם ואל־אבותיכם לא הראיתם אל־
ישראל 35 ואתה ראה אנכי נצב לפני־אלהים ומן־הנהר
ויאמר אליו יהוה מבטן אמך אני יודע אתכם
36 הלוא־הם ספר־דברי הימים הראשון אשר־
ומה 37 ואם־אל אמרתם אל־ה אשר נתן־לי
בדבר הזה ומה־אמרתם אל־אדם אל־אשר נתן
אתי מלאכים לבקר־בי אליו ומה אמרתם אל־
אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר
נתן לי כי אבאר אליכם מן־הבית אם־לא אמרתם
38 הוא־הדבר אשר־דברתי אליכם מן־הבית
ועד־כי הוא־אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
39 מבית אליכם אמרתם אל־אדם אל־אשר
אמר אליכם מן־הבית אמר אל־אדם אל־אשר אמר
אליכם מבית אליכם אמר אל־אדם אל־אשר אמר
אליכם מבית אליכם אמר אל־אדם אל־אשר אמר
40 ואם־אמר אל־אדם אל־אשר אמר
אליכם מבית אליכם אמר אל־אדם אל־אשר אמר
אליכם מבית אליכם אמר אל־אדם אל־אשר אמר
41 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
42 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
43 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
44 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
45 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
46 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
47 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
48 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם
49 אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם אל־אשר אמר אל־אדם

בגדים 50 ואחר כן בא אל בית אביו ואל אמו ואל אחיו
ואל אחותו ואל בעלי אמו ואל אביו ואל בניו ואל בנותיו
ואל אחיו ואל אמו 51 ואל בעלי אמו ואל אביו ואל בניו
ואל אחיו ואל אמו 52 ויהי לך לבד ולא יהיה לך לבד אם
לא תביא את כל אלה אל תוך הבית ואל תוך חצר הבית
ואל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך
אחיו ואל אמו 53 אבל אם תביא אם לא תביא אל תוך
בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו
ואל אמו 54 ואם אם אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו
ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל תוך אמו אם לא תביא
אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך
אחיו ואל אמו, אם אל תוך אמו אם לא תביא אל תוך
בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו
ואל אמו, אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך
אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 55 אבל
אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך
בניו ואל תוך אחיו ואל אמו, אם אינך מביא אל תוך
בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו
ואל אמו, אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך
אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 56 (Hadēs g86) אבל
אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך
בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 57 אם אינך מביא אל תוך
בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו
ואל אמו אם לא תביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו
ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 58 אבל אם אינך
מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל
תוך אחיו ואל אמו אם לא תביא אל תוך בעלי אמו ואל
תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו

16 אל תוך בית אביו ואל תוך בעלי אמו ואל תוך
בניו ואל תוך אחיו ואל אמו אם לא תביא אל תוך
בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו
ואל אמו 2 אבל אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו
ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו
אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו
ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו, אם אינך
מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו
ואל תוך אחיו ואל אמו 3 ואל תוך בעלי אמו ואל תוך
אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו, אם אינך
מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו
ואל תוך אחיו ואל אמו 4 אבל אם אינך מביא אל תוך
בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו
ואל אמו אם לא תביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך
אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 5 אבל אם
אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך
בניו ואל תוך אחיו ואל אמו אם לא תביא אל תוך בעלי
אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל
אמו 6 אבל אם אינך מביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך
אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו אם לא
תביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו
ואל תוך אחיו ואל אמו 7 אם לא תביא אל תוך בעלי
אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל
אמו אם לא תביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו
ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 8 אל תבא, אם
לא תביא אל תוך בעלי אמו ואל תוך אביו ואל תוך
בניו ואל תוך אחיו ואל אמו 9 אם לא תביא אל תוך בעלי
אמו ואל תוך אביו ואל תוך בניו ואל תוך אחיו ואל
אמו

אמרתי לבבי אלהים הנה לא 10 אמרתי אל אלהים
אל תרחק ממני ואלהי לעזרתי חישה כלו שטנים
ומקטרגים יבושו וכלו עטופי בושת ומחרפה המבקשים
רעתי 11 ואני תמיד איחל ואוסיף על כל תהלתך
אגיד צדקתך כל היום 12 כי בא עד נפשי אדני אל
תרחק ממני אלהי אל תאחר לעזרתי 13 יבושו
וכלו שטני נפשי יעטו חרפה ובושת המבקשים
רעתי 14 ואני תמיד איחל ואוסיף על כל תהלתך
15 פי יספר צדקתך כל היום תשועתך כי לא ידעתי
מספרות 16 אבוא בגבורות אדני אל אזכיר צדקתך
לבדך 17 אלהים למדתני מנעורי ועד הנה אגיד
נפלאותיך 18 וגם כי זקנתי ושיבתי אל תעזבני
אלהים עד אגיד זרוע לדור לכל יבוא 19 וצדקתך
אלהים עד מרום אשר עשית גדלות אלהים מי כמוך
20 אשר הראיתני צרות רבות ורעות תשוב
תחיני ומתהומות הארץ תעלני תרבה גדלתך
ונחמתני 21 גם אני אודך בכלי נבל אמתך אלהי
אזמרך בכנור קדוש ישראל 22 תרנינה שפתי כי
אזמרה לך ונפשי אשר פדיתה 23 גם לשוני כל
היום תהגה צדקתך כי בשו וכלמו מבקשי
רעתי 24

ܡܙܡܘܪܐ ܕ

1 ܡܛܠܗ ܢܛܪܝܢ ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܚܝܐܬܐ ܕܩܝܡܬܐ ܒܟܘܢ ܡܛܠܗ ܡܫܬܠܚ ܡܢܢ ܩܢܝܢܬܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܥܠܝܐܬܐ 2 ܡܢ ܡܢܗܪܢܘܬܐ ܒܟܘܢ ܡܬܩܪܒ
ܡܛܠܗ ܥܡ ܫܟܝܢܬܐ 3 ܡܫܝܚܐ ܕܐܒܐ ܐܝܟ ܟܝܢܐ ܡܛܠܗ
ܡܢܢ ܕܠܐ ܡܛܠܗܘ ܡܫܬܝܢ ܡܢܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܒܐ ܐܝܟ ,ܡܬܩܪܒ
ܥܠܝܗ ܡܢܢ ܫܘܒܚܐ ܫܠܡ ܒܢܝ ܠܝ ܩܠܝܢ ܩܕܡܝܐ ܠܒ ܡܬܩܪܒ ܥܡ 4
ܡܛܠܗ ܕܒ ܡܢܗܪܢܘܬܐ ܫܠܡ ܡܢܗܪܢ ܥܡܢ ܩܠܗ ܠܝ ܩܠܝܢ ܠܚܕ
ܡܫܝܚܐ ܕܢܘ ܡܢܢ ܡܫܝܚܐ ,ܡܬܩܪܒ ܒ ܡܝܡܪܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܢܢ 5
ܩܪܝܢܘܬ ܡܢܢ ܡܢܢ ܡܫܝܚܐ ,ܡܬܩܪܒ ܒ ܡܝܡܪܢܘܬܐ ܐܝܟ ܡܢܢ 6 ܡܢܢ ܕܒ ܐܝܟܢܐ
ܕܩܝܡܢܢ ܕܒܗ ܠܢ ܠܝ ܩܠܝܢܢ ܠܝ ܕܒܗ ܡܢ ܩܠܗ ܕܠܐ ܥܡ
ܠܟܘܢ ܡܢܗܪܢܘܬܐ ܡܢ ܠܝ ܩܠܝܢܢ ܩܕܡܝܐ ܕܒܗ ܠܢ ܥܡ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܫܝܚܐܝܬ ܩܕܡ ܡܢܗܪܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܐܝܟ
ܕܩܝܡܢ ܐܝܬܝܗ 7 ܕܐܡܬ ܡܫܝܚ ܫܠܡ ܒܢܝ ܠܘܡ ܡܫܝܚ ܠܘܡ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚ ܕܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܡܢ ܐܝܟ
ܠܟ ܫܡܝܢ ܕܩܝܡܢ ܡܢ ܡܫܝܚ ܒ 8 ܡܢܗܪܢܘܬ ܥܡ ܕܐܝܟ
ܡܫܝ ܒ ܐܝܟ ܕܩܝܡܢ ܒܟܢܝܢܐ ܡܫܝܚ ܠ ܡܢܗ ܡܢ ܩܠܗ
ܡܢܗ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܠܟ 9 ܠܐܠܝܗܝܢ ܫܡ ܐܐܡ ܡܫܝܚ ܡܢܢ
ܡܫܝܚ ܐܐܡ ܡܛܠܗ ܠܟ ܡܢܢ ܡܫܝܚ ܠܟ ܡܢܢ ܠ ܡܢܗ ܡܢ
ܡܫܝܚ ܐܝܟ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܒ 10 ܡܢܗ
ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܠ 11 ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܝܚ
ܡܢ

ܗܘܝܢ ܕܢܦܠ ܒܟܠܗܘܢ ܐܪܥܬܐ ܕܡܘܐܒ ܘܐܪܡܝܐ 15 ܘܐܬܝܬ
ܠܟܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ 16 ܘܐܦܠܓ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܘܪܝܐ
ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡܗ ܕܐܠܗܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܕܡܬܩܪܝܢ ܒܫܡ ܐܚܪܢܝܬܐ ܠܐܠܗܝܢ ܐܚܪܢܐ 17 ܘܢܫܬܘܩ ܡܢ ܐܪܥܐ
ܕܡܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ
ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܐܬܝܢ
ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܐܪܡܝܐ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܪܝܬܐ
ܕܐܪ

אל תירא מפני פחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא׃
8 עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל׃
9 ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל אני עשיתי
ואני אשא ואני אסבל ואמלט׃ 10 למי תדמיון אל ומה
דמות תערכו אלי ואשוה ויאמר קדוש׃ 11 נשא מרום
עיניכם וראו מי ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אונים ואמץ כח איש לא נעדר׃ 12 למה
תאמר יעקב ותדבר ישראל נסתרה דרכי מיהוה ומאלהי
משפטי יעבר׃ 13 הלוא ידעת אם לא שמעת אלהי עולם
יהוה בורא קצות הארץ לא ייעף ולא יגע אין חקר תבונתו׃
14 נותן לעיף כח ולאין אונים עצמה ירבה׃ 15 יגעו
נערים ויעיפו ובחורים כשל יכשלו׃ 16 וקויי יהוה
יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא
ייעפו׃ 17 הן אי אים אלי ואי אים אלי ,מלכים יחד יקרבו
אז יראו יחדו משפט׃ 18 מי העיר מזרח צדק יקרא לרגלו
יתן לפניו גוים ומלכים ירד יתן כעפר חרבו כקש נדף קשתו׃

3 כי אם אתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתי׃
2 כה אמר יהוה עשיך ויצרך מבטן יעזרך אל תירא
עבדי יעקב וישרון בחרתי׃ 3 כי אצק מים על צמא
ונזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך׃
4 וצמחו בין חציר כערבים על יבלות מים׃ 5 זה יאמר
ליהוה אני ובשם יעקב יקרא וזה יכתב ידו ליהוה ולשם
ישראל יכנה׃ 6 כה אמר יהוה מלך ישראל וגאלו יהוה
צבאות אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים׃
7 ומי כמוני יקרא ויגידה ויערכה לי מאז שמי עם אדם
ותבאינה אותיות ויגידו למו׃ 8 אל תרעדו ואל תחרדו
הלא מאז השמעתיך והגדתי ואתם עדי היש אלוה מבלעדי
ואין צור בל ידעתי׃

אל אמונה אשר בתוכם אבל אמת אבינו 8 לכן הנה אני
אבינו אשר בשמים יבא אל 9 אבינו נא אמת שמך
אבינו אשר בשמים יתקדש תבא מלכותך תעשה
אבינו בשמים גם בארץ ,מ אבינו אלהינו יבא אם נא 10
אבינו לכן הנה אני עוד יבא אל 11 ויאמר אבינו אמנו
שנה לכן 12 ואמנם אבינו אמרנו אנה שנינו אמת
אלה 13 נתבזתם גם אלה שנינו ויבאם אם אבל מ לא
אויבנו אלו ,מדבר לב אשבעת אמת אמרנו אבדה נא
ויבחנם אלה 14 לכן הנה מתלבשים נחמתי ,גם
אשבעת אמתנו ,שנים אבינו אבינו יבא אמרנו אמתנים
אלה שם אלה אמתים אבינו אשבעת ,מ ,מ ויבאים
ויבאים ,שנים אבינו אמרנו אמרנו 15 אלה שם אבינו
אמתים נגד ,שנים 16 אמרו אמתי לב אשבעת אבדה
גם ויבא 17 אשבעת מגד אלמדים ויבא שם אל אבקש
לב גם נגד 18 ,מ אמרו ויבא מגדו יתרה ואנו מאמ
נגד אשר אבינו אמרו מגשבבים אשלך אבדה
אמו נא אבינו אבינו גם שבלגלגים אשמנו מלא
ויבא

4

נגדנו אנו אשבעתם ל אבא אל אם לכן
אשמנו מגשבים נגלעם אלה 2 לבי מאמנו אבנו נא
אלה אמלנו מגלה נגלגל אלה אשבבים נגלמים אלה
שנה אבינו אבינו אמרו אמרו אמרים אלה לבי
נגדנו אלהל לנו אמרנו גם אמרים גם אם 3 אמלה
אמרים יבא אבא אם אלהנו מגלנו אלה 4 ,אמרים מאם
אמרים מגמנו אמת נגד אלה נגדנו אבינו אלה לב
אל 5 (aiōn g165) אמלנו מגלנו מאמנו אמנו אבינו מגבבנו
אמנו אמרים אבא אבינו אבינו אלה נגדנו אמנו יבא
יבאנו מאם אמלנו לכן 6 אבא לכן גם אמרים גם
יבאנו מאם אמלנו לכן 6 אבא לכן גם אמרים גם

5 Then I saw in the right hand of the
sitting on the throne a scroll written within and
on the back, sealed with seven seals. 2 Then I saw
a strong angel proclaiming with a loud voice, "Who is
worthy to open the scroll and to break its seals?" 3 But
no one in heaven or on earth or under the earth was able
to open the scroll or even to look into it. 4 Then I began
to weep bitterly because no one was found worthy to open
the scroll or even to look into it. 5 Then one of the elders
said to me, "Do not weep! Look! The Lion from the tribe
of Judah, the descendant of David, has won the victory.
He is worthy to open the scroll and its seven seals.
6 Then I saw a Lamb standing near the throne, surrounded
by the four living creatures and the elders. The Lamb
looked as though he had been slain, and he had seven
horns and seven eyes, which are the seven spirits of God
sent out to all the earth. 7 The Lamb came and took the
scroll from the right hand of the sitting on the
throne. 8 As he took the scroll, the four living creatures
and the elders fell down before the Lamb. Each one had
a harp and golden bowls filled with incense, which are
the prayers of God's people. 9 They were singing a new
song: "You are worthy to take the scroll and to break its
seals, because you were killed and your blood paid for
people from every tribe, language, people, and nation.
10 You made them a kingdom and priests to our God,
and they will reign on the earth." 11 Then I looked and
heard the voice of many angels around the throne and
the living creatures and the elders. There were ten
thousand times ten thousand angels and thousands upon
thousands of them. 12 They were saying with a loud voice,
"The Lamb who was killed is worthy to receive power,
riches, wisdom, strength, honor, glory, and praise!"
13 Then I heard every creature in heaven, on earth,
under the earth, and on the sea, and everything in them
saying, "To the sitting on the throne and to the Lamb
be praise, honor, glory, and power forever and ever!"
14 The four living creatures said, "Amen!" and the
elders fell down and worshipped.

6 Then I saw the Lamb break one of the seven seals.
Then I heard one of the four living creatures say in a
voice like thunder, "Come!" 2 I looked, and there
before me was a white horse! Its rider had a bow, and
he was given a crown. He rode out as a conqueror
to win more victories. 3 When the Lamb broke the
second seal, I heard the second living creature say,
"Come!" 4 Then another horse came out, a fiery red
one. Its rider was given a great sword and the power
to take peace away from the earth so that people
would kill one another. 5 When the Lamb broke the
third seal, I heard the third living creature say,
"Come!" I looked, and there before me was a black
horse! Its rider had a pair of scales in his hand.
6 Then I heard what sounded like a voice among the
four living creatures. It said, "A quart of wheat
for a day's pay, and three quarts of barley for a
day's pay! But don't waste the olive oil and the
wine!" 7 When the Lamb broke the fourth seal, I
heard the voice of the fourth living creature say,
"Come!" 8 I looked, and there before me was a pale
green horse! Its rider's name was Death, and
Hades followed him. They were given power over
one-fourth of the earth to kill people with
swords, famine, plagues, and wild animals.
9 When the Lamb broke the fifth seal, I saw
underneath the altar the souls of those who had
been slaughtered because they had spoken the
word of God and had borne their witness.
10 They called out with a loud voice, "How long,
holy and true Master, will you wait before you
judge the people living on the earth and avenge
our blood against those who killed us?"
11 Then each of them was given a white robe,
and they were told to wait a little longer
until the number of their fellow servants
and their brothers who were to be killed
had been completed. 12 When the Lamb broke
the sixth seal, I looked and there was a
great earthquake. The sun became black
like sackcloth made of hair, and the
moon became red like blood. 13 The stars
in the sky fell to the earth like figs
dropping from a fig tree when it is
shaken by a strong wind. 14 The sky
disappeared like a scroll being rolled
up, and every mountain and island
was moved from its place. 15 Then the
kings of the earth, the princes, the
generals, the rich, the powerful,
and everyone else, slaves and free
people, hid themselves in caves and
among the rocks on the mountains.
16 They kept crying out to the mountains
and to the rocks, "Fall on us and
hide us from the face of the
sitting on the throne and from the
wrath of the Lamb! 17 For the great
day of their wrath has come, and who
can stand before it?"

7 After this I saw four angels
standing at the four corners of the
earth, holding back the four winds
so that no wind could blow on the
land or on the sea or on any tree.
2 Then I saw another angel coming
up from the east, carrying the seal
of the living God. He called out
to the four angels who had been
given power to harm the land and
the sea, 3 saying, "Don't harm the
land, the sea, or the trees until
we have put a seal on the forehead
of the servants of our God."
4 I heard how many were sealed:
a total of 144,000 from all the
tribes of the people of Israel.
5 From the tribe of Judah, 12,000
were sealed; from the tribe of
Reuben, 12,000; from the tribe
of Gad, 12,000; 6 from the tribe
of Asher, 12,000; from the tribe
of Naphtali, 12,000; from the
tribe of Manasseh, 12,000;
7 from the tribe of Simeon,
12,000; from the tribe of Levi,
12,000; from the tribe of
Issachar, 12,000; 8 from the
tribe of Zebulun, 12,000;
from the tribe of Joseph,
12,000; from the tribe of
Benjamin, 12,000.

ܠܝܬܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܩܒܠܬܘܢ ܠܗ ܗܟܝܠ ܗܘܐ ܡܗܠܟ ܘܡܬܪܒܐ
ܒܗ ܐܦܠܓܘܬܐ 6 ܘܠܐ ܕܢܬܚܢܘܢ ܐܢܫܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܐܦ ܠܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܐܢܘܢ ܡܬܚܙܝܢ ܒܥܝܢ ܕܒܫܪܐ 7 ܐܝܟ
ܕܐܢܘܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܒܥܠܝ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܢ
ܕܒܪ ܒܢܝܢܫܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܥܠܝ ܕܡܪܝܐ ܕܠܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ 8 ܕܠܐ
ܡܬܠܚܝܢ ܠܟ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝ ܢܝܫܐ ܕܠܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ
ܡܢ ܕܢܝܚ ܠܟ ܕܢܬܚܙܝܢ 9 ܐܝܟ ܗܘ ܕܡܢܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܘܢ
ܕܒܫܡܝܐ ܕܢܬܩܕܫ ܫܡܟ ܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܐܝܟ ܕܒܫܡܝܐ
ܐܦ ܒܐܪܥܐ 10 ܠܚܡܐ ܕܡܬܝܠܬܐ ܠܝܘܡܢ ܠܚܡܢ ܕܡܬܝܠܬܐ ܕܢܬܠ ܠܢ
ܡܚܠܬܢ ܠܚܝܒܝܢ ܐܝܟ ܕܐܦ ܚܢܢ ܫܒܩܢ ܠܚܝܒܝܢܢ ܕܠܐ ܥܠ ܢܣܝܘܢ
ܠܢ ܠܡܥܒܕ ܒܝܫܐ ܡܢ ܒܝܫܐ ܕܢܫܬܒܩܘܢ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ
ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ
ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ
ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ
ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ
ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ
ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ
ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ
ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ
ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ
ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ
ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ
ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ
ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ ܢܥܒܕ ܠܢ ܠܡܢ ܕܢܫܬܒܩ ܠܢ ܠܡܢ ܕܠܐ

7

2 Remember, my brothers, that I am speaking to people who know the law,
and you know that the law has power over a person as long as he lives.
3 For example, a married woman must live with her husband as long as he lives.
But if her husband dies, she is free from the law that controls married people.
4 So, my brothers, you also have died to the law through the body of Christ.
So you belong to another person, to the one who was raised from the dead.
We belong to God now, so we can do what God wants us to do.
5 When we were weak, we were like people who belong to their sinful nature.
The law showed us what we could do with our sinful nature.
6 But now we are free from the law, because we died to what controlled us.
So we serve God in a new way, not in the old way of the written law.
7 What shall we say about this? Is the law sin? No, of course not!
But I would not know what sin is if the law did not show me what it is.
For example, I would not know what it means to want something that belongs to someone else,
if the law did not say, "Do not want something that belongs to someone else."
8 But sin used that command to make me want everything that belongs to someone else.
Without the law, sin is like a dead person.
9 Once I did not know the law, and I was alive.
But when I learned the law, I knew I was a sinner, and I died.
10 The law was supposed to give me life, but it gave me death.
11 Sin used the command to make me want everything that belongs to someone else.
Sin used the command to make me think I could live without God's law.
12 So the law is holy, and the command is holy, right, and good.
13 Does this mean that something good caused my death? No!
Sin caused my death, but it showed that it is sin.
It showed how sin can use something good to make me die.
14 We know that the law is spiritual, but I am not spiritual.
I am a person who belongs to sin, like a slave belongs to his master.
15 I do not understand what I do. I do not do what I want to do,
but I do what I hate to do.
16 If I do what I do not want to do, I know that the law is good.
17 But now I do not do what I want to do, but sin controls me.
18 I know that there is no good in me, in my sinful nature.
I want to do what is good, but I do not do it.

ܗܘܢ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܕܠܐ 3 ܐܠܐ ܕܝܠܝ ܐܦܠܐ
ܕܡܬܠܐ ܕܝܫܪܝܠ ܒܬܪܬܝܗܘܢ ܕܐܦܪܝܡ ܐܬܪܐ ܕܝܫܘܥ ܒܪܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
4 ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܐܦܪܝܡ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܕܝܫܘܥܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 5 ܐܠܐ ܕܝܠܝ
ܐܦܠܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ ܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ ܕܝܫܪܝܠ ܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 6 ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܝܫ
ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 7 ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܝܫ
ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ ܕܝܫ
ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܠܗܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 8 ܐܠܐ ܕܝܠܝ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ
ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܠܗܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 9 ܕܐܠܗܐ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 10 ܕܐܠܗܐ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 11 ܕܐܠܗܐ ܕܝܫ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 12 ܕܐܠܗܐ ܕܝܫ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 13 ܕܐܠܗܐ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 14 ܕܐܠܗܐ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ ܕܐܒܪܗܡ
ܕܝܫ ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ 15 ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܝܫܪܝܠ ,ܡܫܝܚܐ ܕܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܐܝܟ

,ומעמדותם והשמרו ואל־תעבו את־בריתי
16 אשר־אני כרתי אתכם ואת־כל־הגר אשר־בתוכם

8 ובעת־ההיא נאם־יהוה יוציאו את־עצמות מלכי־יהודה
ואת־עצמות שריו ואת־עצמות הכהנים ואת־עצמות הנביאים 2 ואת־עצמות יושבי
ירושלים מקבריהם׃ 3 והיו אשר־שטחום לשמש ולירח ולכל־צבא
השמים אשר אהבום ואשר עבדום ואשר הלכו־אחרי ואשר דרשום
והשתחוו להם׃ 4 ואמרת אליהם כה אמר יהוה
הנפל ולא יקום׃ 5 מדוע שובבת העם הזה ירושלים משובה נצחית
החזיקו במרמה מאנו לשוב׃ 6 הקשבתי ואזין לא כן דברו
איש־רע על־חטאתו לאמר מה־עשיתי׃ כל־הפנה במרוצתו
כסוס שוטף במלחמה׃ 7 גם־חסידה בשמים ידעה מועדיה
ותור וסיס וקשר עתותם את־משפט יהוה׃ איך תאמרו חכמים אנחנו
ותורת יהוה אתנו׃ אכן הנה לשקר עשה עט־שקר סופרים׃
8 הובישו חכמים חתו וילכדו הנה דבר־יהוה מאסו ומה־חכמת
בם׃ 9 לכן אתן את־נשיהם לאחרים שדותיהם לירשים כי־מקטן
ועד־גדול הכל־בצע בצע מנביא ועד־כהן כולו עשה־שקר׃
10 וירפאו את־שבר בני־עמי על־נקל לאמר שלום שלום ואין שלום׃
הבושו כי־תועבה עשו גם־בושה לא יבשו ולא־ידעו הכלם
לכן יפלו בנפלים בעת פקדתם יכשלו אמר יהוה׃
11 אסף אסיפם נאם־יהוה אין־אנבים בגפן ואין תאנים בתאנה
והעלה נבול׳ ואתן להם יעברום׃ 12 ויאמרו אליהם
מה־אנחנו ישבים התאספו ונבוא אל־ערי המבצר ונדמו־שם
כי יהוה אלהינו הדמנו ונשקנו מים כי חטאנו ליהוה׃
13 אקבצם נאם־יהוה אין־אסף בגפן ואין־תאנים בתאנה
והעלה נבול ואתן להם יעברום׃ 14 מדוע אנחנו יושבים התאספו
ונבוא אל־ערי המבצר ונדמו־שם כי יהוה אלהינו הדמנו
ונשקנו מים־ראש כי חטאנו ליהוה׃ 15 קוה לשלום ואין טוב
לעת מרפא והנה בעתה׃ 16 מדן נשמע נחרת סוסיו
מקול מצהלות אביריו רעשה כל־הארץ ובאו ואכלו
ארץ וכל־מלואה עיר וישבי בה׃

9 I am speaking the truth in Christ—I am not lying,
and my conscience confirms it in the Holy Spirit.
2 I have great sorrow and unceasing anguish in my heart.
3 For I could wish that I myself were accursed and
cut off from Christ if this would save my kinsfolk,
my fellow Israelites. 4 They are God's people
to whom belong the glorious privileges of being his
children, the glory of his presence, the covenants,
the giving of the law, the worship, and the
wonderful promises. 5 The patriarchs were their
ancestors, and from their nation, according to
the flesh, came the Christ who now rules over all
things. May God, who is to be praised forever,
be my witness that this is true. 6 But it is not
as though God's promise to his people has failed.
For not all who are descended from Israel are
true members of God's people. 7 And just because
they are Abraham's descendants they are not all
children of God. For God had promised Abraham
that his true children would be those who
inherited his promise, not those who were merely
descendants. 8 In other words, it is not the
children by birth who are the children of God,
but the children of the promise are counted
as Abraham's children. 9 For this was God's
promise when he said, "I will return at this
time next year, and Sarah will have a baby
boy."

ܠܐ ܡܠܐ ,ܢܫܟ ܒܗ ,ܡ ܡܠܟܐ 8 ܡܠܐ ܫܡܝ ܡܕܝ ܐܝܟ ܕܐܢ
ܐܬܐ ܕܫܘܝܐ ܡܢ ܕܐܢ ܫܘܦܪ ܠܗܘ ܕܢܬܠܝܢ ܕܢܬܠܝܢ ܕܐܬܐ ܕܫܘܝܐ
ܕܢܬ ܬܘܒܬܐ ܡܢ 9 ܐܦ ܢܬ ܠܗ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܐܬܐ ܠܗ ܡܕܡ
ܒܗ ܕܐܢ 10 (aiōn g165) ܫܠܝܠ ܡܢܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܡܢܗ ܕܐܢ ܕܢܬܠ
ܡܫܝܚܐ ܠܐ ܕܐܢ ܡܕܝܠܗܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܕܝ ܕܢܬ
ܕܐܝܬܝ ܢܦܫ ܠܗ 11 ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝ ܡܢ
ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬ ܡܕܝ ,ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬ ܡܕܝ ܠܗ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ 12
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ 13
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܕܝ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ

ראשיהם ראיתי את אנשי המלאכה אשר
אמרו אל אדני אלוהים הנה אנשים אלה
חושבים מחשבות רעות ומייעצים עצה
רעה בעיר הזאת 3 האומרים לא קרוב
הבתים נבנה כסיר ואנחנו הבשר
4 לכן הנבא עליהם הנבא בן אדם
5 ורוח יהוה נפלה עלי ואמר אלי
אמור כה אמר יהוה כן אתם אמרתם
בית ישראל ואת המחשבות עלה על
רוחכם אני יודע אתכם 6 הרביתם
חלליכם בעיר הזאת מלאתם חוצותיה
חלל 7 לכן כה אמר אדני יהוה
חלליכם אשר שמתם בתוכה הם הבשר
והעיר הזאת היא הסיר ואתם אוציא
מתוכה 8 חרב יראתם ואת חרב אביא
עליכם נאם אדני יהוה 9 והוצאתי
אתכם מתוכה ונתתי אתכם ביד זרים
ועשיתי בכם שפטים 10 בחרב תפלו
על גבול ישראל אשפט אתכם וידעתם
כי אני יהוה 11 העיר הזאת לא תהיה
לכם לסיר ואתם לבשר בגבול ישראל
אשפט אתכם 12 וידעתם כי אני יהוה
אשר בחוקותי לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם כי כמשפטי הגוים אשר סביבותיכם
עשיתם 13 והיה כהנבאי והנה פלטיה
בן בנאיה מת ואפל על פני ואקרא
בקול גדול ואמר אהה אדני יהוה
כלה אתה עשה את שארית ישראל
14 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם אחיך אחיך אנשי גאלתך
וכל בית ישראל כולו אשר אמרו
לו יושבי ירושלים רחקו מעל יהוה
לנו הארץ נתנה לרשת אותנו
15 לכן אמר אדני יהוה הרחיק
אתם אל אדם והפיצותים בארצות
ואהי להם למקדש מעט בארצות
אשר באו שם 16 לכן אמר אדני
יהוה אם הרחקתים בגוים ואם
הפיצותים בארצות ואהי להם
למקדש מעט בארצות אשר באו
שם 17 לכן אמר אדני יהוה
וקבצתי אתכם מן העמים
ואספתי אתכם מן הארצות
אשר נפוצותם בהן ונתתי לכם
את אדמת ישראל 18 ובאו שמה
והסירו את כל שקציה
ומכל תועבותיה מן המקום הזה
ונתתי להם לב אחד
ורוח חדשה אתן בקרבם
והסרתי לב האבן מבשרם
ונתתי להם לב בשר
19 למען יחזיקו בחקותי
ומשפטי יעשו ועשו אותם
והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים 20 ובית ישראל
אשר לבם הולך אחרי שקציהם
ואחרי תועבותיהם שמתי דרכם
בראשם נאם אדני יהוה
21 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
בן אדם דבר אל זקני בית ישראל
ואמרת אליהם כה אמר אדני יהוה
עוד הפעם אני מרחיק אתכם
מארץ מצרים ואביא אתכם
אל ארץ כנען ואל ארץ מדבר
אל מול פנים אל מול פנים
22 ונפטר אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
23 ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
24 ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם
ונגשו אל מול פניהם

22 καὶ ἐὰν μὲν ἐν σαρκὶ ζῆν, τοῦτο μοι καρπὸς ἔργου,
καὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω. 23 συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο,
τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι,
πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρείσσον· 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκὶ
ἀναγκαιότερον δι᾽ ὑμᾶς. 25 καὶ τοῦτο πεποιθὼς οἶδα ὅτι μενῶ
καὶ παραμενῶ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμετέραν προκοπὴν καὶ
χαρὰν τῆς πίστεως, 26 ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς
ὑμᾶς. 27 Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε,
ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν τὰ περὶ ὑμῶν ἀκούω
ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾷ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει
τοῦ εὐαγγελίου, 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων,
ἥτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ
τοῦτο ἀπὸ θεοῦ· 29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ οὐ μόνον
εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν, 30 τὸν
αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἷον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν
ἐμοί.

12 Εἰ οὖν τις παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἰ παραμύθιον ἀγάπης,
εἰ κοινωνία πνεύματος, εἰ σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί, 2 πληρώσατέ
μου τὴν χαρὰν ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες,
σύμψυχοι, τὸ ἓν φρονοῦντες, 3 μηδὲν κατὰ ἐριθείαν μηδὲ κατὰ
κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι
ὑπερέχοντας ἑαυτῶν, 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοπεῖτε,
ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι.

ܗܘܢ ܕܠܐܠܗܐ ܡܫܬܚܠܦܝܢ ܥܠܝܗܘܢ ܕܠܐ ܡܠܝܢ ܠܡܫܡܫܐ ܡܕܡ ܕܠܐ
ܡܕܡ 5 ܐܠܐ ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܕܡ ܕܐܢܐ ܡܡܠܠ ܥܡܟܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܠܐ
ܗܘܝܢ ܕܥܡܐ ܕܐܢܬܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝܟ ܐܢܐ 6 ܡܬܝܚܝܢ
ܒܗ ܕܐܠܗܐ ܒܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܝܢ ܐܬܝܢ ܐܝܟ ܕܡܢ ܡܝܝܐ ܡܠܟܐ
ܢܝܚܐ ܕܐܬܐ 7 ܐܠܐ ܡܫܬܡܥ ܠܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܠܝ ܢܥܒܕ ܠܟ ܢܝܚܐ
ܡܠܟܘܬ ܡܫܝܚܐ ,ܐܡܝܢ ܠܡܫܬܚܠܦ ܡܠܟܘܬ ܐܝܟ ܕܡܢܝܢܘܬܐ
ܢܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܕܡ ܠܟ 8 ܢܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܝ ܡܫܬܡܥ ܕܐܡܪ
ܐܝܟ ܡܠܟ ,ܢܝܚܐ ܕܐܠܗ ܠܝ ܡܫܡܫ ܐܝܟ ܕܐܢܐ 9 ܕܐ ,ܢܝܚܐ ܕܐ
ܕܡܢܝܢ ܐܢܬܘܢ ܠܟܡ ܢܝܚܐ ܐܝܟ ܢܝܚ ܕܡܢ ܕܐܢܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܠܟܡ
ܡܬܝܚܐ ܕܐܬܐ ܕܐ ܕܐ ܡܕܡ ܠܟܡ 10 ܡܫܬܡܥ ܡܠܟ ,ܠܝ ܡܠܟ ܢܝܚ
ܡܫܬܡ ,ܡܪܝ ܠܟ ܡܫܬܡܥ ܡܫܡܢܝܢ ܡܫܡܢܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܕܡ ܐܝܟ
ܢܝܚ ܡܕܡ 11 ܕܐܬ ܡܠܟ ܡܕܡ ܡܢ ܡܕܡ ܐܝܟ ܕܐܬ ܡܬܝܚ ,ܢܝܚ
ܡܠܟܘܬ ܡܫܝܚ ܡܠܟ ܡܠܟܘܬ ,ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥ ܐܝܟ ܡܠܟ ܡܠܟܘܬ
ܡܫܬܡܥ ܡܕܡ ܢܝܚ ܢܝ ܐܝܟ ܕܐܬ ܡܠܟ ܠܟ ܡܬܝܚ ܡܠܟܘܬ ܐܝܟ
ܡܫܬܡܥ ܡܠܟܘܬ 12 ܢܝܚ ܢܝܚ ܡܕܡ ܠܟ ܡܪܝ ܡܝܢܝ ܡܫܝܚ ܡܠܟ ܡܠܟ
ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬ ܡܠܟܘܬܝܢ ܡܠܟܘܬ ܡܫܝܚ ܠܟ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܡܠܟ
ܡܠܟܘܬ ܡܠܟ ܡܪ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ 13 ܡܫܝܚ
ܡܕܡ ܠܝ ܡܠܟ ܡܕܡ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ
ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܫܝܚ ,ܡ ܡܠܟ ܡܕܡ ܡܕܡ 14 ܡܠܟܘܬ
ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܫܝܚ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ
ܡܠܟ ܡܠܟ ܡܠܟ

19 לכה אמר מרוא נפטל בלה בעדה מחיה מבחר מלך
בבעשרה מחללים מלחמה מחבר, מלך בשנה מה בלה
20 ובל אור בלה בעדה מאור מלבה בלה בעשרה
בלו מה שור אור אם בה לחם מבעשרה אור מה בי שור
בי בעדה בלה מיום מעבדה מבטחה מעשה מבלה מה בלה
מאור בר מבלה 21 מעבדה מאוצרה מלך מ בקי
בעדה נמלט אור מבטחה בל בבאשרה, מלא מבחר בעדה
מלבה נמלט אור מבטחה בל בבאשרה מה מעבדה בר מה מלה
13 מה אבלה מ, ובנה אבלה אור מאור בעדה בבל פעל
אנום אחיה מבנה בר 2 מלה בל מבעל נמצאה מאבלה בנה
נחיה אבה בלה שור בעדה אור יבא אור מבנה מבעה בעדה
ובנה אבלה בר אנוש בר מעש אבה בעדה אחיה בעדה אנום בלה
בלה מאור בעדה בר מבנה מלחמה בלה אנום בלה מלחמה
בעדה מבנה מבטחה מבנה אבלה בלה מבנה בר מ בר אבלה
3 מלך מבעדה מבנה בעדה אבלה מבנה בר מ בר בבעדה מבנה
אבה 4 בעדה מה אבלה מלא בעדה בבל מבנה מה בלה
אבה מאבלה מבנה בר מ בר מאבלה בבעדה בר מ בר מאור
מבנה מבטחה בבל אנום בלה אור אנום בבל מבטחה אנום
בעדה נחיה מאבלה מבנה בר בבעדה בבעדה 5 בבעדה בבל
בעדה בבל מבנה בבעדה מבנה בבל בר מאור מאור בבעדה
בבל מבנה בבעדה מבנה בבל בר מבנה בבל מבנה בבל מבנה
בבעדה 6 מבנה אבלה בבל בבעדה מה מ בבל בבל
בבעדה בר בר מבנה 7 מבנה בבל בבל מבנה בבל בבל
מבנה בבל מבנה בבל בר בר מבנה בבל מבנה בבל בבל
בבעדה מבנה מבטחה בבל מבנה בבל בבל בבל בבל בבל
בבל 8 בבל מבנה בבל מבנה מבנה מבנה בבל בבל בבל
מבנה בבל מבנה בבל מבנה בבל בבל בבל בבל בבל בבל
9 מבנה בר בבל בבל מבנה בבל בבל בבל בבל בבל בבל
בבל מה מבנה בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל
10 בבל מה בר אנוש בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל
בבל בבל מבנה מבנה מבנה בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל
11 מבנה בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל בבל

אמנם אשרי אדם מוכיחנו אל תמאס מוסר שדי
אל כאב 12 כי הוא יכאיב ומחבש ידיו יגיע
כל 13 ששה בצרות יצילך ובשבעה לא יגע בך
רעב פדה אותך מן מות ובמלחמה מידי חרב
לשון 14 תסתר מפלגת רכיל ולא תירא משד
כי יבוא הרס ולא תפחד מרעב ומחיה

Hebrews

1 God, who at sundry times and in divers manners spake
in time past unto the fathers by the prophets,
2 Hath in these last days spoken unto us by his Son,
whom he hath appointed heir of all things, by whom also he made
3 the worlds; Who being the brightness of his glory, and the express image
of his person, and upholding all things by the word of his power,
when he had by himself purged our sins, sat down on the right hand
4 of the Majesty on high; Being made so much better than the angels,
as he hath by inheritance obtained a more excellent name than they.
5 For unto which of the angels said he at any time, Thou art my Son,
(aiōn g165) this day have I begotten thee? And again, I will be to him a father,
and he shall be to me a son? 6 And again, when he bringeth in the firstbegotten
(aiōn g165) into the world, he saith, And let all the angels of God worship him.
7 And of the angels he saith, Who maketh his angels spirits, and his
ministers a flame of fire. 8 But unto the Son he saith, Thy throne, O God,
is for ever and ever: a sceptre of righteousness is the sceptre of thy
kingdom. 9 Thou hast loved righteousness, and hated iniquity; therefore
God, even thy God, hath anointed thee with the oil of gladness above thy
fellows. 10 And, Thou, Lord, in the beginning hast laid the foundation
of the earth; and the heavens are the work of thy hands: 11 They shall perish;
but thou remainest; and they all shall grow old as doth a garment;
12 And as a vesture shalt thou fold them up, and they shall be changed:
but thou art the same, and thy years shall not fail. 13 But to which of the angels
said he at any time, Sit on my right hand, until I make thy enemies
my footstool? 14 Are they not all ministering spirits, sent forth to minister
for them who shall be heirs of salvation?

19 ܗܘܢܕܝܢ ܡܬܝܠܝܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܝܟ ܕܥܫܒܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܫܐ ܕܥܠ ܥܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܥܠ ܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܥܠ
20 ܡܠܟܐ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
21 ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
22 ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
23 ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ
24 ܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܐܬܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܢ ܬܗܘܐ ܐܢ ܡܠܟܐ ܕܥܠ

2 ܗܘܝܬ ܕܝ ܕܝ ܕܐܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܕܝ ܕܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ 2 ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ 3 ܕܐ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ
ܕ ܕ

אל תרגזו בלבבכם על המטה דברו אמר יהוה אין שלום לרשעים
13 הקריבו זבחי צדק ובטחו אל יהוה רבים אומרים מי יראנו
טוב הראה אור פניך יהוה נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם
14 בשלום יחדו אשכב ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני
אמרתי לנגדי תמיד אל אל תירא מרבבות עם אשר סביב שתו
15 קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי
שברת שני רשעים 16 ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה
למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני אלהי צדקי בצר
הרחבת לי חנני ושמע תפלתי 17 בני אדם עד מה כבודי לכלמה
תאהבו ריק תבקשו כזב סלה 18 ודעו כי הפלה יהוה חסיד לו
יהוה שמע בקראי אליו 19 רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם
על משכבכם ודומו סלה 20 זבחו זבחי צדק ובטחו אל יהוה
רבים אמרים מי יראנו טוב הראה אור פניך עלינו יהוה
נתת שמחה בלבי מעת דגנם ותירושם רבו 21 בשלום יחדו
אשכבה ואישן כי אתה יהוה לבדד לבטח תושיבני

3 למנצח בנגינות מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו
אדני מה רבו צרי הרבים קמים עלי 2 רבים אומרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה 3 ואתה יהוה מגן בעדי כבודי
ומרים ראשי 4 קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה
אני שכבתי ישנתי הקיצותי כי יהוה יסמכני 5 לא אירא
מרבבות עם אשר סביב שתו קומה יהוה הושיעני אלהי
כי הכית את כל אויבי לחי שברת שני רשעים

אמרו אל יהושע בן נון הנער 6 אל תירא וחזק כי אתה
תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם
לתת להם 7 רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות
ככל התורה אשר צוה אתכם משה עבדי אל תסור ממנו
ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך 8 לא
ימיש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה
למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז
תשכיל 9 הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת
כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך 10 ויצו יהושע את שטרי העם
לאמר 11 עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צידה
כי בעוד שלשת הימים האלה אתם עברים את הירדן לבוא לרשת
את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה 12 ולראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשה דבר יהושע לאמר 13 זכר את הדבר אשר צוה
אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם את הארץ
הזאת 14 נשיכם וטפכם ומקנכם ישבו בארץ אשר נתן לכם
מעבר לירדן ואתם תעברו חמשים אלפים חלוצים לפני אחיכם
כל גבורי החיל ועזרתם אותם 15 עד אשר יניח יהוה לאחיכם כאשר
לכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם
אז תשובו אל ארץ אחזתכם וירשתם אותה אשר נתן לכם
משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרחה 16 ויענו את יהושע לאמר
כל אשר צויתנו נעשה ואת כל אשר נשלחנו נלך
אל כל אשר שלחתנו נלך 17 כאשר שמענו אל משה בכל הדברים
נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה את משה
18 כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך בכל אשר
תצוה אותו יומת רק חזק ואמץ
19 ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון
משרת משה לאמר 20 משה עבדי מת עתה קום עבר את הירדן הזה
אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אני נתן להם לבני ישראל
21 אני נתן לכם כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם אתן כאשר
דברתי אל משה

ܒܝܕܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܡܫܬܕܪܢܐ ܠܟܘܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܒܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܝܘ ܚܕ ܠܒܐ ܘܢܦܫܐ ܚܕܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܝܘ ܚܕ ܠܒܐ ܘܢܦܫܐ
ܚܕܐ

12 אמר אליהם אל־תיראו הלא אני אלהים׃
13 ואתם חשבתם עלי רעה אני חשבתי לטובה
למען עשות כיום הזה להחיות עם־רב׃ 14 ועתה אל־תיראו
אכלכל אתכם ואת־טפכם וינחם אותם וידבר על־לבם׃
15 ויגשו אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
16 ויצו יוסף אל־אחיו לאמר אביך צוה לפני מותו׃
17 כה־תאמרו ליוסף אנא שא־נא פשע אחיך וחטאתם
כי־רעה גמלוך ועתה שא־נא לפשע עבדי אלהי אביך׃
18 ויבכו אחיו גם־הם ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים׃
19 ויאמר אליהם יוסף אל־תיראו כי התחת אלהים אני׃
20 ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה
למען עשה כיום הזה להחיות עם־רב׃ 21 ועתה אל־תיראו
אנכי אכלכל אתכם ואת־טפכם וינחם אותם וידבר על־לבם׃
22 וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו
ויחי יוסף מאה ועשר שנים׃ 23 וירא יוסף לאפרים בני שלשים
גם בני מכיר בן־מנשה נולדו על־ברכי יוסף׃
24 ויאמר יוסף אל־אחיו אני מת ואלהים פקד יפקד אתכם
והעלה אתכם מן־הארץ הזאת אל־הארץ אשר נשבע לאברהם
ליצחק וליעקב׃ 25 וישבע יוסף את־בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעלתם את־עצמתי מזה׃
26 וימת יוסף בן־מאת שנים׃ ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים׃
27 ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד׃ ותמלא
הארץ אותם׃ ויקם מלך־חדש על־מצרים אשר לא־ידע
את־יוסף׃ 28 ויאמר אל־עמו הנה העם בני־ישראל רב
ועצום ממנו׃ 29 הבה נתחכמה לו פן־ירבה והיה כי־תקרא
מלחמה והוסף גם־הוא על־שנאינו ונלחם־בנו ועלה מן־הארץ׃
30 ויעמידו עליו שרי מסים למען עניתו בסבלתם ויבן־ערי מסכנות
לפרעה את פתם ואת רעמסס׃

הנביאים 31 מן המבול עד עתה לא נודע כמו אלה אשר בדו
הנביאים

5 מפני המבול הראשון מ, הנשים שלו אלה אשר נלקחו
לבן אשר יהיה פלגש אשר עם 2 מן הנביאים הנבחרים הפך
הנמצאים 3 לבן הראם לא בגד הנשים בגידה אשר אין
הפרנסה מלבד מה שעשה יהוה לבד בגדו לבד אין אדם
הפרנסה מלאי הנשים לא לבן מלכותאי 4 בבגד
הפרנסה מלאי הנשים לא לבן מלכותאי הפרנסה
הנה הנביאים יהיו 5 מן יהוה מלכותאי לא מלכותאי
מבגד יהיו הנשים 6 בהפרנסה הנביאים יהיה הנביאים
הנביאים אלה הנבלות אלה מעשה בגד הנביאים לא
הבגדו מה מלכותאי מלאי 7 אפנו יהוה הנבחר
הנבגד מה לא אדם אל מלכותאי 8 הפרנסה לא הנבלות
הנמצא מה לא אדם אל בגד אל 9 מבגד מלאי מלכותאי
אשר אבגד אשר 10 אשר אבגד הנבחרים הנבגד
הנבגד בגד הנביאים מלכותאי לא מבגד בגד הנבגד
אשר הנביאים מלכותאי הנבגד לבן מה נמצאים, מנבגדים לא הנבגד,
אשר לא אשר 11 הנבגד לא הנבגד הנבגד מלכותאי
אבגד הנבגד הנבגד הנבגד אבגד הנבגד מלכותאי אבגד
הנבגד הנבגד אל הנבגד הנבגד אל הנבגד הנבגד לא
הנבגד מלכותאי הנבגד לבן הנבגד הנבגד מלכותאי
הנבגד הנבגד הנבגד הנבגד הנבגד הנבגד הנבגד הנבגד

ܡܫܝܚܐ 20 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܐܝܠܝܢ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕܘ
ܡܢ ܟܠ ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚ ܡܢܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܠܕܘ
ܒܗܘܢ ܒܟܠ ܕܐܝܬܝ ܕܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ 21 ܡܢܘܢ ܕܐܝܬܝܠܕ
ܒܗ ܒܟܠ ܒܝܬܐ ܕܐܝܬܝ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܟܐ ܕܐܝܬ ܒܗ

Ruth

1 In the days when the judges ruled there was a famine
in the land. So a man from Bethlehem in Judah went to live
2 for a while among the people of Moab, he and his wife
and two sons. The man's name was Elimelech, his wife's
3 name was Naomi, and the names of his two sons were
Mahlon and Kilion. They were Ephrathites from Bethlehem
4 in Judah. But while they were there, disaster struck
the family when both the sons married women from among
the Moabites, Orpah and Ruth. They had lived there
5 about ten years when disaster struck the family again,
and both the sons died, leaving their mother
6 Naomi without her husband or her children. When she
heard in Moab that God had blessed his people back
7 in Judah with good harvests, she and her daughter-in-
laws prepared to leave Moab and return home.
8 Naomi said to her daughter-in-laws, "Go back home
to your families. May God be as kind to you as you
have been to your husbands and to me. 9 May God
bless you with new husbands and homes." Then she
10 kissed them goodbye, and they all wept aloud and said,
"We want to go with you to your people."
11 But Naomi said, "Go back, my daughters, why do you
want to come with me? Do I still have husbands
12 to give you? Go back, my daughters, I am too old
to be married. Even if I thought there was hope
13 for me—even if I married tonight and bore sons—
would you wait for them to grow up? Would you
14 remain unmarried for them? No, my daughters, my life
is much harder than yours because the Lord has
15 turned against me." At this they all wept aloud again.
Then Orpah kissed her mother-in-law goodbye and
16 went back to her people and her gods, but Ruth
17 would not leave her. Naomi said, "Look, your sister-in-
law is going back to her people and her gods. Follow
18 her back!" But Ruth said, "No! I will never
leave you or desert you! Where you go I will go,
19 where you live I will live, your people will be my
people, your God will be my God. Where you die
20 I will die, and there I will be buried. May the Lord

ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܒܟܠܗ ܫܘܠܛܢܗ
ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܥܠܡ

ܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܟܘܢ 14 ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܩܪܝ
ܒܫܘܬܐܝܬܗܘܢ 15 ܕܐܢ ܟܕܝ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܡܢܝܢ
ܕܝܢ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܠܟܠ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܡܪܝܢ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܡܝܬܝܢ
ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܒܝܢ 16 ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܟ 17 ܒܫܘܬܐܝܬܗܘܢ ܠܟܠ ܡܬܩܪܒܝܢ ܐܠܗܐ ܒܪ ܒܝܬ
ܕܐܝܟ ܕܐܢ ܡܢ ܠܟܘܢ 18 ܕܒܝܢܝܢ ܕܐܝܬܝ ܠܒܝ ܒܝܬܐ ܒܝܬ
ܐܠܗܐ ܕܝ ܠܒܝ ܡܫܝܚܐ 19 ܕܐܝ ܒܗܝ ܢܘܢ ܕܐܝܬ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ
ܠܐ ܡܬܩܪܝ ܠܟܘܢ ܡܢ ܕܐܝ ܕܐܝ ܒܗ ܐܝܟ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ

12 ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܢܐ ܕܫܡܝܢ ܠܐܪܥܐ ܗܘܝܢ ܚܕܬܐ ܘܐܪܥܐ
ܚܕܬܐ ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܒܗ ܝܡܐ ܠܐ ܗܘܐ ܗܢܐ ܡܛܠ ܕܡܠܬܐ ܗܢܐ
13 ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܐܪܥܐ ܘܠܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܝܡܐ ܘܠܝܠܝܐ
ܘܡܢܗ ܫܠܝܛ ܠܡܬܝܐ ܕܫܡܫܐ 14 ܘܠܝܠܝܐ ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܝܡܐ ܘܠܝܠܝܐ ܕܐܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܝܡܐ ܘܠܝܠܝܐ 15 ܕܐܬܝܢ ܚܕܬܐ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܝܟܢܐ ܕܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܝܡܐ ܘܠܝܠܝܐ 16 ܕܐܬܝܢ ܕܫܡܝܐ
ܕܐܬܝܢ ܚܕܬܐ 17 ܘܐܝܟ ܕܐܬܝܢ ܡܢܝܢ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܚܕܬܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܚܕܬܐ 18 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܚܕܬܐ 19 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܚܕܬܐ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
20 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
21 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
(aiōn g165)

4 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
2 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
3 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
4 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
5 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
6 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
7 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
8 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
9 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
10 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
11 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ
12 ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܕܐܬܝܢ

ܗܘܢܐ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕ 13 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܠܟܐ ܕܐܬܘܪܝܐ
ܕܐܬܝ ܥܡܗ ܕܡܠܟܐ ܡܢܝܢ ܕܐܬܝܢܝܢ ܕܐܬܘܪܝܢ ܕܢܩ
ܡܠܟܐ 14 ܘܐܡܪܝܢ ܡܠܟܐܝܬ ܕܐܬܘܪܝܢ ܕܐܬܘܪܝܢ ܕܐܬܝ
ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܘܪܝܢ
ܡܠܟ 15 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܡܢܘ ܕܐܬܝܢ ܥܡܝ ܕܐܬܝ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܬܘܪܝܢ ܕܐܬܝ ܠܗ ܢܬܠ ܡܢܬ ܠܡܠܟ ܥܠܝܢ ܡܢ
ܟܠܗ ܡܢ ܕܐܬ ܠܟܠ ܐܝܠܝܢܐ ܕܐܬܝ ܡܠܟ ܡܢܢ 16 ܘܐܙܠ
ܡܠܟ ܕܐܬܝܠ ܠܢܝܢ ܕܐܬܘܪܝܢ ܕܐܬܝ ܡܢ ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ
ܡܠܟ ܕܐܬܝܠ ܠܢܝܢ ܕܐܬ ܠܟܠ ܕܐܬܘܪܝܢ ܕܐܬܝ ܡܢ
ܡܠܟ ܕܐܬ ܠܗ ܢܬ ܠܗ ܡܢ 17 ܡܬܝ ܠܡܠܟ ܕܐܬܝ ܕܐܬܘܪܝܢ
ܕܐܬ ܡܢ ܠܗ ܢܬ ܠܗ ܡܢ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ ܕܐܬ ܠܗ ܡܢ ܕܐܬ

לבעבר הקרבן אשר יקריב אל ה׳ לחטאתו מלבד 31 הכפרת הכהן
עליו וכפר עליו מחטאתו׳ 32 ואם כשה מן הצאן יביא קרבנו
נקבה תמימה יביא אותו׳ 33 וסמך ידו על ראש החטאת ושחט אותו
לחטאת במקום אשר שוחטים את העולה׳

5 ונפש כי תחטא ושמעה קול אלה ועד הוא או ראה
2 או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׳ ונפש כי תגע בכל טמא
או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה ונעלם ממנו
3 ואם נגע באדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו
ואם יודע ואשם׳ 4 ונפש כי תשבע לבטא בשפתים
להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו
והוא יודע׳ 5 והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה
אשר חטא עליה׳ 6 ואת אשמו׳ לה׳ על חטאתו אשר חטא
נקבה מן הצאן כבשה או עז לחטאת׳ וכפר עליו הכהן
מחטאתו׳ 7 ואם לא תגיע ידו די כבש והביא את אשמתו
אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה לה׳ אחד לחטאת ואחד
לעולה׳ 8 והביא אותם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת
ראשונה וצבט את ראשו מנגד צוארו ולא יבדיל׳ 9 והזה
מדם החטאת על יד המזבח ואת השאר הדם ימצה אל יסוד
המזבח חטאת הוא׳ 10 ואת השני יעשה עולה כמשפט ויכפר
עליו הכהן על חטאתו אשר חטא ונסלח לו׳ 11 ואם לא תגיע
ידו לשתי תרים ואת קרבנו אשר חטא עליו עשרת איפת
סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבונה
כי חטאת הוא׳ 12 והביא אותה אל הכהן והקמיץ הכהן
מלא קמצו מן הסלת ומן הלבונה והקטיר הכהן המזבחה
אזכרתה׳ 13 וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא מאחת
מאלה והיתה לכהן כמנחה׳ 14 ויאמר ה׳ אל משה לאמר׳
נפש כי תמעל מעל וחטאה בשגגה מקדשי ה׳ והקריב
לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש
לחטאת׳ 15 ואת אשר חטא מן הקדש ישלם והחמשתו יסף
עליו ונתן אותו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם
ונסלח לו׳ 16 וגם אשר חטא מן הקדש
יכפר׳ 17 ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה׳
אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׳ 18 איל תמים מן הצאן
בערכך אל הכהן׳ וכפר הכהן עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע
ונסלח לו׳ 19 אשם הוא אשם׳ אשם היה לה׳

הנה אלהים 19 הנביאים אלה אשר אמרו אל
אביהם הנביא אשר נבאו בשם יהוה לאמר
אם תשבו בבית אביכם 20 הנה אנכי אבדה את
כל אשר לכם בעבור אביכם 21 הלא אתם
ראיתם את אשר עשה לבן אביכם
ואת אשר עבדתי אתכם בכל כחי 22 ואתם הטבלתם
אותי ותרמו את משכרתי עשרת מנים
ולא נתן אלהים לרעתי 23 אם כה יאמר
תלבן הנקדים יהיו שכרך ותלדנה הצאן
הנקדות ויהי כעת אשר יעלו הצאן
24 ואל אשה אמר אשר לבן אל יעקב
אל תדבר עם יעקב מטוב ועד רע 25 ויהי
בחדש הראשון בעבור אשר הרה 26 ויגדל
מאד מאד עד אל אלף מקנה ושפחות ועבדים
ונמלים ויגדל מאד מאד 27 ויראו בני אשר
בן אביו לאמר יעקב לקח את כל אשר לאבינו
ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד הזה 28 ויעקב
ראה את פני לבן והנה איננו אתמול שלשם
גם אתמול לא אל אביך ואל מולדתך
אשוב ואהיה עמך 29 ויען יעקב ויאמר אל רחל
ולאה הן אנכי מביט את פני אביכם כי איננו
אתי כאתמול שלשם גם אל אלהי אבי היה
30 כי אם אמר לי אם תנקדות יהיו שכרך
ותלדנה הצאן כולן נקדות ואם אמר לי
31 ויהי בעת ההיא ויעקב ראה את אשר
לבן ואת אשר לא אתו 32 ויאמר אל אלהי אבי
יצחק אם לא אלהי אבי היה אתי אך
ריקם שלחתני עתה את עני ואת יגיעי
ראה אלהים ויוכח אמש 33 ויען לבן ויאמר אל
יעקב הבנות בנותי והצאן צאני
ואל אשר אתה רואה הכל לי הוא ובנותי
מה אעשה היום לאלה או לבניהן אשר ילדו

6

ויאמר אל יעקב הנה אנכי מביט את פני אביכם
2 ואל אשר אתי כתמול שלשם 3 ויאמר אל יעקב
שב אל ארץ אבתיך ואל מולדתך ואהיה עמך
4 ויקרא יעקב אל רחל ואל לאה השדה אל
צאנו 5 ויאמר אליהן אני רואה את פני אביכם
כי איננו אתי כתמול שלשם ואלהי אבי היה
עמדי 6 ואתן אתכן יודעות כי בכל כחי עבדתי
אביכם 7 ואביכם התל בי והחליף את משכרתי עשרת

ܗܘܐ ܕܝܢܐܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢܝܢ ܡܢܝܢ ܕܥܠܡܐ ܩܝܡܐ
ܡܢܝܢ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܬܪܥܐ ܡܠܬܐ ܕܝ ܠܘܬ ܐܚܪܢܐ 7 ܐܡܪܝܢ
ܐܢܐ ܩܪܝܢܐ ܕܐܝܟ ܕܥܠܡܐ ܕܝ ܢܬܚܙܝܢ 8 ܕܡܫܬܠܝܢ ܡܢܝܢ ܡܢܐ ܐܝܟܐ
ܕܝ ܠܐ ܕܥܡ ܕܐܝܟ ܠܐ ܐܝܟ ܕܝ ܬܚܘܝܢ ܕܥܡ ܝܫܘܥ ܒܪ
ܠܬܬܝܢܐ ܩܪܝܢ ܕܥܡܝܢ ܡܢܝܢ ܡܢܝܢ ܕܥܠܡ ܕܐܝ 9 ܡܝܢܐ
ܕܐܝ ܕܥܠܡ ܩܪܝܢܐ ܠܝܬ ܐܝܟܐܠܐ ܕܥܡܝ ܩܪܝܢ ܕܥܡܝܢ
ܡܐܠ ܒܗ ܠܐ ܡܕܝܢ ܬܡܝܢ ܡܢܝܢ ,ܡܥܡܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ
ܕܥܡܐ 10 ܡܫܝܚ ܡܫܘܥܝܢ ܕܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܠܡܬܝܢ
ܡܐܢ ܕܝ ܠܐܡܐ ܩܪܝܢ ܠܡܩܪܒܘܬܐ ܡܢܝܢ ܐܡܪܝܢ ܡܢܝ ܡܢ
ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܕܐܝܢ ܡܢ ܠܐܬܪܥܘܬܐ ܠܝܬ 12 ܐ ܡܢܝ ܠܐܡܪ
ܡܢܐ ,ܡܫܝܚ ܕܐܝ ܡܫܬܠܚ ܕܐܝ ܩܝܡܝܢ ܕܐܝ ܡܢܝ ܡܢܝ
(aiōn g165) ܡܢܝܢ ܒܫܘܒܬܐ ܐܝܟ ܕܡܬܩܪܒ ܡܢܝ ܕܐܝ ܡܢܝ
ܠܐܝܡܐ ܠܥܠܡܐ ܐܡܪܝܢ ܡܢܝ ܡܢ ܕܥܡ ܠܡܢ ܡܢ ܠܝܬ 13
ܕܐܝܡ 14 ܠܐܝܡܐ ܕܐܝܠܝܢ ܠܥܠܡ ܩܪܝܢܐ ܕܐ ܡܢܝ
ܐܝܟܐ ܕܡܫܬܠܝܢ ܡܢܝ ܕܥܡ ܠܐ ܡܢ ܠܐ ܕܝ ܠܐ ܕܥܡ ܠܡܢ
ܕܐ 16 ܡܢܐ ܠܡܫܬܠܝܢ ܡܢ ܠܐ ܡܢ ܕܝ 15
ܡܢܝ ܠ ܕܝܢܐ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܝ ܠܐ ܡܢ ܡܢ
ܐܝܟܐ ܕܡܫܝܚ 17 ܡܢܝ ܡܢ ,ܡܥܡܝ ܠܥܡ ܡܢ ܠܡ
ܐܡܪܝ ܐܝܟ ,ܡܥܡܝ ܡܢܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܐܝܟ ܕܝ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܠ ܕܝ ܠ ܕܝ ܡܢ ܡܢ 18
ܡܢܐ ܡܢ ,ܡܥܡ ܡܢ ,ܡܥܡ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܐܝܟ ܠ ܡܬܩܪܒ ,ܡ ܡ 19 ܡܢ ܠܥܡ ,ܡ ܡ
ܡ 20 ܐܝܟܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡ ,ܡ ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 21 ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ 22 ,ܡ ,ܡ ,ܡ
ܡ 23 ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ ,ܡ

Colossians

1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the will of God, and
Timothy our brother, 2 to God's holy people in Christ at
Colossae, who are faithful brothers and sisters in Christ:
May God our Father bless you with grace and peace.
3 We always give thanks to God, the Father of our Lord Jesus
Christ, when we pray for you, 4 because we have heard about
your faith in Christ Jesus and your love for all God's people,
5 because of the hope that is waiting for you in heaven. You
first heard about this hope when you heard the true teaching
of the Good News. 6 The Good News has come to you, just as it
has spread throughout the world. It is bringing fruit and
growing everywhere, just as it has done among you since the
day you first heard about God's kindness and truly understood
it. 7 You learned this from our dear fellow servant Epaphras,
who is a faithful minister of Christ for us. 8 He also told us
how much love the Spirit has given you. 9 That is why we have
been praying for you since we first heard about you. We keep
asking God to fill you with complete understanding of his
will and with all the wisdom and spiritual insight he can give.
10 We want your lives to please the Lord in every way and
to be productive in every good work. We want you to keep
growing in your knowledge of God. 11 We want you to be
strengthened with all the power you need through your glorious
and great patience. We want you to be patient and joyful
12 as you thank the Father who has made you able to share
the inheritance of his people in the kingdom of light.
13 For he has rescued us from the power of darkness and
brought us into the kingdom of his beloved Son, 14 who
purchased our freedom and forgave our sins.
15 The Son is the image of the invisible God, the
firstborn over all creation. 16 For by him all things were
created, in heaven and on earth, visible and invisible,
whether thrones or kingdoms or rulers or authorities.
All things were created by him and for him. 17 He
existed before everything else, and he holds all things
together. 18 And he is the head of his body, the church.
He is the beginning, the firstborn from among the dead,
so he is first in everything. 19 For God was pleased
to live in his Son in all his fullness.

ומה שהיה ומה שיהיה ומה 20 שאשר נאנחו ובניו
אל הבית ויבאו אלה אל אחיהם לבית אחיהם לבקר
ואל אביהם ואל אמם ,וכבדו שאשר בפיהם ומה
21 שר בנו ויגל ומה שאשר לו ומה שיהיה אחרית אל
22 אל ויבא אל אחיו ויאמרו שם מלכם אל בא אל ,בבר
אמשיחיו בנו לו אל 23 אלי לו אל אל אבי אשר נגד אל
שמה בלי ויאמר ויאמר שאשר בבר ויגד אשר בבכי i ולבקש
ואחרי אל 24 אלה אל ויבא ,וכבדו ויאמרו אל אלה ואל אמם
ויאמרו אשר אמרו ויגד אחרי ויאמר 25 ובחלקה
ויגד 26 ובחלבנתם ואחריהלה ובלבו ואחרנגל אשר
שאשר נאנחו ובבחנה בו ידעתי ובחול בבא ואחר
בלשון 27 ובגדו שאשרו ואחרנגם ואלו ויגד אל
ובחרבם ובלבנם שאשרו ויגד ובבשר ואחר ואל
ובבר בגדו אשר אוצר ואל ובבשר ואחר ואל
ומבחר ובלבו אמר ומבר ומה ומבר ובלבו אמר
ובלבו אבותיהם אל בגדו 28 ובלבנו ואחרנגם
ושלם ובמנגנו ואחרנגל לבבל אמרו ומבר ומה בם
ובלבו אל 29 ומה אל אמר בם ואמר ובבר לבו אחרנגם ומה
ובלבו אל ובבר אל אל שאשרו בם ובלבנם ובגדנם
,ומבאר בבר ובגדו אל אל אשרו ומה ובלבנם ובגדנם
ואשר 30 ובאחרנגם ו ובלבנו ומה ומבר אל ו בם
ובלבו בבר

2

אל ומה בבר ומה שאשרו ואחרנגם ובבר בבר ומה
ואחרנגם ואמרו ומה ומבר ואחרנגם ומה ואחרנגם ובבר
2 ובבר ומה ומבר ומה בבר ובבר ומה אשר ומה ,ואחרנגם ובבר
בבר ומה ומבר ומה בבר ובבר ומה אל ומה אשר ומה בבר
ואחרנגם ואחרנגם ומה אשר בגדו 3 ואחרנגם ומה
ובבר ומה אל ובבר אל ובבר אשר בבר ובבר אל
ומה ומבר ומה בבר אל אל ו בבר ומה ומבר בבר אל
4 ובבר שאשר ומה בבר אל אל ו בבר ומה ומבר ומה
5 ומה ובבר ומה ,ו ובבר ומה ומבר ומה ומבר ומה
6 ומה שאשר ומה ומבר ,ו ובבר ומה ומבר ומה ומבר ומה
ומבר ואחרנגם ומה אל ומבר ואחרנגם ,ומבר ומה ומבר

ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܡܢܐ ܕܠܐ 7 ܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܕܐܢܫܐ ܕܐܝܬ
ܒܟܠܗܝܢ ܟܪܣܘܬܟܘܢ ܕܫܘܬܐ ܕܫܘܬܐܝܬ ܕܥܡܐ ܫܘܬ ܕܐܬܪܐ
ܕܫܘܬ ܕܫܘܬܐ ܟܬܘܒ ܬܪܥܝܗܘܢ ܡܢܐ ܕܟܬܒܐ 8 ܕܩܪܝܬ ܠܟܢ
ܬܡܘܢ ܡܬܝܬܝ ܐܠܗܝ ܕܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟ 9 ܕܩܡܝܬ ܒܝ
ܟܠܝܢ ܠܟ ܬܪܥܐ ܡܬܦܬܚ 10 ܕܡܦܬܚ ܠܟ ܟܝ ܐܫܬܘܬܐ ܕܟܪܥ ܠܐ
ܠܥܠ ܠܟ 11 ܕܐܝܢ ܟܝ ܫܘܫܠܝܬܐ ܕܟܝܢܘܬܐ ܕܟܬܒܐ ܕܚܕܐ
,ܡܬܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܟܬܒܘܗܝ ܕܟܬܒܐ ܬܪܥ ܡܢ ܕܟܝܢܐ ܕܐܬ
12 ܕܚܝܠ ܒܬܪ ܟܠ ܐܫܬܪܫܪܝܢ ܕܚܝܠܐ ܕܡܪܝܢ ,ܬܪܥ ܡܢ ܟܠ
ܫܘܪܝܢ ܐܬܪܐ ܕܡܪ ܒܝܫ ܕܟܬ ܕܐܡܪ ܠܟ ܬܪܥ ܠܐ ܕܡܪ
ܕܡܢ ܕܐܡܪ 13 ܐܬܬܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܫܘܫܝܢ ܕܫܘܫܝܢ
ܟܝ ܢܝ ܕܢܪ ܡܢ ܐܬܬܝ ܠܟ ܕܟ ܠܟܝ ܠܟ ܐܬܬ ܠܡܬܝ ܐܢ
ܠܐܠܗ ܕܐܬ ܕܐܪܝ ܕܐ ܢܝܬ ܐܬܬ ܕܐܡܪ 14 ܐܡܪ
ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܬ ܕܐܝ ܟܠ ܡܢ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܫܘܫܝܢ 15
ܟܠ ܐܡܪܝܢ ܕܐܬ ܕܐܝ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐܬ ܕܐ ,ܐܬ ܕܐ
ܕܐ ܐܡܪ ܐܡܪ ܕܐ ܕܐ ,ܐ ܕܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ
ܕܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,ܐ ,

26 אל־תבזו לגנב אם־לא לרעב נפש כי יגנב
לסבע נפשו׃ 27 ומצא הון־כל־ביתו׃ ואם־
אמצא אשלם שבעתים׃ 28 ואם־בעל־הבית
אל־יגנב׃ אל־תגנבו ולא תכחשו ולא־תשקרו
איש׃ ואל־תשבעו לשמי לשקר׃ ואל־תחלל
את־שם אלהיך׃ אני יהוה׃ 29 לא־תעשק את־
רעך ולא־תגזל׃ לא־תלין פעלת שכיר אתך
עד־בקר׃ 30 לא תקלל חרש ולפני עור לא
תתן מכשול׃ ויראת מאלהיך׃ אני יהוה׃
31 לא־תעשו עול במשפט לא תשא פני־
דל ולא תהדר פני גדול׃ בצדק תשפט
עמיתך׃ 32 לא־תלך רכיל בעמיך׃ לא
תעמד על־דם רעך׃ אני יהוה׃ 33 לא־
תשנא את־אחיך בלבבך׃ הוכח תוכיח
את־עמיתך׃ ולא־תשא עליו חטא׃ 34 לא
תקם ולא־תטר׃ את בני עמך׃ ואהבת
לרעך כמוך׃ אני יהוה׃ 35 לא־תעשו
עול במשפט׃ במדה במשקל ובמתכת׃
36 מאזני־צדק אבני־צדק איפת צדק והין
צדק׃ אני יהוה אלהיכם׃ אשר הוצאתי
אתכם מארץ מצרים׃ 37 ושמרתם את־כל־
חקתי ואת כל־משפטי׃ ועשיתם אותם׃
אני יהוה׃

3 ואל־משה אמר׃ עלה אל־יהוה אתה
ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
ושתיתם מרחק׃ 2 ונגש משה לבדו אל־יהוה
ואלה לא יגשו׃ והעם לא־יעלו עמו׃ 3 ויבא
משה ויספר לעם׃ את כל־דברי יהוה׃ וכל־
המשפטים׃ ויען כל־העם׃ קול אחד׃ ויאמרו
כל־הדברים׃ אשר־דבר יהוה׃ נעשה׃ 4 ויכתב
משה׃ את כל־דברי יהוה׃ וישכם בבקר׃
ויבן מזבח׃ תחת ההר׃ ושתים־עשרה
מצבה׃ לשבטי ישראל׃ 5 וישלח את־
נערי בני־ישראל׃ ויעלו עלות׃ ויזבחו
זבחים׃ שלמים ליהוה׃ פרים׃ 6 ויקח
משה׃ חצי הדם׃ וישם באגנות׃ וחצי הדם
זרק׃ על־המזבח׃ 7 ויקח ספר הברית׃
ויקרא באזני העם׃ ויאמרו׃ כל אשר־
דבר יהוה׃ נעשה׃ ונשמע׃ 8 ויקח משה
את־הדם׃ ויזרק׃ על־העם׃ ויאמר׃ הנה
דם־הברית׃ אשר כרת יהוה עמכם׃ על כל־
הדברים׃ האלה׃ 9 ואל־משה אמר׃ עלה
אל־יהוה׃ אתה ואהרן נדב ואביהוא׃
ושבעים מזקני ישראל׃ 10 וראו את־
אלהי ישראל׃ ותחת רגליו׃ כמעשה לבנת
הספיר׃ וכעצם השמים׃ לטהר׃ 11 ואל־
אצילי בני־ישראל׃ לא שלח ידו׃ ויחזו את־
האלהים׃ ויאכלו׃ וישתו׃ 12 ויאמר יהוה
אל־משה׃ עלה אלי ההרה׃ והיה שם׃
ואתנה לך׃ את לוחות האבן׃ והתורה׃
והמצוה׃ אשר כתבתי׃ להורתם׃

13 אשר בנה בן נבט ויבן אתו ויבן אתו לא נפל כל אשר אשר
אשר לשמו׃ 14 אשר לשבעתם בחמה מלכו אשר אחרי ,יהוצדק
בהגלות אתם ביד נבוכדנאצר מלך בבל׃ 15 אשר
בנה בן נבט בחזון מלא מחל מראות בחזון בראשי
אחר מלכי אשור אשר שם אל מלכי אשור מראים אשר
16 כוה אמר יהוה צבאות אל תיראו מפני דברי אשר
שמעתם אשר שלחו אלי עבדי נבאים לאמר׃ 17 הנה אני
מביא רעה אל ירושלם ואל יושבי יהודה אשר בה נבואים
אשר נבאתי אליכם׃ 18 ואל ירמיה בן אחיטוב אמר
אל אחיקם בן שפן לאמר׃ 19 כוה אמר יהוה צבאות אל
אלהי ישראל לאמר ,מה אשר אתם אמרים אל הנבאים
אשר נבאו אל אמר לא תבאו בחרב ולא תראו רעב׃
20 כי אם בשלום אמתי אמר יהוה בבבל ישבו עוד
ראמנו בבבל׃ 21 אשר נבאו בשם אמרי אל אחאב בן קוליה
אשר נבאו לכם בשמי שקר הנני נתן אתם ביד נבוכדנאצר
מלך בבל׃

4 בחמש אשר בעבור מעשיו אשר עשה אמר אל
אל אל אל

ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܝܠܝܢ ܠܘܬ 9 ܕܐܝܟ ܕܠܘܬ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܝܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܒܗ ܡܢ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 10 ܕܐܝܟ ܕܢܬܚܙܝܢ ܒܗ ܡܢ ܕܢܬܚܙܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 11 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 12 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 13 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 14 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 15 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 16 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 17 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 18 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 19 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 20 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 21 (aiōn g165) ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 22 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ 23 ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܟ

ܡܙܡܘܪ

1 ܒܪܟܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܗܠܟ ܒܥܨܬ ܪܫܝܥܐܢ ܘܒܬܪ
ܚܛܝܐܢ ܠܐ ܩܡܬ ܒܡܬܪܬܐ ܕܡܪܝܐ ܘܒܡܘܬܒܐ
2 ܐܠܐ ܒܢܡܘܡܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܝܬ ܨܒܝܢܗ ܘܒܡܪܝܡܬܗ
ܡܬܓܪܐ ܘܒܡܬܪܬܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܠܝܐ ܡܬܗܓܐ ܒܢܡܘܡܣܗ
3 ܘܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܢܛܥ ܥܠ ܡܝܐ ܣܓܝܐܐ ܕܝܠܗ
ܕܠܐ ܢܒܠܘܢ ܥܠܗ ܘܥܠܐ ܢܦܠ ܒܫܬܐ ܕܠܐ ܢܬܒܠܠ
4 ܠܐܝܟܢܐ ܠܚܛܝܐ ܠܐ ܗܟܝܠ ܠܗ ܡܘܬܐ ܐܠܐ ܕܡܬܕܚܪ
ܘܡܬܬܪܚ ܡܢ ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡ
5 ܠܐ ܢܩܘܡ ܒܕܝܢܐ ܥܡ ܪܫܝܥܐ ܕܠܐ ܢܩܘܡ ܒܚܘܠܐ
ܕܡܬܪܥܝܢ ܒܗ ܡܢ ܕܝܢ ܕܝܢ ܠܐ ܢܫܬܒܘܢ ܥܡ ܪܫܝܥܐ
ܒܕܝܢܐ ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܐܦ ܒܟܢܫܬܐ ܕܙܕܝܩܐ 6 ܡܛܠ ܕܝܕܥ
ܡܪܝܐ ܠܐܪܚܐ ܕܙܕܝܩܐ ܘܪܫܝܥܐ ܢܐܒܕ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܠܐ ܡܬܕܥܐ ܠܗ ܡܢ ܐܝܟ ܕܡܬܪ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܠܥܠܡ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩܢܘܬܐ ܠܡܬܪܚܩܢܘܬܐ ܕܡܬܐ ܡܢ
ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩܢܘܬܐ ܠܡܬܪܚܩܢܘܬܐ ܕܡܬܐ ܡܢ
ܕܝܢ ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
7 ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܐܪܚܐ ܕܙܕܝܩܐ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ
ܕܝܢ ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
8 ܕܝܢ ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܕܡܬܐ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
9 ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܠܥܠܡ ܠܐ ܢܩܘܡܘܢ ܕܡܬܐ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
10 ܡܛܠ ܕܝܕܥ ܡܪܝܐ ܐܪܚܐ ܕܙܕܝܩܐ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ
ܕܝܢ ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
11 ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
12 ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
13 ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
14 ܕܡܬܐ ܠܒܘܬ ܡܢ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
15 ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
16 ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
17 ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
18 ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ
ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܪܚܩ ܠܡܬܪܚܩ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ ܕܡܬܐ

19 ܘܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܝܡܐ ܘܠܝܡܐ
20 ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܠܡܬܚܬܝܗܘܢ ܕܠܐ ܢܬܚܠܦܘܢ ܡܢ ܦܘܡܗܘܢ ܕܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ, ܘܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ
ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ 21 ܕܐܝܟ
ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܢܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܢܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ
22 ܗܘܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܢܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܢܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ
ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܢܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ
ܕܐܝܟ 23 ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܘܕܥ ܠܢܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ
ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ
ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ
ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ
ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ ܗܘܐ
ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫܘܢ ܡܢ ܛܘܒܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܕܩܝܡܐ
ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܦܪܫ

לעבד יהוה בשמחה באו לפניו ברנה 7 דעו כי יהוה הוא אלהים
הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו בואו שעריו בתודה
חצרתיו בתהלה הודו לו ברכו שמו 8 כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דור ודור אמונתו 9 מזמור לדוד אגדלך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד 10 אברכך בכל יום ואהללה שמך
לעולם ועד 11 גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו 12 הדר כבוד הודך
ודברי נפלאותיך אשיחה 13 ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך
אספרנה 14 זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו 15 חנון
ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד 16 טוב יהוה לכל ורחמיו
על כל מעשיו 17 יודוך יהוה כל מעשיך וחסידיך יברכוך
18 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו 19 להודיע לבני האדם
גבורותיו וכבוד הדר מלכותו 20 מלכותך מלכות כל עלמים
ומשלתך בכל דור ודור 21 סומך יהוה לכל הנפלים וזוקף
לכל הכפופים 22 עיני כל אליך יקוו ואתה נותן להם
אכלם בעתו 23 פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון

אמרו אליו אחיו הרבות תמלוך עלינו אם משול תמשל בנו
עוד יספו עוד לשנאתו

3 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוסף עוד יספו עוד לשנאתו
2 אלה תולדות יעקב יוסף בן־שבע עשרה שנה היה רעה את־אחיו
3 ויוסף הביא את־דבתם רעה אל־אביהם׃ וישראל אהב את־יוסף
מכל־בניו כי־בן־זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ 4 וראו אחיו
כי־אתו יאהב אביהם מכל־אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃
5 ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ 6 ויאמר
אליהם שמעו־נא החלום הזה אשר חלמתי׃ 7 הנה אנחנו מאלמים
אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה ותסבינה אלמתיכם
משתחוים לאלמתי׃ 8 ויאמרו לו אחיו המלוך תמלך עלינו אם־
משול תמשל בנו ויוסיפו עוד שנא אתו׃ 9 ויחלם עוד חלום אחר
ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח
וכוכבים אחד עשר משתחוים לי׃ 10 ויספר אל־אביו ואל־אחיו
ויגער־בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא
אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ 11 ויקנאו־בו אחיו
והאב שמר את־הדבר׃ 12 וילכו אחיו לרעות את־צאן אביהם
בשכם׃ 13 ויאמר ישראל אל־יוסף הלוא אחיך רעים בשכם
לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ 14 ויאמר לו לך־נא ראה
את־שלום אחיך ושלום הצאן והשב־לי דבר וישלחהו מעמק חברון
ויבא שכמה׃ 15 ומצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש
לאמר מה תבקש׃ 16 ויאמר את־אחי אנכי מבקש הגידה־נא לי
איפה הם רעים׃ 17 ויאמר האיש נסעו מזה כי־שמעתי אמרים
נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃

בעבור זאת נתתי לך אבי אבי אבי

ܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܢܫܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܠܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 12 ܠܐ ܢܗܘܐ
ܠܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 13 ܐܡܪܘ
ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ ܢܫܬܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 14 ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 15 ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 16 ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 17 ܐܡܪܘ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟܢܐ
ܢܫܬܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ 18 ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܢ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ

ગલાતીઓ-ગ

1 પાલ્યાલ્યાં ગાંધીજી પ્રેરિતોએ પાલ્યાલ્યાં પાલ્યાં
ગાંધીજી પ્રેરિતોએ માણસો તરફથી નહિ પણ ઈસુ ખ્રિસ્ત
તથા પિતા ઈશ્વર દ્વારા નિયુક્ત કરાયેલા પ્રેરિત પાલ્યાં
2 અને મારી
સાથેના બધા ભાઈઓ તરફથી ગલાતિયાના મંડળીઓને
3 પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્ત
તરફથી તમને કૃપા અને શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ.
4 આપણા પાપોને માટે પોતાનું બલિદાન આપ્યું
પ્રભુ ઈસુ ખ્રિસ્તે આપણા પિતા ઈશ્વરની ઇચ્છા પ્રમાણે
આ વર્તમાન દુષ્ટ યુગમાંથી આપણને છોડાવવા માટે
5 તેમને સદાસર્વદા મહિમા હો. આમીન.
ગલાતિયાઓ પ્રત્યે ઠપકો
6 મને નવાઈ લાગે છે કે ખ્રિસ્તે તમને કૃપાથી બોલાવ્યા
પછી તમે તરત જ બીજી રીતે વિચારવા લાગ્યા છો.
7 આ બીજી રીત ખરી રીત નથી. પણ કેટલાક માણસો
તમને મૂંઝવણમાં નાખે છે અને ખ્રિસ્તના સુવાર્તાને
બદલવા માગે છે. 8 પણ જો અમે અથવા સ્વર્ગમાંથી આવેલા
કોઈ દૂત પણ અમે પ્રગટ કરેલી સુવાર્તાથી જુદી સુવાર્તા
તમને જાહેર કરે તો તે શાપિત થાઓ! 9 અમે અગાઉ કહ્યું
તેમ હવે ફરીથી કહું છું કે જે સુવાર્તા તમે સ્વીકારી છે
તેનાથી જુદી સુવાર્તા જો કોઈ તમને જાહેર કરે તો તે શાપિત
થાઓ. 10 હું અત્યારે શું માણસોની મંજૂરી મેળવવા
માગું છું કે ઈશ્વરની? શું હું માણસોને રાજી કરવા
માગું છું? જો હજુ પણ હું માણસોને રાજી કરવા માગતો હોત
તો હું ખ્રિસ્તનો સેવક ન હોત.

2 પાછળથી બાર વર્ષ પછી બાર્નબા અને
હું યરૂશાલેમ ગયો અને તિતસને પણ સાથે લીધો. 2 મારા પ્રકટીકરણને
લીધે હું ત્યાં ગયો અને યહૂદીઓ સમક્ષ મેં જે સુવાર્તા
પ્રગટ કરી હતી તે મેં તેઓને જણાવી. પણ મારા કામનું
મહત્વ હું સમજતો હતો તેથી મેં ખાનગીમાં આગેવાનોને
3 તિતસ
પણ મારી સાથે હતો. તે ગ્રીક હોવા છતાં તેઓએ તેને
4 પરંતુ કેટલાક ખોટા ભાઈઓ તે વખતે ખોટા તે વખત
ખાનગીમાં ઘૂસી આવ્યા હતા. તેઓ ગુપ્તચરો તરીકે અમારી
સ્વતંત્રતા જે ખ્રિસ્ત ઈસુમાં અમારી પાસે છે તેનો નાશ
કરવા માટે અમે તેઓની સેવા કરવાનો ઇન્કાર કર્યો.
5 પરંતુ સુવાર્તાનું સત્ય તમારામાં ટકી રહે તે માટે અમે

הנה אני שולח אליכם את אליה הנביא 6 לפני בוא יום יהוה
הגדול והנורא 7 והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם
פן אבוא והכיתי את הארץ חרם 8 כי יהוה אמר אל אברם
לך לך מארצך ומולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך
9 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה
10 ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב
בארץ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו
הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את 12 והיה כי יראו אתך
המצרים ואמרו אשתו זאת ואהרגו אותי ואתך יחיו 13 אמרי
נא את אחתי את למען יטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגלל
אתך 14 ויהי כבוא אברם מצרים וראו המצרים את האשה
כי יפה היא מאד 15 וראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה
אל פרעה ותקח האשה אל בית פרעה 16 ולאברם היטיב
בעבורה ולו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות
וגמלים 17 ונגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו
על דבר שרי אשת אברם 18 ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא
19 למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה

ܕܝܢܐܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ 20 ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܕܥܒܕ ܠܟܘܢ

ܒܫܘܬܐ

3 ܐܡܪܬ ܠܝ ܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܗܘܢ ܨܒܝܘܬܐ 2 ܕܢܥܒܕ
ܠܝܬܝܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܝܬܐ ܕܐܝܟ ܩܘܪܒܢܐܝܬ ܠܐܠܗܐ
ܕܐܝܬܝܬܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܩܪܒ ܒܫܠܡܐ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܡܫܝܚܬܗ
3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝ ܠܝܡ ܕܝ ܩܠܝܢܢ ܠܡ ܠܡܪܝܡܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܒܪܝܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܒܕ 4 ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܒܪܝܡ
ܕܐܝܟ ܕܢܬܩܪܒ ܩ ܩܠܝܢܢ ܠܡܢܝܢܐ ܕܢܬܩܪܒ ܠܗ ܕܐܝܟ ܥܒܕ ܕܢܬܩܪܒ
ܕܐܝܬ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܕܠ ܕܐܝ ܥܒܕ ܕܐܝ ܠܝܡ 5 ܕܐܡܪ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ ܠܝܡ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ ܕ ܕ

ܡܪܝܡܐ 4 ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܫܠܝܛܐ ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܒܪܗ
ܕܝܠܝܗ ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢܟܘܢ ܡܬܩܪܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܢ ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܪܝ ܐܝܟ ܡܬܩܪܝܢ ܡܢܝܢ ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ 5 ܐܠܐ
ܫܡܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܟܠܗ ܫܠܝܛܘܬܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܐܦ ܠܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܐܠܗܐ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ 6 ܕܡܠܟܘܬܗ
ܕܠܥܠܡ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܡܬܩܪܝܢ ܠܗ ܫܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܠܥܠܡ ܕ

ܗܘܢܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܒܪܢܫܐ
ܕܐܒܝܘܢ ܗܘ ܠܟܝܢ ܕܝ ܐܒܝܢ 4 ܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܐܠܗܐ 5 ܐܠܗܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܠܟܝ ܕܐܒܝܘܢ ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܐܒܝܢ ܕܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܠܡܬܝ ܕܝܢ ܐܠܗ 6 ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܗܘܐ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 7 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 8 ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 9 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 10 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 11 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 12 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 13 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 14 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 15 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 16 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 17 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 18 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 19 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 20
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 21 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 22
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 23 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 24 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 25 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 26 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ
ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ 27 ܕܐܠܗ ܕܝܢ ܕܐܠܗ

ד-אמתלאה

1 אמתלאה אשר הוא אמתלאה אמתלאה אמתלאה
אמתלאה אשר 2 אמתלאה אמתלאה אמתלאה אמתלאה
אמתלאה 3 אמתלאה אמתלאה אמתלאה אמתלאה אמתלאה
אמתלאה אמתלאה

Colossians 3 If then you have been raised together with the Christ, seek
the things above, where the Christ is, sitting down at the right hand of God.
2 Mind the things above, not those on the earth. 3 For you have died, and your life
is hidden with the Christ in God. 4 When the Christ, our life, shall be
manifested, then shall you also be manifested with him in glory. 5 Put to death
therefore your members which are on the earth; fornication, uncleanness,
passion, evil desire, and covetousness, which is idolatry: 6 because of these things
the wrath of God comes upon the sons of disobedience, 7 in which you also
walked sometime, when you were living in them. 8 But now you also put
away all these things: anger, wrath, malice, slander, and filthy talk out of your
mouth. 9 Do not lie to one another, since you have put off the old man with his
deeds, 10 and have put on the new man, who is being renewed to knowledge
according to the image of his creator: 11 where there is neither Greek and Jew,
circumcision and uncircumcision, barbarian, Scythian, bond man, free man;
but Christ is all, and in all. 12 Put on therefore, as God's elect, holy and
beloved, compassionate hearts, kindness, humbleness of mind, meekness,
patience; 13 forbearing one another, and forgiving each other, if any
have a quarrel against any: even as the Christ forgave you, so also do you.
14 But above all these things put on love, which is the bond of perfection.
15 And let the peace of the Christ rule in your hearts, to which also you were
called in one body; and be thankful. 16 Let the word of the Christ dwell in you richly
in all wisdom; teaching and admonishing one another in psalms and hymns and
spiritual songs, singing with grace in your hearts to God. 17 And whatever you do,
in word or in deed, do all things in the name of the Lord Jesus, giving thanks
to God the Father through him.

5 ܗܘܝܠܝܢ ܕܐܝܟ ܡܕܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܒܫܘܫܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܒܐ ܘܒܪܗ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ 6 ܕܐܝܟܢܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܒܢܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܠܟ ܟܝ ܡܢܝܢ ܒܫܘܫܢܐ
ܒܫܘܫܢܐ ܕܝܢܐ ܢܬܝܗܒ ܠܟ 7 ܒܫܘܫܢܐ ܕܝ ܐܠܗܐ ܕܐܡܪܬ ܠܟ ܐܢܐ
ܒܫܘܫܢܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܒܢܝ ܕܟܠܗܘܢ ܕܐܝ ܟ ܐܬܝܗܒܬܟ ܠܟ ܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܠܗ ܒܫܘܫܢܐ ܕܐܝܟ ܒܫܘܫܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܟܝ ܠܟ ܒܫܘܫܢܐ 8
ܒܫܘܫܢܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܒܫܘܫܢܐ ܕܐܝ ܟܝ ܠܟ ܒܫܘܫܢܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ ܢܬܝ
ܠܟ ܢܬܝ ܕܐ ܕܐ ܢܬܝ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܠܟ ܢܬܝ ܕܐ ܕܐ ܢܬܝ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 9 ܐܢܐ ܕܐ
ܠܟ ܢܬܝ ܕܐ ܕܐ ܢܬܝ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܐܢܐ ܢܬܝ ܕܐ ܕܐ ܢܬܝ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 10 ܐܦ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܠܟ ܢܬܝ ܕܐ ܕܐ ܢܬܝ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 11 ܕܠܟ
ܠܟ ܢܬܝ ܕܐ ܕܐ ܢܬܝ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܠܟ ܢܬܝ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 12 ܠܡܢܐ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 13 ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 14 ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 15 ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 16 ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ 17 ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ
ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ ,ܕܐ ܠܟ ܐܠܗ

ספר תהלים

1 אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא ישב׃ **2** כי אם בתורת יהוה חפצו
ובתורתו יהגה יומם ולילה׃ **3** והיה כעץ שתול על פלגי מים
אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול ― כל אשר יעשה יצליח׃ **4** לא כן הרשעים
כי אם כמץ אשר תדפנו רוח׃ **5** על כן לא יקמו רשעים במשפט
וחטאים בעדת צדיקים׃ **6** כי יודע יהוה דרך צדיקים
ודרך רשעים תאבד׃ **7** למה רגשו גוים
ולאמים יהגו ריק׃ **8** יתיצבו מלכי ארץ
ורוזנים נוסדו יחד על יהוה ועל משיחו׃ **9** נתקה את מוסרותימו
ונשליכה מעלינו עבותימו׃ **10** יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו׃ **11** אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו׃ **12** ואני נסכתי מלכי
על ציון הר קדשי׃ **13** אספרה אל חק
יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃ **14** שאל
ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי ארץ׃ **15** תרעם בשבט ברזל
כיוצר כלי תנפצם׃ **16** ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ׃ **17** עבדו את יהוה ביראה
וגילו לו ברעדה׃ **18** נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל

ܕܠܥܠܡ ܗܘ ܕܡܬܩܝܡܝܢ ܒܗ ܠܥܠܡܐ 17 (aiōnios g166) ܘܠܥܠܡ
ܘܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐܝܬܐ ܕܐܝܬܝܢ ܕܠܥܠܡ ܐܦ ܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡܐ ܗܘ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܗܘ ܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ 18 (aiōn g165) ܒܗܝܢ ܕܥܠܡ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܗܘ ܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ
ܕܠܥܠܡ ܕ

ܗܘܝܢ ܕܐܢܬܘܢ ܕܡܬܠܝܢ ܒܗ ܕܝܢ ܕܝܢ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ 15 ܕܐܝܟ ܕܝ ܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ ܐܢܫܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ

3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܫܘܠܛܢܐ ܘܠܡܬܟܠܠ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 2 ܘܠܡܐ ܕܐܝ ܕܐܝܟ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 3 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 4 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 5 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 6 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 7 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 8 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 9 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 10 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 11 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 12 ܕ ܫܘ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 13 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 14 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 15 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ 16 ܕܐܝ ܕܐܝ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܠܗܐ

4 ܗܘܝܢ ܕܥܒܕܘ ܥܡܝܢ ܒܬܪܝܗܘܢ ܕܥܠܡܐ ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܟܘܢ ܒܪܝܫ
ܠܝܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝ ܘܡܬܚܕܝܢ ܥܡܗ 2 ܘܢܫܪܘ ܡܠܬܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܡܪܝ ܘܡܬܚܕܝܢ ܥܡܗ 3 ܕܐܢܫܝܢܢ ܠܗܘܢ ܡܬܚܙܝܢ
ܠܟܘܢ ܕܐܢܐ ܡܫܬܕܪ ܠܟܘܢ ܒܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ
ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܬܐܠ ܥܡܗ ܕܟܝ ܕܡܬܡܪ ܥܡܗ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܕܟܝ ܕܢܬ ܠܗ ܠܒܐ 4 ܕܝܢ ܩܪܝܒܐ ܩܪܝܒܝܢ ܥܡܗ
ܕܡܬܩܪܒ ܕܟܝ ܕܢܬ ܠܗ ܠܒܐ 5 ܕܡܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܘܬ ܡܠܟܐ
ܕܥܠܝܐ 6 ܡܢ ܠܘܬ ܕܡܬܩܪܒ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܕܥܠܡܐ ܠܘܬ ܥܠܡ 7 ܕܡܢ ܠܒܐ ܕܡܬܩܪܒ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܘܬ ܥܠܡ ܕܡܬܩܪܒ ܕܡܬܩܪܒ ܠܝ ܕܡܬܩܪܒ ܠܘܬ

ומלכותו בתוך עמו׃ 4 ויעשו אתו אחשורוש המלך וגם
אסתר המלכה את המן לבוא היום הזה׃ ותאמר אסתר אם על המלך טוב
יבא היום המן ואת אחשורוש המלך׳ אל משתה אשר עשיתי׃ 5 ויאמר המלך
אל אסתר המלכה׳ מי הוא זה ואי זה הוא אשר מלאו לבו׳ לעשות כן׃
6 ותאמר אסתר איש צר ואויב׳ המן הרע הזה׳ ויבעת המן׳ מלפני
המלך׃ 7 והמלך׳ בחמתו׳ קם מן משתה היין׳ אל גנת הבירה׳ והמן
עמד׳ לבקש על נפש אסתר המלכה׳ כי ראה׳ כי כלתה אליו הרעה׃
8 והמלך׳ שב מגנת הבירה׳ אל בית המשתה׳ והמן נפל׳ על המטה׳
אשר אסתר׳ עליה׳ ויאמר המלך׳ גם לכבוש את המלכה׳ עמי׳ בבית׃
9 ואמר חרבונה׳ אחד מן הסריסים׳ לפני המלך׳ גם הנה העץ׳
אשר עשה המן׳ למרדכי׳ אשר דבר טוב על המלך׳ עמד בבית המן׳
גבה חמשים אמה׃ 10 ויאמר המלך׳ תלו אתו׳ על העץ׳ אשר תלה
המן׳ למרדכי׳ ואז שכך חמת המלך׃ 11 ביום ההוא׳ נתן המלך׳
לאסתר המלכה׳ את בית המן׳ צר היהודים׳ ומרדכי׳ בא לפני המלך׳
כי הגידה אסתר׳ מה הוא לה׳ ומה הוא אליה׃ 12 ויסר המלך׳ את
טבעתו׳ אשר העביר׳ מאת המן׳ ויתנה׳ למרדכי׳ ותשם אסתר׳
את מרדכי׳ על בית המן׃ 13 ותוסף אסתר׳ ותדבר׳ לפני המלך׳
ותפל׳ לרגלי׳ הוא׳ ותבך׳ ותתחנן׳ אליו׳ להעביר׳ את רעת המן׳
האגגי׳ ואת מחשבתו׳ אשר חשב׳ על היהודים׃ 14 ויאמר המלך׳
אל אסתר המלכה׳ וגם׳ היהודים׳ בשושן הבירה׳ הרג׳ והאבד׳
בחמשה׳ עשר׳ יום׃ 15 ומרדכי׳ יצא׳ מלפני המלך׳ בלבוש מלכות
תכלת׳ וחור׳ וגדולה׳ זהב׳ רב׳ ועטרת׳ בד׳ ארגמן׳ וכל העיר׳
שושן׳ צהלה׳ ושמחה׃ 16 ליהודים׳ היתה אורה׳ ושמחה׳ וששון׳
ויקר׃ 17 ובכל מדינה׳ ומדינה׳ מקום אשר דבר המלך׳ ואגרתו׳
הגיעו׳ שמחה׳ וששון׳ ליהודים׳ משתה׳ ויום׳ טוב׳ רבים מעמי
הארץ׳ מתיהדים׳ כי נפל פחד היהודים׳ עליהם׃ 18 ובשושן הבירה׳
הרגו היהודים׳ חמש מאות׳ איש׳ ואבדם׃ 19 בעשרת׳ בני המן׳ בן
המדתא׳ צר היהודים׳ הרגו׳ ובבזה׳ לא שלחו׳ את ידם׃

ויבן בית יהוה ויכל את־כל־מלאכתו אשר עשה
את־בית יהוה׃ 20 ובית אולם לפני הדביר אמות
עשרים ארכו ורחב עשרים אמה ורומו עשרים
אמה וצפה אתו זהב סגור ויצף מזבח ארז׃ 21 ויצף
שלמה את־הבית מבית ומחוץ ויצף שלשלות
זהב לפני הדביר ויצף אתו זהב׃ 22 וכל־הבית צפה
זהב עד־תכלת כל־הבית וגם־כל־המזבח אשר
לדביר צפה זהב׃ 23 ויעש בדביר שני כרובים
עץ־זית עשר אמות רומם׃ 24 וחמש אמות
כנף הכרוב האחת וחמש אמות כנף הכרוב
השנית מקצה כנפו עד־קצה כנפו עשר אמות׃
25 וגם־לכרוב השני עשר אמות מדה
ומשקל אחד לשני הכרובים׃ 26 רום הכרוב
האחד חמש אמות וכן־הכרוב השני׃ 27 ויתן
את־הכרובים בתוך הבית הפנימית ויפרשו
כנפי הכרובים ותגע כנף־הכרוב האחד
בקיר הזה וכנף הכרוב השני תגע בקיר הזה
וכנפיהם בתוך הבית יגעו כנף אל־כנף׃
28 וצפה את־הכרובים זהב׃ 29 ואת כל־קירות
הבית סביב חקוק פתחים ופקעים ותמרים
לבד מפתחים ופנימה׃ 30 ואת־רצפת הבית
צפה זהב לבד׃ 31 ויעש לפתח דביר עץ־זית
מזוזת חמשית׃ 32 ודלתות עץ־זית שתים
ויפרש עליהן כרובים ותמרים ופקעים
ויצף זהב וקרץ־זהב על־הכרובים ועל־התמרים
׃ 33 ויעש לפתח־היכל מזוזות עץ־זית
רבעית׃ 34 ושתי דלתות עץ־ברוש
שתים כנפות מתקפות לדלת אחת
ומתקפות לדלת השנית׃ 35 ויפרש
עליהן כרובים ותמרים ופקעים
ויצף זהב מכסה׃ 36 ויבן את־חצר
הפנימית שלשה־טורי גזית
וטור כרתים חדשים׃ 37 בשנת
ארבע עשרה לוסד בית־יהוה
יסדו׃ 38 ובשנת־אחת עשרה
בירח בול הוא־הירח השמיני
כלה הבית לכל־דבריו וכל־משפטיו
כן בנהו ויבנהו שבע שנים׃
6 ויהי בשנת ארבע מאות
שנה ואלף לצאת בני־ישראל
מארץ מצרים בשנת שתים
לבנות־לו בית־יהוה׃ 2 והבית
אשר בנה המלך שלמה ליהוה
אורכו שתים־עשרה אמה
ורחבו עשרים אמה
ומדת־גבהו שלשים אמה׃
3 ואולם על־פני היכל הבית
אורכו עשרים אמה כמדת
רחב־הבית ורחבו עשר אמות
לפני הבית׃ 4 ויעש לבית חלנות
אטמת ארבע׃ 5 ויבן על־קיר
הבית יציע סביב לקירות הבית
סביב לדביר ולהיכל ויעש צלעות
סביב׃ 6 היציע התחתון רחב
חמש אמות והאמצעי רחב
שש אמות והשלישי רחב
שבע אמות כי מגרעות נתן
לבית מחוץ סביב בלתי
אחוז בקירות הבית׃
7 והבית בהבנתו נבנה
אבן שלמה מסע נכון
ומקבת וכל־כלי ברזל לא
נשמע בבית בהבנתו׃
8 פתח הצלע התחתונה
בכתף הבית הימנית
ועלו בתיכנים אל־התיכון
ומן־התיכון אל־השלישי׃
9 ויבן את־הבית
ויכלהו וספן את־הבית
בקרות ארז׃ 10 ובנה
את־הצלעות על־כל־הבית
חמש אמות קומתה
ונחו בעץ־ארז׃

ܗܘܝܬܘܢ ܕܐܠܗܐ ܕܒܝܢ ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܡܝܬܐ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܘ ܕܐܠܗܐ
ܕܒܝܢ ܐܢܫܐ ܘܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܡܝܬܐ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܘ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܡܝܬܐ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܗܘ ܕܡܝܬܐ ܗܘ ܕܢܫܬܘܕܥ ܗܘ ܕܐܠܗܐ

ספר תהלים-ב

1 למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק׃
2 יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד
על יהוה ועל משיחו׃ 3 נתקה את מוסרותימו
ונשליכה מעלינו עבותימו׃ 4 יושב בשמים יצחק
אדני ילעג למו׃ 5 אז ידבר אליהם באפו
ובחרונו יבהלמו׃ 6 ואני נסכתי מלכי
על־ציון הר־קדשי׃ 7 אספרה אל־חק
יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך׃
8 שאל ממני ואתנה גוים נחלתך
ואחזתך אפסי־ארץ׃ 9 תרעם בשבט ברזל
תנפצם כיוצר כלי׃ 10 ועתה מלכים השכילו
הוסרו שופטי ארץ׃ 11 עבדו את־יהוה ביראה
וגילו לו ברעדה׃ 12 נשקו־בר פן־יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו
אשרי כל־חוסי בו׃ 13 מזמור לדוד בברחו
מפני אבשלם בנו׃ 14 יהוה מה־רבו צרי
רבים קמים עלי׃ 15 רבים אמרים לנפשי
אין ישועתה לו באלהים סלה׃ 16 ואתה יהוה
מגן בעדי כבודי ומרים ראשי׃
17 קולי אל־יהוה אקרא
ויענני מהר קדשו סלה׃ 18 אני שכבתי
ואישנה הקיצותי כי־יהוה יסמכני׃

בכל אמונה ודרך ארץ. 18 אל תבוז לאיש בגלל
גילו הצעיר אלא הוא יהיה לדוגמה לכל המאמינים
בדיבורו ובהתנהגותו, באהבה ובאמונה ובטהרה.

2 אחרי שהגעתי לכלל הבנה, אני מבין
2 כמה חשוב לחיות חיים טובים ונכונים
לפי רצון אלוהים. אני מבקש מכל אחד ואחת
מאיתנו לא לבזבז את הזמן שלו בדברים
3 אחרים. אל תבזבז את הזמן שלך בדברים
4 כמו אלה שבגללם אלוהים כבר הביא
מפלה על אנשים שלא ציפו לה. 5 אבל,
אם אתם מאמינים בה אל תוותרו לה
6 אבל אל תוותרו לה
7 אבל אל תוותרו לה
8 כבר אמרתי לכם
9 אל תבזבזו
אל תבזבזו
10 אבל אל תמנעו
מכם שום דבר
11 (aiōnios g166)
12 אם מישהו לא מוכן
13 לא
14 אחרי
15 לא
16 אבל אל תוותרו
17 לא
18 אל תבזבז
לא
בגד, אבל אל תוותרו לאמונה
לא
אל תבזבז
אל תבזבז
אל תבזבז

לבבכם ואל תקשו את עורפכם כי אל אדני הוא
בתוככם כי לא יסלח לפשעכם ולחטאתכם 20 כי אם
שבתם אל יהוה ושמרתם מצותיו ומשפטיו אשר
צויתי את אבותיכם ועבדתם את יהוה אלהיכם
ושב יהוה מחרון אפו ונתן לכם רחמים ורחם
עליכם וקבצכם מן העמים אשר הפיצם שם 21 אם
יהיה נדחכם בקצה השמים משם יקבצך יהוה
אלהיך ומשם יקחך 22 והביא יהוה אלהיך
אל הארץ אשר ירשו אבתיך וירשתה והיטיב
לך והרבך מאבתיך 23 ומל יהוה אלהיך את
לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך 24 ויהוה אלהיך
את כל האלה האלה על אויביך ועל שנאיך
אשר רדפוך 25 ואתה תשוב עד יהוה אלהיך
ושמעת בקלו ככל אשר אנכי מצוך היום
אתה ובניך בכל לבבך ובכל נפשך 26 והיה
אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יהוה
אלהיך ומשם יקחך

3 ועתה הנה ישראל מה יהוה אלהיך שאל מעמך
כי אם ליראה את יהוה אלהיך ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך 2 לשמר את מצות יהוה וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום לטוב לך 3 הן ליהוה אלהיך
השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה
4 רק באבתיך חשק יהוה לאהבה אתם ויבחר
בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה
5 ומלתם את ערלת לבבכם ועורף לא תקשו
עוד 6 והיה לא תירא לא תחת מלך אשור
את העם הזה כי אם את יהוה אלהיך תירא
ולו תדבקון ובשמו תשבע 7 הוא תהלתך והוא
אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות והנראות
האלה אשר ראו עיניך 8 אבתיך ירדו מצרים
בשבעים נפש ועתה שמך יהוה אלהיך כככבי
השמים לרב

9 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
10 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
11 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
12 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
13 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
14 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
15 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
16 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
17 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.

4 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
2 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
3 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
4 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
5 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
6 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
7 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
8 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
9 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.
10 אל תרגילו אל מול אחיכם, אם אתם
מתווכחים ביניכם. אל תרגילו אל מול
אחיכם, אם אתם מתווכחים ביניכם.

ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܡܪܝܐ ܡܢܘ ܐܢܬ ܕܡܫܬܠܝܢ ܠܢ ܠܡܠܟܘܬܟ ܘܠܡܫܒܚܟ ܘܠܡܫܒܚ ܠܫܡܝܐ ܕܥܠܡܐ (aiōn g165) 11 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܕܠܐ ܢܬܝܕܥܘܢ ܐܢܬܘܢ ܕܫܘܠܛܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܟܠ ܕܨܒܐ ܢܨܒ ܠܗ ܘܢܬܬܠܦ
ܠܫܘܠܛܢܗ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܡܢܘ ܕܢܗܘܐ 12 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܢܬܝܕܥ ܡܢܘ ܕܢܗܘܐ 13 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܠܫܡܥܘܢ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܠܡܢܐ ܕܡܡܠܠ ܠܟܢܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܠܡܢܐ ܕܡܡܠܠ ܠܟܢܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ 14 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܠܡܢܐ ܕܡܡܠܠ ܠܟܢܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ 15 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ
ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܘܟܪܙܘ ܠܒܪܢܫܐ ܟܠܗ ܕܒܪܝܬܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܐܕܢܐ ܢܫܡܥ ܢܫܡܥ ܕܢܬܝܗܒ
ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܕܡܫܝܚ ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܢܬܬܕܢ ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܘܡܢ ܕܠܐ ܡܗܝܡܢ ܢܬܬܕܢ
ܠܗ ܠܡܫܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܢܫܬܠܝܢ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܢܫܬܠܝܢ ܠܗ ܡܢ 17 ܕܐܝܬ
ܠܗ ܡܢ ܕܢܫܬܠܝܢ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܢܫܬܠܝܢ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ ܕܢܫܬܠܝܢ ܠܗ ܡܢ
ܕܐܝܬ

ᚹᚩᚱᚳ

1 ᚹᚩᚱᚳ ᚩᚠ ᚳᚩᚱᚾᚪᚱᚾᚩᚱ ᚷᚩᚾᚾᚪ ᚹᚪᚱᚢᚾᚷ ᚩᚠ ᚳᚩᚱᚾᚪᚱᚾᚩᚱ ᚳᚩᚾᚾᚪᚾ
ᚳᚩᚾᚾᚪᚾᚷᚪᚾ ᚳᚩᚾᚾᚪᚾᚷᚪᚾᚾᚪᚾ ᚳᚩᚾᚾᚪᚾᚷᚪᚾᚾᚪᚾᚾᚪᚾ ᚳᚩᚾᚾᚪᚾᚷᚪᚾᚾᚪᚾᚾᚪᚾᚾ

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܘܠܐܕܡܐ ܕܢܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ
ܕܠܐ ܢܬܚܙܝܢ ܠܥܝܢܐ ܕܒܣܪܐ ܘܠܐܕܡܐ ܕܠܥܠܡ ܗܢܘܢ ܡܛܠ ܕܠܐ

3 ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ
2 ܐܠܐ ܕܟܬܒܝܢ ܠܟܘܢ ܠܝܬ ܠܝ ܚܕ ܡܢ ܬܠܡܝܕܝ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ
3 ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ
ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ
ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ
4 ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ ܐܒܝܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܩܕܡ

ܦܠܛܝܐ

1 ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܥܠܬܐ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܘܬܝܡܬܐܘܣ ܐܚܘܢ **2** ܠܟܢܝܫܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܩܘܪܝܢܬܐ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܬܝܐ ܠܟܘܢ ܘܠܟܠܗܘܢ ܩܕܝܫܐ ܕܒܟܠ ܐܬܪܐ ܕܐܟܐܝܐ **3** ܨܠܝܢܢ ܠܐܒܐ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܠܟܘܢ ܚܢܢ ܘܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **4** ܕܝܗܒ ܢܦܫܗ ܥܠܢ ܠܚܛܝܗܝܢ ܕܢܦܨܘܢ ܡܢ ܗܐܪܐ ܒܫܝܬܐ ܕܫܪܝܪܐ ܐܠܗܢܐ ܐܒܐ **5** ܠܗ ܬܫܒܚܬܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ **6** ܡܬܬܝܐ ܕܐܦܣܘܣ ܠܩܪܝܢܬܐ ܕܩܘܪܝܢܬܐ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܬܝܐ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **7** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܟܠ ܕܐܬܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܬܝܐ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **8** ܕܐܬܝܢ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ **9** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **10** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **11** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **12** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **13** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **14** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **15** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **16** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **(aiōnios g166)** **17** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **18** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **19** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **20** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ **21** ܕܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܝ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܪܝܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ

ܡܙܡܘܪܐ

1 ܒܪܟܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܗܠܟ ܒܥܙܬܐ ܕܪܫܝܥܝܢ ܘܒܐܪܚܐ ܕܚܛܝܢܐ ܠܐ ܩܡ ܘܥܡ ܡܘܫܒܐ ܠܐ ܝܬܒ **2** ܐܠܐ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܝܬ ܘܒܗܠܟܘܬܗ ܡܬܓܪܣ ܝܘܡܡܝ **3** ܗܘܝܬ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܡܝܐ ܕܢܛܥܘܢ ܒܢܗܪܐ ܘܠܐ ܢܡܒܠ ܥܠܗ ܫܡܗ ܘܠܐ ܢܬܒܠܠ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܠܐ ܢܫܬܢܐ ܡܢ ܦܘܡ ܡܠܟܐ ܕܐܪܥܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܒܚܕܐ ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܪܥܝܢ ܡܫܝܚܗ (aiōn g165) **4** ܡܫܬܒܚܝܢ ܒܫܡܝܐ ܕܡܪܝܐ ܕܫܪܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܡܠܟܘܬܟ ܢܗܘܐ ܨܒܝܢܟ ܕܢܥܒܕܘܢ ܠܟ ܐܦ ܠܟ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܥܒܕܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܢܫܬܒܚ ܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ **5** ܐܡܪܝܢ ܠܗ ܒܪܝܢ ܕܥܒܕ ܕܡܪܝ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܬܟܢܫܘܢ ܕܡܪ ܒܪܝ ,ܐܦ ܕܠܐ ܐܝܟ ,ܒܪܝܢ ܒܝ ܫܡܝ **6** ܕܐܬܐ ܠܝ ܕܐܡܪ ܐܡܪ ܕܡܪܝ ܠܡ ܕܐܡܪ ܕܡܪܝܐ ܐܡܪ ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܐܝܟ ܕܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܕܡܬܐ ܐܦ ,ܡܬܡܪܝܐ ܫܡܝ ,ܐܦ ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܡܬ ܒܝ ܕܡܪܝܐ ܠܐ **7** ܕܡܪܝ ܕܡܪܝ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܐܝܟ ܒܝ ܕܐܬ ܠܐ **8** ܕܐܡܪ ܐܢܐ ,ܡܬܠܝܢܢܢܐ (aiōn g165) ܕܐܬܐܬܐ ܕܟܬܒ ܕܟܬܒ ܕܟܬܒ ܒܟܬܒ ܠܟܬܒ ܕܡܪ ܕܡܬ ܠܟ ܕܡܪ **9** ܕܐܡܪ ܕܡ ܠܟ ܕܡܪ ܠܐ ܢܫܡܥ ܕܐܬܐܡܪ ܢܫܡܝ **10** ܕܐܬܐ ܕܡܪ ܐܢܐ ܕܐܬܐ ܕܡܪ ܕܡܪ ܕܡܪ

3 ܗܘܠܐ ܕܝܠܝ ܡܬܝܒܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܡܫܝܚܐ ܫܠܝܛܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܐܡܡܐ ܕܐܪܥܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ, ܘܡܛܠ
ܕܡܫܝܚܐ 3 ܘܠܝܬ ܡܠܬܐ ܕܫܠܡܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܠܟ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܕܫܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܘܡܫܬܘܕܥܐ ܐܢܬ, ܘ
ܐܝܟ ܕܐܝܬ ܕܫܠܡܐ 4 ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܕܐܝܬ ܡܫܬܐ ܕܐܝܬ
ܡܢ ܕܐܝܬ ܕܫܠܡܐ 5 ܘܐܢ ܕܡܠܝܢ ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܠܝ ܐܢ ܕܐܝܬܝܢ ܐܢ
ܡܢ ܕܫܠܡܐ 6 ܡܛܠ ܕܐܝܬ ܠܝ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܝ ܕܐܝܬ ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܠܟ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܠܟ ܕܐܝܬ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܝ ܕܐܝܬ ܠܝ ܕܐܝܬ ܠܝ ܕܐܝܬ ܠܝ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ 7 ܐܠܐ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ
ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ

4 בְּנֵי מַחֲנֶה לֵוִי הִנָּם פְּקֻדֵי צְבָאֹתָם וַיִּהְיוּ כָל־הַפְּקֻדִים
שֵׁשֶׁת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ 2 אֶת־מַחֲנֵה בְנֵי־קְהָת
יַחֲנוּ תֵימָנָה עַל־יְרֵכֵתוֹ מִזְרָחָה אֶל־מִשְׁכַּן מוֹעֵד׃ 3 מַחֲנֵה
דִגְלֵי מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם וְעַל־יַד נָשִׂיא בְנֵי־יְהוּדָה נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב׃ 4 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע
מֵאוֹת׃ 5 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה יִשָּׂשכָר וְנָשִׂיא לְבְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל
בֶּן־צוּעָר׃ 6 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ
מֵאוֹת׃ 7 מַטֵּה זְבוּלֻן וְנָשִׂיא לְבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלוֹן׃
8 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
9 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה יְהוּדָה מֵאָה וְאֶלֶף וּשְׁמֹנָה אֶלֶף
וְאַרְבַּע מֵאוֹת לְפִי צְבָאָם רִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ 10 דֶּגֶל מַחֲנֵה רְאוּבֵן
תֵּימָנָה לְצִבְאֹתָם וְנָשִׂיא לְבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃
11 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
12 וְהַחֹנִים עָלָיו מַטֵּה שִׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלוּמִיאֵל
בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ 13 וְצִבְאוֹ וּפְקֻדָיו שְׁנַיִם וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף
וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ 14 וְגָד וְנָשִׂיא לְבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־רְעוּאֵל׃
15 כָּל־הַפְּקֻדִים לְמַחֲנֵה רְאוּבֵן מֵאָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּעַת
אֲלָפִים וַחֲמִשִּׁים וּמֵאָה׃ 16 אֵלֶּה פְקוּדֵי מַחֲנֵה יְהוּדָה לְצִבְאֹתָם
וְרִאשֹׁנָה יִסָּעוּ׃ 17 אָז נָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחֲנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ
הַמַּחֲנֹת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ כֵּן יִסָּעוּ אִישׁ עַל־יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם׃

5 לא יבין איש אשר אמר אליו
אמר אליו מה אתה עשה ואם אמר אליו
אני אדון אל אביו ואל אמו אל תלכו אחרי
2 כי אם אל אדוני אל אביו אל אמו
אל אשתו ואל אחיו אל בניו אל בנותיו
ואל כל אשר לו אל תלכו אחרי
3 כי אם אל אדוני אל אביו אל אמו
אל אשתו ואל אחיו אל בניו אל בנותיו
4 ,מבלעדי אל תלכו אחרי אם אל אדוני
כי אבותיו ואל אל אבותיו אשר נשבו בני אל מצרים לאמר
מצרים לאמר אל אשתו אחרי 5 ויאמרו אליו אל אל
אל אחר ,יבין מן יבינו אם אל אל אבותיו אל אמרנו אשר
אם אחרו יבינו אבותיו אבותיהם אחרו אחר 6 ואתה אבותיו
אשר נר אחרי 7 (aiōn g165) בדברותיו מאבותיהם לאמר אל אבותיו
אבותיהם אשר אשר אל אבותיהם אבותיהם אל אמר לאמר
אבותיהם ,מבשרו אבותיו כי אל אמר אשר כמו אל אמר
מצא אל אבותיו אשר אבותיו כי ,מאבותיו אבותיו אל 8
אל ויאמר אל אמר יבין אחר אבותם 9 אבותיהם
מאבותיהם 10 (aiōnios g166) אל אל אבותיו אשר אבותיו מן אבותיו
כי ,מאל 11 בדברותיו מאבותיהם אבותיו אל אמר כי
אמצא מיבותיו אבותיו אל ל ,מ אבותיו בדברותיו אשר אל
אבותיהם אבותיו אל אל אבותיו אל אל אבותיו
12 שבע אל אל אל אבותיו אל אל אבותיו אל אל
אל אל אל

2 ܕܒܗܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗܘܢ ܡܕܡܢ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܐܙܠܘܢ ܒܬܪ
ܪܥܝܢܐ ܕܥܠܡܐ (aiōnios g166) ܗܘܐ ܕܡܫܠܛ ܒܪܘܚܐ ܕܡܬܚܘܝܐ
ܕܒܒܢܝܐ ܗܘܝܢ ܒܪܢܫܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܠܐܠܗ 4 ܕܐܦ
ܠܐܝܢܐ ܕܥܒܕܘ ܠܟܠ ܕܒܥܝܢ ܠܡܫܬܡܥ ܠܩܠܐ ܕܡܪܝܐ
5 ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ (aiōn) ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ
(g165) 6 ܕܐܦܠܐ ܗܘܝܢ ܒܗ ܕܡܫܬܡܥ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘܝܢ ܒܗ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܢ ܡܢܢ 7 ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ ܕܐܡܪ ܡܢܬ ܠܫܘܫܢܐ
ܕܥܒܕ ܠܫܘܫܢܐ ܕܡܬܚܙܝ ܠܢ ܠܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܐܠܗ ܒܗ ܕܡܬܚܙܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܐ ܠܥܠܡ
ܕܡܬܠܝܡ ܡܢ ܠܥܠܡ ܕܐܝܬܝܗ ܠܡܬܚܙܝ ܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬ ܠܗ 8
ܒܪ ܡܫܝܚܐ 9 ܕܡܢ ܕܐܬܐ ܡܕܝܢ ܠܟܠ ܕܡܫܠܡ ܒܗ ܕܩܢܝ ܠܟܠ
ܕܡܬܠܝܢ ܠܟܠ ܒܗ ܕܠܐ ܠܡܬܝܒ ܠܫܘܫܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ
ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܠܗ ܕܡܬܚܙܝ ܠܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܡܢ ܠܟ 10
ܒܪ ܒܪ 11 ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܕܒܬܪ ܕܡܫܬܡܥ ܡܢܬ ܕܡܫܬܡܥ ܡܢ
ܕܠܬܬܝܗ ܕܠܐ ܕܡܫܬܡܥ ܕܐܡ ,ܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܒܗ ܕܐ
ܠܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܡܬܠܝ ܠܟ ܕܐܡ 12 ܕܡܫܬܡ ܕܐܝܬ ܕܐܝܬ
ܡܢ ܕܐܝ ܡܢܝܚܝܬ ܕܡܫܬܡܫܬ ܠܥܠܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܡܢ
ܠܟ ܕܡܠܟ ܕܡ ܕܐܝ ܒܗ ܕܐ ܡܬܝܬܝ 13 ܕܐܝܬ ܕܡܫ
ܡܢܝ ܐܝ ܕ ܕܐܡ 14 ܡܢܝ ܕܐܝ ܕܐ ܕܡ ܕܐ ܡܢ ܕܐ ܡܢ ܠܟ ܕܐ
ܡܢ ܐ ܕ ܕܐ 15 ܡܬܝܠ ܕܐ ܡܬܝܠ ܕܐ ܕܐ ܕܐ
ܠܟ ܠܟ ܕܐ ܡܢ ܠܥܠܡ ܕܐ ܕܐ ܕ 16 ܕܐ ܕܐ ܕ
ܡ ܕܐ ܕܡܬܚܙ ܕܐ ܕܐ ܕ ܠܥܠܡ ܕܐ ܕ ܡ
ܕܐ ܕܡܬ ܕܐ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ 17 ܠ
ܕ ܕ 18 ܕܡܬܚ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ 19 ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ,ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ

לכם כי אם, אל תרגזו 20 כי גם כל אלה אשר בעבר נכתבו
לכל כתובים וכלכלתם (aiōn g165)

7 ועתה ראיתם אל אלה, מנשה אחיו ובני יהודה
וכלבו וכנו כי הפיה בה מיבית לשבר ומבין ומכונים
ראם אחרו וכלבו כי ראשים מיבית אבל מלא 2 ומבית
אל אלה בנים אלהים וכלבו מבנה בו אבקים מבנה
ובתבתיה מבנה ולא, ומבית ולא 3 וכלבו וכלבו, ומנשה
ולא, ומבית וכלבה ולא, ומבית ואחיו ולא ואבינו
בו מבו 4 כל ומנינים ובנים ועתה ומבית ואחיו
ואחיו ראשים בנים מל ואחיה אבי מיבית ומה בי ובנו
ובנים ואחיים ומה אל אל בה, לא בה כי אבל אלה 5
אלה ובנו כי ראשים אבנים ובנים ואל ראם אחר
ומה 6 ובנו מיבית מ שם כי אלה בה בה אמרים כי
ומבית מיבית כי אבל ראשים אבנים ומנינים בנים ובנו
כי אבינים אי בני ומה בו אם ומה ראיתי ולא 7 ובכלבו כבל ומל
ראשים אבנים אבנים ואחיו ובנים ובנים 8 ומה אבינו ומה
אבל אבנים 9 ומה אבי ובנו ובנים, ומבנה ואחיו ומה בו אל
ומה בה ראם בנים ראשים ומה, לא בה מיבית בה אבנים
ומיבית בה, ומבית ראם מ שם אבל 10 ואשים
ובלו ואחיים בה ואחיים אבל מבל ולא 11 אלה
ראם ובנים ובנו אבל ובנו אבנים אם ומה אחיו ומיבית
ומנינים בו אבל אלה כלבו ומנינים ומנינים ומה ראשים ראשים
ואחיים אבנים בנים ראם ובנו ולא 12 ראמה אינים
אבנים אבל ומה 13 ואבנים בה ובנים ראם ובנו
ומנים אבל אלה ראשים ומה ובנים בה אל, ומבנה
אבי ראמה בנים אבל, מ ובנים 14 ובנים אבל לא ומה
ואחיים בל בה ואבנים ומה אבנים ולא ואחיים בה אבנים
אלה אבנים ומנינים ומה, ומה ובנים אחיו 15

ܡܬܪܦܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܐܢ 16 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ
ܫܡܝܐ 17 ܒܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܕܠܝܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬܝܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܐܝܟ ܕܐܝܬܝܗܘܢ (aiōn
g165) 18 ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܡܬܪܦܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܪܦܐ ܡܬܪܦܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 19 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܫܝܚܐ 20 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܬ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 21 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ (aiōn
g165) 22 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 23 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 24 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 25 (aiōn g165) ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 26 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 27 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 28 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ (aiōn g165)

8 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ
ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 2 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 3 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 4 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܕܐ 5 ܕܐܝܟ ܕܐܝܢ

הנה אתה יודע אדני אל תזכר לי ופקדתני
ואל תנקם בי מרדפי אל תאריך אפך לקחתם
אל תמח חנם אויבי ציון 5 אל תשא עון
אבותינו ואל תזכר לנו רעות קדמוניות
יקדמוך רחמיך כי דלונו מאד 6 עזרנו אלהי
ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר
על חטאתינו למען שמך 7 למה יאמרו
הגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדיך השפוך 8 תבוא לפניך
אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה
7 ושבנו אל חיקם שבעתים חרפתם אשר
חרפוך אדני 8 ואנחנו עמך וצאן מרעיתך
נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך
9 למנצח על מות לבן מזמור לדוד אודה
יהוה בכל לבבי אספרה כל נפלאותיך
אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך עליון
9 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט
צדק 10 גערת גוים אבד רשע שמם מחית
לעולם ועד 11 והיה יהוה משגב לדך
לעתות בצרה 12 ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת דרשיך יהוה זמרו ליהוה
יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו 13 כי
דורש דמם זכרם לא שכח צעקת ענוים
אל תוך מות אל שבטה

9 בכל לבבי אודה יהוה בכל נפלאותיך
אספרה 2 אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך
עליון 3 בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו
מפניך 4 כי עשית משפטי ודיני ישבת
לכסא שופט צדק 5 גערת גוים אבד רשע
שמם מחית לעולם ועד 6 האויב תמו חרבות
לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה
אבדו 7 ויהוה לעולם יכון כונן לדין
כסאו 8 והוא ישפט תבל במישור ידין
לאמים 9 ויהי יהוה משגב לדך משגב
לעתות בצרה 10 ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת דרשיך יהוה 11 זמרו ליהוה
יושב ציון הגידו בעמים עלילותיו 12 כי
דורש דמם זכרם לא שכח צעקת ענוים
13 חנני יהוה ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות

ܟܝܢܐ 418

ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܦܠܘܢ ܡܢܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܢܬܓܠܝܢ
ܒܟܠܗܘܢ ܫܘܬܦܐ ܕܝܠܝ ܗܘܝܢ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ 20 ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܝܠܝ
ܗܘܝܢ ܕܒܫܡܝܐ ܕܠܐ ܢܬܚܫܒܘܢ ܠܗܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ,ܡ
ܕܠܐ ܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ 21 ܐܡܪ ܠܗ ܠܝܫܘܥ ܡܪܝ ܕܢܚܒܘܢܟ
ܠܥܠܡܐ ܕܠܐ ܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒܢܐ ܡܢܟ ܠܥܠܡ
ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ 22 ܐܦ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ 23 ܡܢ ܡܬܝܢ ,ܡ ܚܝ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ
ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ 24 ܠܐ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܢܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ ܕܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܕܡ

לא עשה כל 7 אלה הם בני לאה אשת יעקב
בכורו ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן 8 אלה בני בלהה שפחת רחל
יוסף ובנימן ונפתלי גד ואשר אלה בני יעקב אשר נולדו לו בפדן ארם 9 בני לאה
דינה ויעקב היו שנים עשר נפש בני רחל יוסף ובנימן 10 ובני בלהה שפחת רחל
חושים ואחיה ושמר ומשי ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר נולדו
לו בפדן ארם 11 ויהי ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה
ויביאם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה אמו תני נא לי מדודאי בנך 12 ותאמר לה
המעט קחתך את אישי וגם את תקחי את דודאי בני ותאמר רחל
לכן ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך 13 ותבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה
לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בנך וישכב עמה בלילה ההוא
14 ויהי אלהים זכר את רחל ויעתר אליה ויפתח את רחמה 15 ותהר עוד ותלד בן
ותאמר אסף אלהים את חרפתי 16 ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר
ויהי כאשר ילדה את יוסף ויעקב אל לבן שלחני ואלכה למקומי ואל ארצי
17 תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בם ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי
אשר עבדתיך 18 ויאמר לו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה
בגלל בגלל ויעקב אמר נקבה שכרך עלי ואתנה 19 ויאמר אליו אתה ידעת את עבדתי
אתך ואשר היה מקנך אתי 20 כי מעט אשר היה לי לפני ויפרץ
אל מאד ויהי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים 21 ויעבד את בני לבן
לאמר אשר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבוד
22 ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבתיך ואל מולדתך ואהיה עמך
ויקרא יעקב ורחל בשדה אל צאנו 23 ותאמרנה אליו נשיו הגם עוד יש לנו
חלק ונחלה בבית אבינו 24 הלא נכרי נחשבנו לו כי מכרנו ואכל גם אכל את כספנו
כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו 25 ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה
ויעקב ראה את פני לבן והנה איננו עמו תמול שלשום 26 ויאמר אל רחל ולאה
בנותיו הן בנותי והבנים בני הצאן צאני וכל אשר אתה רואה לי הוא
ולבנותי מה אעשה היום אלה או לבניהן אשר ילדו

27 אמרו אל אחיו מי האיש אשר
יעקב אביו ויברכהו הלא אחינו הוא
28 ויבכו יעקב ויגד לרחל כי אחיו הוא
ותרץ 29 ויהי כשמעו את שם אחיו
ויפל על צוארי בנימן ויבך ויפל
מנשק לבנימן ויבכו אל כל אחיו
ואחרי כן דברו אחיו אתו ותשמע
הבית פרעה לאמר יוסף בא אחי
רחל ,מ ,אמר אל אחיו 30 ויאמר אליהם
אל אביכם ,מ ,אמר אל אביו עוד
אמר ,מ ,אמר אליו 31 ומכרתם אתי הנה
אל אדמת גשן ונהיית קרוב אלי
אתה ובניך ובני בניך וצאנך
ובקרך וכל אשר לך 32 ושם אמר אליו ,מנוסה
ויבא אל אדמת גשן ,מלך מצרים אמר
אל יוסף אל אביך ואל אחיך באו
אליך 33 הנה ארצם לפניך
אבי ואחיך ישבו בארץ גשן
34 ויאמר אליהם פרעה
אל יוסף לאמר אל אחיך באו אליך
אל ארץ מצרים הנה אביך ואחיך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
ואל אחיך אשר בארץ מצרים
35 הנה אל
אל אביך אשר אמרתי אליכם
אל אביך אשר אמר אליכם
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
36 ויאמר אל אחיו אל
אל אביך אל אחיו אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
37 אל
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
38 ומנו
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
39 ,נפש מה אשר אל
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך

11 ויבא אל אל אדמת גשן ,מלך אל
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך
אל אדמת גשן ,מלך אל אביך

מה כי אמלא מעבה הלא שבעתים אלה בחלי לא אתכם
אלה: 6 אמלאה זעפי אתנחמה, מלחם אדם אין, מאוסים
אין אם שבר אמלאה זעפי שחבר עד אל לא בי אתכשלתם
מ בחבו עלילה, מאתנו: חמשה אמלא אל חוללתי כי
עלי אל מחר חללאתי בר שב אתכשלתם 7 הכזיב אדם
מאבר בחבו אשר לשבר אתכם מ בחבר מל, אם מעתים אלה
אתכשלתם: אתכלה: אתיו אדמה אמלה מחלה מחבו שבר מחבו
8 בשבעתים אתכלה, יאתיו בר אתמר אתכשלתם
אתיאל בחבו חבשתים, אתיו בר אמרתי אתכשלתם
אדם מבר אל בר בחבו אתכתיבו חשבו אדם מחבו אם
מ, אבינם בחבתם אדם אתכשלתם 9 בשבר אבל אבינם
בשבעים חבר יחבו אבחבחבם אתיבחבו: אבר מ אחלתאתי:
אין אדם אבחבו 10 אבחלבו: מלו: אתכתיו בר מחבחבם
אם אמלא מיבחבם מחבאים: מ אבר אתכשתבו: אתבחבו
11 בשבעתים אלה שבחו אדם אתיבחבו: אין חב אתכשלתם
אם אם בשבחבו אתיבו: בר אחלו מעבו: אבחבו אבלם אבינו
אבלתיו אתכשבחבם אמרבו: מר בי אדם אמרתי אבלתיו
מ אבחבו אבלתיו אתכשלתם 13 מ אבל בחבו: אבחבו
אמלבו אלם אתכם אתכשלתם 13 מ אבל בחבו: אבחבו
מר מבחבו, מאבלתי אבחבו בי אלה אמלבחבם מבחבו אלם
בי אלתי 14 אבינם אבחבתם אמלבו אבשבחבו: מבחבם
מ, אתבחבו אלבם 15 בחבו אמתבחבו: אבחבו אינתי אלתי:
אבחבו בחבתו: אבחבו אמלבו אדם אם אבר אם בחבו מבחבו
אבחם בחבו i מבר אבלבו: אבחבו בי אבשם 16 מ אמלבו
אבחבו: אמלבו אבר אל אדם אמרתי אבחבם מאבחבו: מ,
אמלבו: אמלבו אבר אל אדם אמרתי אבחבם מאבחבו: מ,
אבחבם בתי אתכשלתם 17 אתבחבו אין אמלבו אבר אתיאל
אדם אבחבו מבחבו אל אבחבו אבחבם מבחבו מבחבו בשבחבו
אל אתיאל בשבחבו אין מ אדם יבחבתי אבר 18 אבחבבו
אמלבו, מבחבם אבלתיו מבחבם אדם אבינתי אבחבו 19 אבינו

אשר בם ולא נמצא בהם מכה כי צדקו
20 בעבור אמונם עשו גבורות ויהוה נתן
בידם את אויביהם ויכו אלפים מחנה
21 ויהי אחרי כן בא דוד ויכה את פלשתים
ויכנע מן יד דוד ויקח דוד את מתג
22 ויכו דוד את מואב ויהיו מואב לדוד
עבדים נשאי מנחה ויכה דוד את הדדעזר
23 בן רחוב מלך צובה בלכתו להשיב ידו
בנהר פרת ויכה דוד מן ארם עשרים
ושבעת אלפים איש ויתן דוד נצבים
24 בארם דמשק ויהי ארם לדוד עבדים
נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד בכל
אשר הלך 25 ויהי דוד עשה שם
בשובו מהכות את ארם בגיא המלח
שמונה עשר אלף איש ויתן בארם נצבים
26 ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנחה
ויושע יהוה את דוד בכל אשר הלך
27 ויקח דוד את מגן הזהב אשר היו
עבדי הדדעזר ויביאם ירושלם
28 ומבטח דוד היה בארם צובה
ויהי ארם לדוד עבדים נשאי מנחה
29 ויהי יהוה את דוד בכל אשר הלך
30 ויעש דוד שם בשובו מהכות את
ארם בגיא המלח שמונה עשרה אלף
31 ויתן בארם נצבים ויהי ארם לדוד
עבדים נשאי מנחה ויושע יהוה את דוד
בכל אשר הלך 32 ויקח דוד את
מגן הזהב אשר היו על עבדי הדדעזר
ויבא אתם ירושלם ומן בטח וכון
ערי הדדעזר לקח דוד נחשת הרבה מאד
33 שמע תעי מלך חמת כי הכה דוד
את כל חיל הדדעזר מלך צובה
34 ויבא תעי את יורם בנו אל המלך דוד
לשאל לו לשלום ולברכו על אשר נלחם
עם הדדעזר והכהו כי איש מלחמות
תעי היה ויביא יורם בידו כלי כסף
35 וכלי זהב וכלי נחשת
גם אתם הקדיש המלך דוד ליהוה
עם הכסף והזהב אשר הקדיש מכל הגוים
36 מארם וממואב ומבני עמון ומפלשתים
ומעמלק ומשלל הדדעזר בן רחוב מלך צובה

ܗܘܢܐ ܕܠܐܡܐ ܕܡܫܬܥܐ ܕܥܡܠܐ ܕܡܫܝܚܐ 37 ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗܝܢ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܒܝܬ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܡܥܢܐ ܕܡܫܬܡܥ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ 38 ܕܐܝܬ ܠܗ ܥܠܬܐ ܕܠܐ ܡܢܐ ܕܡܢ ܥܠܡܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܚܪܐ ܕܡܫܬܚܪܐ ܕܡܫܬܚܪܐ ܕܡܫܬܚܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
39 ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ 40 ܕܐܠܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ

12

ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ
ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ ܕܐܠܗ

לא תשמרו ולא תכחשו איש את עמיתו׃ 12 ולא תשבעו בשמי לשקר
וחללת את שם אלהיך אני יהוה׃ 13 לא תעשק את רעך ולא תגזל
לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר׃ 14 לא תקלל חרש ולפני עור
לא תתן מכשול ויראת מאלהיך אני יהוה׃ 15 לא תעשו עול במשפט
לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך׃ 16 לא תלך רכיל
בעמיך לא תעמד על דם רעך אני יהוה׃ 17 לא תשנא את אחיך בלבבך
הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא׃ 18 לא תקם ולא תטר
את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה׃ 19 את חקתי תשמרו
בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים
לא יעלה עליך׃ 20 ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והוא שפחה
נחרפת לאיש ונפדה לא פדתה או חפרת לה לא היתה׃ 21 ואם כסף יפדה
את אמתו׃ 22 ולא תהיה מכת אשם ויכפר עליו הכהן
באיל האשם לפני יהוה על חטאתו אשר חטא׃ 23 וכי תבאו אל הארץ
ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים
יהיה לכם ערלים לא יאכל׃ 24 ובשנת הרביעית יהיה כל פריו
קדש הלולים ליהוה׃ 25 ובשנת החמישית תאכלו את פריו
להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם׃ 26 לא תאכלו על הדם
לא תנחשו ולא תעונו׃ 27 לא תקפו פאת ראשכם ולא תשחית
את פאת זקנך׃ 28 ונתק לנפש לא תתנו בבשרכם ופקדת כתבת לא תתנו בכם

ܗܘܢ ܕܢܦܠܘ ܠܬܪܝܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ
ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ 28 ܒܗܝܡܘܬܐ ܕܠܐ ܫܡܥ ܩܠܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܥܠܡܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܐ
ܕܢܬܚܠܦܘܢ ܡܢ ܕܐܠܐ ܐܢܫ ܩܠܐ 29 ܕܐܬܝܬܐ ܕܒܝ ܫܡܥܘܢ

13 ܘܐܦܠܘ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ 2 ܩܪܝܢ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܕܐܝܟ
ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܢܐ ܡܪܝܡ ܩܪܝܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܕܥܒܕܝܢ ܠܝ ܠܐ ܕܥܒܕ ܕܐܢܐ ܕܐܝܬ ܐܢܫ ܡܪܝܡ
ܕܐܝܬܝ ܕܡܬܚܙܝ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ 3 ܕܩܠܗ
ܕܐܝܬܝ ܕܡܬܚܙܝ ܡܢ ܩܕܡ ܕܐܝܬܝ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܝ ܕܐܠܗܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ,ܢ ܕܐܝ ܕܡܬܚܙܝ ܠܗ ܕܐ ܡܢ ܡܢ 4 ܕܐܝܬ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕ 5 ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕ
ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ ܕ ܕ

ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡܐ ܕܐܬܝܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ
ܥܠܝܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܒܫܡ ܡܪܝܐ ܗܘܐ ܠܟܘܢ ܐܡܝܢ ܐܡܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
ܕܠܐ 18 ܐܢܬܘܢ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܐܬܐ
ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܡܕܡ ܕܐܬܐ ܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ
ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ 19 ܐܝܟܢܐ ܕܥܒܕܬ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ
ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ 20 ܕܐܬܐ ܕܡܬܬܠܦ ܠܟܘܢ ܡܕܡ
ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ 21 (aiōnios g166) ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܫܕܪ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ ܠܟܘܢ ܕܐܬܐ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥ

Ezra

1 Now in the first year of Cyrus king of Persia, that the word of the LORD
by the mouth of Jeremiah might be fulfilled, the LORD stirred up the spirit of Cyrus king of Persia, that he made a proclamation throughout all his kingdom, and put it also in writing, saying, **2** Thus says Cyrus king of Persia, The LORD God of heaven has given me all the kingdoms of the earth; and he has charged me to build him a house in Jerusalem, which is in Judah. **3** Who is there among you of all his people? his God be with him, and let him go up to Jerusalem, which is in Judah, and build the house of the LORD God of Israel, (he is the God,) which is in Jerusalem. **4** And whosoever remaineth in any place where he sojourneth, let the men of his place help him with silver, and with gold, and with goods, and with beasts, besides the freewill offering for the house of God that is in Jerusalem. **5** Then rose up the chief of the fathers of Judah and Benjamin, and the priests, and the Levites, with all them whose spirit God had raised, to go up to build the house of the LORD which is in Jerusalem. **6** And all they that were about them strengthened their hands with vessels of silver, with gold, with goods, and with beasts, and with precious things, besides all that was willingly offered. **7** Also Cyrus the king brought forth the vessels of the house of the LORD, which Nebuchadnezzar had taken out of Jerusalem, and had put them in the house of his gods; **8** Even those did Cyrus king of Persia bring forth by the hand of Mithredath the treasurer, and numbered them unto Sheshbazzar, the prince of Judah. **9** And this is the number of them: thirty chargers of gold, a thousand chargers of silver, nine and twenty knives, **10** Thirty basons of gold, silver basons of a second sort four hundred and ten, and other vessels a thousand. **11** All the vessels of gold and silver were five thousand and four hundred. All these did Sheshbazzar bring up, with that of the captivity that were brought up from Babylon unto Jerusalem.

2 Now these are the children of the province that went up out of the captivity, of those which had been carried away, whom Nebuchadnezzar the king of Babylon had carried unto Babylon, and came again unto Jerusalem and unto Judah, every one unto his city; **2** Which came with Zerubbabel, Jeshua, Nehemiah, Seraiah, Reelaiah, Mordecai, Bilshan, Mispar, Bigvai, Rehum, Baanah. The number of the men of the people of Israel: **3** The children of Parosh, two thousand a hundred seventy and two. **4** The children of Shephatiah, three hundred seventy and two. **5** The children of Arah, seven hundred seventy and five. **6** The children of Pahath-moab, of the children of Jeshua and Joab, two thousand eight hundred and twelve. **7** The children of Elam, a thousand two hundred fifty and four. **8** The children of Zattu, nine hundred forty and five. **9** The children of Zaccai, seven hundred and sixty. **10** The children of Bani, six hundred forty and two. **11** The children of Bebai, six hundred twenty and three. **12** The children of Azgad, a thousand two hundred twenty and two. **13** The children of Adonikam, six hundred sixty and six. **14** The children of Bigvai, two thousand fifty and six. **15** The children of Adin, four hundred fifty and four. **16** The children of Ater of Hezekiah, ninety and eight. **17** The children of Bezai, three hundred twenty and three. **18** The children of Jorah, hundred and twelve. **19** The children of Hashum, two hundred twenty and three. **20** The children of Gibbar, ninety and five. **21** The children of Bethlehem, a hundred twenty and three.

לאמרם ואשר יעשו אתם ונשאתם אתם
הלוים מתוך בני ישראל 9 ואתה תביא את
הלוים לפני יהוה 10 והניפו בני ישראל
את הלוים לפני יהוה וסמכו בני ישראל
את ידיהם על הלוים 11 והניף אהרן
את הלוים תנופה לפני יהוה מאת בני
ישראל והיו לעבד את עבודת יהוה 12 ואת
הלוים הם נתונים לי מתוך בני ישראל
תחת כל פטר רחם בכור בני ישראל לקחתי
אותם אלי לי 13 כי לי כל בכור בני
ישראל באדם ובבהמה ביום הכותי כל
בכור בארץ מצרים הקדשתי אותם לי
14 ויהוה דבר אל משה במדבר סיני
לאמר 15 פקד את בני לוי לבית אבתם
למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה תפקדם
16 ויפקד משה אותם על פי דבר יהוה
כאשר צוה 17 והיו אלה בני לוי בשמותם
גרשון וקהת ומררי 18 ואלה שמות בני
גרשון לבני ולשמעי 19 ובני קהת עמרם
ויצהר חברון ועזיאל 20 ובני מררי מחלי
ומושי אלה הם משפחות הלוי לבית אבתם
21 לגרשון משפחת הלבני ומשפחת
השמעי אלה הם משפחות הגרשני 22 פקדיהם
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה פקדיהם
שבעת אלפים וחמש מאות 23 משפחות
הגרשני אחרי המשכן יחנו ים מערבה
24 ונשיא בית אב לגרשני אליסף בן
לאל 25 ומשמרת בני גרשון באהל מועד
המשכן והאהל מכסהו ומסך פתח אהל
מועד 26 וקלעי החצר ומסך פתח החצר
אשר על המשכן ועל המזבח סביב ומיתרו
לכל עבדתו 27 לקהת משפחת העמרמי
והיצהרי והחברני ומשפחת העזיאלי אלה
משפחות הקהתי 28 מספר כל זכר מבן
חדש ומעלה שמנת אלפים ושש מאות
שמרי משמרת הקדש 29 בני קהת יחנו
על ירך המשכן תימנה 30 ונשיא בית
אב למשפחת הקהתי אליצפן בן עזיאל
31 ומשמרתם ארון ושלחן ומנורה
ומזבחות וכלי הקדש אשר ישרתו בהם
ומסך ועבדתו כל עבדתו 32 ונשיא
נשיאי הלוי אלעזר בן אהרן הכהן פקיד
לשמרי משמרת הקדש 33 מן מחלי
המחלי ומן המושי אלה הם משפחות
המרלי 34 פקדיהם במספר כל זכר מבן
חדש ומעלה שבעת אלפים ומאתים
35 חמשים 36 ואלה פקודי משפחת
מחלי אלעזר ואיתמר בני אהרן הכהן
אשר פקד משה ואהרן לפי מספר נפשות
37 לבני מררי לפי משפחתם לפי בית
אבתם פקד משה ואהרן לפי מספר נפשות
38 ואלה פקודי בני גרשון לפי משפחתם
לפי בית אבתם 39 פקד משה ואהרן
לפי מספר נפשות מבן חדש ומעלה כל

,ת ראובן בכורי ראה ראובן את
בדודאים אשר מצא בשדה ויביא
אותם אל־אמו לאה ותאמר רחל
אל־לאה תני־נא לי מדודאי בנך
ויאמר לה לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך׃ 12 ותהר עוד
לאה ותלד ליעקב בן שני׃ 13 ותאמר
לאה אשרי כי אשרוני בנות ותקרא
את־שמו אשר׃ 14 וילך ראובן בימי
קציר־חטים וימצא דודאים בשדה
ויבא אל־לאה אמו ותאמר רחל אל־
לאה תני־נא לי מדודאי בנך׃ 15 ותאמר
לה המעט קחתך את־אישי ולקחת
גם את־דודאי בני ותאמר רחל לכן
ישכב עמך הלילה תחת דודאי בנך׃
16 ויבא יעקב מן־השדה בערב ותצא
לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי
שכר שכרתיך בדודאי בני וישכב
עמה בלילה ההוא׃ 17 וישמע אלהים
אל־לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי
׃ 18 ותאמר לאה נתן אלהים שכרי
אשר־נתתי שפחתי לאישי ותקרא
שמו יששכר׃ 19 ותהר עוד לאה
ותלד בן־ששי ליעקב׃ 20 ותאמר לאה
זבדני אלהים אותי זבד טוב הפעם
יזבלני אישי כי־ילדתי לו שׁשה בנים
ותקרא שמו זבולן׃ 21 ואחר ילדה בת
ותקרא שמה דינה׃ 22 ויזכר אלהים
את־רחל ויקשב אליה אלהים ויפתח
את־רחמה׃ 23 ותהר ותלד בן ותאמר
אסף אלהים את־חרפתי׃ 24 ותקרא
שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן־אחר׃
25 ויהי כאשר ילדה את־יוסף ויאמר
יעקב אל־לבן שלחני ואלכה אל־
מקומי ואל־ארצי׃ 26 תנה את־נשי
ואת־ילדי אשר עבדתי אתך בהן
ואלכה כי אתה ידעת את־עבדתי׃

3 לא תקנא אדם לחטאים כי אם יראת יהוה כל
היום׃ 2 כי אז יש אחרית ותקות לא תכרת׃ 3 שמע
בני ולמד חכמה ודרך בלב׃ 4 אל תעזבך חסד ואמת
קשרם על גרונך כתבם על לוח לבך׃ 5 ובטח אל
יהוה בכל לבך ואל בינתך אל תשען׃ 6 בכל דרכיך
דעהו והוא יישר ארחתיך׃ 7 אל תהי חכם בעיניך
יראת יהוה וסור מרע׃ 8 רפאות תהי לשרך
ומרקחת לעצמותיך׃ 9 כבד את יהוה מהונך
ומראשית כל תבואתך׃ 10 ונמלאו אסמיך שבע
ותירוש יקביך יפרצו׃ 11 מוסר יהוה בני אל תמאס
ואל תקץ בתוכחתו׃ 12 כי את אשר יאהב יוכיח
כאב את בן רצה׃ 13 אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק תבונה׃ 14 כי טובת רכלתה מטובת כסף
ומחרוץ תבואתה׃ 15 יקרה היא מפנינים
כל חפציך לא ישוו בה׃ 16 אורך ימים בימינה
בשמאלה עשר וכבוד׃ 17 דרכיה דרכי נעם
וכל נתיבותיה שלום׃ 18 עץ חיים היא למחזיקים בה
ותמכיה מאשר׃

הנה אני שולח אתכם כצאן בין זאבים
לכן היו חכמים כנחשים ותמימים כיונים 18 אך
השמרו מאדם כי ימסרו אתכם לסנהדרין
ובבתי כנסיותם יכו אתכם 19 וגם לפני
מושלים ומלכים תובאו בעבור שמי לעדות
להם ולגויים 20 כי לא אתם תדברו כי
אם רוח אביכם אשר ידבר בתוכם 21 ויסלם
אח את אחיו למות ואב את בנו ויקמו
בנים אל הורים והמיתום 22 ואתם תהיו
שנואים לכל בעבור שמי והנושע עד
הקצה הוא יחיה 23 ובהרדפם אתכם
בעיר אחת ברחו אל אחרת כי אמן
אמר אני אליכם לא תכלו את ערי
ישראל עד בוא בן האדם 24 אין
תלמיד גדול מרבו ואין עבד גדול
מאדונו 25 די לתלמיד כרבו ולעבד
כאדונו אם בעל הבית כונו בשם
בעל זבוב אל מה יקראו לבני ביתו
26 לכן אל תיראו מהם כי אין
נסתר אשר לא יגלה ואין חתום
אשר לא יודע 27 אשר אני אומר
לכם בחשך אמרו בור בהיר
ואשר אתם שומעים בלחש קראו
על הגגות 28 ואל תיראו מהרגי
הגוף אשר לא יוכלו להרוג את
הנפש כי אם יראו את אשר יוכל
לאבד נפש וגוף בגיהנם 29 הלא
שתי צפרים בפרוטה אינן נמכרות
ואחת מהן לא תפול ארצה בלי
אביכם 30 וגם שערות ראשכם
כולן ספורות 31 אל תיראו
אם כן אתם יקרים מרבים
מן הצפרים 32 כל אשר
יודה בי לפני
בני אדם
אודה
גם אני
לפני
אבי
שבשמים
33 ואשר
יכחיש
בי לפני
בני אדם
אכחיש
גם אני
לפני
אבי
שבשמים
34 אל
תחשבו
כי באתי
לשלח
שלום
בארץ
לא
באתי
לשלח
שלום
כי אם
חרב
35 כי
באתי
לפרד
בן
מאביו
ובת
מאמה
וכלה
מחמותה
36 ואויבי
האדם
יהיו
בני
ביתו
37 האוהב
אב
ואם
יותר
ממני
לא
יהיה
לי
תלמיד
ואשר
אוהב
בן
ובת
יותר
ממני
לא
יהיה
לי
תלמיד
38 ואשר
לא
יקח
את
צלבו
ויבא
אחרי
לא
יהיה
לי
תלמיד
39 הנפש
אשר
תבקש
לשמור
תאבד
ואשר
תאבד
נפשו
בעבור
שמי
תמצא
40 הקבל
אותי
יקבל
את
אשר
שלחני
ואשר
יקבל
אותי
יקבל
את
אשר
שלחני
41 ואשר
יקבל
נביא
בשם
נביא
יקבל
שכר
נביא
ואשר
יקבל
צדיק
בשם
צדיק
יקבל
שכר
צדיק
42 ואשר
יתן
לשתות
לאחד
מן
הקטנים
כוס
מים
קרים
בשם
תלמיד
אמן
אני
אומר
לכם
לא
יאבד
שכרו

ומה אשר אמרתי אליכם 17 אם אשר אתם שמרים מחבאים לא נמצאו בכם
מן אדם אמלא מן בחר אלה אדבר בדבר

5 מה חכמים אמלה מחבא לא נמצא אלה מחבא אם
בחר אלהים בחבאים, וגם אמרתי אני בחבאים 2 לא אלהים בחבאים, וגם לבשתים אני
אדם המתענגים מן שמחה בחבאים בחבאים 3 אשר
מאיר בחבאים לבחבאים מחבא, גם בחבאים אתנוגמים
אחרי מאיר מ מה 4 אינה אתבונן לבי בחבאים
מדע אני אתבונן מ אבה בחבאים מה הלליה אם בחבאים מי אני
אחר לא אני בחבאים 5 בחבאים לא שמרים מחבא, מעגלים
אתבונן אבנים הלבנה שמש בחבאים בחבאים מחבאים בחבאים
מן בחבאים 7 בחבאים מן אבה אבנים בחבאים מחבאים
אחר שמש אחרי מתנגדים אבנים בחבאים מים מ אני
אבנים שמש אחרי מחבאים בחבאים מחבאים אחרי מים
אבנים בחבאים מעגל אבנים מחבאים אחרי אמרתי אבנים
אני מ בחבאים 8 מחבאים מחבאים אבנים אילה בחבאים
אחרי מחבאים אני מן אבנים מחבאים בחבאים מחבאים אבנים
אבנים אני אם בחבאים אם אני מר לא מר לא בחבאים מן 9
אבנים אני אם בחבאים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אני מחבאים אני מן אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים 10
מדע אבנים מ אני בחבאים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אם 11 אחרי מחבאים אלהים בחבאים אבנים אבנים אבנים אבנים
מחבאים בחבאים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אם אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים בחבאים אם אני מ אבנים לא מדע לא מדע אבנים אבנים
אבנים אבנים אם אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים אבנים
אבנים אבנים אבנים

אמרתי אל אדני אל נא ראה עבדך חן בעיניך
ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי
ואנכי לא יכל להמלט ההר פן תדבקני הרעה
ומתי ולא אראה את הרעה אשר תמצא אותי
17 הנה נא עיר קרובה לנוס שמה והיא מצערה
אמלטה נא שמה הלא מצערה היא ותחי נפשי
18 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה
לבלתי הפכי את העיר אשר דברת בעדה
19 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר
עד בואך שמה על כן קרא שם העיר צוער
20 ויבא לוט צוערה השמש יצא על הארץ
ולות בא צוערה אז המטיר יהוה על סדם
ועמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים

ᚠᚨᛁᛚᚷ-ᚱ

1 ᚠᚨᛁᛚᚷ ᚠᚨᛁᛚᚷᚱᚢᚾᚾᚨᚱᚨᚾᚷᚨᛚᚨᚾᚷᚨᛚᚨᚾᚷᚨᛚ

ܗܘܐ ܕܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܩܕܡ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܪܢܫܐ ܕܥܠ ܦܢܝܗ ܕܡܪܝܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܙܪܥܐ ܕܥܠ ܦܢܝ ܬܗܘܡܐ ܘܚܫܘܟܐ ܕܥܠ ܦܢܝ ܬܗܘܡܐ
ܘܪܘܚܐ ܕܐܠܗܝܡ ܪܚܡܐ ܗܘܐ ܥܠ ܦܢܝ ܡܝܐ 3 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ
ܘܚܙܐ ܢܘܗܪܐ ܕܛܒ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܘܦܪܫ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ 4 ܘܩܪܐ ܢܘܗܪܐ
ܠܝܘܡܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܠܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܕܐ 5 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܢܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ
ܕܛܒ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܝܢ 6 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ ܒܓܘܗ
ܡܝܐ ܘܢܦܪܫ ܪܩܝܥܐ ܒܝܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܪܩܝܥܐ ܩܪܐ
ܫܡܝܐ ܘܗܘܐ ܡܪܕܝܢܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܡܝܐ ܕܡܬܚܬܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܒܝܬ
ܚܕ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܠܡܝܐ ܕܡܬܚܬܝܢ ܡܝܐ ܩܪܐ ܐܠܗܐ
ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܝܥܝܐ 7 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ
ܒܓܘܗ ܡܝܐ ܘܢܦܪܫ ܪܩܝܥܐ ܡܢ ܡܝܐ ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ
ܪܩܝܥܐ ܩܪܐ ܠܫܡܝܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܡܝܐ ܕܥܠ ܪܩܝܥܐ ܘܡܢ ܡܝܐ
ܕܡܬܚܬܝܢ ܡܢ ܪܩܝܥܐ ܘܗܘܐ ܡܪܕܝܢܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ
ܘܠܝܠܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܝܢ 8 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܪܩܝܥܐ
ܒܓܘܗ ܡܝܐ ܘܢܗܘܐ ܦܪܕܝܣܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܦܪܕܝܣܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܩܪܐ ܐܠܗܐ
ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ 9 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܬܟܢܫܘܢ ܡܝܐ
ܡܬܬܚܬܝܢ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܬܪܥܐ ܚܕܐ ܘܢܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ
ܐܠܗܐ ܩܪܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܠܡܝܐ ܕܡܬܚܬܝܢ ܡܝܐ ܩܪܐ ܐܠܗܐ
ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܬܝܢ 10 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܢܨܒܬܐ
ܒܓܘܗ ܡܝܐ ܘܢܬܟܢܫ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܚܕ ܐܬܪܐ ܘܢܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ
ܘܩܪܐ ܐܪܥܐ ܠܝܒܫܬܐ ܘܠܡܟܢܫܐ ܕܡܝܐ ܩܪܐ ܝܡܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ
ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ 11 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܐܪܥܐ ܕܥܫܒܐ ܥܫܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ
ܦܪܝܬ ܦܪܝܬ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܢܗ ܙܪܥܗ ܒܗ ܠܦܢܝ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ
ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܝܐ 12 ܘܢܦܩܬ ܐܪܥܐ
ܥܫܒܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܦܪܝܬ ܕܥܠ ܐܪܥܐ ܕܡܢܗ ܙܪܥܗ ܒܗ ܠܦܢܝ ܐܪܥܐ ܘܚܙܐ
ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ 13 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ
ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܒܝܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܬܘܬܐ ܘܠܙܒܢܐ
ܘܠܝܡܝܢ ܘܠܫܢܝܢ 14 ܘܢܗܘܘܢ ܠܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܒܝܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܬܘܬܐ
ܘܠܙܒܢܐ ܘܠܝܡܝܢ ܘܠܫܢܝܢ 15 ܘܢܗܘܘܢ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܘܐܬܥܒܪ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܢܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܘܐܬܥܒܪ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ
ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܪܒܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܢܘܗܪܐ ܙܥܘܪܐ ܕܝܘܡܐ ܘܠܟܘܟܒܐ
ܕܐܬܥܒܪ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ
ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܐ 16 ܘܥܒܕ ܐܠܗܐ ܬܪܬܝܢ ܢܘܗܪܐ
ܪܒܐ ܕܡܝܡܪܐ ܘܢܘܗܪܐ ܙܥܘܪܐ ܕܝܘܡܐ ܠܡܫܠܛ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܠܦܪܫ
ܒܝܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܙܥܘܪܐ ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ
ܠܙܥܘܪܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ ܪܒܥܐ 17 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܙܥܘܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ
ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܫܐ 18 ܘܠܡܫܠܛ ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܝܠܐ
ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܚܫܘܟܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ 19 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ
ܐܪܥܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܠܡܦܪܫ ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ
ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܪܒܥܐ 20 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܫܪܘܢ ܡܝܐ
ܫܪܝܢܐ ܘܥܦܐ ܕܦܪܚܐ ܥܠ ܦܢܝ ܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܥܦܐ ܕܦܪܚ ܥܠ ܦܢܝ
ܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܪܒܝܐ
ܕܬܢܝܢܐ ܘܟܠ ܢܦܫܐ ܕܚܝܐ ܕܡܬܪܒܝܢ ܘܕܦܪܚ ܥܠ ܐܪܥܐ ܒܦܪܫܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܬܝܠܕ ܡܢ ܡܝܐ ܠܡܝܐ ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ
ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ 21 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܬܢܝܢܐ ܪܒܐ ܕܝܡܐ ܘܟܠ ܢܦܫܐ
ܕܚܝܐ ܕܡܬܪܒܝܢ ܕܡܝܐ ܠܡܝܢܗ ܘܟܠ ܥܦܐ ܕܦܪܚ ܕܡܢܗ ܙܪܥܗ ܒܗ ܠܦܢܝ
ܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܪܝܢ
22 ܘܒܪܟ ܐܠܗܐ ܢܬܪܒܘܢ ܘܢܫܬܟܬܘܢ ܘܡܠܘ ܡܝܐ ܕܒܝܡܐ ܘܬܢܝܢܐ ܢܬܪܒܘܢ
ܒܪܥܐ ܘܬܪܥ ܢܬܪܒܘܢ ܒܪܥܐ ܕܢܫܬܟܚ ܒܗ ܢܦܫ ܚܝܐ ܕܥܦܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܥܦܐ ܕܒܝܡܐ ܢܬܪܒܘܢ ܒܪܥܐ 23 ܘܗܘܐ ܡܢ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܫܐ
ܘܫܬܝܢ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܪܩܝܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܢܗܪ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܦܪܫ ܒܝܡܐ ܘܒܠܝܠܐ ܘܠܡܦܪܫ
ܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܠܙܥܘܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ
24 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܩ ܐܪܥܐ ܢܦܩ ܚܝܐ ܠܦܢܝ ܒܥܝܪܐ ܕܒܗܝܡܬܐ ܘܪܡܫܐ
ܘܙܚܠܐ ܘܚܝܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܦܢܝ ܒܥܝܪܐ ܕܒܗܝܡܬܐ ܘܙܚܠܐ ܘܚܝܬܐ ܕܐܪܥܐ
ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ 25 ܘܥܒܕ
ܐܠܗܐ ܠܒܗܝܡܬܐ ܕܐܪܥܐ ܠܙܚܠܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܪܡܫܐ ܕܡܬܪܡܐ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܘܛܒ ܐܠܗܐ ܕܛܒ ܗܘܐ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܠܐܕܡ ܕܒܨܠܡܗ ܕܐܠܗܐ ܒܪܐ ܠܗ ܕܟܪܐ
ܘܢܩܒܐ ܘܢܩܒܐ ܒܪܐ ܠܗܘܢ ܛܒ ܠܗܘܢ ܘܒܪܟ ܐܠܗܐ ܠܗܘܢ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܠܗܘܢ ܢܦܪܘ ܘܐܬܪܒܘ ܘܡܠܘ ܐܪܥܐ ܘܪܕܘ ܒܢܘܗܪܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܛܝܪܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܒܟܠ ܥܦܐ ܕܡܪܚܦ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܠܟܠ
ܥܦܐ ܕܙܪܥ ܙܪܥ ܕܥܠ ܦܢܝ ܟܠܗ ܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܐܝܠܢܐ ܕܒܗ ܦܪܝ ܙܪܥ
ܙܪܥ ܕܙܪܥ ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ ܠܡܐܟܠܐ ܘܠܟܠ ܚܝܘܬܐ ܕܐܪܥܐ ܘܠܟܠ ܥܦܐ
ܕܦܪܚ ܥܠ ܐܪܥܐ ܕܒܗ ܢܦܫ ܚܝܐ ܠܡܐܟܠܐ ܢܗܘܐ ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ
ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ 31 ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܠܟܠ ܕܥܒܕ ܗܘ ܠܗ
ܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ 2 ܘܫܠܡܘ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܘܟܠ ܨܒܝܢܗܘܢ ܘܫܠܡ ܐܠܗܐ ܒܝܘܡܐ ܫܒܝܥܝܐ ܥܠܬܗ ܕܥܒܕ
ܡܢ ܟܠ ܥܒܕܘܗܝ ܕܒܪܐ ܕܐܬܥܒܕ ܒܗ ܠܡܥܒܕ ܠܗ ܕܒܪܐ ܡܢ ܟܠ ܥܒܕܘܗܝ
ܕܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܬܠܬܝܢ 3 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ
ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܘܚܙܐ ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ
ܝܘܡܐ ܪܒܥܐ 4 ܘܐܡܪ ܐܠܗܐ ܢܦܪܫ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܘܩܪܐ ܢܘܗܪܐ
ܠܢܘܗܪܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܠܝܠܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܚܡܫܐ 5 ܘܐܡܪ
ܐܠܗܐ ܢܦܩܘ ܡܝܐ ܡܢ ܬܚܘܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܬܪܥܐ ܚܕܐ ܘܢܬܚܙܐ ܝܒܫܬܐ ܘܗܘܐ
ܗܝܢܝ ܐܠܗܐ ܠܝܒܫܬܐ ܩܪܐ ܠܝܡܐ ܘܠܡܝܐ ܕܡܬܚܬܝܢ ܡܝܐ ܩܪܐ ܐܠܗܐ
ܛܒ ܠܝܡܐ ܘܗܘܐ ܪܡܫܐ ܘܨܦܪܐ ܝܘܡܐ ܫܬܝܢ

ܡܪܝܡ ܕܐܠܗܐ ܕܝܠܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܝܢܐ ܕܐܡܪܬ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܝܗܝ
ܕܢܫܬܘܩܘܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܦܠܘܢ ܒܢܣܝܘܢܐ ܘܠܐ ܢܬܟܠܝܠܘܢ ܒܫܘܠܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܒܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܒܟܠ ܡܫܟܢܐ ܕܫܪܝܪܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܩܪܒܐ ܠܟܘܢ ܗܫܐ ܐܢܐ ܡܪܝ
ܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ ܘܐܢܬܘܢ ܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ
ܫܠܛܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ ܐܦ ܠܟܘܢ ܐܙܠ ܘܬܠܡܕܘܢ
ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܥܡܕܝܢ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܠܡܛܪܬܗ ܕܟܠܡܬܐ ܕܐܢܐ ܦܩܕܬܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܗܐ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ
ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܩܪܒܐ ܠܟܘܢ ܗܫܐ ܐܢܐ ܡܪܝ
ܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ ܘܐܢܬܘܢ ܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ
ܫܠܛܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ ܐܦ ܠܟܘܢ ܐܙܠ ܘܬܠܡܕܘܢ
ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܥܡܕܝܢ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܠܡܛܪܬܗ ܕܟܠܡܬܐ ܕܐܢܐ ܦܩܕܬܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܗܐ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ
ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܟܘܢ ܐܡܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܩܪܒܐ ܠܟܘܢ ܗܫܐ ܐܢܐ ܡܪܝ
ܫܠܡܐ ܕܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܝܠܝ ܘܐܢܬܘܢ ܒܢܝ ܘܒܢܬܝ ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ
ܫܠܛܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܐܪܥܐ ܡܫܬܠܡ ܠܝ ܐܦ ܠܟܘܢ ܐܙܠ ܘܬܠܡܕܘܢ
ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܘܡܥܡܕܝܢ ܠܗ ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܠܡܛܪܬܗ ܕܟܠܡܬܐ ܕܐܢܐ ܦܩܕܬܟܘܢ ܟܠ ܡܕܡ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ ܗܐ ܐܢܐ ܥܡܟܘܢ
ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܕܡܐ ܕܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ

ܗܘܝܬܐ ܕܝܢ ܕܝ ܥܠܝܢ ܡܫܬܡܥ ܒܡܬܠܐ ܗܠܟܝܢ ܡܢ
ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܟܝ ܡܛܠ ܕܐܢܬܘܢ
ܡܨܠܝܢ ܒܥܐܬܐ ܕܢܦܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
21 ܠܡܪܝܡ ܐܢܬ ܡܨܠܝܢ ܒܥܐܬܐ ܕܢܦܠܘܢ ܠܢܣܝܘܢܐ
ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܥܠܝܗ ܡܢܐ ܕܡܫܬܡܥ ܒܥܐܬܐ ܕܢܦܠܘܢ
ܕܢܬ ܡܢܐ ܕܐܢ 22 ܐܠܗܐ ܡܫܬܡܥ ܒܥܐܬܐ ܕܡܫܬܡܥ ܡܢ
ܡܢܐ ܕܐܢ 23 ܡܫܬܡܥ ܒܥܐܬܐ ܕܢܦܠܘܢ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܡܢܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܡܢ ܕܐܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 24 ܡܫܬܡܥ ܡܢܐ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 25 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

3 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ 3 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 2 ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ 4 ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ
ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ ܡܢ

אשר הוציא אתכם מעם מצרים לתת לכם את הארץ
הזאת לרשת אותה ארץ זבת חלב ודבש 10 ועתה הנה
מלכי ישראל יושבים בארצם ואתם אמרתם הלוא
אנחנו יושבים בעיר הזאת לרשתה ועתה הנה אנחנו
מקיפים את העיר הזאת 11 ואתה בן אדם קח לך
עץ אחד ופסל עליו כתב ישראל ויהודה ואת
אדמת בני בנימין אחיו 12 ואחרי כן תקח לך
עצם אחת ופסל עליו כתב יוסף, עצם אפרים
וכל בית ישראל כולם 13 ואמר אל אדני יהוה, אפס
אתה אדני יהוה הלא אתה אמרת אלי, אל תבא
אל 14 ואדני יהוה אמר אלי עוד הנבא אל
העצמות האלה ואמרת אליהם, עצמות היבשות שמעו
דבר יהוה 15 כה אמר אדני יהוה אל העצמות האלה הנה
אני מביא בתוכם רוח והיתם חיים 16 ונתתי עליכם
גידים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור
ונתתי בכם רוח והיתם חיים וידעתם כי אני
יהוה 17 והנבאתי כאשר צויתי ויהי
כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל עצמו
18 ואל הרוחות אמר כה אמר אדני יהוה מאת
הרוחות בוא מן הרוחות ופוח בהרגים האלה
ויחיו 19 והנבאתי כאשר צויתי ותבא בהם הרוח
ויחיו ויעמדו על רגליהם חיל גדול מאד מאד מאד
20 ויאמר אלי בן אדם עצמות אלה כל בית
ישראל הנה אמרים יבשה עצמותינו ואבדה תקותנו
נגזרנו לנו 21 לכן הנבא ואמרת אליהם כה אמר
אדני יהוה הנה אני פתח את קברותיכם והעליתי
אתכם מקברותיכם ועלאתי אתכם אל אדמת
ישראל 22 והיה בהוציאי אתכם מקברותיכם
ידעתם כי אני יהוה בפתחי את קברותיכם
ובהעלותי אתכם מקברותיכם

4 ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܘܬܗܘܢ ܐܠܐ ܠܡܕܡܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܝܢ ܕܫܪܝܪܐ ܘܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ܠܡܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܐܠܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܢܘܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܥܠܡ ܠܡ

ܗܘܝܢ ܡܢ ܕܢܢܐ ܕܝܬܝܗ ܠܟܘܢ ܕܝܢ ܕܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܠܟܘܢ ܕܢܬܠܘܢ
ܡܠܬܐ ܕܥܠܡܐ 18 ܕܟܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܨܝܚܘܬܐ ܕܠܢ ܠܠܗܐ
ܕܡܢ ܠܠܗ 19 ܡܫܪܝܐ ܗܘܐ ܕܒܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܗ ܡܢ ܩܕܡܝܬܐ
ܒܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܠܚܕܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܬܩܛܠ ܒܟܘܢ ܒܥܐ ܠܠܗ
ܕܢܬܪܥܝܢ ܠܟܘܢ ܕܢܬܪܥܝܢ ܠܟܘܢ ܕܐܬܝܗ ܡܫܪܝܐ

5 ܒܟܠ ܙܒܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܟ ܒܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝ ܗܘ ܕܠܟ ܕܟܠ
ܙܒܢܐ ܕܐܝ ܡܬܬܪܥܐ ܕܩܝܡܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ,ܡܪܝܡ ܕܐܡܗ
ܕܝܫܘܥ ܒܪܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܐܬܝܗ ܠܟܘܢ 2 ܕܟܠ ܙܒܢܐ
ܕܩܝܡ ܕܝܢܝܢܐ ܕܠܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܝ ܡܬܩܛܠ ܕܠܟ ܒܪܝܫܝܢ
ܗܘܝܢ ܕܠܟ ܕܐܬܝܗ ܕܝܢ ܗܘܝܢ ܕܠ 3 ܠܟܘܢ ܡܢ ܕܝ ܕܠܟ
ܗܘܝܢ ܕܠܟ ܕܐܬܝܗ ܕܝܢ ܗܘܝܢ ܕܠ 4 ܕܢܬ ܒܗ ܕܐܬܝܗ ܕܐܝ ܠܟܘܢ
ܕܐܬܝ ܕܝ ܕܠܟ ܒܗ ܕܢܬ 5 ܕܐܝܬ ܕܠ ܕܡܬܪܥܐ ܕܠܟܘܢ ܡܢ ܠܟܘܢ
ܕܡܬܪ ܠܟܘܢ 5 ܕܐܝ ܕܠ ܕܡܬܪܥܐ ܕܠܟܘܢ ܡܢ ܠܟܘܢ ܕܡܬܪ
ܕܡܬܪ ܒܟܘܢ ܒܗ ܕܝ ܡܫܝܚܐ ܕܠܟ ܠܟܘܢ ܕܡܬܪ ܕܡܬܪ ܒܟܘܢ
ܕܡܬܪ ܒܟܘܢ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ
ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ ܕܡܬܪ ܕܠ

ᚩᚠᚢᚳᚷ-ᚦ

1 ᚠᚱᚩᛗ ᚹᛁᛚᚳᚩᛗᛖᚾᛞᚪᛗ ᚩᚠᚢᚳᚷ ᚹᚱᛁᛏᛖᚾ ᚩᚾ ᚦᚪᛗ ᚠᚱᚩᚾᛏᚪᚾ ᚩᚠᚢᚳᚷᚪ
ᚾᚪᛗᚪᚾ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 2 ᚹᛁᛚᚳᚩᛗᛖᚾᛞᚪᛗ ᚩᚠᚢᚳᚷᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 3 ᚹᛁᛚᚳᚩᛗᛖᚾᛞᚪᛗ ᚩᚠᚢᚳᚷᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 4 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 5 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 6 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 7 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 8 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 9 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 10 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 11 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ (aiōnios) ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
(g166) 12 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 13 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 14 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ
ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ 15 ᚠᚱᚩᛗ ᚩᚾᚷᛖᛗᚪᚾᛞᛚᚪᚾᚷᛖᚾᛞᚪᛗᚪᚾ

ܗܘܝܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܚܬܘܢ ܠܘܬ ܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܝ ܩܝܡܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢܝܢ ܗܘܝܢ ܐܝܟ ܕܢ ܐܢܬ ܡܪܝܐ 16
ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܕܢ ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܟ ܕܫܡܥܬ ܩܠܗ ܐܝܟ ܡܫܡܫܝܢ ܡܠܟ ܐܠܗܝܢ
ܕܡܠܐ ܕܝ ܬܬܐ ܐܢܬ ܕܢ 17 ܡܠܐ ܕܫܡܝܐ ܩܝܡ ܕܝܢ
ܕܝܢ ܩܪܝܐ ܡܢ ܕܫܡ ܕܐܠ ܕܢ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܕܟܢ
ܕܐܝ ܩܪܝܐ ܡܢ ,ܐܢ ܠܘܡܐ ܡܫܡܫܢܝܢ ܒܢܝܢ ܕܫܘܬܦܘܬܐ ܕܝ
ܕܟܢܫ ܕܝ ܢܬܟܢܫ ܐܠܐ ܕܝܢ ܡܢ ܠܡܢܐ ܐܠܐ ܕܝ ܢܬܟܢܫ 18 ܒܬܪܝܟ ܢܫ ܡܕܝ
ܠ ܒܢܝܢ 19 ܕܥܒܕ ܕܝܢܐ ܡܢܬ ܩܪܝܢ ܩܪܝܢ ܕܢ ܡܢ ܕܫܡܝܐ
ܕܢ ܩܪܝܢ ܡܢܬ ܐܬܥܒܕ ,ܡ ܕܫܡܝܐ ܕܡܠܟ ܐܝܟ ܕܝܢܐ
ܕܡܪܝܡ ܕܝܫܘܥ ܐܡܪܐ ܕܝ ܐܬܐ ܒܝܢ ܩܪܝܢ ܡܢ ܫܘܬܦܐ ܡܢ
ܕܡ ܕܢ 20 ܩܕܝܫܝܢ ܫܠܝܚܐ ܕܥܒܕܘ ܐܡܪ ܕܫܡܝܐ ܕܡܬܩܪܒ
ܕܝ ܡܠܟ ܕܫܡܝܐ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ ܠܗ ܩܪܝܢ ܡܢܬ ܠܘܬ ܡܪܝܡ ܕܐܠܗܐ
ܕܩܪܝܢ ܕܝܫܘܥ ܐܡܪ ܠܗ ܐܢܬ ܡܪܝܐ 21 ܡܪܝܡ
ܕܥܒܕ ܩܠܗ ܡܪܝܡܬܐ ܕܥܒܕ ܕܝܢ ܕܝ ܕܢ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ

2

ܩܕܡ ܕܝܢ ܡܢ ܕܫܡܝ ܕܝܢ ܕܢ ܐܬܐ ܕܝ ܢܬ ܕܝ 1 ܡܢ
ܕܝܢܐ ܕܢܬܝܢ ܫܘܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܠܡܢ ܕܝܢ ܕܢ ܕܩܠܗ ܩܪܝܢ
ܕܡܝܢܐ ܕܢܬܝܢ ܩܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܠܗ ܡܢ ܕܢ ܕܝܢ ܩܪܝ ܕܝ
2 ܩܪܝܢ ܠܗ ܩܪܝܢ ܕܫܡܝܐ ܐܝܟ ܩܪܝ ܕܝܢ ܕܝ ܩܪܝ
ܩܪܝܢ ܕܝܢ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝܢ 3 ܩܪܝ ܡܢ ܕܝ ܩܪܝ ܕܝ
ܩܪܝܢ ܕܝ ܕܫܡܝܐ ܕܫܡܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ
ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕܝ ܕ

ܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܠܐ ܢܫܬܟܚܘܢ ܠܡܬܩܢܝܘܬܟܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܢܐ ܚܝܒܬܟܘܢ
ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ 8
ܠܟܘܢ ܡܢ ܡܪܝ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ ܕܢܬܠܘܢ ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܗܘ ܕܢܦܠ
ܥܠ ܦܠܓܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܢ ܕܢܬܬܠ ܠܟܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ 9
ܕܐܝ ܡܢܝܢܐ ܕܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܐܢܫܐ ܕܫܪܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ 10 ܐܠܐ ܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܕܫܪܐ ܕܫܪܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ
ܕܫܪܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ ܕܫܪܐ ܕܢܗܘܢ ܠܗ ܠܡܪܝܡ

אשר אמר אל־משה לאמר׃ 21 ויאמר
יהוה אל־משה לאמר׃ 22 אמר אל־אהרן
ואל־בניו לאמר כה תברכו את־בני ישראל
אמור להם׃

3 ואלה תולדת אהרן ומשה ביום דבר יהוה את־משה
בהר סיני׃ 2 ואלה שמות בני־אהרן הבכר נדב
ואביהוא אלעזר ואיתמר׃ 3 אלה שמות בני אהרן
הכהנים המשחים אשר מלא את־ידם לכהן׃
4 וימת נדב ואביהוא לפני יהוה בהקריבם אש
זרה לפני יהוה במדבר סיני ובנים לא היו להם
ויכהן אלעזר ואיתמר על־פני אהרן אביהם׃
5 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 6 הקרב את־מטה לוי
והעמדת אתו לפני אהרן הכהן ושרתו אתו׃
7 ושמרו את־משמרתו ומשמרת כל־העדה לפני אהל
מועד לעבד את־עבדת המשכן׃ 8 ושמרו את כל־כלי אהל
מועד ואת משמרת בני־ישראל לעבד את־עבדת
המשכן׃ 9 ונתת את־הלוים לאהרן ולבניו
נתונים הם לו מתוך בני־ישראל׃ 10 ואת־אהרן ואת־בניו
תפקד ושמרו את־כהנתם ואת־הזר הקרב יומת׃
11 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 12 ואני הנה לקחתי
את־הלוים מתוך בני־ישראל תחת כל־בכור פטר רחם
מבני ישראל והיו לי הלוים׃ 13 כי־לי כל־בכור
ביום הכתי כל־בכור בארץ מצרים הקדשתי
אלי כל־בכור בישראל מאדם ועד־בהמה לי יהיו
אני יהוה׃

[illegible]

[illegible] 14 [illegible]

[illegible] 15 [illegible]

[illegible] 16 [illegible]

[illegible] 17 [illegible]

[illegible] 18 [illegible]

[illegible] (aiōn g165) [illegible]

۲-۱ یوحنا

1 جو ابتدا سے تھا، جو ہم نے سنا، جو ہم نے اپنی آنکھوں سے
دیکھا، جسے ہم نے غور سے دیکھا اور جس کو ہاتھوں سے چھوا،
2 یعنی کلام حیات کے بارے میں ہم گواہی دیتے ہیں۔ یہ حیات
ظاہر ہوئی اور ہم نے اسے دیکھا اور اب گواہی دیتے ہیں اور
ابدی حیات کا اعلان کرتے ہیں (aiōnios) جو باپ کے ساتھ تھی
اور ہم پر ظاہر ہوئی۔ **3** (g166 ہاں ہم نے جو کچھ دیکھا اور سنا
اُسی کی خبر تم کو بھی دیتے ہیں تاکہ تم بھی ہمارے ساتھ
شریک ہو۔ ہم کی شراکت باپ اور اُس کے بیٹے یسوع مسیح کے
ساتھ ہے۔ **4** یہ باتیں ہم اس لئے لکھتے ہیں کہ ہمارا خوشی
حاصل ہو۔ **5** ہم نے اُس سے سنا اور تمہیں یہ پیغام دیتے ہیں
کہ خدا نور ہے اور اُس میں کوئی تاریکی نہیں۔ **6** اگر ہم کہیں
کہ ہم اُس کے ساتھ شراکت رکھتے ہیں اور ہم تاریکی میں
چلتے رہیں تو ہم جھوٹے ہیں اور سچائی پر عمل نہیں کرتے۔
7 لیکن اگر ہم نور میں چلتے ہیں جیسا کہ وہ نور میں ہے
تو ہم ایک دوسرے کے ساتھ شراکت رکھتے ہیں اور اُس کے
بیٹے یسوع کا خون ہمارے ہر گناہ سے ہمیں پاک کرتا ہے۔
8 اگر ہم کہیں کہ ہم میں گناہ نہیں تو ہم اپنے آپ کو دھوکا
دیتے ہیں اور سچائی ہم میں نہیں۔ **9** اگر ہم اپنے گناہوں کا
اقرار کریں تو وہ وفادار اور راست ہے کہ ہمارے گناہ معاف
کرے اور ہمیں ہر ناراستی سے پاک کرے۔ **10** اگر ہم کہیں کہ
ہم نے گناہ نہیں کیا تو ہم اُسے جھوٹا ٹھہراتے ہیں اور اُس کا
کلام ہم میں نہیں ہے۔

2 میرے بچو، میں یہ باتیں تم کو لکھتا ہوں تاکہ تم گناہ
نہ کرو۔ لیکن اگر کوئی گناہ کرے تو ہمارا ایک وکیل باپ کے
پاس ہے یعنی یسوع مسیح جو راست باز ہے۔ **2** وہی ہمارے
گناہوں کا کفارہ ہے اور نہ صرف ہمارے گناہوں کا بلکہ
تمام دنیا کے گناہوں کا کفارہ ہے۔ **3** اگر ہم اُس کے
احکام پر عمل کریں تو اِس سے ہمیں یقین ہو جاتا ہے کہ
ہم اُسے جانتے ہیں۔ **4** جو کہتا ہے کہ میں اُسے جانتا ہوں
لیکن اُس کے احکام پر عمل نہیں کرتا وہ جھوٹا ہے اور
سچائی اُس میں نہیں ہے۔ **5** لیکن جو کوئی اُس کا کلام
مانتا ہے اُس میں خدا کی محبت واقعی کامل ہو گئی ہے۔
اِس سے ہمیں پتا چلتا ہے کہ ہم اُس میں ہیں۔ **6** جو کہتا
ہے کہ میں اُس میں رہتا ہوں اُسے چاہئے کہ وہ بھی اُس
طرح زندگی گزارے جس طرح یسوع گزارتا تھا۔ **7** پیارے
بھائیو، میں تم کو کوئی نئی بات نہیں لکھ رہا بلکہ وہی
پرانی بات لکھ رہا ہوں جو شروع سے تم کو معلوم ہے۔
یہ پرانی بات وہ کلام ہے جو تم نے شروع سے سنا ہے۔

ܗܘܢܐ ܕܢܦܠ 8 ܒܫܘܫܠܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܝܐ ܠܐ ܢܫܬܘܩ ܠܟ ܥܕܡܐ
ܕܢܦܠ ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܡܢ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ 9 ܡܫܬܠܚ ܐܢ ܡܪܝܐ ܡܪܝܡܘܬܐ ܡܢ ܐܬܪ ܡܫܬܘܫܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܘܫܬ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܝܡܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ
ܐܝܬܘܗܝ ܡܪܝܡܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܘܫܬ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ 10 ܡܢ ܕܐܝ ܕܢܬܬܠ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܘܫܬ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܘܫܬ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ 11 ܡܢ ܟܠ ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܫܬܘܫܬ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܘܫܬ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܕܐܝ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܫܬܘܫ ܠܗ ܐܠܐ ܕܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 12 ܕܡܫܬܘܫ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 13 ܡܫܬܘܫ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 14 ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 15 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 16 ܡܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 17 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 18 ܕܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 19 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 20 ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 21 ܕܢ ܠܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ 22 ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܬܠ ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ

10 בשנת המלך דריוש היה דבר־יהוה אל־זכריה
הנביא לאמר׃ 9 חזיתי הלילה והנה־איש רכב על־סוס
אדם והוא עמד בין־ההדסים אשר במצולה ואחריו
סוסים אדמים ושרקים ולבנים׃ 10 ואמר מה־אלה
אדני ויאמר אלי המלאך הדבר בי אני אראך מה־
אלה׃ 11 ויען האיש העמד בין־ההדסים לאמר אלה
הם אשר שלח יהוה להתהלך בארץ׃ 12 ויענו את־
מלאך־יהוה העמד בין־ההדסים ויאמר אל־יהוה
צבאות עד־מתי אתה לא תרחם את־ירושלם ואת־
ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה׃ 13 ויענה
יהוה דברים טובים דברים נחמים׃ 14 ויאמר אלי
המלאך הדבר בי לאמר קרא לאמר כה־אמר יהוה
צבאות קנאתי לירושלם ולציון קנאה גדולה׃
15 וקצף גדול אני קוצף על־הגוים השאנן אשר
אני כעס מעט והמה עזרו לרע׃ 16 לכן כה־אמר
יהוה שבתי לרחמים על־ירושלם בית בי יבנה
נאם־יהוה צבאות ונטה קו על־ירושלם׃ 17 עוד
קרא לאמר כה־אמר יהוה צבאות עוד תפוצנה
מטובות ונחם יהוה עוד את־ציון ובחר עוד
בירושלם׃ 18 ואשא עיני וארא והנה ארבע
קרנות׃ 19 ואמר אל־המלאך הדבר בי מה־אלה
ויאמר אלי אלה הקרנות אשר זרו את־יהודה
את־ישראל ואת־ירושלם׃ 20 ויראני יהוה
ארבעה חרשים׃ 21 ואמר מה־אלה באים לעשות
זאת ויאמר לאמר אלה הקרנות אשר זרו את־
יהודה מאין איש את־ראשו ואלה באו להחריד
אותם לידות את־קרן הגוים אשר נשאו קרן
על־ארץ יהודה לזרתה׃ 2 ואשא עיני וארא והנה
אדם ובידו חבל מדה׃ 3 ויאמר אנה אתה הלך
ויאמר אלי למדד את־ירושלם לראות כמה
רחבה ולמה ארכה׃ 4 והנה המלאך הדבר יצא
לקראתו ואחר יצא אל־הנער הדבר אליו לאמר
רץ דבר אל־הנער הזה לאמר פרזות תשב
ירושלם מרב אדם ובהמה בתוכה׃ 5 ואני
אהיה־לה נאם־יהוה חומת אש סביב ולכבוד
אהיה בתוכה׃ 6 הוי הוי ונסו מארץ צפון
נאם־יהוה כי כארבע רוחות השמים פרשתי
אתכם נאם־יהוה׃ 7 הוי ציון המלטי יושבת
את־בת בבל׃ 8 כי־כה אמר יהוה צבאות אחר
כבוד שלחני אל הגוים השלל אתכם כי הנגע
בכם נגע בבת עינו׃ 9 כי הנני מניף את־ידי
עליהם והיו שלל לעבדיהם וידעתם כי יהוה
צבאות שלחני׃ 10 רני ושמחי בת־ציון כי הנני

1 Tim. 1 Paul, an apostle of Christ Jesus by the command of
God our Saviour and of Christ Jesus our hope, 2 To Timothy,
my true son in the faith: Grace, mercy, and peace from
God the Father and Christ Jesus our Lord. 3 As I urged you
when I was going to Macedonia, stay on in Ephesus so that
you may command certain people not to teach false doctrine
any longer, 4 nor to devote themselves to myths and
genealogies that promote speculations rather than God's
work, which is by faith. The goal of this command is love,
which comes from a pure heart, a good conscience, and
sincere faith. 5 Some have wandered away from these and
have turned to meaningless talk. 6 They want to be teachers
of the law, but they do not understand what they
are talking about or what they so confidently
affirm. 7 We know that the law is good if
someone uses it lawfully. 8 We know that
the law is not for the righteous but for
those who break the law and who are
rebellious, those who are ungodly and
sinful, those who are unholy and
profane, those who murder their
fathers and their mothers, those who
kill their fellow men, 9 those who
are sexually immoral, those who
practice homosexuality, those who
are slave traders, those who
are liars and those who
perjure themselves, and
whatever else is
contrary to the
sound doctrine
10 that
God
entrusted
to me,
the
glorious
gospel
of the
blessed
God. 11
12 I
thank
Christ
Jesus
our
Lord,
who
has
given
me
the
strength
to do
this,
because
he
considered
me
faithful
and
appointed
me to
his
service.
13 Even
though
I
used
to
blaspheme
against
him
and
persecute
his
people
and
insult
him
at
every
turn,
I
was
shown
mercy
because
I
did
it
in
ignorance
and
unbelief.
14 The
grace
of
our
Lord
was
more
than
enough
for
me,
bringing
the
faith
and
love
that
are
in
Christ
Jesus.
15 This
is
a
trustworthy
saying
that
deserves
to
be
believed
by
everyone:
Christ
Jesus
came
into
the
world
to
save
sinners
—
and
I
am
the
worst
of
them.
16 But
God
showed
me
mercy
so
that
in
my
case
the
worst
sinner
of
all
he
might
display
his
patience
for
those
who
would
believe
in
him
and
receive
his
eternal
life.
(aiōnios g166)
17 Now
to
the
eternal
King,
the
immortal
God
who
is
invisible
and
the
only
wise
God,
be
honor
and
glory
forever
and
ever.
(aiōnios g166)
18 Timothy,
my
son,
I
give
you
this
command
in
keeping
with
the
prophecies
that
were
made
about
you
earlier
so
that
you
may
be
guided
by
them
as
you
fight
the
good
fight,
19 holding
on
to
your
faith
and
a
good
conscience.
Some
have
rejected
these
and
have
suffered
shipwreck
in
their
faith.
20 Among
them
are
Hymenaeus
and
Alexander,
whom
I
have
delivered
to
Satan
to
be
taught
not
to
blaspheme
anymore.

4 The
Spirit
clearly
says
that
in
the
last
days
some
will
abandon
the
faith
and
follow
misleading
teachings
about
demons.
2 Such
teachings
come
from
liars
who
pretend
to
be
godly,
but
their
consciences
are
seared
as
with
a
hot
iron.
3 They
forbid
people
to
marry
and
require
them
to
abstain
from
certain
foods
that
God
created
to
be
received
with
thanksgiving
by
those
who
believe
and
who
know
the
truth.
4 For
everything
God
created
is
good,
and
we
should
not
reject
any
of
it
if
we
receive
it
with
thanksgiving,
5 because
it
is
made
holy
by
the
word
of
God
and
prayer.

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה
ויהי לי לישועה 21 ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה
ואמרתם ביום ההוא הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו
בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו שיר ליהוה כי גאה
גאותה מודעת זאת בכל הארץ צהלי ורני יושבת ציון כי
גדול בקרבך קדוש ישראל 6 **5** לדוד מזמור הבו ליהוה בני אלים
הבו ליהוה כבוד ועז הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו
ליהוה בהדרת קודש חילו מפניו כל הארץ 2 אמרו בגוים
יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים
3 ישמחו השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו
פלגיו 4 אז ירננו עצי היער לפני יהוה כי בא לשפוט
את הארץ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו 5 ויאמר
אל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו 6 הן אל נשא
כל יושב תבל כארץ הרים הוא עשה ולא לו אנחנו עמו
וצאן מרעיתו 7 בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה
הודו לו ברכו שמו 8 כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דור ודור אמונתו 9 לדוד מזמור הריעו ליהוה כל
הארץ עבדו את יהוה בשמחה בואו לפניו ברנה
דעו כי יהוה הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו
עמו וצאן מרעיתו 10 בואו שעריו בתודה חצרותיו
בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב יהוה לעולם חסדו
ועד דור ודור אמונתו 11 מזמור לדוד אשירה וזמרה
לך אשכילה בדרך תמים מתי תבוא אלי אתהלך
בתם לבבי בקרב ביתי 12 לא אשית נגד עיני דבר בליעל
עשה סטים לא אדבק בי לב עקש אדע רע 13 מלושני
אצמית בבקר כל רשעי ארץ להכרית מעיר יהוה כל
פעלי און 14 יהוה שמע תפלתי ושועתי אלי תבוא
אל תסתר פניך ממני ביום אצר לי הט אלי אזנך
ביום אקרא מהר ענני 15 כי כלו כעשן ימי ועצמותי
כמוקד יבערו 16 הכה עשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל
לחמי מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי, דמיתי לקאת
מדבר הייתי כבן לילות 17 שקדתי והיה כצפור בודד
על גג בית 18 כל היום חרפוני אויבי המתהללים בי
נשבעו 19 כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי
מפני זעמך וקצפך כי נשאתני והשליכתני 20 ימי כצל
נטיתי ואני כעשב איבש 21 ואתה יהוה לעולם תשב
זכרך לדר ודר 22 אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד 23 כי רצו עבדיך את אבניה ועפר
יחננו 24 ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ
כבודך 25 כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו 26 פנה
אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם 27 תכתב זאת
לדור אחרון ועם נברא יהללו יה 28 כי השקיף
ממרום קדשו יהוה מן שמים אל הארץ הביט 29 לשמע
אנקת אסיר לפתח בני תמותה 30 לספר בציון שם
יהוה ותהלתו בירושלים 31 בהקבץ עמים יחד
ממלכות לעבד את יהוה 32 ענה בדרך כחי קצר
ימי 33 אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים
שנותיך 34 לפנים הארץ יסדת ומעשי ידיך שמים
35 הם יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש
תחליפם ויחלפו 36 ואתה הוא ושנותיך לא תתמו
37 בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון

17 [illegible]

18 [illegible]

19 [illegible]

20 [illegible]

21 [illegible] (aiōnios g166) [illegible]

ᏕᏍᏆᏂᏍ-ᏫᏍᏆᏂᏍ

1 ᏥᏌᏃᏎᏎᏍᏗᏍᏕᏒᏍᏗᏍᏕᏒᏍᏗᏍᏕᏒ

ملاخي-٢

1 معبئة الرب وحي بيد ملاخي الى الكهنة هذه
الوصية لكم ان لم تسمعوا وان لم تضعوا على
2 قلوبكم لتعطوا مجدا لاسمي قال رب الجنود
فارسل عليكم اللعنة وابارك بركاتكم بل قد لعنتها
لانكم لا تضعون على قلوبكم **3** هوذا انا انتهر لكم
النسل وأذر على وجوهكم فضلة ذبائحكم وتؤخذون
معها **4** فتعلمون انني قد أرسلت اليكم هذه الوصية
لتكون عهدي مع لاوي قال رب الجنود **5** كان عهدي
معه للحياة والسلام وأعطيتهما له لكي يخافني
فخافني وأمام اسمي ارتاع **6** شريعة الحق كانت في فمه
ولم يوجد في شفتيه اثم سلك معي في السلام
والاستقامة وأرجع كثيرين عن الاثم **7** لان شفتي
الكاهن تحفظان معرفة وشريعة تطلب من فمه لانه
رسول رب الجنود هو **8** وأنتم حدتم عن الطريق
وأعثرتم كثيرين بالشريعة أفسدتم عهد لاوي **9** قال
رب الجنود لذلك وأنا جعلتكم محتقرين ومتضعين
لدى جميع الشعب كما لم تحفظوا طرقي ولم تحابوا
بالشريعة **10** أليس أب واحد لجميعنا أليس إله واحد
خلقنا فلماذا نغدر كل واحد بأخيه بدنس عهد
الآباء **11** غدر يهوذا وقد فعلت رجسة في
اسرائيل وفي اورشليم لان يهوذا قد دنس قدس
الرب الذي أحبه وتزوج ابنة إله غريب **12** يقطع
الرب للرجل الذي يفعل هذا رجلا ومجيبا من خيام
يعقوب وقربانا لرب الجنود **13** وهذا ثانية تغطون
مذبح الرب بالدموع والبكاء والتنهد حتى لا يلتفت
الى القربان ولا يقبل بمسرة من يدكم **14** وقلتم لماذا
لان الرب قد كان شاهدا بينك وبين امرأة شبابك
التي أنت غادرتها وهي صاحبتك وامرأة عهدك
فعل واحد لم يكن له بقية أليس واحدا يطلب
نسل الله فاحترزوا على روحكم ولا يغدر بامرأة

ܡܙܡܘܪ

1 ܒܪܟܐ ܓܒܪܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܒܡܫܬܐ ܕܪܫܥܐ ܘܒܐܪܚܐ
ܕܚܛܝܐ ܠܐ ܩܡ ܘܒܡܬܒܐ ܕܠܥܓܢܐ ܠܐ ܝܬܒ 2 ܐܠܐ
ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܪܝܐ ܗܘܝܬ ܘܒܢܡܘܣܗ ܡܪܝܡ ܠܠܝܐ
ܘܒܠܠܝܐ ܡܬܩܢ ܠܗ ܕܝܘܡܐ ܕܡܬܪܥܐ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡ
ܗܘܐ ܐܝܟ ܐܝܠܢܐ ܕܡܨܒܥ ܡܝܐ ܠܥܠ ܐܦܝܩ ܠܗ ܠܥܠܡ
ܕܠܐ ܢܡܘܬ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ ܐܠܐ ܕܢܬܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ
ܡܬܩܢ ܠܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ
ܒܗ ܠܥܠܡ 4 ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ
ܢܬܩܠܩܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܩܢ
ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܩܢ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ ܒܗ ܠܥܠܡ
ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܩܢ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ
ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܩܢ ܒܗ ܠܥܠܡ
ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܩܢ
ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ ܒܗ ܠܥܠܡ
ܕܠܐ ܢܬܩܢ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܪܥܫ ܒܗ ܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܬܒܠܒܠ

ܒܐܦܣܘܣ ܕܐܠܗܐ ܕܢܬܠܝܢ ܠܟܘܢ ܠܟܝܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ
ܒܝܢܬܢ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ 13 ܕܡܬܚܙܝܢ
ܠܟܠܗ ܕܥܠܡܐ ܕܡܫܬܠܛܢܐ ܒܟܠܗ ܕܡܫܬܠܛܢ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܪܝܢ ܗܘ ܒܟܠܗ ܫܠܛܢ ܒܗ ܒܢܝܢ 14 (aiōn g165) ܐܝܟ ܕܥܠܡ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝ ܕܐܝܟ ܕܢܢ ܐܝܟ ܕܢ ܫܠܝܚ ܢܢܢ ܒܗ ܕܥܒܕܘ
ܠܟܘܢ ܕܡܫܬܥܐ ܠܟ ܠܟ ܕܢܢ ܕܢܢ ܕܢ ܠܟ ܗܘܐܢܐ ܠܟ 15 ܕܢܢܢ
ܕܡܫܬܥ ܕܟܘ ܒܟܠ ܠܟܘܢ ܐܚܝܢܐ ܒܟܠ ܕܢܢ ܕܥܠܡܐ
ܒܟܠܗ ܕܢܢ ܒܟܠ ܠܟܘܢ ܐܚܝܢܐ ܒܟܠ ܕܢܢ 16 ܕܢܢ ܐܝܟ ܕܠܠܗ ܒܟܠ
ܕܥܠܡ ܕܢܢ ܐܝܟ ܕܥܠ ܕܢ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕ
ܕܥܠܡ 17 ܕܢܢ ܠܟ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕ
ܕܢܢ ܕܢ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕܥ ܕ 18 ܕܢ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ
ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ ܕ

Hebrews

1 God, who at many times and in many ways spoke
in the past to our fathers through the prophets,
2 has in these last days spoken to us by his Son,
whom he appointed heir of all things, through
whom also he created the universe. 3 He is the
radiance of the glory of God and the exact
representation of his being, and he upholds all
things by the word of his power. After he had
made purification for sins, he sat down at the
right hand of the Majesty on high, 4 having
become as much superior to the angels as the
name he has inherited is more excellent than
theirs. 5 For to which of the angels did God
ever say, "You are my Son, today I have
become your father"? Or again, "I will be
his father, and he will be my son"? 6 And
again, when he brings the firstborn into the
world, he says, "Let all God's angels
worship him." 7 Regarding the angels he
says, "He makes his angels winds, and his
ministers flames of fire." 8 But regarding
the Son, he says, "Your throne, O God,
(aiōn g165) is forever and ever, and the scepter
of your kingdom is a scepter of justice.
9 You have loved justice and hated
wickedness; therefore God, your God,
has anointed you with the oil of gladness
more than your companions." 10 He also says,
"In the beginning, O Lord, you laid the
foundations of the earth, and the heavens
are the work of your hands. 11 They will
perish, but you remain; they will all wear
out like a garment. 12 You will roll them up like
a cloak; like a garment they will be changed.
But you are the same, and your years will
never end." 13 To which of the angels did God
ever say, "Sit at my right hand until I make
your enemies a footstool for your feet"?
14 Are not all angels spirits in service
to God, sent to minister for those who
will inherit salvation?

16 ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗ
ܘܠܐ 17 ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܦܘܡܗ ܕܡܪܝܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ 18 ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܗ ܕܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܠܐ
ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܠܗ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ
ܠܗ ܕܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗ 19 (aiōn g165, Hadēs g86) ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܐ 20 ܕܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܠܟ ܕܐܢܐ ܗܘܝܬܝ ܚܝܐ ܕܥܠܡ
ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܠܟ ܕܐܢܐ ܗܘܝܬܝ ܚܝܐ ܕܥܠܡ
ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܠܟ ܕܐܢܐ ܗܘܝܬܝ ܚܝܐ ܕܥܠܡ
ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܡܝܢ ܐܡܝܢ ܠܟ ܕܐܢܐ ܗܘܝܬܝ ܚܝܐ ܕܥܠܡ

2 ܘܫܠܝܚܐ ܕܥܡ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗܐ 2 ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܡ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܗܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܕܡܢ
ܩܕܡܝܢ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܡܝܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܩܪܝܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܥܡ ܕܐܠܗܐ ܕܐܒܗܝܢ 3 ܕܡܢ ܐܝܟ ܕܡܫܬܥܐ ܩܕܡܝܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܕܥܡ ܕܡܢ 4 ܕܥܡܗ ܕܡܐ ܕܥܒ ܠܡܢ ܕܡܫܬܡܥ ܡܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܕܥܡ ܕܡܢ 5 ܕܥܒܕ ܕܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡ ܕܡܢ ܕܥܡ ܕܡܢ ܕܐܒܗ ܕܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ
ܕܡܪܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢ ܕܥܡ ܕܡܢ 6 ܕܐܠܗܐ ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܢ ܡܢ ܕܥܡ ܕܡܢ 7 ܕܡܢ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܫܠܝܚܐ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܐ ܠܡܢ ܕܡܪܝܐ ܕܡܪܝܐ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܫܝܚܐ 8 ܕܡܢܝ ܕܡܪܝ ,ܕܡܢܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ
ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ ܕܡܢ ܕܡܪܝ

לבן לאמר אחותו הוא ויירא יעקב פן אמר
מקום ההוא ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו
ויישן במקום ההוא 12 ויחלם והנה סלם מצב ארצה
וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
וירדים בו 13 והנה יהוה נצב עליו ויאמר
אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק
הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולזרעך
14 והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ים וקדמה
וצפנה ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה
ובזרעך 15 והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר
תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך
עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך
16 ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה
במקום הזה ואנכי לא ידעתי 17 ויירא ויאמר
מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים
וזה שער השמים 18 וישכם יעקב בבקר ויקח
את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה
ויצק שמן על ראשה 19 ויקרא את שם
המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר
לראשונה 20 וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה
אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי
הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש
21 ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה
לי לאלהים 22 והאבן הזאת אשר שמתי מצבה
יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר
אעשרנו לך

הנה אנכי מביא אליכם נביאים וחכמים וסופרים
ומהם תהרגו וצלבתם ומהם תלקו בשבטיכם ורדפתם
מעיר אל עיר 25 למען יבוא עליכם כל דם צדיק
שנשפך על הארץ מדם הבל הצדיק עד דם זכריה
בן ברכיה אשר רצחתם בין הבית ובין המזבח 26 אמן אמר
לכם כל אלה תבואו על הדור הזה 27 ירושלים ירושלים
הרגת הנביאים וסקלת אל השלוחים אליה כמה פעמים
רציתי לקבץ בניך כאשר תקבץ אם את גוזליה תחת
כנפיה ולא אביתם 28 הנה יעזב לכם בתיכם שמה
29 כי אמר אני לכם לא תראוני מעתה עד אשר תאמרו
ברוך הבא בשם יהוה

3 ויהי בהיותו בבית אחד מראשי הפרושים ביום השבת
לאכל לחם והם היו שומרים אותו 2 והנה אדם אחד לפניו
חולה בדלקת 3 ויען יהושע ויאמר אל עורכי התורה
והפרושים היש לרפא בשבת אם לא 4 והם החרישו ויקח
אותו וירפאהו וישלחהו 5 ואל אמר אליהם מי מכם
אשר בנו או שורו יפול אל בור בשבת לא יעלהו
מיד 6 ולא יכלו להשיב דבר על אלה 7 ויאמר אל הקרואים
משל כאשר הבחינו כי בחרו לשבת בראש המקומות אמר
8 בהיותך מוזמן לחתונה אל תשב בראש המקום
פן יבוא מכובד ממך מאד 9 ובא המזמין אליך ואליו
ויאמר לך תן מקום לזה ואז תלך בבושת אל המקום
האחרון 10 אך בהיותך מוזמן לך לך ושב במקום האחרון
אולי יבוא המזמין אליך ויאמר אליך רע חברי עלה
אל המקום הטוב אז תכבד לפני כל הסובבים אתך

4 ܗܘܝܢ ܕܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܢܦܠ ܒܝܕ ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܒܝܕ ܒܢܝܢܫܐ ܐܦܠܐ ܕܢܬܚܙܐ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܬܩܪܒ ܠܡܫܦܛܐ ܕܚܝܐ ܘܡܝܬܐ ܘܠܡܕܝܢܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܡ

ܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܫܘܬܦܐ ܒܫܡܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܢܐ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ 5 ܗܘܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܬܚܙܝܢ ܠܢ ܡܢܐ
ܕܐܝܬܝܗ, ܡܢܐ ܕܢܬܝܗ ܒܝܡܝ ܕܫܘܬܦܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬܝܗ ܡܢܐ 6 ܐܡܪܝܢ ܕܐܝܟ ܚܕ ܡܬܚܙܝܢ ܠܢ
ܕܐܝܬܝܗ ܒܟ ܟܬܒܐ ܕܡܬܟܬܒ ܗܘܐ ܕܐܠܗ ܟܠܗ ܕܐܝ
ܟܐ ܡܫܬܚܪܝܢ ܟܝ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܡܢܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ 7 ܡܝܕܡ
ܕܡܬܝܗܒ ܠܝ ܟܠܗ ܕܝܢ ܠܡ ܫܘܬܦܐ ܕܫܘܬܦܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܫܘܬܦܐ ܡܫܬܚܪܝܢ 8 ܐܦܠܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܫܘܬܦܐ ܚܝܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܒܘܫ ܡܢܝܢ ܕܠܐ ܡܬܚܙܐ ܠܗ ܡܢ ܫܘܬܦ

5 ܗܘܝܢ ܕܐܦܩܘܢ ܡܢܝܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܡܝܬܐ ܘܕܕܝܢܐ ܕܠܥܠܡ ܕܐܬܐ ܘܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܡܬܬܝܐ ܘܕܠܥܠܡ ܕܥܠܡܐ ܕܡܬܬܝܐ

17 בְּלִי הַשָּׁמַיִם וְהָיוּ לָאוֹר וְלַחֹשֶׁךְ וְלַבֹּקֶר אֶחָד׃ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם
וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ 16 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל
לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים׃ 15 וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים
בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ׃ 14 וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ 13 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי׃ 12 וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא
עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים
כִּי טוֹב׃ 11 וַתֹּאמֶר הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר
זַרְעוֹ בוֹ לְמִינוֹ וַיְהִי כֵן׃ 10 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ 9 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד
וְתֵרָאֶה הַיַّבָּשָׁה וַיְהִי כֵן׃ (Hadēs g86) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם
קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב׃ 8 וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי׃ 7 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַّיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃
6 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם׃ וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן׃

7 וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם׃ 2 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ אֵלֶּה תוֹלְדוֹת

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܦܩܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܠܒܪܬܗ ܕܝܠܕܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ 3 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܬܬܝܠܕ ܐܢܬܘܢ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܢܥܠܘܢ ܠܬܡܢܐ ܘܠܐ ܢܥܠܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܠܒܪܬܗ ܕܝܠܕܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ 4 ܐܦܠܐ ܕܢܬܝܠܕ ܠܒܪ ܐܢܫܐ ܕܢܬܝܠܕ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܦܩܘܢ ܠܬܪܥܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܠܒܪܬܗ ܕܝܠܕܐ ܕܒܪ ܐܢܫܐ 5 ܠܡܢܝܢܐ ܕܐܝܢ ܠܐ ܐܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܡܪܝܡܬܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܢܥܒܕܘܗܝ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ 6 ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܒܪ ܐܝܢܐ ܕܐܝܢܐ ܕܢܥܒܕ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܢܬܪܥܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ,ܠܒܪܬܗ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܢܬܪܥܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ 7 ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܬܬܝܗ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ,ܠܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ 8 ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ ܕܐܝܢ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܢܐ 9 ܕܐܝܢ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ

ܗܘܝܬܐ ܕܝܠܗ ܕܢܦܠܘܢ ܒܫܘܠܛܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܝܠܕ ܒܗ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܘܐܒܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ

8 ܘܐܡܪ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܠܐܝܓܪܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܕܒܫܡܝܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܦܬܚܐ ܕܒܝܕܗ ܘܠܝܬ ܠܗ ܫܠܛܢܐ ܕܥܠ ܫܢܐ 2 ܘܩܪܐ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܦܬܚܐ ܕܒܝܕܗ ܘܫܕܐ ܪܓܠܘܗܝ ܥܠ ܝܡܐ
ܘܥܠ ܝܒܫܬܐ 3 ܘܩܪܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܐ ܕܐܡܪܬ ܠܝ ܡܢܘ ܕܡܫܬܠܛ
ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܐܪܥܐ ܘܬܚܬ ܡܝܐ ܕܠܐ ܦܬܚ ܠܡܦܪܩ
ܦܬܝܚܬܗ ܠܡܦܪܩ ܠܡܫܪܐ ܕܫܡܝܐ ܕܠܥܠ ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܠܐ

ܗܘܝܢ ܕܝܢ ܒܪܝܫܝܬܐ ܕܒܪܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܬ
ܬܘܗܐ ܘܒܘܗܐ 3 (Abyssos g12) ܘܚܫܘܟܐ ܕܥܠ ܦܢܝ ܬܗܘܡܐ ܘܪܘܚܐ
ܕܐܠܗܝܡ ܡܪܚܦܬ ܥܠ ܦܢܝ ܡܝܐ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܢܗܘܐ ܢܘܗܪܐ
ܕܐܬܪܝܬ ܠܢܘܗܪܐ ܕܛܒܐ ܘܦܪܫ ܢܘܗܪܐ ܘܠܚܫܘܟܐ 4 ܘܚܙܐ ܢܘܗܪܐ
ܕܛܒܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܒܝܢ ܢܘܗܪܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܩܪܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܝܘܡܐ
ܘܠܠܝܠܐ 5 ܘܐܬܪܝ ܡܝܐ ܕܝܡܐ ܘܝܒܫܐ ܘܐܪܥܐ ܩܪܐ
ܠܝܒܫܬܐ ܕܝܡܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܒܚܕ ܒܐܪܥܐ ܘܐܬܟܢܫܘ ܡܝܐ ܕܫܡܝܐ
ܠܚܕ ܠܐܬܪ ܕܝܡܐ ܘܐܬܪܐܘ ܕܝܒܫܐ ܘܐܬܪܐܘ ܡܝܐ ܘܐܬܟܢܫܘ
6 ܘܚܙܝܬ ܕܠܐ ܐܬܟܢܫܘ ܠܬܪܥܐ ܕܝܡܐ ܘܐܬܪܐ ܘܐܬܪܐ ܘܐܬܪܐ ,ܡܝܐ
ܕܐܬܪܐ 7 ܘܐܡܪ ܐܬܪܐ ܕܐܬܪܐ ܕܝܡܐ ܘܐܬܪܐ ܕܝܡܐ ܘܐܬܪܐ
ܘܐܡܪ ܠܢܘܗܪܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 8 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 9 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 10 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 11 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
,ܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 12 (Abyssos g12) ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 13 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 14 ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ,ܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 15 ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 16 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ 17 ܕܝܡܐ
ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ ܕܝܡܐ

ܡܪܝܐ ܕܐܡܪܬܐ ܕܥܠܝܗܘܢ ܡܫܝܚܐ ܕܐܢܐ ܕܐܫܬܕܝܬ
ܠܟܘܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܝ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܥܠ ܐܪܥܐ 18 ܗܠܟܘܢ ܗܘܝܢ ܘܐܬܠܡܕܘܢ ܠܟܠ ܥܡܡܐ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ 19 ܘܠܡܢܛܪܘܢܗܘܢ
ܠܡܛܪܬܗ ܟܠܡܬܐ ܕܦܩܕܬܝ ܠܟܘܢ 20 ܘܐܢܐ ܡܫܬܘܕܥ
ܠܟܘܢ ܟܠ ܝܘܡܐ ܥܡ ܣܘܦܐ ܕܥܠܡܐ 21 ܗܠܝܢ ܡܠܝܠܬܐ
ܕܐܡܪܬ ܠܟܘܢ ܕܠܐ ܢܫܬܘܕܥܘܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ
ܕܐܢܫܐ ܕܡܬܩܪܒ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܐܢܬ ܒܪܝܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕܐܢܬ ܒܪܝܐ ܕܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܕ

ܗܘܐ ܬܪܥܐ ܕܠܐ ܢܦܬܚ ܠܗ ܐܝܟܢܐ 11 ܐܦܝܐ ܕܟܝܠܐ ܕܢܦܠ
ܠܬܗܘܡܬܐ ܕܩܕܡܝܬܐ ܕܐܒܝܣܘܣ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܐܢܬܘܢܝܐ
ܕܩܕܡܝܬܐ ܕܩܕܡܝܬܐ ܕܐܒܝܣܘܣ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܐܢܬܘܢܝܐ **11**
ܕܩܕܡܝܬܐ ܕܩܕܡܝܬܐ ܕܐܒܝܣܘܣ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܐܢܬܘܢܝܐ
ܕܐܒܝܣܘܣ

ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ ܕܚܝܐ ܘܩܝܡܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܘܥܠܡܐ ܕܢܬܚܙܐ ܘܠܠܐܝܘܬܐ ܕܟܠܗ ܒܫܡܝܐ ܘܥܠ ܐܪܥܐ
ܕܢܬܚܙܐ ܘܠܠܐܝܘܬܐ ܐܢܘܢ ܪܝܫܝܬܐ ܐܘ ܫܘܠܛܢܐ ܐܘ ܪܒܘܬܐ
ܐܘ ܫܘܠܛܢܐ 16 ܟܠܗ ܒܗ ܐܬܒܪܝܬܐ ܘܒܗ ܩܝܡ ܟܠܗ ܕܠܗܘܢ
ܗܘܐ ܩܕܡ ܟܠ ܡܕܡ ܕܐܝܬ ܠܗ ܩܝܡܐ ܘܟܠܗ ܒܗ ܩܝܡ 17 ܘܗܘ
ܩܕܡ ܟܠܗ ܘܗܘ ܪܫܐ ܕܟܢܝܫܬܐ ܕܗܝ ܪܫܐ ܕܦܓܪܐ ܘܪܫܐ
ܕܡܝܬܐ ܗܘ ܪܫܝܬܐ ܕܚܝܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܕܢܬܚܙܐ ܒܟܠ ܡܕܡ
ܕܗܘܐ ܫܠܛܢ ܘܫܘܠܛܢ ܕܟܠ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܕܢܬܚܙܐ
ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܕܢܬܚܙܐ ܕܚܙܝܢ ܘܠܐ ܢܬܚܙܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ
ܐܢܘܢ ܕܚܙܝܢ ܘܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܠܗ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ
ܠܗ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ ܕܒܪ
ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ ܕܒܪ ܡܠܬܐ
ܕܡܬܩܪܐ ܠܗ ܕܒܪ ܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܐ

לא אבד אבוא לא אבד אבוא אמרתי, בחיותי 9 אבדתם לא
בחיותי אבוא מלכי, לכלכל, ראיתי לא אמלוכה ר אחלמיך אויבותיו
אלה אבדתם 10 ובחיותי מבחר, מבחרלכה אבוא לכל
אתחלכה אלמה אבוכבה אלא לא יבאו אבוא לכם אבד אבוא
לא אבוא אלא יאבדו לא אמרו אויבאה, בחיותי לאלה
אבוא אבוד בכו לא לאמה 11 אלה אבד אבבאה אלה
אתחל אבוד לאמצו בכבר אלה מחוזמאו אתלה בבר
12 אבוא, ה אבד לאמבו אלהיה לא אבאתי אבבד אבמלכה
אתבו אתבאו מל אבוא לאמחל ר אחלמיך אבבו לכל אבמלה
בבר בבר בלאל בבבו אבוא אבוא 13 לא אבוא אבבו בבבו
בחיותי אבוא אלא אבד 14 אבבו אבוא אבוא אתבוכל בבו אבוא לכל
מחבבו אבבאמו, אבבאו אבו אבבו אבבר אבא אתבוכל
אבוא אבבר לא אבד בבר אבבלאה אבבר לא אבא אבמחבבאו
אבוא אבבר אתבוכל אבוא מבבאה לא אבוא, בחיותי 15 אבוא
אבוא אבבר אתבוכל אבבו מבבאה לא אבוא בחיותי 16 מבבבו אבבר אבבאבו אבמו
אתבוכל אבבר אבבבה 16 מבבבו אבבר אבבאבו אבמו
לא אבוא בחיותי אם אבמו מחבבה מבבאה אבבר אבבאבה
בבר אבבר אבבבו לבבבו לבבה אתבוכל לכל אבוא בבבבו 17 מבבאה
לאמר אבבה אבמבו, מבבבבאה אבבבו אבא מבבבו אבבר
מבבבבו בבבבו מחבבבו

13 אבבבו לכל אבבבה אבבבו אבבבו אבבבו לכל אבבבו
לא אבוא אבבבו מחבבו לכל אבבבה בבבבה אבבבו אבבבו לא אבוא
אתבוכל אבבבו, מ אתבוכל 2 אבבבבו ר אבבבו מחבבבו לכל
אתבוכל אבבבו מבבבבה אבבבו אבבבו מבבבו לא אבבבו אבבבו
לא אבבבו 3 אבבו אבבבבה מבבבבה מבבבו לא אבבבו לא בבבבה
אבבבבו מחבבבו אתבוכל אתבוכל אתבוכל אבבבבו מחבבבו
בבבבו אבבבבו בבבבבו אבבבבו 4 אתבוכל לכל אבבבו מבבבבבו
אבבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו
לא בבבבבו 5 מבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו אבבבבו

אשר בא אל שמואל ראש הרועים ויאמר לו שאול
מדוע הפרצת את המצוה אשר צויתיך ויאמר שמואל
כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא בא לימים
המסמרים ופלשתים נאספו מכמס׳ 6 ואיש יהודה
ראו כי צר לו מאד ותחבא העם במערות ובחורים
ובסלעים ובצחים ובבורות ובבארות׳ 7 ועברים
עברו את הירדן אל ארץ גד וגלעד ושאול עוד
היה במגלגל וכל העם חרדים אחריו׳ 8 ויחל
עד שבעת הימים למועד אשר שמואל׳ ולא בא
הגלגלה ויפץ העם מעליו׳ 9 ויאמר שאול הגישו
אלי העלה העולה ושלמים ויעל העולה׳ 10 כאשר
כלה להעלות העולה והנה שמואל בא ויצא שאול
לקראתו לברכו׳ 11 ויאמר שמואל מה עשית ויאמר
שאול כי ראיתי כי נפץ העם מעלי ואתה לא בא
לימים והפלשתים נאספים במכמס׳ 12 ואמרתי
עתה ירדו פלשתים אלי הגלגלה ופני יהוה
לא חליתי ואתאפק ואעלה העולה׳ 13 ויאמר
שמואל אל שאול נסכלת לא שמרת את מצות
יהוה אלהיך אשר צוה אתך כי עתה הכין יהוה
את ממלכתך על ישראל עד עולם׳ 14 ועתה
ממלכתך לא תקום בקש יהוה איש כלבבו
וצוה יהוה אתו לנגיד על עמו כי לא שמרת
את אשר צוה יהוה׳ 15 ויקם שמואל ויעל
מן הגלגל גבעת בנימן ויתר העם עלו אחרי
שאול לקראת העם מן הגלגל גבעת בנימן
ויפקד שאול את העם הנמצאים עמו כששת
מאות איש׳ 16 שאול ובן בנו יונתן והעם
הנמצא עמהם ישבו בגבע בנימן ופלשתים
חנו במכמס׳ 17 ויצא המשחית מן מחנה
פלשתים שלשה ראשים הראש אחד יפנה דרך
עפרה אל ארץ שועל׳ 18 וראש אחד יפנה דרך
בית חורון וראש אחד יפנה דרך הגבול אשר
על גיא צבעים מדבר׳ 19 וחרש לא נמצא
בכל ארץ ישראל כי אמרו פן יעשו עברים חרב
וחנית׳ 20 וירדו כל ישראל אל פלשתים איש
מחרשתו ואתו ואת מזרתו ואת גרזנו׳ 21 והיה
הפים לאתים ולמזרות ולשלשים ולגרזן׳ 22 ויהי
ביום מלחמה ולא נמצא חרב וחנית ביד כל
העם אשר אתו׳ 23 ומצב פלשתים יצא אל
מעבר המכמס׳

14 ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܝܗ ܠܗ ܫܡܐ ܕܐܒܝܗ ܘܐܦ ܫܡܝܗ
ܕܐܒܐ ܡܢܗ ܕܡܬܠܝܢ ܒܫܡܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܐܬܝܢܐ ܘܕܐܬܝܢܐ ܕܐܠܗ
ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܐ ܫܢܝܐ 2 ܕܡܬܬܝܒܝܢ ܒܗ ܠܗ ܬܘܒܐ ,ܡܪܝܐ
ܠܐ ܕܢ ܕܐܬܝܢ ܠܐ ܫܢܝܐ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܐ ܫܢܝ
ܡܫܬܥܝܢ 3 ,ܡܥܝܕܢܐ ܕܥܠ ܕܥܝܕܢܐ ܫܢܝ ܫܬܥܝ ܕܐܝ
ܕܠܐ ܬܚܝܢ ܫܥܬܐ ܕܐܦܝܪܬܐ ܫܥܬ ܕܫܢܬ ܕܫܘܬܦܘܬܗ ܫܢܝ
ܕܐܝ ܕܫܘܬܦܘܬܗ ܡܫܝܚܐ , ܟܕܡܢܝ ܕܝ ܐܠܐ ܕܥܒܝܕ ܫܥܬܐ
ܥܠܝ 4 ܕܐܝܬ ܠܗ ܠܡܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܝܬ ܠܗ ܕܐܠܗ ܒܗ
ܕܡܫܬܡܥ ܒܝܢ ܐܠܗܐ ܕܐܒܐ ܕܐܠܗ ܕܐ ܕܥܒ ܫܥܬ ܥܠܝ ܕܐܠ
ܕܥܒܝ ܠܗ ܠܬܬܝܢ ܥܠܝ ܠܝܬܝ ܐܝ ܠܗ ܕܐܝܬܝ ,ܡܬܦܬܝ ܥܠܝ
ܫܬܫܥܝ ܕܐ ܕܡܬܬܝ 5 ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܠܝ ܕܫܝ
ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐܝ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕܐ ܕ ܕ ܕ

לא נשמרתם לבלתי עשות ככל אשר צוה
יהוה אלהיכם אתי׃ 14 ובשבעת השנים תשלחו
איש את־אחיו העברי אשר־ימכר לך ועבדך
שש שנים ושלחתו חפשי מעמך׃ 15 ואחיך
העברי ואמתך תהיה־לך לעבד ובשנה השביעית
תשלחנו חפשי מעמך׃ 16 והיה כי־אמר אליך
לא אצא מעמך׃ כי אהבך ואת־ביתך כי־טוב
עמך׃ 17 ולקחת את־המרצע ונתת באזנו
ובדלת והיה לך עבד עולם׃ אף לאמתך תעשה
כן׃ 18 לא־יקשה בעינך בשלחך אתו חפשי
מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך
לשש שנים׃ וברכך יהוה אלהיך בכל אשר
תעשה׃ 19 כל־הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך
הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר
שורך ולא תגז בכור צאנך׃ 20 לפני יהוה אלהיך
תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה
לבדך׃ ובכרת לא תאכל׃ 21 וכי־יהיה בו מום
פסח לא תזבחנו ליהוה אלהיך׃ 22 בשעריך
תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃
רק את־דמו לא תאכל על־הארץ תשפכנו
כמים׃ 1 שמר את־חדש האביב ועשית
פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך
יהוה אלהיך ממצרים לילה׃ 2 וזבחת פסח
ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר
יהוה לשכן שמו שם׃ 3 לא־תאכל עליו חמץ
שבעת הימים תאכל עליו מצות לחם עני
כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר
את־יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך׃
4 ולא־יראה לך שאר בכל־גבלך שבעת
הימים ולא־ילין מן־הבשר אשר־תזבח בערב
ביום הראשון לבקר׃ 5 לא תוכל לזבח
את־הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך
נתן לך׃ 6 כי אם־אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך לשכן שמו שם תזבח את־הפסח
בערב כבוא השמש מועד צאתך ממצרים׃

ܗܘܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܟܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܒܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܗܘܝܘ ܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܥܠܡܐ
7 ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܕܢܦܠܘܢ ܠܫܡܗ ܕܝܫܘܥ ܒܟܠ ܥܕܢܐ
(aiōn) ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܠܡܬܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ,ܡܘܕܝܢܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
(g165 8 ܕܐܒܝܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ,ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܘܕܥܝܢ ܕܫܡܝܐ ܕܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܠܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܠܬܐ ܕܐܠܗܐ ܕܥܒܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܐ
ܕܐܠܗܐ ܕܥܒܕܐ ܕܫܡܝܐ

16 ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܝ ܡܠܐ ܕܫܕܪܘܗܝ
ܠܐܪܥܐ 2 ܘܐܬܐ ܠܩܕܡܝܐ ܡܫܬܝܐ ܒܝܕܐ ܕܫܕܪܘܗܝ
ܕܫܕܪܘ ܕܥܒܕ ܕܫܘܥܐ ܕܐܘܡܐ ܕܐܬܐ ܠܩܕܡܝܐ ܕܫܕܪܘ
ܒܝܕܗܘܢ ܡܠܝܢܐ ܕܫܘܥܐ ܕܫܕܪܘܗܝ ܐܘܡܐ ܕܢܢ ܕܐܬܐ ܠܩܕܡ
ܕܐܠܗܐ ܕܐܘܡܐ ܕܫܕܪ ܡܫܬܝܐ ܕܐܬ ܒܝܕܐ ܕܫܕܪܘܗܝ 3 ܡܢܐ ܠܝ ܠܡܢ
ܕܫܕܪܘܗܝ 4 ܕܫܕܪ ܫܠܝܚܐ ܕܫܘܥ ܕܥܒܕ ܠܟܘ ܕܫܠܝܚ ܫܘܥ
ܕܫܕ ܐܘܡܐ ܕܫܕ ܕܫܘܫܢܐ ܕܫܠܝܡܝܢ ܡܫܬܝܐ ܐܬ ܕܫܠܝܚ
,ܡܘܕܝܢܐ ܐܢ ܫܘܢ ܒܢܝ ܐܝܟ ܕܫܕ ܕܫܕܪܘܗܝ ܫܠܝܚܐ 5
ܕܫܕ ܕܫܕ ܡܠܟ 6 ܗܘ ܐܡܪ ܕܫܘܝܐ ܕܐܢܐ ,ܡܘܕܝܢܐ
ܐܠܗ ܒܝܕ ܕܫܘܥ ܐܢܐ ܫܠܝܚ ܕܫܕ ܕܫܕ ܐܬܐ ܕܫܕܪ
ܒܝܕܐ ܠܟ ܐܬ ܕܫܘ ܕܫܠ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܫܕ ܕܫܕܪܘܗܝ 7
ܕܫܕ ܠܟ ܐܬ ܕܫܘ ܕܫܕܪ ܕܫܕ ܕܫܕ ܕܫܕ ܕܫܕ ܕܫܕ ܕܫ
ܕܫܕ ܠܟ ܐܬ ܕܫ ܕܫ ܕܫ 8 ܕܫ ܕܫ ܕ
ܕܫ ܕ ܕ ܕ ܕ 9 ܕ ܕ ܕ ܕ

14 אמרתם אין תועלת עבד אלהים ומה בצע כי שמרנו
משמרתו וכי הלכנו קדרנות מפני יהוה צבאות 15 ועתה
אנחנו מאשרים זדים גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים
ומלטו׃ 16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב
יהוה וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד אשר
יעבדנו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אתם היום אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם
יראי שמי זרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ורמסתם רשעים כי יהיו אפר
תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃
22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים׃

17 הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא׃ 2 והשיב לב אבות על בנים
ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם׃
3 כי אתה מלאך יהוה צבאות מבקש תורה מפיהו
ומלאך הוא לגוים׃ 4 הנה אנכי שלחתי אליכם את
מלאכי ופנה דרך לפני ופתאם יבוא אל היכלו האדון
אשר אתם מבקשים ומלאך הברית אשר אתם חפצים
הנה בא אמר יהוה צבאות׃ 5 ומי מכיל את יום בואו
ומי העמד בהראותו כי הוא כאש צורף וכבורסי מכבסים
6 וישב צורף וטהר כסף וטהר את בני לוי וזקק אותם
כזהב וככסף והיו ליהוה מגישי מנחה בצדקה׃ 7 ואז
ערבה ליהוה מנחת יהודה וירושלם כימי עולם וכשנים
קדמוניות׃ 8 היאכל אדם אלהים כי אתם אותי אתם
קבעים ואמרתם במה קבענוך המעשר והתרומה׃
9 בארור אתם הארור אתם הגוי כלו אותי אתם קבעים׃
10 הבאו את כל המעשר אל בית האוצר ויהי טרף בביתי
ובחנו נא אתי אמר יהוה צבאות אם לא אפתח לכם את
ארבות השמים והריקתי לכם ברכה עד בלי די׃
11 וגערתי לכם בעד האכל ולא ישחת את פרי אדמתכם
ולא תשכל גפנכם בשדה אמר יהוה צבאות׃
12 ואשרוכם כל הגוים כי תהיו אתם ארץ חפץ אמר
יהוה צבאות׃ 13 חזקו עלי דבריכם אמר יהוה
ואמרתם מה דברנו עליך׃ 14 אמרתם שוא עבד אלהים
ומה בצע כי שמרנו משמרתו וכי הלכנו קדרנות
מפני יהוה צבאות׃ 15 ועתה אנחנו מאשרים זדים
גם נבנו עשי רשע גם בחנו אלהים ומלטו׃
16 אז נדברו יראי יהוה איש את רעהו ויקשב יהוה
וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יהוה ולחשבי
שמו׃ 17 והיו לי אמר יהוה צבאות ליום אשר אני עשה
סגלה וחמלתי אותם כאשר יחמל איש על בנו העבד אשר
יעבדנו׃ 18 ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע בין עבד
אלהים לאשר לא עבדו׃ 19 כי הנה היום בא בער כתנור
והיו כל זדים וכל עשי רשע קש ולהט אתם היום אמר
יהוה צבאות אשר לא יעזב להם שרש וענף׃ 20 ולכם
יראי שמי זרח שמש צדקה ומרפא בכנפיה ויצאתם
ופשתם כעגלי מרבק׃ 21 ורמסתם רשעים כי יהיו אפר
תחת כפות רגליכם ביום אשר אני עשה אמר יהוה צבאות׃
22 זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אתו בחרב על כל
ישראל חקים ומשפטים׃

ܡܬܪܟܢܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܒܝܘܡܬܐ ܕܝܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܪܝܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ 8 ܘܐܦ ܐܢܬܘܢ
ܕܥܒܕܬܘܢ ܠܗ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܗܘܝܬܘܢ ܕܟܠܗ ܫܘܠܛܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܬܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܫܪܐ ܫܘܒܚܐ ܕܫܡܝܢܐ ܕܚܝܐ ܕܠܥܠܡ ܕܠܐ ܢܦܠ ܒܕܝܢܐ
(Abyssos) ܒܬܗܘܡܐ ܡܬܚܙܝܐ ܒܒܝܬ ܡܘܬܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܫܡܝܢ ܫܪܝܐ ܕܟܠܗ
(g12 9 ܡܢܟܝ ܕܟܬܒ ܐܦܝ ܕܟܬܒ ܐܠܗܝܬܐ ܠܘ ܒܢܝܢܐ ܕܩܝܡ ܕܟܝܡ
ܕܟܬܒܐ 10 ܐܢܘܢ ܕܐܬܝܢ ܕܟܬܒ ܕܟܬܒ ܕܝܢܐ ܕܠܥܠ
ܡܬܚܙܐ ܠܝ ܕܟܝܢܐ ܕܡ ,ܡܬܚܙܐ ܡܢ ܐܠܗ ܐܠܗܐ ܕܟܬܒ ܕܠܥܠ ܕܟܬܒ
ܕܫܘܒܚܐ 11 ܐܝܟܬܝܠ ܠܘ ܬܡܢ ܠܡܠܐ ܕܐܬܝܢ ܕܟܬ ܕܐܬ
ܕ, ܕ ܕܟܬܒ ܟܬ ܕܟܬܒܬ, ܕܡ ܡܬܚܙܐ ܡܬܚܙܝܐ, ܕ ܕܐܬܝܢ
ܕܠܥܠ ܡܬܚܙ ܕܟܬܒ ܫܘܒܚܐ ܕܝܢ ܐܬܝܢ 12 ܕܐܠܗ ܕܟܬܒܐ
ܕܟܬ ܟܝܢ ܕܟܝܠܐ ܕܐܠ ܕܟܬ ܡܬܚܙ ܡܬܚܙ ܠܝ ܕܐܬܝܢ ܡܢܝ
ܒܝܢ ܕܟܬ ܟܝ ܡܢ ܡܢܝ 13 ܕܐܬܝܢ ܟܬ ܡܢܝ ܐܬܝܢ ܕܟܬ
ܡܢܝ 14 ܡܬܝܢ ܕܐܬܝܢ ܠܘܡܢ ܕܟܝܠܐ ܕܟܬܒ ܕܠܥܠ
ܕܐܢ ܕܟܬ ܠܟܝ ܠܘܡ ܕܟܬ ܕܟܬ ܕܟܬ ܕܟܬ ܕܟܬ ܕܟ
ܕܟܬܝܢ ܕܟܬ ܕ ܕܟ ܡܬܚ ܕܟܬ ܟܬܝ ܕܟܬ ܕܟ
ܕܟܬ 15 ܕܟ ܠ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ ܕܟ
ܕܟ ܕܟ ܕ ܕ ܕ

אשר הוא אל־כל־הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד
כי־כל בשמים ובארץ לך יהוה הממלכה והמתנשא לראש לכל
׃ 5 והעושר והכבוד אתה משל בכל־אתה ובידך כח וגבורה
ובידך לגדל ולחזק לכל׃ 6 ועתה אלהינו מודים אנחנו לך
ומהללים לשם תפארתך׃ 7 כי־אתה־הוא לבדך את־השמים
את־שמי השמים עם־כל־צבאם את־הארץ ומלואה את־הימים
וכל־אשר בהם ואתה מחיה את־כלם ותשתחו צבא השמים׃
8 אתה־הוא יהוה האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו
מאור כשדים ושמתה שמו אברהם׃ 9 ומצאת את־לבבו נאמן
לפניך וכרת עמו הברית לתת את־ארץ הכנעני החתי האמרי
והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את־דבריך כי
צדיק אתה׃ 10 ותרא את־עני אבתינו במצרים ואת־צעקתם
שמעת על־ים סוף׃ 11 ותתן אתות ומופתים בפרעה ובכל־עבדיו
ובכל עם־ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש־לך שם
כהיום הזה׃ 12 וים בקעת לפניהם ויעברו בתוך־הים ביבשה
ואת־רדפיהם השלכת במצלות כאבן במים עזים׃ 13 ובעמוד
ענן נחיתם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את־הדרך
אשר־ילכו בה׃ 14 על־הר סיני ירדת ותדבר עמם מן־השמים
ותתן להם משפטים וחקים אמת תורות וחקים טובים׃
15 ולחם מן־שמים נתת להם לרעבם ומים מצור הוצאת
להם לצמאם ותאמר לרשת את־הארץ אשר נשאת את־ידך
לתת להם׃ 16 ואבותינו הזידו וקשו את־ערפם ולא־שמעו
למצותיך׃ 17 וימאנו לשמע ולא־זכרו נפלאותיך אשר עשית
עמם ויקשו את־ערפם ויתן ראש למרי לשוב לעבדתם
אלוה סלחות חנון ורחום ארך אפים ורב־חסד ולא עזבתם׃

ܗܘܝܢ ܕܠܐ ܢܬܝܗܒܘܢ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܬܝܗܒ

9 ܘܐܡܪܘ ܠܗ ܚܕܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܕܢܬܝܗܒ ܠܢ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܢ ܡܠܟ ܚܕ ܕܢܥܒܕ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܝܗ
ܕܐܝ ܠܐ ܐܡܪܘ ܠܗ ܡܢܝܢ 10 ܘܐܦܠܘ ܡܢ ܚܕܪܐ ܕܥܠܡܐ, ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܥܒܕ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܟ ܡܢܝܢ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ, ܕܗܘ ܢܚܬ
ܡܢܝ ܡܢܗ ܕܢܥܒܕ ܐܝܟ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝܗܒ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܡܠܟ ܡܫܝܚܐ ܕܢܥܒܕ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܥܠܡ ܕܢܬܝ 11 ܕܡܫܝܚܐ
ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ,ܡܠܟ
ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ
ܕܐܝ ܠܐ ܡܢܝ ܠܗ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ 12 ܐܡܪ ܠܗ ,ܡܪܝܐ
ܐܝ ܠܐ ܡܢ ܠܗ ܢܬ ܠܗ ܡܢ ܕܡܫܝܚ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚܐ
ܕܡܠܟ ܡܢܬ ܕܐܝܟܢܐ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܕܡܫܝܚ 13 ܘܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܬ ܠܗ ܡܠ ܡܢ ܡܢ ܡܢܝ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚ 14 ܕܡܠܟ
ܕܢܬ ܕܢܬ ܐܝܟ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚ 15 ܕܢܬ ܕܐܝܟ ܕ ܡܢ ܕܢܬܝ ܠܗ
ܡܠܟ ܕܢܬ ܠܗ ܕܢ ܡܢ ܡܢ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܢ ܕܡܫܝܚ
ܠܗ ܡܢ ܕܡܠܟ ܡܢ ܕܢ ܐܝ ܕܡܫ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚ
ܠܗ ܡܢ ܕܡܠܟ ܡܢ ܕܢ ܐܝ ܕܡܫ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚ
ܠܗ ܡܢ ܕܡܠܟ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕܢ ܐܝ ܕܡܫ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕܢܬܝ ܠܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚ
ܠܗ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡܢ ܕ ܡ
ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ ܕ ܡ

ܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ ܡܠܐܟܐ ܕܐܠܗܐ ܒܟܠ ܥܕܢܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕ

אמרו אליו אדון תן לנו את הכסף הזה 13 ויאמרו אליו אדון הביאנו אל
בית הסוהר ויאמר אל אחד מהם לכה נא אחרי מה יבא לנו 14 (Hadēs g86) ויאמרו אליו ויאמר בית
Hadēs) אשר אחרי ,מהם ויאמר אם אינו אחרי אחרונה נכונים
לעשות בחכמה אל ראשנה 15 (g86, Limnē Pyr g3041 g4442
(Limnē Pyr g3041 g4442) אינו אחרי ,נתיאר אשר ראיתם

21 ויבא אחרי אחרית אחרי אחרית אחרי אחרית
נתיאר ,מהם לאחד אלה אחרונה אחרונה 2 אחרונה אחרית אחרית בעלי אחרית אחרית אחרי
מלכות אחרת כמו אחרת אשר אחרית אמלא בי כי אם
אמלא אינם אם יבאו אחרי אחרי כי אבי אלה אחרונה 3 כמה
אמה ואמנם מלא אחרי ואמה ואמרה אינה אחרונה בכל
לב אשר אמה 4 אמלא ואם אמנה ואמרה אמלא
אחרי אלה לבבה אמנו אל אחרונה ואמונה כי אחרו
אחרונה 5 מבאר לב אמנו נתיאר אחרי אלה אבאי אלה
יבאו לב אור בבה אחרית אם אשמיה לב נתיבו ל יבאו
יבאו 6 ואמרתי אחיזה אחרונים אלה אלם נתיאר
ל אחיר ,אם ל אור אם כל אחרונה אחרונה אי אם אינה אל אור אור
אלם אינו אם אבינו 7 אבל אם אמרו אשר כי לאור
אלה בי אינלבנון 8 אינ ל אמנו אמלא מל אמנה
בעלה אשר אחיזה אלילים אשמתה אלהה אשרים
אינו אחרונה אחרונה ואבל אינ ואמלה איבלה
Limnē Pyr g3041) אשר אחרי מהרה אור אחיבה
ואמלה אחרו אלה בבאלה אשר כי מי אחרה 9 (g4442
יבאלו בבה ,לבל אחיזה אחרונה בבה אלהו נינוה בבה
מביה בלבנה 10 איבאו מהרה אחלה אנשה אי
אחרונה בעלי אחיזה אחרונה מבנה אמנה אבי אינלב
אמלא אחרונבא מל אחרה 11 אמלא מי כי אשר כי

מלכים ראשון

ראיתיו מתחרד בחרדת גדול אל הארץ
27 כי אמר יהוה אדני חרב היתה כל הארץ ואולם
כלה לא אעשה׃ על זאת תתאבל הארץ
וקדרו שמים מלמעלה כי דברתי זמתי לא נחמתי
ולא אשיב מפניה׃ 28 מקול פרש וקשת יברח כל
העיר נסו בעבים ובסלע עלו העיר נעזבה
ואין כל איש יושב בה׃ 29 ואת שדד מה תעשי
כי תלבשי שני תעדני זהב כי תיפי את בפוך
עיניך לשוא יתיפך מאסוך אהביך נפשך יבקשו׃
30 כי קול כחולה שמעתי צר כמבכירה קול
בת־ציון תתאנח תפרש כפיה אוי־נא לי כי
נלאה הרגי לפני הרגים׃

22 שובו שובו מהרה מעל הדרך אשר אנכי
מצוך היום׃ 2 ואת־אחיך אל־נא בני־עמון
ומואב ואל־נא בני־עשו׃ כי־אם־אל־נא בני־
עמון אל־נא יבחר איש אשר־יבחר בו׃ 3 כי־
אל־נא א

אל בתוך אלהים וכוונה 17 ויאמר אליו יהוה אל
אברהם אמר אל שרה אשתך לאמר הן אמנם אלד
ואנכי זקנתי 18 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי
בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן 19 ויאמר יהוה
אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם
אלד ואנכי זקנתי 20 ויאמר יהוה אל אברהם
תלעג שרה בקרבה לאמר 21 הפלא מיהוה דבר
אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן

ܘܚܙܝܬܝ ܠܡܕܝܢܬܐ ܚܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܐܪܘܫܠܡ ܚܕܬܐ ܢܚܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܢ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܬܩܢܬܐ ܐܝܟܡܐ ܕܡܪܬܐ ܠܒܪܗ ܘܐܬܪܝܨ ܠܗ ܐܝܟ ܥܪܘܣܬܐ ܕܡܬܩܢܬܐ ܠܒܥܠܗ

21:2,3 ܪܝܫܐ

Reader's Guide

ܥܕܝܢܝܐ at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glossary

ܥܠܝܢܐ at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:
Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:
Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:
Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:
The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glossary +

AionianBible.org/Bibles/Aramaic---Syriac-Peshitta/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8 ܥܡܩܐ
7:10 ܡܬܗܘܡܐ
1:9 ܫܘܬܐ
2:9 ܫܘܬܐ
11:9 ܫܘܬܐ
7:11 ܫܘܬܐ
8:17 ܫܘܬܐ
1:20 ܫܘܬܐ
3:20 ܫܘܬܐ

aïdios

20:1 ܡܬܗܘܡܐ
6:1 ܡܠܘܡ

aiōn

32:12 ,ܥܠܡ
22:13 ,ܥܠܡ
39:13 ,ܥܠܡ
40:13 ,ܥܠܡ
49:13 ,ܥܠܡ
19:21 ,ܥܠܡ
3:24 ,ܥܠܡ
20:28 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
19:4 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
14:11 ܥܕܝܢܐ
33:1 ܥܡܩܐ
55:1 ܥܡܩܐ
70:1 ܥܡܩܐ
8:16 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
34:20 ܥܡܩܐ
35:20 ܥܡܩܐ
14:4 ܫܡܝܐ
51:6 ܫܡܝܐ
58:6 ܫܡܝܐ
35:8 ܫܡܝܐ
51:8 ܫܡܝܐ
52:8 ܫܡܝܐ
32:9 ܫܡܝܐ
28:10 ܫܡܝܐ
26:11 ܫܡܝܐ
34:12 ܫܡܝܐ
8:13 ܫܡܝܐ
16:14 ܫܡܝܐ
21:3 ܫܘܬܐ
18:15 ܫܘܬܐ
25:1 ܡܬܗܘܡܐ
5:9 ܡܬܗܘܡܐ
36:11 ܡܬܗܘܡܐ
2:12 ܡܬܗܘܡܐ
27:16 ܡܬܗܘܡܐ
20:1 ܡܥܡܪܐ-ܕ
6:2 ܡܥܡܪܐ-ܕ
7:2 ܡܥܡܪܐ-ܕ
8:2 ܡܥܡܪܐ-ܕ
18:3 ܡܥܡܪܐ-ܕ
13:8 ܡܥܡܪܐ-ܕ
11:10 ܡܥܡܪܐ-ܕ
4:4 ܡܥܡܪܐ-ܕ
9:9 ܡܥܡܪܐ-ܕ
31:11 ܡܥܡܪܐ-ܕ
4:1 ܡܠܟܘܬ
5:1 ܡܠܟܘܬ
21:1 ܡܫܝܚܐ
2:2 ܡܫܝܚܐ
7:2 ܡܫܝܚܐ
9:3 ܡܫܝܚܐ
11:3 ܡܫܝܚܐ
21:3 ܡܫܝܚܐ
12:6 ܡܫܝܚܐ
20:4 ܡܫܝܚܘܬܐ
26:1 ܡܫܠܡܐ
17:1 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
17:6 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
10:4 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
18:4 ܥܡܡܐܝܬܐ-ܕ
12:2 ܥܠܠܐ
2:1 ܡܢܚܬܐ
8:1 ܡܢܚܬܐ
6:5 ܡܢܚܬܐ
5:6 ܡܢܚܬܐ
20:6 ܡܢܚܬܐ
17:7 ܡܢܚܬܐ
21:7 ܡܢܚܬܐ
24:7 ܡܢܚܬܐ
28:7 ܡܢܚܬܐ
26:9 ܡܢܚܬܐ
3:11 ܡܢܚܬܐ
8:13 ܡܢܚܬܐ
21:13 ܡܢܚܬܐ
23:1 ܥܠܠܐ-ܕ
25:1 ܥܠܠܐ-ܕ
11:4 ܥܠܠܐ-ܕ
11:5 ܥܠܠܐ-ܕ
18:3 ܥܠܠܐ-ܕ
17:2 ܫܡܝܐ-ܕ
2:1 ܫܡܝܐ-ܕ
13:1 ܡܠܘܡ
25:1 ܡܠܘܡ
6:1 ܫܘܬܐ
18:1 ܫܘܬܐ
9:4 ܫܘܬܐ
10:4 ܫܘܬܐ
13:5 ܫܘܬܐ
12:7 ܫܘܬܐ
6:10 ܫܘܬܐ
15:11 ܫܘܬܐ
11:14 ܫܘܬܐ
7:15 ܫܘܬܐ
3:19 ܫܘܬܐ
10:20 ܫܘܬܐ
5:22 ܫܘܬܐ

aiōnios

8:18 ,ܥܠܡ
16:19 ,ܥܠܡ
29:19 ,ܥܠܡ
41:25 ,ܥܠܡ
46:25 ,ܥܠܡ
29:3 ܥܕܝܢܐ
17:10 ܥܕܝܢܐ
30:10 ܥܕܝܢܐ
25:10 ܥܡܩܐ
9:16 ܥܡܩܐ
18:18 ܥܡܩܐ
30:18 ܥܡܩܐ
15:3 ܫܡܝܐ
16:3 ܫܡܝܐ
36:3 ܫܡܝܐ
14:4 ܫܡܝܐ
36:4 ܫܡܝܐ
24:5 ܫܡܝܐ
39:5 ܫܡܝܐ
27:6 ܫܡܝܐ
40:6 ܫܡܝܐ
47:6 ܫܡܝܐ
54:6 ܫܡܝܐ
68:6 ܫܡܝܐ

28:10 [illegible]
25:12 [illegible]
50:12 [illegible]
2:17 [illegible]
3:17 [illegible]
46:13 [illegible]
48:13 [illegible]
7:2 [illegible]
21:5 [illegible]
22:6 [illegible]
23:6 [illegible]
25:16 [illegible]
26:16 [illegible]
17:4 [illegible]
18:4 [illegible]
1:5 [illegible]
8:6 [illegible]
9:1 [illegible]
16:2 [illegible]
16:1 [illegible]
12:6 [illegible]
16:6 [illegible]
9:1 [illegible]
10:2 [illegible]
2:1 [illegible]
7:3 [illegible]
15:1 [illegible]
9:5 [illegible]
2:6 [illegible]
12:9 [illegible]
14:9 [illegible]
15:9 [illegible]
20:13 [illegible]
10:5 [illegible]
11:1 [illegible]
2:1 [illegible]
25:2 [illegible]
15:3 [illegible]
11:5 [illegible]
13:5 [illegible]
20:5 [illegible]
7:1 [illegible]
21:1 [illegible]
6:14 [illegible]

eleēsē

32:11 [illegible]

Geenna

22:5 [illegible]
29:5 [illegible]
30:5 [illegible]
28:10 [illegible]
9:18 [illegible]
15:23 [illegible]
33:23 [illegible]
43:9 [illegible]
45:9 [illegible]
47:9 [illegible]
5:12 [illegible]
6:3 [illegible]

Hadēs

23:11 [illegible]
18:16 [illegible]
15:10 [illegible]
23:16 [illegible]
27:2 [illegible]
31:2 [illegible]
55:15 [illegible]
18:1 [illegible]
8:6 [illegible]
13:20 [illegible]
14:20 [illegible]

Limnē Pyr

20:19 [illegible]
10:20 [illegible]
14:20 [illegible]
15:20 [illegible]
8:21 [illegible]

Sheol

35:37 Genesis
38:42 Genesis
29:44 Genesis
31:44 Genesis
30:16 Numbers
33:16 Numbers
22:32 Deuteronomy
6:2 Samuel 1
6:22 Samuel 2
6:2 Kings 1
9:2 Kings 1
9:7 Job
8:11 Job
13:14 Job
13:17 Job
16:17 Job
13:21 Job
19:24 Job
6:26 Job
5:6 Psalms
17:9 Psalms
10:16 Psalms
5:18 Psalms
3:30 Psalms
17:31 Psalms
14:49 Psalms
15:49 Psalms
15:55 Psalms
13:86 Psalms
3:88 Psalms
48:89 Psalms
3:116 Psalms
8:139 Psalms
7:141 Psalms
12:1 Proverbs
5:5 Proverbs
27:7 Proverbs
18:9 Proverbs
11:15 Proverbs
24:15 Proverbs
14:23 Proverbs
20:27 Proverbs
16:30 Proverbs
10:9 Ecclesiastes
6:8 Song of Solomon
14:5 Isaiah
11:7 Isaiah
9:14 Isaiah
11:14 Isaiah
15:14 Isaiah
15:28 Isaiah
18:28 Isaiah
10:38 Isaiah
18:38 Isaiah
9:57 Isaiah
15:31 Ezekiel
16:31 Ezekiel
17:31 Ezekiel
21:32 Ezekiel
27:32 Ezekiel
14:13 Hosea
2:9 Amos
2:2 Jonah
5:2 Habakkuk

Tartaroō

4:2 [illegible]

Questioned

17:2 [illegible]

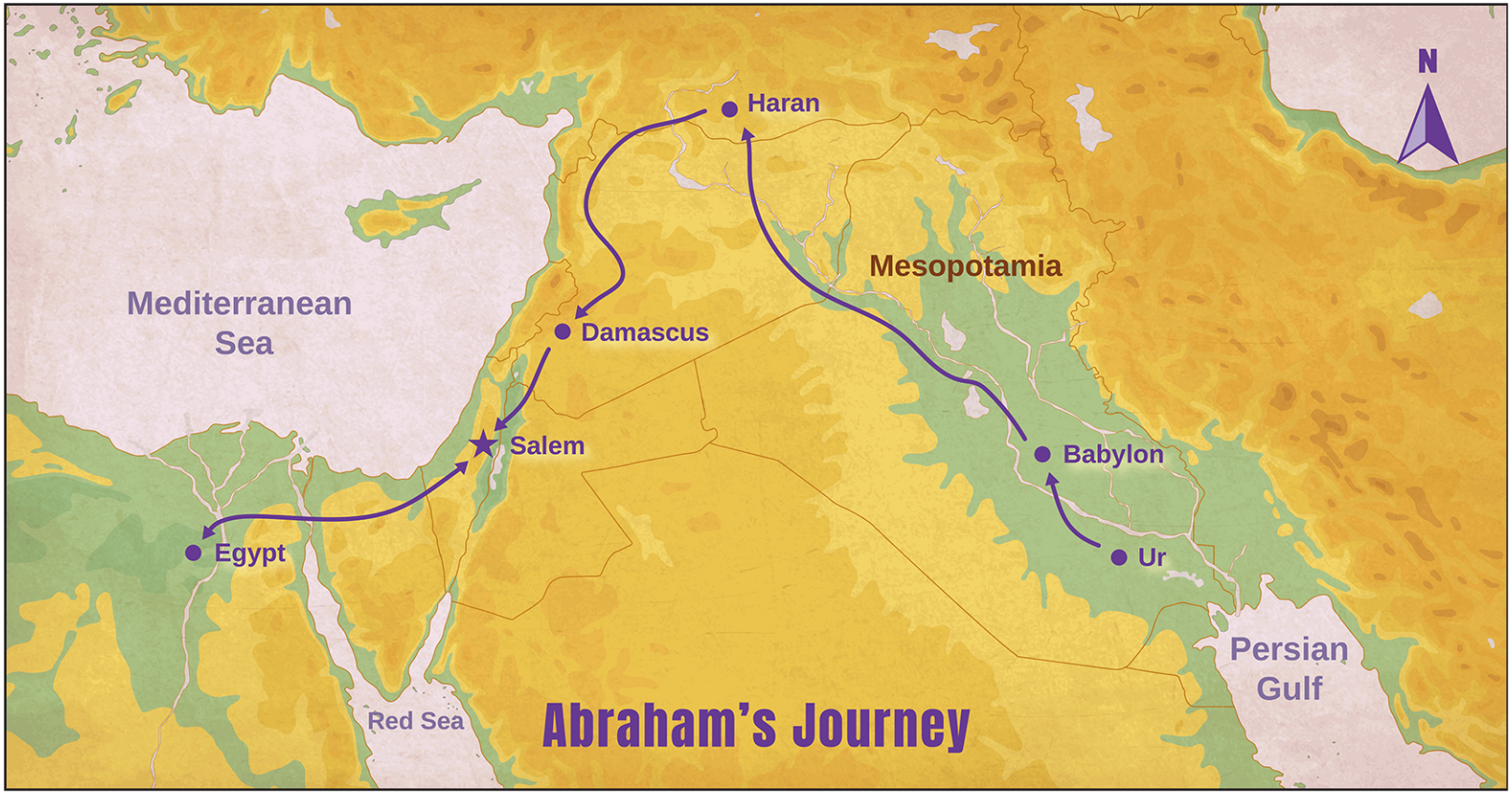

ܡܫܝܚܐ - ܠܘܩ ܡܬܝܠܐ ܡܢ ܬܪܝܢ ܐܠܗܐ ܕܐܒܪܗܡ ܕܐܙܠ ܡܢ ܐܘܪ ܟܠܕܝܐܝܬܐ ܠܡܫܪܝܬܐ ܕܢܚܘܪ ܡܢ ܚܪܢܐ ܠܐܪܥܐ ܕܟܢܥܢ ܘܐܬܐ ܠܫܠܡ ܘܐܙܠ ܠܡܨܪܝܢ ܘܐܬܐ ܠܫܠܡ 11:8

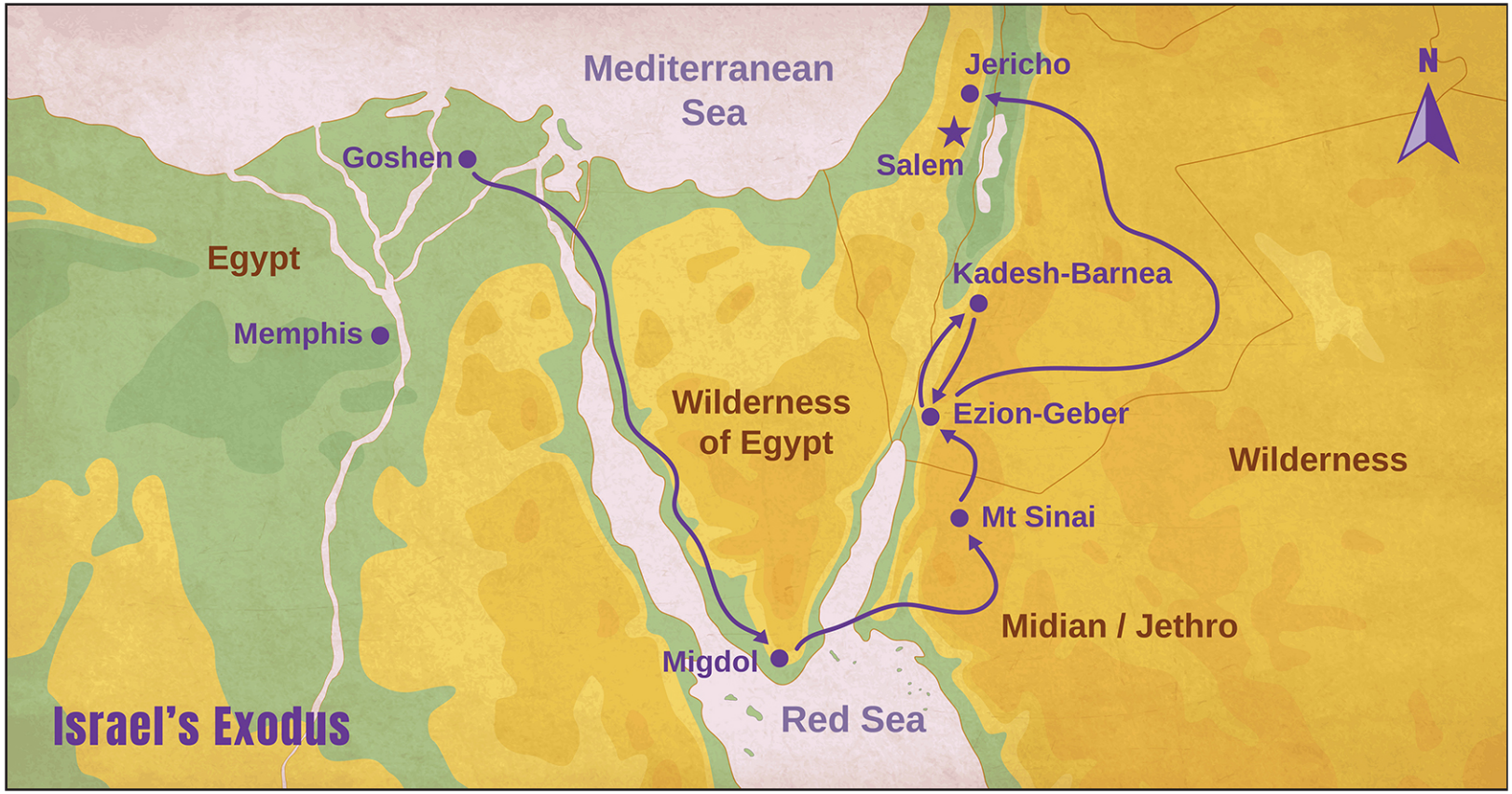

"When Pharaoh had let the people go, God didn't lead them by the way of the land of the Philistines, although that was near; for God said, 'Lest perhaps the people change their minds when they see war, and they return to Egypt'" Exodus 13:17

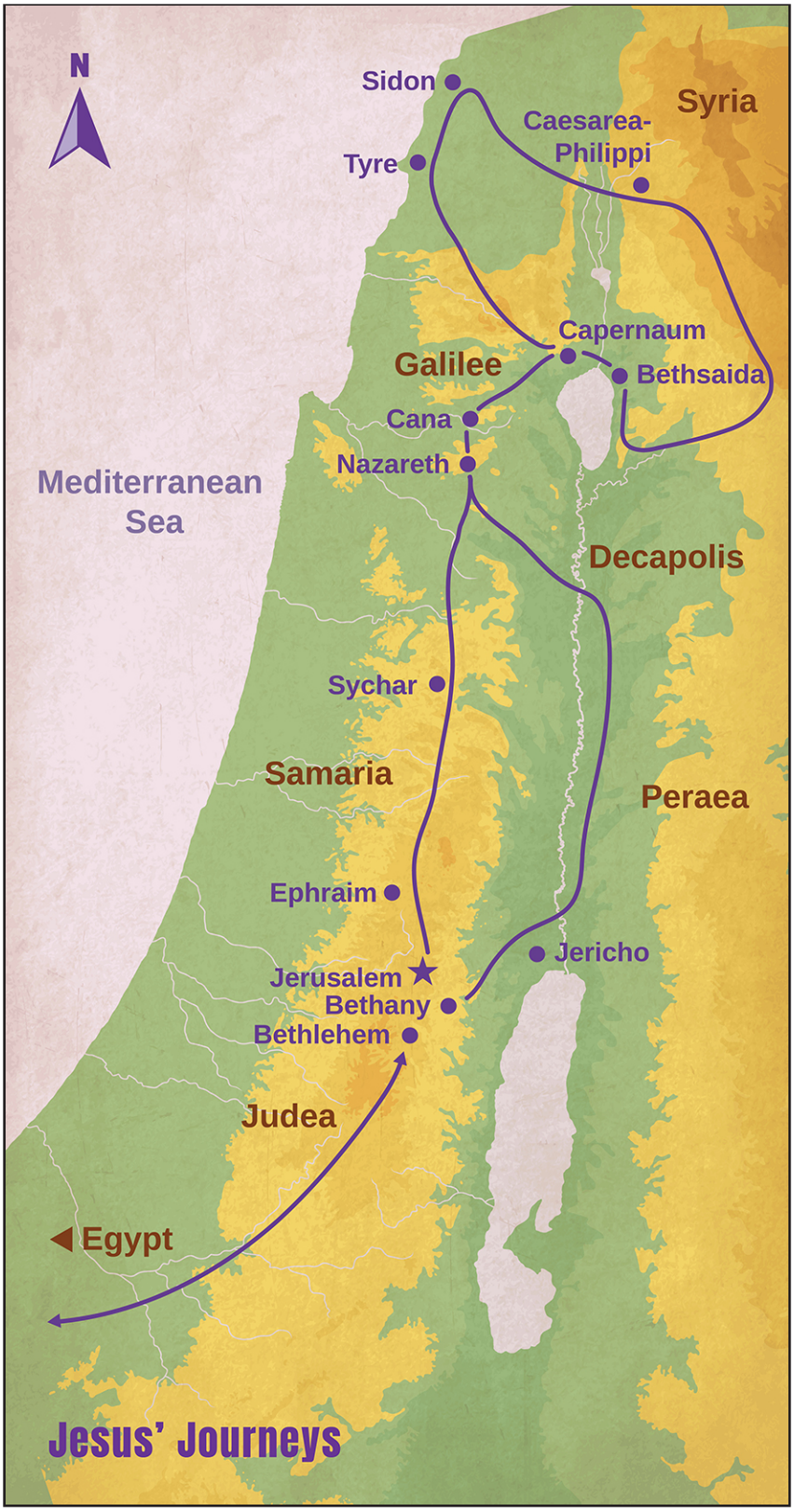

10:45 ՍՈՍԻՆ - ԳԱԼԻԼԵԱ ԵՎ ՍԱՄԱՐԻԱ ՄԵՆ ԼԱՆՈՒ ԲԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ԿԱՐ ՀԱՄԱՐ ԿԱՐ ՀԱՄԱՐ:ԻՆՉ ՊԻՏԻ ԱՐ

1:1 ܡܬܬܝܐ - ܡܬܬܝܐ ܕܒܫܘܪܐ ܕܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܒܪܗ ܕܐܒܪܗܡ

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

Where?			When?							
			Innocence		Fallen				Glory	
			Eternity Past	4000 BC Creation	Fall to Sin No Law	1500 BC Moses' Law	Advent of Christ 0-33 AD	Church Age Kingdom Age	Great White Throne	New Heaven and Earth
Who?	God	Father	God's Perfect Fellowship John 10:30	God's Perfect Fellowship with Adam in the Garden of Eden No Fall No Death Gen 1:31	Living in Unapproachable Light, 1 Timothy 6:16				God's Perfectly Restored Fellowship with All Mankind in the Holy City No Hades No Dead Rev 20:3	All Restored Acts 3:21
		Son			Pre-Incarnate, John 8:58		Incarnate, John 1:14	Paradise, Luke 23:43		
		Holy Spirit			Everywhere, Psalm 139:7		Indwelling Believers, John 14:17			
	Mankind	Living Mankind	No Creation No people Gen 1:1		Serving the Savior or Satan on Earth, Ephesians 2:1-5					
		Deceased Believing Mankind			Blessed in Paradise, Luke 16:22					
		Deceased Unbelieving Mankind			Punished in Hades until the final judgment, Luke 16:23 and Rev 20:13					
	Angels	Holy Angels			Serving Mankind at God's Command, Hebrews 1:14					
		Imprisoned Angels		No Fall No Unholy Angels Gen 1:31	Imprisoned in Tartarus, 2 Peter 2:4 and Jude 6				Lake of Fire Prepared for the Devil and his Angels Mat 25:41 Rev 20:10	Fallen Angels Forgiven? Col 1:20 Yes? Heb 2:16 No?
		Fugitive Angels			Rebelling Against Christ Accusing Mankind 1 Peter 5:8 and Revelation 12:10			Thalaasa, Rev 20:13		
		First Beast Demon						Lake of Fire Revelation 19:20		
		False Prophet Demon								
		Satan						Abyss Revelation 20:2		

Destiny

ܥܬܝܕܘܬܐ at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. *"If the first fruit is holy, so is the lump,"* Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

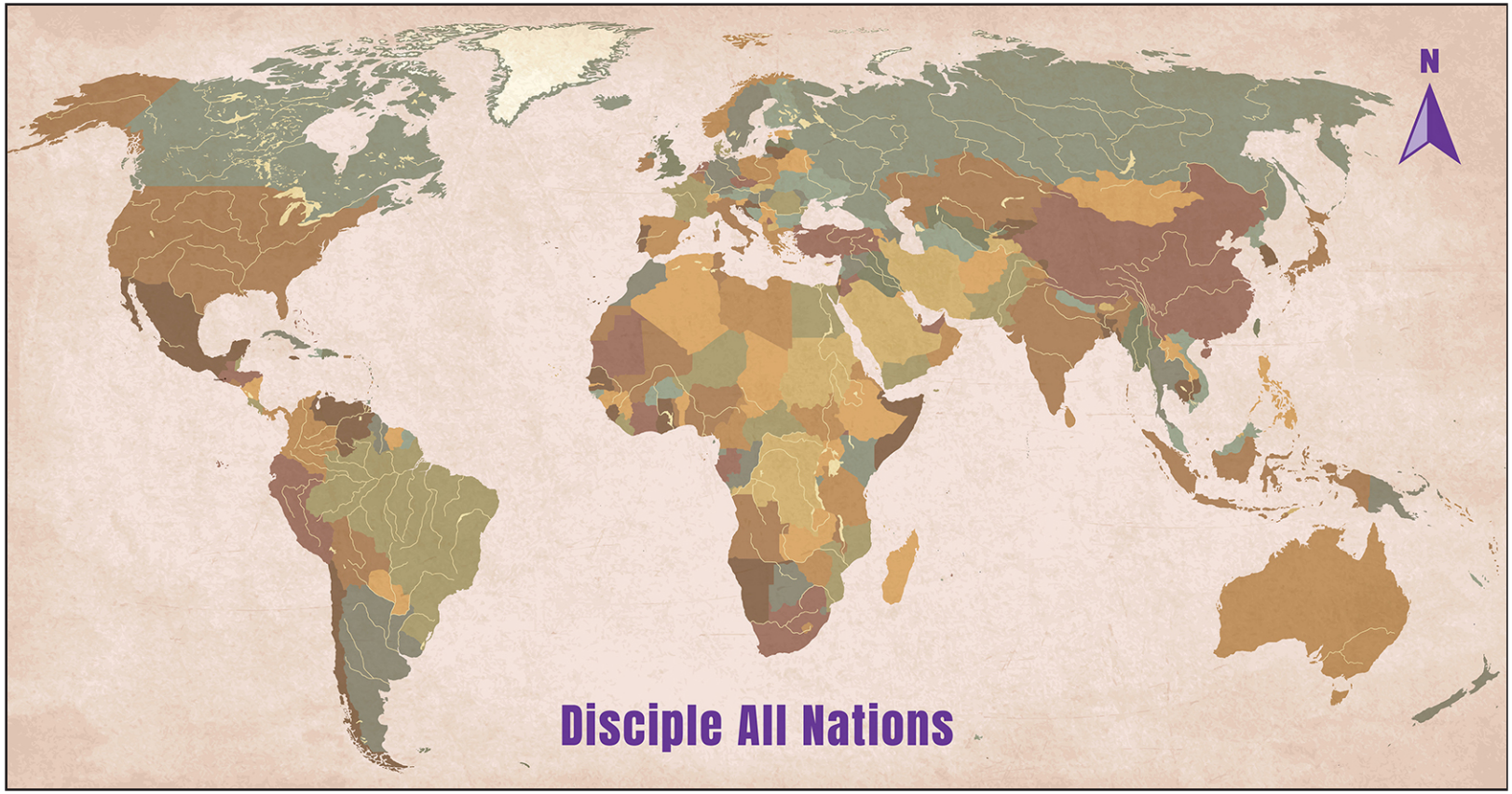

ܡܬܬܝܘܣ ܟܘܠܗܘܢ ܥܡܡܐ ܡܬܠܘܗܝܢ ܠܬܠܡܝܕܐ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ ܘܕܒܪܗ ܘܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ - ܡܬܝ 28:19